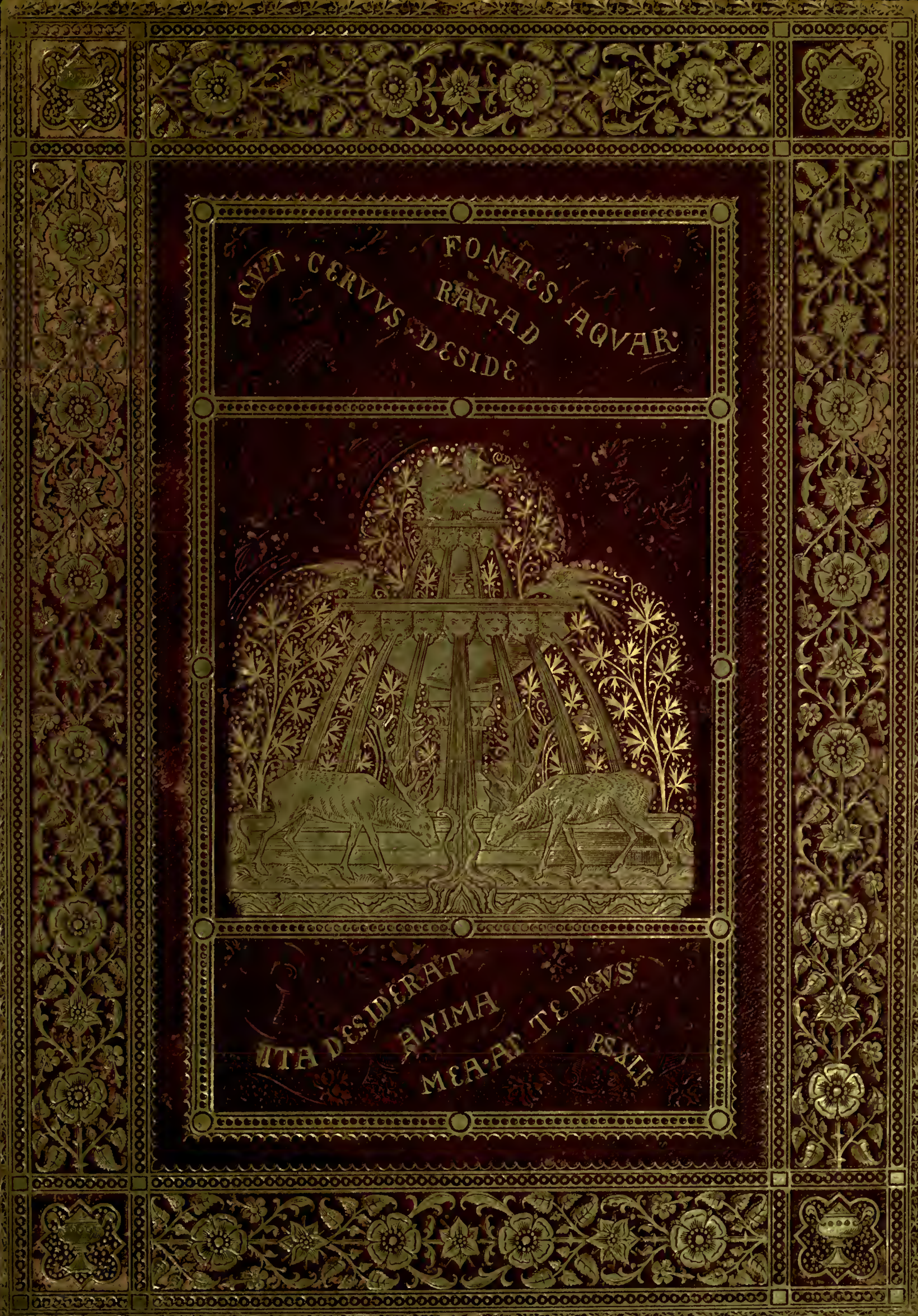

SICVT · CERVVS · DESIDE
RAT · AD
FONTES · AQVAR
ITA DESIDERAT
ANIMA
MEA · AD TE DEVS
PS·XLI

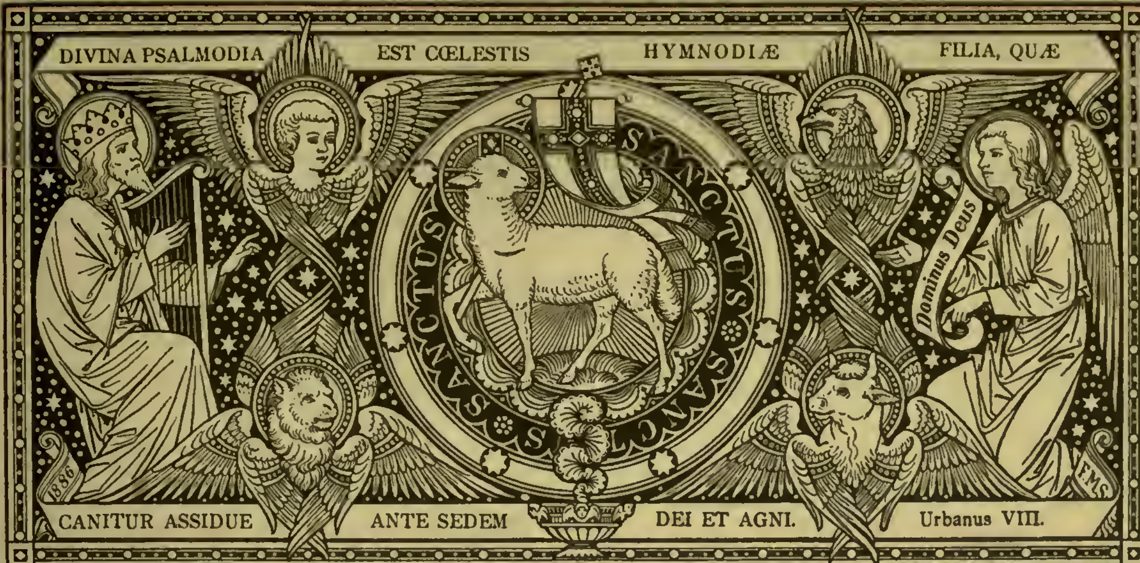
Presented to His Grace
Most Rev. John Walsh. D.D.
Archbishop of Toronto
By the Priests of the Barrie Deanery
On the occasion of His Feast.
Nov. 10, 1890.

N°308

Sumptibus FR PUSTET Ratisbonae typographi Pontificii
Deposé

Fr Max Schmalzl C.Ss.R. inv

BREVIARIUM
ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII., URBANI VIII. ET LEONIS XIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM.

EDITIO PRIMA POST TYPICAM.

PARS VERNA.

RATISBONÆ, NEO EBORACI & CINCINNATII.
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGRAPHI.
MDCCCLXXXVIII.

APPROBATIO.

Hæc editio solerti quidem studio adornata typicæ conformis reperta est. In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis
hac die 29. Novembris 1887.

Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius

LEONI DECIMO TERTIO

SUMMO PONTIFICI

SACERDOTI MAGNO

QUI EST

PRINCEPS EPISCOPORUM, HÆRES APOSTOLORUM,

PRIMATU ABEL, GUBERNATU NOË,

PATRIARCHATU ABRAHAM, ORDINE MELCHISEDECH, DIGNITATE AARON,

AUCTORITATE MOYSES, JUDICATU SAMUEL,

POTESTATE PETRUS, UNCTIONE CHRISTUS,

CUI SUNT

CLAVES REGNI CŒLORUM TRADITÆ,

OVES CHRISTI CREDITÆ*

HOC BREVIARIUM

MONUMENTUM JUBILÆI SACERDOTALIS QUINQUAGENARII

DEDICANT

OBSEQUIOSISSIMI ET HUMILLIMI

EDITORES.

* Quæ sunt verba S. Bernardi Abb. in libro II. de Consider. ad Eugenium III. Pontif. Max. cap. VIII. n. 2.

SUMMA BULLARUM
SUMMORUM PONTIFICUM,
PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII.

Pius V. Bulla, quæ incipit: Quod a nobis, data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem. Enarrat ea, quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini. Tollit et abolet omnino Breviarium, a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia, quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superant ducentos annos. Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si Episcopus, et universum Capitulum consentiant. Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias, et indulta precandi, et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum. Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra. Statuit in eo nihil mutandum, addendum, et detrahendum. Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo. Jubet omnibus Prælatis, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum. Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales, juxta Rubricas Breviarii. Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum: quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant. Non tamen tollit laudabilem consuetudinem, ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eamdem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

Clemens VIII. Bulla quæ incipit: Cum in Ecclesia, data Romæ die 10. Maji anno 1602 declarat, se per viros pios et eruditos Breviarium Romanum a Pio V. editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse: illudque sic restitutum in Typographia Vaticana imprimi, et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita Ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit usum Breviariorum impressorum absque tali Ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali Romano: cujus etiam licentiæ copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis Ordinariis prohibet, ne aliquid addi vel detrahi permittant. Et hæc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum, Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

Urbanus VIII. Bulla quæ incipit: Divinam Psalmodiam, data Romæ die 25. Januarii anno 1631 declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V. editum, et a Clemente VIII. recognitum, a pluribus mendis expurgasse: Hymnus ad metri, et latinitatis regulas revocasse: In Psalmis, et Canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse: Sermones, Homilias, et Sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem mandat, ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta Romanum exemplar excudatur, servatis conditionibus in suprascripta Clementis Bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit. Adjungens, easdem conditiones servandas in impressione eorum, quæ a Breviario Romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B. M. V., Officia majoris Hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO
SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS
HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

Sacra Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in Kalendario Romano seu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum, neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam Civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de

Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum Ss. D. N. Urbano Papæ VIII., ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit: necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis Suæ imprimendis apponi jussit.

Die 13. Januarii 1631.

Loco † Sigilli.

T. Tegrimius, Episcopus Assisien.. Secret.

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

Eadem Sacra Rituum Congregatio, habita die 2. Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congregatione habita 24. Januarii 1682 generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis Festis vel Octavis Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ, recitanda, ex Decreto S. R. Congregationis 11. Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a Sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur: quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691, et Sanctissimus approbavit die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

Loco † Sigilli.

J. Vallemanus, S. R. C. Secret.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

Cum Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, v. g., de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo duplici vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici vel semiduplici pro dictis officiis recitandis, intelligantur etiam dies in quibus ponendum est Officium de Festo duplici vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum duplex vel semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum, possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor? itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio, ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo, respondit:

Ad primum, Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum, Affirmative.

Ad tertium, Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit.

Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco † Sigilli.

B. Inghirami, Sac. Rit. Congr. Secret.

IGNATIUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS RATISBONENSIS

PATRICIUS ROMANUS

SS. D. N. LEONIS PP. XIII. PRÆLATUS DOMESTICUS ET SOLIO PONTIFICIO ASSISTENS etc. etc.

OMNIBUS HAS LITTERAS VISURIS SALUTEM ET BENEDICTIONEM A DOMINO.

Cum a Romano Pontifice Urbano VIII. decretum sit, ne a typographis Breviarium Romanum imprimatur et in lucem edatur, sine licentia eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci: Nos dilecto Filio Nostro Friderico Pustet, S. Sedis Apostolicæ necnon S. Rit. Congregationis Typographo et Bibliopolæ Ratisbonensi licentiam dedimus illud imprimendi, et R. P. Georgium Schober C. Ss. R., Censorem Nostrum, deputavimus, qui diligenti examine instituto novæ hujus Breviarii, in 4° ut dicunt, et in quatuor partes distributi, editionis ab eodem Friderico Pustet perpulchre exornatæ integritatem, omnimodamque cum editione, quæ decreto S. R. C. de die 12. Septembris 1885 uti typica fuerit declarata, consonantiam comprobaret.

Postquam autem fuimus ex illius Censoris testimonio informati, secundam hanc, quam vernam vocant, Breviarii Romani partem cum editionis typicæ parte verna ad amussim concordare, excusam libentissime adprobamus evulgandique licentiam impertimur.

In quorum fidem has Nostras litteras, manu Nostra subscriptas atque majori Nostro Sigillo munitas, expediri jussimus.

Ratisbonæ, die 7. Martii 1888.

+ Ignatius Epps Ratisbon.

(L. S.) Dr. Fr. Xav. Leitner, Secret.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582, præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus nunquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne ad xii. Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis: qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quinque tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900, Bissextiles non sint, anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis S. Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint juxta Decretum Tridentini Concilii.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a Feria quarta Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

TABULA PASCHALIS ANTIQUA REFORMATA.

Aureus numerus.	Cyclus Epactar.		Litteræ Domin.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Domin. post Pentec.	Domin. I. Adventus.
16		xxiii		Januarii.	Febr.	Mart.	Aprilis.	Maji.	Maji.		
5		xxii	d	18	4	22	30	10	21	28	29 Nov.
		xxi	e	19	5	23	1 Maji.	11	22	28	30
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
		xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10		xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
		xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7		xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
		xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
15		xii	g	28	14	1 April.	10	20	31	27	2
4		xi	A	29	15	2	11	21	1 Junii.	27	3
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1		viii	d	1 Febr.	18	5	14	24	4	26	29
		vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9		vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17		iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6		iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
		ii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14		i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3		*	e	9	26	13	22	1 Junii	12	25	30
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
11		xxviii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
		xxvii	A	12	1 Mart.	16	25	4	15	25	3
19	25	xxvi	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
8	xxv	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
			d	15	4	19	28	7	18	24	29
			e	16	5	20	29	8	19	24	30
			f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24	3
			b	20	9	24	2	12	23	23	27 Nov.
			c	21	10	25	3	13	24	23	28

TABULA PASCHALIS NOVA REFORMATA.

Litteræ Domin.	Cyclus Epactarum.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Domin. post Pentec.	Domin. I. Advent.
D	23.	18 Jan.	4 Febr.	22 Mart.	30 Apr.	10 Maji	21 Maji	28	29 Nov.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29 Nov.
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29 Nov.
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	25	29 Nov.
	1. * 29. 28. 27. 26. **xxv.** 25. 24.	15 Febr.	4 Mart.	19 Apr.	28 Maji	7 Junii	18 Junii	24	29 Nov.
E	23. 22.	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.	1 Maji	11 Maji	22 Maji	28	30 Nov.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.	8 Maji	18 Maji	29 Maji	27	30 Nov.
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	26	30 Nov.
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30 Nov.
	* 29. 28. 27. 26. **xxv.** 25. 24.	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	24	30 Nov.
F	23. 22. 21.	20 Jan.	6 Febr.	24 Mart.	2 Maji	12 Maji	23 Maji	28	1 Dec.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1 Dec.
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Febr.	20 Febr.	7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Junii	26	1 Dec.
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *.	10 Febr.	27 Febr.	14 Apr.	23 Maji	2 Junii	13 Junii	25	1 Dec.
	29. 28. 27. 26. **xxv.** 25. 24.	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1 Dec.
G	23. 22. 21. 20.	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2 Dec.
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Junii	26	2 Dec.
	5. 4 3. 2. 1. * 29.	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.	24 Maji	3 Junii	14 Junii	25	2 Dec.
	28. 27. 26. **xxv.** 25. 24.	18 Febr.	7 Mart.	22 Apr.	31 Maji	10 Junii	21 Junii	24	2 Dec.
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Jan.	8 Febr.	26 Mart.	4 Maji	14 Maji	25 Maji	28	3 Dec.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Junii	27	3 Dec.
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3 Dec.
	4. 3. 2. 1. * 29. 28.	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3 Dec.
	27. 26. **xxv.** 25. 24.	19 Febr.	8 Mart.	23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3 Dec.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Jan.	16 Febr.	3 Apr.	12 Maji	22 Maji	2 Junii	26	27 Nov.
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Junii	25	27 Nov.
	3. 2. 1. * 29. 28. 27.	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27 Nov.
	26. **xxv.** 25. 24.	20 Febr.	9 Mart.	24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27 Nov.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	26	28 Nov.
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.	20 Maji	30 Maji	10 Junii	25	28 Nov.
	2. 1. * 29. 28. 27. 26. **xxv.**	14 Febr.	3 Mart.	18 Apr.	27 Maji	6 Junii	17 Junii	24	28 Nov.
	25. 24.	21 Febr.	10 Mart.	25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28 Nov.

TABELLA TEMPORARIA FESTORUM MOBILIUM.

Anno Dom.	Litteræ Domin.	Aureus numer.	Epactæ.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictiones.	Domin. p. Pent.	Dominica prima Adventus.	Litt. Mart.
1888	A g	8	xvii	29 Jan.	15 Febr.	1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	1	27	2 Dec.	s
1889	f	9	xxviii	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	2	24	1 Dec.	M
1890	c	10	ix	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	3	26	30 Nov.	i
1891	d	11	xx	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	4	27	29 Nov.	A
1892	c b	12	i	14 Febr.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	5	24	27 Nov.	a
1893	A	13	xii	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Junii	6	27	3 Dec.	m
1894	g	14	xxiii	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	7	28	2 Dec.	D
1895	f	15	iv	10 Febr.	27 Febr.	14 Apr.	23 Maji	2 Junii	13 Junii	8	25	1 Dec.	d
1896	e d	16	xv	2 Febr.	19 Febr.	5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	9	26	29 Nov.	q
1897	c	17	xxvi	14 Febr.	3 Mart.	18 Apr.	27 Maji	6 Junii	17 Junii	10	24	28 Nov.	G
1898	b	18	vii	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Junii	11	25	27 Nov.	g
1899	A	19	xviii	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Junii	12	27	3 Dec.	t
1900	g	1	xxix	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.	24 Maji	3 Junii	14 Junii	13	25	2 Dec.	N
1901	f	2	x	3 Febr.	20 Febr.	7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Junii	14	26	1 Dec.	k
1902	e	3	xxi	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.	8 Maji	18 Maji	29 Maji	15	27	30 Nov.	B
1903	d	4	ii	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	1	25	29 Nov.	b
1904	c b	5	xiii	31 Jan.	17 Febr.	3 Apr.	12 Maji	22 Maji	2 Junii	2	26	27 Nov.	n
1905	A	6	xxiv	19 Febr.	8 Mart.	23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	3	24	3 Dec.	E
1906	g	7	v	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.	24 Maji	3 Junii	14 Junii	4	25	2 Dec.	e
1907	f	8	xvi	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	5	27	1 Dec.	r
1908	e d	9	xxvii	16 Febr.	4 Mart.	19 Apr.	28 Maji	7 Junii	18 Junii	6	24	29 Nov.	H
1909	c	10	viii	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.	20 Maji	30 Maji	10 Junii	7	25	28 Nov.	n
1910	b	11	xix	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	8	27	27 Nov.	u
1911	A	12	*	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	9	25	3 Dec.	P
1912	g f	13	xi	4 Febr.	21 Febr.	7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Junii	10	26	1 Dec.	l
1913	e	14	xxii	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.	1 Maji	11 Maji	22 Maji	11	28	30 Nov.	C
1914	d	15	iii	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	12	25	29 Nov.	c
1915	c	16	xiv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	13	26	28 Nov.	p
1916	b A	17	25	20 Febr.	8 Mart.	23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	14	24	3 Dec.	F
1917	g	18	vi	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Junii	15	26	2 Dec.	f
1918	f	19	xvii	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	1	27	1 Dec.	s
1919	c	1	xxix	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	2	24	30 Nov.	N
1920	d c	2	x	1 Febr.	18 Febr.	4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	3	26	28 Nov.	k
1921	b	3	xxi	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	4	27	27 Nov.	B
1922	A	4	ii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	5	25	3 Dec.	b
1923	g	5	xiii	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	6	27	2 Dec.	n
1924	f e	6	xxiv	17 Febr.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	7	24	30 Nov.	E
1925	d	7	v	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	8	25	29 Nov.	e
1926	c	8	xvi	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	9	26	28 Nov.	r
1927	b	9	xxvii	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	10	24	27 Nov.	H
1928	A g	10	viii	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Junii	11	26	2 Dec.	h
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	12	27	1 Dec.	u
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	13	24	30 Nov.	P
1931	d	13	xi	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	14	26	29 Nov.	l
1932	c b	14	xxii	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	15	27	27 Nov.	C
1933	A	15	iii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	1	25	3 Dec.	c
1934	g	16	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	2	27	2 Dec.	P
1935	f	17	25	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	3	24	1 Dec.	F
1936	e d	18	vi	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	4	25	29 Nov.	f
1937	c	19	xvii	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	5	27	28 Nov.	s
1938	b	1	xxix	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	6	24	27 Nov.	N
1939	A	2	x	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	7	26	3 Dec.	k
1940	g f	3	xxi	21 Jan.	7 Febr.	24 Mart.	2 Maji	12 Maji	23 Maji	8	28	1 Dec.	B
1941	e	4	ii	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	9	25	30 Nov.	b
1942	d	5	xiii	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	10	26	29 Nov.	n
1943	c	6	xxiv	21 Febr.	10 Mart.	25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	11	23	28 Nov.	E
1944	b A	7	v	6 Febr.	23 Febr.	9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	12	26	3 Dec.	e
1945	g	8	xvi	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	13	27	2 Dec.	r
1946	f	9	xxvii	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	14	24	1 Dec.	H
1947	e	10	viii	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	15	26	30 Nov.	h

KALENDARIUM.

Januarius.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini. dupl. 2. class.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani, dupl. comm. Octavarum.
xxviii	c	iii	3	Octava S. Joannis Apost. et Evang. dupl. com̃. Oct. Ss. Iñocentium.
xxvii	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium Mm. dupl.
xxvi	e	Non.	5	Vigilia Epiph., semidupl. cum commem. S. Telesphori Pap. et Mart.
25. xxv	f	viii	6	Epiphania Domini. dupl. 1. class.
xxiv	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ.
xxiii	A	vi	8	De Octava.
xxii	b	v	9	De Octava.
xxi	c	iv	10	De Octava.
xx	d	iii	11	De Octava, comm. S. Hygini Papæ et Mart.
xix	e	Prid.	12	De Octava.
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, duplex. Domin. II. post Epiph. Ss. Nominis Jesu, dupl. 2. class., comm. Dominicæ.
xvii	g	xix	14	S. Hilarii Ep. Conf. et Eccl. Doct. dupl. comm. S. Felicis Presbyteri et Mart.
xvi	A	xviii	15	S. Pauli primi Eremitæ Confess. dupl. comm. S. Mauri Abbatis.
xv	b	xvii	16	S. Marcelli I. Papæ et Mart. semiduplex.
xiv	c	xvi	17	S. Antonii Abbatis, duplex.
xiii	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ, duplex maj. commem. S. Priscæ Virg. et Mart.
xii	e	xiv	19	Canuti Regis Mart. semidupl. ad libitum, commemor. Ss. Marii et Soc. Mm.
xi	f	xiii	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm. duplex.
x	g	xii	21	S. Agnetis Virg. et Mart. dupl.
ix	A	xi	22	Ss. Vincentii et Anastasii Mm. semiduplex.
viii	b	x	23	S. Raymundi de Peñafort Conf. semidupl. commem. S. Emerentianæ Virg. et Mart.
vii	c	ix	24	S. Timothei Ep. et Mart. dupl.
vi	d	viii	25	Conversio S. Pauli Ap., dupl. maj.
v	e	vii	26	S. Polycarpi Ep. et Mart. dupl.
iv	f	vi	27	S. Joannis Chrysostomi Ep. Conf. et Eccl. Doct. dupl.
iii	g	v	28	S. Agnetis Secundo.
ii	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep. Conf. et Eccl. Doct. dupl.
i	b	iii	30	S. Martinæ Virg. et Mart. semid.
*	c	Prid.	31	S. Petri Nolasco Conf. dupl.

Februarius.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxix	d	Kal.	1	S. Ignatii Episc. et Mart. dupl.
xxviii	e	iv	2	Purificatio B. Mariæ V. dupl. 2. cl.
xxvii	f	iii	3	S. Blasii Episc. et Mart.
25. xxvi	g	Prid	4	S. Andreæ Corsini Ep. Cf. dupl.
xxv. xxiv	A	Non	5	S. Agathæ Virg. et Mart. dupl.
xxiii	b	viii	6	S. Titi Episc. et Conf. dupl. comm. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
xxii	c	vii	7	S. Romualdi Abbatis, dupl.
xxi	d	vi	8	S. Joannis de Matha Conf. dupl.
xx	e	v	9	S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Cf. et Eccl. Doct. duplex, commem. S. Apolloniæ Virg. et Mart.
xix	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg. dupl.
xviii	g	iii	11	
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	S. Valentini Presb. et Mart.
xiv	d	xv	15	Ss. Faustini et Jovitæ Mm.
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	S. Simeonis Episc. et Mart.
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ, duplex majus.
vi	e	vii	23	S. Petri Damiani Episc. Conf. et Eccl. Doct. duplex, comm. Vigil. S. Mathiæ.
v	f	vi	24	S. Mathiæ Apostoli, dupl. 2. cl.
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	

In anno bissextili mensis Febr. est dierum 29. et festum S. Mathiæ celebratur die 25. Febr. et bis dicitur sexto Kalendas, id est die 24. et die 25. et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g. etc.; et littera f. bis servit, 24. et 25.

Martius.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	S. Casimiri Conf. semid., comm. S. Lucii I. Papæ et Mart.
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. dupl. comm. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.
xxiii	d	viii	8	S. Joannis de Deo Conf. dupl.
xxii	e	vii	9	S. Franciscæ Romanæ Vid., dupl.
xxi	f	vi	10	Ss. Quadraginta Mm. semidupl.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	S. Gregorii I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	S. Patritii Ep. et Conf. dupl.
xiii	g	xv	18	S. Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xii	A	xiv	19	S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. duplex 1. classis.
xi	b	xiii	20	S. Benedicti Abbatis, dupl. maj.
x	c	xii	21	
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	Annuntiatio B. M. V. dupl. 2. cl.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
x	A	vii	26	
ix	b	vi	27	
iii	c	v	28	
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	
				Feria VI. post Domin. Passionis. Septem Dolorum B. M. V. dupl. majus, comm. Feriæ.

Aprilis.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf. dupl.
xxvii	b	iii	3	
25. xxvi	c	Prid.	4	S. Isidori Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xxv.xxiv.	d	Non.	5	S. Vincentii Ferrerii Conf. dupl.
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	S. Leonis I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Mart. semidupl.
xv	f	xviii	14	S. Justini Mart. duplex, commem. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	S. Aniceti Papæ et Mart.
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Anselmi Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
vii	g	x	22	Ss. Soteris et Caji Pont. et Mm. semiduplex.
vi	A	ix	23	S. Georgii Mart. semiduplex.
v	b	viii	24	S. Fidelis a Sigmaringa Martyris duplex.
iv	c	vii	25	S. Marci Evang., dupl. 2. classis.
iii	d	vi	26	Ss. Cleti et Marcellini Pont. et Mm. semiduplex.
ii	e	v	27	
i	f	iv	28	S. Pauli a Cruce Conf. dupl., commem. S. Vitalis Martyris.
*	g	iii	29	S. Petri Mart. duplex.
xxix	A	Prid.	30	S. Catharinæ Senensis Virginis, duplex.
				Domin. III. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. dupl. 2. class. comm. Dominicæ.

Majus.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxviii	b	Kal.	1	Ss. Philippi et Jacobi Ap. dupl. 2. classis.
xxvii	c	vi	2	S. Athanasii Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xxvi	d	v	3	Inventio S. Crucis. dupl. 2. class., comm. Ss. Alexandri I. Papæ et Soc. Mm., ac S. Juvenalis Episc. et Conf.
25. xxv	e	iv	4	S. Monicæ Viduæ, duplex.
xxiv	f	iii	5	S. Pii V. Papæ et Conf. dupl.
xxiii	g	Prid.	6	S. Joannis ante portam Latinam, duplex majus.
xxii	A	Non.	7	S. Stanislai Episc. et Mart. dupl.
xxi	b	viii	8	Apparitio S. Michaëlis Archang., duplex majus.
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xix	d	vi	10	S. Antonini Episc. et Conf. dupl. comm. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
xviii	e	v	11	
xvii	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Vg., atque Pancratii Mm. semid.
xvi	g	iii	13	
xv	A	Prid.	14	S. Bonifacii Mart.
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	S. Ubaldi Episc. et Conf. semid.
xii	d	xvi	17	S. Paschalis Baylon Conf. dupl.
xi	e	xv	18	S. Venantii Mart. duplex.
x	f	xiv	19	S. Petri Cœlestini Papæ et Conf. dupl. com̃. S. Pudentianæ Virg.
ix	g	xiii	20	S. Bernardini Senensis Cf. semid.
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	S. Gregorii VII. Papæ et Cf. dupl. comm. S. Urbani I. Pp. et Mart.
iii	f	vii	26	S. Philippi Nerii Cf. dupl. comm. S. Eleutherii Papæ et Mart.
ii	g	vi	27	S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. semidupl. comm. S. Joannis Papæ et Mart.
i	A	v	28	S. Augustini Ep. et Conf. dupl.
*	b	iv	29	
xxix	c	iii	30	S. Felicis I. Papæ et Mart.
xxviii	d	Prid.	31	S. Angelæ Mericiæ Virg. duplex comm. S. Petronillæ Virg.
				Feria VI. post Octavam Ss. Corporis Christi. Sacrat. Cordis Jesu, dupl. maj.

Junius.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Ss. Marcellini, Petri, atque Erasmi Martyrum.
xxv. xxiv.	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Cf. dupl.
xxii	b	Non.	5	S. Bonifacii Ep. et Mart. dupl.
xxi	c	viii	6	S. Norberti Ep. et Conf. dupl.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm.
xvii	g	iv	10	S. Margaritæ Reginæ Scotiæ Viduæ, semiduplex.
xvi	A	iii	11	S. Barnabæ Apost. dupl. maj.
xv	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Cf. dupl. comm. Ss. Basilidis et Soc. Mm.
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Conf. dupl.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Magni Ep., Cf. et Eccl. Doct. duplex.
xii	e	xvii	15	Ss. Viti, Modesti, atque Crescentiæ Martyrum.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
ix	A	xiv	18	Ss. Marci et Marcelliani Mm.
viii	b	xiii	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg. dupl. comm. Ss. Gervasii et Protasii Martyrum.
vii	c	xii	20	S. Silverii Papæ et Mart.
vi	d	xi	21	S. Aloysii Gonzagæ Conf. dupl.
v	e	x	22	S. Paulini Episc. et Conf.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iii	g	viii	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ. dupl. 1. class.
ii	A	vii	25	S. Gulielmi Abbatis, dupl. comm. Octavæ.
i	b	vi	26	Ss. Joannis et Pauli Mm. duplex comm. Octavæ.
*	c	v	27	De Oct. Nativ. S. Joannis, semiduplex.
xxix	d	iv	28	S. Leonis II. Papæ et Conf. semid. comm. Oct. et Vigil.
xxviii	e	iii	29	Ss. Petri et Pauli Ap. dupl. 1. cl.
xxvii	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apost. dupl. maj., comm. Octav. Nativ. S. Joannis.

Julius.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
				Domin. I. Julii. Pretios. Sanguinis D. N. J. C. dupl. 2. cl. commem. Dom.
xxvi	g	Kal.	1	Octava S. Joañis Baptistæ, dupl. comm. Oct. Ss. Apost.
25. xxv	A	vi	2	Visitatio B. M. V. dupl. 2. cl. comm. Ss. Mart. Processi et Martiniani.
xxiv	b	v	3	De Octava Ss. Apost. semidupl.
xxiii	c	iv	4	De Octava.
xxii	d	iii	5	Ss. Cyrilli et Methodii Pont. et Conf. dupl., comm. Oct.
xxi	e	Prid.	6	Octava Ss. Apost. Petri et Pauli, duplex.
xx	f	Non.	7	
xix	g	viii	8	S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ Viduæ semiduplex.
xviii	A	vii	9	
xvii	b	vi	10	Ss. Septem Fratrum Martyrum et Ss. Rufinæ ac Secundæ Virg. et Mm. semidupl.
xvi	c	v	11	S. Pii I. Papæ et Mart.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abb., dupl. comm. Ss. Naboris et Felicis Mm.
xiv	e	iii	13	S. Anacleti Papæ et Mart. semid.
xiii	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Cf. et Eccl. Doct. dupl.
xii	g	Idib.	15	S. Henrici Imperat. Conf. semid.
xi	A	xvii	16	B. M. V. de Monte Carmelo, dupl. majus.
x	b	xvi	17	S. Alexii Conf. semiduplex.
ix	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Conf. duplex comm. Ss. Symphorosæ et septem Filiorum ejus Mm.
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf. dupl.
vii	e	xiii	20	S. Hieronymi Æmiliani Cf. dupl. comm. S. Margaritæ Virg. et M.
vi	f	xii	21	S. Praxedis Virginis.
v	g	xi	22	S. Mariæ Magdalenæ Pœnitent. duplex.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Ep. et Mart. dupl. comm. S. Liborii Ep. Conf.
iii	b	ix	24	Vigilia, comm. S. Christinæ Virg. et Mart.
ii	c	viii	25	S. Jacobi Apost. dupl. 2. classis, comm. S. Christophori Mart.
i	d	vii	26	S. Annæ Matris B. M. V., duplex 2. classis.
*	e	vi	27	S. Pantaleonis Mart.
xxix	f	v	28	Ss. Nazarii, Celsi, Victoris I. Pap. Mm., ac Innocentii I. Papæ et Conf. semidupl.
xxviii	g	iv	29	S. Marthæ Virg. semidupl. comm. Ss. Felicis II. Papæ, et Simplicii, Faustini et Beatricis Mm.
xxvii	A	iii	30	Ss. Abdon et Sennen Mm.
25. xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii de Lojola Conf. dupl.

Augustus.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxv. xxiv	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, duplex majus. comm. Ss. Machabæorum Mm,
xxiii	d	iv	2	S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl., comm. S. Stephani I. Papæ et Mart.
xxii	e	iii	3	Inventio S. Stephani Protomartyris. semidupl.
xxi	f	Prid.	4	S. Dominici Conf. dupl. maj.
xx	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nives, duplex majus.
xix	A	viii	6	Transfiguratio D. N. J. C. duplex majus, commem. Ss. Xysti II. Papæ, Felicissimi et Agapiti Martyrum.
xviii	b	vii	7	S. Cajetani Conf. dupl., comm. S. Donati Episc. et Mart.
xvii	c	vi	8	Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm. semidupl.
xvi	d	v	9	Vigilia, comm. S. Romani Mart.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart. dupl. 2. class.
xiv	f	iii	11	De Octava, semidupl. comm. Ss. Tiburtii et Susannæ Mm.
xiii	g	Prid.	12	S. Claræ Virg. dupl. comm. Oct.
xii	A	Idib.	13	De Octava, semidupl. comm. Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.
xi	b	xix	14	De Octava, semid. comm. Vigil. ac S. Eusebii Conf.
x	c	xviii	15	Assumptio B. M. V. dupl. 1. class.
				Domin. infra Oct. Assumptionis. S. Joachim Cf., Patris B. M. V. dupl. 2. cl. comm. Dominicæ.
ix	d	xvii	16	S. Hyacinthi Conf. dupl., comm. Oct. Assumpt. et S. Laurentii.
viii	e	xvi	17	Octava S. Laurentii Mart., dupl. comm. Octavæ Assumptionis.
vii	f	xv	18	De Octava, semidupl., comm. S. Agapiti Martyris.
vi	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct. dupl., comm. Octav.
iv	b	xii	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid., dupl., comm. Oct.
iii	c	xi	22	Octava Assumpt. B. M. V., dupl. comm. Ss. Timothei et Soc. Mm.
ii	d	x	23	S. Philippi Benitii Conf. duplex commem. Vigiliæ.
i	e	ix	24	S. Bartholomæi Apost., dupl. 2. cl. (Romæ die 25.)
*	f	viii	25	S. Ludovici Regis Conf. semidupl. (Romæ die 26.)
xxix	g	vii	26	S. Zephyrini Papæ et Mart.
xxviii	A	vi	27	S. Josephi Calasanctii Conf. dupl.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
xxvii	b	v	28	S. Augustini Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl., comm. S. Hermetis Martyris.
xxvi	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Bapt., dupl. maj., comm. S. Sabinæ Mart.
25. xxv	d	iii	30	S. Rosæ Limanæ Virg., dupl. com̃. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
xxiv	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Cf. dupl.
				September.
xxiii	f	Kal.	1	S. Ægidii Abbatis, commem. Ss. duodecim Fratrum Mm.
xxii	g	iv	2	S. Stephani Hungariæ Reg., Conf. semiduplex.
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	S. Laurentii Justiniani Episc. et Conf. semidupl.
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	Nativitas B. M. V. dupl. 2. class. comm. S. Adriani Mart. Dominica infra Octavam Nativitatis B. M. V. Ss. Nominis ejusdem B. M. V. dupl. maj., comm. Dominicæ.
xv	g	v	9	De Octava, semidupl. commem. S. Gorgonii Mart.
xiv	A	iv	10	S. Nicolai de Tolentino Cf. dupl. comm. Octav.
xiii	b	iii	11	De Octava, semidupl. comm. Ss. Proti et Hyacinthi Mm.
xii	c	Prid.	12	De Octava.
xi	d	Idib.	13	De Octava.
x	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis, duplex majus, comm. Octav.
ix	f	xvii	15	Octava Nativit. B. M. V. duplex, comm. S. Nicomedis Mart. Domin. III. Sept. VII Dolorum B. M. V. dupl. maj., comm. Dom.
viii	g	xvi	16	Ss. Cornelii et Cypriani Pont. Mart. semidupl. comm. Ss. Euphemiæ et Sociorum Mm.
vii	A	xv	17	Impressio Sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf. dupl.
vi	b	xiv	18	S. Josephi a Cupertino Cf. dupl.
v	c	xiii	19	Ss. Januarii Episc. et Socior. Mm., duplex.
iv	d	xii	20	Ss. Eustachii et Sociorum Mm. dupl. commem. Vigiliæ.
iii	e	xi	21	S. Matthæi Apost. et Evang. dupl. 2. classis.
ii	f	x	22	S. Thomæ de Villanova Episc. et Conf. dupl., comm. Ss. Mauritii et Soc. Martyrum.
i	g	ix	23	S. Lini Papæ et Mart. semidupl., comm. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viii	24	B. M. V. de Mercede, dupl. maj.
xxix	b	vii	25	
xxviii	c	vi	26	Ss. Cypriani et Justinæ Virg. Mm.
xxvii	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Martyrum semiduplex.
25. xxvi	e	iv	28	S. Wenceslai Ducis Mart. semid.
xxv. xxiv.	f	iii	29	Dedicatio S. Michaëlis Archang., dupl. 2. class.
xxiii	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presbyt., Conf. et Eccl. Doct. dupl.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
				October.
				Domin. I. Octobris. Solemnitas Ss. Rosarii B. M. V. dupl. 2. class., commem. Dominicæ.
xxii	A	Kal.	1	S. Remigii Ep. et Conf. semid. ad libit., vel simplex de præcepto.
xxi	b	vi	2	Ss. Angelorum Custodum, duplex majus.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf. dupl. majus.
xviii	e	iii	5	Ss. Placidi et Sociorum Mm.
xvii	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf. dupl.
xvi	g	Non.	7	S. Marci Papæ et Conf. commem. Ss. Sergii et Soc. Mm.
xv	A	viii	8	S. Birgittæ Viduæ, dupl.
xiv	b	vii	9	Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm. semidupl.
xiii	c	vi	10	S. Francisci Borgiæ Conf. semid.
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	S. Eduardi Regis Conf. semidupl.
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I. Papæ et Mart. dupl.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virginis, dupl.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	S. Hedwigis Viduæ, semidupl.
v	d	xv	18	S. Lucæ Evangelistæ, dupl. 2. cl.
iv	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf. dupl.
iii	f	xiii	20	S. Joannis Cantii Conf. dupl.
ii	g	xii	21	S. Hilarionis Abbatis, comm. Ss. Ursulæ et Soc. Virg. et Mm.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm.
xxvii	e	vii	26	S. Evaristi Papæ et Mart.
xxvi	f	vi	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis et Judæ Apostolor. dupl. 2. class.
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia.
				November.
xxi	d	Kal.	1	Omnium Sanctorum, dupl. 1. cl.
xx	e	iv	2	De Octava. semidupl. Commem. Omnium Fidelium Defunctorum, sub ritu duplici.
xix	f	iii	3	De Octava.
xviii	g	Prid.	4	S. Caroli Ep. Conf. dupl. comm. Octavæ, et Ss. Vitalis et Agricolæ Martyrum.
xvii	A	Non.	5	De Octava.
xvi	b	viii	6	De Octava.
xv	c	vii	7	De Octava.
xiv	d	vi	8	Octava Omnium Sanctorum dupl., comm. Ss. Quatuor Coronatorum Martyrum.
xiii	e	v	9	Dedicatio Basilicæ Ss. Salvatoris dupl. comm. S. Theodori Mart.
xii	f	iv	10	S. Andreæ Avellini Conf. duplex com̃. Ss. Tryphonis et Soc. Mm.
xi	g	iii	11	S. Martini Episc. et Conf. duplex, comm. S. Mennæ Mart.
x	A	Prid.	12	S. Martini I. Pap. et Mart. semid.
ix	b	Idib.	13	S. Didaci Conf. semidupl.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
viii	c	xviii	14	S. Josaphat Episc. et Mart. dupl.
vii	d	xvii	15	S. Gertrudis Virg. dupl.
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf. semidupl.
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apost. dupl.
iii	A	xiii	19	S. Elisabeth Viduæ, dupl., comm. S. Pontiani Papæ et Mart.
ii	b	xii	20	S. Felicis de Valois Conf. dupl.
i	c	xi	21	Præsentatio B. M. V. dupl. maj.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart. dupl.
xxix	e	ix	23	S. Clementis I. Pap. et Mart. dupl., comm. S. Felicitatis Mart.
xxviii	f	viii	24	S. Joannis a Cruce Conf. duplex, comm. S. Chrysogoni Mart.
xxvii	g	vii	25	S. Catharinæ Virg. et Mart. dupl.
25. xxvi	A	vi	26	S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia, et commem. S. Saturnini Martyris.
xxi	e	Prid.	30	S. Andreæ Apost. dupl. 2. class.
				December.
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Bibianæ Virg. et Mart. semid.
xviii	A	iii	3	S. Francisci Xaverii Conf. dupl.
xvii	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl., commem. S. Barbaræ Virg. et Mart.
xvi	c	Non.	5	S. Sabbæ Abbatis commem.
xv	d	viii	6	S. Nicolai Episc. et Conf. dupl.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl., Vigilia.
xiii	f	vi	8	Immaculata Conceptio B. M. V. dupl. 1. class.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
xii	g	v	9	De Octava, semiduplex.
xi	A	iv	10	De Octava, comm. S. Melchiadis Papæ et Martyris.
x	b	iii	11	S. Damasi I. Papæ et Cf. semid. commem. Octavæ.
ix	c	Prid.	12	De Octava.
viii	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart. duplex, commem. Octavæ.
vii	e	xix	14	De Octava.
vi	f	xviii	15	Octava Immac. Concept. B. M. V. duplex.
v	g	xvii	16	S. Eusebii Episc. et Mart. semiduplex.
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	Vigilia.
*	e	xii	21	S. Thomæ Apost. dupl. 2. class.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia.
xxvi	b	viii	25	Nativitas D. N. J. Chr. dupl. 1. cl.
25. xxv	c	vii	26	S. Stephani Protomart. duplex 2. class. commem. Octavæ.
xxiv	d	vi	27	S. Joannis Apostoli et Evangel. dupl. 2. cl. comm. Octavarum.
xxiii	e	v	28	Ss. Innocentium Mart. dupl. 2. cl. commem. Octavarum.
xxii	f	iv	29	S. Thomæ Cantuariensis Ep. et Mart. semid. comm. Octavarum.
xxi	g	iii	30	De Dominica infra Oct. Nativ. vel de Octava, comm. aliarum Octavarum.
19. xx	A	Prid.	31	S. Silvestri I. Papæ et Cf. dupl., commem. Octavarum.

Hæc Epacta 19. nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ,

in quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant. In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei. Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia: Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ classis et Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1., quia si ad eum tam Duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet:

1. Translatio de primo, Officium de secundo. Id est, Duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis: quia cum in his regulis dicitur De primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

Duplicia primæ classis,

in quibus nulla fit Commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.

Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Assumptio et Immaculata Conceptio B. M. V.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum S. Joseph Sponsi B. M. V.
Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.
Festum Omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

Duplicia secundæ classis,

in quibus de Simplicibus fit Commemoratio in Laudibus tantum; de aliis ut in Rubricis.

Circumcisio Domini.
Festum Ss. Nominis Jesu.
Festum Ss. Trinitatis.
Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.
Inventio S. Crucis.
Purificatio, Annuntiatio, Visitatio, Nativitas, Solemnitas Ss. Rosarii } B. Mariæ Virg.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.
Festum Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum Ss. Innocentium Martyrum.
Festum S. Laurentii Mart.
Festum S. Annæ Matris B. Mariæ V.
Festum S. Joachim Patris B. Mariæ V.

Dominicæ majores

dividuntur in duas classes.

Dominicæ primæ classis,

quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

Dominicæ secundæ classis,

quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione; et tunc de eis fit semper Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.
Dominica Septuagesimæ.
Dominica Sexagesimæ.
Dominica Quinquagesimæ.
Secunda, Tertia, Quarta } Quadragesimæ.

Duplicia majora per Annum,

quæ aliis duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Festum Ss. Cordis D. N. J. C.
Duo Festa Septem Dolorum, Commem. de Monte Carmelo, Festum ad Nives, Festum Ss. Nominis, Festum de Mercede, Præsentatio } B. Mariæ Virg.
Apparitio S. Michaëlis Archangeli.
Festum Ss. Angelorum Custodum.
Decollatio S. Joannis Baptistæ.
Cathedra S. Petri Apostoli utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio S. Pauli Apostoli.
Commemoratio S. Pauli Apostoli.
Festum S. Joannis ante Portam Latinam.
Festum S. Barnabæ Apostoli.
Festum S. Benedicti Abb.
Festum S. Dominici Confessoris.
Festum S. Francisci Assisien. Confessoris.
Festum Patronorum minus Principalium.

Feriæ majores,

de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

SI OCCURRAT EODEM DIE.

	Vigilia.	Feria major.	Sancta Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum minus.	Duplex Doctoris Ecclesiæ.	Duplex per annum majus.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	et Dominica primæ classis.
Duplex i. classis,	6	4	0	6	6	4	6	6	2	2	2	8	4	4	1
Duplex ii. classis,	4	4	0	4	4	4	6	4	2	2	8	1	4	1	1
Dupl. per añum majus	4	4	0	4	4	1	4	4	2	8	1	1	4	1	1
Dupl. Doctoris Eccles.	4	4	0	4	4	1	4	0	0	1	1	1	4	1	1
Dupl. per añum minus	4	4	0	4	4	3	4	7	0	3	3	5	4	3	3
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	3	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ,	4	4	0	4	4	7	4	4	2	2	3	3	4	3	3
Semiduplex.	4	4	0	4	7	3	4	3	3	3	3	5	3	3	3
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Transl. de primo, Officium de secundo.
2. Officium de primo, Transl. de secundo.
3. Coñem. de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, coñem. de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, coñem. de minus digno.
8. Officium de digniori, Transl. de minus digno.

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigilia Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis et Immaculatæ Conceptionis B. Virginis, in Festo S. Joseph, Ss. Apostolorum Petri et Pauli, et Omnium Sanctorum, transfertur, si transferri valeat, aliter de eo fit Commemoratio ipso die quo cadit, vel penitus omittitur, ut ponitur in propriis Rubricis.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, cum Commemoratione Octavæ: alia Festa transferuntur post Octavam, aut de eis fit Commemoratio, ut supra.

Infra Octavam Corporis Christi, de Semiduplici occurrente fit tantum Commemoratio, neque fit de duplici translato, nisi sit primæ vel secundæ classis, et de ea, quocumque adveniente duplici, fit Commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, de Semiduplici, etiam occurrente in Dominica, fit Commemoratio, uti alias juxta Rubricas.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit Commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Ss. Trinitatis inclusive, et a die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem; non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum Commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari. Alii si in dicto Kalendario descripti sint sub officio Duplici minori, non tamen alicujus Ecclesiæ Doctoris, vel Semiduplici, de eis nihil fit. Si autem sint de Majoribus Festis aut Doctorum, transferuntur, ita ut de translato fiat Officium ac si proprio die celebraretur. Si vero in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, etiam de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit Commemoratio in utrisque Vesperis, et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT.

	„ Sancta Maria in Sabbato.	„ Die infra Octavam.	„ Die Octavæ.	„ Simplici.	„ Semiduplici.	„ Duplici per annum minore.	„ Duplici per annum majore.	„ Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	„ Duplici ii. classis.	„ Duplici i. classis.	cum Dominica quacumque.
Domin. i. et ii. class.	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica per annum,	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex i. classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex ii. classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus, seu Tit. Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octavæ,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de præced.
4. Totum de præced., commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequ., commemoratio de præced.
6. Totum de digniori, commemor. de minus digno.

Simplex, et S. Maria in Sabbato, Feria et Vigilia non concurrunt.

Notandum, quod in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ vel secundæ classis; quia tunc de Festo fieret Officium; et Commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum Commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis, seu Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiæ: quia tunc de Festo fieret Officium, et de Octava Commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi, cum Commemoratione Octavæ S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis primæ classis fit commemoratio de Festis Duplicibus et Semiduplicibus reductis ad modum Simplicis tantummodo, si hujusmodi Commemoratio facienda sit die sequenti. In Duplicibus tamen secundæ classis de dictis Festis fit commemoratio in utrisque Vesperis ad instar Octavæ et Dominicæ: non fit vero Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures fiunt Commemorationes, servetur hic ordo: De Duplici, licet agatur tamquam Simplex, de Dominica, de Semiduplici, etiam quando reducitur ad modum Simplicis, de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de sancta Maria in Sabbato, de Simplici.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM ET TRIUM LECTIONUM.

In I. Nocturno.

Et pro II. et V. Feria.

Absolutio.

Exaúdi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.
3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

In II. Nocturno.

Et pro III. et VI. Feria.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.
5. Christus perpétuæ det nobis gaúdia vitæ. ℟. Amen.
6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

In III. Nocturno.

Et pro Feria IV. et Sabbato.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.
8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.
9. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta novem Lectionum, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur:

Quorum (vel Quarum) festum cólimus, ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. Maria, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit:

Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evang. et Benedictiones sumendæ sunt ex III. Nocturno, prima Benedictio dicitur:

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.
2. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.
3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evang., prima Benedictio erit:

1. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.
2. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.
3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta trium Lectionum, prima Benedictio erit:

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.
2. Cujus (vel Quorum, vel Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédat (vel ipsi vel ipsæ intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.
3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus: intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

ORATIO

DICENDA POST DIVINUM OFFICIUM.

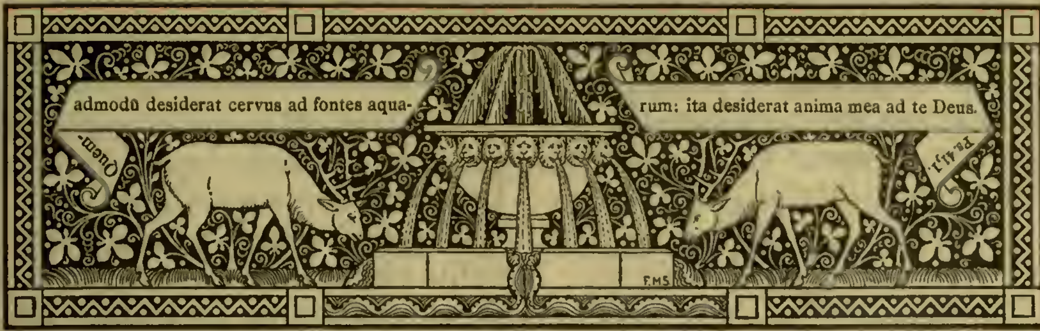
Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit: dicitur flexis genibus.

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave María.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS VERNA.

Dominica ad Matutinum.

Ante Matutinum, et omnes Horas præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cœlis: sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Ave María, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dic. ℣.

Dómine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. Amen. Laus tibi Dñe, Rex ætérnæ glóriæ.

Sic dicitur Laus tibi Dómine, etc., ad omnes Horas per totam Quadrag., usque ad Feriam V. in Cœna Domini: et a Sabbato sancto dicitur Allelúja.

Invitatorium sequ. dic. in Domin. tantum, a Domin. I. Quadrag., usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Repetitur. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi, Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. Amen.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hymnus sequ. dic. in Dominicis et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Hymnus.

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam Deus cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod fécimus,
Auge bonum quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Tempore Paschali.

Ad Matutinum. Invitator. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Rex sempitérne cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius:

Nascénte qui mundo faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus:
Tu carne amíctus pérditam
Formam refórmas ártifex.

Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlchro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui pastor ætérnus gregem
Aqua lavas baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlchrum críminum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

In I. Nocturno.

Per Annum. Ant. Servíte Dño.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória. semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Per Annum. Ant. Servíte Dómino in timóre: et exsultáte ei cum tremóre.

Ant. Deus judex justus.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus si feci istud, * si est íniquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium paúperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem paúperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit paúperis: * patiéntia paúperum non períbit in finem.

Exsúrge Dómine, non conforté-

tur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat paúperem: * rápere paúperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit paúperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris paúperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: * períbitis Gentes de terra illíus.

Desidérium paúperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum. Ant. Deus judex justus, fortis et longánimis: numquid irascétur per síngulos dies?

Ant. Tu Dómine.

Psalmus 11.

Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum paúperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine oblivisceris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exaúdi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, *

illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Per Annum. Ant. Tu Dómine servábis nos: et custódies nos.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, lapis revolútus est, allelúja: ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Post ℣. cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Exaúdi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus.

℟. Amen.

Deinde leguntur Lect. cum ℟℟., ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro ii. Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

℟. Amen.

Pro iii. Lectione.

Benedictio. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

℟. Amen.

In II. Nocturno.

Per Annum. Ant. Bonórum meórum.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec me-

mor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum. Ant. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me Dómine.

Ant. Propter verba.

Psalmus 16.

Exaúdi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Aúribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exaúdi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum. Ant. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Ant. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando Ant. incipit a primo Versu Psalmi; et Ps. tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Ant., sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, et continuetur Ant. cum Psalmo.

Psalmus 17.

Díligam te Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi:

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua Dómine; * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab iis qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum. Ant. Díligam te Dómine virtus mea.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis. ℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, quem quæris, múlier? allelúja:

viventem cum mórtuis, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allel.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

Pro v. Lectione.

Bened. Christus perpétuæ det nobis gaúdia vitæ. ℟. Amen.

Pro vi. Lectione.

Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

℟. Amen.

In III. Nocturno.

Per Annum. Ant. Non sunt loquélæ.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Annum. Ant. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Ant. Exaúdiat.

Psalmus 19.

Exaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocaústum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exaúdiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exaúdi nos in die, qua invocavérimus te.

Per Annum. Ant. Exaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. Dómine.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Per Annum. Ant. Dómine in virtúte tua lætábitur rex.

In Quadrag. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Passionis. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja: noli flere María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et misericors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viii. Lectione.

Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro ix. Lectione.

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Sequ. Hymnus a Septuag. usque ad Pascha non dic. nisi in Festis: a Paschate vero usque ad Pentec. dicitur etiam in fer. Offic., excepta Feria II. Rogat. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur iii. Respons.

Hymnus Ss. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, et univérsæ potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessábili voce proclámant:

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis,

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem: * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo: * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni: * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis: * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine: * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: * non confúndar in ætérnum.

Ad Laudes.

Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, etc. 2. Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, vel Allelúja, pro temporis diversitate.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster,

benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Ant. Surréxit Christus.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dic. Glória Patri, neque Amen; in aliis Canticis dicuntur.

Temp. Paschali. Ant. Surréxit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Ant. Allelúja.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum proprium in Quadrages.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ant. ad Bened. et Oratio propria.

Temp. Passionis. Hymn. Lustra sex. de Laudibus Dominicæ Passionis.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Temp. Pasch., sequ. Capit. dicitur in feriali Offic. tantum: Hymnus vero etiam in Dominicis usque ad Ascensionem.

Capitulum. Rom. 6. b.

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus.

Auróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat laúdibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:

Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrimis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit exstínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. propria.

Canticum Zachariæ.
Lucæ 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Deinde dic. Ant. et Oratio propria, et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, vel ad modum Simplicis recolendum fit de eo Commem. Postremo (si id tempus requirat) fiunt Comm. de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum Comm. secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesp. Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dic. una ex Ant. B. Mariæ, ut habetur infra post Completorium.

Dominica ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo.
℣. Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

In Dominicis Quadrag. Ant. propria.
Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dñs suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Ps. Confitémini Dómino dicitur tantum in Domin., quando fit Officium de Domin. ut in Psalt. prætérquam in Domin. a Pascha usque ad Pentecosten.

A Septuag. vero usque ad Pascha, ejus loco dicitur

Psalmus 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Offic. de Dominica ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini: * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sǽcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sǽculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo: * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne

divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

In Dominicis Quadrag., Ant. propria.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur: Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Repet. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. * Allelúja, allelúja. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. ℟. Allelúja, allelúja. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, allelúja, allelúja.

℣. Exsúrge Christe ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Sequentes Preces non dicuntur in Dupl. nec infra Oct.; sed tunc dicto ℟. br. dicitur Dóminus vobíscum. et Oratio Dómine Deus omnípotens. ut infra. 25.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur, tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolut. Capit. in Dom. et Feriis a Dom. I. Quadrag. usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Lectio brevis. Is. 55. b.

Quǽrite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

A Dominica Passionis usque ad Feriam V. in Cœna Domini exclusive.

Lectio brevis. Is. 50. c.

Fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus. Tu autem Dómine.

A Domin. Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusive.

Lectio brevis. Coloss. 3.

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem Dómine.

Post Lect. brevem dicitur

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

In feriali Officio
extra tempus paschale
ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo.

℣. Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

Temp. Quadrag. Ant. Vivo ego.

Tempore Passionis. Ant. Líbera me Dómine.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Ps. Deus in nómine tuo. loco Ps. Confitémini. dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.

Feria Secunda.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Feria Tertia.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sǽculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Feria Quarta.

Psalmus 25.

Júdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum Dómine:

Ut aúdiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Feria Quinta.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Feria Sexta.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faúcibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis:

Nec avértit fáciem suam a me:* et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna:* vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 27.

Deinde dicitur

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus:* in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ,* ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhǽsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tǽdio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhǽsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Temp. Quadrag. Ant. Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

Tempore Passionis Ant. Líbera me Dómine, et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

Capitulum. Zach. 8. d.

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens. ℟. Deo grátias.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur: Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laud. non sunt dictæ Preces feriales, statim dic. Adjutórium nostrum et Confíteor Deo, etc. ut supra 25.

Quando autem ad Laud. dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ II., tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exaúdi nos Deus salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.
℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
℣. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.
℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.
℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.
℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem dicens: Confíteor Deo. Reliqua omnia ut supra in Dominica. 25.

In feriali Officio
tempore paschali et

in Festis per Annum.

Pater noster. Ave María. Credo.
℣. Deus in adjutórium meum. ut supra 15.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas:

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Ant. competens.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.
Deus exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.
Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhǽsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tǽdio: * confírma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
Adhǽsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.
Ant. competens.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor, et glória in sǽcula sæculórum. Amen.
℟. Deo grátias.
℟. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur: Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali:

℟. br. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Repet.: Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, allelúja, allelúja. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. ℟. Allelúja, allelúja. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, allelúja, allelúja.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

¶ Sed in festo Ascensionis et per totam Octavam, ac etiam Feria VI. et Sabb. post Octavam dicitur

℣. Qui scandis super sídera. ℟. Allelúja, allelúja.

¶ Similiter in festo Pentec. usque ad Sabb. sequens dicitur

℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Allelúja, allelúja.

Preces. Kýrie eléison. quæ non dicuntur in Duplic. nec infra Oct. habentur supra in Dominica. 24.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dic. Cap. Nonæ. Post Lectionem brevem dicitur

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo defendat, et ad vitam perdúcat ætérnam; et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Tertiam.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flammescat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dom. Quadrag. Ant. propria.

Temp. Quadrag. in feriali Officio Ant. Advenérunt nobis.

Tempore Passionis Ant. Judicásti Dómine.

In Dom. Temp. Pasch. et in fer. Offic. Ant. Allelúja.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dñe: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me,* pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

In Dominicis Quadrag. Ant. propria.

Temp. Quadrag. in fer. Officio Ant. Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum. Joël. 2. c.

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Quando ad Matut. dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam et Nonam flexis genibus dicitur:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

Temp. Passionis in fer. Officio, Ant. Judicásti Dómine causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. Jerem. 17. b.

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. br. Erue a frámea * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Kýrie eléison. ut supra.

Orémus. Oratio conveniens.

In Dominicis Tempore Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. proprium de Tempore.

Temp. Paschali in feriali Officio Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Rom. 6. b.

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pependit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Orémus. Oratio conveniens.

Ad Sextam.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Dominicis Quadrag. Ant. propria.

Temp. Quadrag. in feriali Officio Ant. Commendémus nosmetípsos.

Temp. Pass. Ant. Pópule meus.

In Dominicis Temp. Paschali et in feriali Officio Ant. Allelúja.

Psalmus.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consumatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia faúcibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

In Dominicis Quadrag. Ant. propria.

Temp. Quadrag. in feriali Officio Ant. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

Capitulum. Is. 55. b.

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dñe exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

Temp. Passionis in feriali Officio Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Capitulum. Jerem. 17. c.

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. br. De ore leónis * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Kýrie eléison. ut supra. 39.

Orémus. Oratio conveniens.

In Domin. Temp. Pasch. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. proprium de Tempore.

Temp. Pasch. in feriali Officio Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 15. c.

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. br. Surréxit Dóminus vere. * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Orémus. Oratio conveniens.

Ad Nonam.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perrénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadrag. Ant. propria.

Temp. Quadrag. in feriali Officio Ant. Per arma justítiæ.

Tempore Passionis. Ant. Numquid rédditur.

In Dominicis Temp. Paschali et in feriali Officio Ant. Allelúja.

Psalmus.

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exaúdi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodíerunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

In Dominicis Quadrag. Ant. propria.

Temp. Quadrag. in fer. Officio Ant. Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum. Is. 58. c.

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Quando ad Matutinum dictæ sunt preces, flexis genibus dicitur

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

Temp. Passionis in feriali Offic. Ant. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ.

Capitulum. Jerem. 18. d.

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. br. Ne perdas cum ímpiis * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne perdas.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Kýrie eléison. ut supra.

Orémus. Oratio conveniens.

In Dominicis Temp. Paschali Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. propr. de Tempore.

Temp. Paschali in feriali Officio Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Petr. 3. d.

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi sunt. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi sunt.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Orémus. Oratio conveniens.

Feria secunda ad Matutinum.

Pater noster. Ave María. Credo.

℣. Dómine lábia mea apéries. ut supra. 1.

In Quadrag. Invit. Veníte, * Exsultémus Dómino.

Ps. Jubilémus Deo salutári nostro. ut supra. 2.

Hymn. Ex more docti. ut supra in Domin. 2.

Tempore Paschali. Invit. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Rex sempitérne. ut supra in Domin. 3.

Ant. Noct. per totum Annum dicuntur ut infra.

Ant. Dóminus defénsor.

Tempore Pasch. Ant. Allelúja. Sub qua una Antiphona dicuntur omnes Psalmi Nocturnorum.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prǽlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaúdi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Ant. Adoráte.

Psalmus 28.

Afférte Dómino fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gaúdium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem: et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Ant. In tua justítia líbera me Dómine.

Ant. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exsultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesaúris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * aúdiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudátio.

Ant. Expúgna.

Psalmus 34.

Júdica Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et paúperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * re-

stítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergaúdeant mihi qui advérsántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas: * Dómine ne discédas a me.

Exsúrge et inténde judício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergaúdeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant, et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus: * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abýssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expúgna impugnántes me.

Ant. Revéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: et judícium tuum tamquam

merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant paúperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui: * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus: et exaltábit te ut hæreditáte cápias terram: * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus et liberábit eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave graválæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exaúdies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Revéla Dómino viam tuam.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pro uno vel plurim. Mart. Temp. Pasch. ℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pro Conf. Pont. et non Pont. Tempore Pasch. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allel.

Pro una Sancta. Temp. Pasch. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Ad Laudes.

℣. Deus in adjutórium. 15.

Temp. Paschali dicuntur Psalmi et Antiphonæ de Dominica; Capitulum vero, Hymnus, ℣. et Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore. Aliis temporibus per Annum, quando non assignantur propriæ Ant., dicitur

Ant. Miserére.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: *

tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei Deus.

Ant. Intéllige.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Intéllige clamórem meum Dómine.

Ant. Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Ps. idem ut supra 16.

Ant. Convérsus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ.
Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gaúdio de fóntibus Salvatóris: * et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta, et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte * Dóminum de cœlis.

Ps. idem, ut supra 17.

In Quadrag. Capitulum. Is. 18.

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jácob peccáta eórum.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Ant. propria, ut in Feriis Quadrag., in quibus post Ant. ad Benedictus, et in Vesp. ad Magnif., dicuntur sequ. Preces flexis genibus.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. totum dicitur clara voce etiam in Vesperis.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Dómine salvum fac regem. ℟. Et exaúdi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos Deus Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dic. Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Finito Psalmo, dicitur

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Comem. communes de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis et de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesp. fit sequ. Commem. de Cruce.

Ant. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quǽsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ Commem. de Cruce fit etiam quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

☩ Temp. Pasch. fit alia Comm. de Cruce, quæ habetur Feria secunda post Dominicam in Albis. omissis aliis Commem., ut supra.

Feria tertia ad Matutinum.

In Quadrag. Invitat. Jubilémus Deo, * Salutári nostro.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Ex more docti. ut supra in Domin. 2.

Temp. Paschali. Invit. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Hymn. Rex sempitérne. ut supra in Domin. 3.

Ant. Ut non delínquam.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 38.

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exaúdi oratiónem meam Dómine, et deprecatiónem meam: * aúribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut aúferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam,* qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent, et lætentur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delínquam in lingua mea.

Ant. Sana.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus mise-

ricórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus aúribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sǽculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dó-

mine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. Adjútor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et in-

clináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dñi, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaúdite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Ant. Adjútor in tribulatiónibus.

Ant. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * ipse reget nos in sǽcula.

Psalmus 48.

Audíte hæc omnes Gentes: * aúribus percípite omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et fílii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:

Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Ant. Deus deórum.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est: * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar: Israël, et testificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocaústa autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Imola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et projecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: * et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Ant. Deus deórum Dóminus locútus est.

In Quadrages. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis. ℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allel.

Pro uno vel plurim. Mart. Temp. Pasch. ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pro Conf. Pont. Temp. Pasch. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Pro Conf. non Pont. Tempore Paschali. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Pro una Sancta. Temp. Pasch. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Laudes.

Ant. Dele Dómine * iniquitátem meam.

Ps. Miserére mei Deus. 52.

Ant. Salutáre.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta,* ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea:* Quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Ad te de luce * vígilo Deus.

Ps. Deus Deus meus. 16.

Ant. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiæ. Isaiæ 38. b.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra,* et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me:* de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane,* quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine vim pátior, respónde pro me.* Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes años meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te:* non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac,* et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dñi.

Ant. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine.

Ant. Omnes Angeli ejus * laudáte Dóminum de cœlis.

Ps. Laudáte Dóminum. 17.

In Quadrag., Capit., Hymn. et ℣. ut in Laud. Fer. II. 53. et 54.

Ad Benedictus, Ant. propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda. 54.

Feria quarta ad Matutinum.

In Quadrag. Invit. In manu tua Dómine * Omnes fines terræ.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Ex more docti. ut supra in Domin. 2.

Temp. Paschali. Invit. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Hymn. Rex sempitérne. ut supra in Domin. 3.

Ant. Avértit Dóminus.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abomínábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 54.

Exaúdi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exaúdi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis: * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capié-

bas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exaúdiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exaúdiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sǽcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te Dómine.

Ant. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Ant. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi belldántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit áni-

mam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quóniam in te confídit ánima mea.

Ant. Justa judicáte.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas:

Quæ non exaúdiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio añuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Ant. Justa judicáte fílii hóminum.

Ant. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exaúdi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam: * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

Exaúdi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in veláménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exau-

dísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Ant. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos: tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Ant. Benedícite.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaústis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocaústa medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine: * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua paúperi Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei: Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. Benedícite Gentes Deum nostrum.

In Quadrag. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Passionis. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Pro uno vel plurim. Mart. Temp. Pasch. ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pro Conf. Pont. Temp. Pasch. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúja. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúja.

Pro Confess. non Pontif. Temp. Pasch. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

Pro una Sancta. Temp. Pasch. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Laudes.

Ant. Amplius lava me * Dómine ab injustítia mea.

Ps. Miserére. 52.

Ant. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus Deus in Sion.

Ant. Lábia mea * laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Ps. Deus Deus meus. 16.

Ant. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ. I. Reg. 2.

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: neque enim est álius extra

te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus paúperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat paúperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cœlis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus judicábit fines terræ.

Ant. Cœli cœlórum * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dñm de cœlis. 17.

In Quadrag. Capit., Hymn. et ℣. ut in Laud, Fer. II. 53. et 54.

Ad Benedictus, Ant. propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria II. 54.

Feria quinta ad Matutinum.

In Quadrag. Invitat. Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Ex more docti. ut supra in Domin. 2.

Temp. Paschali. Invit. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Hymn. Rex sempitérne. ut supra in Domin. 3.

Ant. Dómine Deus.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaúdi me: * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exaúdi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant paúperes et lætentur: * quǽrite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit paúperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Ant. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.

Ant. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea; * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et paúperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit paúperes pópuli, et salvos fáciet fílios paúperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit paúperem a poténte: * et paúperem, cui non erat adjútor.

Parcet paúperi et ínopi: * et ánimas paúperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Ant. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sǽcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Liberásti virgam hæreditátis tuæ.

Ant. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

Notus in Judǽa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Et invocábimus nomen tuum Dómine.

Ant. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum: * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël:

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus:

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœlo: * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castró-

rum eórum: * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo,* et lingua sua mentíti sunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus,* die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum: * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem: immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum, * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes: * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit: * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph: * et tribum Ephraïm non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœtántes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * et Israël hæreditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Ant. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia paúperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * introëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndũ magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sǽculum.

In generatiónem et generatiónem * añuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti: * ejecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

In Quadrages. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pro uno vel plurim. Mart. Temp. Paschali. ℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pro Conf. Pont. et non Pont. Temp. Paschali. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Pro una Sancta. Temp. Pasch. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Ad Laudes.

Ant. Tibi soli peccávi, * Dómine miserére mei.

Ps. Miserére mei. 52.

Ant. Dómine.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Dómine, refúgium factus es nobis.

Ant. In matutínis * meditábor in te.

Ps. Deus Deus meus. 16.

Ant. Cantémus.

Canticum Moysis. Exod. 15.

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dñs, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari rubro: * abýssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua Dómine percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine:

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Cantémus Dómino glorióse.

Ant. In sanctis ejus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum 17.

In Quadrag., Capit., Hymn. et ℣. ut in Laud. Fer. II. 53. et 54.

Ad Benedíctus, Ant. propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria II. 54.

Feria sexta ad Matutinum.

In Quadrag. Invitat. Adorémus Dñm, * Quóniam ipse fecit nos.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Ex more docti. ut supra in Domin. 2.

Temp. Paschali. Invit. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Hymn. Rex sempitérne. ut supra in Domin. 3.

Ant. Exsultáte.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israël si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dñs Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo: * húmilem, et paúperem justificáte.

Erípite paúperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exsultáte Deo adjutóri nostro.

Ant. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam diléćta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Ant. Benedixísti.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam, et exaúdi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe Dómine oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et vérax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixísti Dómine terram tuam.

Ant. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorlósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et

homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Ant. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terrí-

bilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra: * et sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténte: et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non aúdiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * con-

solatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Ant. Cantáte.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte ma-

lum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

In Quadrages. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis. ℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allel.

Pro uno vel plurim. Mart. Temp. Pasch. ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pro Conf. Pont. Temp. Pasch. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Pro Conf. non Pont. Tempore Paschali. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Pro una Sancta. Temp. Paschali. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Laudes.

Ant. Spíritu principáli * confírma cor meum Deus.

Ps. Miserére. 52.

Ant. In veritáte.

Psalmus 142.

Dómine exaúdi oratiónem meam: aúribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exaúdi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam

meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. In veritáte tua exaúdi me Dómine.

Ant. Illúmina Dómine * vultum tuum super nos.

Ps. Deus Deus meus. 16.

Ant. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sǽculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat paúperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dñs fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Dómine audívi audítum tuum et tímui.

Ant. In týmpano * et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum. 17.

In Quadrag. Capit., Hymn. et ℣. ut in Laud. Fer. II. 53. et 54.

Ad Benedictus, Ant. propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria II. 54.

Sabbato ad Matutinum.

In Quadrages. Invit. Dóminum Deum nostrum * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Ex more docti. ut supra in Domin. 2.

Tempore Paschali. Invit. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Hymn. Rex sempitérne. ut supra in Domin. 3.

Ant. Quia mirabília.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuël inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Ant. et Ps. Jubiláte hic prætermittitur, quando dicitur in Laud. ut in Sabbatis, in quibus fit Offic. de S. Maria, et ejus loco dicitur

Ant. et Ps. Bonum est * confitéri Dómino. ut infra.

Ant. Jubiláte.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ:

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericórdiam, et judícium * cantábo tibi Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhǽsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Jubiláte Deo omnis terra.

Vel Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. Clamor meus.

Psalmus 101.

Dómine exaúdi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exaúdi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sǽculum dirigétur.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Clamor meus ad te véniat Deus.

Ant. Bénedic.

Psalmus 103.

Bénedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cœlum sicut pellem * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sǽculum sǽculi.

Abýssus, sicut vestiméntum amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœ́li habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * aúferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sǽculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, et confirmámini: * quǽrite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sǽculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et juraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * et Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægýptum: * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus.

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit coturnix: * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium: * et labóres populórum possedérunt:

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Ant. Bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Vísita nos.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et crediderunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham: terribília in Mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus:

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus: * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiónis: * et vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum: et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium: * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur: * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster: * et cóngrega nos de natiónibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci: * et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas ǽreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis: * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abýssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram: * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes: * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit paúperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Vísita nos Dómine in salutári tuo.

Ant. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium, et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dñe: * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cœlos Deus, et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exaúdi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

Deus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris paúperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Ant. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

In Quadrages. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Passionis. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Pro B. Maria. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Laudes.

Ant. Benígne fac * in bona voluntáte tua Dómine.
Ps. Miserére. 52.
Ant. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo Altíssime.
Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.
In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.
Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.
Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.
Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:
Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.
Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.
Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.
Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:
Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.
Ant. Bonum est confitéri Dño.
Ant. Métuant Dóminum * omnes fines terræ.
Ps. Deus Deus meus. 16.
Ant. Date magnitúdinem.

Canticum Moysis. Deut. 32.

Audíte cœli quæ loquor: * aúdiat terra verba oris mei.
Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,
Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:
Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia:
Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus:
Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino pópule stulte et insípiens?
Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?
Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:
Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.
Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis:

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima:

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum: * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ:

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesaúris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum:

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum:

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me:

Ego occídam, et ego vívere fáciam: percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, et dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea:

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte Gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnitúdinem Deo nostro.

Ant. In cýmbalis benesonántibus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dñm de cœlis. 17.

In Quadrag. Capit., Hymn. et ℣. ut in Laud. Fer. II. 53. et 54.

Ad Benedictus Ant. propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria II. 54.

Dominica ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium. 15.

Ant. Dixit Dóminus.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Sub qua sola Ant. dicuntur omnes Psalmi Vesperarum, tam in Dominicis quam in Feriis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dñs, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Ant. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sǽculum sǽculi.

Ant. In mandátis.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. In mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sǽcula.

Ant. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare quod fugísti: * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes exsultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non aúdient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est,

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum, et terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. ut in Proprio de Tempore.

In Quadragesima.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam:
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas:
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat Antiph. propria.

Tempore Paschali.

Hymnus.

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum Maris rubri,
Christo canámus Príncipi:

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ prǽmia.

Victor subáctis ínferis
Trophǽa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat Antiph. propria.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Glória Patri.

Deinde dic. Ant. et Oratio propria.

Feria secunda ad Vesperas.

Ant. Inclinávit.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * misericors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Crédidi.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum.

Ant. Laudáte.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Ant. Clamávi.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamávi, et exaudívit me.

Ant. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

Ant. Unde véniet auxílium mihi.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Quadragesima.

Capitulum. Joël. 2. d.

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium ut domenéntur eis natiónes.

Hymnus. Audi benígne. 110.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Antiph. ad Magnif. et Oratio propria.

Tempore Paschali.

Capitulum. Rom. 6. b.

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Ad régias. 110.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnificat Antiph. propria.

Oratio dicitur de Dom. præcedenti.

In Feriis tantum Quadragesimæ, post Ant. ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. totum dic. clara voce.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Dómine salvum fac regem. ℟. Et exaúdi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos Deus Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Ps. 50. Miserére. ut supra. 52.

Finito Psalmo, dicitur

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dñe exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dom. præced., ut habetur in Proprio de Tempore.

Feria tertia ad Vesperas.

Ant. In domum Dómini.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dñi.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Dómini lætántes íbimus.

Ant. Qui hábitas.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima

nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Ant. Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Ant. Adjutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos, in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. Bénefac.

Psalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Ant. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gaúdio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consoláti.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit., Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ II. 112.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 112.

Feria quarta ad Vesperas.

Ant. Non confundétur.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in portà.

Ant. Beáti.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dñm, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Ant. De profúndis.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Ant. Speret.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. Speret Israël in Dómino.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit., Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ II. 112.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 112.

Feria quinta ad Vesperas.

Ant. Et omnis.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 131.

Meménto Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sǽculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Et omnis mansuetúdinis ejus.

Ant. Ecce.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Ant. Omnia.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dñs, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesaúris suis: * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui Ægýpte: * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes:

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israël pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætérnum: * Dómine memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dñs pópulũ suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non aúdient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israël benedícite Dño: * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dño: * qui timétis Dóminum, benedícite Dño:

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit.

Ant. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui divísit Mare rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et edúxit Israël per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Sehon regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et Og regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et dedit terram eórum hæreditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Hæreditátem Israël servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:
In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.
Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:
Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?
Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.
Adhǽreat lingua mea faúcibus meis, * si non meminero tui:
Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.
Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem:
Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.
Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit., Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ II. 112.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 112.

Feria sexta ad Vesperas.

Ant. In conspéctu.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sǽculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

Ant. Dómine.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinum declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Dómine probásti me, et cognovísti me.

Ant. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prǽlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaúdi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dñs judícium ínopis: * et vindíctam paúperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iníquo líbera me Dñe.

Ant. Dómine.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dñe custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in miseri-

córdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Aúdient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non aúferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Dómine clamávi ad te, exaúdi me.

Ant. Pórtio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dñm clamávi: * voce mea ad Dñm deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Pórtio mea Dómine sit in terra vivéntium.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit., Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ II. 112.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 112.

Sabbato ad Vesperas.

Ant. Benedíctus.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 143.

Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine inclína cœlos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos:

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério, decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Ant. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

Exaltábo te Deus meus rex: * et benedícam nómini tuo in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis: * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dñs: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet: * et deprecatiónem eórum exaúdiet: et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. Per síngulos dies benedícam te Dómine.

Ant. Laudábo.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

Ant. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Ant. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buc-

céllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit., Hymn., ℣., Ant. ad Magnif. et Oratio pro Tempore.

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

Commemoratio de Cruce.

In feriali tantum Officio, etiam quando non dicuntur Preces.

Ad Vesp. et Laudes. Ant. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dñe, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Temp. autem Paschali, a Feria II. post Domin. in Albis usque ad Ascensionem tam in Offic. de Tempore quam de Sanctis, nisi sit Duplex aut infra Octavas, fit sequens

Ad Vesperas. Ant. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Ad Laudes. Ant. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja. ℟. Quia Dñs regnávit a ligno, allel.

Orémus. Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Aliæ Commem. de Sanctis non fiunt Tempore Paschali.

Commemorationes communes, sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria,

quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesp. et Laudes. Ant. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

De sancto Joseph.

Ad Vesp. Ant. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ad Laud. Ant. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta ut putabátur fílius Joseph.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Orémus. Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta quǽsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis.

De Apostolis.

Ad Vesp. Ant. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laud. Ant. Glorиósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exaúdi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono

vel Titulari ecclesiæ fiat Commem. consueta ante vel post Commem. prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco

De Pace.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dic. secr. Pater noster.

Sic terminatur Offic., ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commem. seu Suffragia dicuntur ab Octava Epiph. usque ad Dominicam Passionis, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Offic. B. Mariæ, non fit alia Commem. de ea.

Ad Completorium.

Lector incipit: ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5. c.

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Pater noster. dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem; et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi Pater, et te Pater.

Facta Confessione a Choro. Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et facta Absolutione dic. ℣.

Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. Miserére.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem: et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dñe spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérũ replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri,

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dñm.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Ant. Miserére mihi Dómine, et exaúdi oratiónem meam.

Temp. Paschali. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es Dñe, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos Dñe Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas Dómine * Comméndo spíritum meum. In. ℣. Redemísti nos Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

¶ A Complet. Sabbati ante Domin. in Albis inclus., usque ad Sabbatum post Festum Pentec. exclus., dic. sequ.

℟. br. In manus tuas Dómine comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. In manus. ℣. Redemísti nos Dómine Deus veritátis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In manus.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi, allelúja. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allel.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis.
Luc. 2. e.

Nunc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël. — Glória Patri.

Ant. Salva nos Dómine vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Temp. Paschali additur Allelúja.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas: quæ in fer. Offic., Tempore Quadrag. et in Quatuor Temp. quando dictæ sunt Preces in Vesp., dicuntur flexis genibus.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre Dómine nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quǽsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ, sed immediate dicitur una ex infrascriptis Antiphonis pro tempore.

Post Purificat., id est, a fine Completorii illius diei secundæ Febr. inclusive, usque ad Feriam V. in Cœna Domini exclusive.

Antiphona.

Ave Regína cœlórum,
Ave Dómina Angelórum:
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A Complet. Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentec. inclusive.

Antiphona.

Regína cœli lætáre, allelúja,
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit, sicut dixit, allelúja,
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude et lætáre Virgo María, allelúja. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. Oratio.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quǽsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gaúdia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster. Ave María. et Credo.

Sic dicitur Completorium per totum Annum, præterquam in triduo Majoris Hebdomadæ, et per Octavam Paschæ, ut suo loco dicetur.

Si post Complet. immediate sequatur Matut., tunc bis dicatur Pater noster. Ave María. et Credo: quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet, et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequ. dici.

Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matut. subsequatur Prima, vel alia Hora, dicuntur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicantur semper, quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro: et tunc post ℣. Fidélium ánimæ. et Pater noster. secreto, dicitur ℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde una ex prædictis Antiphonis et in fine Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Extra Chorum autem dicuntur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium; alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Offic., dicitur tantum Pater noster. secreto.

PROPRIUM DE TEMPORE.

Sabbato I.
in Quadragesima.

Hodie, et deinceps usque ad Pascha, dicuntur Vesp. ante comestionem tam in Festis quam in Feriis, exceptis Dom., in quibus dicuntur hora consueta.

In I. Vesperis.

Capitulum. II. Cor. 6.

Fratres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Tunc invocábis, * et Dóminus exaúdiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum nostrum.

Dominica I.
in Quadragesima.

Si hac die, et in aliis Dominicis Quadragesimæ occurrat Festum Duplex ex majoribus vel alicujus Doctoris Ecclesiæ, transfertur in sequentem diem Duplici vel Semiduplici non impeditam. De aliis Duplicibus et de Semiduplicibus fit tantum commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, ut dicitur in Rubrica de commemorationibus et de Translatione Festorum. Aliis diebus Quadragesimæ usque ad majorem Hebdomadam si occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, fit de eo cum commemoratione et ix. Lectione de Homilia Feriæ. De Simplicibus quoque fit tantum commemoratio, ut in Rubricis Generalibus.

Per totam Quadrag. in feriali Officio, Feria II. dicitur Offic. Defunctorum, Feria IV. dicuntur Psalmi Graduales, Feria VI. Septem Psalmi Pœnitentiales cum Litaniis, præterquam in Feriis majoris Hebdomadæ: quæ omnia habentur in fine Breviarii.

Ad Matutinum.

Invit. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti. ut in Psalt. 2.

Ant., Ps. et ℣℣. de Psalt. 3.

In I. Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 6.

Adjuvántes autem exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justítiæ a dextris, et a sinístris, per glóriam, et ignobilitátem, per infámiam, et bonam famam: ut seductóres, et veráces, sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, * Per arma justítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis. Per.

Lectio ii.

Os nostrum patet ad vos o Corínthii, cor nostrum dilatátum

est. Non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris: eámdem autem habéntes remuneratiónem, tamquam fíliis dico: dilatámini et vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? Aut quæ socíetas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus.

℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut non.

Lectio iii. Cap. 7.

Replétus sum consolatióne, superabúndo gaúdio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: etsi pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit; nunc gaúdeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce Dómine, parce pópulo tuo; et ne des hæreditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce. Glória Patri. Parce.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermo 4. de Quadragesima.

Lectio iv.

Prædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximúmque jejúnium, quo áptius utar exórdio, quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam, dicámque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile: ecce nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora, quæ divínis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accéssus: nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spirituáles proféctus movéri, et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis offícia, illíus nos diéi, in quo redémpti sumus, recúrsus invítat: ut excéllens super ómnia passiónis Domínicæ sacraméntum, purificátis et corpóribus et ánimis celebrémus.

℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus: * Atténde Dómine, et miserére, quia peccávi-

mus tibi. ℣. Adjuva nos Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos. Atténde.

Lectio v.

Debebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio, et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso Pascháli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est; et dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur, necésse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere: magna divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparándam méntium puritátem quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, et pia ópera redímerent, et jejúnia casta decóquerent.

℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benígnus et misericors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia benígnus.

Lectio vi.

Ingressúri ígitur, dilectíssimi, dies mýsticos, et purificándis ánimis atque corpóribus sacrátius institútos, præcéptis apostólicis obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritus: ut castigátis colluctatiónibus, quæ sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem: ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vítio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores a puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii: aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes, et deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut. Glória. Ut.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 4.

In illo témpore: Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 16. in Evangelia.

Dubitári a quibúsdam solet, a quo spíritu sit Jesus ductus in desértum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem: et rursum: Assúmpsit eum in montem excélsum valde. Sed vere et absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut a sancto Spíritu

in desértum ductus credátur: ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus spíritus inveníret. Sed ecce, cum dícitur Deus homo vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem a diábolo assúmptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo et ália facta pensámus.

℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra: et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia benígnus.

Lectio viii.

Certe iniquórum ómnium caput diábolus est: et hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judǽi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam a membris illíus crucifígi? Non est ergo indígnum Redemptóri nostro quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio ix.

Sed sciéndum nobis est, quia tribus modis tentátio ágitur: suggestióne, delectatióne, et consénsu. Et nos cum tentámur, plerúmque in delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur: quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus vero, qui in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit: sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ídeo omnis diabólica illa tentátio foris, non intus fuit.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. In. Glória Patri. In.

Per Hebdomadam ejus loco dicitur:

℟. Abscóndite eleemósynam in sinu paúperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua exstínguit ignem, ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória. Quia.

Ad Laudes.

Ant. Cor mundum.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum añuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Cor mundum crea in me Deus, et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ant. O Dómine.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis:

* et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Ant. O Dómine salvum me fac: o Dómine bene prosperáre.

Ant. Sic benedícam.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Ant. Sic benedícam te in vita mea Dómine: et in nómine tuo levábo manus meas.

Ant. In spíritu.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dño.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dñm: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

Ant. In spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur Dómine a te: et sic fiat sacrifícium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi Dómine Deus.

Ant. Laudáte Deum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Laudáte Deum cœli cœlórum, et aquæ omnes.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Fratres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. Ductus est Jesus * in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo: et cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ant. Jesus autem * cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Quǽrite. ut in Psalt. 26.

Et dicitur in Dom. et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Ad Tertiam.

Ant. Tunc assúmpsit * eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi, et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.

Capit. Fratres: Hortámur. 138.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Ant. Non in solo pane * vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Ant. Dóminum Deum tuum * adorábis, et illi soli sérvies.

Capitulum. 2. Cor. 6. b.

Ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In II. Vesperis.

Ant. et Ps. de Domin. 107.

Capit., Hymn. et ℣. ut supra in Vesp. Sabbati. 130.

Ad Magnif. Ant. Ecce nunc tempus * acceptábile, ecce nunc dies salútis: in his ergo diébus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis, in vigíliis, et in caritáte non ficta.

Hymni, ℣℣. et ℟℟. brevia supradicta dicuntur in Dominicis et Feriis usque ad Dominicam Passionis excl.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Feria Secunda.

Ad Matutinum.

Invitat. de Psalterio. 43.

Hymnus. Ex more docti. 2.

Ant., Ps. et ℣. de Psalterio. 43.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 25. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de Fide et operibus. cap. 15. tom. 4. circa medium.

Si mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est: illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístram positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus: nec íncrepat, quia in eum non credidérunt; sed quia bona ópera non fecérunt? Nam profécto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, promíttat ætérnam vitam; proptérea omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permíxtæ eísdem páscuis utebántur: ut appáreat, eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam.

℟. Ecce nunc. 131.

Lectio ii.

An forte ibunt in ignem ætérnum, qui ópera misericórdiæ non fecérunt: et non ibunt, qui aliéna rapuérunt? vel corrumpéndo in se templum Dei, in seípsos immisericórdes fuérunt: quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo: Si dístribuam ómnia mea paupéribus, caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut díligat quisquam próximum sicut seípsum, qui non díligit seípsum? Qui enim díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

℟. In ómnibus. 132.

Lectio iii.

Neque illud dici hic póterit, in quo nonnúlli seípsos sedúcunt, ignem ætérnum dictum, non ipsam combustiónem ætérnam. Per ignem quippe, qui ætérnus erit, transitúros arbitrántur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promíttunt salútem: ut vidélicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est, operátio ignis, non sit in eos ætérna: cum et hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam conclúsit ita dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis: et eos in illam itúros Véritas dicit, quorum non fidem, sed bona ópera defuísse declarávit.

℟. In jejúnio. 132.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 52.

Capitulum. Is. 58.

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus. O sol salútis. 139.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. Veníte benedícti * Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi.

In feriali Officio per Quadrag. dicuntur Preces ut supra. 54.

Oratio.

Convérte nos Deus salutáris noster: et ut nobis jejúnium Quadragesimále profíciat, mentes nostras cœléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

Post Laudes dic. Officium Defunct. Ad Horas omnia dicuntur ut in fer. Officio Temp. Quadrages. in Psalterio. Et dicuntur Preces.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Psalt. 111.

Capitulum. Joëlis 2. d.

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus. Audi benígne Cónditor. ℣. Angelis suis. 130.

Capitula supradicta dicuntur in Laudibus et Vesp. in feriali Officio usque ad Dominicam Passionis.

Ad Magnif. Ant. Quod uni * ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.

Deinde dic. Preces. 112.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, nostrórum víncula peccatórum: et quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum.

Feria Tertia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 21. b.

In illo témpore: Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Homil. 7. in Quadrag. tom. 7.

Quod maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apér-

tius osténdit, ejiciéndo ímprobos e templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quod esuriénte Dómino poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat: sed peccavére sacerdótes qui in domo Dómini negótia sæculária gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre superséderant. Arefécit Dóminus árborem maledícto, ut hómines hæc vidéntes, sive audiéntes, multo magis intellígerent sese divíno condemnándos esse judício, si absque óperum fructu, de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitu et teguménto blandiréntur viridántium foliórum.

℟. Emendémus. 132.

Lectio ii.

Verum quia non intellexérunt, in ipsos consequénter districtiónem méritæ ultiónis exércuit: et ejécit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantum res agi, hóstias et oratiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri, et decantári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi vel emi repérerit in templo, quæ ad ministérium necessária essent ejúsdem templi, juxta hoc quod álias factum légimus, cum idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes et eméntes oves, et boves, et colúmbas: quia nimírum hæc ómnia non nisi ut offerréntur in domo Dómini, eos qui de longe vénerant, ab indígenis comparáre credéndum est.

℟. Derelínquat. 133.

Lectio iii.

Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offérri, vidélicet propter stúdium avarítiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus: quanta putas animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim ea quæ álibi líbere geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur: quanto magis ea quæ nusquam fíeri licet, plus cœléstis iræ meréntur, si in ǽdibus Deo sacrátis agúntur. Verum quia Spíritus sanctus in colúmba super Dóminum appáruit, recte per colúmbas sancti Spíritus charísmata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclésia prétium de impositióne manus accípiunt, per quam vidélicet impositiónem Spíritus sanctus cœlitus datur?

℟. Paradísi portas. 133.

Ad Bened. Ant. Intrávit Jesus * in templum Dei, et ejiciébat omnes vendéntes et eméntes: et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Oratio.

Réspice Dómine famíliam tuam, et præsta: ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Scriptum est enim, * quia domus mea, domus oratiónis est cunctis géntibus: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum: et erat quotídie docens in templo.

Oratio.

Ascéndant ad te Dómine preces nostræ: et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dñm.

Feria Quarta
Quatuor Temporum.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 12. c.

In illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de scribis et pharisǽis, dicéntes: Magíster, vólumus a te signum vidére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi. Lib. 7. in Lucæ cap. 11.

Judæórum plebe damnáta, Ecclésiæ mystérium evidénter exprímitur, quæ in Ninivítis per pœniténtiam, et in regína Austri per stúdium percipiéndæ sapiéntiæ, de totíus orbis fínibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscat. Regína plane, cujus regnum est indivísum, de divérsis et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens.

℟. Scíndite. 134.

Lectio ii.

Itaque Sacraméntum illud magnum est de Christo, et Ecclésia. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figúra ante præcéssit, nunc autem plenum in veritáte mystérium est. Illic enim Sálomon typus, hic autem Christus in suo córpore est. Ex duóbus ígitur constat Ecclésia: ut aut peccáre nésciat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntia cavet.

℟. Frange esuriénti. 134.

Lectio iii.

Céterum Jonæ signum, ut typus Domínicæ passiónis, ita étiam grávium, quæ Judǽi commíserint, testificátio peccatórum est. Simul advértere licet et majestátis oráculum, et pietátis indícium. Namque Ninivitárum exémplo et denuntiátur supplícium, et remédium demonstrátur. Unde étiam Judǽi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.

℟. Abscóndite. 134.

Ad Bened. Ant. Generátio * hæc prava et pervérsa signum quærit: et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ.

Oratio.

Preces nostras, quǽsumus Dómine, cleménter exaúdi: et contra cuncta nobis adversántia, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Sicut fuit Jonas * in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Oratio.

Mentes nostras, quǽsumus Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra: ut vidére possímus quæ agénda sunt; et quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum.

Feria Quinta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 15. c.

In illo témpore: Egréssus Jesus, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 2. Comm. in cap. 15. Matth.

Scribis et pharisǽis calumniatóribus derelíctis, transgréditur in partes Tyri et Sidónis, ut Týrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananǽa egréditur de fínibus prístinis, ut clamans fíliæ ímpetret sanitátem. Obsérva quod in quintodécimo loco fília Chananǽæ sanétur. Miserére mei Dómine, fili David. Inde novit vocáre fílium David, quia egréssa jam fúerat de fínibus suis, et errórem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fídei commutatióne dimíserat.

℟. Tribulárer, si nescírem misericórdias tuas Dómine: tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat: * Qui Chananǽam et publicánum vocásti ad pœniténtiam. ℣. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui.

Lectio ii.

Fília mea male a dæmónio vexátur. Ego fíliam Chananǽæ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum: non de supérbia pharisáica, nec de scribárum supercílio: sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam jússerat: In viam Géntium ne abiéritis, et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis. Nolébat enim occasiónem calumniatóribus dare: perfectámque salútem Géntium passiónis et resurrectiónis témpori reservábat. ℟. In ómnibus. 132.

Lectio iii.

Et accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananǽa mulíere, quam alter Evangelísta Syrophœníssam appéllat: vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébrius inclamáret. Ipse autem respóndens ait: Non sum missus, nisi ad oves quæ periérunt domus Israël. Non quo et ad Gentes non missus sit, sed quo primum missus sit ad Israël: ut illis non recipiéntibus Evangélium, justa fíeret ad Gentes transmigrátio.

℟. In jejúnio. 132.

Ad Bened. Ant. Egréssus Jesus * secéssit in partes Tyri et Sidónis: et ecce múlier Chananǽa a fínibus illis egréssa, clamábat dicens: Miserére mei, fili David.

Oratio.

Devotiónem pópuli tui, quǽsumus Dómine, benígnus inténde: ut qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. O múlier, * magna est fides tua: fiat tibi sicut petísti.

Oratio.

Da, quǽsumus Dómine, pópulis christiánis, et quæ profiténtur agnóscere: et cœléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dñm.

Feria Sexta

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 17. in Joañem, post iñit.

Videámus quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus númerum quemdam languóris. Trigínta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat, quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo: áderit Dóminus, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur: notum esse árbitror caritáti vestræ: testántur sæpíssime divínæ Scriptúræ: jejúnium hoc número consecrátum esse, bene nostis. Nam et Móyses quadragínta diébus jejunávit, et Elías tótidem: et ipse Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur Lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum significátur Evangélium. Ideo in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultus et vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen et Elíam, tamquam Evangélium testimónium habéret a lege et Prophétis.

℟. Emendémus. 132.

Lectio ii.

Sive ergo in lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio comendátur. Jejúnium autem magnum et generále est, abstinére ab iniquitátibus et illícitis voluptátibus sǽculi, quod est perféctum jejúnium: ut abnegántes impietátem et sæculáres cupiditátes, temperánter et juste et pie vivámus in hoc sǽculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit: Exspectántes illam beátam spem, et manifestatiónem glóriæ beáti Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sǽculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cum bene vívimus, cum ab iniquitátibus et ab illícitis voluptátibus abstinémus: sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, exspectámus beátam illam spem, et revelatiónem glóriæ magni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vínea laborántibus, secúndum Evangélium, quod vos credo reminísci: neque enim ómnia commemoránda sunt tamquam rúdibus et imperítis. Denárius ergo, qui accépit nomen a número decem, rédditur, et conjúnctus quadragenário fit quinquagenárius: unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum lætítia vero, tamquam accépta mercéde, Quinquagésimam post Pascha. ℟. Derelínquat. 133.

Lectio iii.

Mementóte quod proposúerim númerum trigintaócto annó-

rum in illo lánguido. Volo expónere, quare númerus ille trigésimus et octávus, languóris sit pótius quam sanitátis. Ergo, ut dicébam, cáritas implet legem: ad plenitúdinem legis in ómnibus opéribus pértinet quadragenárius númerus. In caritáte autem duo præcépta nobis commendántur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua: et díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus præcéptis tota lex pendet, et Prophétæ. Mérito et illa vídua omnes facultátes suas, duo minúta misit in dona Dei: mérito et pro illo lánguido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur: mérito apud Samaritános bíduum fecit Jesus, ut eos caritáte firmáret. Binário ergo isto número cum áliquid boni significátur, máxime bipertíta cáritas commendátur. Si ergo quadragenárius númerus habet perfectiónem legis, et lex non implétur nisi in gémino præcépto caritátis: quid miráris, quia languébat, qui ad quadragínta, duo minus habébat?

℟. Paradísi portas. 133.

Ad Bened. Ant. Angelus Dómini * descendébat de cœlo, et movebátur aqua, et sanabátur unus.

Oratio.

Esto Dómine propítius plebi tuæ: et quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnif. Ant. Qui me sanum fecit, * ille mihi præcépit: Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Oratio.

Exaúdi nos miséricors Deus: et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

Sabbato

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 17.

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joáñem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

Homilia de Transfiguratione Domini.

Evangélica léctio, dilectíssimi, quæ per aures córporis interiórem méntium nostrárum pulsávit audítum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat: quam aspiránte grátia Dei, facílius assequémur, si consideratiónem nostram ad ea, quæ paulo supérius sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Jesus Christus, condens eam fidem, quæ et ímpios ad justítiam, et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis, et óperum miráculis imbuébat, ut idem Christus et Unigénitus Dei, et hóminis Fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salútem: et æquális erat perículi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidísse; cum utrúmque esset páriter confiténdum; quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini ínerat vera divínitas.

℟. Scíndite corda. 134.

Lectio ii.

Ad confirmándam ergo hujus fídei salubérrimam cognitiónem interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opiniónes quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatiónem summi Patris corpórea súperans, et humána transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis; quia non ad solam respéxit substántiam carnis et sánguinis: tantúmque in hac fídei sublimitáte complácuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem: super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi et mortis légibus prævaléret: nec in solvéndis aut ligándis quorumcúmque causis, áliud ratum esset in cœlis, quam quod Petri sedísset arbítrio.

℟. Frange esuriénti. 134.

Lectio iii.

Hæc autem, dilectíssimi, laudátæ intelligéntiæ celsitúdo instruénda erat de inferióris substántiæ sacraménto: ne apostólica fides ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptiónem indígnam impassíbili Deo atque incóngruam judicáret: et ita jam in Christo humánam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplício posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati a senióribus et scribis, ac princípibus sacerdótum, et occídi, et tértia die resúrgere: cum beátus Petrus, qui supérno illustrátus lúmine, de ardentíssima Fílii Dei confessióne fervébat, contumélias illusiónum et crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respuísset; benígna a Jesu increpatióne corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo passiónis animátus est.

℟. Abscóndite. 134.

Ad Bened. Ant. Assúmpsit Jesus * discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

Pópulum tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Thess. 4.

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu: ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio.

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui, intérius exteriúsque custódi: ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Dominica II.
in Quadragesima.

Ad Matutinum.

Invitat. Non sit vobis. 2.
Ps. Veníte, exsultémus. 2.
Hymnus. Ex more docti. 2.

In I. Nocturno.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 27.

Sénuit autem Isaac, et caligavérunt óculi ejus, et vidére non póterat: vocavítque Esau fílium suum majórem, et dixit ei: Fili mi? Qui respóndit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quod senúerim et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram, et arcum, et egrédere foras: cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam: et benedícat tibi ánima mea ántequam móriar. Quod cum audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit fílio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo fili mi, acquiésce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur.

℟. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et benedícat.

Lectio ii.

Cui ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum: pelliculásque hœdórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi? At ille respóndit: Aúdio. Quis es tu fili mi? Dixítque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esau: feci sicut præcepísti mihi: surge, sede,

et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum: Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit ut cito occúrreret mihi quod volébam.

℟. Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cœli benedictiónem. ℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet. Et donet.

Lectio iii.

Dixítque Isaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis fílius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est: sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majóris exprésserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es fílius meus Esau? Respóndit, Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus: et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Det tibi Deus de rore cœli et de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi contra mendácium.

Cap. 10. tom. 4. post initium.

Lectio iv.

Jacob quod matre fecit auctóre, ut patrem fállere videátur, si diligénter et fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystérium. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parábolæ ac figúræ significandárum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietátem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum, dicéntur esse mendácia: quod absit omníno. Nam qui hoc putat, trópicis étiam tam multis locutiónibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam: ita ut hæc ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est, de re própria ad rem non própriam verbi alicújus usurpáta translátio, possit ista ratióne mendácium nuncupári.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non est.

Lectio v.

Quæ significántur enim, útique ipsa dicúntur: putántur autem mendácia, quóniam non ea, quæ vere significántur, dicta intelligún-

tur; sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse credúntur. Hoc ut exémplis fiat plánius, idípsum quod Jacob fecit, atténde. Hœdínis certe péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus: hoc enim fecit, ut putarétur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significándum revéra factum est, referátur: per hœdínas pelles, peccáta; per eum vero, qui eis se opéruit, ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

℞. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit mihi.

Lectio vi.

Verax ergo significátio nullo modo mendácium recte dici potest: ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixísset: Quis es tu, fili? ille respóndit: Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur: si autem ad illud, propter quod significándum ista gesta díctaque conscrípta sunt; ille est hic intelligéndus in córpore suo, quod est ejus Ecclésia, qui de hac re loquens, ait: Cum vidéritis Abraham et Isaac et Jacob et omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab Oriénte et Occidénte, et Aquilóne et Austro, et accúmbent in regno Dei. Et, Ecce sunt novíssimi, qui erant primi: et sunt primi, qui erant novíssimi. Sic enim quodámmodo minor majóris primátum frater ábstulit, atque in se tránstulit fratris.

℞. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 17.

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joáñem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilía sancti Leónis Papæ.

Ex Homil. de Transfiguratione Domini.

Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et fratrem ejus Joánnem, et conscénso cum eis seórsum monte præcélso, claritátem suæ glóriæ demonstrávit: quia licet intellexíssent in eo majestátem Dei, ipsíus tamen córporis, quo divínitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ídeo próprie signantérque promíserat, quosdam de astántibus discípulis non prius gustáre mortem, quam vidérent Fílium hóminis veniéntem in regno suo, id est, in régia claritáte, quam spiritáliter ad natúram suscépti hóminis pertinéntem, his tribus viris vóluit esse conspícuam. Nam

illam ipsíus Deitátis ineffábilem et inaccessíbilem visiónem, quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur, nullo modo mortáli adhuc carne circúmdati intuéri póterant et vidére.

℞. Dixit Angelus ad Jacob: * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cumque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: et cum vidéret quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte.

Lectio viii.

Dicénte Patre: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte: nonne evidénter audítum est: Hic est Fílius meus, cui ex me et mecum esse sine témpore est? quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem a me non séparat Déitas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius: non aliúnde creátus, sed ex me génitus: nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális.

℞. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum. Et salva.

Lectio ix.

Hic est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, et sine quo factum est nihil: qui ómnia quæ fácio, simíliter facit; et quidquid óperor, inseparabíliter mecum atque indifferénter operátur. Hic est Fílius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec usurpatióne præsúmpsit: sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exsequerétur commúne consílium, usque ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia bene compláceo, et cujus prædicatióne maniféstor, cujus humilitáte claríficor, incunctánter audíte: quia ipse est véritas et vita, ipse virtus mea atque sapiéntia.

℞. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pascis me a juventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

Ad Laudes.

Ant. 1. Dómine, * lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam.

Ps. Miserére. cum reliquis. 134.

2. Déxtera Dómini * fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me.

3. Factus est * adjútor meus Deus meus.

4. Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

5. Státuit ea * in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Capitulum. 1. Thess. 4.

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu: ut quemádmodum accepístis a nobis quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo: sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. Assúmpsit Jesus * discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui, intérius exteriúsque custódi: ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dñm.

Ad Primam.

Ant. Dómine, * bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Ad Tertiam.

Ant. Dómine, * bonum est. ut supra ad Primam.

Capitulum. Fratres: Rogámus. ut supra.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Ant. Faciámus hic * tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Capitulum. 1. Thess. 4.

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Capitulum. 1. Thess. 4. b.

Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem, in Christo Jesu Dño nostro.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timé-

bis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dominica. 107.

Capitulum. Fratres: Rogámus. et Hymnus. Audi benígne Cónditor. 147.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Deinde dicuntur Vesperæ Defunct.

Feria Secunda.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8. c.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 38. in Joann. post init.

Locútus est Dóminus Judǽis, dicens: Ego vado. Christo enim Dómino mors proféctio fuit illo, unde vénerat, et unde non discésserat. Ego, inquit, vado, et quærétis me, non desidério, sed ódio. Nam illum posteáquam abscéssit ab óculis hóminum, inquisiérunt et qui óderant, et qui amábant: illi persequéndo, isti habére cupiéndo. In Psalmis ait ipse Dóminus per Prophétam: Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Et íterum ait álio loco in Psalmo: Confundántur et revereántur requiréntes ánimam meam.

℟. Dum iret Jacob de Bersabée, et pérgeret Haran, locútus est ei Dóminus, dicens: * Terram, in qua dormis, tibi dabo, et sémini tuo. ℣. Ædificávit ex lapídibus altáre in honórem Dómini, fundens óleum désuper: et benedíxit eum Deus, dicens. Terram.

Lectio ii.

Culpávit, qui non requírerent: damnávit requiréntes. Bonum est enim quǽrere ánimam Christi, sed quo modo eam quæsiérunt discípuli: et malum est quǽrere ánimam Christi, sed quo modo eam Judǽi quæsiérunt: illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique istis, quia sic quærébant more malo, corde pervérso, quid secútus adjúnxit? Quærétis me; et, ne putétis, quia bene me quærétis, in peccáto vestro moriémini. Hoc est Christum male quǽrere, in peccáto suo mori: hoc est illum odísse, per quem possit solum salvus esse.

℟. Appáruit Deus Jacob, et benedíxit eum, et dixit: Ego sum Deus Bethel, ubi unxísti lápidem, et votum vovísti mihi: * Créscere te fáciam, et multiplicábo te. ℣. Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. Créscere.

Lectio iii.

Cum enim hómines, quorum spes in Deo est, non débeant mala réddere nec pro malis; reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam præscius, quod in suo peccáto moreréntur. Deínde adjúnxit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Hoc et discípulis suis álio

loco dixit: nec tamen eis dixit, In peccáto vestro moriémini. Quid autem dixit? quod et istis: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem, sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc discípulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre, quo ille ibat, sed póstea ventúri erant: isti autem numquam, quibus præscius dixit, In peccáto vestro moriémini.

℟. Det tibi Deus. 149.

Ad Bened. Ant. Ego princípium, * qui et loquor vobis.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet, sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnif. Ant. Qui me misit, mecum est, * et non relíquit me solum: quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Feria Tertia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 23. b.

In illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisǽi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, serváte, et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 4. Comment. in cap. 23. Matthæi.

Quid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur a pharisǽis, confringúntur insídiæ eórum, et secúndum Psalmístam: Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem hortátur pópulos, ut subjiciántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autem ait, Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisǽi: per cáthedram, doctrínam legis osténdit. Ergo et illud quod dícitur in Psalmo: In cáthedra pestiléntiæ non sedit: et, Cáthedras vendéntium colúmbas evértit: doctrínam debémus accípere.

℟. Dum exíret. 149.

Lectio ii.

Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum, dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia jubent, et minóra non fáciunt. Notándum autem, quod et húmeri, et dígitus, et ónera, et víncula quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. Omnia vero ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, scriba et pharisǽus est.

℟. Si Dóminus. 150.

Lectio iii.

Dilátant enim phylactéria sua, et magníficant fímbrias. Amant quoque primos recúbitus in cœnis, et primas cáthedras in synagógis,

et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos pharisæórum vítia transiérunt. Dóminus cum dedísset mandáta legis per Móysen, ad extrémum íntulit: Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus: Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur: sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc pharisæi male interpretántes, scribébant in membránis decálogum Móysi, id est, decem verba legis, complicántes ea et ligántes in fronte, et quasi corónam cápiti faciéntes: ut semper ante óculos moveréntur.

℟. Erit mihi. 150.

Ad Bened. Ant. Unus est * enim magíster vester, qui in cœlis est, Christus Dóminus.

Oratio.

Pérfice, quæsumus Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium: ut quæ te auctóre faciénda cognóvimus, te operánte impleámus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Omnes autem * vos fratres estis: et patrem nolíte vocáre vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in cœlis est: nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Oratio.

Propitiáre Dómine supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus: ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum nostrum.

Feria Quarta.

Hodie dic. Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. Cap. 20. b.

In illo témpore: Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, et scribis, et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. de Fide ad Gratianum, cap. 2. post initium.

Consideráte, quæ mater filiórum Zebedæi cum fíliis et pro fíliis petat: mater est útique, cui pro filiórum honóre sollícitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscénda mensúra votórum est. Atque mater ætáte longæva, stúdio religiósa, solátio destitúta, quæ tunc témporis, quando vel juvánda, vel alénda foret válidæ prolis auxílio, abésse sibi líberos patiebátur, et voluptáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiórum. Qui prima voce vocáti a Dómino (ut légimus) relíctis rétibus et patre secúti sunt eum.

℟. Dixit Angelus. 151.

Lectio ii.

Hæc ígitur stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior obsecrábat Salvatórem, dicens: Ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et alter ad sinístram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Nésciunt enim matérna víscera patiéntiam: etsi voti avára,

tamen veniábilis cupíditas, quæ non pecúniæ est ávida, sed grátiæ. Nec inverecúnda petítio, quæ non sibi, sed líberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte.

℟. Vidi Dóminum. 151.

Lectio iii.

Considerábat Christus matris dilectiónem, quæ filiórum mercéde grandǽvam solabátur senéctam: et desidériis licet fessa matérnis, carissimórum pígnorum tolerábat abséntiam. Consideráte étiam féminam, hoc est, sexum fragiliórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat passióne. Consideráte, inquam, Hevæ illíus primæ mulíeris hærédem, transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem: quam Dóminus adhuc próprio sánguine non redémerat, nondum inólitam afféctibus ómnium immódici contra fas honóris appeténtiam suo Christus cruóre dilúerat. Hæreditário ígitur múlier delinquébat erróre.

℟. Cum audísset. 151.

Ad Bened. Ant. Ecce ascéndimus * Jerosólymam: et Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

Oratio.

Pópulum tuum, quǽsumus Dómine, propítius réspice: et quos ab escis carnálibus prǽcipis abstinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Tradétur enim Géntibus * ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum.

Oratio.

Deus innocéntiæ restitútor et amátor, dírige ad te tuórum corda servórum: ut spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum.

Feria Quinta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 16. e.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et býsso: et epulabátur quotídie spléndide. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 40. in Evangelia.

Quem, fratres caríssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide, nisi Judáicum pópulum signat: qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi Gentílem pópulum figuráliter éxprimit? Qui dum convérsus ad Deum peccáta confitéri súa non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

℟. Tolle arma. 148.

Lectio ii.

Quid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperítur in confessióne, quod pestífere latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superfíciem trahunt humórem putrédinis. Et confiténdo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperímus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de

micis, quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat: quia Gentílium quemque ad cognitiónem legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat.

℟. Ecce odor. 149.

Lectio iii.

Qui dum doctrínam legis non ad caritátem hábuit, sed ad elatiónem, quasi de accéptis ópibus túmuit: et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra, jacéntis paúperis vúlnera lingébant canes. Nonnúmquam solent in sacro elóquio, per canes prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua, vulnus dum lingit, curat: quia et doctóres sancti, dum in confessióne peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

℟. Det tibi Deus. 149.

Ad Bened. Ant. Fili, recordáre * quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala.

Oratio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine, auxílium grátiæ tuæ: ut jejúniis et oratiónibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Dives ille * guttam aquæ pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.

Oratio.

Adésto Dómine fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restaúres, et restauráta consérves. Per Dóminum.

Feria Sexta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 21. d.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9. in cap. 20. Lucæ.

Pleríque várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant: sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israël esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit: non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est: sed quia est præséntior diligéntibus, negligéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia.

℟. Dum exíret. 149.

Lectio ii.

Unde bene secúndum Matthǽum habes, quia et sepem circúmdedit: hoc est, divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácile spiritálium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea tórcular. Quómodo intellígimus quid sit tórcular, nisi forte quia Psalmi pro torculáribus inscribúntur; eo quod in his mystéria Domínicæ passiónis, modo musti sancto fervéntis Spíritu, redundántius æstuáverint?

Unde ébrii putabántur, quibus Spíritus sanctus inundábat. Ergo et hic fodit tórcular, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spiritáli infusióne deflúeret.

℟. Si Dóminus. 150.

Lectio iii.

Ædificávit turrim, vérticem scílicet legis attóllens: atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam, locávit Judǽis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxstitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait: Exspectávi ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spiritáli musto, sed cruénto prophetárum sánguine torculária redundárunt.

℟. Erit mihi Dóminus. 150.

Ad Bened. Ant. Malos male perdet, * et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum nostrum.

Hodie dic. Psalmi Pœnit.

Ad Magnif. Ant. Quæréntes eum tenére, * timuérunt turbam, quia sicut prophétam eum habébant.

Oratio.

Da, quǽsumus Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

Sabbato.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 15. c.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis et scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios: et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. Comment. in cap. 15. Lucæ, post initium.

Vides, quod divínum patrimónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod adolescentióri dedit. Nulla Dei regno infírma ætas: nec fides gravátur annis. Ipse certe se judicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset a patre, impediméntum nescísset ætátis. Sed posteáquam domum pátriam derelínquens péregre profféctus est, cœpit egére. Mérito ergo prodégit patrimónium, qui recéssit ab Ecclésia.

℟. Pater, peccávi in cœlum, et coram te, jam non sum dignus vocári fílius tuus: * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis. ℣. Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei. Fac me.

Lectio ii.

Péregre proféctus est in regiónem longínquam. Quid longínquius, quam a se recédere; nec regiónibus, sed móribus separári: stúdiis discrétum esse, non terris;

et quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére sanctórum? Etenim qui se a Christo séparat, exsul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus ádvenæ atque peregríni, sed cives sumus sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in sánguine Christi. Non invideámus de longínqua regióne remeántibus: quia et nos fúimus in regióne longínqua, sicut Isaías docet. Sic enim habes: Qui sedébant in regióne umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longínqua, umbra est mortis.

℟. Vidi Dóminum. 151.

Lectio iii.

Nos autem, quibus spíritus ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vívimus Christi. Et ídeo dicit Ecclésia: In umbra ejus concupívi, et sedi. Ille ígitur vivéndo luxurióse, consúmpsit ómnia ornaménta natúræ. Unde tu, qui accepísti imáginem Dei, qui habes similitúdinem ejus, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es: noli ligno dícere, Pater meus es tu: ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est: Símiles illis fiant qui fáciunt ea.

℟. Cum audísset. 151.

Ad Bened. Ant. Vadam ad patrem meum, * et dicam ei: Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

Oratio.

Da, quǽsumus Dómine, nostris effléctum jejúniis salutárem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Capitulum. Ephes. 5.

Fratres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Dixit autem pater * ad servos suos: Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánnulum in manu ejus, et calceaménta in pédibus ejus.

Oratio.

Quǽsumus omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dñm.

Dominica III.
in Quadragesima.
Ad Matutinum.

Invitat. Non sit vobis. 2.
Ps. Veníte, exsultémus. 2.
Hymnus. Ex more docti. 2.

In I. Nocturno.
De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 37.

Joseph cum séxdecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer: et erat cum fíliis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui, accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israël autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eo quod in senectúte genuísset eum: fecítque ei túnicam polymítam. Vidéntes autem fratres ejus quod a patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui. Accidit quoque, ut visum sómnium reférret frátribus suis: quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos: Audíte sómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro: et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo, et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus et dixit: Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram?

℟. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua. ℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant. Veníte.

Lectio ii.

Invidébant ei ígitur fratres sui: pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israël: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte: Præsto sum; ait ei: Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora: et renúntia mihi quid agátur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quǽreret. At ille respóndit: Fratres meos quæro, índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicéntes: Eámus in Dóthaïn. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthaïn. Qui cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere: et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem: dicemúsque: Fera péssima devo-

rávit eum: et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Dixit Judas frátribus suis: Ecce Ismahelítæ tránseunt; veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluántur: * Caro enim et frater noster est. ℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venumdétur. Caro.

Lectio iii.

Aúdiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias: hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári et polymíta: miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedéntes ut coméderent panem, vidérunt Ismahelítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portántes arómata, et resínam, et stacten in Ægýptum. Dixit ergo Judas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venumdétur Ismahelítis, et manus nostræ non polluántur: frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismahelítis vigínti argénteis: qui duxérunt eum in Ægýptum.

℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismahelítis vigínti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Puer non compáret, et ego quo ibo? ℣. At illi intíncta túnica Joseph in sánguine hœdi, misérunt qui ferret eam ad patrem, et díceret: Vide, si túnica fílii tui sit, an non. Reversúsque. Glória Patri. Puer.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de S. Joseph.

Lectio iv. Cap. 1.

Sanctórum vita céteris norma vivéndi est. Ideóque digéstam plénius accépimus sériem Scripturárum; ut dum Abraham, Isaac, et Jacob, ceterósque justos legéndo cognóscimus, velut quemdam nobis innocéntiæ trámitem virtúte eórum reserátum imitántibus vestígiis persequámur. De quibus mihi cum frequens tractátus fúerit, hódie sancti Joseph história occúrrit: in quo cum plúrima fúerint génera virtútum, præcípue tamen insígne effúlsit castimóniæ. Justum est ígitur, ut cum in Abraham didicéritis ímpigram fídei devotiónem, in Isaac sincéræ mentis puritátem, in Jacob singulárem ánimi laborúmque patiéntiam: ex illa generalitáte virtútum in ipsas spécies disciplinárum intendátis ánimum.

℟. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph. ℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam

illíus, mitténtes ad patrem: quam cum cognovísset pater, ait. Fera.

Lectio v.

Sit ígitur nobis propósitus sanctus Joseph tamquam spéculum castitátis. In ejus enim móribus, in ejus áctibus lucet pudicítia, et quidam splendet castimóniæ comes, nitor grátiæ. Unde étiam a paréntibus plus quam céteri fílii diligebátur. Sed ea res invídiæ fuit: quod siléntio prætereúndum non fuit: hinc enim arguméntum totíus históriæ procéssit: simul ut cognoscámus, perféctum virum non movéri ulciscéndi dolóris invídia, nec malórum repéndere vicem. Unde et David ait: Si réddidi retribuéntibus mihi mala.

℟. Joseph dum intráret in terram Ægýpti, linguam quam non nóverat, audívit: manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et lingua.

Lectio vi.

Quid autem esset, quod præférri Joseph mererétur céteris, si aut lædéntes læsísset, aut diligéntes dilexísset? Hoc enim pleríque fáciunt. Sed illud mirábile, si díligas inimícum tuum: quod Salvátor docet. Jure ergo mirándus, qui hoc fecit ante Evangélium, ut læsus párceret, appetítus ignósceret, vénditus non reférret injúriam, sed grátiam pro contumélia sólveret: quod post Evangélium omnes didícimus, et serváre non póssumus. Discámus ergo et sanctórum invídiam, ut imitémur patiéntiam: et cognoscámus, illos non natúræ præstantióris fuísse, sed observantióris: nec vítia nescísse, sed emendásse. Quod si invídia étiam sanctos adússit, quanto magis cavéndum est, ne inflámmet peccatóres?

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei. Ut. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. b.

In illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. cap. 48. in cap. 11. Lucæ.

Dæmoníacus iste apud Matthǽum non solum mutus, sed et cæcus fuísse narrátur: curatúsque dícitur a Dómino, ita ut loquerétur, et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt: cæcus videt, mutus lóquitur, posséssus a dǽmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotídie complétur in conversióne credéntium: ut expúlso primum dǽmone, fídei lumen aspíciant; deínde ad laudes Dei tacéntia prius ora laxéntur. Quidam au-

tem ex eis dixérunt: in Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Non hæc áliqui de turba, sed pharisǽi calumniabántur et scribæ, sicut álii Evangelístæ testántur.

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? Idcírco.

Lectio viii.

Turbis quippe, quæ minus erudítæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus; illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequíverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant: quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuíssent. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Vel in morem Elíæ ignem de sublími veníre cupiébant; vel in similitúdinem Samuélis témpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere: quasi non possent et illa calumniári, et dícere, ex occúltis et váriis äëris passiónibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea, quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis; quid féceris de iis, quæ de cœlo vénerint? Utique respondébis, et magos in Ægýpto multa signa fecísse de cœlo.

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En sanguis.

Lectio ix.

Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitáta respóndit: ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus, qui cordis vidébat occúlta. Si autem omne regnum in seípsum divísum desolátur: ergo Patris et Fílii et Spíritus sancti regnum non est divísum; quod sine ulla contradictióne, non áliquo impúlsu desolándum, sed ætérna est stabilitáte mansúrum. Si autem sátanas in seípsum divísus est: quómodo stabit regnum ipsíus, quia dícitis, in Beélzebub ejícere me dæmónia? Hoc dicens, ex ipsórum confessióne volébat intélligi, quod in eum non credéndo, in regno diáboli esse elegíssent, quod útique advérsum se divísum stare non posset.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis: * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait. Precor cœléstem. Glória Patri. Precor.

Ad Laudes.

Ant. 1. Fac benígne * in bona voluntáte tua, ut ædificéntur Dómine muri Jerúsalem.

Ps. Miserére. cum. reliqu. 134.

2. Dóminus * mihi adjútor est, non timébo quid fáciat mihi homo.
3. Deus misereátur nostri, * et benedícat nos.
4. Vim virtútis suæ * oblítus est ignis: ut púeri tui liberaréntur illǽsi.
5. Sol et luna * laudáte Deum: quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. Ephes. 5.

Fratres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. Cum fortis armátus * custódit átrium suum, in pace sunt ómnia quæ póssidet.

Oratio.

Quǽsumus omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dñm.

Ad Primam.

Ant. Et cum ejecísset Jesus * dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ.

Ad Tertiam.

Ant. Si in dígito Dei * ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei.

Capit. Fratres: Estóte. ut supra.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Ant. Qui non cólligit mecum, * dispérgit: et qui non est mecum, contra me est.

Capitulum. Ephes. 5. b.

Hoc enim scitóte intelligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi, et Dei.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Ant. Cum immúndus spíritus * exíerit ab hómine, ámbulat per lo-

ca inaquósa, quærens réquiem, et non ínvenit.

Capitulum. Ephes. 5. c.

Erátis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino: ut fílii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 107.

Cap. Fratres: Estóte imitatóres. et Hymnus. Audi benígne Cónditor. 159.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Extóllens vocem * quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At Jesus ait illi: Quinímo beáti qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Feria Secunda.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 4. d.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice cura te ipsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in cap. 4. Lucæ, post medium.

Non medíocris invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exémplo páriter et oráculo declarátur, quod frustra opem misericórdiæ cœléstis exspéctes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est: et ab iis qui divína benefícia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Domínicæ quippe carnis actus, divinitátis exémplum est: et invisibília nobis ejus, per ea quæ sunt visibília demonstrántur.

℟. Tóllite hinc vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ: et cum inveuéritis, adoráte eum super terram: * Deus autem meus fáciat eum vobis placábilem: et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, et eum quem tenet in vínculis. ℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. Deus.

Lectio ii.

Non otióse ítaque Salvátor excúsat, quod nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit: ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret afféctum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes: sed ipsi se caritáte pátriæ, dum ínvident, abdicárunt. In veritáte dico vobis: multæ víduæ fuérunt in diébus Elíæ. Non quia Elíæ dies fuérunt, sed in quibus Elías operátus est: aut quia Elías dies faciébat illis, qui in ejus opéribus lucem vidébant grátiæ spirituális, et conver-

tebántur ad Dóminum. Et ídeo aperiebátur cœlum vidéntibus ætérna et divína mystéria: claudebátur, et fames erat, quando nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubértas. Sed de hoc plénius díximus, cum de víduis scriberémus.

℟. Iste est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit: quia erumpébant lácrimæ, et non póterat se continére. ℣. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem: et commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo. Festinavítque.

Lectio iii.

Et multi leprósi erant in Judǽa tempóribus Eliséi Prophétæ: et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmat, et ad stúdium venerándæ divinitátis hortátur: quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso offício stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur. Díximus in libro álio, in vídua illa, ad quam Elías diréctus est, typum Ecclésiæ præmíssum. Pópulus Ecclésiam congregávit, ut sequátur pópulus ille ex alienígenis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsquam mýstico baptizarétur in flúmine: idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

℟. Dixit Joseph úndecim frátribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægýptum: adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere. ℣. Biénnium enim est quod cœpit esse fames in terra: et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite. Glória Patri. Ite.

Ad Bened. Ant. Amen dico vobis, * quia nemo prophéta accéptus est in pátria sua.

Oratio.

Córdibus nostris, quǽsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut sicut ab escis carnálibus abstinémus; ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

Hodie dicitur Offic. Defunct.

Ad Magnif. Ant. Jesus autem tránsiens * per médium illórum ibat.

Oratio.

Subvéniat nobis Dómine misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dóminum.

Feria Tertia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 18. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 16. de Verbis Domini, tom. 10. post initium.

Quare illum córripis? Quia tu doles, quod peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis: si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrum tui, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndo lucráris: nisi fecísses, períerat. Quid est ergo, quod pleríque hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt: Quid magnum feci? in hóminem peccávi. Noli contémnere: in hóminem peccásti.

℟. Nuntiavérunt Jacob dicéntes: Joseph fílius tuus vivit, et ipse dominátur in tota terra Ægýpti: quo audíto revíxit spíritus ejus, et dixit: * Súfficit mihi, vadam et vidébo eum ántequam móriar. ℣. Cumque audísset Jacob quod fílius ejus víveret, quasi de gravi somno evígilans, ait. Súfficit mihi.

Lectio ii.

Vis nosse, quia in hóminem peccándo, perísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audíeris illum, lucrátus est te. Quid est, Lucrátus est te; nisi quia períeras, si non lucrarétur te? Nam si non períeras, quómodo te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus: Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infírmam, in Christum peccátis: ídeo quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi? ℟. Joseph. 162.

Lectio iii.

Nemo ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem: in hóminem peccávi, leve, vel nullum peccátum est. Forte inde dicis: Leve est, quia cito curátur. Peccásti in fratrem: fac satis, et sanátus es. Cito fecísti mortíferam rem, sed remédium cito invenísti. Quis nostrum speret regnum cœlórum, fratres mei, quando dicit Evangélium: Qui díxerit fratri suo, fátue; reus erit gehénnæ ignis? Magnus terror: sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre. Non iráscitur Deus, quia differs impónere munus tuum: te quærit Deus magis, quam munus tuum.

℟. Meménto mei. 162.

Ad Bened. Ant. Si duo ex vobis * consénserint super terram de omni re quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, dicit Dñs.

Oratio.

Exaúdi nos, omnípotens et miséricors Deus: et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Ubi duo vel tres * congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Oratio.

Tua nos Dómine protectióne defénde: et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum.

Feria Quarta.

Hodie dic. Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 15.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis scribæ et pharisǽi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 15. Matthæi.

Mira pharisæórum scribarúmque stultítia. Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes et præcépta non servet: Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Manus, id est ópera, non córporis útique, sed ánimæ lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat. Cum, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcépta Dómini negligátis; quare discípulos meos arguéndos putátis, quod seniórum jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant? ℟. Mérito. 163.

Lectio ii.

Nam Deus dixit: Honóra patrem et matrem: et, Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriátur. Vos autem dícitis: Quicúmque díxerit patri, vel matri: Munus quodcúmque est ex me, tibi pródderit: et non honorificábit patrem suum, aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatiónibus et offíciis deferéndis, quantum in eleemósynis, ac múnerum oblatióne sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt. Hic honor donum intellígitur. Et in álio loco: Presbýteri dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur bovi trituránti os non claúdere: et dignus sit operárius mercéde sua.

℟. Dixit Ruben. 163.

Lectio iii.

Præcéperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes scribæ et pharisǽi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos fílios, ut si quis ea, quæ paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus: vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi et Dei, in sacerdótum lucra céderet.

℟. Lamentabátur. 163.

Ad Bened. Ant. Audíte et intellígite * traditiónes, quas Dóminus dedit nobis.

Oratio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine: ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Non lotis mánibus * manducáre, non coínquinat hóminem.

Oratio.

Concéde quǽsumus omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quǽrimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

Feria Quinta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 4. f.

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in Lucæ c. 4. circa finem.

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judǽam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℞. Vidéntes Joseph. 160.

Lectio ii.

Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta significat, ut inde nova creatúra cœ́perit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℞. Dixit Judas. 161.

Lectio iii.

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœ́perat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæváriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

℞. Extrahéntes. 161.

Ad Bened. Ant. Exíbant autem dæmónia * a multis clamántia, et dicéntia, Quia tu es Christus Fílius Dei: et íncrepans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Oratio.

Magníficet te Dómine sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beáta solémnitas: qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Omnes qui habébant infírmos, * ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.

Oratio.

Subjéctum tibi pópulum, quǽsumus Dómine, propitiátio cœléstis amplíficet: et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dñm.

Feria Sexta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 4.

In illo témpore: Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar: juxta prǽdium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 15. in Joann., post init.

Jam incípiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Jesus: non enim frustra fatigátur virtus Dei: non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur: non enim frustra fatigátur, quo deserénte fatigámur, quo præsénte firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itínere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista ínnuunt áliquid, indicáre volunt áliquid: inténtos nos fáciunt; ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat et nobis et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut díceret: Pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. Videns Jacob. 161.

Lectio ii.

Tibi fatigátus est ab itínere Jesus. Invenímus virtútem Jesum; et invenímus infírmum Jesum: fortem, et infírmum. Fortem, quia in princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: hoc erat in princípio apud Deum. Vis vidére quam iste Fílius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil: et sine labóre facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infírmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Fortitúdo Christi te creávit: infírmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut quod non erat, esset: infírmitas Christi fecit, ut quod erat, non períret. Cóndidit nos fortitúdine sua, quæsívit nos infirmitáte sua.

℟. Joseph dum intráret. 162.

Lectio iii.

Nutrit ergo ipse infírmus infírmos, tamquam gallína pullos suos: huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Jerúsalem, congregáre fílios tuos sub alas tamquam gallína pullos suos, et noluísti? Vidétis autem, fratres, quemádmodum gallína infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis, quod sit mater, agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ante óculos nostros: hirúndi-

nes, cicónias, colúmbas quotídie vidémus nidificáre: quos, nisi quando in nidis vidémus, paréntes esse non agnóscimus. Gallína vero sic infirmátur in pullis suis, ut étiam si ipsi pulli non sequántur, fílios non vídeas, matrem tamen intélligas.

℟. Meménto mei. 162.

Ad Bened. Ant. Aquam, quam ego dédero * si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

Oratio.

Jejúnia nostra, quæsumus Dómine, benígno favóre proséquere: ut sicut ab aliméntis abstinémus in córpore; ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Hodie dic. Psalmi Pœnitent.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * ut vídeo, prophéta es tu: patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

Sabbato.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8.

In illo témpore: Perréxit Jesus in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 33. in Joannem, post init.

Jesus perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a chrísmate dictum est: chrisma autem græce, latíne únctio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum: et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

℟. Mérito hæc. 163.

Lectio ii.

Addúcunt autem illi scribæ et pharisǽi mulíerem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei: Magíster, hæc múlier modo deprehénsa est in adultério: in lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre: tu ergo quid dicis? Hæc autem dicébant tentántes eum: ut possent accusáre eum. Unde accusáre? Numquid ipsum in áliquo facínore deprehénderant, aut illa múlier ad eum áliquo modo pertinuísse dicebátur?

℟. Dixit Ruben. 163.

Lectio iii.

Intelligámus, fratres, admirábilem mansuetúdinem in Dómino fuísse. Animadvertérunt eum nímium esse mitem, nímium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædíctum: Accíngere gládio tuo circa femur tuum potentíssime. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna: propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justítiam ut cógnitor. Propter hæc eum esse regnatúrum

in Spíritu sancto prophéta prædíxerat. Cum loquerétur, véritas agnoscebátur: cum advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cum ergo de duóbus istis, id est, de veritáte et mansuetúdine ejus, inimíci livóre et invídia torqueréntur; in tértio, id est, justítia, scándalum posuérunt.

℟. Lamentabátur. 163.

Ad Bened. Ant. Inclinávit se Jesus, * et scribébat in terra: Si quis sine peccáto est, mittat in eam lápidem.

Oratio.

Præsta quæsumus, omnípotens Deus: ut qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent; sectándo justítiam a culpa jejúnent. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Capitulum. Galat. 4. c.

Fratres: Scriptum est, quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera: sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas:
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Nemo te condemnávit múlier? * nemo Dómine: nec ego te condemnábo: jam ámplius noli peccáre.

Oratio.

Concéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis affligimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dñm.

Dominica IV.
in Quadragesima.

Ad Matutinum.

Invitat. Non sit vobis. 2.
Ps. Veníte, exsultémus. 2.
Hymnus. Ex more docti. 2.

In I. Nocturno.
De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 3.

Móyses autem pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cumque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quod

pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait: Móyses, Móyses. Qui respóndit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam: non enim audébat aspícere contra Deum.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægýptum, et dic Pharaóni, * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est cor Pharaónis: non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israël venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut.

Lectio ii.

Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægýpto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus: et sciens dolórem ejus, descéndi ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam, et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad loca Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi. Clamor ergo filiórum Israël venit ad me: vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægýptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israël de Ægýpto.

℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto. ℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimítte.

Lectio iii.

Dixítque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam fílios Israël de Ægýpto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: et hoc habébis signum, quod míserim te: Cum edúxeris pópulum meum de Ægýpto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Israël, et dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices fíliis Israël: Qui est, misit me ad vos. Dixítque íterum Deus ad Móysen: Hæc dices fíliis Israël: Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem.

℟. Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est, equum et ascensórem projécit in mare: * Adjútor et protéctor factus est mihi Dñs in salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. Adjútor. Glória. Adjútor.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Basilíi Magni.

Homil. 1. de jejunio, ante med.

Lectio iv.

Móysen per jejúnium nóvimus in montem ascendísse: neque enim áliter ausus esset, vérticem fumántem adíre, atque in calíginem íngredi, nisi jejúnio munítus. Per jejúnium mandáta dígito

Dei in tábulis conscrípta suscépit. Item supra montem jejúnium legis latæ conciliátor fuit: inférius vero, gula ad idololatríam pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Quadragínta diérum labórem ac perseverántiam, Dei servo contínuo jejunánte ac oránte, una tantum pópuli ebríetas cassam irritámque réddidit. Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas jejúnium accépit, has ebríetas contrívit: Prophéta sanctíssimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accípere.

℟. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti sicut oves.

Lectio v.

Uno témporis moménto ob gulam pópulus ille per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacam idololatríam turpíssime devolútus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejúnium ad Deum dúcere, delícias vero salútem pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per jejúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem réddidit? nonne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívit, jejúnium virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens, quæcúmque ex vite procéderent, ne attíngeret, non vinum, non síceram bíberet. Jejúnium Prophétas génuit, poténtes confírmat atque róborat.

℟. Qui persequebántur pópulum tuum Dómine, demersísti eos in profúndum: * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. Et.

Lectio vi.

Jejúnium legislatóres sapiéntes facit: ánimæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris muniméntum et arma, athlétis et certántibus exercitátio. Hoc prætérea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiæ ópifex est: in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet: Nazaræum sanctíficat, sacerdótem pérficit: neque enim fas est sine jejúnio sacrifícium attíngere, non solum in mýstica nunc et vera Dei adoratióne, sed nec in illa, in qua sacrifícium secúndum legem in figúra offerebátur. Jejúnium Elíam magnæ visiónis spectatórem fecit: quadragínta namque diérum jejúnio cum ánimam purgásset, in spelúnca méruit, quantum fas est hómini, Deum vidére. Móyses íterum legem accípiens, íterum jejúnia secútus est. Ninivítæ nisi cum illis et bruta jejunássent, ruínæ minas nequáquam evasíssent. In desérto autem quorúmnam membra cecidérunt? nonne illórum, qui carnes appetivére?

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini me-

rerétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut legem. Glória Patri. Ut legem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilǽæ, quod est Tiberíadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his qui infirmabántur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 24. in Joannem.

Mirácula, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligéndum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis possit; et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram admínístrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano: secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ; ut non majóra, sed insólita vidéndo stupérent, quibus quotidiána vilúerant.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde. ℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio viii.

Majus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quam saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo mirátur: illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quo modo Deus. Unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes: potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam: et præcédet te Angelus meus. ℣. Israël si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio ix.

Hoc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens: et exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus: ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur, et erécti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbilem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa

mirácula, quid nobis loquántur de Christo: habent enim, si intelligántur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est: étiam factum Verbi, verbum nobis est.

℟. Atténdite pópule meus legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum: loquar propositiónes ab inítio sǽculi. Inclináte. Glória Patri. Inclináte.

Ad Laudes.

Ant. 1. Tunc acceptábis * sacrifícium justítiæ, si avérteris fáciem tuam a peccátis meis.

Ps. Miserére. cum reliqu. 134.

2. Bonum est * speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

3. Benedícat nos Deus, * Deus noster, benedícat nos Deus.

4. Potens es Dómine * erípere nos de manu forti: líbera nos Deus noster.

5. Reges terræ * et omnes pópuli laudáte Deum.

Capitulum. Galat. 4. c.

Fratres: Scriptum est, quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera: sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. Cum sublevásset óculos * Jesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Oratio.

Concéde quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dñm.

Ad Primam.

Ant. Accépit ergo * Jesus panes, et cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus.

Ad Tertiam.

Ant. De quinque pánibus * et duóbus píscibus satiávit Dóminus quinque míllia hóminum.

Cap. Fratres: Scriptum. ut supra.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória. Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Ant. Satiávit Dóminus * quinque míllia hóminum de quinque pánibus et duóbus píscibus.

Capitulum. Galat. 4. d.

Lætáre stérilis quæ non paris: erúmpe et clama quæ non párturis: quia multi fílii desértæ, magis quam ejus quæ habet virum.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Ant. Illi ergo * hómines cum vidíssent quod fécerat Jesus signum, intra se dicébant: quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

Capitulum. Galat. 4. d.

Itaque, fratres, non sumus ancíllæ fílii, sed líberæ: qua libertáte Christus nos liberávit.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dominica. 107.

Capit. Fratres: Scriptum est. et Hymnus. Audi benígne. 172.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. Súbiit ergo * in montem Jesus, et ibi sedébat cum discípulis suis.

Post Vesperas dici dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Feria Secunda.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 2. c.

In illo témpore: Prope erat pascha Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam: et invénit in templo vendéntes boves, et oves, et colúmbas. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 10. in Joannem, post init.

Quid audívimus fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat, et ejécit inde Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Novit enim cáritas vestra, quod sacrifícia illi pópulo pro ejus carnalitáte, et corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus tenerétur, ne in idóla deflúeret: et immolábant ibi sacrifícia, boves, oves, et colúmbas. Nostis, quia legístis.

℟. Vos qui transitúri estis Jordánem, ædificáte altáre Dómino * De lapídibus, quos ferrum non tétigit: et offérte super illud holocaústa, et hóstias pacíficas Deo vestro. ℣. Cumque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino. De lapídibus.

Lectio ii.

Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo: et tamen ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus, si vendéntes ea quæ

lícita sunt, et contra justítiam non sunt (quæ enim honéste emúntur, non illícite vendúntur) éxpulit tamen, et non est passus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

℟. Audi Israël præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. ℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam: et inimícus ero inimícis tuis. Et dabo.

Lectio iii.

Si negotiatiónis domus non debet fíeri domus Dei, potatiónis debet fíeri? Nos autem quando ista adícimus, strident déntibus suis advérsus nos: et consolátur nos Psalmus, quem audístis: Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre unde curémur: etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum: flagellátur blasphémiis falsórum Christianórum: multíplicant flagélla Dómino Deo suo, et nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse ádjuvat. Ego autem, cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam.

℟. Sicut fui cum Móyse, ita ero tecum, dicit Dóminus: * Confortáre, et esto robústus: introdúces pópulum meum ad terram lacte et melle manántem. ℣. Noli timére, quóniam tecum sum: ad quæcúmque perréxeris, non dimíttam te, neque derelínquam. Confortáre. Glória Patri. Confortáre.

Ad Bened. Ant. Auférte ista hinc, * dicit Dóminus: et nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis.

Oratio.

Præsta quæsumus, omnípotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnif. Ant. Sólvite templum hoc, * dicit Dóminus; et post tríduum reædificábo illud: hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Oratio.

Deprecatiónem nostram, quǽsumus Dómine, benígnus exaúdi: et quibus supplicándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

Feria Tertia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 7. b.

In illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judǽi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 29. in Joannem, sub init.

Ille qui latébat, docébat, et palam loquebátur, et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Judǽi. Omnes quidem, quantum árbitror, mirabántur, sed non omnes convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi natus, quemádmodum fúerit educátus. Numquam eum víderant Iítteras discéntem: audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quæ nemo posset

proférre, nisi legísset, nemo légeret, nisi lítteras didicísset: et ídeo mirabántur. Eórum autem admirátio, magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occásio.

℟. Quid me quæritis interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis? * Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, cur me cædis? ℣. Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere? Si.

Lectio ii.

Ex eórum quippe admiratióne et verbis, dixit Dóminus profúndum áliquid, et diligéntius ínspici et díscuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis, admirántibus quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed ejus qui misit me. Hæc est profúnditas prima: vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait: Ista doctrína non est mea: sed, Mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque: et mea doctrína, et non mea.

℟. Addúxi vos per desértum quadragínta annis ego Dñs, et non sunt attríta vestiménta vestra: * Manna de cœlo plui vobis, et oblíti estis me, dicit Dñs. ℣. Ego edúxi vos de terra Ægýpti, et de domo servitútis liberávi vos. Maña.

Lectio iii.

Si ergo intueámur diligénter quod ipse in exórdio dicit sanctus Evangelísta: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: inde pendet hujus solútio quæstiónis. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbum Patris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum Patris. Sed quia Verbum non potest esse nullíus, sed alicújus: et suam doctrínam dixit seípsum, et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum quam tu? et quid tam non tuum quam tu, si alicújus est, quod es? ℟. Móyses fámulus. 174.

Ad Bened. Ant. Quid me quæritis * interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis?

Oratio.

Sacræ nobis, quæsumus Dómine, observatiónis jejúnia, et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum.

Ad Magnit. Ant. Nemo in eum misit manum: * quia nondum vénerat hora ejus.

Oratio.

Miserére Dómine pópulo tuo, et contínuis tribulatiónibus laborántem propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

Feria Quarta.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 9.

In illo témpore: Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum a nativitáte: et interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 44. in Joannem, circa init.

Ea quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, stupénda atque miránda, et ópera, et verba sunt: ópera, quia facta sunt: verba, quia

signa sunt. Si ergo quid signíficet hoc quod factum est, cogitémus: genus humánum est iste cæcus. Hæc enim cǽcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solum mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cǽcitas est infidélitas, et illuminátio fides: quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente prophetárum dicit: Fúimus et nos aliquándo natúra fílii iræ, sicut et céteri. Si fílii iræ, fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehénnæ: quómodo natúra, nisi quia peccánte primo hómine vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, secúndum mentem omnis homo cæcus natus est.

℟. Spléndida facta. 175.

Lectio ii.

Venit Dóminus: quid fecit? Magnum mystérium commendávit. Exspuit in terram, de salíva sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est, et inúnxit óculos cæci. Inúnctus erat, et nondum vidébat. Misit illum ad piscínam, quæ vocátur Síloë. Pertínuit autem ad Evangelístam commendáre nobis nomen hujus piscínæ, et ait: Quod interpretátur, Missus. Jam quis sit missus agnóscitis. Nisi enim ille fuísset missus, nemo nostrum esset ab iniquitáte dimíssus. Lavit ergo óculos in ea piscína, quæ interpretátur, Missus; baptizátus est in Christo. Si ergo quando eum in seípso quodámmodo baptizávit, tunc illuminávit: quando inúnxit, fortásse catechúmenum fecit.

℟. Ecce mitto. 175.

Lectio iii.

Audístis grande mystérium. Intérroga hóminem: Christiánus es? Respóndet tibi: Non sum. Si pagánus es, aut Judǽus: Si autem díxerit, Non sum: adhuc quæris ab eo, Catechúmenus, an fidélis? Si respónderit tibi, Catechúmenus: inúnctus est, nondum lotus. Sed unde inúnctus? Quære, et respóndet. Quære ab illo, in quem credat? Eo ipso quo catechúmenus est, dicit, In Christum. Ecce modo loquor et fidélibus et catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto? Quia Verbum caro factum est; hoc catechúmeni aúdiunt: sed non eis súfficit ad quod inúncti sunt: festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt. ℟. Atténdite pópule. 176.

Ad Bened. Ant. Rabbi, quid peccávit * homo iste, quod cæcus natus est? Respóndit Jesus, et dixit: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifestentúr ópera Dei in illo.

Oratio.

Deus, qui et justis prǽmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes: miserére supplícibus tuis; ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Ille homo * qui dícitur Jesus, lutum fecit ex sputo, et linívit óculos meos, et modo vídeo.

Oratio.

Páteant aures misericórdiæ tuæ Dómine précibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

Feria Quinta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 7. b.

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naïm: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comment. in Lucæ cap. 7. post initium.

Et hic locus ad utrámque redúndat grátiam; et ut cito flecti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípue, quæ única fílii vel labóre, vel morte frangátur; cui tamen víduæ gravitátis méritum exsequiárum turba concíliet: et ut hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse quam féminam, quæ resurrectiónem única et adolescéntis fílii suis lácrimis merúerit impetráre: eo quod sancta Ecclésia pópulum juniórem a pompa fúneris atque a suprémis sepúlchri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrimárum: quæ flere prohibétur eum, cui resurréctio debebátur. ℟. Locútus est. 173.

Lectio ii.

Qui quidem mórtuus in lóculo materiálibus quátuor ad sepúlchrum ferebátur eleméntis, sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis ante non próderat, tamen posteáquam Jesus id tétigit, profícere cœpit ad vitam: ut esset indício, salútem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audíto ígitur Dei verbo, stetérunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instruménto, jacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exǽstuat, vel frígidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum; vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres.

℟. Stetit Móyses. 173.

Lectio iii.

Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, et túmulo próxima córpora jáceant defunctórum: verbo tamen Dei jam mórtua resúrgunt cadávera: vox redit, rédditur fílius matri, revocátur a túmulo, erípitur a sepúlchro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est: sepúlchrum tuum guttur est. Sepúlchrum enim patens, est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlchro te líberat Christus: ab hoc túmulo surges, si aúdias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ lácrimis ipse laváre non possis; fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tamquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cum suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Cantémus Dómino. 173.

Ad Bened. Ant. Ibat Jesus * in civitátem, quæ vocátur Naïm: et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

Oratio.

Præsta quæsumus, omnípotens Deus: ut quos jejúnia votíva castígant: ipsa quoque devótio sancta lætíficet; ut terrénis afféctibus mitigátis, facílius cœléstia capiámus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

Oratio.

Pópuli tui Deus institútor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expélle: ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum.

Feria Sexta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 11.

In illo témpore: Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ et Marthæ sorória ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 49. in Joannem, post init.

In superióri lectióne meminístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum volúerant, et discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus: quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quo misérunt, ubi erat Jesus: quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes quod ægrotáret frater eárum, ut si dignarétur, veníret, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.

℟. In mari. 174.

Lectio ii.

Quid ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas infirmátur. Non dixérunt, Veni: amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere: Veni, et sana: non ausæ sunt dícere, Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus centuriónis inde laudátur? Ait enim: Non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo: Dómine, ecce quem amas infirmátur. Súfficit ut nóveris: non enim amas, et déseris.

℟. Qui persequebántur. 174.

Lectio iii.

Dicit áliquis: Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Aúdiat eum dicéntem: Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cœlo ad terram non descénderet. Aúdiens autem Jesus, dixit eis: Infírmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem: quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum: quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte quemádmodum tamquam

ex oblíquo Dóminus Deum se dixit: propter quosdam qui negant Fílium Dei Deum esse.

℟. Móyses fámulus. 174.

Ad Bened. Ant. Lázarus amícus noster * dormit: eámus, et a somno excitémus eum.

Oratio.

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta quæsumus; ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum.

Hodie dic. Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus: ut qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

Sabbato.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 8. b.

In illo témpore: Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 34. in Joannem, post init.

Quod ait Dóminus, Ego sum lux mundi; clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde hujus lucis partícipes fiant: qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur quod dictum est a Dómino Jesu Christo: Ego sum lux mundi. Et forte non desit qui dicat apud semetípsum: Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visíbilem, expósitum et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum Christum Dóminum esse putavérunt.

℟. Spléndida facta. 175.

Lectio ii.

Sed cathólicæ Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit: nec solum agnóscit credéndo, sed in quibus potest convíncit étiam disputándo. Improbémus ítaque hujúsmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dóminum Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab Oriénte, occídere in Occidénte: cujus cúrsui nox succédit, cujus rádii nube obumbrántur: qui certa de loco in locum motióne cómmigrat. Non est hoc Dóminus Christus. Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

℟. Ecce mitto. 175.

Lectio iii.

Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam duce ipsa aliquándo veniámus: et in illa ita vivámus, ut numquam omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetía olim præmíssa ita in Psalmo cécinit: Quóniam apud te est fons

vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmíserit. Hómines, inquit, et juménta salvos fácies Dómine: sicut multiplicáta est misericórdia tua Deus.

℟. Atténdite pópule. 176.

Ad Bened. Ant. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris: sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Oratio.

Fiat Dómine quǽsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis affétus: quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dñm.

Sabbato
ante Dominicam Passionis.

Ad Vesperas.

Capitulum. Hebr. 9. c.

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Vexílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adaúge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

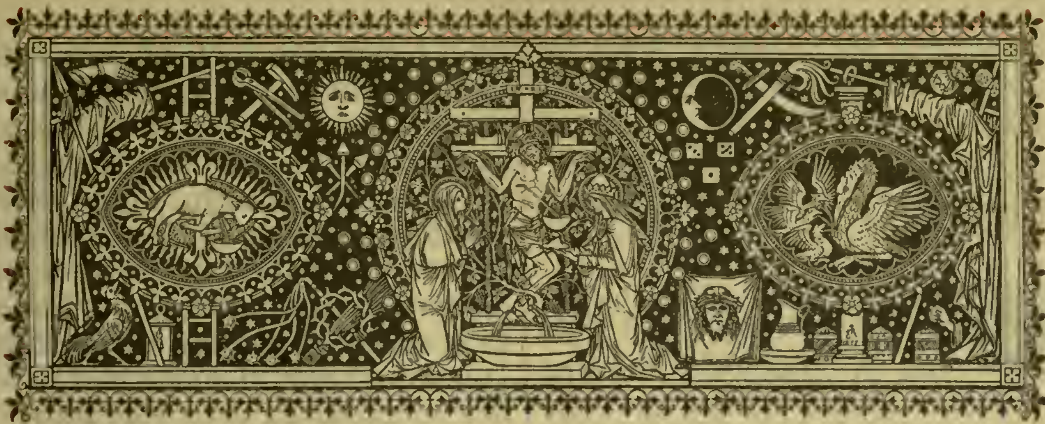
Ad Magnif. Ant. Ego sum * qui testimónium perhíbeo de meípso: et testimónium pérhibet de me, qui misit me Pater.

Oratio.

Quǽsumus omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut te largiénte, regátur in córpore: et te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ab hoc Sabbato usque ad Feriam secundam post Octavam Pentecostes, non fiunt Commemorationes consuetæ de Cruce, de S. Maria, et aliæ in Psalterio positæ.

Ad Completorium in ℟. br. non dic. Glória Patri. in Officio feriali usque ad Feriam quintam in Cœna Domini.

DOMINICA DE PASSIONE.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hoc Invitatorium dicitur usque ad Feriam quintam in Cœna Domini, etiam in feriali Officio.

In Psalmo Hódie si vocem. omittitur, et repetitur a Choro Invitatorium: deinde sequitur Sicut in exacerbatióne.

In fine hujus Psalmi non dicitur Glória Patri. hoc tempore Passionis, nisi in festis: sed repetitur Invitatorium, ut alias, in fine. Quod etiam servatur in Responsoriis ad Matutinum, et in Respons. brev. Horarum, ubi similiter repetitur Responsorium.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Laúream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde lǽserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Ad Nocturnos, omnia ut in Psalterio. ℣. Erue a frámea. et alii ℣℣. ibid. temp. Passionis.

In I. Nocturno.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Verba Jeremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum.

℟. Isti sunt dies, quos observáre debétis tempóribus suis: * Quartadécima die ad vésperum Pascha Dómini est: et in quintadécima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos. Quartadécima.

Hoc Responsorium non dicitur infra Hebdomadam.

Lectio ii.

Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Quid tu vides Jeremía? Et dixi: Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Bene vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie Aquilónis.

℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus, Præválui advérsus eum. Exsúrge.

Lectio iii.

Et dixit Dóminus ad me: Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dóminus: et vénient, et ponent unusquísque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circúitu, et super univérsas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, et libavérunt diis aliénis, et adoravérunt opus mánuum suárum. Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum:

nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum ǽreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exaúdi me, Dómine Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. Usquequo.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermo 9. de Quadragesima.

Lectio iv.

In ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus paschále sacraméntum esse præcípuum: cui condígne et cóngrue suscipiéndo, totíus quidem nos témporis institúta refórmant: sed devotiónem nostram præséntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus sancti majóra sunt ordináta jejúnia: ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúra est exspectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis.

℟. Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: ad defensiónem meam áspice. Quóniam.

Lectio v.

Nemo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui pie volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur: et ídeo numquam deest tribulátio persecutiónis, si numquam desit observántia pietátis. Dóminus enim in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio vi.

Sicut ergo totíus est córporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre: quæ mérito ferri unicuíque suadétur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis: et plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúlto,

quam in hoste manifésto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, pie veracitérque dicébat: Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verum étiam, salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cum caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; præsídio crucis Christi mens rationális instrúitur, nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit, quóniam continéntiæ clavis, et Dei timóre transfígitur.

℟. In próximo est tribulátio mea Dómine, et non est qui ádjuvet; ut fódiant manus meas et pedes meos: líbera me de ore leónis,* Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut. In próximo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 8. f.

In illo témpore: Dicébat Jesus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 18. in Evangelia.

Pensáte, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde, quod súbditur: Qui ex Deo est, verba Dei audit: proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est: intérroget se unusquísque, si verba Dei in aure cordis pércipit; et intélliget unde sit. Cœléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri.

℟. Tota die contristátus ingrediébar Dómine: quóniam ánima mea completa est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt; et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et vim.

Lectio viii.

Penset ergo apud se unusquísque vestrum, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convàluit, et quia jam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnúlli, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúlli, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério compléctúntur. Et sunt nonnúlli, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrimárum tempus ad iniquitátem rédeunt. Hi profécto verba Dei non aúdiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt. Vi-

tam ergo vestram, fratres caríssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc quod ex ore Veritátis sonat: Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio ix.

Sed hoc quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iníquis suis opéribus osténdunt: nam séquitur: Respondérunt ígitur Judǽi et dixérunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus: Ego dæmónium non hábeo, sed honoríﬁco Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos: et ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait: Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam: et cui per Isaíam dícitur: Custos quid de nocte? custos quid de nocte? respondére nóluit Dóminus: Samaritánus non sum; sed, Ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta fuérunt: unum negávit, áliud tacéndo consénsit.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus frauduléntér incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

Ad Laudes.

Ant. 1. Vide Dómine * afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus.

Ps. Miserére. cum reliqu. 134.

2. In tribulatióne * invocávi Dóminum, et exaudívit me in latitúdine.

3. Judicásti Dómine * causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

4. Pópule meus * quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.

5. Numquid rédditur * pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Hebr. 9. c.

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo naúfrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Dicébat Jesus * turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum: Qui ex Deo est, verba Dei audit: proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut te largiénte, regátur in córpore; et te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ant. Ego dæmónium non hábeo, * sed honorífico Patrem meum, dicit Dóminus.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Fáciem meam. ut in Psalt. 26. Et dicitur in Dominica et Feriis usque ad Feriam V. in Cœna Domini exclusive.

Ad Tertiam.

Ant. Ego glóriam meam * non quæro: est qui quærat, et júdicet.

Capitulum. Fratres: Christus. ut supra. 189.

℟. br. Erue a frámea * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus ánimam. Erue a frámea.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam.

Ant. Amen, amen dico vobis: * si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.

Capitulum. Hebr. 9. d.

Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. br. De ore leónis * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Nonam.

Ant. Tulérunt lápides * Judǽi ut jácerent in eum: Jesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Capitulum. Hebr. 9. d.

Et ídeo novi Testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Ne perdas cum ímpiis * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne perdas.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 107.

Capit. Fratres: Christus. 189.

Hymnus.

Vexílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adaúge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium.
Amen.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Abraham pater vester * exsultávit ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est.

Hymni, ℣℣. et ℟℟. br. supradicta dicuntur etiam in Dominica Palmarum, et in feriali Officio, usque ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Feria Secunda.

Invitat. et Hymnus ut in Domin. Passionis. 185.

Ant. et Ps. Feriæ II. cum ℣. de tempore Passionis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 7. c.

In illo témpore: Misérunt príncipes et pharisǽi minístros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 31. in Joann. circa med.

Quómodo apprehénderent adhuc noléntem? Quia ergo non póterant apprehéndere noléntem, missi sunt ut audírent docéntem. Quid docéntem? Dicit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobíscum

sum. Quod modo vultis fácere, factúri estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum, et tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic perveníre ad passiónem meam.

℞. Deus meus éripe me de manu peccatóris: et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus ne elongéris a me: Deus meus in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ii.

Quærétis me, et non inveniétis, et ubi sum ego, vos non potéstis veníre. Hic jam resurrectiónem suam prædíxit: noluérunt enim agnóscere præséntem, et póstea quæsiérunt, cum vidérent in eum multitúdinem jam credéntem. Magna enim signa facta sunt étiam cum Dóminus resurréxit, et ascéndit in cœlum. Tunc per discípulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui et per seípsum: ipse quippe illis díxerat: Sine me nihil potéstis fácere. Quando claudus ille, qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surréxit, et suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur, sic eos allocútus est Petrus, quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illíus, quem ipsi occidérunt. Multi compúncti dixérunt, Quid faciémus?

℞. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes: Deus derelíquit eum, * Persequímini et comprehéndite eum: quia non est qui líberet eum: Deus meus ne elongéris a me: Deus meus in adjutórium meum inténde. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Persequímini.

Lectio iii.

Vidérunt enim se ingénti crímine impietátis adstríctos, quando illum occidérunt, quem venerári et adoráre debuérunt: et hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre: sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus est dignátus oráre. Díxerat enim: Pater ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos: illis jam petébat véniam, a quibus adhuc accipiébat injúriam. Non enim attendébat quod ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

℞. Pacífice loquebántur mihi inimíci mei, et in ira molésti erant mihi: * Vidísti Dómine, ne síleas, ne discédas a me. ℣. Ego autem cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. Vidísti. Pacífice.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 52.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo naúfrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. In die magno * festivitátis stabat Jesus, et clamábat dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Deinde dic. Preces. 54.

Oratio.

Sanctífica, quǽsumus Dómine, nostra jejúnia: et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Hodie dic. Officium Defunct.

Ad Horas Ant. Cap. ℟℟. br., Preces ut in Psalt.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. ut in Psalt. 111.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus.

Vexílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adaúge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium.
Amen.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Si quis sitit, * véniat ad me, et bibat: et de ventre ejus fluent aquæ vivæ, dicit Dóminus.

Deinde dic. Preces. 112.

Oratio.

Da, quǽsumus Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio usque ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ: Ant. vero per Horas usque ad Dom. in Palmis.

Feria Tertia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 7.

In illo témpore: Ambulábat Jesus in Galilǽam: non enim volébat in Judǽam ambuláre, quia quærébant eum Judǽi interfícere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 28. in Joannem.

In isto Evangélii capítulo, fratres, Dóminus noster Jesus Christus secúndum hóminem se plúrimum commendávit fídei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credátur et homo: Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit: Deus cum Patre semper, homo nobíscum ex témpore. Non enim quǽreret quem fécerat, nisi fíeret ipse quod fécerat. Verum hoc mementóte, et de córdibus vestris nolíte dimíttere: sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse. Manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem.

℟. Adjútor et suscéptor meus es tu Dómine: et in verbum tuum sperávi: * Declináte a me malígni: et scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Iníquos ódio hábui: et legem tuam diléxi. Declináte.

Lectio ii.

Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuísse. Ille enim quando vóluit, deténtus est: quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster: quod latébat, quod se tamquam ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat.

℟. Docébo iníquos vias tuas: et ímpii ad te converténtur: * Líbera me de sanguínibus, Deus Deus salútis meæ. ℣. Dómine lábia mea apéries: et os meum annuntiábit laudem tuam. Líbera.

Lectio iii.

Non enim Christus in cápite, et non in córpore: sed Christus totus in cápite, et in córpore. Quod ergo membra ejus, ipse: quod autem ipse, non contínuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non díceret Saulo: Quid me perséqueris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fidéles ejus, in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere sanctos meos,

servos meos, postrémo honorabílius, fratres meos: sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

℟. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, et cum viris sánguinum vitam meam: * Rédime me Dómine. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo, a viro iníquo líbera me. Rédime. Ne perdas.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Tempus meum * nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

Oratio.

Nostra tibi, Dómine quǽsumus, sint accépta jejúnia: quæ nos et expiándo, grátia tua dignos effíciant, et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Vos ascéndite * ad diem festum hunc: ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum: ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dñm.

Feria Quarta.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 10. d.

In illo témpore: Facta sunt encǽnia in Jerosólymis: et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 48. in Joannem, circa init.

Encǽnia festívitas erat dedicatiónis templi. Græce enim cænon dícitur novum. Quandocúmque novum áliquid fúerit dedicátum, encǽnia vocántur. Jam et usus habet hoc verbum. Si quis nova túnica induátur, encæniáre dícitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judǽi solémniter celebrábant: ipse dies festus agebátur, cum ea quæ lecta sunt, locútus est Dóminus.

℟. Tota die contristátus ingrediébar Dómine: quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et vim.

Lectio ii.

Hiems erat, et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judǽi, et dicébant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et frígidi erant: ad illum enim divínum ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere: qui credit, accédit: qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed afféctibus.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam:

propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio iii.

Frigúerant diligéndi caritáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant: non accedébant credéndo, et premébant persequéndo. Quærébant audíre a Dómino, Ego sum Christus: et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim prophétæ Christum: sed divinitátem Christi et in prophétis et in ipso Evangélio nec hærétici intélligunt: quanto minus Judǽi, quámdiu velámen est super cor eórum?

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Oves meæ * vocem meam aúdiunt: et ego Dóminus agnósco eas.

Oratio.

Sanctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: et quibus devotiónis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Multa bona ópera * operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere?

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Feria Quinta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 7. f.

In illo témpore: Rogábat Jesum quidam de pharisǽis ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisǽi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 33. in Evangelia.

Cogitánti mihi de Maríæ Magdalénæ pœniténtia, flere magis libet, quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatrícis lácrimæ ad exémplum pœniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingréssa est, non jussa venit, inter épulas lácrimas óbtulit. Díscite quo dolóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

℟. Deus meus éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus ne elongéris a me: Deus meus in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ii.

Hanc vero, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Joánnes Maríam nóminat, illam esse Maríam

crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: * Exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus, Præválui advérsus eum. Exsúrge.

Lectio iii.

Sed ecce quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convi, vántes non erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur fratres? Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem dicam, an trahéntem? Sed mélius trahéntem dicam, et suscipiéntem: quia nimírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscépit foris.

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exaúdi me, Dómine Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. Usquequo.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Magíster dicit: * Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parsimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Desidério desiderávi * hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

Oratio.

Esto, quǽsumus Dómine, propítius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

Feria Sexta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 11. f.

In illo témpore: Collegérunt pontífices et pharisǽi concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 49. in Joannem, sub finem.

Pontífices et pharisǽi sibi consulébant: nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent, ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent: et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et vénient Románi et tollent nostrum locum

et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

℟. Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: ad defensiónem meam áspice. Quóniam.

Lectio ii.

Nam et Románi post Dómini passiónem et glorificatiónem tulérunt eis et locum et gentem, expugnándo et transferéndo: et illud eos séquitur, quod álibi dictum est: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérunt, ne, si omnes in Christum créderent, nemo remanéret, qui advérsus Romános civitátem Dei templúmque defénderet: quóniam contra ipsum templum, et contra suas patérnas leges doctrínam Christi esse sentiébant.

℟. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio iii.

Unus autem ex ipsis Cáiphas, cum esset Póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitátis, quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit: sed cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam hómines malos prophetíæ spíritu futúra prædícere: quod tamen Evangelísta divíno tríbuit sacraménto, quia Póntifex fuit, id est, summus sacérdos.

℟. In próximo est tribulátio mea Dómine, et non est qui ádjuvet; ut fódiant manus meas et pedes meos: líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut. In próximo.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Appropinquábat autem * dies festus Judæórum: et quærébant príncipes sacerdótum quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

Oratio.

Córdibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum nostrum.

Hodie dic. Psalmi Pœnitentiales.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Príncipes sacerdótum * consílium fecérunt ut Jesum occíderent: dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

Oratio.

Concéde quæsumus omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

Sabbato.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 12. b.

In illo témpore: Cogitavérunt príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent: quia multi propter illum abíbant ex Judǽis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 50. in Joannem, in fine.

Viso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre: quid invenérunt, vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio et cæca sævítia! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum! Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus: ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarum mórtuum, et seípsum suscitávit occísum.

℟. Tota die contristátus ingrediébar Dómine: quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et vim.

Lectio ii. Tract. 51.

In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent quia venit Jesus Jerosólymam: accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israël. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam: quia erat Dóminus mortem moriéndo superatúrus, et trophǽo crucis de diábolo mortis príncipe triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnúlli dicunt, qui hebrǽam linguam novérunt, magis affféctum índicans, quam rem áliquam signíficans, sicut sunt in lingua latína, quas interjectiónes vocant: velut cum doléntes dícimus, heu; vel cum delectámur, vah dícimus.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio iii.

Has ei laudes turba dicébat: Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israël. Quam crucem mentis invidéntia príncipum Judæórum pérpeti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israël? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fíeri hóminum? Non enim Rex Israël Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos: sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cœlórum credéntes, sperántes, amantésque perdúcat.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: et Angelus Dómini pérsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Clarífica me Pater * apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.

Oratio.

Profíciat, quæsumus Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis affectu: ut sacris actiónibus erudíta, quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Vexílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adaúge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Pater juste, * mundus te non cognóvit: ego autem novi te, quia tu me misísti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA IN PALMIS.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Laúream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virginál
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

Ad Noct. omnia ut in Psalt., cum ℣℣. de Temp. Passionis.

In I. Nocturno.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 2. c.

Obstupéscite cœli super hoc, et portæ ejus desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus? quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: civitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam?

℟. In die qua invocávi te Dómine, dixísti: Noli timére: * Judicásti causam meam, et liberásti me, Dómine Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti causam meam.

Lectio ii.

Et nunc quid tibi vis in via Ægýpti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito, et vide quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérsa es mihi in pravum vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me, dicit Dóminus Deus.

℟. Fratres mei elongavérunt se a me: et noti mei, * Quasi aliéni recessérunt a me. ℣. Dereliquérunt me próximi mei, et qui me novérunt. Quasi.

Lectio iii.

Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustra percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultra ad te? Numquid obliviscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúmeris.

℟. Atténde Dómine ad me, et audi voces adversariórum meórum: * Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? ℣. Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Numquid. Atténde.

In II. Nocturno.
Sermo sancti Leónis Papæ.
Sermo 11. de Pass. Domini.

Lectio iv.

Desideráta nobis, dilectíssimi, et univérso optábilis mundo adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exsultatiónes spiritálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi diffícile est, de eádem solemnitáte sæpius digne aptéque dissérere: non est tamen líberum sacerdóti in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis offícium: cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem: nec possit defícere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dícitur. Succúmbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio: bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini majestáte sentímus.

℟. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, replévit et inebriávit me amaritúdine: deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide Dómine iniquitátes illórum: et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. ℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. Vide.

Lectio v.

Dicénte enim prophéta: Quǽrite Dóminum, et confirmámini, quǽrite fáciem ejus semper: némini præsuméndum est, quod totum quod quærit, invénerit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et obléctat et súperat, sicut pássio Salvatóris? Qui ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sæviénti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre, quam injústis ódiis studuísset accéndere: ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem.

℟. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: ne avértas fáciem tuam a me: * Quóniam tríbulor, exaúdi me Dómine Deus meus. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio vi.

Feféllit ergo illum malígnitas sua, íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliándo mundo et prétium esset, et póculum. Suscépit Dóminus, quod secúndum propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium: quæ dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súp-

plicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

℟. Noli esse mihi Dómine aliénus: parce mihi in die mala: confundántur omnes qui me persequúntur, * Et non confúndar ego. ℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Et non. Noli.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 21.

In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Liber 9. in Lucam.

Pulchre relíctis Judæis, habitatúrus in affectibus Géntium, templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fídei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo qui óderant: eligúntur qui amatúri erant. Et ídeo ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Jerúsalem. In hoc monte est ille cœléstis agrícola: ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini.

℟. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis: proptérea persecúti sunt me, et intellígere non potuérunt: Dómine probas renes et corda: * Tibi revelávi causam meam. ℣. Vidísti Dómine iniquitátes eórum advérsum me: júdica judícium meum. Tibi.

Lectio viii.

Et fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine Géntium fœcundárum? Ipse est per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánua, ipse est via, qui aperítur, et qui áperit: qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castéllo erat, et ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvere.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. Videámus si sermónes.

Lectio ix.

Nunc considerémus qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmodum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ídeo secúndum Matthæum, et

ásinam et pullum légimus: ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matre quasi Hevam figurávit erróris: hic autem in pullo generalitátem pópuli Gentílis expréssit: et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit: quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Dénique secúndum Marcum sic habes: Quem nemo adhuc sedit hóminum.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu Dómine defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. Sed tu. Circumdedérunt.

Ad Laudes.

Ant. 1. Dóminus Deus * auxiliátor meus: et ídeo non sum confúsus.

Ps. Miserére. cum reliqu. 134.

2. Circumdántes * circumdedérunt me: et in nómine Dómini vindicábor in eis.

3. Júdica causam meam: * defénde, quia potens es Dómine.

4. Cum Angelis * et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

5. Confundántur * qui me persequúntur, et non confúndar ego, Dómine Deus meus.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo naúfrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Turba multa, * quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam.

Ant. Púeri Hebræórum * tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino clamántes et dicéntes: Hosánna in excélsis.

Ad Tertiam.

Ant. Púeri Hebræórum * vestiménta prosternébant in via, et clamábant dicéntes: Hosánna Fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Erue a frámea * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam.

Ant. Tibi revelávi * causam meam, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. Philip. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. De ore leónis * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Nonam.

Ant. Invocábo * nomen tuum Dómine: ne avértas fáciem tuam a clamóre meo.

Capitulum. Philip. 2. b.

In nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. br. Ne perdas cum ímpiis * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne perdas.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dominica. 107. Capit. Fratres: Hoc enim. 205. Hymnus. Vexílla regis. 200.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Scriptum est enim: * Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis: post-

quam autem resurréxero, præcédam vos in Galilǽam: ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat aliquod Festum novem Lectionum, quod transferri valeat, transfertur post Octavam; secus de eo fit Commemoratio, præterquam tribus diebus Pascha præcedentibus et duobus consequentibus, juxta Rubricam de Commemorationibus. Festi trium Lectionum, item a Feria V. in Cœna Domini usque ad Feriam III. Paschæ, nulla fit Commemoratio.

Feria Secunda.

Invitat. et Hymn. 201.

Ant. et Ps. Feriæ ii. cum ℣. de Tempore Passionis.

Absol. Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 12.

Ante sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractus 50. in Joann., post init.

Ne putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur, véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro, et céteris: ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus: mystérium requirámus.

℟. Viri ímpii dixérunt: Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tamquam inférnus vivum: auferámus memóriam illíus de terra: et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos: ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insipiéntes et malígni odérunt sapiéntiam: et rei facti sunt in cogitatiónibus suis. ℣. Hæc cogitavérunt, et erravérunt: et excæcávit illos malítia eórum. Insipiéntes et malígni.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Quæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit: erat autem unguéntum nardi pístici pretiósi. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósum: nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis græce, fides latíne dícitur. Quærébas operári justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo: Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti: capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.

℟. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis: vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adjuva me

Dómine Deus meus. ℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me. Adjuva me.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

De quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est: Cum uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis: sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre: mundus implétus est fama bona: nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo fáciunt: de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

℟. Insurréxerunt in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere: et non pepercérunt in fáciem meam spúere, et lánceis suis vulneravérunt me: et concússa sunt ómnia ossa mea: * Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram. ℣. Effudérunt furórem suum in me: fremuérunt contra me déntibus suis. Ego. Insurrexérunt.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Fáciem meam * non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me.

Ps. de Laud. Feriæ ii. 52.

2. Frámea suscitáre * advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.

3. Appendérunt * mercédem meam trigínta argénteis: quibus appretiátus sum ab eis.

4. Inundavérunt aquæ * super caput meum: dixi, Périi: invocábo nomen tuum Dómine Deus.

5. Lábia insurgéntium, * et cogitatiónes eórum vide Dómine.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. 205.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Claríﬁca me Pater * apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte Unigéniti Fílii tui passióne respirémus: Qui tecum vivit.

Ad Vesperas.

Ant. et Psalmi Feriæ ii. de Psalterio. 111.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. Vexílla regis. ℣. Eripe me. 200.

Ad Magnif. Ant. Non habéres * in me potestátem, nisi désuper tibi datum fuísset.

Oratio.

Adjuva nos Deus salutáris noster, et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum nostrum.

Feria Tertia.

Absol. Ipsíus píetas.

Bened. Deus Pater.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 11. c.

Quid est, quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? numquid carnes sanctæ aúferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israël et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem Dómine demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim reveláví causam meam.

℟. Contumélias et terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum, dicéntes: Decipiámus eum, et prævaleámus illi: sed tu Dómine mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis, quia tibi reveláví causam meam. ℣. Júdica Dómine causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. Cadant.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio ii. Cap. 12.

Justus quidem tu es Dómine, si dísputem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur: bene est ómnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: profíciunt et fáciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu Dómine nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? consúmptum est ánimal, et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra.

℟. Deus Israël, propter te sustínui impropérium, opéruit reveréntia fáciem meam, extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ: * Quóniam zelus domus tuæ comédit me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam, propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio iii.

Relíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæ-

réditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? veníte, congregámini omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

℟. Synagóga populórum circumdedérunt me: et non réddidi retribuéntibus mihi mala. * Consumétur Dómine nequítia peccatórum, et díriges justum. ℣. Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, et secúndum innocéntiam meam super me. Consumétur Dómine. Synagóga populórum.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Vide Dómine, * et consídera, quóniam tríbulor: velóciter exaúdi me.

Ps. de Laud. Fer. III. 63.

2. Discérne causam meam * Dómine: ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

3. Dum tribulárer, * clamávi ad Dóminum de ventre ínferi, et exaudívit me.

4. Dómine vim pátior, * respónde pro me: quia néscio quid dicam inimícis meis.

5. Dixérunt ímpii: * Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. 205.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Ante diem festum * Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexísset suos, in finem diléxit eos.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Vesperas. Ant. et Ps. de Psalt. 113. Capit. 208. Hymn. et ℣. 200.

Ad Magnif. Ant. Potestátem hábeo * ponéndi ánimam meam, et íterum suméndi eam.

Oratio.

Tua nos misericórdia Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget: et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

Feria Quarta.

Absol. A vínculis.

Bened. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 17. b.

Exspectátio Israël Dómine: omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me Dómine, et

sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * Ego autem orábam, et exaudísti me Dómine Deus meus. ℣. Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, et ódium pro dilectióne mea. Ego autem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii. Cap. 18. b.

Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israël? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígidæ, et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito: ut fíeret terra eórum in desolatiónem, et in síbilum sempitérnum: omnis qui præteríerit per eam obstupéscet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco: dorsum, et non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte, et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a prophéta: veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. Videámus.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Atténde Dómine ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ: et viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte: quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem Dómine scis omne con-

sílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu Dómine defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. Sed tu. Circumdedérunt.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Líbera me * de sanguínibus Deus Deus meus: et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Ps. de Laud. Feriæ IV. 71.

2. Contumélias * et terróres passus sum ab eis: et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

3. Ipsi vero * in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ.

4. Omnes inimíci mei * audiérunt malum meum: Dómine lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

5. Alliga Dómine * in vínculis natiónes Géntium, et reges eárum in compédibus.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. 205.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Ant. Simon dormis? * non potuísti una hora vigiláre mecum?

Oratio.

Præsta quǽsumus omnípotens Deus: ut qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur: Qui tecum vivit.

Ad Vesperas.

Ant. et Psalmi de Psalterio. 114.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim reveláviusam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. Vexílla regis. ℣. Eripe me. 200.

Ad Magnif. Ant. Ancílla dixit * Petro: Vere tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit.

Oratio.

Réspice, quǽsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit.

Tribus sequentibus diebus dicto secreto Pater noster, Ave Maria. et ad Matut., et in principio Primæ, Credo. omnibus aliis prætermissis, absolute incipitur Officium ad Matutinum et Vesperas, ab Antiphona primi Psalmi: et Antiphonæ duplicantur sicut in festo duplici.

In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri. per omnes Horas, nec in ℟℟.: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matut. exstinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante altare.

FERIA QUINTA IN CŒNA DOMINI.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno.

Antiphona.

Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaúdi me: * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exaúdi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant paúperes et læténtur: * quǽrite Deum, et vivet ánima vestra:

Quóniam exaudívit paúperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Ant. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam:

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala:

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Ant. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Ant. Deus meus éripe me de manu peccatóris.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas: et convér-

sus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Ant. Deus meus éripe me de manu peccatóris.

℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant. ℟. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post Versiculos Nocturnorum dicitur secreto Pater noster. nec pronuntiatur Et ne nos. nec dicitur Absolutio, neque dantur Bened. ante Lectiones.

In fine Lectionum non dicitur Tu autem. sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Aleph.

Quómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vídua dómina Géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis: habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent eo quod non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destrúctæ: sacerdótes ejus geméntes: vírgines ejus squálidæ, et ipsa oppréssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem, ante fáciem tribulántis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

℟. In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste: * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma. ℣. Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Lectio ii. Vau.

Et egréssus est a fília Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua: et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zaïn. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diébus antíquis, cum cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptérea instábilis facta est: omnes, qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est veheménter, non habens consolatórem: vide Dómine afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convĕrtere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum: nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis. ℣. Ecce appropínquat hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Vos.

Lectio iii. Jod.

Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus: quia vidit Gentes ingréssas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in ecclésiam tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide Dómine et consídera, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolátam, tota die mœróre conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolútæ sunt, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non póteró súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre. Ecce.

In II. Nocturno.

Ant. Liberávit Dóminus paúperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et paúperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit paúperes pópuli, et salvos fáciet fílios paúperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad

mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit paúperem a poténte: * et paúperem, cui non erat adjútor.

Parcet paúperi et ínopi: * et ánimas paúperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Liberávit Dóminus paúperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

Ant. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus 72.

Quam bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum alleearéntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Ant. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam: iniquitátem in excélso locúti sunt.

Ant. Exsúrge Dómine, et júdica causam meam.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sǽcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Exsúrge Dómine, et júdica causam meam.

℣. Deus meus éripe me de manu peccatóris. ℟. Et de manu contra legem agéntis, et iníqui.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum 54. ad 1. vers.

Lectio iv.

Exaúdi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exaúdi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest ut videámus in quo malo sit: et cum dícere cœperit: agnoscámus ibi nos esse: ut communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdémque passiónem malórum hóminum, exercitatiónem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur: aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

℟. Amícus meus ósculi me trádidit signo: quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum: hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix prætermísit prétium sánguinis, et in fine láqueo se suspéndit. ℣. Bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. Infélix prætermísit.

Lectio v.

Utinam ergo qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellígeres dǽmones esse rectóres cœli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum:

mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

℟. Judas mercátor péssimus ósculo pétiit Dóminum: ille ut agnus ínnocens non negávit Judæ ósculum: * Denariórum número Christum Judǽis trádidit. ℣. Mélius illi erat, si natus non fuísset. Denariórum.

Lectio vi.

Quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit, iníquus est qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem; perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem: et tamen et ipsos exspéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

℟. Unus ex discípulis meis tradet me hódie: Væ illi per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuísset. ℣. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. Mélius illi. Unus.

In III. Nocturno.

Ant. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Ant. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Ant. Terra trémuit et quiévit, dum exsúrgeret in judício Deus.

Psalmus 75.

Notus in Judǽa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et rèddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Terra trémuit et quiévit, dum exsúrgeret in judício Deus.

Ant. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Ant. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

℣. Exsúrge Dómine. ℟. Et júdica causam meam.

Pater noster. secreto.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vii. Cap. 11. d.

Hoc autem præcípio: non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, aúdio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Eram quasi agnus ínnocens; ductus sum ad immolándum, et nesciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérsum me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Veníte.

Lectio viii.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judǽis? ℣. Quid dormítis? súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatiónem. Vel Judam.

Lectio ix.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne: reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

℟. Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent: cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. ℣. Collegérunt pontífices et pharisæi concílium. Ut Jesum. Senióres.

Ad Laudes.

Ant. Justificéris Dómine in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Justificéris Dómine in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ant. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humili-

tátem: * et dixísti: Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Ant. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum

suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Ant. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua Dómine.

Canticum Moysi.
Exod. 15.

Cantémus Dómino: gloriόse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari rubro: * abýssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua Dómine percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti.

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine:

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua Dómine.

Ant. Oblátus est quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et

choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Oblátus est quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Capitulum et Hymnus non dicuntur.

℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi. ℟. Qui edébat panes meos, ampliávit advérsum me supplantatiónem.

Ad Bened. Ant. Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Interim dum dicitur Canticum Benedíctus. exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in sum̃itate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela: similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Ant. Tráditor. accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub altari in cornu Epistolæ. Repetita Ant. post Benedíctus. dicitur:

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Secunda nocte additur

Mortem autem crucis.

Tertia nocte additur

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas dici.

Cum incipitur ℣. Christus factus est. omnes genuflectunt: et eo finito, dicitur Pater noster. totum sub silentio. Postea Ps. Miserére mei Deus. 224. aliquantulum altius: quo finito sine Orémus. dicitur simili voce

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Chri-

stus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: sed Qui tecum vivit. dic. sub silentio.

Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

Ad Horas.

Prima, Tertia, Sexta, et Nona, dictis secreto Pater noster. Ave María. et ad Primam Credo. absolute inchoantur a Psalmis consuetis, qui ad Primam sunt, ut in festis: quibus finitis dicitur ℣. Christus factus est pro nobis, etc. flexis genibus: et dicitur secreto: Pater noster. Ps. Miserére. 224. Oratio. Réspice, quæsumus Dómine. sicut in Laud.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiósa.

Ad Vesperas.

Vesperæ dicto secreto Pater noster. Ave María. inchoantur absolute a prima Antiphona sine cantu.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo:* Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu

peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaúdi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * et vindíctam paúperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Aúdient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non aúferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et ℣. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnif. Ant. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Canticum B. Mariæ Virg.
Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Ant. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

℣. Christus factus est pro nobis. cum reliquis ut supra in Laud. 228.

Ad Completorium non dicitur Jube domne. nec Lectio brevis, nec Adjutórium. neque Oratio Dominica, sed facta Confessione et Absolutione incipitur a Ps. Cum invocárem. 126. Dictis Psalmis, dicitur Nunc dimíttis. 128.

Deinde ℣. Christus factus est. cum reliquis ut supra ad Laudes. 228.

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo usque ad Vesperas Sabbati sancti.

FERIA VI. IN PARASCEVE.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dño, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit faúcibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Ant. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dño.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ant. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

℣. Divisérunt sibi vestiménta mea. ℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Pater noster. secreto.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 2. c.

Heth.

Cogitávit Dóminus dissipáre murum fíliæ Sion: teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditióne: luxítque antemuræ, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit ve-

ctes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophétæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes fíliæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cum defíceret párvulus, et lactens in platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi: trádidit me quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, acéto potábant me. ℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. Et terribílibus.

Lectio ii. Lamed.

Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum defícerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te virgo fília Sion? magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa, et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et ejectiónes.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem: Hǽccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gaúdium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum. ℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et.

Lectio iii. Cap. 3.

Aleph.

Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle, et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et cum clamávero, et rogávero, exclúsit oratiónem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres et Barábbam dimítteres? ℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. Quómodo. Vínea mea.

In II. Nocturno.

Ant. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exaúdies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Ant. Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut aúferant eam.

Psalmus 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut aúferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Ant. Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut aúferant eam.

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dñs suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

℣. Insurrexérunt in me testes iníqui. ℟. Et mentíta est iníquitas sibi.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum 63. ad vers. 2.

Lectio iv.

Protexísti me Deus a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

℟. Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me: * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum. ℣. Cumque injecíssent manus in Jesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos. Quotídie.

Lectio v.

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cœlórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

℟. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judǽi: et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquísti? * Et inclináto cápite emísit spíritum. ℣. Exclámans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. Et inclináto.

Lectio vi.

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judǽi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídite: respondérunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Instítit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt, ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit: et vos o Judǽi occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge?

℟. Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, et facta est mihi hæréditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, et properáte ad devorándum illum: posuérunt me in desérto solitúdinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene. ℣. Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, et non pepercérunt ánimæ meæ. Quia non est. Animam.

In III. Nocturno.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum, * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimí-

cos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio añuntiabúntur in consumatióne: * in ira consumatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

Ant. Longe fecísti notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dñe repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Longe fecísti notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

Ant. Captábunt in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non aúdiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Captábunt in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa. ℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugnavérunt me gratis.

Pater noster. secreto.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vii. Cap. 4. c. et 5.

Festinémus íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni

gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

℟. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ: congregáti sunt advérsum me fortes: * Et sicut gigántes stetérunt contra me. ℣. Aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Et sicut gigántes.

Lectio viii.

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

℟. Jesum trádidit ímpius summis princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli: * Petrus autem sequebátur eum a longe, ut vidéret finem. ℣. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi scribæ et pharisǽi convénerant. Petrus.

Lectio ix.

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte cum clamóre válido, et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia: Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Caligavérunt óculi mei a fletu meo: quia elongátus est a me, qui consolabátur me. Vidéte omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte. Si est dolor. Caligavérunt.

Ad Laudes.

Ant. 1. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Ps. 50. Miserére. 224.

Ant. 2. Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Psalmus 142.

Dómine exaúdi oratiónem meam: aúribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exaúdi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Ant. 3. Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Ps. 62. Deus Deus meus. 225.

Ant. 4. Cum conturbáta fúerit ánima mea Dómine, misericórdiæ memor eris.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo:

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat paúperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dñs fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Cum conturbáta fúerit ánima mea Dómine, misericórdiæ memor eris.

Ant. 5. Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cœlis. 227.

℣. Collocávit me in obscúris.
℟. Sicut mórtuos sǽculi.

Ad Bened. Ant. Posuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater noster. secreto.

Ps. 50. Miserére. 224.

Oratio.

Réspice, quǽsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit.

Ad Vesperas.

Ant. et Psalmi præteriti diei dicuntur sine cantu.

Ad Magnif. Ant. Cum accepísset acétum, dixit: Consumátum est: et inclináto cápite emísit spíritum.

℣. Christus factus est. et alia ut supra ad Laudes.

SABBATO SANCTO.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno.

Ant. In pace in idípsum, dórmiam et requiéscam.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. In pace in idípsum, dórmiam et requiéscam.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde

suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Caro mea requiéscet in spe.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Caro mea requiéscet in spe.

℣. In pace in idípsum. ℟. Dórmiam et requiéscam.

Pater noster. secreto.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio i. Cap. 3. c.

Heth.

Misericórdiæ Dómini quia non sumus consúmpti: quia non defecérunt miseratiónes ejus.

Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptérea exspectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.

Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Jod. Sedébit solitárius, et tacébit: quia levávit super se.

Jod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum. ℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est. Ut vivificáret.

Lectio ii. Cap. 4.

Aleph.

Quómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?

Beth. Fílii Sion ínclyti, et amícti auro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli?

Ghimel. Sed et lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, et non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Jerúsalem surge, et éxue te véstibus jucunditátis: indúere cínere et cilício, * Quia in te occísus est Salvátor Israël. ℣. Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem, et non táceat pupílla óculi tui. Quia in te.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iii. Cap. 5.

Recordáre Dómine quid accíderit nobis: intuére, et réspice oppróbrium nostrum. Hæréditas nostra versa est ad aliénos: domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægýpto dédimus manum, et Assýriis ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt: et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra, quasi clíbanus exústa est a fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo plebs mea: ululáte pastóres in cínere et cilício: * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde. ℣. Accíngite vos sacerdótes, et plángite minístri altáris, aspérgite vos cínere. Quia venit. Plange.

In II. Nocturno.

Ant. Elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ant. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gaúdium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

℣. Tu autem Dómine miserére mei. ℟. Et resúscita me, et retríbuam eis.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum 63. vers. 7.

Lectio iv.

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt: Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

℟. Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est: * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. Nam et ille.

Lectio v.

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dó-

mino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlchrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille: hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres: ergo illi Piláto: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlchrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

℟. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. Atténdite univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum. Si est dolor.

Lectio vi.

Posuérunt custódes mílites ad sepúlchrum. Concússa terra Dóminus resurréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlchri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam: et dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes: vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

℟. Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde: et viri justi tollúntur, et nemo consíderat: a fácie iniquitátis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus. ℣. Tamquam agnus coram tondénte se obmútuit, et non apéruit os suum: de angústia, et de judício sublátus est. Et erit in pace. Ecce quómodo.

In III. Nocturno.

Ant. Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Ant. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

Psalmus 75.

Notus in Judǽa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua

tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. In pace factus est locus ejus. ℟. Et in Sion habitátio ejus.

Pater noster. secreto.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

Lectio vii. Cap. 9. c.

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus. ℣. Quare fremuérunt Gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? Advérsus Dóminum.

Lectio viii.

Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis. Ubi enim testaméntum est: mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis, et in umbra mortis. Factus.

Lectio ix.

Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo: accípiens sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit: et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites, qui custodírent illum. ℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes. Sepúlto Dómino.

Ad Laudes.

Ant. 1. O mors, ero mors tua, morsus tuus ero inférne.

Ps. 50. Miserére mei. 224.

Ant. 2. Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

Ant. 3. Atténdite univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Ps. 62. Deus Deus meus. 225.

Ant. 4. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechiæ.

Isaiæ 38. b.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum añórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.

Ant. 5. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cœlis. 227.

℣. Caro mea requiéscet in spe.
℟. Et non dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Bened. Ant. Mulíeres sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dóminum.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Pater noster. secreto.

Ps. 50. Miserére mei. 224.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit et regnat.

Et sic dicitur usque ad Nonam.

Dictis Horis ut supra. 229. dicitur Missa ut in Ordinario: et facta Communione Sacerdotis statim pro Vesperis dicitur:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capit., Hymnus et ℣. non dicuntur.

Ad Magnif. Ant. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Glória Patri.

Ant. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Deinde Sacerdos dicit: Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

Spíritum nobis Dómine tuæ caritátis infúnde: ut quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum. in unitáte Spíritus sancti Deus.

Deinde Dóminus vobíscum.

Postea Diaconus dicit: Ite missa est, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Extra Chorum, dicto Pater noster, et Ave María. Vesperæ inchoantur absolute ab Ant. Allelúja. cum reliquis ut supra: et loco Ite missa est, allelúja, allelúja. dicitur ℣. Benedicámus Dó-

mino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Deinde additur Pater noster, et nihil aliud.

Ad Completorium.

℣. Jube domne.

Lectio brevis. Fratres: Sóbrii estóte.

℣. Adjutórium nostrum.

Pater noster.

Et facta Confessione et Absolutione, dicitur:

℣. Convérte nos Deus.

℣. Deus in adjutórium.

Glória Patri. et amplius non dicitur Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. sed ejus loco deinceps dicitur Allelúja.

Deinde sine Ant. dicuntur Psalmi consueti. Capitulum, ℣. et Hymnus non dicuntur.

Ad Nunc dimittis, Ant. Véspere autem sábbati.

Canticum Simeonis.

Luc. 2. e.

Nunc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Véspere autem sábbati, * quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúja.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Vísita, quǽsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Benedictio. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Antiphona.

Regína cœli lætáre, allelúja,
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit, sicut dixit, allelúja,
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude et lætáre Virgo María, allelúja. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. Oratio.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quǽsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gaúdia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

DOMINICA RESURRECTIONIS.

Ad Matutinum.

Pater noster. Ave María. Credo.

℣. Dómine lábia mea apéries. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja.

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymni et Capitula non dicuntur in aliqua Horarum usque ad Vesp. Sabbati in Albis, nec Versiculi, nisi in Noct.

Ad Nocturnum.

Ant. Ego sum qui sum, * et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dñs viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Ego sum qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Ant. Postulávi Patrem meum, * allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hæreditátem, allelúja.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Postulávi Patrem meum, allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hæreditátem, allelúja.

Ant. Ego dormívi, * et somnum cepi: et exsurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Ego dormívi, et somnum cepi: et exsurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio i. Cap. 16.

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme

emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 21. in Evangelia.

Audístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quǽrimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur.

℟. Angelus Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim quia crucifíxum quǽritis: jam surréxit: veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. ℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto; et repetitur ℟. Angelus Dómini. usque ad ℣.

Deinde dicitur ℣. Jube domne benedícere.

Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ii.

Notándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens: quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est: Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit: quia festivitátis nostræ gaúdia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus, et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit: et Angelórum festívitas éxstitit, quia nos revocándo ad cœléstia, eórum númerum implévit.

℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut veniéntes.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio iii.

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit: quia dum nos per resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cœléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat, Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium: pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

Post iii. Lectionem dicitur

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes.

Ant. 1. Angelus autem Dómini * descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Et ecce terræmótus * factus est magnus: Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, allelúja.

3. Erat autem * aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

4. Præ timóre autem ejus * extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

5. Respóndens autem Angelus, * dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quod Jesum quæritis, allelúja.

Capitulum, Hymnus et ℣. non dicuntur, sed eorum loco

Ant. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea.

Ad Bened. Ant. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Sic dicitur in Vesperis et Laudibus tantum usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, post Deus in adjutórium. et Glória Patri. dicuntur Psalmi consueti; ad Primam tamen ut in festis, scilicet Deus in nómine tuo. Beáti immaculáti. et Retríbue. quibus finitis dicitur Antiph. Hæc dies. postea Oratio, quæ ad Primam dicitur, ut in Psalterio. Dómine Deus omnípotens. 25. Pretiósa. cum reliquis, et ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis Si consurrexístis cum Christo. ut in Psalterio. 26.

Ad alias autem Horas, post Ant. Hæc dies. dicitur Oratio quæ ponitur in Laudibus.

Ad Vesperas.

Ant. de Laudibus, Psalmi de Dominica. 107.

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati.

Postea Ant. Hæc dies.

Ad Magnif. Ant. Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem: erat quippe magnus valde, allelúja.

Ad Completorium.

Dicto ℣. Jube domne. Fratres: Sóbrii estóte. ℣. Adjutórium nostrum. Pater noster. et facta Confessione et Absolutione, post ℣. Convérte nos Deus. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja. dicuntur Psalmi consueti: quibus finitis dicitur

Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Deinde Cant. Simeonis. Nunc dimíttis. 255.

Postea

Ant. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea.

Oratio. Vísita, quǽsumus Dómine. 255.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

Feria Secunda.

Ad Matutinum.

Invitatorium, Ant. et Psalmi ad Nocturnum et Laudes dicuntur ut supra in die Paschæ, per totam Octavam.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Absol. Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 24. b.

In illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 23. in Evangelia.

Audístis, fratres caríssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit: sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant: eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit: sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit.

℟. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum: * Jesum quem quǽritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilǽam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum quem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de seípso erant, apéruit: et tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fíngere namque, compónere dícimus: unde et compositóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo simplex véritas per duplicitátem fecit: sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente.

Probándi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuíssent.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Sed quia esse extránei a caritáte non póterant hi, cum quibus Véritas gradiebátur: eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cum illic scriptum sit: Et coëgérunt eum? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solum invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt: et Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illumináti non sunt, faciéndo illumináti sunt: quia scriptum est: Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellígere, festínet ea, quæ jam audíre pótuit, ópere implére. Ecce Dóminus non est cógnitus dum loquerétur, et dignátus est cognósci dum páscitur.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Jesus junxit se discípulis suis in via, et ibat cum illis: óculi autem eórum tenebántur, ne eum agnóscerent: et increpávit eos, dicens: O stulti et tardi corde ad credéndum in his, quæ locúti sunt Prophétæ, allelúja.

Oratio.

Deus, qui solemnitáte pascháli, mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quǽsumus, cœlésti dono proséquere; ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? allelúja.

Feria Tertia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Pater noster.

Absol. Ipsíus píetas.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 24. e.

In illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Liber 10. Comment. in Lucam, cap. 24. ante finem.

Mirum, quo modo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu; tangi fácilis, diffícilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ídeo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet, Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me

vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est: quod palpátur, corpus est.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

In córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscépta pro nobis cœlo inférre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophǽum nostræ salútis ampléctens: tales illic Mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Et quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secúndum Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur: ibi Spíritum sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus majóra et altióra tetigísse, hic sequéntia et humánis próxima: hic históríco usus circúitu, ille compéndio: quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus: et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distínctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat: et si prima considerémus, contrária sunt: si sequéntia, certum est conveníre.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Vidéte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja.

Feria Quarta.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster.

Absol. A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 21.

In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 24. in Evangelia.

Léctio sancti Evangélii, quæ modo in aúribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: et cum Véritas dicat: Nemo mittens manum suam ad arátrum, et aspíciens retro, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítius vidétur: quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxstitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Nam piscatórem Petrum, Matthæum vero teloneárium scimus: et post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthæus vero ad telónei negótium non resédit: quia áliud est, victum per piscatiónem quærere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necésse est, ut post conversiónem ánimus non recúrrat.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui. Glória Patri. Qui.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Quæri étiam potest, cur discípulis in mari laborántibus, post resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festíne cognóscitur, si ipsa, quæ tunc ínerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sǽculum signat, quod se cásuum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant. Quia autem Redémptor noster jam cor-

ruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat. Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Míttite in déxteram * navígii rete, et inveniétis, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gaúdia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Dixit Jesus * discípulis suis: Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, allelúja.

Feria Quinta.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster. Absol. Exaúdi Dómine. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 20. c.

In illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis sedéntes. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 25. in Evangelia.

María Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrimis máculas críminis: et vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit: qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos: ac deínde subjúngitur: María autem stabat ad monuméntum foris plorans.

℟. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Qua in re pensándum est, hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quǽreret: quia nimírum virtus boni óperis, perseverántia est: et voce Veritátis dícitur: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

℟. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum, quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi

Dóminum, allelúja, allelúja. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et dum. Glória Patri. Et dum.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Maria ergo cum fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum. Certe jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est quod se íterum inclínat, íterum vidére desíderat? Sed amánti semel aspexísse non súfficit: quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit: perseverávit ut quǽreret; unde et cóntigit, ut inveníret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod inveníssent.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. María stabat * ad monuméntum plorans, et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, et sudárium quod fúerat super caput Jesu, allelúja.

Oratio.

Deus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium et píetas actiónum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Tulérunt Dóminum meum, * et néscio ubi posuérunt eum: si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúja: et ego eum tollam, allelúja.

Feria Sexta.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allel. Pater noster.

Absol. Ipsíus píetas.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio i. Cap. 28. d.

In illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilǽam in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 4. Comment. in Matthæum, in fine.

Post resurrectiónem Jesus in monte Galilǽæ conspícitur, ibíque adorátur: licet quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram aúgeat fidem. Tunc maniféstius osténditur Thomæ, et latus láncea vulnerátum, et manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifíxus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cœlo autem et in terra potéstas data est: ut qui ante regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet et in terris.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Eúntes autem docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti.

Primum docent omnes Gentes, deínde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fíeri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fídei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti: ut quorum una est divínitas, una sit largítio: noménque Trinitátis, unus Deus est.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum im̃olátus est Christus:* Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Docéntes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus. Jussit Apóstolis, ut primum docérent univérsas Gentes, deínde fídei intíngerent sacraménto: et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda præcíperent. Ac ne putémus lévia esse, quæ jussa sunt, et pauca, áddidit: Omnia quæcúmque mandávi vobis: ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant, quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sǽculi. Qui usque ad consummatiónem sǽculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, et illos osténdit semper esse victúros, et se numquam a credéntibus recessúrum.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Undecim discípuli * in Galilǽa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúja.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti: da méntibus nostris; ut quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Data est mihi * omnis potéstas in cœlo et in terra, allelúja.

Sabbato in Albis.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster.

Absol. A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 20.

In illo témpore: Una sábbati María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 22. in Evangelia.

Léctio sancti Evangélii, quam modo fratres audístis, valde in superfície histórica est apérta: sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora: juxta intelléctum vero mýsticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, qũem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto: et quia hunc mínime invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cum venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ

céteris amavérunt, vidélicet Petrus et Joánnes.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod autem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Currébant autem duo simul: sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro. Venit prior ad monuméntum, et íngredi non præsúmpsit. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid fratres, quid cursus signíficat? Numquid hæc tam subtílis Evangelístæ descríptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præísse, et non intrásse díceret, si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagóga: quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur?

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Nec mirum esse videátur, quod per juniórem synagóga, per seniórem vero Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quam Ecclésia Géntium, ad usum tamen sǽculi prior est multitúdo Géntium, quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non prius quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia Géntium: per juniórem vero Joánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo simul: quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via, etsi non pari et commúni sensu, Gentílitas cum synagóga cucúrrit. Venit synagóga prior ad monuméntum, sed mínime intrávit: quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne ac passióne Domínica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Currébant * duo simul, et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum, allelúja.

Oratio.

Concéde quǽsumus omnípotens Deus: ut qui festa paschália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gaúdia ætérna mereámur. Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Officium fit duplex.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. Benedíctus Dóminus Deus meus. cum reliq. de Psalterio. 121.

Capitulum. 1. Joann. 5.

Caríssimi: Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus.

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi.

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ prǽmia.

Victor subáctis ínferis
Trophǽa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem, præterquam in Officio B. Mariæ, et in Hymno sanctæ Crucis ad Vesp.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum esset sero die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio.

Præsta quǽsumus omnípotens Deus: ut qui paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dñm.

℣. Benedicámus Dómino. deinceps dicitur sine Allelúja.

Completorium dicitur ut in Psalt. omissis Precibus: et loco Ant. Miserére. dicitur Ant. Allelúja, allelúja, allelúja. Et in fine Ant. Salva nos. additur Allelúja.

Sic dicitur usque ad Dominicam Trinitatis exclusive: et quando non est Duplex, nec infra Octavam, dicuntur Preces ut in Psalterio. 128.

Ad ℟℟. br. et ℣℣. per omnes Horas, jungitur Allelúja. usque ad Sabbatum post Pentecosten; præterquam in ℣. ad Preces Primæ et Completorii, quando dicuntur. Et quandocumque Allelúja jungitur ℟. brevi, duplicatur: sed in Versiculis dicitur semel.

Dominica in Albis
in Octava Paschæ.
Duplex.

Ad Matutinum.

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Rex sempitérne cǽlitum. ut in Psalt. 3.

In I. Nocturno.

Ant. Allelúja, Lapis revolútus est, allelúja: ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

Ps. de Dom., ut in Psalt. 3. qui dicuntur in quolibet Nocturno sub una Antiphona.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Lectio i. Cap. 3.

Si consurrexístis cum Christo: quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram: fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis: in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis.

℟. Angelus Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim quia crucifíxum quǽritis: jam surréxit: veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. ℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt: qui dixit illis. Nolíte timére.

Lectio ii.

Nunc autem depónite et vos ómnia: iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, exspoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum eum, qui renovátur in agnitiónem secúndum imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non est Gentílis, et Judǽus, circumcísio, et præpútium, Bárbarus, et Scytha, servus, et liber: sed ómnia, et in ómnibus Christus. Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

℟. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens: Quem quǽritis? an Jesum quǽritis? jam surréxit: * Veníte, et vidéte, allelúja, allelúja. ℣. Jesum quǽritis Nazarénum crucifíxum? surréxit, non est hic. Veníte, et vidéte.

Lectio iii.

Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut. Glória Patri. Ut.

In II. Nocturno.

Ant. Allelúja, Quem quæris múlier? allelúja: vivéntem cum mórtuis? allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 1. in Octava Paschæ, qui est 157. de Tempore.

Lectio iv.

Paschális solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ídeo hódie Neophytórum hábitus commutátur: ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia pascháles dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissiónis, ita a nobis sanctórum diérum festívitas agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfuscétur: sed pótius abstinéntes ab omni luxu, ebrietáte, lascívia, demus óperam sóbriæ remissióni, ac sanctæ sinceritáti: ut quidquid modo corporáli abstinéntia non acquírimus, méntium puritáte quærámus.

℟. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum quem quæritis.

Lectio v.

Ad omnes quidem pértinet sermo, quos cura nostra compléctitur: verúmtamen hódie terminata sacramentórum solemnitáte, vos allóquimur novélla gérmina sanctitátis, regeneráta ex aqua et Spíritu sancto: germen pium, exámen novéllum, flos nostri honóris, et fructus labóris, gaúdium et coróna mea, omnes qui statis in Dómino. Apostólicis verbis vos álloquor: Ecce nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjícite ópera tenebrárum, et indúite vos arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne: sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja.

Lectio vi.

Habémus, inquit, certiórem prophéticum sermónem: cui bene fácitis intendéntes tamquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. Ecce dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit: Pusíllum, inquit, et non vidébitis me: et íterum pusíllum, et vidébitis me. Hæc est hora, de qua dixit: Vos tristes éritis, sæculum autem gaudébit: id est, vita ista tentatiónibus plena, in qua peregrinámur ab eo. Sed íterum, inquit, vidébo vos, et gau-

débit cor vestrum, et gaúdium vestrum nemo tollet a vobis.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium. Glória Patri. Testimónium.

In III. Nocturno.

Ant. Allelúja, Noli flere, María, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 20. e.

In illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum: venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 26. in Evangelia.

Prima lectiónis hujus evangélicæ quæstio ánimum pulsat: quómodo post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod clausis jánuis ad discípulos íngredi pótuit? Sed sciéndum nobis est, quod divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis: nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt: ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post resurrectiónem suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Vírginis exívit?

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio viii.

Sed quia ad illud corpus, quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat: osténdit eis prótinus manus et latus: palpándam carnem præbuit, quam clausis jánuis introdúxit. Qua in re duo mira, et juxta humánam ratiónem sibi valde contrária osténdit: dum post resurrectiónem suam corpus suum incorruptíbile, et tamen palpábile demonstrávit. Nam et corrúmpi necésse est quod palpátur: et palpári non potest quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redémptor noster et incorruptíbile post resurrectiónem, et palpábile corpus exhíbuit: ut monstrándo incorruptíbile, invitáret ad prǽmium: et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptíbilem se ergo, et palpábilem demonstrávit: ut profécto esse post resurrectiónem osténderet corpus suum et ejúsdem natúræ, et altérius glóriæ.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis. Glória Patri. Pax vobis.

Lectio ix.

Dixit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Eléctos vero Apóstolos Dóminus non ad mundi gaúdia, sed sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo et Fílius amátur a Patre, et tamen ad passiónem míttitur: ita et discípuli a Dómino amántur, qui tamen ad passiónem mittúntur in mundum. Itaque recte dícitur: Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, ea vos caritáte díligo, cum inter scándala persecutórum mitto, qua me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiónes fecit.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmi. Dóminus regnávit. Jubiláte Deo. Deus Deus meus. 16.

Ant. Surréxit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúja.

Cant. Benedícite. 17.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. Laudáte Dñm de cœlis. 17.

Capitulum. 1. Joañ. 5.

Caríssimi: Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus. Auróra cœlum. 19.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Cum esset sero die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio.

Præsta quǽsumus omnípotens Deus: ut qui paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam.

Hymnus. Jam lucis. 20.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Psalm. Deus in nómine tuo. 20. Beáti immaculáti, Retríbue. et Quicúmque. 22.

Prædicti Psalmi dicuntur Dominicis diebus usque ad Ascensionem.

Capitulum. Regi sæculórum. 24.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Et sic dicitur ℟. br. usque ad Ascensionem.

Et quando non est Duplex, aut infra Octavas, dic. Preces de Dominica ut in Psalterio. 24.

Ad Absolutionem Capituli Lectio brevis. Si consurrexístis cum Christo. ut in Psalterio. 26.

Ad Tertiam.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Quæ Ant. dic. ad alias Horas.

Capitulum. Caríssimi: Omne quod. 272.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Joañ. 5.

Quis est autem qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Joañ. 5. b.

Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. de Dom. 107. qui sub una tantum Ant. dicuntur.

Capit. Caríssimi: Omne. 272.

Hymnus. Ad régias. 110.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Post dies octo jánuis clausis ingréssus Dóminus dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

Hymni, ℣℣. et ℟℟. br. hujus Dom. dicuntur usque ad Ascens., etiam in feriali Officio.

Feria Secunda.

Ad Matutinum.

Invit. Allelúja, allelúja, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Rex sempitérne. 3.

Psalmi feriales dicuntur sub una Ant. Allelúja. et ℣. de Psalt. usque ad Ascensionem.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apó-

stolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine si in témpore hoc restítues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judǽa, et Samaría, et usque ad últimum terræ.

℟. Virtúte magna. 262.

Lectio ii.

Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est: et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilǽi quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomǽus et Matthǽus, Jacóbus Alphǽi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. De ore prudéntis. 262.

Lectio iii.

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti). Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus: et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministé-

rii hujus, et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Hoc Temp. Pasch. non dic. tertium ℟. in feriali Offic., sed Hymn. Te Deum laudámus.

Ad Laudes.

Ant. pro Temp. Pasch. et Ps. de Domin. 15.

Capitulum. Christus resúrgens, Hymnus. Auróra cœlum et ℣. In resurrectióne. 19.

Ad Bened. Ant. Surgens Jesus * mane prima sábbati, appáruit primo Maríæ Magdalénæ, de qua ejécerat septem dæmónia, allelúja.

Oratio Dom. præced.

Postea fit commemoratio de Cruce: quæ commemoratio quotidie fit in Laudibus et Vesperis usque ad Ascensionem, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, nisi sit Duplex, aut infra Octavas. Aliæ commemorationes de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis et de Pace, non dicuntur Tempore Paschali.

In Laud. Ant. de Cruce. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

℣. Dícite in natiónibus, allelúja.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Vesp. Ant. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

℣. et Oratio, ut supra.

In feriali Officio, Prima dicitur sicut in festis Simplicibus, toto Tempore Paschali.

Psalmi Horarum dicuntur cum quatuor Allelúja.

Ad alias Horas Ant., Capit. et ℟℟. br. ut in Psalt., excepto ℟. br. ad Primam, quod dicitur ut heri.

Ad Vesperas.

Ps. Feriæ sub una Ant. Allelúja.

Capit. Christus resúrgens. 112.

Hymn. Ad régias Agni. ℣. Mane nobíscum. 110.

Ad Magnif. Ant. Pax vobis, * ego sum, allelúja: nolíte timére, allelúja.

Invitat., Capit. et ℟℟. br. suprascripta, dic. in feriali Officio usque ad Ascens.

Feria Tertia.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 2.

Et cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis sedítque supra síngulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judǽi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cœlo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilǽi sunt, et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus?

℟. Ecce vicit leo. 263.

Lectio ii.

Stans autem Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Judǽi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et aúribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia: sed hoc est, quod dictum est per prophétam Joël: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúndam de Spíritu meo super omnem carnem: et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ, et júvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cœlo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi: sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et maniféstus. Et erit: omnis, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Ego sum. 263.

Lectio iii.

Viri Israëlítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum a Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut et vos scitis: hunc definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemístis: quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam a dextris est mihi ne commóvear: Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiéscet in spe: Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Præcédam vos * in Galilǽam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Mitte manum tuam, * et cognósce loca clavórum, allelúja: et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúja.

Feria Quarta.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 3.

Petrus autem, et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur; quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introëúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod au-

tem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula.

℟. Surgens Jesus. 265.

Lectio ii.

Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum, et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes.

℟. Expurgáte. 266.

Lectio iii.

Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israëlítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus: et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Ego sum vitis vera, * allelúja: et vos pálmites veri, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Quia vidísti me, * Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt, allelúja.

Feria Quinta.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 5.

Vir autem quidam nómine Ananías, cum Saphíra uxóre sua véndidit agrum, et fraudávit de prétio agri, cónscia uxóre sua: et ásserens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus: Ananía, cur tentávit sátanas cor tuum, mentíri te Spirítui sancto, et fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, et venúmdatum in tua erat potestáte? Quare posuísti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Aúdiens autem Ananías hæc verba, cécidit et exspirávit. Et factus est timor magnus super omnes, qui audiérunt. Surgéntes autem júvenes amovérunt eum, et efferéntes sepeliérunt.

℟. Christus resúrgens. 267.

Lectio ii.

Factum est autem quasi horárum trium spátium, et uxor ipsíus, nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi múlier, si tanti agrum vendidístis? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique convénit vobis tentáre

Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum, qui sepeliérunt virum tuum, ad óstium, et éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, et exspirávit. Intrántes autem júvenes invenérunt illam mórtuam: et extulérunt, et sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in univérsa ecclésia, et in omnes, qui audiérunt hæc.

℟. Surréxit pastor. 270.

Lectio iii.

Per manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infírmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, et vexátos a spirítibus immúndis: qui curabántur omnes.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Ardens est cor meum, * desídero vidére Dóminum meum: quæro, et non invénio, ubi posuérunt eum, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Misi dígitum meum * in fixúras clavórum, et manum meam in latus ejus, et dixi: Dóminus meus, et Deus meus, allelúja.

Feria Sexta.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 8. b.

Vir autem quidam nómine Simon, qui ante fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum: cui auscultábant omnes a mínimo usque ad máximum, dicéntes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum, propter quod multo témpore magíis suis dementásset eos. Cum vero credidíssent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabántur viri ac mulíeres. Tunc Simon et ipse crédidit: et cum baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa, et virtútes máximas fíeri, stupens admirabátur.

℟. Virtúte magna. 262.

Lectio ii.

Cum autem audíssent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum, et Joánnem. Qui cum veníssent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum sanctum: nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum. Cum vidísset autem Simon, quia per impositiónem manus Apostolórum darétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date et mihi hanc potestátem, ut cuicúmque impopúero manus, accípiat Spíritum sanctum.

℟. De ore prudéntis. 262.

Lectio iii.

Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem: quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermóne isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua: et roga Deum, si forte remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, et obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Venérunt ad monuméntum * María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat festum ix Lectionum, a Capit. fit de S. Maria in Sabbato.

Sabbato.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 10.

Vir autem quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, centúrio cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper: is vidit in visu maniféste, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introëúntem ad se, et dicéntem sibi: Cornéli. At ille íntuens eum, timóre corréptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ, et eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accérsi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cum discessísset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos domésticos suos, et mílitem metuéntem Dóminum ex his, qui illi parébant. Quibus cum narrásset ómnia, misit illos in Joppen.

Lectio ii.

Póstera autem die iter illis faciéntibus, et appropinquántibus civitáti, ascéndit Petrus in superióra ut oráret circa horam sextam. Et cum esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excéssus: et vidit cœlum apértum, et descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatília cœli. Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occíde, et mandúca. Ait autem Petrus: Absit Dómine, quia numquam manducávi omne commúne et immúndum. Et vox íterum secúndo ad eum: Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum est per ter: et statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus quidnam esset vísio, quam vidísset: ecce viri, qui missi erant a Cornélio, inquiréntes domum Simónis, astitérunt ad jánuam.

Lectio iii.

Apériens autem Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi quia

non est personárum accéptor Deus, sed in omni gente qui timet eum, et operátur justítiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus fíliis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum: (hic est ómnium Dóminus.) Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judǽam: incípiens enim a Galilǽa post baptísmum, quod prædicávit Joánnes, Jesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum, et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fíeri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus, et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

Ad Vesperas.

Ant. Allelúja. Ps. ut in Psalterio. 121.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus. Ad régias Agni. 267.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ego sum pastor óvium: * ego sum via, véritas, et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gaúdiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. de Cruce. 275.

Dominica II.
post Pascha.

Ad Matutinum.

Invit., Hymn., Ant., Ps. et ℣℣. ut in Psalt. temp. Pasch. 3.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13. b.

Cum a Papho navigássent Paulus, et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphýliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam. Illi vero pertranseúntes Pergen, venérunt Antiochíam Pisídiæ: et ingréssi synagógam die sabbatórum, sedérunt. Post lectiónem autem legis et Prophetárum, misérunt príncipes synagógæ ad eos, dicéntes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad plebem, dícite. Surgens autem Paulus, et manu siléntium indícens, ait: Viri Israëlítæ, et qui timétis Deum, audíte: Deus plebis Israël elégit patres nostros, et plebem exaltávit, cum essent íncolæ in terra Ægýpti, et in bráchio excélso edúxit eos ex ea, et per quadragínta annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto. Et déstruens gentes septem in terra Chánaan, sorte distríbuit eis ter-

ram eórum, quasi post quadringéntos et quinquagínta annos: et post hæc dedit júdices usque ad Sámuel Prophétam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii.

Et exínde postulavérunt regem: et dedit illis Deus Saul fílium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadragínta. Et amóto illo, suscitávit illis David regem: cui testimónium pérhibens, dixit: Invéni David fílium Jesse, virum secúndum cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex sémine secúndum promissiónem edúxit Israël Salvatórem Jesum, prædicánte Joánne ante fáciem advéntus ejus baptísmum pœniténtiæ omni pópulo Israël. Cum impléret autem Joánnes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúja: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja: * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus distíllans.

Lectio iii.

Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus hunc ignorántes, et voces prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt, et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilǽa in Jerúsalem: qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1, de Ascensione Domini, post initium.

Lectio iv.

Hi dies, dilectíssimi, qui inter resurrectiónem Dómini ascensionémque fluxérunt, non otióso transiére decúrsu, sed magna in eis confirmáta sacraménta, magna sunt reveláta my-

stéria. In iis metus diræ mortis aufértur, et non solum ánimæ, sed étiam carnis immortálitas declarátur. In iis per insufflatiónem Dómini infúnditur Apóstolis ómnibus Spíritus sanctus: et beáto Apóstolo Petro supra céteros, post regni claves, ovílis Domínici cura mandátur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio v.

In iis diébus, duóbus discípulis tértius in via Dóminus comes júngitur, et ad omnem nostræ ambiguitátis calíginem detergéndam, pavéntium ac trepidántium tárditas increpátur. Flammam fídei illumináta corda concípiunt: et quæ erant tépida, reseránte Scriptúras Dómino efficiúntur ardéntia. In fractióne quoque panis, convescéntium aperiúntur obtútus: multo felícius eórum óculis patefáctis, quibus natúræ suæ manifestáta est glorificátio, quam illórum géneris nostri príncipum, quibus prævaricatiónis suæ est ingésta confúsio.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúja: gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis.

Lectio vi.

Inter hæc autem, áliaque mirácula, cum discípuli trépidis cogitatiónibus æstuárent, et apparuísset in médio eórum Dóminus, dixissétque, Pax vobis: ne hoc remanéret in eórum opiniónibus, quod volvebátur in córdibus (putábant enim se spíritum vidére, non carnem) redárguit cogitatiónes a veritáte discórdes: íngerit dubitántium óculis manéntia in mánibus suis et pédibus crucis signa; et ut diligéntius pertractétur, invítat. Quia ad sanánda infidélium córdium vúlnera, clavórum et lánceæ erant serváta vestígia: ut non dúbia fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur, eam natúram in Dei Patris consessúram throno, quæ jacúerat in sepúlchro.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 10. b.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 14. in Evangelia.

Audístis, fratres caríssimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram: audístis et perículum nostrum. Ecce ènim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem

bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit: ostén dit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod.

Lectio viii.

Osténsa nobis est de contémptu mortis via, quam sequámur: appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere: postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna substántia quam extérius possidémus: qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Lectio ix.

Et sunt nonnúlli, qui dum plus terrénam substántiam, quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt: de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit: terrénis cómmodis ínhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalterio. 15.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus. Auróra cœlum. 19.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ego sum pastor óvium: * ego sum via, véritas, et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis

eripuísti cásibus, gaúdiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. de Cruce. 275.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi: Christus passus est. ut supra. 283.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Tradébat autem judicánti se injúste: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti sumus.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem, et epíscopum animárum vestrárum.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dominica. 107.

Capit. Caríssimi. 283.

Hymnus. Ad régias Agni. 110.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ego sum pastor bonus, * qui pasco oves meas, et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúja.

Commem. de Cruce. 275.

Feria Secunda.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 15. b.

Surrexérunt autem quidam de hæresi pharisæórum, qui credidérunt, dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, et senióres vidére de verbo hoc. Cum autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, et crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut et nobis, et nihil discrévit inter nos et illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodum et illi. Tácuit autem omnis multitúdo: et audiébant Bárnabam, et Paulum, narrántes quanta Deus fecísset signa, et prodígia in Géntibus per eos.

℟. Virtúte magna. 262.

Lectio ii.

Et postquam tacuérunt, respóndit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodum primum Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, et reædificábo tabernáculum David, quod décidit: et díruta ejus reædificábo, et érigam illud: ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus, fáciens hæc. Notum a sǽculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum, sed scríbere ad eos ut abstíneant se a contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et sánguine. Móyses enim a tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus, qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. De ore prudéntis. 262.

Lectio iii.

Tunc plácuit Apóstolis, et senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros ex eis, et míttere Antiochíam cum Paulo, et Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum. Apóstoli et senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, et Sýriæ, et Cilíciæ frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis colléctis in unum, elígere viros, et míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba, et Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam, et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto, et nobis, nihil ultra impónere vobis óneris, quam hæc necessária: ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, et sánguine, et suffocáto, et fornicatióne: a quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Eúntes * in mundum, allelúja: docéte omnes Gentes, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Pastor bonus * ánimam suam ponit pro óvibus suis, allelúja.

Feria Tertia.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 17. c. et 18.

Stans autem Paulus in médio Areopági, ait: Viri Atheniénses per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia quæ in eo sunt, hic cœli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratiónem, et ómnia: fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, defíniens

statúta témpora, et términos habitatiónis eórum, quærere Deum si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum.

℟. Ecce vicit. 263.

Lectio ii.

In ipso enim vívimus, et movémur, et sumus: sicut et quidam vestrórum poëtárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis, et cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc añúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum.

℟. Ego sum vitis. 263.

Lectio iii.

Quidam vero viri adhæréntes ei, credidérunt: in quibus et Dionýsius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis. Post hæc egréssus ab Athénis, venit Corínthum: et invéniens quemdam Judæum nómine Aquilam, Pónticum génere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscíllam uxórem ejus (eo quod præcepísset Claúdius discédere omnes Judæos a Roma) accéssit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur: (erant enim scenofactóriæ artis.) Et disputábat in synagóga per omne sábbatum, interpónens nomen Dómini Jesu, suadebátque Judǽis et Græcis.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Eúntes in mundum, * docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Mercenárius autem, * cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit, et lupus rapit, et dispérgit oves, allelúja.

Feria Quarta.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 20. d.

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judǽis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem: quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum vé-

reor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Surgens Jesus. 265.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes: quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

℟. Expurgáte. 266.

Lectio iii.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Ite, nuntiáte * frátribus meis, allelúja: ut eant in Galilǽam, allelúja: ibi me vidébunt, allelúja, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sicut novit me Pater, * et ego cognósco Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúja.

Feria Quinta.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 24. c.

Respóndit autem Paulus, (annuénte sibi præside dícere) Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere, quia non plus sunt mihi dies quam duódecim, ex quo ascéndi adoráre in Jerúsalem: et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi, de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt hǽresim, sic desérvio Patri, et Deo meo, credens ómnibus, quæ in lege et Prophétis scripta sunt: spem habens in Deum, quam et hi

ipsi exspéctant, resurrectiónem futúram justórum, et iniquórum. In hoc et ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum, et ad hómines semper.

℟. Christus resúrgens. 267.

Lectio ii.

Post annos autem plures eleemósynas factúrus in gentem meam, veni, et oblatiónes, et vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo: non cum turba, neque cum tumúltu. Quidam autem ex Asia Judǽi, quos oportébat apud te præsto esse, et accusáre si quid habérent advérsum me: aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis cum stem in concílio, nisi de una hac solúmmodo voce, qua clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie a vobis.

℟. Surréxit pastor. 270.

Lectio iii.

Dístulit autem illos Felix, certíssime sciens de via hac, dicens: Cum tribúnus Lýsias descénderit, aúdiam vos. Jussítque centurióni custodíre eum, et habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusílla uxóre sua, quæ erat Judǽa, vocávit Paulum, et audívit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputánte autem illo de justítia, et castitáte, et de judício futúro, tremefáctus Felix respóndit: Quod nunc áttinet, vade: témpore autem opportúno accérsam te: simul et sperans, quod pecúnia ei darétur a Paulo, propter quod et frequénter accérsens eum, loquebátur cum eo. Biéñio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judǽis Felix, relíquit Paulum vinctum.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Tu solus peregrínus es, * et non audísti de Jesu, quómodo tradidérunt eum in damnatiónem mortis? allelúja.

Ad Magnif. Ant. Alias oves hábeo, * quæ non sunt ex hoc ovíli: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam aúdient: et fiet unum ovíle, et unus pastor, allelúja.

Feria Sexta.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 25.

Festus ergo cum venísset in provínciam, post tríduum ascéndit Jerosólymam a Cæsaréa. Adierúntque eum príncipes sacerdótum, et primi Judæórum, advérsus Paulum: et rogábant eum, postulántes grátiam advérsus eum, ut jubéret perdúci eum in Jerúsalem, insídias tendéntes ut interfícerent eum in via. Festus autem respóndit servári Paulum in Cæsaréa: se autem matúrius profectúrum. Qui ergo in vobis (ait) poténtes sunt, descendéntes simul, si quod est in viro crimen, accúsent eum.

℟. Virtúte magna. 262.

Lectio ii.

Demorátus autem inter eos dies non ámplius quam octo, aut decem, descéndit Cæsaréam, et áltera die sedit pro tribunáli, et jussit Paulum addúci. Qui cum perdúctus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant

Judæi, multas et graves causas objiciéntes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddénte: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi.

℟. De ore prudéntis. 262.

Lectio iii.

Festus autem volens grátiam præstáre Judæis, respóndens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, et ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me opórtet judicári: Judæis non nócui, sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si vero nihil est eórum, quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appéllo. Tunc Festus cum concílio locútus, respóndit: Cæsarem appellásti? ad Cæsarem ibis.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Nonne sic opórtuit * pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat festum ix Lectionum, a Capit. fit de S. Maria.

Sabbato.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 28. d.

Cum autem venissémus Romam, permíssum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum. Cumque conveníssent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens, aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum, qui cum interrogatiónem de me habuíssent, voluérunt me dimíttere, eo quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coáctus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére, et álloqui. Propter spem enim Israël caténa hac circúmdatus sum.

Lectio ii.

At illi dixérunt ad eum: Nos neque lítteras accépimus de te a Judæa, neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit, aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem a te audíre quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis quia ubíque ei contradícitur. Cum constituíssent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadénsque eis de Jesu ex lege Móysi, et Prophétis a mane usque ad vésperam. Et quidam credébant his, quæ dicebántur: quidam vero non credébant.

Lectio iii.

Cumque ínvicem non essent consentiéntes, discedébant dicénte Paulo unum verbum: Quia bene Spíritus sanctus locútus est per Isaíam prophétam ad patres nostros, dicens: Vade ad pópulum istum, et dic ad eos: Aure audiétis, et non intelligétis: et vidéntes vidébitis, et non perspiciétis. Incrassátum est enim cor pópuli hujus, et aúribus gráviter audiérunt, et óculos suos compressérunt: ne forte vídeant óculis, et aúribus aúdiant, et corde intélligant, et convertántur, et sanem eos. Notum

ergo sit vobis, quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, et ipsi aúdient. Et cum hæc dixísset, exiérunt ab eo Judǽi, multam habéntes inter se quæstiónem. Mansit autem biénnio toto in suo condúcto: et suscipiébat omnes, qui ingrediebántur ad eum, prǽdicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Petri 2. c.

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus. Ad régias Agni. 110.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Módicum * et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Commem. de Cruce. 275.

Dominica III.
post Pascha.

Ad Matutinum.

Invit., Hymn., Ant., Ps. et ℣℣. ut in Psalt. temp. Pasch. 3.

In I. Nocturno.

Incipit liber Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Apocalýpsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere servis suis, quæ opórtet fíeri cito: et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit, et audit verba prophetíæ hujus: et servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est: et a septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt: et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória, et impérium in sǽcula sæculórum: Amen.

℟. Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúja: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo, allelúja. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótium. In sánguine.

Lectio ii.

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ: Etiam: Amen. Ego sum alpha et oméga, princípium et finis, dicit Dóminus Deus: qui est, et qui erat,

et qui ventúrus est, omnípotens. Ego Joánnes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu: fui in ínsula, quæ appellátur Patmos propter verbum Dei, et testimónium Jesu: fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis: Quod vides, scribe in libro: et mitte septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadélphiæ, et Laodicíæ.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja: * Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúja, allelúja. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte.

Lectio iii.

Et convérsus sum ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum: et convérsus vidi septem candelábra aúrea: et in médio septem candelabrórum aureórum símilem fílio hóminis, vestítum podére, et præcínctum ad mamíllas zona aúrea: caput autem ejus et capílli erant cándidi tamquam lana alba, et tamquam nix, et óculi ejus tamquam flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tamquam vox aquárum multárum: et habébat in déxtera sua stellas septem: et de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat: et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et cum vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tamquam mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére: ego sum primus, et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sǽcula sæculórum, et hábeo claves mortis, et inférni. Scribe ergo quæ vidísti, et quæ sunt, et quæ opórtet fíeri post hæc.

℟. Audívi vocem de cœlo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúja: regnábit Deus noster in ætérnum, allelúja: * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, allelúja, allelúja. ℣. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro omnes sancti ejus, et qui timétis Deum pusílli et magni. Quia. Glória Patri. Quia.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 147. de Tempore.

Lectio iv.

Diébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim est fides nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expavéscerent, et spíritum se vidére créderent, soliditátem córporis tenuérunt. Locútus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum: parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum, atque palpándum.

℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens: Veni, osténdam tibi novam nuptam, spon-

sam Agni: * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam monílibus suis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. Et.

Lectio v.

Ait enim: Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas, et pedes meos: palpáte, et vidéte: quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea, quæ sunt hóminum, sápiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitatiónes hóminum, quóniam vanæ sunt.

℟. Audívi vocem in cœlo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum qui fecit cœlum et terram, mare et fontes aquárum, allelúja, allelúja. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœli, voce magna clamántem et dicéntem. Timéte Dóminum.

Lectio vi.

In hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt: quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci, qui non erant, quam paucos resurrexísse, qui erant: et tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurréxit Christus: absolúta est res. Corpus erat, caro erat: pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlchro. Exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur? quare non crédimus? Deus est, qui fecit.

℟. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúja: * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja. ℣. Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 101. in Joann., sub finem.

Módicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sǽculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et jam non vidébitis me: non ad posteriórem, ubi ait: Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit posteáquam resurréxit, et, cum eis

per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cœlum.

℟. Decantábat pópulus Israël, allelúja: et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et levítæ: et univérsus Israël deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et David.

Lectio viii.

Illis ergo ait: Módicum, et jam non vidébitis me; qui eum corporáliter tunc vidébant: quia itúrus erat ad Patrem, et eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant. Quod vero áddidit: Et íterum módicum, et vidébitis me: univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit: Ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sǽculi. Non tardat Dóminus promíssum. Módicum, et vidébimus eum: ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gaúdium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini: sed tristítia vestra. Convertétur. Glória Patri. Convertétur.

Lectio ix.

Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur: cum finítum fúerit, tunc sentiémus quam módicum fúerit. Non ergo sit gaúdium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est: Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitióne sine gaúdio tristes simus: sed, sicut ait Apóstolus: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: quia et ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quam tristis est de præsénti dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis: habent enim quæstiónem molestíssimam, quæ sequúntur: nec brevitáte coarctánda sunt, ut possint commódius, si Dóminus volúerit, explicári.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 15.

Capitulum. 1. Petri 2. c.

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus. Auróra cœlum. 19.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Módicum, * et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Commem. de Cruce. 275.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi. ut supra.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surré-

xit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petri 2. c.

Subjécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: sive regi quasi præcellénti: sive dúcibus tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem vero bonórum.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Petri 2. c.

Servi súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis et modéstis, sed étiam dýscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dominica. 107.

Capit. Caríssimi. 293.

Hymnus. Ad régias Agni. 110.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Amen dico vobis, * quia plorábitis et flébitis vos: mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini: sed tristítia vestra convertétur in gaúdium, allelúja.

Commem. de Cruce. 275.

Feria Secunda.

De libro Apocalýpsis beáti Joáñis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2.

Angelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit, qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum: Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos: et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt: et invenísti eos mendáces: et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecísti. Sed hábeo advérsum te, quod caritátem tuam primam reliquísti. Memor esto ítaque unde excíderis: et age pœniténtiam, et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaitárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei.

℟. Vidi portam civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta: * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja. ℣. Vidi cœlum novum, et terram novam, et civitátem novam descendéntem de cœlo. Et super.

Lectio ii.

Et Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus, et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit:

Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es: et blasphemáris ab his, qui se dicunt Judǽos esse, et non sunt, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem ut tentémini: et habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur a morte secúnda.

℟. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelúja: * Hic Deum adóra, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Postquam audíssem et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi. Hic. Glória Patri. Hic.

Lectio iii.

Et Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhomphǽam utráque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antípas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsus te pauca: quia habes illic tenéntes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israël, édere, et fornicári: ita habes et tu tenéntes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age: si quo minus véniam tibi cito, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo manna abscónditum, et dabo illi cálculum cándidum: et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Et incípiens * a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia vestra * vertétur in gaúdium, allelúja: et gaúdium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

Feria Tertia.

De libro Apocalýpsis beáti Joáñis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

Post hæc vidi: et ecce óstium apértum in cœlo, et vox prima, quam audívi tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens: Ascénde huc, et osténdam tibi quæ opórtet fíeri post hæc. Et statim fui in spíritu: et ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis, et sárdinis: et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigintiquátuor: et super thronos vigintiquátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ aúreæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua: et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei.

℟. Vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósis intéxtam: * Allelúja, allelúja. ℣. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo. Allelúja.

Lectio ii.

Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo: et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália síngula eórum habébant alas senas: et in circúitu, et intus plena sunt óculis: et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. In diadémate cápitis Aaron magnificéntia Dómini sculpta erat: * Dum perficerétur opus Dei, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In veste enim podéris quam habébat, totus erat orbis terrárum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum sculpta erant. Dum. Glória Patri. Dum.

Lectio iii.

Et cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sǽcula sæculórum, procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in sǽcula sæculórum, et mittébant corónas suas ante thronum dicéntes: Dignus es Dómine Deus noster accípere glóriam, et honórem, et virtútem: quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Et coëgérunt * illum, dicéntes: Mane nobíscum Dómine, quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia implévit * cor vestrum: et gaúdium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

Feria Quarta.

De libro Apocalýpsis beáti Joáñis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 5.

Et vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna: Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi: et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem: qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum.

℟. Plateæ tuæ Jerúsalem sternéntur auro mundo, allelúja: et cantábitur in te cánticum lætítiæ, allelúja: * Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicétur, allelúja, allelúja. ℣. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt te. Et per omnes.

Lectio ii.

Et cum aperuísset librum quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas aúreas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes sanctórum: et cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne: et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes: et regnábimus super terram.

℟. Decantábat pópulus Israël, allelúja; et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et levítæ: et univérsus Israël deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et David. Glória Patri. Et David.

Lectio iii.

Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo: omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, et Agno: benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sǽcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas: et adoravérunt vivéntem in sǽcula sæculórum.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Mane nobíscum, * quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia vestra, * allelúja, vertétur in gaúdium, allelúja.

Feria Quinta.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 15.

Et vidi áliud signum in cœlo magnum, et mirábile, Angelos septem, habéntes plagas septem novíssimas: Quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tamquam mare vítreum mistum igne, et eos, qui vicérunt béstiam, et imáginem ejus, et númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habéntes cítharas Dei: et cantántes cánticum Móysi servi Dei, et cánticum Agni, dicéntes: Magna, et mirabília sunt ópera tua Dómine Deus omnípotens: justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculórum. Quis non timébit te Dómine, et magnificábit nomen tuum? quia solus pius es: quóniam omnes gentes vénient, et adorábunt in conspéctu tuo, quóniam judícia tua manifésta sunt.

℟. Dignus es Dómine. 290.

Lectio ii.

Et post hæc vidi, et ecce apértum est templum tabernáculi testimónii in cœlo: et exiérunt septem Angeli habéntes septem pla-

gas de templo, vestíti lino mundo et cándido, et præcíncti circa péctora zonis aúreis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas aúreas, plenas iracúndiæ Dei vivéntis in sæcula sæculórum. Et implétum est templum fumo a majestáte Dei, et de virtúte ejus: et nemo póterat introíre in templum, donec consummaréntur septem plagæ septem Angelórum.

℞. Ego sicut. cum Glória Patri. Transíte. in fine. 291.

Lectio iii. Cap. 16.

Et audívi vocem magnam de templo, dicéntem septem Angelis: Ite, et effúndite septem phíalas iræ Dei in terram. Et ábiit primus, et effúdit phíalam suam in terram, et factum est vulnus sævum, et péssimum in hómines, qui habébant charactérem béstiæ: et in eos, qui adoravérunt imáginem ejus. Et secúndus Angelus effúdit phíalam suam in mare, et factus est sanguis tamquam mórtui: et omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit phíalam suam super flúmina, et super fontes aquárum, et factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum dicéntem: Justus es Dómine, qui es, et qui eras sanctus, qui hæc judicásti: quia sánguinem Sanctórum et Prophetárum effudérunt, et sánguinem eis dedísti bíbere: digni enim sunt.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Et intrávit * cum illis: et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Amen amen dico vobis, * íterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gaúdium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja.

Feria Sexta.

De libro Apocalýpsis beáti Joánis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 19.

Post hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúja: Salus, et glória, et virtus Deo nostro est: quia vera, et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt: Allelúja. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculórum. Et cecidérunt senióres vigintiquátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen: Allelúja. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro omnes servi ejus: et qui timétis eum, pusílli et magni.

℞. Locútus est. 291.

Lectio ii.

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúja: quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei: quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssino splendénti et cándido. Býssinum enim justificatiónes sunt

Sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. Et dixit mihi: Hæc verba Dei vera sunt. Et cécidi ante pedes ejus, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: consérvus tuus sum, et fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimónium enim Jesu est spíritus prophetíæ.

℟. Audívi vocem. cum Glória Patri. Timéte. in fine. 292.

Lectio iii.

Et vidi cœlum apértum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, et Verax, et cum justítia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspérsa sánguine: et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestíti býssino albo, et mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus: ut in ipso percútiat Gentes. Et ipse reget eas in virga férrea: et ipse calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Cognovérunt * Dóminum Jesum, allelúja, in fractióne panis, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat festum ix Lectionum, a Capitulo fit de S. Maria, ut infra.

Sabbato.

De libro Apocalýpsis beáti Joáñis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 22.

Et osténdit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio platéæ ejus, et ex utráque parte flúminis lignum vitæ, ásferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem Géntium. Et omne maledíctum non erit ámplius: sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit: et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sǽcula sæculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, et vera. Et Dóminus Deus spírituum prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ opórtet fíeri cito. Et ecce vénio velóciter. Beátus, qui custódit verba prophetíæ libri hujus.

Lectio ii.

Et ego Joánnes, qui audívi, et vidi hæc. Et postquam audíssem, et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat: et dixit mihi: Vide ne féceris: consérvus enim tuus sum, et fratrum tuórum prophetárum, et eórum, qui servant verba prophetíæ libri hujus: Deum adóra. Et dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ libri hujus: tempus enim prope est. Qui nocet, nóceat adhuc: et qui in sórdibus est, sordéscat adhuc: et qui justus est, justi-

ficétur adhuc: et sanctus, sanctificétur adhuc. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuíque secúndum ópera sua.

Lectio iii.

Ego sum alpha et oméga, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti, qui lavant stolas suas in sánguine Agni: ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et impudíci, et homicídæ, et idólis serviéntes, et omnis, qui amat, et facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum, testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix, et genus David, stella spléndida et matutína. Et spíritus, et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat: et qui vult, accípiat aquam vitæ, gratis. Contéstor enim omni audiénti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, aúferet Deus partem ejus de libro vitæ, et de civitáte sancta, et de his, quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum. Etiam vénio cito: Amen. Veni Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

Ad Vesperas.

Capitulum. Jac. 1. c.

Caríssimi: Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus. Ad régias Agni. 110.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Vado ad eum * qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaúdia. Per Dóminum.

Commem. de Cruce. 275.

Dominica IV.
post Pascha.
Ad Matutinum.

Invit., Hymn., Ant., Ps. et ℣℣. ut in Psalt. temp. Pasch. 3.

In I. Nocturno.

Si Lectiones I. Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit festum Ss. Apostolorum Philippi et Jacobi, in Dominica legantur Lectiones Feriæ ii. sequentis.

Incipit Epístola cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Jacóbus Dei, et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gaúdium existimáte fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes.

Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hǽsitans.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhǽreat lingua mea faúcibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui Sion. Adhǽreat.

Lectio ii.

Qui enim hǽsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo ǽstimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit: ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit et commóta est terra. Multitúdo.

Lectio iii.

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus, et illéctus. Deínde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre fratres mei dilectíssimi.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In. Glória Patri. In.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu S. Cypriáni Epíscopi et Mártyris de bono patiéntiæ.

Sermone 3. initio.

Lectio iv.

De patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitátes ejus et cómmoda prædicatúrus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessáriam: ut nec hoc ipsum, quod audítis et díscitis, sine patiéntia fácere possítis? Tunc enim demum sermo et rátio salutáris efficáciter díscitur, si patiénter, quod dícitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras cœléstis disciplínæ vias, quibus ad consequénda divínitus prǽmia spei ac fídei nostræ secta dirígitur, quid magis sit vel utílius ad vitam, vel majus ad glóriam, quam ut qui præcéptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máxime tota observatióne tueámur. Hanc se sectári philósophi quoque profiténtur: sed tam illic patiéntia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim

vel sápiens esse, vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit?

℟. In ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israël, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v. Cap. 2. 3. 8.

Nos autem, fratres dilectíssimi, qui philósophi non verbis, sed factis sumus; nec vestítu sapiéntiam, sed veritáte præférimus: qui virtútum consciéntiam magis quam jactántiam nóvimus: qui non lóquimur magna, sed vívimus quasi servi et cultóres Dei: patiéntiam, quam magistériis cœléstibus díscimus, obséquiis spiritálibus præbeámus. Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis: inde patiéntia íncipit, inde cláritas ejus et dígnitas caput sumit. Orígo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procédit. Diligénda res hómini, quæ Deo cara est. Bonum quod amat, majéstas divína comméndat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est, sectémur patiéntiam dómini páriter et patris: quia et servos opórtet esse obsequéntes, et fílios non decet esse degéneres.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio vi.

Patiéntia est, quæ nos Deo et comméndat et servat: ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frænat, quæ mentem gubérnat, pacem custódit, disciplínam regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis exstínguit, coércet poténtiam dívitum, inópiam paúperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in conjúnctis et maritátis indivíduam caritátem: facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra injúrias et contumélias mites: docet delinquéntibus cito ignóscere; si ipse delínquas, diu et multum rogáre: tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes et martýria consúmmat. Ipsa est, quæ fídei nostræ fundaménta fírmiter munit.

℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum qui misit me; et nemo ex vobis intérrogat me, Quo vadis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 94. in Joannem, initio.

Cum Dóminus Jesus prædixísset discípulis suis persecutiónes, quas passúri erant post ejus abscéssum, subjúnxit atque ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum vidéndum est,

utrum eis futúras non prædíxerit ante passiónes. Sed álii tres Evangelístæ satis eum prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum esset ad cœnam: qua perácta, secúndum Joánnem ista locútus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram.

℟. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio viii.

An forte hinc ista sólvitur quæstio, quia et illi eum narrant passióni próximum fuísse cum hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat: quia jam discessúrus, jamque ad Patrem perrectúrus hæc dixit. Et ídeo étiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est: Hæc autem vobis ab inítio non dixi. Sed quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthǽum, qui hæc eis a Dómino non solum cum jam Pascha esset cum discípulis cœnatúrus, imminénte passióne, verum et ab inítio denuntiáta esse commémorat; ubi primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur?

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja: * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

Lectio ix.

Quid sibi ergo vult, quod hic ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nisi quia ea, quæ hic dicit de Spíritu sancto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hæc ab inítio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolátor ergo ille, vel advocátus, (utrúmque enim interpretátur, quod est Græce Paráclitus) Christo abscedénte fúerat necessárius: et ídeo de illo non díxerat ab inítio, quando cum illis erat, quia ejus præséntia consolabántur.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 15.

Capitulum. Jacobi 1. c.

Caríssimi: Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus. Auróra cœlum. 19.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Vado ad eum * qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaúdia. Per Dóminum.

Commem. de Cruce. 275.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi: Omne datum. ut supra.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Jacobi 1. c.

Scitis fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Jacobi 1. d.

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 107.

Capit. Caríssimi: Omne. 303.

Hymnus. Ad régias Agni. 110.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Vado ad eum * qui misit me: sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúja.

Commem. de Cruce. 275.

Feria Secunda.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1. c.

Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino.

Lectio ii.

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras. Estóte autem factóres verbi, et non auditóres tantum: falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

℟. Cantáte Dómino, allelúja: * Psalmum dícite ei, allelúja. ℣. Af-

férte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum. Glória Patri. Psalmum.

Lectio iii.

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio. Relígio munda, et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos, et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Nonne cor nostrum * ardens erat in nobis de Jesu, dum loquerétur nobis in via? allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ego veritátem dico * vobis: éxpedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos, allelúja.

Feria Tertia.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2.

Fratres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in convéntum vestrum vir aúreum ánnulum habens in veste cándida, introíerit autem et pauper in sórdido hábitu, et intendátis in eum, qui indútus est veste præclára, et dixéritis ei: Tu sede hic bene: paúperi autem dicátis: Tu sta illic; aut sede sub scabéllo pedum meórum: nonne judicátis apud vosmetípsos, et facti estis júdices cogitatiónum iniquárum?

℟. In ecclésiis. 302.

Lectio ii.

Audíte fratres mei dilectíssimi, nonne Deus elégit paúperes in hoc mundo, dívites in fide, et hærédes regni, quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorástis paúperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphémant bonum nomen, quod invocátum est super vos? Si tamen legem perfícitis regálem secúndum Scriptúras: Díliges próximum tuum sicut teípsum: bene fácitis: si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti a lege quasi transgressóres.

℟. In toto corde. cum Glória Patri. Ne repéllas. in fine. 302.

Lectio iii.

Quicúmque autem totam legem serváverit, offéndat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit, Non mœcháberis, dixit et, Non occídes. Quod si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgréssor legis. Sic loquímini, et sic fácite sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam: superexáltat autem misericórdia judícium.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Pax vobis, * ego sum, allelúja: nolíte timére, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum vénerit * Paráclitus Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício, allelúja.

Feria Quarta.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 2. c.

Quid próderit fratres mei si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater, et soror nudi sint, et indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, et saturámini: non dedéritis autem eis, quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa.

℟. Deus cánticum. 303.

Lectio ii.

Sed dicet quis: Tu fidem habes, et ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus: et ego osténdam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus: Bene facis: et dæmones credunt, et contremíscunt. Vis autem scire o homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster nonne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac fílium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus: et ex opéribus fides consummáta est?

℟. Bonum est. 303.

Lectio iii.

Et suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad justítiam, et amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, et non ex fide tantum? Simíliter et Rahab méretrix, nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, et ália via ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Spíritus * carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére: jam crédite, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Adhuc multa hábeo * vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

Feria Quinta.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

Nolíte plures magístri fíeri fratres mei, sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit: hic perféctus est vir. Potest étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiéndum nobis, et omne corpus illórum circumférimus.

℟. Si oblítus. 301.

Lectio ii.

Ecce et naves, cum magnæ sint, et a ventis válidis minéntur, circumferúntur a módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita et lingua módicum quidem membrum est, et magna exáltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.

℟. Vidérunt. cum Glória Patri. Multitúdo. in fine. 301.

Lectio iii.

Lingua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, et inflámmat rotam nativitátis nostræ inflammáta a gehénna. Omnis enim natúra bestiárum, et vólucrum, et serpéntium, et ceterórum domántur, et dómita sunt a natúra humána: linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum et Patrem: et in ipsa maledícimus hómines, qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio, et maledíctio.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Obtulérunt discípuli * Dómino partem piscis assi, et favum mellis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non enim loquétur * a semetípso: sed quæcúmque aúdiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis, allelúja.

Feria Sexta.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

Unde bella, et lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscéntiis vestris, quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, et non habétis: occíditis, et zelátis: et non potéstis adipísci: litigátis, et belligerátis, et non habétis, propter quod non postulátis: Pétitis, et non accípitis: eo quod male petátis: ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri nescítis quia amicítia hujus mundi, inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse sǽculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

℟. In ecclésiis. 302.

Lectio ii.

An putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíscit spíritus, qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo, resístite autem diábolo, et fúgiet a vobis. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres: et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, et lugéte, et ploráte: risus vester in luctum convertátur, et gaúdium in mœrórem. Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

℟. In toto corde. cum Glória Patri. Ne repéllas. in fine. 302.

Lectio iii.

Nolíte detráhere altérutrum fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem: non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor, et judex, qui potest pérdere, et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie, aut crástino íbimus in illam civitátem, et faciémus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad módicum parens, et deínceps exterminábitur; pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit. Et: Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Isti sunt sermónes, * quos dicébam vobis, cum essem vobíscum, allelúja, allelúja.

Ad Vesperas, nisi occurrat festum ix Lectionum, a Capit. fit de S. Maria.

Sabbato.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. 5.

Agite nunc dívites, ploráte ululántes in misériis vestris, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt: et vestiménta vestra a tíneis comésta sunt. Aurum, et argéntum vestrum æruginávit: et ærúgo eórum in testimónium vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat: et clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, et in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis, et occidístis justum, et non réstitit vobis.

Lectio ii.

Patiéntes ígitur estóte fratres usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola exspéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra: quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere fratres in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitus mali, labóris, et patiéntiæ, Prophétas: qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est, et miserátor.

Lectio iii.

Ante ómnia autem fratres mei nolíte juráre, neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrum? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat presbýteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem ut salvémini: multum enim valet deprecátio justi assídua.

Ad Vesperas.

Capitulum. Jacobi 1. d.

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus. Ad régias Agni. 110.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt; et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Commem. de Cruce. 275.

Dominica V. post Pascha.

Ad Matutinum.

Invit., Hymn., Ant., Ps. et ℣℣. ut in Ps. temp. Pasch. 3.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea faúcibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui Sion. Adhæreat.

Lectio ii.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta: reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit et commóta est terra. Multitúdo.

Lectio iii.

Propter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ ve-

stræ desidériis: sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum; et ipsi in omni conversatióne sancti sitis: quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de fide resurrectiónis.

Post medium.

Lectio iv.

Quóniam Dei mori non póterat sapiéntia, resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset: ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem resurréctio: quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurréctio mortuórum. Ergo resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secúndum carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

℟. In ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israël, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v.

Primítiæ útique ejúsdem sunt géneris atque natúræ, cujus et réliqui fructus: quorum pro lætióre provéntu primitíva Deo múnera deferúntur; sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quædam liba natúræ. Primítiæ ergo quiescéntium Christus. Sed utrum suórum quiescéntium, qui quasi mortis exsórtes, dulci quodam sopóre tenéntur, an ómnium mortuórum? Sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Itaque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo omnes resúrgent. Sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcípuum fructum virtútis exspéctet. Omnes quidem resúrgent, sed unusquísque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distínctus ordo meritórum.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas

me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

Lectio vi.

Advértimus, quam grave sit sacrilégium, resurrectiónem non crédere. Si enim non resurgémus, ergo Christus gratis mórtuus est, ergo Christus non resurréxit. Si enim nobis non resurréxit, útique non resurréxit, qui sibi cur resúrgeret, non habébat. Resurréxit in eo mundus, resurréxit in eo cœlum, resurréxit in eo terra. Erit enim cœlum novum, et terra nova. Sibi autem non erat necessária resurréctio, quem mortis víncula non tenébant. Nam etsi secúndum hóminem mórtuus, in ipsis tamen erat liber inférnis. Vis scire quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se póterat suscitáre, juxta quod scriptum est: Sólvite hoc templum, et in tríduo resuscitábo illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

℟. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 102. in Joannem.

Dómini verba nunc ista tractánda sunt: Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Jam dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus, propter eos, qui nonnúlla petunt a Patre in Christi nómine, nec accípiunt: non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, et quod eo sono recte ac veráciter intellígitur, hoc accipiéndus est dícere, cum dicit: In nómine meo.

℟. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio viii.

Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in ejus nómine, etiámsi non táceat lítteris ac sýllabis Christum: quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cum petit. Qui vero quod est de illo sentiéndum sentit, ipse in ejus nómine petit: et áccipit quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit: áccipit autem quando debet accípere. Quædam enim non negántur: sed ut cóngruo dentur témpore differúntur. Ita sane intelligéndum est quod ait: Dabit vobis: ut ea benefícia significáta sciántur his verbis, quæ ad eos, qui petunt, próprie pérti-

nent. Exaudiúntur quippe omnes sancti pro seípsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis: quia non utcúmque dictum est, dabit; sed, dabit vobis.

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja: * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

Lectio ix.

Usque modo, inquit, non petístis quidquam in nómine meo. Pétite, et accipiétis, ut gaúdium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, gaúdium plenum, profécto non carnále, sed spiritále gaúdium est: et quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, proculdúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pertíneat ad hoc gaúdium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intellígimus grátiam, si vere beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur: non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalt. 15.

Capitulum. Jacobi 1. d.

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus. Auróra cœlum. 19.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt; et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Commem. de Cruce. 275.

Ad Tertiam.

Capitulum. Caríssimi: Estóte factóres. ut supra.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℟. Et appáruit Simóni, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Jacobi 1. d.

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℟. Viso Dómino, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Jacobi 1. d.

Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem hæc est: Visitáre pupíllos et víduas in

tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Dom. 107.

Capit. Caríssimi: Estóte. 312.

Hymnus. Ad régias Agni. 110.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Pétite, et accipiétis, * ut gaúdium vestrum sit plenum: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.

Commem. de Cruce. 275.

Feria Secunda in Rogationibus.

Si hodie occurrat festum ix Lect., fit de eo, cum ix. Lect. de sequ. Homilia, et Comm. de Feria ad Laud. tantum, ut infra. De festo autem trium Lect. fit tantum Commemoratio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrum habébit amícum et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Liber 7. in Lucæ cap. 11.

Alius præcépti locus est, ut ómnibus moméntis, non solum diébus, sed étiam nóctibus, orátio deferátur. Vides enim, quod iste qui média nocte perréxit, tres panes ab amíco suo póstulans, et in ipsa peténdi intentióne persístens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii cœléstis aliméntum? Quod si díligas Dóminum Deum tuum, non solum tibi, sed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quam qui pro nobis corpus suum trádidit?

℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino.

Lectio ii.

Ab hoc média nocte panes David pétiit, et accépit. Pétiit enim, quando dicébat: Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Ideo méruit hos panes, quos appósuit nobis edéndos. Pétiit cum dicit: Lavábo per síngulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitáret dormiéntem, quem scit semper vigilántem. Et ídeo scriptórum mémores, nóctibus ac diébus oratióni instántes, peccátis nostris véniam postulémus.

℟. Cantáte Dómino, allelúja: * Psalmum dícite ei, allelúja. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum.

Lectio iii.

Nam si ille tam sanctus, et qui regni erat necessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis et vespertínis sacrifíciis semper inténtus: quid nos fácere opórtet, qui eo ámplius rogáre debémus, quo fre-

quéntius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus, ut de via lassis, et istíus ævi cursu, ac vitæ hujus anfráctu gráviter fatigátis, panis refectiónis deésse non possit, qui hóminis corda confírmet? Nec solum média nocte Dóminus, sed ómnibus prope docet vigilándum esse moméntis. Venit enim et vespertína, et secúnda, et tértia vigília: et pulsáre consuévit. Beáti ítaque servi illi, quos cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja: * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. ℣. Confitébor tibi in pópulis Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

Hac nocte dicitur tertium Responsorium, quia non dicitur Te Deum laudámus.

In duabus vero sequentibus Feriis dicitur.

Ad Laudes.

Ant. et Ps. de Psalterio. 15.

Capitulum. Christus resúrgens.

Hymnus. Auróra cœlum. 19.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Pétite, et accipiétis: * quǽrite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis, allelúja.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus; contra advérsa ómnia tua semper protectióne muniámur. Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur ad Laudes, et per Horas, præter Vesperas, et hodie tantum. Duabus vero sequentibus Feriis dicitur Oratio Dominicæ præcedentis Deus, a quo bona cuncta. ut infra. 315.

Hoc triduo qui non intersunt Processionibus Rogationum, privatim post Laudes dicant Litanias cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus.

Ad Horas omnia dicuntur ut in feriali Officio tempore Paschali.

Vesperæ, nisi occurrat festum novem Lectionum, dicuntur de Psalterio, cum Oratione Dominicæ præcedentis. Si vero sequatur festum Simplex, a Capitulo fit de festo cum Commem. de Cruce tantum, ut supra. 275.

Ad Magnif. Ant. Ipse enim Pater amat * vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúja.

Oratio. Deus, a quo. 315.

Feria Tertia
in Rogationibus.

Si hodie occurrat festum Simplex, fit de eo, sine Commem. de Feria, sed tantum de Cruce.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

Christo ígitur passo in carne, et vos eádem cogitatióne armámini: quia qui passus est in carne, désiit a peccátis: ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis. Súfficit enim prætéritum tempus ad voluntátem Géntium consummándam his, qui ambulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessatiónibus, potatiónibus, et illícitis idolórum cúltibus. In quo admirántur non concurréntibus vobis in eámdem luxúriæ confusiónem, blasphemántes. Qui reddent ratiónem ei, qui parátus est judicáre vivos et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evange-

lizátum est: ut judicéntur quidem secúndum hómines in carne, vivant autem secúndum Deum in Spíritu. Omnium autem finis appropinquávit.

℟. In ecclésiis benedícite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israël, allelúja, allelúja. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ii.

Estóte ítaque prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes: quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum: cui est glória, et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja: * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. ℣. Benedíctus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas. Glória Patri. Ne repéllas.

Lectio iii.

Caríssimi, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat: sed comunicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórum appetítor. Si autem ut Christiánus, non erubéscat: gloríficet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat judícium a domo Dei.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Oportébat * pati Christum, et resúrgere a mórtuis, allelúja.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt; et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Exívi a Patre, * et veni in mundum: íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem, allelúja.

Feria Quarta in Rogationibus.

Vigilia Ascensionis.

Si hodie occurrat festum novem Lectionum, fit de eo, cum nona Lectione de Homilia Vigiliæ et Commemoratione ad Laudes, ut infra. De festo autem trium Lectionum fit tantum Commemoratio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 17.

In illo témpore: Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 104. in Joann. sub med.

Póterat Dóminus noster, unigénitus et coætérnus Patri, in forma servi, et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio: sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminísset nostrum se esse doctórem. Proínde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit et nobis: quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermocinátio, sed étiam pro ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio: et si illórum, qui hæc dicta áderant auditúri, profécto et nostra, qui fuerámus conscrípta lectúri.

℟. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

Lectio ii.

Quaprópter hoc quod ait: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum: osténdit, omne tempus, et quid, quando fáceret, vel fíeri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est: quóniam quæ futúra erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgénte venísse, sed Deo pótius ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxuit passiónem: absit enim ut sídera mori cógerent síderum conditórem.

℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúja: * Et psállere, allelúja. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

Lectio iii.

Clarificátum a Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc, quod ei non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quanto magis resurrectióne? Nam in passióne magis ejus humílitas, quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deínde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

Te Deum laudámus. 15.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cœli et terra lætténtur, allelúja.

Ad Bened. Ant. Pater, venit hora, * clarífica Fílium tuum claritáte quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te, allelúja.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt; et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

IN ASCENSIONE DOMINI.

In I. Vesperis.

Antiph. de Laudibus. 326. Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1]

Capitulum. Act. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus.

Salútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrimárum gaúdium,
Sis dulce vitæ prǽmium.
Amen.

In aliis Hymnis ejusdem metri usque ad Pentecosten in fine dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Pater, manifestávi nomen tuum homínibus quos dedísti mihi: nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúja.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum.

Invitat. Allelúja, Christum Dóminum ascendéntem in cœlum, * Veníte adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Cui mors perémpta détulit
Summæ triúmphum glóriæ.

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cœ́litus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium.

Ut trina rerum, máchina,
Cœléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gaúdium,
Manens olýmpo prǽmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gaúdia.

Hinc te precántes quǽsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénte cœ́peris
Clarére nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Eleváta est * magnificéntia tua super cœlos Deus, allelúja.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus, allelúja.

Ant. Dóminus in templo * sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúja.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúja.

Ant. A summo cœlo * egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum: illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine si in témpore hoc restítues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judǽa, et Samaría, et usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est: et nubes suscépit eum ab óculis eórum.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies ejus.

Lectio iii.

Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilǽi quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomǽus et Matthǽus, Jacóbus Alphǽi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. Exaltáre Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. In virtúte. Glória. In virtúte.

In II. Nocturno.

Ant. Exaltáre Dómine * in virtúte tua: cantábimus, et psallémus, allelúja.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Exaltáre Dómine in virtúte tua: cantábimus, et psallémus, allelúja.

Ant. Exaltábo te * Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gaúdium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja.

Ant. Ascéndit Deus * in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaúdite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Ant. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermone 1. de Ascensione Domini.

Lectio iv.

Post beátam et gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum Judáica impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssima ordinatióne dispósitus, et ad utilitátem nostræ eruditiónis impénsus: ut, dum a Dómino in hoc spátio mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documéntis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat: et de supplício crucis, de emissióne spíritus, de exanimáti córporis sepultúra gravátis mœstitúdine méntibus, quidam diffidéntiæ torpor obrépserat.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

Unde beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícua roboráti, ut, Dómino in cœlórum eúnte sublímia, non solum nulla afficeréntur tristítia, sed étiam magno gaúdio repleréntur. Et revéra magna et ineffábilis erat causa gaudéndi, cum in conspéctu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cœléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos órdines, et ultra Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recépta conséssu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vo-

bis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

Quia ígitur Christi ascénsio, nostra provéctio est; et quo præcéssit glória cápitis, eo spes vocátur et córporis: dignis, dilectíssimi, exsultémus gaúdiis, et pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solum paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cœlórum in Christo supérna penetrávimus; amplióra adépti per ineffábilem Christi grátiam, quam per diáboli amiserámus invídiam. Nam quos viruléntus inimícus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Patris collocávit: cum quo vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

In III. Nocturno.

Ant. Nimis exaltátus est, * allelúja: super omnes deos, allelúja.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læt.éntur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Nimis exaltátus est, allelúja: super omnes deos, allelúja.

Ant. Dóminus in Sion, * allelúja: magnus et excélsus, allelúja.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum no-

strum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Dóminus in Sion, allelúja: magnus et excélsus, allelúja.

Ant. Dóminus in cœlo, * allelúja: parávit sedem suam, allelúja.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Dóminus in cœlo, allelúja: parávit sedem suam, allelúja.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Evangelia.

Quod resurrectiónem Domínicam discípuli tarde credidérunt, non tam illórum infírmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est: quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítius crédidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille étenim dubitándo, vúlnerum cicatríces tétigit, et de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

Ad insinuándam quoque veritátem Domínicæ resurrectiónis, notándum nobis est quid Lucas réferat, dicens: Convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent. Et post pauca: Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, et ascéndit: ut vidélicet per efféctum comestiónis, véritas patésceret carnis. Marcus vero, priúsquam cœlum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discípulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcírco Dóminus tunc discípulos increpávit, cum eos corporáliter relíquit, ut verba, quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctius impréssa remanérent?

℟. Ponis nubem ascénsum tuum Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Increpáta ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discípulis dicátur: Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus,

vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellígere cum Angelis. Si ergo comúne habet áliquid cum omni creatúra homo, juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evangélium, cum soli hómini prædicátur.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Viri Galilǽi, * quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Cumque intueréntur * in cœlum eúntem illum, dixérunt, allelúja.

3. Elevátis mánibus * benedíxit eis, et ferebátur in cœlum, allelúja.

4. Exaltáte Regem regum, * et hymnum dícite Deo, allelúja.

5. Vidéntibus illis * elevátus est, et nubes suscépit eum in cœlo, allelúja.

Capitulum. Act. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus.

Salútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrimárum gaúdium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ascéndo ad Patrem meum, * et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. ℣. Qui scandis super sídera. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Sic dic. quotidie usque ad Pentec.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis: Viri Galilǽi. ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam.

Ant. Cumque intueréntur.

Capit. Primum quidem. ut supra.

℟. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. Ascéndit.

℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja, allelúja. Glória. Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Elevátis mánibus.

Capitulum. Act. 1.

Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndens.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Vidéntibus illis.

Capitulum. Act. 1. b.

Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum.

℟. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. Ascéndo. ℣. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndo.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laudibus. 326. Ps., Capit. et Hymnus ut supra in I. Vesp. 317.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O Rex glóriæ, * Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

Infra Octavam Ascensionis usque ad Pentecosten, quotidie fit Officium de Ascensione, nisi occurrat festum novem Lectionum. De festis vero trium Lectionum fit tantum Commemoratio cum nona Lectione de eis.

Feria Sexta.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. i.

Simon Petrus, servus, et Apóstolus Jesu Christi, iis, qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis, et pax adimpleátur in cognitióne Dei, et Christi Jesu Dómini nostri: quómodo ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam et pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus, qui vocávit nos própria glória, et virtúte, per quem máxima, et pretiósa nobis promíssa donávit: ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ: fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℟. Post passiónem. 320.

Lectio ii.

Vos autem curam omnem subinferéntes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinén-

tiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim si vobíscum adsint, et súperent, non vácuos, nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, et manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum.

℟. Omnis pulchritúdo Dñi. 320.

Lectio iii.

Quaprópter fratres magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his: et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in cōmonitióne: certus quod velox est depositio tabernáculi mei secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

℟. Exaltáre Dómine. 320.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. de Ascensione Domini.

Lectio iv.

Sacraméntum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universitátis cónditor æstimávit, a die corporális ortus usque ad éxitum passiónis, per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licet multa, étiam in forma servi, divinitátis signa radiáverint: própríe tamen illíus témporis áctio ad demonstrándam suscépti hóminis pertínuit veritátem. Post passiónem vero ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum, qui peccáti erat néscius, incedéndo perdíderat; infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam: quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestísque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ, quem reportárat a mórtuis, inférret et cœlis.

℟. Tempus est. 322.

Lectio v.

Sicut ergo in solemnitáte pascháli resurréctio Dómini fuit nobis causa lætándi: ita ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem, et rite venerántibus, quo natúræ nostræ humílitas in Christo super omnem cœli milítiam, super omnes órdines Angelórum, et ultra ómnium altitúdinem potestátum, ad Dei Patris est provécta consésssum. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus: ut mirabílior fíeret grátia Dei, cum remótis a conspéctu hóminum, quæ mérito reveréntiam sui sentiebántur indícere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Non turbétur. 322.

Lectio vi.

Magnárum hic vigor est méntium, et valde fidélium lumen est animárum, incunctánter crédre-

re, quæ corpóreo non vidéntur intúitu, et ibi fígere desidérium, quo néqueas inférre conspéctum. Hæc autem píetas unde in nostris córdibus nascerétur, aut quómodo quisquam justificarétur per fidem, si in iis tantum salus nostra consísteret, quæ obtútibus subjacérent? Unde et illi viro, qui de resurrectióne Christi videbátur ambígere, nisi in ipsíus carne vestígia passiónis et visu explorásset et tactu: Quia vidísti me, inquit Dóminus, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt. ℟. Ascéndens. 323.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joánnes ait: Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est.

℟. Ego rogábo. 325.

Lectio viii.

Quod cum ita sit, fídei nostræ veritátem in vitæ nostræ consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si quod verbis promíttimus, opéribus complémus. In die quippe baptísmatis, ómnibus nos antíqui hostis opéribus, atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. Itaque unusquísque vestrum ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat; et si servat post baptísmum, quod ante baptísmum spopóndit, certus jam, quia fidélis est, gaúdeat.

℟. Ponis nubem. 325.

Lectio ix.

Sed ecce, si quod promísit, mínime servávit, si ad exercénda prava ópera, ad concupiscéndas mundi pompas dilápsus est: videámus, si jam scit plángere, quod errávit. Apud misericórdem namque júdicem nec ille fallax habétur, qui ad veritátem revértitur, étiam postquam mentítur: quia omnípotens Deus, dum libénter nostram pœniténtiam súscipit, ipse suo judício hoc, quod errávimus, abscóndit.

Te Deum laudámus. 15.

Sabbato.

In I. Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

Hanc ecce vobis, caríssimi, secúndam scribo epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem: ut mémores sitis eórum, quæ prædíxi, verbórum a sanctis Prophétis, et Apostolórum vestrórum, præ-

ceptórum Dómini et Salvatóris. Hoc primum sciéntes, quod vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulántes, dicéntes: Ubi est promíssio, aut advéntus ejus? ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc voléntes, quod cœli erant prius, et terra, de aqua, et per aquam consístens Dei verbo: per quæ ille tunc mundus aqua inundátus périit. Cœli autem, qui nunc sunt, et terra eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in diem judícii, et perditiónis impiórum hóminum.

℟. Post passiónem. 320.

Lectio ii.

Unum vero hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant: sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam revérti. Advéniet autem dies Dómini ut fur: in quo cœli magno ímpetu tránsient, eleménta vero calóre solvéntur, terra autem et quæ in ipsa sunt ópera, exuréntur. Cum ígitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales opórtet vos esse in sanctis conversatiónibus, et pietátibus, exspectántes, et properántes in advéntum diéi Dómini, per quem cœli ardéntes solvéntur, et eleménta ignis ardóre tabéscent? Novos vero cœlos, et novam terram secúndum promíssa ipsíus exspectámus, in quibus justítia hábitat.

℟. Omnis pulchritúdo Dñi. 320.

Lectio iii.

Propter quod caríssimi hæc exspectántes, satágite immaculáti, et inviolàti ei inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini: sicut et caríssimus frater noster Paulus secúndum datam sibi sapiéntiam scripsit vobis, sicut et in ómnibus epístolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficília intelléctu, quæ indócti, et instábiles deprávant, sicut et céteras Scriptúras, ad suam ipsórum perditiónem. Vos ígitur fratres præsciéntes custodíte, ne insipiéntium erróre tradúcti excidátis a própria firmitáte. Créscite vero in grátia, et in cognitióne Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Ipsi glória et nunc, et in diem æternitátis. Amen.

℟. Exaltáre Dómine. 320.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

Ex Serm. 2. de Ascensione Domini.

Lectio iv.

Quod ítaque Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacraménta transívit: et ut fides excelléntior esset ac fírmior, visióni doctrína succéssit, cujus auctoritátem supérnis illumináta rádiis credéntium corda sequeréntur. Hanc fidem ascensióne Dómini auctam, et Spíritus sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exsília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia terruérunt. Pro hac fide per univérsum mundum non solum viri, sed étiam féminæ: nec tantum impúbes púeri, sed étiam

ténerae vírgines usque ad effusiónem sui sánguinis decertárunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritúdines dépulit, mórtuos suscitávit.

℟. Tempus est. 322.

Lectio v.

Unde et ipsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant, et veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantum de ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis prius intúlerat metum, verterétur in gaúdium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram considéntis eréxerant: nec jam corpóreæ visiónis tardabántur objéctu, quo minus in id áciem mentis inténderent, quod nec a Patre descendéndo abfúerat, nec a discípulis ascendéndo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, fílius hóminis, Dei Fílius excelléntius sacratiúsque innótuit, cum in Patérnæ majestátis glóriam se recépit: et ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior.

℟. Non turbétur. 322.

Lectio vi.

Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, et contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, qua Patre minor est, non egére: quóniam glorificáti córporis manénte natúra, eo fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spiritáli intelléctu par genitóri unigénitus tangerétur. Hinc illud est, quod post resurrectiónem suam Dóminus Maríæ Magdalénæ, persónam Ecclésiæ gerénti, cum ad contáctum ipsíus properáret accédere, dicit: Noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem meum: hoc est, Nolo ut ad me corporáliter vénias, nec ut me sensu carnis agnóscas: ad sublimióra te díffero, majóra tibi prǽparo: cum ad Patrem ascéndero, tunc me perféctius veriúsque palpábis, apprehensúra quod non tangis, et creditúra quod non cernis.

℟. Ascéndens Christus. 323.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda: quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: et si se-

mel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim, quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

℟. Ego rogábo. 325.

Lectio viii.

Habémus de his signis atque virtútibus, quæ adhuc subtílius consideráre debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotídie spirituáliter facit, quod tunc per Apóstolos corporáliter faciébat. Nam sacerdótes ejus cum per exorcísmi grátiam manum credéntibus impónunt, et habitáre malígnos spíritus in eórum mente contradícunt, quid áliud fáciunt, nisi dæmónia ejíciunt? Et fidéles quique, qui jam vitæ véteris sæculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria ínsonant, conditóris sui laudes et poténtiam, quantum prævalent, narrant: quid áliud fáciunt, nisi novis linguis loquúntur? Qui dum bonis suis exhortatiónibus malítiam de aliénis córdibus aúferunt, serpéntes tollunt.

℟. Ponis nubem. 325.

Lectio ix.

Et dum pestíferas suasiónes aúdiunt, sed tamen ad operatiónem pravam mínime pertrahúntur, mortíferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono ópere infirmári conspíciunt, dum eis tota virtúte concúrrunt, et exémplo suæ operatiónis illórum vitam róborant, qui in própria actióne títubant: quid áliud fáciunt, nisi super ægros manus impónunt, ut bene hábeant? Quæ nimírum mirácula tanto majóra sunt, quanto spirituália: tanto majóra sunt, quanto per hæc non córpora, sed ánimæ suscitántur. Te Deum laudámus. 15.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Petri 4. b.

Caríssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes: quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus. Salútis humánæ. 326.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Ascensionis.

Ant. O Rex glóriæ Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio.

Concéde quǽsumus omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Dominica
infra Octavam Ascensionis.

Totum Officium fit de Ascensione, exceptis his, quæ hic habentur propria.

Si Lectiones I. Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit festum S. Joannis ante portam Latinam, in Dominica legantur Lectiones Feriæ II. sequentis.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Joáñis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus, et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gaúdium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra: fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus: mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad sum̃um ejus. Spécies ejus.

Lectio iii. Cap. 2.

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est: et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso

manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Exaltáre Dómine. 320.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 2. de Ascensione Domini qui est 175. de Tempore.

Lectio iv.

Salvátor noster, dilectíssimi fratres, ascéndit in cœlum: non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, et hic erit réquies. Ascendámus cum Christo ínterim corde: cum dies ejus promíssus advénerit, sequémur et córpore. Scire tamen debémus, fratres, quia cum Christo non ascéndit supérbia, non avarítia, non luxúria: nullum vítium nostrum ascéndit cum médico nostro. Et ídeo si post médicum desiderámus ascéndere, debémus vítia et peccáta depónere. Omnes enim quasi quibúsdam compédibus nos premunt, et peccatórum nos rétibus ligáre conténdunt: et ídeo cum Dei adjutório, secúndum quod ait Psalmísta: Dirumpámus víncula eórum: ut secúri possímus dícere Dómino: Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

Resurréctio Dómini spes nostra est: ascénsio Dómini glorificátio nostra est. Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte, si fidéliter, si devóte, si sancte, si pie ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris, quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur: sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus, érigis te, et fugit a te; humílias te, et descéndit ad te. Quare hoc? Quia excélsus est, et humília réspicit, et alta de longe cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat: alta, id est, supérba, de longe cognóscit, ut déprimat.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

Resurréxit enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui móritur; ne moriéndo desperarémus, et vitam nostram in morte finítam putarémus, secúros nos fecit. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima: et ille nobis resurgéndo, de carnis resurrectióne fidúciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Prius te opórtet crédere, ut póstea per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundándo: quid-

quid ibi vides, quod dísplicet Deo, tolle. ℟. Ascéndens. 323.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 92. in Joannem.

Dóminus Jesus in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cœnam, próximus passióni, tamquam itúrus, et relictúrus eos præséntia corporáli, cum ómnibus autem suis usque in consummatiónem sǽculi futúrus præséntia spiritáli, exhortátus est eos ad perferéndas persecutiónes impiórum, quos mundi nómine nuncupávit: ex quo tamen mundo étiam ipsos discípulos se elegísse dixit: ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt; suis autem vítiis fuísse, quod fuérunt.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

Deínde persecutóres et suos et ipsórum, Judǽos evidénter expréssit: ut omníno apparéret étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui persequúntur sanctos. Cumque de illis díceret, quod ignorárent eum, a quo missus est; et tamen odíssent et Fílium, et Patrem, hoc est, et eum qui missus est, et eum a quo missus est: (de quibus ómnibus in áliis sermónibus jam disserúimus) ad hoc pervénit, ubi ait: Ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque aúdiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem. Glória Patri. Cum autem.

Lectio ix.

Deínde tamquam consequénter adjúnxit, unde modo disputáre suscépimus: Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Quid hoc pértinet ad illud quod díxerat: Nunc autem et vidérunt, et odérunt et me, et Patrem meum; sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis? An quia Paráclitus quando venit Spíritus veritátis, eos, qui vidérunt, et odérunt, testimónio manifestióre convícit? Imo vero étiam áliquos ex illis qui vidérunt, et adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectiónem operátur, sui manifestatióne convértit.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Viri Galilǽi, * quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Cumque intueréntur * in cœlum eúntem illum, dixérunt, allel.

3. Elevátis mánibus * benedíxit eis, et ferebátur in cœlum, allelúja.

4. Exaltáte * Regem regum, et hymnum dícite Deo, allelúja.

5. Vidéntibus illis * elevátus est, et nubes suscépit eum in cœlo, allelúja.

Capitulum. 1. Petri 4. b.

Caríssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes: quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus.

Salútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis ínfernum chaos:
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrimárum gaúdium,
Sis dulce vitæ prǽmium. Amen.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja.
℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Bened. Ant. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dñm.

Et fit commem. Ascensionis.

Ant. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio.

Concéde quǽsumus omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Absolutionem Capituli ad Primam, Lectio brevis. Si quis lóquitur. ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam.

Ant. Cumque intueréntur.

Cap. Caríssimi: Estóte. ut supra.

℟. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja, allel. Glória Patri. Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Elevátis mánibus.

Capitulum. 1. Petri 4. b.

Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúja, allel. Glória. Ascéndens.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allel. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Vidéntibus illis.

Capitulum. 1. Petri 4. c.

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dñm nostrum.

℟. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. Ascéndo. ℣. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndo.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. et Capit. de Laud., Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1].

Hymnus. Salútis humánæ. 336.

℣. Dóminus in cœlo, allelúja. ℟. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Hæc locútus sum * vobis, ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúja.

Et fit commem. Ascensionis.

Ant. O Rex glóriæ Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio. Concéde. 336.

Feria Secunda
post Dom. infra Oct. Ascensionis.

In I. Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 3.

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur et simus. Propter hoc mundus non novit nos: quia non novit eum. Caríssimi, nunc fílii Dei sumus: et nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cum appárúerit, símiles ei érimus: quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est. Omnis, qui facit peccátum, et iniquitátem facit: et peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appáruit ut peccáta nostra tólleret: et peccátum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat: et omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum.

℟. Post passiónem. 320.

Lectio ii.

Filíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est: sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est: quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis, qui natus est ex

Deo, peccátum non facit: quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifésti sunt fílii Dei, et fílii diáboli. Omnis, qui non est justus, non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum: quóniam hæc est annuntiátio, quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Cain, qui ex malígno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna erant: fratris autem ejus justa.

℟. Omnis pulchritúdo Dñi. 320.

Lectio iii.

Nolíte mirári fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis, qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et claúserit víscera sua ab eo: quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritáte.

℟. Exaltáre Dómine. 320.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joáñis Chrysóstomi.

Sermo de Ascensione Domini, tom. 3.

Lectio iv.

Christus ascéndens in cœlum, nostræ natúræ primítias óbtulit Patri, et oblátum donum mirátus est Pater, quod et tanta dígnitas offerébat; et quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam et suis mánibus suscépit oblátum, et suæ sedis fecit esse partícipem, et quod plus est, ad partem suæ déxteræ collocávit. Cognoscámus, quis est ille qui audívit, Sede ad déxteram meam: quæ natúra est, cui Deus dixit, Esto meæ párticeps sedis. Illa natúra est, quæ audívit: Terra es, et in terram ibis.

℟. Tempus est. 322.

Lectio v.

Non enim ad omnem glóriam cœlos transísse suffécerat, non cum Angelis stare: sed cœlos transívit, supra Chérubim ascéndit, ultra Séraphim elevátur, nec ante stetit, nisi sedem Domínicam meruísset. Vide quo spátio cœlum separátur a terra, imo terra quanto ab ínferis abest, et ipsum cœlum quanto ab altióre cœlo separátur, et de altióre cœlo ad Angelos quantum spátii est, ad superióres étiam Potestátes, ad ipsam quoque Domínicam sedem. Super hæc ómnia natúra nostra eleváta est, ut homo, qui loco tam húmili tenebátur, ut descéndere non posset ultérius, ad tam excélsam sedem elevarétur, ut áltius non posset ascéndere.

℟. Non turbétur. 322.

Lectio vi.

Et hæc osténdens Paulus dicébat: Qui descéndit, ipse est qui ascéndit. Et íterum: Descéndit ad inferióra terræ, et ascéndit super omnes cœlos. Díscite ígitur quisnam ascéndit, et quæ natúra eleváta est. In hoc enim cúpio

remorári sermóne, ut humáni géneris commemoratióne, divínam cleméntiam cum omni admiratióne discámus, quæ summum honórem, magnámque glóriam nostræ natúræ largíta est, quæ ómnibus hodiérna die méruit excélsior reperíri. Hódie Angeli atque Archángeli natúram nostram in sede Domínica immortáli glória fulgéntem vidérunt.

℟. Ascéndens Christus. 323.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cœlum, et sedet a dextris Dei. In véteri testaménto cognóvimus, quod Elías sit raptus in cœlum. Sed áliud est cœlum aéreum, áliud æthéreum. Cœlum quippe aéreum terræ est próximum: unde et aves cœli dícimus, quia eas volitáre in äëre vidémus. In cœlum ítaque aéreum Elías sublevátus est, ut in secrétam quamdam terræ regiónem repénteducerétur, ubi in magna jam carnis et spíritus quiéte víveret, quoúsque ad finem mundi rédeat, et mortis débitum solvat. Ille étenim mortem dístulit, non evásit: Redémptor autem noster, quia non dístulit, superávit, eámque resurgéndo consúmpsit, et resurrectiónis suæ glóriam ascendéndo declarávit.

℟. Ego rogábo. 325.

Lectio viii.

Notándum quoque est, quod Elías in curru légitur ascendísse: ut vidélicet apérte demonstrarétur, quia homo purus adjutório indigébat aliéno. Per Angelos quippe facta illa et osténsa sunt adjuménta: quia nec in cœlum quidem aéreum per se ascéndere póterat, quem natúræ suæ infírmitas gravábat. Redémptor autem noster non curru, non Angelis sublevátus légitur: quia is, qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia sua virtúte ferebátur. Illo étenim revertebátur, ubi erat: et inde redíbat, ubi remanébat: quia cum per humanitátem ascénderet in cœlum, per divinitátem suam et terram páriter continébat et cœlum.

℟. Ponis nubem. 325.

Lectio ix.

Sicut autem Joseph a frátribus vénditus venditiónem Redemptóris nostri figurávit: sic Henoch translátus, atque ad cœlum aéreum Elías sublevátus, ascensiónem Domínicam utérque designávit. Ascensiónis ergo suæ Dóminus prænúntios et testes hábuit, unum ante legem, álium sub lege: ut quandóque veníret ipse, qui veráciter cœlos penetráre potuísset. Unde et ipse ordo in eórum quoque utrorúmque sublevatióne per quædam increménta distínguitur. Nam Henoch translátus, Elías vero ad cœlum subvéctus esse memo-

rátur: ut veníret póstmodum, qui nec translátus, nec subvéctus, cœlum æthéreum sua virtúte penetráret.

Te Deum laudámus. 15.

Feria Tertia.

In I. Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

Caríssimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint: quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur spíritus Dei: omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venísse, ex Deo est: et omnis spíritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est antichrístus, de quo audístis quóniam venit, et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis filíoli, et vicístis eum, quóniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ídeo de mundo loquúntur, et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, et spíritum erróris.

℟. Post passiónem. 320.

Lectio ii.

Caríssimi, diligámus nos ínvicem: quia cáritas ex Deo est. Et omnis, qui díligit, ex Deo natus est, et cognóscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum: quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus diléxit nos: et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, et ipse in nobis: quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus, et testificámur quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi.

℟. Omnis pulchritúdo Dñi. 320.

Lectio iii.

Quisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus caritáti, quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est, et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfécta est cáritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judícii: quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritáte: sed perfécta cáritas foras mittit timórem: quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perféctus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit, quóniam díligo Deum, et fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non díligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus a Deo: ut qui díligit Deum, díligat et fratrem suum.

℟. Exaltáre Dómine. 320.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homilia 43, quæ est 2. de Pentecoste, ante medium.

Lectio iv.

Méminit sánctitas vestra, quod áquilæ illi de Psaltério, cujus innovátam juventútem légimus, comparáverim Salvatórem. Est enim similitúdo non parva. Sicut enim áquila humília déserit, alta petit, cœlórum vicína conscéndit: ita et Salvátor humília inférni deséruit, paradísi altióra pétiit, cœlórum fastígia penetrávit. Et sicut áquila relíctis terrénis sórdibus, sublíme volans, purióris äëris salubritáte perfrúitur: ita et Dóminus terrenórum fæcem déserens peccatórum, in sanctis suis vólitans, purióris vitæ simplicitáte lætátur. ℟. Tempus est. 322.

Lectio v.

Per ómnia ígitur áquilæ comparátio cónvenit Salvatóri. Sed quid fácimus, quod áquila prædam frequénter díripit, tollit frequénter aliénum? Nec in hoc tamen dissímilis est Salvátor. Prædam enim quodámmodo sústulit, cum hóminem, quem suscépit, inférni raptum faúcibus portávit ad cœlum, ct aliénæ dominatiónis, id est, diabólicæ potestátis servum de captivitáte érutum, duxit ad altióra captívum, sicut scriptum est in Prophéta: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

℟. Non turbétur. 322.

Lectio vi.

Ascéndit, inquit, in altum, captívam duxit captivitátcm. Quam bene triúmphum Dómini Prophéta descríbit! Solébat, sicut dicunt, regum triumphántium currus captivórum pompa præcédere. Ecce Dóminum eúntem ad cœlos non præcédit, sed comitátur gloriósa captívitas, non ante vehículum dúcitur, sed ipsa évchit Salvatórem. Quodam enim mystério, dum Fílius Dei fílium hóminis sústulit ad cœlum, ipsa captívitas portátur, et portat. ℟. Ascéndens. 323.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Considerándum nobis est, quid est quod Marcus ait: Sedet a dextris Dei: et Stéphanus dicit: Vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Quid est quod hunc Marcus sedéntem, Stéphanus vero stantem se videre testátur? Sed scitis, fratres, quia sedére judicántis est, stare vero pugnántis, vel adjuvántis.

℟. Ego rogábo. 325.

Lectio viii.

Quia crgo Redémptor noster assúmptus in cœlum, et nunc ómnia júdicat, et ad extrémum judex ómnium véniet; hunc post

assumptiónem Marcus sedére descríbit, quia post ascensiónis suæ glóriam judex in fine vidébitur. Stéphanus vero hunc in labóre certáminis pósitus stantem vidit, quem adjutórem hábuit: quia ut iste in terra persecutórum infidelitátem vínceret, pro illo de cœlo illíus grátia pugnávit.

℟. Ponis nubem. 325.

Lectio ix.

Séquitur: Illi autem profécti prædicavérunt ubíque Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Quid in his considerándum est, quid memóriæ commendándum: nisi quod præcéptum obediéntia, obediéntiam vero signa secúta sunt? Sed quia auctóre Deo bréviter lectiónem evangélicam exponéndo transcúrrimus: restat, ut áliquid de ipsa tantæ consideratióne solemnitátis dicámus.

Te Deum laudámus. 15.

Feria Quarta.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i.

Sénior Eléctæ dóminæ, et natis ejus, quos ego díligo in veritáte, et non ego solus, sed et omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem, quæ pérmanet in nobis, et nobíscum erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu Fílio Patris in veritáte, et caritáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de févenis tuis ambulántes in veritáte, sicut mandátum accépimus a Patre. Et nunc rogo te dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum.

℟. Post passiónem. 320.

Lectio ii.

Et hæc est cáritas, ut ambulémus secúndum mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodum audístis ab inítio, in eo ambulétis: quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venísse in carnem: hic est sedúctor, et antichrístus. Vidéte vosmetípsos, ne perdátis quæ operáti estis: sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis, qui recédit, et non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrína, hic et Patrem et Fílium habet.

℟. Omnis pulchritúdo Dñi. 320.

Lectio iii.

Si quis venit ad vos, et hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malígnis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam et atraméntum: spero enim me futúrum apud vos, et os ad os loqui: ut gaúdium vestrum plenum sit. Salútant te fílii soróris tuæ Eléctæ.

℟. Exaltáre Dómine. 320.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nysséni.

Orat. de Ascens. Domini.

Lectio iv.

Hodiérnam celebritátem satis per se magnam, prophéta David majórem éfficit, dum

illi gaúdium e Psalmis adjúngit. Hic enim excélsus Prophéta supra seípsum egrédiens, tamquam córporis ónere nihil premátur, infert se cœléstibus potestátibus, et voces eárum nobis expónit, cum in cœlum redeúntem Dóminum ipsæ comitántes, Angelis, qui versántur in terris, quibúsque in humánam vitam ingréssus commíssus est, ímperant ad hunc modum: Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℟. Tempus est. 322.

Lectio v.

Et quóniam ubicúmque fúerit ille, qui in seípso ómnia cóntinet, pro suscipiéntium captu seípsum dimetítur (neque enim solum inter hómines homo fit, verum étiam dum inter Angelos versátur, ad illórum vocem sese demíttit) idcírco janitóres intérrogant: Quis est iste Rex glóriæ? Respóndent ipsis, demonstrántque fortem et poténtem in prǽlio, qui pugnatúrus erat contra illum, qui natúram humánam in servitúte captívam detinébat, et eversúrus eum qui mortis habébat impérium: ut gravíssimo hoste superáto, genus hóminum in libertátem et pacem vindicáret.

℟. Non turbétur. 322.

Lectio vi.

Occúrrunt ei custódes, et portas jubent reclúdi, ut in ipsis rursum glóriam assequátur. Verum non agnóscunt eum, qui sórdidam vitæ nostræ stolam indútus est: cujus rubra sunt vestiménta ex humanórum malórum torculári. Itaque rursus cómites ejus vócibus illis interrogántur: Quis est iste Rex glóriæ? Respondétur autem non ámplius, Fortis et potens in prǽlio; sed, Dóminus virtútum, qui mundi principátum obtínuit, qui summátim ómnia in se collégit, qui prístinum in statum cuncta restítuit: ipse est Rex glóriæ.

℟. Ascéndens Christus. 323.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Hoc autem nobis primum quæréndum est, quidnam sit, quod, nato Dómino, apparuérunt Angeli, et tamen non legúntur in albis véstibus apparuísse: ascendénte autem Dómino, missi Angeli in albis legúntur véstibus apparuísse. Sic étenim scriptum est: Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri stetérunt juxta illos in véstibus albis. In albis autem véstibus gaúdium et solémnitas mentis osténditur. Quid est ergo, quod, nato Dómino, non in albis véstibus, ascendénte autem Dómino, in albis véstibus Angeli appárent: nisi quod tunc magna solémnitas Angelis facta est, cum cœlum Deus homo penetrávit? Quia nascénte Dómino

videbátur divínitas humiliáta, ascendénte vero Dómino est humánitas exaltáta. Albæ étenim vestes exaltatióni magis cóngruunt, quam humiliatióni.

℟. Ego rogábo. 325.

Lectio viii.

In ascensióne ergo ejus Angeli in albis véstibus vidéri debuérunt: quia qui in nativitáte sua appáruit Deus húmilis, in ascensióne sua osténsus est homo sublímis. Sed hoc nobis magnópere, fratres caríssimi, in hac solemnitáte pensándum est: quia delétum est hodiérna die chirógraphum damnatiónis nostræ, mutáta est senténtia corruptiónis nostræ. Illa enim natúra, cui dictum est: Terra es, et in terram ibis; hódie in cœlum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatióne, per figúram beátus Job Dóminum avem vocat. Quia enim ascensiónis ejus mystérium Judǽam non intellígere conspéxit, de infidelitáte ejus per figúram beátus Job senténtiam prótulit, dicens: Sémitam ignorávit avis.

℟. Ponis nubem. 325.

Lectio ix.

Avis enim recte appellátus est Dóminus, quia corpus cárneum ad ǽthera librávit. Cujus avis sémitam ignorávit, quisquis eum ad cœlum ascendísse non crédidit. De hac solemnitáte per Psalmístam dícitur: Elleváta est magnificéntia tua super cœlos. De hac rursus ait: Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. De hac íterum dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Ascéndens quippe in altum, captívam duxit captivitátem: quia corruptiónem nostram virtúte suæ incorruptiónis absórbuit. Dedit vero dona homínibus, quia misso désuper Spíritu, álii sermónem sapiéntiæ, álii sermónem sciéntiæ, álii grátiam virtútum, álii grátiam curatiónum, álii génera linguárum, álii interpretatiónem tríbuit sermónum.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Vesperas, duplex; omnia ut in I. Vesperis festi. 317.

In Octava Ascensionis.

Omnia sicut in die. 317. præter Lectiones, quæ leguntur ut infra.

In I. Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 4.

Obsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, alle-

lúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus illis.

Lectio ii.

Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres, et doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies ejus.

Lectio iii.

Veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compáctum et connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndum operatiónem in mensúram uniuscujúsque membri, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in caritáte. Hoc ígitur dico, et testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et Gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti à vita Dei per ignorántiam, quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis in avarítiam. Vos autem non ita didicístis Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis.

℟. Exaltáre Dómine. 320.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 3. de Ascensione Domini, qui est 176. de Tempore.

Lectio iv.

Omnia, caríssimi, quæ Dóminus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitáte nostra mirácula édidit, nobis profíciunt: qui dum humánam conditiónem sidéribus importávit, credéntibus cœlum patére posse monstrávit: et dum victórem mortis in cœléstia elevávit, victóribus quo sequántur osténdit. Ascénsio ergo Dómini cathólicæ fídei confirmátio fuit: ut secúri in pósterum crederémus miráculi illíus donum, cujus jam in præsénti percepissémus efféctum: et fidélis quisque cum jam tanta percéperit, per ea, quæ cognóscit præstita, discat speráre promíssa, ac Dei sui prætéritam præsentémque bonitátem, quasi futurórum téneat cautiónem.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, alle-

lúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

Super excélsa ergo cœli terrénum corpus impónitur: ossa intra sepúlchri angústias paulo ante conclúsa, Angelórum cœtibus inferúntur: in grémium immortalitátis mortális natúra transfúnditur: et ídeo sacra apostólicæ lectiónis testátur história: Cum hæc dixísset, inquit, vidéntibus illis, elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce milítiæ cœléstis obséquium: unde hodiérna festívitas hóminis nobis et Dei sacraménta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo qui élevat, divínam poténtiam; in eo autem, qui elevátur, humánam cognósce substántiam.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

Ideóque omnímodis detestánda sunt venéna Orientális erróris, qui ímpia novitáte præsúmit assérere Fílium Dei ac fílium hóminis unīus esse natúræ. In altérutra enim parte, vel qui solum hóminem fuísse díxerit, negábit Conditóris glóriam: vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo génere non fácile Ariánus evangélicam póterit habére veritátem, ubi Fílium Dei nunc æquálem légimus, nunc minórem. Qui enim unīus natúræ Salvatórem nostrum mortífera persuasióne credíderit, solum hóminem, aut solum Deum cogétur dícere crucifíxum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuísset.

℟. Ascéndens Christus. 323.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

De hac ascensiónis ejus glória étiam Hábacuc ait: Elevátus est sol, et luna stetit in órdine suo. Quis enim solis nómine, nisi Dóminus; et quæ lunæ nómine, nisi Ecclésia designátur? Quoúsque enim Dóminus ascéndit ad cœlos, sancta ejus Ecclésia advérsa mundi omnímodo formidávit: at postquam ejus ascensióne roboráta est, apérte prædicávit, quod occúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órdine suo: quia cum Dóminus cœlum pétiit, sancta ejus Ecclésia in auctoritáte prædicatiónis excrévit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

Hinc ejúsdem Ecclésiæ voce per Salomónem dícitur: Ecce iste venit sáliens in móntibus, et transíliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait: Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndo quippe ad redemptiónem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres caríssimi, ipsos ejus saltus agnóscere? De cœlo venit in úterum, de útero venit in præsépe, de præsépe venit in crucem, de cruce venit in sepúlchrum, de sepúlchro rédiit in cœlum. Ecce ut nos post se cúrrere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit: quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos: post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. ℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Unde, fratres caríssimi, opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus. Desidéria terréna fugiámus: nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis. Et hoc nobis est magnópere perpendéndum: quia is qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit: et quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc a nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indúlta pœniténtiæ témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat: quia Redémptor noster tanto tunc in judícium distríctior véniet, quanto nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit.

Te Deum laudámus. 15.

In II. Vesperis non fit Commemoratio Officii sequentis diei.

Duobus sequentibus diebus Officium fit sicut infra Octavam Ascensionis, exceptis Lectionibus, quæ habentur propriæ, et ℟. viii., Capitulis, Antiphonis ad Benedictus et Magnificat, et Oratione, quæ dicuntur de Dominica infra Octavam Ascensionis, ut supra. 333. Et non dicuntur Preces ad Primam, et Completorium.

Si vero Feria sexta occurrat festum novem Lectionum, fit de festo cum Commem. Officii ejusdem diei, nisi illud festum fuerit ex solemnioribus, ut dicitur in Rubricis de Commemorationibus.

Feria Sexta
post Octavam Ascensionis.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola tértia beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i.

Sénior Gajo caríssimo, quem ego díligo in veritáte. Caríssime, de ómnibus oratiónem fácio próspere te íngredi, et valére, sicut próspere agit ánima tua. Gavísus sum valde veniéntibus frátribus, et testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quam ut aúdiam fílios meos in veritáte ambuláre.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et con-

vésccns præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed cxspectárent promissiónem Patris. Et vidéntibus.

Lectio ii.

Caríssime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, et hoc in peregrínos, qui testimónium reddidérunt caritáti tuæ in conspéctu Ecclésiæ: quos, bencfáciens, dedúces digne Deo. Pro nómine enim ejus profécti sunt, nihil accipiéntes a Géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperatóres simus veritátis. Scripsíssem fórsitan Ecclésiæ: sed is, qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc si vénero, commonébo ejus ópera, quæ facit: verbis malígnis gárriens in nos: et quasi non ei ista suffíciant: neque ipse súscipit fratres: et eos, qui suscípiunt, próhibet, et de Ecclésia éjicit.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usquc ad sum̃um ejus. Spécies ejus.

Lectio iii.

Caríssime, noli imitári malum, sed quod bonum cst. Qui benéfacit, ex Deo est: qui maléfacit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, et ab ipsa veritáte, scd et nos testimónium pcrhibémus: et nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere: sed nólui per atraméntum et cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, et os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant tc amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Exaltáre Dómine. 320.

In II. Nocturno.

De Scrmóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex eodem Sermone 176. in fine.

Lcctio iv.

Salvátor nostcr, caríssimi, si non in nostra carne diábolum triumphávit, se exércuit, non nobis vicit. Si non in nostro córpore resurréxit, conditióni nostræ resurgéndo nihil cóntulit. Hæc qui dicit, suscéptæ et assúmptæ carnis non intélligit ratiónem, confúndit órdinem, evácuat utilitátem. Si non in nostra carne perégit medicínam, solam ergo ex hómine nascéndi elégit injúriam. Recédat a sénsibus nostris tam periculósa persuásio. De nostro cst quod appéndit, de suo est quod donávit. Meum tcstor csse quod cécidit, ut mcum sit quod rcsurréxit. Meum testor cssc quod jácuit intra túmulum, ut meum sit quod ascéndit in cœlum.

℟. Tempus cst, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi cgo abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis cum. Rogo.

Lcctio v.

In illo ítaque nostri géneris córpore nos Christi mors vivificávit, nos resurréctio eréxit, nos ascénsio consecrávit. In illo nostræ oríginis córpore cœléstibus regnis arrham nostræ conditiónis

impósuit. Elaborémus ergo, caríssimi, ut quemádmodum Dóminus in hac die nostro cum córpore ad supérna conscéndit, ita nos post illum quómodo póssumus, spe ascendámus, et corde sequámur. Ipso afféctu páriter et proféctu ascendámus post illum: étiam per vítia ac passiónes nostras. Si útique unusquísque nostrum súbdere eas sibi stúdeat, ac super eas stare consuéscat, ex ipsis sibi gradum cónstruit, quo possit ad superióra conscéndere. Elevábunt nos, si fúerint infra nos.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

De vítiis nostris scalam nobis fácimus, si vítia ipsa calcámus. Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Fílio Vírginis libído atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vítia post virtútum paréntem, peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post médicum. Igitur si intráre ipsíus médici regnum vólumus, prius vúlnera nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ; ne ánimam, nobiliórem útique hóminis portiónem, tártaro pars devólvat inférior: sed secum pótius cœlo sanctificátum corpus acquírat natúra gloriósior: ipso adjuvánte, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus. 323.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 92. in Joann. circa med.

Venit die Pentecóstes Spíritus sanctus in centum vigínti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omnes erant: qui illo adimpléti, cum linguis ómnium géntium loqueréntur, plures ex his, qui óderant, tanto miráculo stupefácti (quandóquidem vidérunt, loquénte Petro, tam magnum atque divínum testimónium perhibéri de Christo, ut ille, qui occísus ab eis inter mórtuos deputabátur, resurrexísse, et vívere probarétur) compúncti corde convérsi sunt, et tanti sánguinis, tam ímpie atque immániter fusi, indulgéntiam percepérunt, ipso redémpti sánguine quem fudérunt.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

Christi enim sanguis sic in remissiónem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset delére, quo fusus est. Hoc ergo íntuens Dóminus dicé-

bat: Odio habuérunt me gratis: cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam díceret: Odio me habuérunt, et occidérunt vidéntes: sed tale de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potéstis prædicáre quod nostis: quod ut modo non faciátis, illíus Spíritus plenitúdo nondum adest vobis.

℞. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque aúdiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum. Glória Patri. Cum.

Lectio ix.

Ille ergo testimónium perhibébit de me, et vos testimónium perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibéndi cáritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum sanctum, qui dábitur vobis. Quæ útique Petro adhuc défuit, quando mulíeris ancíllæ interrogatióne pertérritus, non pótuit verum testimónium perhibére, sed contra suam pollicitatiónem timóre magno compúlsus est ter negáre. Timor autem iste non est in caritáte: sed perfécta cáritas foras mittit timórem. Dénique ante passiónem Dómini servílis timor ejus interrogátus est a fémina servitútis; post resurrectiónem vero Dómini, liberális ejus amor ab ipso príncipe libertátis: et ídeo ibi turbabátur, hic tranquillabátur: ibi quem diléxerat, negábat: hic quem negáverat, diligébat. Sed adhuc étiam tunc amor ipse infírmus fúerat et angústus, donec eum roboráret et dilatáret Spíritus sanctus.

Te Deum laudámus. 15.

Sabbato in Vigilia Pentecostes.

Ab hac die usque ad Festum Trinitatis inclusive, si occurrat Festum Duplex ex majoribus vel alicujus Doctoris Ecclesiæ, transfertur post prædictum Festum Trinitatis. De aliis vero Duplicibus et de Semiduplicibus fit tantum Commemoratio, excepto triduo Pentecostes.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ Apóstoli.

Lectio i.

Judas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his, qui sunt in Deo Patre diléctis, et Christo Jesu conservátis, et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis: déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscrípti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem, et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℞. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: *

Et vidéntibus illis elevátus est, allelúja: et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúja. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. Et.

Lectio ii.

Commonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægýpti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit: ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomórrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Símiliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad sum̃um ejus. Spécies.

Lectio iii.

Cum Míchaël Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ: sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcúmque quidem ignórant, blasphémant: quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt: Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia: quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Exaltáre Dómine. 320.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi de Sýmbolo ad Catechúmenos.

Lib. 4. cap. 1. tom. 9.

Lectio iv.

Dum per sacratíssimum crucis signum vos suscépit in útero sancta mater Ecclésia, quæ sicut et fratres vestros cum sum̃a lætítia spirituáliter páriet, nova proles futúra tantæ matris, quoúsque per lavácrum sanctum regenerátos veræ luci restítuat, cóngruis aliméntis eos, quos portat, pascat in útero, et ad diem partus sui lætos læta perdúcat: quóniam non tenétur hæc senténtia Hevæ, quæ in tristítia et gémitu parit fílios; nec ipsos gaudéntes, sed pótius fléntes. Hæc enim solvit, quod illa ligáverat: ut prolem, quam per inobediéntiam sui, morti donávit, hæc per obediéntiam restítuat vitæ. Omnia sacraménta, quæ acta sunt et agúntur in vobis per ministérium servórum Dei, exorcísmis, orationibus, cánticis spirituálibus, insufflatiónibus, cilício, inclinatióne cervícum, humilitáte pedum, pavor ipse omni securitáte appeténdus: hæc ómnia, ut dixi, escæ

sunt, quæ vos refíciunt in útero, ut renátos ex baptísmo hílares vos mater exhíbeat Christo.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

Accepístis et sýmbolum, protectiónem parturiéntis contra venéna serpéntis. In Apocalýpsi Joánnis Apóstoli scriptum est hoc, quod staret draco in conspéctu mulíeris, quæ paritúra erat, ut cum peperísset, natum ejus coméderet. Dracónem diábolum esse, nullus vestrum ignórat: Mulíerem illam Vírginem Maríam significásse, quæ caput nostrum íntegra íntegrum péperit; quæ étiam ipsa figúram in se sanctæ Ecclésiæ demonstrávit: ut quómodo fílium páriens, virgo permánsit, ita et hæc omni témpore membra ejus páriat, et virginitátem non amíttat. Ipsas senténtias sacratíssimi sýmboli adjuvánte Dómino exponéndas suscépimus, ut, quid síngulæ contíneant, vestris sénsibus intimémus. Paráta sunt corda vestra, quia exclúsus est inimícus de córdibus vestris.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja: * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi.

Huic vos renuntiáre proféssi estis: in qua professióne, non homínibus, sed Deo et Angelis ejus conscribéntibus dixístis, Renúntio. Renuntiáte non solum vócibus, sed étiam móribus: non tantum sono linguæ, sed et actu vitæ: nec tantum lábiis sonántibus, sed opéribus pronuntiántibus. Scitóte vos cum cállido, antíquo, et veternóso inimíco suscepísse certámen: non in vobis post renuntiatiónem invéniat ópera sua, non jure vos áttrahat in servitútem suam. Deprehénderis enim, et detégeris Christiáne, quando áliud agis, et áliud profitéris: fidélis in nómine, áliud demónstrans in ópere, non tenens promissiónis tuæ fidem: modo ingrédiens ecclésiam oratiónes fúndere, post módicum in spectáculis cum histriónibus impudíce clamáre. Quid tibi cum pompis diáboli, quibus renuntiásti?

℟. Ascéndens Christus. 323.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 14. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 74. in Joann. sub fin. et 75.

Quod ait, Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis: osténdit et seípsum esse Paráclitum. Paráclitus enim latíne dícitur advocátus: et dictum est

de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est Deo: legi enim Dei non est subjécta, nec enim potest: velut si dicámus: Injustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi signíficans dilectóres: quæ diléctio non est a Patre. Et ídeo dilectióni hujus mundi, de qua satágimus ut minuátur et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii.

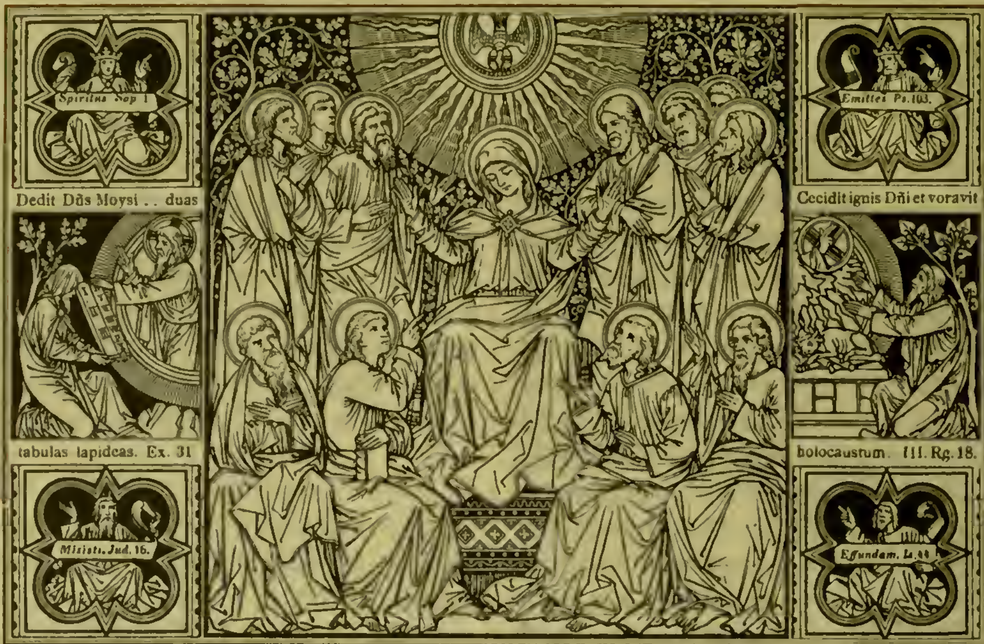
Mundus ergo eum accípere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisíbiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus sanctus potest, qui vidéri nisi invisibíliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum: quia apud vos manébit, et in vobis erit. Erit in eis, ut máneat; non manébit, ut sit: prius est enim esse alícubi, quam manére. Sed ne putárent quod dictum est, Apud vos manébit; ita dictum, quemádmodum apud hóminem hospes visibíliter manére consuévit, expósuit quid díxerit, Apud vos manébit, cum adjúnxit et dixit, In vobis erit.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. ℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque aúdiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum. Glória Patri. Cum.

Lectio ix.

Ergo invisibíliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia: sic enim a nobis vidétur in nobis et nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus altérius, nostram vidére non póssumus: consciéntiam vero nostram vidémus, altérius non vidémus. Sed consciéntia numquam est nisi in nobis: Spíritus autem sanctus potest esse étiam sine nobis. Datur quippe ut sit et in nobis: sed vidéri et sciri, quemádmodum vidéndus et sciéndus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus sancti, ne quisquam putáret, quod ita eum Dóminus datúrus fúerit velut pro seípso, ut non et ipse cum eis esset futúrus, adjécit atque ait: Non relínquam vos órphanos, véniam ad vos. Quamvis ergo nos Fílius Dei suo Patri adoptáverit fílios, et eúmdem Patrem nos volúerit habére per grátiam, qui ejus Pater est per natúram: tamen étiam ipse circa nos patérnum affectum quodámmodo demónstrat, cum dicit: Non relínquam vos órphanos.

Te Deum laudámus. 15.

IN FESTO PENTECOSTES.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 360. Ps. ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1].

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

Veni Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas.
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

Sic terminantur Hymni usque ad Vesperas Sabbati sequentis.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non vos relínquam órphanos, allelúja: vado et vénio ad vos, allelúja: et gaudébit cor vestrum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Dominica Pentecostes.

Ad Matutinum.

Invitat. Allelúja, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Jam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Patris fruéndum múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties,
Signat beáta témpora.

Cum lucis hora tértia
Repénte mundus íntonat,
Apóstolis orántibus
Deum veníre núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta sancto Spíritu,
Vocésque divérsas sonant,
Fantur Dei magnália.

Notíque cunctis Géntibus,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Judǽa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Madére musto sóbrios
Christi fidéles íncrepat.

Sed éditis miráculis
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsum profári pérfidos,
Joéle teste cómprobans.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

Ad Nocturnum.

Ant. Factus est * repénte de cœlo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Factus est repénte de cœlo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Ant. Confírma hoc Deus, * quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua paúperi Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotí-

die: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dñi éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino:

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Ant. Emítte Spíritum tuum, * et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

Psalmus 103.

Bénedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sǽculum sǽculi.

Abýssus, sicut vestiméntum amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * aúferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sǽculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 14. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater

meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evangelia.

Libet, fratres caríssimi, evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut post diútius líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódie namque Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, et foris apparéntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda flammántia: quia dum Deum in ignis visióne suscepérunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est: unde et Joánnes dicit: Deus cáritas est. Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret.

℟. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja: et súbito factus est sonus de cœlo, allelúja, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cœlo venit super eos. Tamquam.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Sed ecce, si unusquísque vestrum requirátur, an díligat Deum: tota fidúcia, et secúra mente respóndet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicit: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in epístola sua idem Joánnes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Vere étenim Deum dilígimus et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profécto Deum non amat: quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto: et cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres caríssimi, quanta sit ista dígnitas, habére in cordis hospítio advéntum Dei. Certe si domum nostram quisquam dives, aut præpotens amícus intráret, omni festinántia domus tota mundarétur, ne quid fortásse esset quod óculos amíci intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte quid Véritas dicat: Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit: quia per compunctiónem quidem Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum quo compúncti fúerant, obliviscúntur: sic-

que ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxíssent.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Cum compleréntur * dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Spíritus Dómini * replévit orbem terrárum, allelúja.

3. Repléti sunt omnes * Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

4. Fontes, et ómnia * quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

5. Loquebántur * váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

Beáta nobis gaúdia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Illápsus est Apóstolis.

Ignis vibránte lúmine
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et caritáte férvidi.

Linguis loquúntur ómnium,
Turbæ pavent Gentílium:
Musto madére députant,
Quos Spíritus repléverat.

Patráta sunt hæc mýstice,
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum círculo,
Quo lege fit remíssio.

Te nunc Deus piíssime
Vultu precámur cérnuo,
Illápsa nobis cœ́litus
Largíre dona Spíritus.

Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia:
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Bened. Ant. Accípite Spíritum sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Ad Primam.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos, allelúja. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Ad Tertiam.

Hymnus.

Veni Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

Qui dicitur ad Tertiam per totam Octavam loco Hymni Nunc sancte.

Ant. Spíritus Dómini.

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℟. br. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Allelúja, allelúja. Spíritus. ℣. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spíritus.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja. ℟. Docébit vos ómnia, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Repléti sunt omnes.

Capitulum. Act. 2.

Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

℟. br. Spíritus Paráclitus, * Allelúja, allelúja. Spíritus. ℣. Docébit vos ómnia. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spíritus.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Loquebántur.

Capitulum. Act. 2. b.

Judǽi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℟. br. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúja, allelúja. Repléti. ℣. Et cœpérunt loqui. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Repléti.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 360. Ps. de Dominica. 107. qui dicuntur quotidie per Octavam.

Capit. Cum compleréntur. 354.

Hymnus. Veni Creátor Spíritus. ut supra. 354.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. ℟. Magnália Dei, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Hódie compléti sunt dies Pentecóstes, allelúja: hódie Spíritus sanctus in igne discípulis appáruit, et tríbuit eis charísmatum dona: misit eos in univérsum mundum prædicáre, et testificári: qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja.

Infra Octav. Pentec. fit Offic. sicut in die, exceptis ℣℣. ad Noct., Lectionibus, ℟℟., Antiph. ad Benedictus et ad Magnificat, et Orationibus.

Si infra Oct. occurrat Festum ix Lectionum, quod transferri possit, transfertur post Octavam. De alio autem Festo novem Lectionum et de Simplici in hoc triduo nulla fit Commemoratio; reliquis vero diebus fit tantum Commemoratio.

Feria Secunda.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 3. b.

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 12. in Joann., sub fin.

Quantum in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi, ut salvet mundum, non, ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso: ex te judicáberis. Et quid dicam, judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit: quid dictúrum sperábas, nisi, Judicátur? Quod addit: Jam, inquit, judicátus est: nondum appáruit judícium, et jam factum est judícium.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Novit enim Dóminus, qui sunt ejus: novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam: novit ségetem, novit et zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras, quam lucem: erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus?

Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, et venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit veritátem, venit ad lucem.

℞. Spíritus sanctus procédens a throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo: * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúja. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. Ut in. Glória Patri. Ut in.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Sed dilexérunt, inquit, ténebras magis quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua: quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo, et peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit: quod audis, peccátor, ipse homo fecit. Dele, quod fecísti, ut Deus salvet, quod fecit. Opórtet ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cœperit tibi displicére quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum, conféssio est óperum malórum.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum; ut quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Ant. Si quis díligit me, sermónem meum servábit: et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúja.

Feria Tertia.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja.
℞. Docébit vos ómnia, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Amen, amen dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 45. in Joann. post init.

Dóminus de grege suo, et de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo pagáni: Bene vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse bene vívere, ut detur illi semper vívere: nam

cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, et per jánuam intret in ovíle.

℟. Apparuérunt Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúja: * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus sanctus, allelúja, allelúja. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Sedítque.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Quærunt ergo plerúmque tales hómines étiam persuadére homínibus, ut bene vivant, et Christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere et occídere; non ut bonus pastor, conserváre atque salváre. Fuérunt ergo quidam philósophi de virtútibus et vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dícere audérent homínibus: Nos sequímini, sectam nostram tenéte, si vultis beáte vívere. Sed non intrábant per óstium: pérdere volébant, mactáre et occídere.

℟. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúja. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui. Prout. Glória Patri. Prout.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Quid de istis dicam? Ecce ipsi pharisæi legébant, et in eo, quod legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præséntem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si quos forte sedúcerent, mactándos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus: videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se Vidéntes non solum jactant, sed a Christo illuminátos vidéri volunt: sunt autem hærétici.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Ego sum óstium, dicit Dóminus: per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua invéniet, allelúja.

Oratio.

Adsit nobis, quǽsumus Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Ad Magnif. Ant. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis, allelúja.

Feria Quarta
Quatuor Temporum.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 6. c.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joann. post init.

Noli cogitáre te invítum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, et a rebus máxime divínis intelligéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis: Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte: étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino: et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cœléstis. Porro si poétæ dícere lícuit: Trahit sua quemque volúptas: non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quanto fórtius nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An vero habent córporis sensus voluptátes suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dícitur: Fílii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt: Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénte voluptátis tuæ potábis eos. Quóniam apud te est fons vitæ: et in lúmine tuo vidébimus lumen?

℟. Disciplínam et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúja: firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus sanctus super eos venit. Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Da amántem, et sentit quod dico: da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem: da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit, quid loquor. Tales erant isti, qui ínvicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ díligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intélligi vóluit, advertámus fratres, et quantum póssumus, capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuit Fílium: et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem crédidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

℟. Ite in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúja: *

Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In nómine meo dæmónia ejícient. linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui. Glória Patri. Qui.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Aríus crédidit creatúram, non eum traxit Pater: quia non consíderat Patrem, qui Fílium non credit æquálem. Quid dicis, o Ari? Quid dicis hærétice? quid lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater: non enim intellexísti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ramum víridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur: et quod currit, tráhitur, amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delícias et voluptátes terrénas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est, Trahit sua quemque volúptas: non trahit revelátus Christus a Patre? Quid enim fórtius desíderat ánima, quam veritátem?

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Ego sum panis vivus, * dicit Dóminus, qui de cœlo descéndi, allelúja, allelúja.

Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Ant. Ego sum panis vivus, * qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúja.

Feria Quinta.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 9.

In illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 6. in cap. 9. Lucæ.

Qualis débeat esse qui evangelízat regnum Dei, præcéptis evangélicis designátur: ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsídii sæculáris adminícula non requírens, fidéque tutus, putet sibi quo minus ea requírat, magis posse suppétere. Quæ pos-

sunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur afféctum: qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte rejécta contemptísque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constántiæ generále mandátum, ut pacem ferant, constántiam servent, hospitális necessitúdinis jura custódiant: aliénum a prædicatóre regni cœléstis ástruens cursitáre per domos, et inviolábilis hospítii jura mutáre.

℟. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans; non consúmens, sed lucens: et invénit corda discipulórum receptácula munda: * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et tríbuit.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Sed ut hospítii grátia deferénda censétur: ita étiam, si non recipiántur, excutiéndum púlverem, et egrediéndum de civitáte mandátur. Quo non medíocris boni remunerátio docétur hospítii: ut non solum pacem tribuámus hospítibus, verum étiam, si qua eos terrénæ obúmbrant delícta levitátis, recéptis apostólicæ prædicatiónis vestígiis auferántur. Nec otióse secúndum Matthǽum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligénda decérnitur: ut mutándi hospítii, necessitudinísque violándæ causa non súppetat. Non tamen éadem caútio receptóri mandátur hospítii: ne, dum hospes elígitur, hospitálitas ipsa minuátur.

℟. Spíritus sanctus replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spíritu sancto: et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cœlo venit super eos. Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Sed hæc, ut secúndum lítteram de hospítii religióne venerábilis est forma præcépti: ita étiam de mystério senténtia cœléstis arrídet. Etenim cum domus elígitur, dignus hospes inquíritur. Videámus ígitur, ne forte Ecclésia præferénda designétur, et Christus. Quæ enim dígnior domus apostólicæ prædicatiónis ingréssu, quam sancta Ecclésia? Aut quis præferéndus magis ómnibus vidétur esse, quam Christus, qui pedes suis laváre consuévit hospítibus: et quoscúmque sua recéperit domo, pollútis non patiátur habitáre vestígiis: sed maculósos licet vitæ prióris, in réliquum tamen dignétur mundáre procéssus? Hic est ígitur solus, quem nemo debet desérere, nemo mutáre. Cui bene dícitur: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes, et nos crédimus.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Convocátis Jesus * duódecim discípulis suis,

dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent: et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infírmos, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum ..... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Ad Magnif. Ant. Spíritus * qui a Patre procédit, allelúja: ille me clarificábit, allelúja, allelúja.

Feria Sexta Quatuor Temporum.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúja.
℟. Docébit vos ómnia, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 5. d.

In illo témpore: Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant pharisǽi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilǽæ, et Judǽæ, et Jerúsalem: et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in cap. 5. Lucæ, post init.

Non otiósa hujus paralýtici, nec angústa medicína est, quando Dóminus et orásse præmíttitur: non útique propter suffrágium, sed propter exémplum. Imitándi enim spécimen dedit, non precándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilǽa, et Judǽa, et Jerúsalem legis doctóribus, inter ceterórum remédia debílium, paralýtici istíus medicína descríbitur. Primum ómnium, quod ante díximus, unusquísque æger peténdæ precatóres salútis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resolúta, actuúmque nostrórum claudа vestígia, verbi cœléstis remédio reforméntur.

℟. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos: * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Sint ígitur áliqui monitóres mentis, qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis: et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cum apud Deum servus et interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi?

℟. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis,

allelúja, allelúja. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et hoc. Glória Patri. Et hoc.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Disce qui júdicas, ignóscere: disce qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omíttere, ut vere paralýtici istíus corpus credámus esse sanátum: cognósce tamen interióris hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judǽi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum útique eum confiténtur: suóque judício perfídiam suam prodúnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent. Te Deum. 15.

Ad Bened. Ant. Dixit Jesus: * Ut sciátis autem, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, ait paralýtico: Tibi dico, surge: tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúja.

Oratio.

Da quǽsumus Ecclésiæ tuæ miséricors Deus: ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Ant. Paráclitus autem * Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis, allelúja.

Sabbato
Quatuor Temporum.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 4. g.

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in cap. 4. Lucæ, sub finem.

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judǽam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii.

Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœ́perit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos: quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúja: * Accípite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite. Glória Patri. Accípite.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœ́perat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bened. Ant. Cáritas Dei * diffúsa est in córdibus nostris, per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja.

Oratio.

Méntibus nostris, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum benígnus infúnde: cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum .... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Post Nonam celebrata Missa terminatur tempus Paschale.

PROPRIUM SANCTORUM.

FESTA FEBRUARII.

Die 6. Februarii.

S. Titi Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut juste et pie vivéntes in hoc sæculo, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

Pro commem. S. Agathæ Virg. Mart.

Ant. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum: jube me Dómine ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur.

Postea fit commem. Feriæ.

Deinde S. Dorotheæ Virginis et Martyris.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quǽsumus Dómine, beáta Doróthea Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lectiones Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco. [68]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Titum Creténsium epíscopum vix Pauli Apóstoli verbo christiánæ fídei sacraméntis, mysteriísque excúltum, ea sanctitátis luce Ecclésiæ tunc vagiénti effulsísse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris Géntium discípulos merúerit cooptári. Ascítus in partem óneris prædicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Paulo éxstitit carus, ut ipse, cum venísset Tróadem propter Evangélium Christi, testátus sit, non habuísse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénerit. Et paulo post Macedóniam petens, rursus suam in eum caritátem ita éxprimit: Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quamóbrem Corínthum ab Apóstolo missus, ea sapiéntia, et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quæ præsértim de fidélium pietáte eleemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat, ut Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed étiam desidérium, fletum, æmulatiónem inter eos pro Paulo, qui illos primus instítuit, excitáverit. Ad effundéndum ínterim inter Gentes linguis locísque distínctas divíni verbi semen, plúribus terra maríque itinéribus reléctis, magnáque ánimi firmitáte pro crucis trophǽo curis laboribúsque exantlátis, una cum duce Paulo Cretæ ínsulam áppulit. Cum porro huic ecclésiæ epíscopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, dubitándum non est, quin in eo múnere ita versátus sit, ut, juxta ipsíus Pauli præceptóris mónita, seípsum præbúerit exémplum bonórum óperum in doctrína, in integritáte, in gravitáte.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Itaque tamquam lucérna inter eos, qui in idololatríæ et mendaciórum ténebris, véluti in umbra mortis sedébant, religiónis jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut crucis vexíllum explicáret, strénue consudásse. Tandem meritórum et diérum plenus, quarto supra nonagésimum anno, prídie Nonas Januárii, pretiósa justórum morte obdormívit in Dó-

mino, et sepúltus est in ecclésia, ubi ab Apóstolo miníster fúerat constitútus. Hujus nomen a sancto Joánne Chrysóstomo, et a sancto Hierónymo præcípue commendátum, Martyrológio Románo eádem die inscríptum légitur; verum pro ejus die festo cum Offício et Missa in cathólico orbe recoléndo ab utróque clero, primam insequéntem diem líberam Summus Póntifex Pius nonus assignávit.

℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evangelia.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus quam inter duos, cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr.

In Laudibus fit comm. Feriæ et S. Dorotheæ.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio ut supra 372.

Vesperæ a Capit. de sequ. comm. præced. et Feriæ.

Die 7. Februarii.
S. Romualdi Abbatis.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra 371.

Postea commem. Feriæ.

In I. Nocturno. Lectiones Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [94]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Romuáldus Ravénnæ, Sérgio patre, nóbili génere natus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse pœniténtiæ causa secéssit: ubi religiósi hóminis sermóne ad pietátis stúdium veheméntius incénsus, viso étiam semel et íterum per noctem in ecclésia beáto Apollinári, quod Dei servus illi futúrum promíserat, mónachus effícitur. Mox ad Marínum, vitæ sanctitáte ac severióre disciplína in fínibus Venetórum eo témpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam et sublímem perfectiónis viam eo magístro ac duce uterétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Multis sátanæ insídiis, et hóminum invídia oppugnátus, tanto humílior se assídue jejúniis et oratiónibus exercébat, et rerum cœléstium meditatióne, vim lacrimárum profúndens, fruebátur: vultu tamen ádeo læto semper erat, ut intuéntes exhilaráret. Magno apud príncipes et reges in honóre fuit: multíque ejus consílio, mundi illécebris abjéctis, solitúdinem petiérunt. Martýrii quoque cupiditáte flagrávit, cujus causa dum in Pannóniam proficíscitur, morbo, quo afflictabátur cum progrederétur, levabátur cum recéderet, revérti cógitur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

In vita et post mortem miráculis clarus, spíritu étiam prophetíæ non cáruit. Scalam a terra cœlum pertingéntem, in similitúdinem Jacob Patriárchæ, per quam hómines in veste cándida ascendébant et descendébant, per visum conspéxit: eóque Camalduiénses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirabíliter agnóvit. Dénique cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servísset, ad eum migrávit, anno salútis millésimo vigésimo séptimo. Ejus

corpus quinquénnio postquam sepúltum fúerat, íntegrum repértum, Fabriáni in ecclésia sui órdinis honorífice cónditum est.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. de Communi Abbatum 1. loco. [97]

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr. et de ea fit commem. in Laud.

Vesp. a Capit. de sequ. cum comm. præced. et Feriæ.

Die 8. Februarii.

S. Joannis de Matha Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joánnem órdinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cœlitus institúere dignátus es: præsta quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra 374.

Deinde commem. Feriæ.

In I. Nocturno. Lectiones Beátus vir. de eodem Communi 2. loco. [94]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes de Matha, órdinis sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum institútor, Falcóne in Província natus est paréntibus pietáte et nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque theologíæ currículo, magistérii laúream adéptus, doctrínæ et virtútum splendóre enítuit. Quibus motus Parisiénsis Antístes, ad sacrum presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte cómmorans, sapiéntia et móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cum autem in sacéllo ejúsdem epíscopi, ipso cum áliis astánte, primum Deo Sacrum offérret, cœlésti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in péctore crux rúbei et cærúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, et super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis, appáruit. Qua visióne in éxtasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, se ad rediméndos ab infidélibus captívos destinári.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Quo vero matúrius in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit, ibíque divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit: cum quo ínita societáte, se per triénnium in oratióne, et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exér-

cuit. Cóntigit autem, ut dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, crucem inter córnua gerens, rúbei et cærúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam: et exínde ferventius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam proficísci decrevérunt, ut a Summo Pontífice novi órdinis pro rediméndis captívis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tértius: qui illis benígne accéptis dum secum de re propósita delíberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solémnia ad sacræ Hóstiæ elevatiónem, Angelus ei cándida veste, cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos appáruit. Quo viso Póntifex institútum approbávit, et novum órdinem sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum vocári jussit, ejúsque professóribus albas vestes cum cruce rúbei et cærúlei colóris præbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Sic stabilíto órdine, sancti fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque cœnóbio Cervi frígidi in diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, ecclésiam, et hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis donávit cum multis redítibus et possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Maróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, Joánnes proféctus est, regúmque, príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et paúperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, et morbo conféctus, ardentíssimo Dei et próximi amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eísque ad opus redemptiónis cœlitus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dómino sextodécimo Kaléndas Januárii, anno salútis millésimo ducentésimo décimo tértio; ejúsque corpus in ipsa ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. de eodem Communi primo loco. [91]

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr., et de ea fit commem. in Laudibus.

Vesp. a Cap. de sequ. cum comm. præc., Feriæ et S. Apolloniæ Virg. et Mart.

Die 9. Februarii.

S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ. (m. t. v.)

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrílle, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti: concéde, ipso intercedénte; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit comm. S. Joañis de Matha.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Postea Feriæ occurr. et S. Apolloniæ Virg. et Mart.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Apollóniæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñm.

In I. Noct. Lectiones Sapiéntiam. de Communi Doctorum. [79]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cyríllus Alexandrínus, cujus præcónia non uníus tantum vel altérius sunt comprobáta testimónio, sed étiam œcumenicórum Conciliórum Ephesíni et Chalcedonénsis actis celebráta, claris ortus paréntibus, ac Theóphili epíscopi Alexandríni nepos, adhuc adoléscens præcelléntis ingénii clara specímina dedit. Lítteris ac sciéntiis egrégie imbútus, ad Joánnem epíscopum Hierosolymitánum se cóntulit, ut in christiána fide perficerétur. Alexandríam deínde cum rediísset, Theóphilo vita functo, ad illíus sedem evéctus est; quo in múnere ita óptimi pastóris formam ab Apóstolo definítam constánter præ se tulit, ut sanctíssimi præsulis glóriam mérito sit adéptus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Salútis animárum zelo incénsus curas omnes inténdit, ut sibi commíssum gregem in fídei et morum integritáte serváret, atque a venenátis infidélium et hæreticórum páscuis defénderet. Hinc tum Nováti ásseclas e civitáte expélli, tum Judǽos qui furóre acti in cædem Christianórum conspiráverant, juxta leges puníri satégit. Singuláre vero Cyrílli pro cathólicæ fídei incolumitáte enítuit stúdium contra Nestórium Constantinopolitánum epíscopum, asseréntem Jesum Christum ex María Vírgine hóminem tantum et non Deum natum, eíque divinitátem pro méritis esse collátam; cujus emendatiónem cum frustra tentásset, eum sancto Cœlestíno Pontífici Máximo denuntiávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Cœlestíni delegáta auctoritáte, Concílio Ephesíno præfuit, in quo hæresis Nestoriána pénitus proscrípta est, damnátus Nestórius et a sua sede dejéctus, ac dogma cathólicum de una in Christo, eáque divína persóna, et divína gloriósæ Vírginis Maríæ maternitáte assértum; plaudénte pópulo univérso, qui incredíbili gaúdio géstiens, collucéntibus fácibus domum dedúxit epíscopos. Sed hac de causa Cyríllus calúmniis, injúriis et persecutiónibus plúrimis a Nestório ejúsque fautóribus impetítus fuit; quas ipse patientíssime tulit, ita ut de sola fide sollícitus, quidquid advérsus eum effutiébant ac moliebántur hærétici, pro níhilo habéret. Tandem pro Ecclésia Dei máximis perfúnctus labóribus, plurimísque scriptis éditis tum ad éthnicos et hæréticos confutándos, tum ad sacras scriptúras et cathólica explanánda dógmata, sancto fine quiévit anno quadringentésimo quadragésimo quarto, episcopátus trigésimo secúndo. Leo décimus tértius Póntifex Máximus Offícium et Missam præclaríssimi hujus fídei cathólicæ propugnatóris et Orientális ecclésiæ lúminis, ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Iste est. [71]

In III. Noct. Lect. de Homil. in Evang. Vos estis. de Comm. Doct. 1. loco. [81] Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr.

In Laud. fit com̃. Fer. et S. Apolloniæ.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas; invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Vesp. a Cap. de sequ. comm. præc. et Feriæ.

Die 10. Februarii.

S. Scholasticæ Virginis.

Duplex.

Omnia de Com̃uni Virg. [100] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam in colúmbæ spécie cœlum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gaúdia perveníre. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. præced.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrílle, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Postea Feriæ occurrentis.

In I. Nocturno Lectiones. De virgínibus. de eodem Com̃uni 1. loco. [104]

In II. Nocturno.

Ex libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Cap. 33.

Scholástica venerábilis patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per

annum veníre consuéverat, ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater, qui totum diem in Dei laúdibus, sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cœléstis vitæ gaúdiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cœli serénitas, ut nulla in áëre nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis, et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consséderant, pedem movére potúerint.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Sanctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áëris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est: sed tanta fuit conveniéntia oratiónis, et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret: quátenus unum, idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos, et tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, soror: quid est quod fecísti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, et audíre me noluísti: rogávi Deum meum, et audívit me: modo ergo, si potes, egrédere, et me dimíssa ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Cumque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post tríduum in cella consístens, elevátis in áëra óculis, vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore egréssam in colúmbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus

glóriæ congaúdens, omnipoténti Deo in hymnis et laúdibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlchro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

℟. Afferéntur Regi. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. de eodem Communi 1. loco. [110]

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr. et de ea fit commem. in Laud. et Vesp.

Die 14. Februarii.

S. Valentini Presbyteri et Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dñm.

In Laudibus. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 15. Februarii.

Ss. Faustini et **Jovitæ** Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In Laud. Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 18. Februarii.

S. Simeonis Episcopi et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In Laud. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 22. Februarii.

In Cathedra **S. Petri Antiochiæ.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant., Ps., Capit. et alia hic non propria de Comm. Conf. Pont. [66]

Hymnus.

Quodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum Petre in arce síderum:
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice:
In fine mundi judicábis sæculum.

Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate, sit supérne Spíritus
Honor tibi, decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnif. Ant. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. S. Pauli ante alias quascumque comm. etiam Festi Dupl. aut Domin.

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis quæsumus; ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cœlórum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quodcúmque. ut supra.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in

salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui, * Et claves regni cœlórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et claves.

Lectio ii.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta: reportántes finem fídei vestræ salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iii.

De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 15. de Sanctis.

Lectio iv.

Institútio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie episcopátus cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo Ecclésiæ natálem sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum; tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et ídeo.

Lectio v.

Petrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit: et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit.

Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit: Exáltent eum in ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit: quia dignum est ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cœlum conscénditur.

℟. Ego pro te rogávi Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Lectio vi.

Quod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc Ecclésiæ ínvicem præstant, quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honóris. Cum solemnitátem hanc Ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit, miror, cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.

℟. Petre amas me? Tu scis Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis díligis me plus his? Tu scis Dómine, quia amo te. Pasce. Glória. Pasce.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 16. b.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

Serm. 3. in annivers. assumpt. suæ, post initium.

Apóstolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, intérrogat: et támdiu sermo respondéntium commúnis est, quámdiu humánæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulórum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cum dixísset: Tu es Christus Fílius Dei vivi: respóndit ei Jesus: Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est. Id est, ídeo beátus es, quia Pater meus te dócuit: nec terréna opínio te feféllit, sed inspirátio cœléstis instrúxit: et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis. Et ego.

Lectio viii.

Et ego, inquit, dico tibi: hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excelléntiam tuam, quia tu es Petrus: id est, cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum præter quod

nemo potest áliud pónere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxstruam templum: et Ecclésiæ meæ cœlo inserénda sublímitas, in hujus fídei firmitáte consúrget.

℞. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr.

Ad Laudes.

Hymnus.

Beáte pastor Petre clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum claúdere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sǽcula. Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℞. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Bened. Ant. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. S. Pauli.

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. ℞. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis quǽsumus; ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Postea Feriæ.

In II. Vesperis.

Hymnus ut in I. Vesp. 381.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi. ℞. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnif. Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Postea fit commem. S. Pauli, sequ. et Feriæ.

Die 23. Februarii.

S. Petri Damiani Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Concéde nos, quǽsumus omnípotens Deus, beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gaúdia consequámur. Per Dñm.

Deinde fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de eodem Comm. 1. loco. [68]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, Ravénnæ honéstis paréntibus natus, adhuc lactens a matre numerósæ prolis pertǽsa, abjícitur; sed doméstıcæ mulíeris ópera semivívus excéptus ac recreátus, genitríci ad humanitátis sensum revocátæ rédditur. Utróque orbátus parénte, tamquam vile mancípium sub áspera fratris tutéla duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum, ac pietátis erga patrem egrégium tunc spécimen dedit; invéntum síquidem forte nummum, non própriæ inédiæ sublevándæ, sed sacerdóti, qui divínum sacrifícium ad illíus expiatiónem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoméntum accépit, benígne recéptus, ejus cura lítteris erudítur, in quibus brevi tantum profécit, ut magístris admiratióni esset. Cum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum laude dócuit. Interim ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhíbuit; jejúniis, vigíliis, et oratiónibus solérter insístens. Caléente juvénta dum carnis stímulis ácriter urgerétur, insultántium libídinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu exstinguébat; tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua paúperes levábat, quibus frequénter pastis convívio, própriis ipse mánibus ministrábat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Perficiéndæ magis vitæ causa, in Avellanénsi Eugubínæ diœcésis cœnóbio, órdini monachórum sanctæ crucis Fontis Avellánæ a beáto Ludúlpho, sancti Romuáldi discípulo, fundáto, nomen dedit. Non ita multo post in monastérium Pomposiánum, mox in cœnóbium sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab abbáte suo missus, utrúmque ascetérium verbo sacro, præcláris institutiónibus, et móribus excóluit. Ad suos revocátus, post prǽsidis óbitum, Avellanitárum famíliæ præfícitur, quam, novis váriis in locis exstrúctis domicíliis, et sanctíssimis institútis, ita auxit, ut alter ejus órdinis parens, ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti cœnóbia, canonicórum convéntus, et pópuli sunt expérti. Urbináti

diœcési non uno nómine prófuit: Theuzóni epíscopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrándo episcopátu consílio et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratiónibus, ceterísque spectátæ sanctimóniæ exémplis excélluit. His motus Stéphanus nonus Póntifex Máximus eum licet invítum et reluctántem sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálem creávit, et Ostiénsem epíscopum. Quas Petrus dignitátes splendidíssimis virtútibus, et consentáneis episcopáli ministério opéribus gessit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Difficíllimo témpore Románæ Ecclésiæ, summísque Pontifícibus doctrína, legatiónibus, aliísque suscéptis labóribus mirífice ádfuit. Advérsus Nicolaitárum et simoníacam hǽreses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclésiæ Románæ conciliávit. Benedícto, et Cadalóo falsis pontifícibus fórtiter réstitit: Henrícum quartum Germániæ regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit: Ravennátes ad débita Románo Pontífici obséquia revocátos sacris restítuit. Canónicos Velitérnos ad sanctióris vitæ leges compósuit. In província præsértim Urbináte vix ulla fuit episcopális ecclésia, de qua Petrus non sit bene méritus; Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis: álias álibi, quando opórtuit, perínde curávit, ac suæ essent tutélæ commíssæ. Cardinalátu, et episcopáli dignitáte depósitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitáte remísit. Jejúnium sextæ Fériæ in honórem sanctæ crucis Jesu Christi: horárias beátæ Dei Genitrícis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, miráculis, et præcláre actis illústris, dum e Ravennáte legatióne redíret, Favéntiæ octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cisterciénses multis miráculis clarum, frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Faventíni non semel in præsénti discrímine propítium expérti patrónum apud Deum delegérunt: Leo vero duodécimus Póntifex Máximus Offícium Missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontíficis, quæ alíquibus in diœcésibus, atque in órdine Camaldulénsium jam celebrabántur, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclésiam. ℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ. de Comm. Doct. 1. loco. [81]

Lectio ix. de Homilia Feriæ et de ea fit commem. in Laud.

Nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

Vesp., si non est bissextilis, de sequ. cum commem. præced. et Feriæ.

Die 24. Februarii vel 25. anno bissextili.

Sancti Mathiæ Apostoli.

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi Apost. [1] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue quǽsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Deinde fit comm. S. Petri Damiani, quoties non est bissextilis.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Concéde nos. 385.

Postea Feriæ.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 1. c.

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit

et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis, usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim meum.

Lectio iii.

Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis. [7]

In II. Nocturno.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv. Ante medium.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, voléntem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt viri.

Lectio v.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium: Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum

advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt. [9]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. de Verbis Domini.

Veníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre: sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúi-

tur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum doctrína.

Lectio ix. de Homilia Feriæ et de ea fit commemoratio in Laudibus et in II. Vesperis.

FESTA MARTII.

Die 4. Martii.

S. Casimiri Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui inter regáles delícias, et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Postea S. Lucii I. Papæ et Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus qui nos beáti Lúcii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. Justus si morte. de eodem Communi 1. loco. [86]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Casimírus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ régibus ortus, a puerítia sub óptimis magístris, pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício, et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte, præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Cathólicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa construérent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga paúperes et calamitátibus oppréssos

benéficus et miséricors, patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus locícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Consummátus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter sacerdótum et religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim prætérquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum, et várii infírmi sanitátem ad ejus sepúlchrum recuperárunt; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in äëre appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo décimus eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. de eodem Communi 1. loco. [91]

In Quadrag. ix. Lectio et commemoratio Feriæ.

Postea de S. Lucio.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 7. Martii.

S. Thomæ de Aquino Confess. et Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fœcúndas: da nobis, quǽsumus, et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Postea Ss. Mart. Perpetuæ et Felicitatis.

In Vesp. et Laud. Ant. Istárum est enim regnum cœlórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória et honóre coronásti eas Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. [79]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Præclárum christiáni orbis decus et Ecclésiæ lumen, beatíssimus vir Thomas, Landúlpho cómite Aquináte et Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, futúræ in Deíparam devotiónis afféctum adhuc infántulus osténdit. Nam chártulam ab eo invéntam, in qua salutátio Angélica scripta erat, frustra adniténte nutríce, compréssa manu válide retínuit, et a matre per vim abréptam, plorátu et gestu repétiit, ac mox rédditam deglutívit. Quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens fratrum Prædicatórum órdinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígne feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis, flexis génibus ante signum crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est sibi ab Angelis constríngi lumbos: quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit. Soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut, contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cœléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Emíssus e castro per fenéstram, Neápolim redúcitur: unde Romam, póstea Parísium a fratre Joánne Theutónico, órdinis Prædicatórum generáli Magístro, ductus, Albérto Magno doctóre, philosophíæ ac theologíæ óperam dedit. Vigínti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque philósophos ac theólogos summa cum laude est interpretátus. Numquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret non tam stúdio aut labóre suo peperísse, quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli cum ad imáginem Crucifíxi veheméntius oráret, hanc vocem audívit: Bene scripsísti de me Thoma: quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non áliam Dómine, nisi teípsum. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat; et nullum fuit scriptórum genus in quo non esset diligentíssime versátus. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles ádeo excéllunt, ut ubérrima atque incorrúpta illíus doctrína, cum revelátis veritátibus mire conséntiens, aptíssima sit ad ómnium témporum erróres pervincéndos.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

A Summo Pontífice Urbáno quarto Romam vocátus, ejus jussu ecclesiásticum lucubrávit offícium in Córporis Christi solemnitáte celebrándum; oblátos vero honóres et Neapolitánum archiepiscopátum, étiam deferénte Cleménte quarto, recusávit. A prædicatióne divíni verbi non desistébat; quod cum fáceret per octávam Paschæ in basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fímbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Missus a beáto Gregório décimo ad concílium Lugdunénse, in monastério Fossæ Novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibídem óbiit quinquagenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis étiam mórtuus cláruit; quibus probátis, a Joánne vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tértio; transláto póstea ejus córpore Tolósam, ex mandáto beáti Urbáni quinti. Cum sanctis angélicis spirítibus non minus innocéntia quam ingénio comparátus, Doctóris Angélici nomen jure est adéptus, eídem auctoritáte sancti Pii quinti confirmátum. Leo autem décimus tértius, libentíssime excípiens postulatiónes et vota ómnium pene sacrórum antístitum orbis cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritáte aberrántium luem propulsándam, ad increménta scientiárum, et commúnem humáni géneris utilitátem, eum, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, per Apostólicas lítteras cœléstem patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instítuit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Noct. Homilia in Evangel. Vos estis sal terræ. de Comm. Doct. 1. loco. [81]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ occurr. in Laudibus.

Postea Ss. Mart. ut supra.

Vesp. a Capit. de sequenti, comm. præced. et Feriæ.

Die 8. Martii.

S. Joannis de Deo Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, ipsíus suffragántibus méritis; ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Deinde fit commem. præc.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui. 391.

Postea Feriæ occurr.

In I. Nocturno Lectiones Beátus vir. de eodem Communi 2. loco. [94]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes de Deo ex cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris, junióris regni Lusitániæ natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore, non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatiónem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in paúperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cœlésti caritáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi exstrúcto, jactóque novi órdinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fœcundávit fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum corporúmque profectu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Paupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem profícua déerat. Effúsa quoque extra nosocomíum caritáte indigéntibus muliéribus víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis extermináret. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas, jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit, in schola caritátis édocens, segniórem in eum fuísse ignem, qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Multíplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte miríficе excélluit, et lacrimárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ sa-

craméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus, e léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini: quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum, Alexánder octávus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 22. d.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisǽi: et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joáñis Chrysóstomi.

Homilia 72. in Matth.

Sadducǽis confúsis, pharisǽi rursus aggrediúntur: cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt: et legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant: Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant. Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dñm Deum tuum: hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

Quamóbrem símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo: Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit: quorum caput et radix est: Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: *Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus.

Vesp. a Capit. de sequ. cum comm. præced. et Feriæ.

Die 9. Martii.

S. Franciscæ Viduæ Romanæ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [116] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti: concéde quǽsumus; ut intercessiónis ejus auxílio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui. 393.

Postea Feriæ occurrentis.

In I. Nocturno Lectiones Mulíerem fortem. de eodem Communi. [120]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Francísca nóbilis matróna Románа, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla: étenim pueríles ludos et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, et monastérium íngredi propósuit: paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis, júveni æque díviti ac nóbili nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit: a spectáculis, convíviis, aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a doméstieis curis supérerat témporis, oratióni aut proximórum utilitáti tríbuens: in id vero máxima sollicitúdine incúmbens, ut matrónas Románas a pompis sǽculi et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter domum Oblatárum, sub régula sancti Benedícti, congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instítuit. Viri exsílium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non modo constantíssime tolerávit: sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Viro defúncto, ad prædíctam Oblatárum domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrimis eárum número adscríbi supplíciter postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen quam ancíllæ, vilissimǽque féminæ, et immundítiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem et verbo declarávit et exémplo: sæpe enim e suburbána vínea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eísdem onú-

stum agens per Urbem asélIum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat: ægrotantésque in xenodochíis vísitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo, crebrísque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo confessárii mandáto, a cujus ore nutúque pendébat, módice temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Divína mystéria, præsértim vero Christi Dómini passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrimárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharístiæ sacraménto, spíritu in Deum eleváta, ac cœléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit; Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum et prophetíæ dono enítuit, quo et futúra prædíxit, et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel e cœlo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit: et aliquándo earúmdem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis, abúnde expléverit. Dénique méritis et miráculis clara, migrávit ad Dóminum, anno ætátis suæ quinquagésimo sexto. Quam Paulus quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum. de eodem Communi. [125]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus.

In II. Vesp. com. sequ., postea Feriæ.

Die 10. Martii.

Ss. Quadraginta Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. [52] præter sequ.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dñm.

Et fit commem. Feriæ occurr.

In I. Noct. Lect. Fratres: Debitóres. de eodem Communi. [54]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Licínio imperatóre, et Agricoláo præside, ad Sebásten Arméniæ urbem, quadragínta mílitum fides in Jesum Christum, et fortitúdo in cruciátibus perferéndis eníituit. Qui sæpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constrícti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, híemis témpore frigidíssimo, nudi sub apérto áëre supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio: Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item Dómine coróna donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingréssa est in orbem terrárum. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Céteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes, et luce circumfúsos, et quosdam e cœlo descendéntes Angelos tamquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur: Quadragínta hi sunt: quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus: nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se christiánum esse clara voce proféssus, Martýribus se adjúnxit. Cum vero prǽsidis satéllites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacíllis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

In eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus, adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est: Fili, paulísper sústine; ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quod speráret ímpia tur-

ba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse; ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequebátur: in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit: ut qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cœlum pervenírent. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in profluéntem, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ et íntegræ repértæ, honorífico sepúlchro cónditæ sunt.

℟. Tamquam aurum. [58]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Descéndens Jesus. de eodem Comm. 2. loco. [64]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Die 12. Martii.

S. Gregorii Papæ Confessoris et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. [66] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti: concéde propítius; ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lect. Sapiéntiam. de Communi Doct. [79]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Magnus, Románus, Gordiáni senatóris fílius, adoléscens philosophíæ óperam dedit; et prætório offício functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri, ubi Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam proféssus, póstea abbas fuit. Mox diáconus cardinális creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínum imperatórem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutýchium patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum imperátor in ignem injíceret. Quare Eutýchius paulo post cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat, multis præséntibus, dicens: Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur: quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit, recusávit. Nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit: ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur.

In pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat: in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Paúperes et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia represssit: Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodùnénsi epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hǽresim ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda presbýtero Angliæ vocátus Apóstolus. Joáñis patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ epíscopi nomen arrogábat. Maurítium imperatórem, eos qui mílites fuíssent, mónachos fíeri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Ecclésiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta sýnodo, multa constítuit: in iis, Ut in Missa Kýrie eléison nóvies repeterétur: ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúja dicerétur: ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et ecclesiásticum offícium auxit. Quátuor concíliis, Nicǽno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit: quos cum dictáret, testátus est Petrus diáconus, se Spíritum sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper et ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, pontificátus anno décimo tértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cœléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in basílica sancti Petri, prope Secretárium.

℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 17. in Lucæ 10. ante med.

Considerándum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul

cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre contínuo, quod sanctis Apóstolis dícitur, et per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis: de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur: Animália tua habitábunt in ea. ℨ Et sæpe vidémus quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, et melioári. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat: ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs lorícam fídei et ornávit eum. Et.

Lectio viii.

Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus: quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplis osténdimus. ℨ Nullum puto, fratres caríssimi, ab áliis majus præjudícium, quam a sacerdótibus tólerat Deus: quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit: quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus: nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia eo ipso quo céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, suscéptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis arguméntum: Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus: locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix. de Homil. et commem. Feriæ in Laud.

ℨ Si celebretur hoc Festum post Pascha, et Lectio ix. non sit legenda de Festo Simplici, tunc supradictæ Lectiones de Homilia dividuntur ita: Lectio vii. Considerándum usque ad habitábunt in ea. Lectio viii. Et sæpe usque ad osténdimus. Lectio ix. Nullum puto usque ad finem.

Occurrente Feria sexta post Dominicam Passionis fit Officium Septem Dolorum B. M. V.

Si aliquod ex sequentibus Festis incidat in majorem Hebdomadam vel infra Octavam Paschæ, si transferri valeat, transferatur post Octavam; aliter de eo fiat commemoratio juxta Rubricas.

Die 17. Martii.

S. Patritii Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ad prædicándam Géntibus glóriam tuam beátum Patrítium Confessórem atque Pontíficem míttere dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, quæ nobis agénda præcipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio Feriæ.

Lect. I. Noct. Fidélis sermo. de eodem Comm. 1. loco. [68]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Patrítius, Hibérniæ dictus Apóstolus, Calphúrnio patre, matre Conchéssa sancti Martíni Turonénsis epíscopi, ut pérhibent, consanguínea, majóri in Británnia natus, puer in barbarórum sæpius íncidit captivitátem. Eo in statu, pascéndis grégibus præpósitus, jam tum futúræ sanctitátis spécimen præbuit: fídei namque, divíníque timóris et amóris spíritu replétus, antelucáno témpore per nives, gelu ac plúvias ad preces Deo fundéndas, ímpiger consurgébat; sólitus cénties intérdiu, centiésque noctu Deum oráre. A servitúte tértio exémptus, et inter cléricos relátus, in divínis lectiónibus longo se témpore exércuit. Gálliis, Itália, insulísque Tyrrhéni maris labóre summo peragrátis, divíno tandem mónitu ad Hibernórum salútem advocátur; et facta a beáto Cœlestíno Papa Evangélii nuntiándi potestáte, consecratúsque epíscopus, in Hibérniam perréxit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Eo in múnere mirum quot vir apostólicus mala, quot ærúmnas et labóres, quot pertúlerit adversários. Verum Dei affiánte benignitáte, terra illa, idolórum ántea cultrix, eum mox prædicánte Patrítio fructum dedit, ut sanctórum ínsula deínde fúerit appelláta. Frequentíssimi ab eo pópuli sacro sunt regeneráti lavácro: epíscopi, clericíque plúrimi ordináti; vírgines ac víduæ ad continéntiæ leges institútæ. Armachánam sedem, Románi Pontíficis auctoritáte, totíus ínsulæ príncipem metrópolim constítuit, sanctorúmque relíquiis ab Urbe relátis decorávit. Supérnis visiónibus, prophetíæ dono, ingentibúsque signis et prodígiis a Deo exornátus ádeo refúlsit, ut longe latéque celébrior Patrítii se fama diffúderit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Præter quotidiánam ecclesiárum sollicitúdinem, invíctum ab oratióne spíritum numquam relaxábat. Ajunt enim, íntegrum quotídie Psaltérium, una cum Cánticis et Hymnis, ducentísque oratiónibus, consuevísse recitáre, tercénties per dies síngulos flexis génibus Deum adoráre, ac in quálibet hora diéi canónica cénties se crucis signo muníre. Noctem tria in spátia distríbuens, primum in cen-

tum Psalmis percurréndis, et bis cénties genuflecténdo; álterum in réliquis quinquagínta Psalmis, álgidis aquis immérsus, ac corde, óculis manibúsque ad cœlum eréctus, absolvéndis insumébat; tértium vero super nudum lápidem stratus ténui dabat quiéti. Humilitátis exímius cultor, apostólico more a mánuum suárum labóre non abstínuit. Assíduis tandem curis pro Ecclésia consúmptus, verbo et ópere clarus, in extréma senectúte divínis mystériis reféctus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est apud Dunum in Ultónia, a christiána salúte sǽculo quinto.

℟. Iste est qui. [71]

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Comm. 1. loco. [73]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Vesp. a Cap. de sequ. comm. præc. et Feriæ.

Die 18. Martii.

S. Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccles. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrílle, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus omnípotens Deus, beáto Cyríllo Pontífice intercedénte: te solum verum Deum, et quem misísti Jesum Christum ita cognóscere; ut inter oves, quæ vocem ejus aúdiunt, perpétuo connumerári mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Deinde fit commem. Feriæ.

In I. Noct. Lect. Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco. [68]

Extra Quadrag. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cyríllus Hierosolymitánus, a téneris annis divinárum scripturárum stúdio summópere déditus, ádeo in eárum sciéntia profécit, ut orthodóxæ fídei strénuus assértor eváserit. Monásticis institútis imbútus, perpétuæ continéntiæ, omníque severióri vivéndi ratióni se addíctum vóluit. Postquam a sancto Máximo Hierosólymæ epíscopo présbyter ordinátus fuit, munus verbi divíni fidélibus prædicándi et catechúmenos edocéndi summa cum laude implévit, atque illas vere mirándas conscrípsit catechéses, quibus totam ecclesiásticam doctrínam dilúcide et copióse compléxus, síngula religiónis dógmata contra fídei hostes sólide propugnávit. Ita vero in his enucleáte et distíncte disséruit, ut non solum jam exórtas hǽreses, sed futúras étiam quasi præságiens evérterit, quemádmodum prǽstitit asseréndo Córporis et Sánguinis Christi reálem præséntiam in mirábili Eucharístiæ sacraménto. Vita autem functo sancto Máximo, a provínciæ epíscopis in illíus locum suffféctus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

In episcopátu injúrias multas et calamitátes, non secus ac beátus Athanásius, cui coǽvus erat, ab Arianórum factiónibus fídei causa perpéssus fuit. Hi enim ægre feréntes Cyríllum veheménter hærésibus obsístere, ipsum calúmniis aggrediúntur, et in conciliábulo depósitum e sua sede detúrbant. Quorum furóri ut se subtráheret, Tarsum Cilíciæ aufúgit, et quoad vixit Constántius, exsílii rigórem pértulit. Post illíus mortem, Juliáno Apóstata ad impérium evécto, Hierosólymam redíre pótuit; ubi ardénti zelo gregi suo ab erróribus et a vítiis revocándo óperam navávit. Sed íterum, Valénte imperatóre, exsuláre coáctus est, donec, rèddita Ecclésiæ pace per Theodósium Magnum, et Arianórum crudelitáte audaciáque représsa, ab eódem imperatóre tamquam fortíssimus Christi athléta honóribus suscéptus suæ sedi restitútus fuit. Quam strénue et sancte sublímis offícii sui múnia impléverit, luculénter appáret ex florénti tunc témporis Hierosolymitánæ ecclésiæ statu, quem sanctus Basilíus loca sancta veneratúrus, ibi aliquámdiu commorátus, descríbit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Venerándi hujus præsulis sanctitátem cœléstibus signis a Deo fuísse illustrátam, memóriæ tráditum accépimus. Inter hæc recensétur præclára crucis, solis rádiis fulgentióris, apparítio, quæ episcopátus ejus inítia decorávit. Hujúsmodi prodígii éthnici et christiáni testes oculáres fuérunt cum ipso Cyríllo, qui grátiis primum in Ecclésia Deo rédditis, illud per epístolam Constántio imperatóri narrávit. Nec minus admiratióne dignum, quod Judǽis templum a Tito evérsum restauráre ex ímpio imperatóris Juliáni jussu conántibus, evénit. Veheménti enim terræmótu obórto, et ingéntibus flammárum globis e terra erumpéntibus, ómnia ópera ignis consúmpsit, ita ut Judǽi et Juliánus detérriti, ab incépto destíterint; prout scílicet indubitánter futúrum Cyríllus prædíxerat. Qui demum paulo ante óbitum Concílio œcuménico Constantinopolitáno intérfuit, in quo Macedónii hǽresis, et íterum Ariána condemnáta est. Ac Jerúsalem inde revérsus, fere septuagenárius, trigésimo quinto sui episcopátus anno sancto fine quiévit. Ejus Offícium ac Missam Leo décimus tértius Póntifex Máximus ab univérsa Ecclésia celebrári mandávit. ℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía sancti Athanásii Epíscopi.

In Apologia de fuga sua, ante med.

In lege præcéptum erat ut constitueréntur civitátes refugiórum, ut qui quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatióne porro sæculórum cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cum vos, ínquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit: Cum vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat), tunc qui in Judǽa sunt fúgiant ad montes: et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii.

Hæc cum scirent sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in sanctis: et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quærerétur, quemádmodum et nos, abscóndere se; et cum persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre: cum autem a se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Quadrag.; alias

Lectio ix.

At vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicíssent, (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebántur) advérsus persecutóres ut legítime certárent, fugiébant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere: sed contra, cum scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre, pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat, Deus cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset.

Te Deum laudámus. 15.

Vesp. de sequ. comm. Feriæ tantum.

Die 19. Martii.

S. JOSEPH SPONSI B. M. V.
CONFESSORIS.

Duplex 1. classis.

In I. Vesperis.

Antiph. 1.

Jacob autem génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1]

2. Missus est Angelus Gábriel a Deo ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen Vírginis María.

3. Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto.

4. Joseph vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

5. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens: Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

Vir fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent ágmina cœlitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gaúdia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnif. Ant. Exsúrgens Joseph a somno, fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam.

Oratio.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quǽsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur: Qui vivis et regnas.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est fílius Joseph, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gaúdia vitæ. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Ascéndit Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Ascéndit Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Ant. Venérunt pastóres festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Venérunt pastóres festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

Ant. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægýptum.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamá-

vi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægýptum.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

Joseph ígitur ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et universa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph.

℟. Fuit Dóminus cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris: * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos. ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat: Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. Qui.

Lectio ii. Cap. 41. e.

Plácuit Pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus: locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te præcédam.

℟. Esuriénte terra Ægýpti clamávit pópulus ad regem, aliménta petens. Quibus ille respóndit: * Ite ad Joseph, et quidquid vobis díxerit, fácite. ℣. Crescébat quotídie fames in omni terra, aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægýptiis. Ite.

Lectio iii.

Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce, constítui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus, vestivítque eum stola býssina, et collo torquem aúream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genuflécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti. Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti.

℟. Fecit me Dóminus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ

domus ejus: nolíte pavére: * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægýptum. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, et comedétis medúllam terræ. Pro salúte. Glória Patri. Pro salúte.

In II. Nocturno.

Ant. Consúrgens Joseph, accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Consúrgens Joseph, accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Ant. Defúncto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dñs: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténytur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Defúncto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Ant. Accépit Joseph púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Accépit Joseph púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Homil. 2. super Missus est, prope finem.

Lectio iv.

Quis et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári ádeo, ut pater Dei et dictus et créditus sit: cónjice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægýpto, et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuísse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. Ascéndit Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: * Eo quod esset de domo et família David. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eo quod.

Lectio v.

Síquidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus, et ductus in Ægýptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægýptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste dóminam suam Dómini sui matrem, vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidé-

liter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum: isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cœléstium sacramentórum.

℟. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Et esto.

Lectio vi.

Ille fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum e cœlo servándum accépit tam sibi quam toti mundo. Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus, et prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. ℣. Et erat pater ejus et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo. Accépit. Glória Patri. Accépit.

In III. Nocturno.

Ant. Aúdiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Aúdiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Ant. Admónitus in somnis, Joseph secéssit in partes Galilǽæ: et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazarǽus vocábitur.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dñe in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Admónitus in somnis, Joseph secéssit in partes Galilǽæ: et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazarǽus vocábitur.

Ant. Erat pater Jesu et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dñi? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Erat pater Jesu et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 1. c.

Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in c. 1. Matth.

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph, orígo Maríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Judǽis ut adúltera: tértio, ut in Ægýptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, ín-

quiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Dicit mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? * Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. ℣. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Ecce.

Lectio viii.

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent; non séquitur ut póstea convénerint: sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit.

℟. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth: * Et erat súbditus illis. ℣. Proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum et hómines. Et. Glória Patri. Et.

In Quadrag. ix. Lectio de Homilia Feriæ; alias

Lectio ix.

Joseph autem, vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur: et in lege præcéptum est non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ibant paréntes Jesu * per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Cum redírent, * remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.

3. Non inveniéntes * Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem requiréntes eum; et post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem et interrogántem eos.

4. Dixit mater ejus * ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego doléntes quærebámus te.

5. Descéndit Jesus * cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

Vir fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

Iste, quem læti cólimus fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Joseph méruit perénnis
Gaúdia vitæ.

O nimis felix, nimis o beátus,
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul astitérunt
Ore seréno.

Hinc stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes,
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus, et corónas
Aúreas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Bened. Ant. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

Oratio.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quǽsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur: Qui vivis.

In Quadrag. commem. Feriæ.

Ad Tertiam.

Ant. Cum redírent.

Capit. Vir fidélis. ut supra. 414.

℟. br. Constítuit eum * Dóminum domus suæ. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum. Glória. Constítuit.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Tempore Paschali.

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúja, allelúja. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Constítuit.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, allelúja. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Non inveniéntes.

Capitulum. Eccli. 45.

Diléctus Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Tempore Paschali.

℟. br. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúja, allelúja. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allelúja, allelúja. Glória. Magna.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Descéndit Jesus.

Capitulum. Sap. 10. b.

Prófugum justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Justus germinábit * Sicut lílium. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Sicut. Glória Patri. Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini. ℟. In átriis domus Dei nostri.

Tempore Paschali.

℟. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúja, allel. Justus. ℣. Et

florébit in ætérnum ante Dñm. Allelúja, allelúja. Glória. Justus. ℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja. ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 414. Ps., Cap. et Hymn. ut in I. Vesp. 406.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ad Magnif. Ant. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

In Quadrag. commem. Feriæ.

Die 21. Martii.
S. Benedicti Abbatis.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Intercéssio nos, quǽsumus Dómine, beáti Benedícti Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In Quadrag. commem. Feriæ.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gaúdium Dñi tui. ℣. Dñe quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dñm. ℣. Plantátus in domo Dñi, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. ℟. Iste cognóvit. [87]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Benedíctus, Núrsiæ nóbili génere ortus, Romæ liberálibus disciplínis erudítus, ut totum

se Jesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublácus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit; in qua sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, quo ad vitæ necessitátem minístro utebátur. Dum ígitur ei quodam die ardéntes ad libídinem faces a diábolo subjiceréntur, se in vépribus támdiu volutávit, dum laceráto córpore, voluptátis sensus dolóre opprimerétur. Sed jam erumpénte ex illis látebris fama ejus sanctitátis, quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt: quorum vivéndi licéntia cum ejus objurgatiónes ferre non posset, venénum in potióne ei dare constítuunt. Verum póculum ei præbéntibus, crucis signo vas confrégit, ac relícto monastério in solitúdinem se recépit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Sed cum multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis légibus communívit. Póstea Cassínum migrávit, ubi simulácrum Apóllinis, qui adhuc ibi colebátur, commínuit, aram evértit, et lucos succéndit: ibíque sancti Martíni sacéllum et sancti Joánnis ædículam exstrúxit: oppidános autem et íncolas christiánis præcéptis ímbuit. Quare augebátur in dies magis divína grátia Benedíctus, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. Quod ubi accépit Tótila Gothórum rex, exploratúrus an res ita esset, spathárium suum régio ornátu et comitátu præmíttit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit: Depóne, inquit, fili, depóne quod geris: nam tuum non est. Tótilæ vero prædíxit advéntum ejus in Urbem, maris transmissiónem, et post novem annos mortem.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Qui áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, præmónuit discípulos quo die esset moritúrus: ac sepúlchrum, in quo suum corpus condi vellet, sex diébus ántequam eo inferrétur, aperíri jussit: sextóque die deférri vóluit in ecclésiam: ubi, sumpta Eucharístia, sublátis in cœlum óculis orans, inter manus discipulórum efflávit ánimam: quam duo mónachi eúntem in cœlum vidérunt, pállio ornátam pretiosíssimo, circum eam fulgéntibus lampádibus, et claríssima et gravíssima spécie virum stantem supra caput ipsíus dicéntem audiérunt: Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus in cœlum ascéndit. ℟. Iste homo. [89]

In III. Noct. Homil. in Evang. Ecce nos relíquimus. de Communi Abbat. 1. loco. [97]

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et comm. Feriæ in Laud. et II. Vesp.

Die 25. Martii.

IN ANNUNTIATIONE B. MARIÆ V.

Duplex 2. classis.

Si hoc Festum venerit in Dominica privilegiata, transferendum erit ad Feriam II. immediate sequentem, translato quocumque Festo Duplici etiam æqualis, non tamen altioris ritus. De Festo autem Duplici minori (excepto Festo alicujus Doctoris Ecclesiæ) vel Semiduplici occurrente fit tantum com̃. in utrisque Vesperis et Laud. Si vero occurrerit in Hebdomada majori vel Paschali, transferendum erit (pari cum privilegio) in Feriam II. post Dominicam in Albis, servato ritu Paschali.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 422. Ps. et alia hic non propria ut in Festis B. M. V. [152]

Capitulum. Is. 7. c.

Ecce virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Em̃ánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Ave María, grátia plena. ℟. Dóminus tecum.

Ad Magnif. Ant. Spíritus sanctus in te descéndet María, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In Quadrag. commem. Feriæ.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invit. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

In I. Nocturno.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 7. b.

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María: invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Lectio ii. Cap. 11.

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini: non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum aúrium árguet: sed judicábit in justítia paúperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: et fides cinctórium renum ejus.

℟. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud,

quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. Spíritus.

Lectio iii. Cap. 35.

Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedícta. Glória Patri. Ut benedícta.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. II. de Nativ. Domini.

Lectio iv.

Deus omnípotens et clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est; statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, prædestináta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia, inter ipsa mundi primórdia præsignávit; denúntians serpénti, futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem sua virtúte contéreret, Christum scílicet in carne ventúrum; Deum hominémque signans, qui natus ex Vírgine, violatórem humánæ propáginis incorrúpta nativitáte damnáret.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur.

Lectio v.

Nam quia gloriabátur diábolus, hóminem sua fraude decéptum divínis caruísse munéribus, et immortalitátis dote nudátum, duram mortis subiísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenísse solátium; Deum quoque justæ severitátis exigénte ratióne, erga hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutásse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus (cujus volúntas non potest sua benignitáte privári) primam pietátis suæ dispositiónem sacraménto occultióre compléret: et homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium re-

num ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis. Et erit.

Lectio vi.

Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster, de cœlésti sede descéndens, et a Patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus: novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris: incomprehensíbilis, vóluit comprehéndi: ante témpora manens, esse cœpit ex témpore: universitátis Dóminus, servílem formam obumbráta majestátis suæ dignitáte suscépit: impassíbilis Deus, non dedignátus est homo esse passíbilis: et immortális, mortis légibus subjacére.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te laúdibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Antiphona 9. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucam.

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis, atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur quod concéperat ex adultério.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Gaude María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti:

* Dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permansísti. ℣. Beáta es quæ credidísti: quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Dum. Glória Patri. Dum.

In Quadrages. Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus; alias

Lectio ix.

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promísso est.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Missus est * Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Ave María, * grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

3. Ne tímeas María: * invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies et páries fílium.

4. Dabit ei Dóminus * sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5. Ecce ancílla Dómini: * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. Isaiæ 7. c.

Ecce virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Ave María, grátia plena. ℟. Dóminus tecum.

Ad Bened. Ant. Quómodo fiet istud Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi María Virgo: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dominum nostrum.

In Quadrag. commem. Feriæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Ant. Ave María.

Capit. Ecce virgo. ut supra.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali.

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Ne tímeas María.

Capitulum. Lucæ 1. d.

Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali.

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. Isaiæ 11.

Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali.

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allel. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia dicuntur ut in I. Vesp. 418.

℣. Ave María grátia plena. ℟. Dóminus tecum.

Ad Magnif. Ant. Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens: Ave grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

In Quadrag. commem. Feriæ.

Feria Sexta post Dominicam Passionis.

Septem Dolorum B. M. V.

Duplex majus.

Si in hac Feria occurrerit Festum altioris ritus seu dignitatis, tunc Festum Septem Dolorum transferendum erit ad Sabbatum immediate sequens, quocumque festo etiam æqualis non tamen altioris ritus seu dignitatis in eo incidente; quod si transferri ad Sabbatum non possit, erit omittendum.

Si ob aliquam causam omittendæ sunt I. Vesp. Hymn. Stabat Mater. jungitur cum Sancta Mater. ad Matutinum.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. 433. Psalmi ut in Cœna Domini ad Vesp. 229.

Hymnus.

Stabat Mater dolorósa
Juxta crucem lacrimósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam, et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia Mater dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset contristári,
Christi Matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem natum,
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja, Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Tuam ipsíus ánimam (ait ad Maríam Símeon) pertransíbit gládius.

Oratio.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium

Sanctórum cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis et regnas.

Et fit commemoratio Feriæ.

Ant. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Oratio.

Esto, quæsumus Dómine, propítius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

Ad Completorium, et Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invitat. Dolóres gloriósæ recoléntes Vírginis, Dóminum pro nobis passum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válide.

Tui nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.

Fac me tecum pie flere,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero.

Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desídero. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exaúdi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

℣. Pósuit me desolátam. ℟. Tota die mœróre conféctam.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: Despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, et totus desiderábilis: * Omnis enim figúra ejus amórem spirat, et ad redamándum próvocat caput inclinátum, manus expánsæ, pectus apértum. ℣. Piis, o Virgo, spectas eum óculis, contémplans in eo non tam vúlnerum livórem, quam mundi salútem. Omnis enim.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam de-

clinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eó quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Manus ejus tornátiles, clavórum cúspide terebrátæ, * Humánæ salútis prétio quasi hyacínthis refértæ. ℣. Córnua in mánibus ejus: ibi abscóndita est fortitúdo ejus: sunt enim manus ejus. Humánæ.

Lectio iii.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longǽvum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos: et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. Diligébat Jesus Joánnem, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum: * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus huic matrem Vírginem vírgini commendávit. Quia virgo. Glória Patri. Quia virgo.

In II. Nocturno.

Ant. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti

me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Ant. Deus, vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me ómnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine viséntium.

Ant. Deus, vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Ant. Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ: et lingua eórum gládius acútus.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge

psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ: et lingua eórum gládius acútus.

℣. Fácies mea intúmuit a fletu.
℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex sermone de 12 stellis.

Lectio iv.

Martýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit. Alióquin non nisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Ténebræ factæ sunt, cum crucifixíssent Jesum Judǽi, et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquísti me? * Et inclináto cápite emísit spíritum. ℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis tália, Virgo? Et inclináto.

Lectio v.

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ et spíritus: Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, fílius Zebedǽi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Pássio Dómini, * Ipsam ejus matrem, carnáli orbitáte gráviter percússam, vehementíssime contristávit. ℣. Ferrum lánceæ militáris, latus quidem Salvatóris, ánimam vero transívit Vírginis matris. Ipsam ejus.

Lectio vi.

Non mirémini, fratres, quod María Martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audivísse Paulum inter máxima Géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præsciérat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et vehe-ménter. Alióquin quisnam tu fra-

ter, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quam Maríæ fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, qua majórem nemo hábuit: fecit et hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℞. Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, et inhæréndo láteri tuo, ut sanguis tuus sánguinem meum tangat, et tergat: * Ut fons aquæ tuæ de scaturígine recti cordis, per venas boni óperis, in finem ætérnæ felicitátis exsíliat? ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Ut fons. Glória Patri. Ut.

In III. Nocturno.

Ant. Intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63.

Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Ant. Replévit me amaritúdine, inebriávit me absýnthio.

Psalmus 108.

Deus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo

operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris paúperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Ant. Replévit me amaritúdine, inebriávit me absýnthio.

℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. e.

In illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 119. in Joannem.

Hæc nimírum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversúrus in vinum, díxerat matri: Quid mihi et tibi est múlier? Nondum venit hora mea. Hanc ítaque horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua debéret agnóscere moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis matrem velut incógnitam repellébat. Nunc autem humána jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, afféctu commendábat humáno: morális ígitur insinuátur locus. Facit quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo suos minístros instrúxit præcéptor bonus, ut a fíliis piis impendátur cura paréntibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit magístri docéntis.

℟. Dóleo super te fili mi Jesu, decórus nimis, et amábilis super amórem mulíerum! * Sicut enim mater únicum díligit fílium, ita ego te diligébam. ℣. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. Sicut.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Ex hac sana doctrína didícerat Paulus Apóstolus quod docé-

bat quando dicébat: Si quis autem suis, et máxime domésticis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid autem tam cuíque domésticum, quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii? Hujus ítaque salubérrimi præcépti ipse magíster sanctórum de seípso constituébat exémplum: quando non ut fámulæ Deus, quam creáverat, et regébat; sed ut matri homo, de qua creátus fúerat, et quam relinquébat, álterum pro se quodámmodo fílium providébat.

℟. Eja mater fons amóris, fac nos sentíre vim dolóris, ut tecum lugeámus: * Et Domínicæ passiónis fructum sentiámus. ℣. Ut sicut fílius tuus Jesus pro nobis mórtuus est, et resurréxit; ita et nos commórtui cum eódem resurgámus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Vadam ad montem * myrrhæ, et ad collem thuris.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Diléctus meus * cándidus, et rubicúndus: comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus.

3. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo diléctus tuus declinávit?

4. Fascículus myrrhæ * diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

5. Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum. Isaiæ 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus.

Virgo vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.

Fac ut portem Christi mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári,
Fac me cruce inebriári,
Et cruóre Fílii.

Flammis ne urar succénsus,
Per te Virgo sim defénsus
In die judícii.

Christe, cum sit hinc exíre,
Da per Matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.

Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Bened. Ant. Cum vidísset Jesus matrem stantem juxta crucem, et discípulum quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua.

Oratio.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Feriæ.

Ant. Appropinquábat autem dies festus Judæórum: et quærébant príncipes sacerdótum quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Oratio.

Córdibus nostris, quǽsumus Dñe, grátiam tuam benígnus infúnde: ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dñm.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui passus es pro hómine.

Ad Tertiam.

Ant. Diléctus meus.

Capit. Quis crédidit. 433.

℟. br. Pósuit me * Desolátam. Pósuit. ℣. Tota die mœróre conféctam. Desolátam. Glória Patri. Pósuit.

℣. Fácies mea intúmuit a fletu. ℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Ad Sextam.

Ant. Quo ábiit.

Capitulum. Isaiæ 53. b.

Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. Disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. br. Fácies mea * Intúmuit a fletu. Fácies mea. ℣. Et pálpebræ meæ caligavérunt. Intúmuit. Glória Patri. Fácies mea.

℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Ad Nonam.

Ant. Fulcíte me flóribus.

Capitulum. Isaiæ 53. c.

Generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Deus vitam meam * Annuntiávi tibi. Deus. ℣. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo. Annuntiávi. Glória Patri. Deus.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

In II. Vesperis.

Omnia dicuntur ut in I. Vesp. 424.

Ad Magnif. Ant. Cum vidísset Jesus matrem stantem juxta crucem, et discípulum quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua.

Et fit commem. Feriæ.

FESTA APRILIS.

Die 2. Aprilis.

S. Francisci de Paula Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Deus humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Confessórem sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue quǽsumus; ut ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur. Per Dóminum.

In Quadrag. commem. Feriæ.

In I. Noct. Lectiones Beátus vir. de eodem Communi 2. loco. [94]

Extra Quadrag. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus Paulæ, quod est Calábriæ óppidum, loco húmili natus est; quem paréntes, cum diu prole caruíssent, voto facto, beáti Francísci précibus suscepérunt. Is adoléscens divíno ardóre succénsus, in erémum secéssit, ubi annis sex, victu ásperam, sed meditatiónibus cœléstibus suávem vitam duxit. Sed cum virtútum ejus fama lóngius manáret, multíque ad eum pietátis stúdio concúrrerent, fratérnæ caritátis causa e solitúdine egréssus, ecclésiam prope Paulam ædificávit, ibíque prima sui órdinis fundaménta jecit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Erat in eo mirífica loquéndi grátia: perpétuam virginitátem servávit: humilitátem sic cóluit, ut se ómnium mínimum díceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amíctu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Cibi abstinéntia fuit admirábili: semel in die post solis occásum reficiebátur, et ad panem, et aquæ potum, vix áliquid ejúsmodi obsónii adhibébat, quo vesci in Quadragésima licet: quam consuetúdinem, ut fratres sui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto adstrínxit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Multis miráculis servi sui sanctitátem Deus testári vóluit, quorum illud in primis célebre, quod a nautis rejéctus, Sicíliæ fretum strato super flúctibus pállio cum sócio transmísit. Multa étiam futúra prophético spíritu prædíxit. A Ludovíco undécimo Francórum rege expetítus, magnóque in honóre est hábitus. Dénique annum primum et nonagésimum agens, Turónis migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo séptimo: cujus corpus dies úndecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem effláret. Eum Leo Papa décimus in sanctórum númerum rétulit. ℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére. de eodem Communi 2. loco. [96]

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus.

Die 4. Aprilis.

S. Isidori Episc. Cf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Isidórum minístrum tribuísti: præsta quǽsumus;

ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Sapiéntiam. de Comm. Doct. [79]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Isidórus, natióne Hispánus, Doctor egrégius, ex nova Carthágine Severiáno patre províncіæ duce natus, a sanctis epíscopis Leándro Hispalénsi, et Fulgéntio Carthaginiénsi frátribus suis pie et liberáliter educátus, Latínis, Græcis, et Hebráicis lítteris, divinísque et humánis légibus instrúctus, omni scientiárum, atque christianárum virtútum génere præstantíssimus evásit. Adhuc adoléscens hǽresim Ariánam, quæ gentem Gothórum Hispániæ latíssime dominántem jamprídem inváserat, tanta constántia palam oppugnávit, ut parum abfúerit, quin ab hæréticis necarétur. Leándro vita functo ad Hispalénsem cáthedram invítus quidem, sed urgénte in primis Reccarédo rege, magnóque étiam cleri populíque consénsu assúmitur, ejúsque electiónem sanctus Gregórius Magnus, nedum auctoritáte apostólica confirmásse, sed et eléctum transmísso de more pállio decorásse, quin étiam suum et apostólicæ Sedis in univérsa Hispánia Vicárium constituísse perhibétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

In episcopátu quantum fúerit constans, húmilis, pátiens, misèricors, in christiána et ecclesiástica disciplína instauránda sollícitus, eáque verbo et scriptis stabiliénda indeféssus, atque omni demum virtútum ornaménto insignítus, nullíus lingua enarráre suffíceret. Monástici quoque institúti per Hispániam promótor et amplificátor exímius plura construxit monastéria, collégia ítidem ædificávit, ubi stúdiis sacris et lectiónibus vacans, plúrimos discípulos, qui ad eum confluébant, erudívit, quos inter sancti Ildefónsus Toletánus, et Braúlio Cæsaraugustánus epíscopi emicuérunt. Coácto Híspali concílio, Acephalórum hǽresim Hispániæ jam minitántem, acri et eloquénti disputatióne fregit atque contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis et doctrínæ famam adéptus est, ut elápso vix ab ejus óbitu sextodécimo anno, univérsa Toletána sýnodo duórum supra quinquagínta episcopórum plaudénte, ipsóque étiam sancto Ildefónso suffragánte, Doctor egrégius, cathólicæ Ecclésiæ novíssimum decus, in sæculórum fine doctíssimus, et cum reveréntia nominándus appellári merúerit; eúmque sanctus Braúlio non modo Gregório Magno comparáverit, sed et erudiéndæ Hispániæ loco Jacóbi Apóstoli cœlitus datum esse censúerit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Scripsit Isidórus libros etymologiárum, et de ecclesiásticis offíciis, aliósque quamplúrimos christiánæ, et ecclesiásticæ disciplínæ ádeo útiles, ut sanctus Leo Papa quartus ad epíscopos Británniæ scríbere non dubitáverit, sicut Hierónymi et Augustíni, ita Isidóri dicta retinénda esse, ubi contígerit inusitátum negótium, quod per Cánones mínime definíri possit. Plures étiam ex ejúsdem scriptis senténtiæ inter canónicas Ecclésiæ leges relátæ conspiciúntur. Præfuit concílio Toletáno quarto, ómnium Hispániæ celebérrimo. Dénique cum ab Hispánia Ariánam hæresim eliminásset, morte sua, et regni vastatióne a Saracenórum armis públice prænuntiáta, postquam quadragínta círciter annos suam rexísset ecclésiam, Híspali migrávit in cœlum anno sexcentésimo trigésimo sexto. Ejus corpus inter Leándrum fratrem, et Florentínam sorórem, ut ipse mandáverat, primo cónditum, Ferdinándus primus Castéllæ et Legiónis rex, ab Eneto Saracéno Híspali dominánte, magno prétio redémptum Legiónem tránstulit, et in ejus honórem templum ædificátum est, ubi miráculis clarus magna pópuli devotióne cólitur.

℟. Iste est. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Et réliqua.

Homilía sancti Isidóri Epíscopi.

Ex libro 2. Officiorum ad S. Fulgentium, cap. 5.

Qui in erudiéndis, atque instituéndis ad virtútem pópulis præerit, necésse est, ut in ómnibus sanctus sit, et in nullo reprehensíbilis habeátur. Qui enim álium de peccátis árguit, ipse a peccáto debet esse aliénus. Nam qua fronte subjéctos argúere póterit, cum illi statim possit corréctus ingérere: Ante doce te quæ recta sunt? Prímitus quippe semetípsum corrígere debet, qui álios ad bene vivéndum admonére studet; ita ut in ómnibus semetípsum formam vivéndi præbeat, cunctósque ad bonum opus, et doctrína et ópere próvocet. Cui étiam sciéntia Scripturárum necessária est: quia si epíscopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest, sic vivens. Porro si et doctrína et sermóne fúerit erudítus, potest céteros quoque instrúere, et docére suos, et adversários repercútere, qui nisi refutáti fúerint atque convícti, fácile possunt simplícium corda pervértere.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Hujus sermo debet esse purus, simplex, apértus, plenus gravitátis et honestátis, plenus suavitátis et grátiæ, tractans de mysté-

rio legis, de doctrína fídei, de virtúte continéntiæ, de disciplína justítiæ: unumquémque ádmonens divérsa exhortatióne, juxta professiónem, morúmque qualitátem: scílicet ut prænóscat quid, cui, quando, vel quómodo próferat. Cujus præ céteris speciále offícium est, Scriptúras légere, percúrrere Cánones, exémpla sanctórum imitári, vigíliis, jejúniis, oratiónibus incúmbere, cum frátribus pacem habére, nec quemquam de membris suis discérpere; nullum damnáre, nisi comprobátum, nullum excommunicáre, nisi discússum. Quique ita humilitáte páriter, et auctoritáte præésse debet, ut neque per nímiam humilitátem suam subditórum vítia convaléscere fáciat, neque per immoderántiam severitátis potestátem exérceat, sed tanto caútius erga commíssos sibi, quanto dúrius a Christo indagári formídat.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ; alias

Lectio ix.

Tenébit quoque illam superemi-néntem donis ómnibus caritátem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitátis, cáritas; locus autem hujus custódis, humílitas. Habébit étiam inter hæc ómnia castitátis eminéntiam: ita ut mens Christo dédita, ab omni inquinaménto carnis sit munda et líbera. Inter hæc oportébit cum sollícita dispensatióne curam paúperum gérere, esuriéntes páscere, vestíre nudos, suscípere peregrínos, captívos redímere, víduas ac pupíllos tuéri, pervígilem in cunctis exhibére curam, providéntiam habére distributióne discréta. In quo étiam hospitálitas ita erit præcípua, ut omnes cum benignitáte et caritáte suscípiat. Si enim omnes fidéles illud Evangélium audíre desíderant: Hospes fui, et suscepístis me; quanto magis epíscopus, cujus diversórium cunctórum debet esse receptáculum? Te Deum. 15.

In Laud. fit comm. Feriæ in Quadrag.

Vesp. a Capit. de sequ. cum comm. præced. et Feriæ in Quadrag.

Die 5. Aprilis.

S. Vincentii Ferrerii Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Commem. præced.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Postea commem. Feriæ in Quadrag.

Lect. I. Noct. Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [94]

Extra Quadrag. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Vincéntius, honésta stirpe Valéntiæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum caliginósi hujus sǽculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo consideráret, religiónis hábitum in órdine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscépit; et emíssa solémni professióne, sacris lítteris sédulo incúmbens, theologíæ laúream summa cum laude consecútus est. Mox obténta a superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam argúere, Saracenórum erróres confutáre tanta virtúte et efficácia cœpit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitúdinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum míllia a peccátis ad pœniténtiam, a vítiis ad virtútem revocárit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salútis in omnes gentes, tribus et linguas diffúnderet, et extrémi tremendíque judícii diem appropinquáre osténderet, ómnium auditórum ánimos terróre concússos, atque a terrénis affféctibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In hoc autem apostólico múnere hic vitæ ejus tenor perpétuus fuit. Quotídie Missam summo mane cum cantu celebrávit. quotídie ad pópulum conciónem hábuit; inviolábile semper jejúnium, nisi urgens adésset necéssitas, servávit; sancta et recta consília nulli denegávit, carnes numquam comédit, nec vestem líneam índuit: populórum júrgia sedávit, dissidéntia regna pace compósuit: et cum vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schísmate scinderétur, ut unirétur, et uníta servarétur, plúrimum laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres et persecutóres, in simplicitáte et humilitáte ámbulans, cum mansuetúdine recépit, et ampléxus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Per ipsum divína virtus, in confirmatiónem vitæ et prædicatiónis ejus, multa signa et mirácula fecit. Nam frequentíssime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt: spíritus immúndos e corpóribus éxpulit: surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restítuit, leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii præco, plúrimis Európæ provínciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británnia minóri prædicatiónis et vitæ cursum felíciter consummávit, anno salútis millésimo quadringentésimo décimo nono: quem Callístus tértius sanctórum número ascrípsit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. 1. loco. [91]

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Die 11. Aprilis.

S. Leonis I. Papæ Confessoris et Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont. [66] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Leo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Exaúdi quǽsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In Quadrag. commem. Feriæ.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Petrus, Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ et Bithýniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gaúdium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi: quem, cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta: reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Be-

nedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

Propter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis: sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum: et ipsi in omni conversatióne sancti sitis: quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego Sanctus sum. Et si patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

℟. Jurávit Dóminus. [69]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Leo primus, Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cum rex Hunnórum Attila, cognoménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, Aquiléjam triénnii obsidióne captam dirípuit et incéndit: unde cum Romam ardénti furóre raperétur, jamque cópias, ubi Míncius in Padum ínfluit, trajícere paráret, occúrrit ei Leo, malórum Itáliæ impendéntium misericórdia permótus: cujus divína eloquéntia persuásum est Attilæ, ut regrederétur. Qui interrogátus a suis, quid esset quod præter consuetúdinem tam humíliter Románi Pontíficis imperáta fáceret; respóndit, se astántem quemdam álium, illo loquénte, sacerdotáli hábitu véritum esse, sibi stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obtemperáret. Quare in Pannóniam revérsus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Leo autem Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post invadénti Urbem Genseríco, eádem eloquéntiæ vi et sanctitátis opinióne persuásit, ut ab incéndio, ignomíniis, ac cædibus abstinéret. Sed cum Ecclésiam a multis hærésibus oppugnári, maximéque a Nestoriánis et Eutychiánis exagitári vidéret; ad eam purgándam, et in fide cathólica confirmándam, concílium Chalcedonénse indíxit. Ubi sexcéntis trigínta coáctis epíscopis, Eútyches et Dióscorus, et íterum Nestórius condemnáti sunt: ejusdémque concílii decréta sua auctoritáte confirmávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

His actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas et ædificándas ecclésias convértit. Cujus suásu Demétria, pia fémina, sancti Stéphani ecclésiam constrúxit in suo fundo via Latína, tértio ab Urbe milliário: ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit. Multas prætérea et sacras ædes, et sacra eárum vasa restítuit. In tribus basílicis, Petri, Pauli, et Constantiniána, cámeras exstrúxit: ædificávit monastérium vicínum basílicæ sancti Petri: sepúlchris Apostolórum custódes adhíbuit, quos Cubiculários appellávit. Státuit, ut in actióne mystérii dicerétur: Sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam. Sanxit, ne mónacha benedíctum cápitis velámen recíperet, nisi quadragínta annórum virginitátem probásset. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsísset, tértio Idus Aprílis obdormívit in Dómino. Sedit in pontificátu annos vigínti, menses decem, dies vigínti octo. ℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 16. b.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. in anniv. assumpt. suæ, ante med.

Cum, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus Fílius Dei vivi: Dóminus ait: Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni cœlórum: et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Manet ergo dispositío veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit: et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo ínserit cœlo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte muníta est, ut eam neque hærética umquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas: ut in persóna humilitátis meæ

ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno hærède non déficit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus; alias

Lectio ix.

Cum ergo cohortatiónes nostras aúribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite: quia et illíus vos affectu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus: obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gaúdium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus, vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus. 15.

Die 13. Aprilis.

S. Hermenegildi Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart. pro temporis qualitate [24] vel [38] præter sequ.

In utrisque Vesp. et Laud.

Hymnus.

Regáli sólio fortis Ibériæ,
Hermenegílde jubar, glória Mártyrum,
Christi quos amor almis
Cœli cœtibus ínserit.

Ut perstas pátiens, pollícitum Deo
Servans obséquium! quo pótius tibi
Nil propónis, et arces
Cautus nóxia, quæ placent.

Ut motus cóhibes, pábula qui parant
Surgéntis vítii, non dúbios agens
Per vestígia gressus,
Quo veri via dírigit!

Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen laúdibus éfferant.
Amen.

Si prædictus Hymnus non dicitur in I. Vesperis, tunc ponatur ad Matut., et Hymn. Matut. Nullis te génitor. dicatur in Laudibus.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermenegíldum Mártyrem tuum cœlésti regno terrénum postpónere docuísti: da quæsumus nobis; ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per Dóminum.

In Quadrag. commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Hymnus.

Nullis te génitor blandítiis trahit,
Non vitæ cáperis dívitis ótio,
Gemmarúmve nitóre,
Regnandíve cupídine.

Diris non ácies te gládii minis,
Nec terret périmens carníficis furor:
Nam mansúra cadúcis
Præfers gaúdia cœ́litum.

Nunc nos e Súperum prótege sédibus
Clemens, atque preces, dum cánimus tua
Quæsítam nece palmam,
Pronis aúribus éxcipe.

Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen laúdibus éfferant. Amen.

In I. Noct. in Quadrag. Lect. Fratres: Debitóres. de Communi plurim. Mart. [54] cum ℟℟. de Comm. unius Mart. [26]

Extra Quadrag. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lib. 3. Cap. 31.

Lectio iv.

Hermenegíldus rex, Leovigíldi regis Visigothórum fílius, ab Ariána hæresi ad fidem cathólicam viro reverendíssimo Leándro Hispalénsi epíscopo, dudum mihi in amicítiis familiáriter juncto, prædicánte, convérsus est. Quem pater Ariánus, ut ad eámdem hæresim redíret, et præmiis suadére, et minis terrére conátus est. Cumque ille constantíssime respondéret, numquam se veram fidem posse relínquere, quam semel agnovísset: irátus pater eum privávit regno, rebúsque exspoliávit ómnibus. Cumque nec sic virtútem mentis illíus emollíre valuísset, in arcta illum custódia conclúdens, collum manúsque illíus ferro ligávit. Cœpit ítaque Hermenegíldus rex júvenis terrénum regnum despícere, et forti desidério cœléste quærens, in cilíciis vinculátus jacens, omnipoténti Deo ad confortándum se, preces effúndere; tantóque sublímius glóriam transeúntis mundi despícere, quanto et religátus agnóverat nihil fuísse, quod potúerit auférri.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Superveniénte autem Paschális festivitátis die, intempéstæ noctis siléntio, ad eum pérfidus pater Ariánum epíscopum misit, ut ex ejus manu sacrílegæ consecratiónis communiónem percíperet, atque per hoc ad patris grátiam redíre mererétur. Sed vir Deo dé-

ditus, Ariáno epíscopo veniénti exprobrávit, ut débuit, ejúsque a se perfídiam dignis increpatiónibus répulit: quia etsi extérius jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se ítaque revérso epíscopo, Ariánus pater infrémuit, statímque suos apparitóres misit, qui constantíssimum Confessórem Dei illic ubi jacébat, occíderent; quod et factum est. Nam mox ut ingréssi sunt, secúrim cérebro ejus infigéntes, vitam córporis abstulérunt: hocque in eo valuérunt perímere, quod ipsum quoque, qui perémptus est, in se constíterat despexísse. Sed pro ostendénda vera ejus glória, supérna quoque non defuére mirácula. Nam cœpit in noctúrno siléntio psalmódiæ cantus ad corpus ejúsdem Regis et Mártyris audíri: atque ídeo veráciter Regis, quia et Mártyris.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Tempore Paschali.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Quidam étiam ferunt, quod illic noctúrno témpore accénsæ lámpades apparébant. Unde et factum est, quátenus corpus illíus, ut vidélicet Mártyris, jure a cunctis fidélibus venerári debuísset. Pater vero pérfidus et parricída, commótus pœniténtia, hoc fecísse se dóluit, nec tamen usque ad obtinéndam salútem pœnítuit. Nam quia vera esset cathólica fides agnóvit, sed gentis suæ timóre pertérritus, ad hanc perveníre non méruit. Qui, obórta ægritúdine, ad extréma perdúctus est, et Leándro epíscopo, quem prius veheménter afflíxerat, Reccarédum regem fílium suum, quem in sua hǽresi relinquébat, commendáre curávit, ut in ipso quoque tália fáceret, quália et in fratre suis exhortatiónibus fecísset. Qua commendatióne expléta, defúnctus est. Post cujus mortem Reccarédus rex non patrem pérfidum, sed fratrem Mártyrem sequens, ab Ariánæ hæréseos pravitáte convérsus est, totámque Visigothórum gentem ita ad veram perdúxit fidem, ut nullum in suo regno militáre permítteret, qui regni Dei hostis exsístere per hæréticam pravitátem non timéret. Nec mirum quod veræ fídei prædicátor factus est, qui frater est Mártyris: cujus hunc quoque mérita ádjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

℟. Stola jucunditátis. [30] vel Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Noct. etiam temp. Pasch. Homilia in Evang. Si quis venit. de Comm. unius Mart. extra temp. Pasch. 1. loco. [31] cum ℟℟. pro temp. qualit.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et commem. Fer. in Laud.

Vesp. de sequ. comm. præc., Feriæ in Quadrag. et Ss. Mart. Tiburtii etc.

☞ Commune Ss. Apost., Evang. et Martyrum tempore Pasch. habetur cum aliis Communibus infra. [21] et [38]

Die 14. Aprilis.
S. Justini Martyris.
Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris pro temporis qualitate [24] vel [38] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui per stultítiam crucis, eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde commem. S. Hermenegildi Mart.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Tempore Paschali.

Ant. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermenegíldum Mártyrem tuum cœlésti regno terrénum postpónere docuísti: da quǽsumus nobis; ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári.

Postea commem. Feriæ in Quadrag. et Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Tempore Paschali.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Lect. Fratres: Debitóres. de Communi plurim. Mart. [54] cum ℟℟. de Comm. unius Mart. [26]

In II. Nocturno.
Lectio iv.

Justínus Prisci fílius ex græco génere Fláviæ Neápolis in Sýria Palestína natus, adolescéntiam in litterárum ómnium stúdiis transégit. Vir factus ádeo philosophíæ amóre corréptus est, ut ad veritátem assequéndam, quotquot áderant philosophórum sectis nomen déderit, eorúmque præcépta scrutátus sit. Cum in his fallácem tantum sapiéntiam errorémque reperísset, supérna illustratióne per senem quemdam ignótum, aspectúque venerábilem edóctus, veræ christiánæ fídei phi-

losophíam ampléxus est. Hinc sacræ Scriptúræ libros diu noctúque præ mánibus habens, ita ex eórum meditatióne divínus ignis in ánima ejus exársit, ut ea qua pollébat eruditiónis vi, eminéntem Jesu Christi sciéntiam adéptus, plúrima conscrípserit volúmina ad christiánam fidem exponéndam, magísque propagándam.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Inter præclaríssima Justíni ópera binæ éminent fídei christiánæ apologíæ, quas cum coram senátu, imperatóribus Antoníno Pio, ejúsque fíliis, nec non Marco Antoníno Vero, et Lúcio Aurélio Cómmodo Christi ásseclas sævíssime divexántibus porrexísset, eamdémque fidem disputándo strénue propugnásset, obtínuit ut a Christianórum cæde público príncipum edícto temperátum fúerit. Verum Justíno haud párcitum est. Nam Crescéntis Cýnici, cujus vitam et mores nefários redargúerat, insídiis accusátus, a satellítibus comprehénsus est. Addúctus autem ad Romæ prǽsidem nómine Rústicum, cum hic ab eo quæsivísset quænam essent Christianórum præcépta, hanc bonam confessiónem coram multis téstibus conféssus est: Rectum dogma, quod nos Christiáni hómines cum pietáte servámus, hoc est: ut Deum unum existimémus factórem atque creatórem ómnium quæ vidéntur, quæque corpóreis óculis non cernúntur; et Dóminum Jesum Christum Dei Fílium confiteámur olim a prophétis prænuntiátum, qui et humáni géneris judex ventúrus est.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Tempore Paschali.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Quóniam Justínus in prima sua apología palam exposúerat quómodo Christiáni convenírent ad sacra celebránda, et quænam fúerint sacri hujus convéntus mystéria ad repelléndas ethnicórum calúmnias, exquisívit ab eo præses in quonam loco convenír et ipse et céteri hujus Urbis Christifidéles. Justínus autem réticens convéntuum loca, ne sancta et fratres próderet cánibus, domicílium tantum suum indicávit, ubi manére, et discípulos excólere solébat penes célebrem títulum Pastóris in ædibus Pudéntis. Demum præses optiónem ei dedit vel ut diis sacrificáret, vel per totum corpus

flagéllis cædi perférret. Cum invíctus fídei vindex asséreret se in votis semper habuísse cruciátus pérpeti propter Dóminum Jesum Christum, a quo magnam in cœlis mercédem cónsequi exspectábat, præses in eum capitálem senténtiam pronuntiávit. Itaque mirábilis philósophus Deum collaúdans, post vérbera, fuso pro Christo sánguine, glorióso martýrio coronátus est. Quidam vero fidéles clam illíus sustulérunt corpus, et in loco idóneo condidérunt. Leo décimus tértius Póntifex Máximus ejúsdem Offícium et Missam ab univérsa Ecclésia celebrári præcépit.

℟. Stola jucunditátis. [30] vel Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil opértum est quod non revelétur: neque abscónditum, quod non sciátur. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. in cap. x. Matth. v. 26. et sequ.

Nihil est opértum quod non revelábitur, nec occúltum quod non sciétur. Quod autem dicit hujúsmodi est: súfficit quidem vobis ad consolatiónem si ego Magíster et Dóminus consors sim conviciórum. Si vero adhuc dolétis hæc audiéntes, illud quoque ánimo reputáte, vos non multum póstea ab hac suspicióne liberátum iri. Cur enim id ægre fertis? Quia præstigiatóres et deceptóres vos vocant? At paúlulum exspectáte, et servatóres benefactorésque orbis vos prædicábunt omnes. At enim tempus illa ómnia, quæ subobscúra erant, revelábit, et illórum calúmniam déteget, virtutémque vestram conspícuam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabímini salvatóres esse et benéfici, et omni virtúte conspícui, illórum dictis hómines non atténdent, sed rei veritáti: ac illi quidem sycophántæ, mendáces, malédici, vos vero ipso sole splendidióres deprehendémini: multum quippe témporis spátium vos notos reddet, prædicábit, et tuba clariórem emíttet vocem, vestræque virtútis testes univérsos hómines exhibébit. Ne ítaque ea, quæ nunc dicúntur, vos dejíciant, sed spes futurórum bonórum érigat. Non possunt enim ea, quæ ad vos spectant, occultári.

℟. Coróna aúrea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Tempore Paschali.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

Deínde postquam illos omni angóre, timóre et sollicitúdine liberávit, et probris ómnibus superióres réddidit, demum illos opportúne de libertáte prædicándi allóquitur; nam dicit: Quod dico

vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Quamquam non erant ténebræ cum hæc díceret, neque ad aurem loquebátur: sed hæc hyperbólice dicta sunt. Quia enim solos alloquebátur, et in parvo Palestínæ ángulo, ídeo dicit: in ténebris et in aure, hunc loquéndi modum cómparans cum loquéndi fidúcia, qua illos póstea instructúrus erat. Ne in una, duábus tribúsque civitátibus, sed per totum orbem prædicáte, terram maréque peragrántes, habitátam, non habitátam, ac tyránnis, pópulis, philósophis, rhetóribus cum magna fidúcia ómnia dícite. Ideo dixit super tecta et in lúmine sine ullo subterfúgio, et cum omni libertáte.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Tempore Paschali.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima de Homilia Feriæ: extra Quadragesimam de sanctis Mart. Tiburtio, Valeriano et Maximo.

Lectio ix.

Valeriánus Románus, nóbili génere ortus, Alexándro Sevéro imperatóre, hortátu beátæ Cæcíliæ Vírginis, quam sibi pari nobilitáte uxórem despónderat, una cum Tibúrtio fratre a sancto Urbáno Papa baptizátur. Quos ubi præféctus Urbis Almáchius Christiános esse cognóvit, et património paupéribus distribúto, Christianórum córpora sepelíre; accersítos gráviter reprehéndit: atque ubi Christum Deum constánter confiténtes, deos autem dæmoniórum inánia simulácra prædicántes videt, virgis cædi jubet. Sed cum verbéribus cogi non possent, ut Jovis simulácrum venerEréntur, imo fortes in fídei veritáte permanérent, ad quartum ab Urbe lápidem secúri feriúntur. Quorum virtútem admirátus Máximus præfécti cubiculárius, qui eos ad supplícium perdúxerat, Christiánum se esse proféssus est, cum multis prætérea præfécti minístris: qui paulo post plumbátis contúsi, omnes ex diáboli minístris, Christi Dómini Mártyres evasérunt.

Te Deum laudámus. 15.

Ubi alia die celebrandum sit, ix. Lectio erit sequens:

Deínde postquam illórum eréxit ánimos, rursum perícula prædícit, illórum mentem érigens, omnibúsque sublimióres reddens. Quid enim ait? Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Viden, quómodo illos ómnibus superióres reddat, non curas modo, non maledícta, perícula, invídias, sed étiam mortem ómnium terribilíssimam contémnere docens? Neque simplíciter mortem, sed étiam violéntam? Neque dixit, Occidémini,

sed cum magnificéntia congruénte totum declarávit. Nolíte timére, dicens, ab iis qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere: sed pótius, Timéte eum qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam: in contrárium vertens sermónem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timétis mortem, ideóque ad prædicándum segnióres estis? Sed hac de causa pótius prædicáte, quia mortem timétis. Illud enim vere vos a morte erípiet. Nam etiámsi vos interemptúri sunt, meliórem tamen partem non separábunt, etiámsi id totis víribus conéntur. Ideo non dixit: Animam autem non occídunt; sed, Non possunt occídere. Nam etiámsi velint, non separábunt. Itaque si supplícium times, illud longe grávius time. Viden, quómodo non promíttat, se illos a morte liberatúrum esse, sed mori permíttit, majóra largitúrus quam si id non permítteret? Longe enim majus est suadére ut mors spernátur, quam a morte erúere.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laud. post commem. Feriæ in Quadrag. fit comm. Ss. Martyrum.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Tempore Paschali.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Die 17. Aprilis.

S. Aniceti Papæ et Mart.

Ad Vesperas.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Tempore Paschali.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus qui nos beáti Anicéti Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lectio iii.

Anicétus Syrus, imperatóre Marco Aurélio Antoníno, præfuit Ecclésiæ. Decrévit, ne clérici comam nutrírent. Quínquies mense Decémbri ordinávit presbýteros decem et septem, diáconos quátuor, epíscopos per divérsa loca novem. Vixit in pontificátu annos octo, menses octo, dies vigínti quátuor. Propter Christi fidem martýrio coronátus, sepúltus est via Appia in cœmetério, quod póstea Callísti appellátum est, décimo quinto Kaléndas Majas.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Tempore Paschali.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 21. Aprilis.

S. Anselmi Episcopi Confessoris et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. [66] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ansélme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In I. Nocturno. Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. [79]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Anselmus, Augústæ Prætóriæ in fínibus Itáliæ, Gundúlpho et Ermembérga, nobílibus et cathólicis paréntibus natus, a téneris annis assíduo litterárum stúdio, atque perfectióris vitæ desidério, non obscúrum futúræ sanctitátis et doctrínæ spécimen dedit. Et licet juveníli ardóre aliquándo ad sǽculi illécebras traherétur, brevi tamen in prístinam viam revocátus, pátria et bonis ómnibus derelíctis, ad monastérium Beccénse órdinis sancti Benedícti se cóntulit: ubi emíssa regulári professióne sub Herluíno Abbáte observantíssimo, et Lanfránco viro doctíssimo, tanto ánimi fervóre, et jugi stúdio in lítteris et virtútibus assequéndis profécit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis et doctrínæ exémplar ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Abstinéntiæ et continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitáte jejúnii omnis pene cibórum sensus in eo viderétur exstínctus. Diúrno enim témpore in exercítiis monásticis docéndo, et respondéndo váriis de religióne quæsítis, eménso, quod réliquum erat noctis, somno subtrahébat, ut divínis meditatiónibus, quas perénni lacrimárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in Priórem monastérii ínvidos fratres ita caritáte, humilitáte, et prudéntia lenívit, ut quos ǽmulos accéperat, sibi et Deo amícos, máximo cum reguláris observántiæ emoluménto rédderet. Mórtuo

abbáte, et in ejus locum (licet invítus) suffėctus, tanta doctrínæ et sanctitátis fama ubíque refúlsit, ut non modo régibus et epíscopis venerationi esset, sed sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc magnis persecutiónibus agitátus, lítteras amóris plenas ad eum dedit, quibus se et Ecclésiam cathólicam ejus oratiónibus commendábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Defúncto Lanfránco archiepíscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, Ansélmus, urgénte Willélmo Angliæ rege, et instántibus clero ac pópulo, ipso tamen repugnánte, ad ejúsdem ecclésiæ régimen vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo et exémplo prius, dein scriptis, et concíliis celebrátis, prístinam pietátem, et ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed cum mox idem Willélmus rex vi et minis Ecclésiæ jura usurpáre tentásset, ipse sacerdotáli constántia réstitit; bonorúmque direptiónem, et exsílium passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit: a quo honorífice excéptus, et summis laúdibus ornátus est, cum in Barénsi concílio Spíritum sanctum étiam a Fílio procedéntem contra Græcórum errórem innúmeris Scripturárum, et sanctórum Patrum testimóniis propugnásset. E vivis Willélmo subláto, ab Henríco rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino, famam non solum miraculórum, et sanctitátis (præcípue ob insígnem devotiónem erga Dómini nostri passiónem, et beátam Vírginem ejus Matrem) assecútus, sed étiam doctrínæ, quam ad defensiónem christiánæ religiónis, animárum profécum, et ómnium theologórum, qui sacras lítteras scholástica méthodo tradidérunt, normam cœ́litus hausísse ex ejus libris ómnibus appáret. ℟. Iste est qui. [71]

In III. Noct. Homilia in Evang. Vos estis sal. de Comm. Doct. 2. loco. [82]

In II. Vesp. commem. sequ.

Die 22. Aprilis.

Ss. Soteris et **Caji** Pont. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. [38] præter sequ.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quǽsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Soter, Fundis in Campánia natus, sancívit, ne sacræ vírgines vasa sacra et pallas attíngerent, neve thuris ministério in

ecclésia uteréntur. Idem státuit, ut Christi corpus in Cœna Dómini sumerétur ab ómnibus, iis excéptis, qui propter grave peccátum id fácere prohiberéntur. Sedit in pontificátu annos tres, menses úndecim, dies decem et octo: martýrio coronátur sub Marco Aurélio imperatóre, et in cœmetério, quod póstea Callísti dictum est, sepelítur, more majórum mense Decémbri creátis presbýteris decem et octo, diáconis novem, epíscopis per divérsa loca úndecim.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Cajus Dálmata, ex génere Diocletiáni imperatóris, constítuit, ut his órdinum et honórum grádibus in Ecclésia ad episcopátum ascenderétur: Ostiárii, Lectóris, Exorcístæ, Acólythi, Subdiáconi, Diáconi, Presbýteri. Hic Diocletiáni crudelitátem in Christiános fúgiens, aliquámdiu in spelúnca delítuit: verum octo post annis una cum Gabíno fratre martýrii corónam consecútus est, cum sedísset annos duódecim, menses quátuor, dies quinque, creátis mense Decémbri presbýteris vigintiquínque, diáconis octo, epíscopis quinque. Sepúltus est in cœmetério Callísti, décimo Kaléndas Maji. Ejus memóriam Urbánus octávus in Urbe renovávit, dírutam ecclésiam restítuit; título, statióne, et ipsíus relíquiis decorávit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum; et in servis suis. Consolábitur.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio vi. Serm. 22.

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gaúdia nostra cum sanctis Martýribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis, vos pálmites. de eodem Comm. 2. loco temp. Pasch. [50]

Vesperæ a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 23. Aprilis.

S. Georgii Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. [38] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Beatórum. 452.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno Lect. Quibus ego. de eodem Comm. 2. loco. [50]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Communi 1. loco. [47]

Vesp. de sequ. cum comm. præced.

Die 24. Aprilis.

S. Fidelis a Sigmaringa Mart.

Duplex.

Omnia de Communi Mart. temp. Pasch. [38] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Fidélem seráphico spíritus ardóre succénsum in veræ fídei propagatióne martýrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus quæsumus méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et caritáte confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Sancti et justi. ℣. Pretiósa. ut supra. Oratio. Deus, qui. 453.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Fidélis in óppido Suéviæ Sigmaringa ex honésta Reyórum família natus, ab ineúnte ætáte singuláribus natúræ et grátiæ donis ornátus præfúlsit. Egrégiam quippe sortítus índolem, morúmque óptima imbútus disciplína, dum Fribúrgi philosophíæ et juris utriúsque laúream eméruit, in schola étiam Christi ad perfectiónis ápicem sédulo virtútum exercítio conténdere cœpit. Nobílium exínde virórum várias Európæ províncias lustrántium comes ascítus, eos ad christiánam pietátem sectándam, tam verbis quam opéribus excitáre non déstitit. Quinímo in eódem itínere crebris austeritátibus desidéria carnis mortificáre, ac ita seípsum régere stúduit, ut in tanta rerum vicissitúdine nullo umquam visus fúerit iræ motu perturbári. Juris prætérea, et justítiæ strénuus propugnátor, post réditum in Germániam célebre sibi nomen acquisívit in advocáti múnere, in quo tamen cum fori perícula esset expértus, tutiórem ætérnæ salútis viam íngredi deliberávit, et supérna vocatióne illustrátus, paulo post órdini Seráphico inter fratres Minóres Capuccínos ascríbi pétiit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Piæ petitiónis compos rédditus, mundi suíque contémptor insígnis, in ipso statim tyrocínio, magísque cum solémnis professiónis vota in gaúdio spíritus Dómino nuncupásset, in reguléri observántia ómnibus admiratióni fuit, et exémplo. Oratióni máxime, et sa-

cris lítteris vacans, in verbi quoque ministério singulári grátia excéllens, nedum Cathólicos ad meliórem frugem, verum étiam heterodóxos ad veritátis cognitiónem attráxit. Plúribus in locis cœnóbii præféctus constitútus, prudéntia, justítia, mansuetúdine, discretióne, et humilitátis laude, munus sibi demandátum exércuit. Arctíssimæ paupertátis zelátor egrégius, quidquid vel minus necessárium viderétur, e cœnóbio pénitus eliminávit. Inter austéra jejúnia, vigílias, et flagélla salutári seípsum prósequens ódio, in álios amórem, quasi mater in fílios, osténdit. Cum pestífera febris Austríacas militáres cópias dire afflígeret, ipse in extrémis infirmórum indigéntiis ad assídua caritátis offícia toto spíritu incúbuit. In componéndis étiam animórum dissídiis, aliísque próximi necessitátibus sublevándis consílio et ópere ádeo præcláre se gessit, ut pater pátriæ merúerit appellári.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum; et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Deíparæ Vírginis et rosárii cultor exímius, illíus præcípue, aliorúmque sanctórum patrocínio a Deo postulávit, ut in cathólicæ fídei obséquium vitam sibi et sánguinem fúndere licéret. Cumque ardens hoc desidérium in quotidiána Sacri devóta celebratióne magis accenderétur, mira Dei providéntia factum est, ut fortis Christi athléta præses eligerétur illárum missiónum, quas Congregátio de Propagánda Fide pro Rhǽtia tunc témporis institúerat. Quod árduum munus prompto hilaríque ánimo suscípiens, tanto fervóre exsecútus est, ut plúribus hæréticis ad orthodóxam fidem convérsis, spes non módica effúlserit totíus illíus gentis Ecclésiæ, et Christo reconciliándæ. Prophetíæ dono prǽditus, futúras Rhǽtiæ calamitátes, suíque necem ab hæréticis inferéndam sǽpius prædíxit. Postquam vero insidiárum probe cónscius impendénti agóni se præparásset, die vigésima quarta Aprílis anno millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo ad ecclésiam loci, Sevísium nuncupáti, se cóntulit, ubi ab hæréticis, qui prídie conversiónem simulántes, eum dolóse ad prædicándum invitáverant, concióne tumultuárie interrúpta, per vérbera ac vúlnera eídem crudéliter inflícta gloriósam mortem magno et álacri corde perpéssus, primítias Mártyrum memorátæ Congregatiónis próprio sánguine consecrávit; plúribus signis et miráculis exínde clarus, præsértim Cúriæ et Veldkírchii, ubi summa pópuli veneratióne illíus relíquiæ asservántur.

℟. Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Communi 1. loco. [47]

Vesp. de sequ. cum comm. præced.

Die 25. Aprilis.

Sancti Marci Evangelistæ.

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi Apost. temp. Pasch. [21] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum, evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti: tríbue quǽsumus; ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne deféndi. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dñi, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allel.

Oratio. Deus, qui beátum. 454.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. In mandátis.

Lectio ii.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gaúdium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio iii.

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Pretiósa in conspéctu. [22]

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv.

Marcus discípulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audísset, et probávit, et Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúmpto ítaque Evangélio quod ipse conf́écerat, perréxit in Ægýptum, et primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam tanta doctrína et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum sui cógeret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Dénique Philo, disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam ecclésiam adhuc judaizántem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia; sic et ille, quod Alexandríæ sub Marco fíeri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexandríæ, succedénte sibi Aniáno.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli: * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

De expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio vi. Hom. 3. lib. 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia: et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum

pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in äëra levámur.

℟. Isti sunt agni. [22]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
Homilia 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut lac. Glória Patri. Et sicut lac.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 15.

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant illas privatim post Matut. cum suis Precibus et Orat. sine

Psalmis Pœnit. etiam si hoc festum transferatur in aliam diem.

Si Litaniæ majores occurrant in die Paschatis, transferantur in Feriam iii. sequ.

In II. Vesp. commem. sequ.

Die 26. Aprilis.
Ss. Cleti et Marcellini Pontif. et Martyrum.
Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. [38] præter sequ.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos Dómine fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si hoc festum celebretur Feria ii. Rogat. Lect. Fratres: Debitóres. [54] et Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ.

Similiter si aliquod ex sequ. festis occurrat dicta Feria ii., aut in Vigil. Ascens., in I. Nocturno leguntur Lect. de Comm. illius Sancti extra temp. Pasch.; nisi propriæ assignentur, vel ponendum sit initium alicujus Epistolæ præcedentis Dominicæ.

In II. Nocturno.
Lectio iv.

Cletus Románus, patre Æmiliáno, de regióne quinta, e vico Patrício, imperatóribus Vespasiáno et Tito, Ecclésiam gubernávit. Is ex præcépto Príncipis Apostolórum in Urbe vigínti quinque presbýteros ordinávit. Primus in lítteris verbis illis usus est: Salútem et apostólicam benedictiónem. Qui Ecclésia óptime constitúta, cum ei præfuísset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno imperatóre, secúnda post Nerónem persecutióne, martýrio coronátus est, et in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Marcellínus Románus, ab anno ducentésimo nonagésimo sexto ad annum trecentésimum quartum in immáni imperatóris Diocletiáni persecutióne Ecclésiæ præfuit. Multas pértulit angústias ob ímprobam eórum severitátem, qui eum redarguébant de nímia indulgéntia erga lapsos in idololatríam, quæque causa fuit, ut per calúmniam infamátus fúerit, quasi thus idólis adhibuísset. Verum hic beátus Póntifex in confessióne fídei, una cum tribus áliis Christiánis, Claúdio, Cyríno et Antoníno, cápite plexus est. Quorum projécta córpora, quum trigínta sex dies jussu imperatóris sepultúra caruíssent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admónitus, cum presbýteris et diáconis, hymnis et lumínibus adhíbitis, honorífice sepeliénda curávit in cœmetério Priscíllæ via Salária. Rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim, dies vigínti tres: quo témpore fecit ordinatiónes duas mense De-

cémbri, quibus creávit presbýteros quátuor, epíscopos per divérsa loca quinque.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum; et in servis suis. Consolábitur.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio vi. Serm. 22.

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gaúdia nostra cum sanctis Martýribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis; si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Noct. Homilia in Evangel. Ego sum vitis, vos pálmites. de eodem Communi 2. loco. [50]

Die 28. Aprilis.

S. Pauli a Cruce Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad mystérium crucis prædicándum, sanctum Paulum singulári caritáte donásti, et per eum novam in Ecclésia famíliam floréscere voluísti: ipsíus nobis intercessióne concéde; ut passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cœlis: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. S. Vitalis Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Vitális Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria ii. Rogat. vel in Vigilia Ascensionis. Beátus vir. de eodem Communi 2. loco. [94]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Paulus a Cruce Uvádæ in Libúria natus, sed e Castellátio prope Alexandríam Statiellórum nóbili génere oriúndus, qua futúrus esset sanctitáte clarus, innótuit miro splendóre, qui noctu implévit pariéntis matris cubículum, et insígni augústæ cœli Regínæ benefício, quæ púerum in flumen delápsum a certo naufrágio illæsum erípuit. A primo ratiónis usu Jesu Christi crucifíxi amóre flagrans, ejus contemplatióni prolíxius vacáre cœpit, et carnem innocentíssimam vigíliis, flagéllis, jejúniis, potu in sexta féria ex acéto cum felle mixto, ac dura quavis castigatióne contérere. Martýrii desidério incénsus, exercítui se adjúnxit, qui Venétiis, ad bellum Turcis inferéndum, comparabátur;

cógnita vero inter orándum Dei voluntáte, arma ultro réddidit, præstantióri milítiæ óperam datúrus, quæ Ecclésiæ præsídio esse, æternámque hóminum salútem procuráre totis víribus niterétur. Revérsus in pátriam, honestíssimis núptiis, sibíque deláta pátrui hæreditáte, recusátis, arctiórem iníre crucis sémitam, ac rudi túnica a suo epíscopo índui vóluit. Tum ejus jussu, ob eminéntem vitæ sanctimóniam et rerum divinárum sciéntiam, nondum cléricus, Domínicum agrum, máximo cum animárum fructu, divíni verbi prædicatióne excóluit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Romam proféctus, theológicis disciplínis rite imbútus, a Summo Pontífice Benedícto decimotértio ex obediéntia sacerdótio auctus est. Facta sibi ab eódem potestáte aggregándi sócios, in solitúdinem recéssit Argentárii montis, quo eum beáta Virgo jamprídem invitáverat, veste illi simul osténsa atri colóris, passiónis Fílii sui insígnibus decoráta, ibíque fundaménta jecit novæ congregatiónis. Quæ brevi, plúrimis ab eo tolerátis labóribus, præcláris aucta viris cum Dei benedictióne valde succrévit; a Sede Apostólica non semel confirmáta, una cum régulis, quas orándo ipse a Deo accéperat, et quarto áddito voto, pergrátam Domínicæ passiónis memóriam promovéndi. Sacras vírgines quoque instítuit, quæ excéssum caritátis divíni sponsi sédulo meditaréntur. Hæc inter, animárum inexhaústa aviditáte ab Evangélii prædicatióne numquam defíciens, hómines pene innúmeros, étiam perditíssimos, aut in hæresim lapsos, in salútis trámitem addúxit. Præsértim Christi enarránda passióne mirífica ejus oratiónis vis erat, qua una cum astántibus in fletum effúsus, quælibet obduráta corda ad pœniténtiam scindébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Tanta in ejus péctore alebátur divínæ caritátis flamma, ut indúsium quod erat cordi própius, sæpe véluti igne adústum, et binæ cóstulæ elátæ apparúerint. Sacrum præsértim fáciens non póterat a lácrimis temperáre: frequénti quoque éxtasi cum mira intérdum córporis elevatióne frui, vultúque supérna luce radiánte conspiciebátur. Quandóque, dum concionarétur, cœléstis vox verba ei suggeréntis audíta fuit, aut sermo ejus ad plura míllia pássuum intónuit. Prophetíæ et linguárum dono, córdium scrutatióne, potestáte in dæmones, in morbos, in eleménta enítuit. Cumque ipsis Summis Pontifícibus carus ac venerándus esset, servum inútilem,

peccatórem nequíssimum, a dæmóniis quoque conculcándum se judicábat. Tandem, aspérrimi vitæ géneris ad longam usque senectútem tenacíssimus, anno millésimo septingentésimo septuagésimo quinto, cum præclára mónita, véluti sui spíritus transmíssa hæreditáte, alúmnis tradidísset, Ecclésiæ sacraméntis ac cœlésti visióne recreátus, Romæ, qua prædíxerat die, migrávit in cœlum. Eum Pius nonus Póntifex Máximus in beatórum, novísque deínde fulgéntem signis, in sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Vitale Martyre.

Lectio ix.

Vitális miles, sanctórum Gervásii et Protásii pater, una cum Paulíno júdice Ravénnam ingréssus, cum vidísset Ursicínum médicum ob christiánæ fídei con-

fessiónem ductum ad supplícium, paúlulum in torméntis titubáre, exclamávit: Ursicíne médice, qui álios curáre sólitus es, cave ne te mortis ætérnæ jáculo confícias. Qua voce confirmátus Ursicínus, martýrium fórtiter subívit. Quare Paulínus incénsus Vitálem comprehéndi jubet, et equúleo tortum, atque in profúndam fóveam demérsum, lapídibus óbrui. Quo facto quidam Apóllinis sacérdos, qui Paulínum in Vitálem incitárat, oppréssus a dæmone, clamáre cœpit: Tu me nímium Vitális Christi Martyr incéndis: et illo æstu jactátus, se præcipitávit in flumen.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus commem. S. Vitalis.

Ant. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Vesperæ a Capitulo de sequ. cum commem. præced.

Die 29. Aprilis.

S. Petri Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. [38] præter sequ.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur; qui pro ejúsdem fídei dilatatióne, martýrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, Verónæ paréntibus Manichæórum hæresi inféctis natus, ab ipsa pene infántia contra hæreses pugnávit. Puer annórum septem, cum scholas frequentáret, aliquándo a pátruo hærético interrogátus quid tandem in iis didicísset; christiánæ fídei sýmbolum se didicísse respóndit: neque ullis umquam patris, patruíve blandítiis aut minis a fídei constántia dimovéri pótuit. Adoléscens Bonóniam studiórum causa venit: ubi a Spíritu sancto ad sublimióris vitæ formam vocátus, órdinis Prædicatórum institútum suscépit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Magno virtútum splendóre in religióne elúxit: corpus et ánimum ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullíus mortíferi peccáti labe se inquinátum umquam sénserit. Carnem jejúniis et vigíliis macerábat: mentem divínis

contemplatiónibus exercébat. In salúte animárum procuránda assídue versabátur: peculiáris grátiæ dono hæréticos ácriter confutábat. Tantam in concionándo vim hábuit, ut innumerábilis hóminum multitúdo ad eum audiéndum conflúeret, multíque ad pœniténtiam converteréntur.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum; et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Tanto fídei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subíre optáret, eámque a Deo grátiam eníxe precarétur. Itaque hærétici necem, quam is paulo ante concionándo prædíxerat, illi intulérunt. Nam cum sanctæ Inquisitiónis munus géreret, illum Como Mediolánum redeúntem, ímpius sicárius semel atque íterum in cápite gládio vulnerávit: jamque pene mórtuus, sýmbolum fídei, quam infans viríli fortitúdine conféssus fúerat, in ipso suprémo spíritu pronuntiávit: iterúmque látera mucróne transverberátus, ad martýrii palmam migrávit in cœlum, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo: quem multis illústrem miráculis Innocéntius quartus anno sequénti sanctórum Mártyrum número adscrípsit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Communi 1. loco. [47]

Vesp. a Cap. de sequ. cum comm. præced.

Die 30. Aprilis.

S. Catharinæ Senensis Virg.

Duplex.

Omnia de Com̃uni Virginum [100] præter sequ.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beátæ Catharínæ Vírginis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Catharína, virgo Senénsis piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia, et admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharístiæ communióne conténta. Luctabátur quam frequentíssime cum dæmónibus, multísque illórum moléstiis vexabátur, æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharínæ nomen, et úndique ad eam ægróti et malígnis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine impe-

rábat, et dæmones cogébat ab obséssis abíre corpóribus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Cum Pisis immorarétur die Domínico, refécta cibo cœlésti, et in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes; ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta, ne cicatríces apparérent; contínuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, et in formam puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes, et cor ejus: ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuísset, brevi se créderet moritúram. Hanc ítaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit, ut sentíret dolórem illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cum Dei fámula confessário suo Raymúndo retulísset, ut óculis étiam repræsentarétur, rádios in imagínibus beátæ Catharínæ ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis colóribus expréssit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

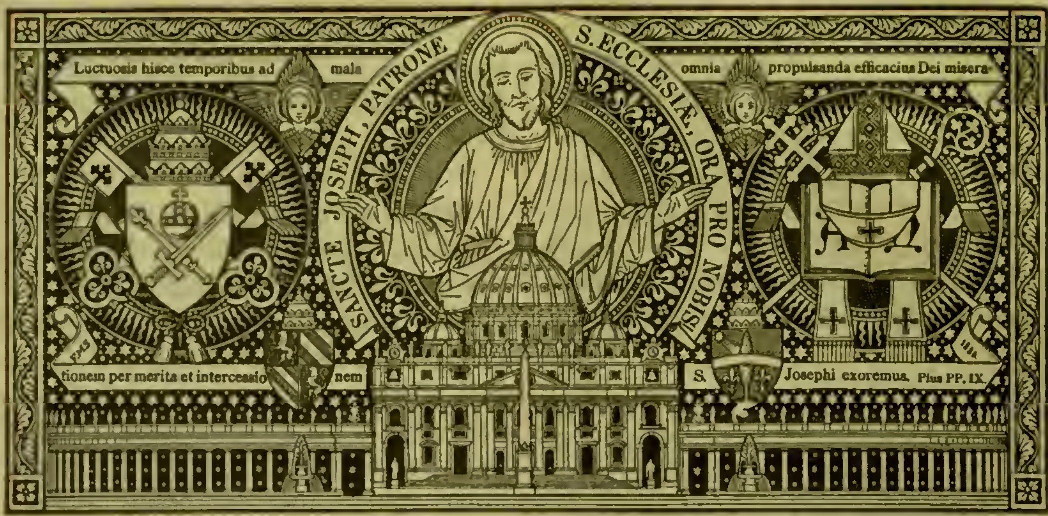
Lectio vi.

Doctrína ejus infúsa, non acquisíta fuit; sacrárum litterárum professóribus difficíllimas de divinitáte quæstiónes proponéntibus respóndit. Nemo ad eam accéssit, qui non mélior abíerit: multa exstínxit ódia, et mortáles sedávit inimicítias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclésia dissidébant, et interdícto ecclesiástico suppósiti erant, Aveniónem ad Gregórium undécimum Pontíficem Máximum profécta est; cui étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divínitus cognovísse monstrávit: deliberavítque Póntifex, ea étiam suadénte, ad sedem suam Románam personáliter accédere: quod et fecit. Eídem Gregório et Urbáno sexto ejus successóri acceptíssima fuit, ádeo ut legatiónibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insígnia, dono prophetíæ, et plúribus clara miráculis, anno ætátis suæ tértio círciter et trigésimo, migrávit ad sponsum. Quam Pius secúndus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum número adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. de eodem Communi. [110]

Vesperæ de Ss. Apost. Philippo et Jacobo, ut infra. 476. cum commem. præced.

Dominica III. post Pascha.

Patrocinii S. Joseph Confessoris. Sponsi B. M. V.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 474. Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1]

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus: donec veníret desidérium cóllium ætернórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent ágmina cœlitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gaúdia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ, allelúja. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam conveníren t, invénta est in útero habens de Spíritu sancto, allelúja.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis.

Fit commem. Dominicæ.

Ant. Módicum et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph, protectóris nostri, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Te, Joseph. 466.

In I. Nocturno.

Ant. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gen-

tes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

De libro Génesis.

Lectio i. Eccli. 39.

Igitur Joseph ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substántiam: nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

℟. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens: * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph, allelúja. ℣. Salus nostra in manu tua est: réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

Lectio ii. Cap. 41. e.

Plácuit Pharaóni consílium, et cunctis minístris ejus, locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium

cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu cjus: vestivítque eum stola býssina, et collo torquem aúream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genu fléčterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti.

℟. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus: * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúja. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comcdátis medúllam terræ. Exaltávit.

Lectio iii. Cap. 41. f.

Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua ægyptíaca Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórcm Aseneth fíliam Putipháre sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægýpti (trigínta autem annórum erat quando stetit in conspéctu regis Pharaónis), et circuívit omnes regiónes Ægýpti. Venítque fertílitas septem annórum: et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

℟. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum, allelúja. ℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In II. Nocturno.

Ant. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púcrum et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri, allelúja.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dñs sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólci sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dñs: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri, allelúja.

℣. Réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam, allelúja. ℟. Et pérfice eam, allelúja.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

Serm. 1. de S. Joseph.

Lectio iv.

Omnium singulárium gratiárum alícui rationábili creatúræ communicatárum generális

régula est, quod, quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ, et ejus offício necessária sunt, atque illam copióse decórant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph, putatívo patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero sponso Regínæ mundi et Dóminæ Angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutrítius, atque custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii ejus et sponsæ suæ: quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait: Serve bone et fidélis, intra in gaúdium Dómini tui.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor meus.

Lectio v.

Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est: sic profécto post eam huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris testaménti, in qua patriarchális et prophetális dígnitas promíssum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divína dignátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit, quia non solum Ægýptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis panem de cœlo, qui cœléstem vitam tríbuit, cum multa solértia enutrívit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vi.

Profécto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam, atque sublimíssimam dignitátem, quam illi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo, in cœlis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur: Intra in gaúdium Dómini tui. Unde, licet gaúdium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere: Intra in gaúdium: ut mýstice innuátur, quod gaúdium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abýssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri, beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde: sed et beatíssimam Vírginem sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per infiníta sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si

exsúrgat advérsum me prǽlium, in hoc ego sperábo, allelúja. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si exsúrgat. Glória Patri. Si exsúrgat.

In III. Nocturno.

Ant. Consúrgens Joseph accépit púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël: et habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth, allelúja.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dñe in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dñi? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Consúrgens Joseph accépit púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël: et habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth, allelúja.

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, allelúja. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3. d.

In illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Consensu Evang.

Manifèstum est illud quod ait: Ut putabátur fílius Joseph: propter illos dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrántur. Quos autem movet, quod álios progenitóres Matthǽus enúmerat, descéndens a David usque ad Joseph, álios autem Lucas ascéndens a Joseph usque ad David, fácile est ut advértant, duos patres habére potuísse Joseph: unum a quo génitus, álterum a quo fúerit adoptátus. Antíqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi fílios fácerent, quos non ipsi genuíssent. Unde intellígitur Lucas patrem Joseph, non a quo génitus, sed a quo fúerat adoptátus, suscepísse in Evangélio suo, cujus progenitóres sursum versus commémorat, donec exíret ad David.

℟. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

Cum enim necésse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthǽo scílicet et Luca, ut unus eórum ejus patris oríginem tenéret, qui genúerat; alter ejus qui adoptáverat Joseph: quem probabílius intellígimus adoptántis oríginem tenuísse quam eum, qui nóluit Joseph génitum dícere ab illo cujus eum fílium esse narrábat? Matthǽus autem dicens: Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est, génuit, persevérans, donec in último díceret, Jacob autem génuit Joseph, satis expréssit ad eum patrem se perduxísse oríginem generántium, a quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat. ☩ Quamquam si étiam Lucas génitum díceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus, quam ab uno Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptán-

tem patrem fuísse commemorátum. Neque enim absúrde quisque dícitur non carne, sed caritáte genuísse quem fílium sibi adoptáverit. At vero étiam nos quibus dedit Deus potestátem fílios ejus fíeri, de natúra atque substántia sua non nos génuit, sicut únicum Fílium, sed útique dilectióne adoptávit.

℟. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Dom. 292.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Jacob autem * génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allel.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, allelúja.

3. Ascéndit autem * Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth, in Judǽam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, allelúja.

4. Et venérunt festinántes, * et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio, allelúja.

5. Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph, allelúja.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus: donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gaúdia vitæ. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, allelúja. ℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúja.

Ad Bened. Ant. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est, allelúja.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis.

Et fit commem. Domin.

Ant. Módicum, et non vidébitis me, dicit Dóminus: íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

℣. In resurrectióne tua Christe, allelúja. ℟. Cœli et terra lætántur, allelúja.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Missus est.

Capit. Benedictiónes. 474.

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúja, allelúja. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Constítuit.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Ascéndit autem.

Capitulum. Gen. 49. c.

Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cœli désuper.

℟. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allel. Confitébor. ℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Confitébor.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Et ipse Jesus.

Capitulum. Gen. 49. c.

Fílius accréscens Joseph, fílius accréscens, et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum.

℟. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúja, allelúja. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja. ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis. 466.

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, allelúja. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allel.

Et fit commem. Domin.

Ant. Amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos: mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini: sed tristítia vestra convertétur in gaúdium, allelúja.

℣. Mane nobíscum Dñe, allelúja. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Oratio ut supra.

FESTA MAJI.

Die 1. Maji.

Ss. Philippi et Jacobi Apostolorum.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laudibus. 479. Psalmi ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1]

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gaúdium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilǽæ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non turbétur cor vestrum, neque formídet: créditis in Deum, et in me crédite: in domo Patris mei mansiónes multæ sunt, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta quǽsumus; ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dñm.

Et fit commem. S. Catharinæ.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui beátæ Catharínæ Vírginis tuæ natalítia cólimus; et án-

nua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali præter sequ.

In I. Nocturno, si tunc temporis non legitur de Epist. B. Jacobi, ponitur initium ejus Epistolæ, ut in Dom. IV. post Pascha. 300. Si autem ea tunc legitur, ponatur de ea quod illo die contigerit.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Philíppus Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui primum a Christo Dómino vocáti sunt: a quo cum accepísset Nathánaël, venísse Messíam in lege promíssum, ad Dóminum dedúctus est. Quam vero Christus eum familiáriter adhibéret, illud fácile declárat, quod Gentíles Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum accessérunt: et Dóminus, cum in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic Philíppum affátus est: Unde emémus panes ut mandúcent hi? Is, accépto Spíritu sancto, cum ei Scýthia ad prædicándum Evangélium obtigísset, omnem fere illam gentem ad christiánam fidem convértit. Postrémo cum Hierápolim Phrýgiæ venísset, pro Christi nómine cruci affíxus, lapidibúsque óbrutus est, Kaléndis Maji. Ejus corpus ibídem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Jacóbi Apóstoli cónditum est.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Jacóbus frater Dómini, cognoménto Justus, ab ineúnte ætáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, numquam tonsus est, nec unguénto nec bálneo usus. Huic uni licébat íngredi in Sancta sanctórum. Idem líneis véstibus utebátur: cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie caméli pellem imitarétur. Eum post Christi ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum epíscopum creavérunt: ad quem étiam princeps Apostolórum misit, qui nuntiáret se e cárcere ab Angelo edúctum fuísse. Cum autem in concílio Jerosólymis controvérsia esset orta de lege et circumcisióne: Jacóbus Petri senténtiam secútus, ad fratres hábuit conciónem, in qua vocatiónem Géntium probávit: fratribúsque abséntibus scribéndum esse dixit, ne Géntibus jugum Mosáicæ legis impónerent. De quo et lóquitur Apóstolus ad Gálatas: Alium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Tanta autem erat Jacóbi vitæ sánctitas, ut fímbriam vestiménti ejus certátim hómines cúperent attíngere. Nam is nonagínta sex annos natus, cum trigínta an-

nis illi Ecclésiæ sanctíssime præfuísset, Christum Dei Fílium constantíssime prædicans, lapídibus primum appétitur: mox in altíssimum templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui confráctis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deúmque pro illórum salúte deprecabátur his verbis: Ignósce eis Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Qua in oratióne, gráviter ejus cápite fullónis fuste percússo, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno, et juxta templum ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit epístolam, quæ de septem cathólicis est. ℟. Isti sunt agni. [22]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 14.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 67. in Joannem.

Erigénda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modo in nostris aúribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dóminus Jesus: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ídeo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, et in me crédite. Cónsequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me crédere debeátis: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

Créditis in Deum, et in eum crédite, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo: semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formæ servi: non turbétur cor vestrum: suscitábit illam forma Dei. Sed quid est, quod séquitur, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: nisi quia et sibi metuébant? Unde audíre debuérunt: Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri: Non cantábit gallus, donec ter me neges?

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allel. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Tamquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur: sed cum aúdiunt, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: si quo minus dixíssem vobis: Quia vado paráre vobis locum: a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse

mansúros: quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior: in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Dómine, * osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Philíppe, * qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

3. Tanto témpore * vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

4. Si cognovissétis me, * et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allelúja, allelúja, allel.

5. Si dilígitis me, * mandáta mea serváte, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Paschále mundo gaúdium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, et quidquid vident
Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside:
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ego sum via, véritas, et vita: nemo venit ad Patrem, nisi per me, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Ant. Philíppe.

Capitulum. Stabunt. ut supra.

℟. br. Sancti et justi in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Tanto témpore.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lux.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allel.

Ad Nonam.

Ant. Si dilígitis me.

Capitulum. Rom. 8. e.

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia. ℣. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. 479; Psalmi ut in II. Vesp. de Comm. Apost. [13] Hymn. ut in I. Vesp. 476.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque petiéritis, fiet vobis, allelúja, allelúja, allelúja.

Et fit commem. sequentis.

Die 2. Maji.

S. Athanasii Ep., Cf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont. [66] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Exaúdi quǽsumus Dómine preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In fer. II. et IV. Rogat. Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. [79]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Athanásius Alexandrínus, cathólicæ religiónis propugnátor acérrimus, ab Alexándro epíscopo Alexandríno diáconus factus est: in cujus locum succéssit, quem étiam ántea secútus fúerat ad Nicǽnum concílium; ubi cum Aríi impietátem repressísset, tantum ódium Arianórum suscépit, ut ex eo témpore ei insídias molíri numquam destíterint. Nam coácto ad Tyrum concílio magna ex parte Arianórum episcopórum, subornárunt muliérculam, quæ accusáret Athanásium, quod hospítio accéptus sibi stuprum per vim intulísset. Introdúctus ígitur est Athanásius, et una cum eo Timótheus présbyter: qui símulans se esse Athanásium, Ego ne, inquit, múlier, apud te sum diversátus? ego te violávi? Cui illa petulánter: Tu mihi vim attulísti: idque jurejurándo affírmans, júdicum fidem obtestabátur, ut tantum flagítium vindicárent. Qua cógnita fraude, rejécta est mulíeris impudéntia.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei,

allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Arsénium quoque epíscopum ab Athanásio interféctum Ariáni pervulgárunt: quem dum occúlte détinent, manum mórtui déferunt in judícium, ab Athanásio ad usum mágicæ artis Arsénio amputátam criminántes. At Arsénius noctu aufúgiens, cum se in conspéctu totíus concílii statuísset, Athanásii inimicórum impudentíssimum scelus apéruit. Quod illi nihilóminus mágicis ártibus Athanásii tribuéntes, vitæ ejus insidiári non desistébant. Quamóbrem in exsílium actus, in Gállia apud Tréviros exsulávit. Grávibus deínceps ac diutúrnis sub Constántio imperatóre, Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus, et incredíbiles calamitátes perpéssus, magnam orbis terræ partem peragrávit; ac sæpe e sua ecclésia ejéctus, sæpe étiam in eámdem et Júlii Románi Pontíficis auctoritáte, et Constántis imperatóris, Constántii fratris, patrocínio, decrétis quoque concílii Sardicénsis, ac Jerosolymitáni, restitútus est; Ariánis intérea illi semper inféstis: quorum pertinácem iram, et summum vitæ discrímen fúgiens, in sicca cistérna quinque annis se ábdidit, ejus rei tantum cónscio quodam Athanásii amíco, qui eum clam sustentábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

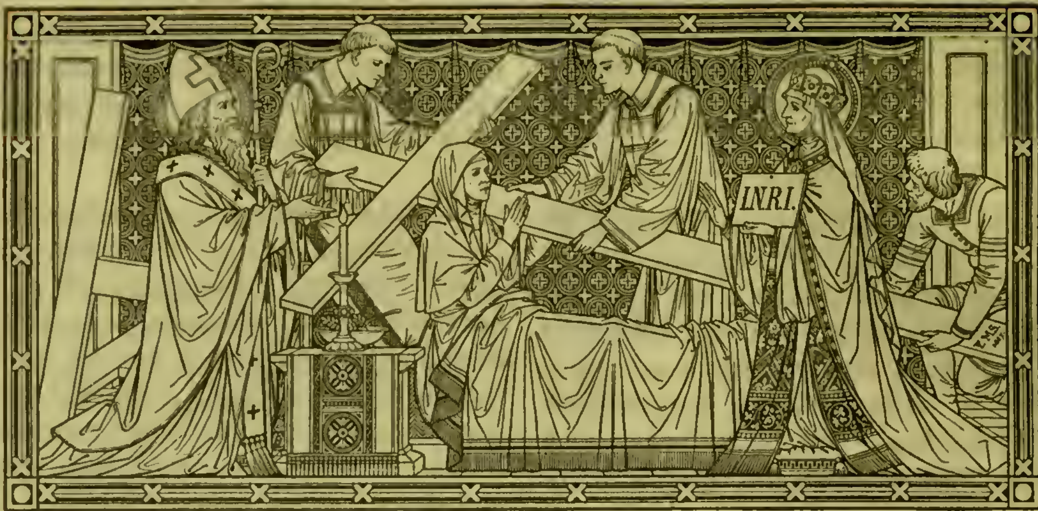
Lectio vi.

Constántio mórtuo, cum Juliánus Apóstata, qui ei in império succéssit, éxsules epíscopos ad suas ecclésias redíre permisísset, Athanásius Alexandríam revérsus, summo honóre excéptus est. Sed non multo post, iísdem Ariánis impelléntibus, a Juliáno exagitátus, rursus discédere cógitur. Cumque ab ejus satellítibus ad necem conquirerétur, qua fugiébat navícula convérsa in contráriam flúminis partem, iis qui se insequebántur, ex indústria occúrrit: et quæréntibus, quantum inde abésset Athanásius, respóndit eum non longe abésse: ítaque illos contrárium tenéntes cursum effúgit, atque Alexandríam rédiens, ibídem usque ad Juliáni óbitum occúltus permánsit. Qui paulo post Alexandríæ ália exórta tempestáte, quátuor menses in patérno sepúlchro delítuit. Ac dénique ex tot tantísque perículis divínitus ereptus, Alexandríæ mórtuus est in suo léctulo, sub Valénte: cujus vita et mors magnis nobilitáta est miráculis. Multa pie et ad illustrándam cathólicam fidem præcláre scripsit, sexque et quadragínta annos in summa témporum varietáte Alexandrínam ecclésiam sanctíssime gubernávit.

℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Cum persequéntur vos. ut supra in festo S. Cyrilli Hierosolym. 404.

Vesp. de sequ. commem. præc.

Die 3. Maji.

In Inventione Sanctæ Crucis.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laudibus. 487. Psalmi ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1]

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Vexílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Paschále quæ fers gaúdium
Piis adaúge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium. Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúja. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O Crux, splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis: quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: salva præsén-

tem catérvam in tuis hódie laúdibus congregátam, allelúja, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde: ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur: Qui vivis.

Et fit commem. præced.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Exaúdi. ut supra. 480.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem crucifíxum, * Veníte adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Laúream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúja.

Psalmi ut in I. Noct. de Communi unius Martyris. [25]

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúja. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 3. b.

Quicúmque ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in Libro legis ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est: quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum: quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno: ut in Géntibus benedíctio

Abrahæ fíeret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále reserátur lignum: * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio ii. Cap. 2.

Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit, allelúja. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

De Epístola ad Colosscnses.

Lectio iii. Cap. 2. b.

In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter: et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus, et potestátis: in quo et circumcísi estis circumcisióne non manu facta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi: consepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui essétis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta: delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci: et exspólians principátus, et potestátes tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit, allelúja, allelúja. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Hélena Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit. In. Glória Patri. In.

In II. Nocturno.

Ant. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúja.

Psalmi ut in II. Noct. de Communi unius Martyris. [27]

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi, allelúja. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Lectio iv.

Post insígnem victóriam, quam Constantínus imperátor, divínitus accépto signo Domínicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater in somnis admónita, conquiréndæ

Crucis stúdio Jerosólymam venit: ubi marmóream Véneris státuam in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos everténdam curávit. Quod item fecit ad præsépe Salvatóris, et in loco resurrectiónis, inde Adónidis, hinc Jovis sublàto simulácro.

℟. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dñi nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: * Per quem salváti et liberáti sumus, allelúja. ℣. Tuam Crucem adorámus Dñe, et recólimus tuam gloriósam passiónem. Per.

Lectio v.

Itaque loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis Domínicæ títulus: qui cum ex tribus cui affíxus fuísset, non apparéret, eam dubitatiónem sústulit miráculum. Nam Macárius Jerosolymórum epíscopus, factis Deo précibus, síngulas cruces cuídam féminæ gravi morbo laboránti admóvit: cui cum réliquæ nihil profuíssent, adhíbita tértia Crux statim eam sanávit.

℟. Dum sacrum pignus cœ́litus revelátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta, allelúja, allelúja. ℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reseréntur. Adsunt.

Lectio vi.

Hélena, salutári Cruce invénta, magnificentíssimam ibi exstrúxit ecclésiam, in qua partem Crucis relíquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantíno fílio détulit: quæ Romæ repósita fuit in ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ǽdibus Sessoriánis. Clavos étiam áttulit fílio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplícium cuíquam adhiberétur; ita res quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratióni et glóriæ esse cœpit.

℟. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri, allelúja, allelúja. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœ́perit judicáre sǽculum per ignem. Tunc. Glória. Tunc.

In III. Nocturno.

Ant. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Psalmi ut in III. Noct. de Communi Virginum. [108]

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 3.

In illo témpore: Erat homo ex pharisǽis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magister. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 11. in Joannem, post init.

Nicodémus ex his erat, qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodígia quæ faciébat. Supérius enim hoc

dixit: Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit: Vidéntes signa ejus, quæ faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur: Nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sǽculi, allelúja. ℣. Hoc signum Crúcis erit in cœlo cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.

Lectio viii.

Si ergo Nicodémus de illis multis erat, qui credíderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi credíderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni: ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis. ℸ Inténdat et intélligat cáritas vestra. Si dixérimus catechúmeno: Credis in Christum? Respóndet, Credo, et signat se Cruce Christi: portat in fronte, et non erubéscit de Cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum: Mandúcas carnem Fílii hóminis, et bibis sánguinem Fílii hóminis? Nescit quid dícimus, quia Jesus non se crédidit ei.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut omnis. Glória Patri. Ut omnis.

Pro Ss. Alexandro I. Papa, Eventio, et Theodulo Martyribus, ac Juvenale Episc. et Conf.

Lectio ix.

Alexánder Románus, Adriáno imperatóre regens Ecclésiam, magnam partem Románæ nobilitátis ad Christum convértit. Is constítuit, ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerrétur: vinum autem aqua miscéri jussit, propter sánguinem et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt: et in Cánone Missæ áddidit: Qui prídie quam paterétur. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxto, perpétuo in ecclésia asservarétur, et in cubículis adhiberétur ad fugándos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque, et dies vigínti, vitæ sanctitáte et salutáribus institútis illústris. Martýrio coronátus est una cum Evéntio et Theodúlo presbýteris, sepultúsque est via Nomentána, tértio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi secúri percússus fúerat; creátis divérso témpore mense Decémbri presbýteris sex, diáconis duóbus, et epíscopis per divérsa loca quinque. Eórum córpora póstea in Urbem translá-ta, in ecclésia sanctæ Sabínæ cón-

dita sunt. In eúmdem diem íncidit beáta mors sancti Juvenális Narniénsis epíscopi: qui cum plúrimos in ea urbe sanctitáte et doctrína Christo peperísset, clarus miráculis in pace quiévit, ibíque honorífice sepúltus est.

Te Deum laudámus. 15.

Si autem hoc Festum venerit Feria II. Rogat., vel Vigil. Ascens., omittitur Lectio de Ss. Mart., et legitur de Homil. Rogat., et de ea fit commem. in Laud. ac Ss. Mart.

Si vero transferatur et non legitur Lect. ix. de Festo Simplici, Lectio viii. dividitur in duas, ut in signo ℑ.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. O magnum pietátis opus: * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Salva nos * Christe Salvátor per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis, allelúja.

3. Ecce Crucem Dómini, * fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4. Nos autem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, allelúja.

5. Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos Deus noster, allelúja.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam:
Atque portum præparáre
Arca mundo naúfrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi, allelúja. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Bened. Ant. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior,

in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti; concéde; ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur: Qui vivis.

Commem. Ss. Martyrum.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allel.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio.

Præsta quǽsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum tuórum Alexándri, Evéntii, Theodúli, atque Juvenális natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Salva nos.

Capitul. Fratres: Hoc enim. ut supra. 487.

℟. br. Hoc signum Crucis erit in cœlo, * Allelúja, allelúja. Hoc signum. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Hoc.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi, allelúja. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Ecce Crucem Dómini.

Capitulum. Galat. 6. d.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. br. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi: * Allelúja, allelúja. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Per signum Crucis.

Capitulum. Philipp. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, * Allelúja, allelúja. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Omnis.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúja. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. Ps. Hymn. et ℣. ut in I. Vesp. 482.

Ad Magnif. Ant. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit: accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúja.

Et fit commem. sequentis.

Die 4. Maji.

S. Monicæ Viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [116] præter sequ.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas

margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Deus mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrimas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Mónica, sancti Augustíni dupléciter mater, quia eum et mundo et cœlo péperit, maríto mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat: in assíduis vero ad Deum oratiónibus pro fílio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrimas effundébat: quem étiam Mediolánum secúta est: ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus, et privátis collóquiis cathólicæ fídei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Mox in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitíssent, íncidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens, Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nono autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est: quod póstea Martíno quinto Summo Pontífice Romam translátum, in ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vi.

Ex libro 9. Conf. cap. 12.

Subdit vero Augustínus de matris morte dísserens: Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstubus lacrimósis, gemitibúsque celebráre, quia illa nec mísere, nec omníno moriebátur: hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam, conversationémque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbito destitútus sum, et líbuit flere de illa et pro illa; et si quis peccátum invénerit flevísse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam quæ me multos annos fléverat, ut óculis

suis víverem, non irrídeat: sed pótius, si est grandi caritáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7. b.

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naïm: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de Verbis Domini, circa init.

De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua: de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore: illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur: illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ,* Et panem otiósa non comédit, allelúja. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Lectio viii.

Tres autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus: quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sǽculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi, allelúja. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

Quemádmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artifícium, et capit intelléctum: ille útique, qui non solum vidére quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere; quod qui non dídicit, non potest. Ita qui

vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt: álii vero et facta miráti, et intelléeta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 15.

Vesperæ a Capitulo de sequ. commemor. præced.

Die 5. Maji.

S. Pii V. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont. [66] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus deféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis; ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et panem otiósa non comédit, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, órdinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, et reguláris observántiæ, ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero ac theologíæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras concióne plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit: multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum et Sutrínum episcopátum promótus, et post biénnium inter Románæ Ecclésiæ presbýteros Cardináles adscríptus fuit. Tum ad ecclésiam Montis Regális in Subalpínis a Pio quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam diœcésim lustrávit, rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat apostólica libertáte et constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium exspectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in ecclesiástica disciplína

restituénda indeféssus labor, in exstirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indefíciens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Selímum Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis, quam fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo reveláte, cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit, et acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte undécimo Pontífice Máximo sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste est qui. [71]

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Comm. 1. loco. [73]

Vesperæ de sequ. cum com. præced.

Die 6. Maji.

S. Joannis Apostoli ante portam Latinam.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apost. temp. Pasch. [21] præter sequentia.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. In ferventis ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia illæsus exívit, allelúja.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta quæsumus; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Pro commem. præced.

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In I. Nocturno legitur initium Epistolæ primæ B. Joannis, ut in Dominica infra Octavam Ascensionis 333, nisi eo tempore legatur de libro Apoc. vel de ejus Epist., tunc enim ponuntur Lectiones eo die occurrentes.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri contra Joviniánum.

Lectio iv. Lib. 1.

Joánnes Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit: et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu: et quod

Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget; et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævénit: cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro: Dóminus est.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Fuit autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta: Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magíster: Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod excépto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno príncipe ob Dómini martýrium relegátus, Apocalýpsim, infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Sed et ipsum ejus Evangélium multum distat a céteris. Matthæus quasi de hómine íncipit scríbere, Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham: Lucas a sacerdótio Zacharíæ: Marcus a prophetía Malachíæ et Isaíæ. Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam; secúndus fáciem vítuli, propter sacerdótium; tértius fáciem leónis, propter vocem clamántis in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pérvenit, dicens: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Isti sunt agni. [22]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20. c.

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. Comm. in Matth. c. 20.

Unde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dóminus díxerit: Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum; et ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus: Et tértia die resúrget; putávit eum múlier post resurrectiónem íllico regnatúrum, et hoc

quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum; et aviditáte femínea præséntia cupit, ímmemor futurórum.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

Mater póstulat, et Dóminus discípulis lóquitur: intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud: Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo: Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix: Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allel. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória. Et.

Lectio ix.

Quǽritur, quómodo cálicem martýrii fílii Zebedǽi, Jacóbus vidélicet et Joánnes, bíberint: cum Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus ecclesiásticas históriasm in quibus fertur, quod et ipse propter martýrium sit missus in fervéntis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procésserit, statímque relegátus in Patmos ínsulam sit: vidébimus martýrio ánimum non defuísse, et bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit sánguinem.

Te Deum laudámus. 15.

In II. Vesp. fit commem. sequ.

Die 7. Maji.

S. Stanislai Episc. et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Pasch. [38] præter sequ.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: præsta quǽsumus; ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Stanisláus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, et piis paréntibus, qui ántea per annos trigínta stériles, illum a Deo précibus impetrárunt, ab ineúnte ætáte futúræ sanctitátis spécimen dedit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra cánonum et theologíæ doctrína profécit: paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupé-

ribus distríbuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia canónicus Cracoviénsis, et concionátor factus a Lampérto epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, suffícitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, et præcípue misericórdia in paúperes enítuit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Erat tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illíus notam libídinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet epíscopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ante obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis et oratióni incúmbit: ipso sponsiónis die, post oblátum Missæ sacrifícium, Petrum e sepúlchro súrgere jubet: qui statim redivívus, epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibíque rege et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito, et prétio rite sibi ab epíscopo persolúto, testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum; et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

At Bolesláum, frustra sæpe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium comunióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in ecclésiam immíttit, ut sanctum epíscopum confódiant: qui ter conáti, occúlta vi tértio divínitus sunt depúlsi. Postrémo ímpius rex sacerdótem Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat: corpus membrátim concísum, et per agros projéctum, áquilæ a feris mirabíliter deféndunt. Mox canónici Cracoviénses sparsa membra, noctúrni de cœlo splendóris indício cólligunt, et suis locis apte dispónunt: quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia exstárent. Multis prætérea miráculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem; quibus permótus Innocéntius quartus Summus Póntifex, illum in sanctórum númerum rétulit. Clemens vero óctávus, Póntifex Máximus, sancti Stanislái festo die in Románum Breviárium reláto, gloriósi Mártyris memóriam dúplici Offício ubíque celebrári jussit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Communi 1. loco. [47]

Vesp. de sequ. cum comm. præced.

Die 8. Maji.

In Apparitione S. Michaëlis Archangeli.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 499. Ps. ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1]

Hymnus.

Te, splendor et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat victor crucem
Míchaël salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja. ℟. Habens thuríbulum aúreum in manu sua, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchaël tuba cécinit: Ignósce Dómine Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúja.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dñm.

Et fit commem. præced.

Ant. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Deus, pro cujus. 494.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Te splendor. ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cœlo, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Officio votivo de Ss. Angelis. [217]

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja. ℟. Habens thuríbulum aúreum in manu sua, allelúja.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 7. c.

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: et vidi quó-

niam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor et virtus omnipoténti Deo, allelúja. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta est.

Lectio ii. Cap. 10.

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo: et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri qui erant mecum non vidérunt: sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini, allelúja. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. Et ascéndit.

Lectio iii.

Et audívi vocem sermónum ejus et aúdiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere Dániel: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua: et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus: et ecce Míchaël unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo Dómine, allelúja. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Míchaël Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúja.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. De manu Angeli, allelúja.

Lectio iv.

Beátum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum, Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio.

℟. Hic est Míchaël Archángelus, princeps milítiæ Angelórum, * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum, allelúja. ℣. Archángelus Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus honor.

Lectio v.

Factum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet: quem diu conquisítum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum confígeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes, ac deínceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni epíscopum cónsulunt: qui, indícto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

℟. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis, allelúja. ℣. Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut perdúcat eas.

Lectio vi.

Post tríduum Míchaël Archángelus epíscopum monet, in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre cœpérunt: qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácius Papa Romæ in summo circo sancti Michaélis ecclésiam dedicávit tértio Kaléndas Octóbris: quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.

℟. In témpore illo consúrget Míchaël, qui stat pro fíliis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud, allelúja. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Angelus Archángelus Míchaël, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 18.

Nónnisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet: id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animǽque revocánda. Púeros autem credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt: non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod aúdiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium, quia in ea collocáti, spéciem humilitátis domínicæ circumferémus.

℞. In conspéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est, allelúja. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Angelus.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse ait veníre scándala: quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа.

℞. Míchaël Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis, allelúja. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria, ac postulatiónes ad ætérnum, et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Dum præliarétur * Míchaël Archángelus cum dracóne, audíta

est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúja.

3. Archángele Míchaël, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas, allelúja.

4. Angeli Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum, allelúja.

5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Apoc. 1.

Significávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cœ́litum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchaël in ædes
Cœ́litus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrimósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis,
Adsit e cœlo Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja. ℟. Habens thuríbulum aúreum in manu sua, allelúja.

Ad Bened. Ant. Factum est siléntium in cœlo, dum draco commítteret bellum: et Míchaël pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúja.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Ant. Dum præliarétur.

Capit. Significávit. ut supra.

℟. br. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúja, allelúja. Stetit. ℣. Habens thuríbulum aúreum in manu sua. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. De manu Angeli, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Archángele Míchaël.

Capitulum. Apoc. 5. c.

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat nú-

merus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Angeli, Archángeli.

Capitulum. Apoc. 12. b.

Factum est prælium magnum in cœlo: Míchaël, et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. br. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, * Allelúja, allelúja. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In.

℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 499. Ps. de Domin. 107. et loco ult.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Hymn. Te splendor. ut in I. Vesperis. 496.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime, Míchaël Archángele, esto memor nostri: hic, et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Et fit commem. sequ.

Die 9. Maji.

S. Gregorii Nazianzeni Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, di-

vínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogat. Lect. Sapiéntiam. de Communi Doct. [79]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basilío erudítus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit, in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios pepererúnt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Gregórius ígitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum epíscopus creátus est, deínde Nazianzénam ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam ecclésiam accersítus, cum civitátem hærésum purgátam erróribus ad cathólicam fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cum inter epíscopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérsus, cum illi ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem et scriptiónem divinárum rerum cóntulit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Scripsit autem multa et solúta oratióne, et vérsibus, mirábili pietáte et eloquéntia: quibus doctórum hóminum, sanctorúmque judício id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis et cathólicæ religiónis régula reperiátur: nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est; sic et oratiónis gravitáte omnes fácile superávit. In iis scribéndi ac legéndi stúdiis ruri vitam mónachi exércens, impera-

tóre Theodósio, ad cœléstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal. de Communi Doctorum 1. loco. [81]

Vesperæ a Capit. de sequ. cum commem. præc. et Ss. Martyr.

Die 10. Maji.

S. Antonini Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Sancti Antoníni Dómine Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus, qui. 502.

Deinde Ss. Gordiani et Epimachi Martyrum.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Da quæsumus omnípotens Deus: ut qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Antonínus, Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam puerítia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Annum agens sextum décimum, religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exínde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit, post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat; quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certe lectióni, et scriptióni librórum tribuébat; et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad paríetem paúlulum declináto cápite, ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídius repetébat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Disciplínæ reguláris sui ipsíus severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritúdine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat: cilício semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut étiam cœnóbiis, ac provínciis præféctus abjectíssima monastérii of-

fícia demissíssime obíret. Ab Eugénio quarto Florentínus archiepíscopus renuntiátus, ægérrime tandem, nec nisi apostólicis minis perterrefáctus ut episcopátum accíperet, acquiévit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

In eo múnere vix dici potest, quantum prudéntia, pietáte, caritáte, mansuetúdine, et sacerdotáli zelo excellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuísse, ut omnes ferme sciéntias per se nullo adhíbito præceptóre, absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris, sacra Eucharístia et unctióne percépta, compléxus Crucifíxi imáginem, mortem lætus aspéxit sexto Nonas Maji, millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens et post mortem conspícuus, sanctórum número adscríptus est ab Adriáno sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio. ℟. Iste est qui. [71]

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Comm. 1. loco. [73]

Pro Ss. Gordiano et Epimacho Mart.

Lectio ix.

Gordiánus judex, cum ad eum Januárius présbyter, ut condemnarétur, sub Juliáno Apóstata ductus esset, ab eódem in christiána fide instrúctus, cum uxóre et quinquagínta tribus áliis ex eádem família Romæ baptizátur. Quare præféctus, relegáto Januário, Gordiánum a Clementiáno vicário inclúdi jubet in cárcerem: qui póstea eúmdem Gordiánum vinctum caténis ad se accersítum, cum a fídei propósito deterrére non posset, plumbátis diu cæsum, cápite plecti ímperat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu a Christiánis via Latína sepelítur in eádem crypta, in quam relíquiæ beáti Epímachi Mártyris translátæ fúerant ab Alexandría: ubi is diu propter Christi confessiónem constríctus in cárcere, postrémo combústus, martýrio coronátus est.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus pro Ss. Mart.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 12. Maji.

Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pancratii Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi Mart. temp. Pasch. [38] præter sequ.

Oratio.

Semper nos Dómine Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ, atque Pancrátii fóveat, quǽsumus, beáta solémnitas: et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Néreus et Achílleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitíllæ, a beáto Petro una cum ipsa, ejúsque matre Plautílla, baptizáti, cum Domitíllæ persuasíssent, ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno tamquam Christiáni accusáti, ob præcláram fídei confessiónem in Póntiam ínsulam relegántur: ubi ad quæstiónem íterum vocáti, et verbéribus cæsi, mox Tarracínam perdúcti, a Minúcio Rufo equúleo et flammis cruciáti, cum constánter negárent se a sancto Petro Apóstolo baptizátos, ullis torméntis cogi posse, ut idólis immolárent, secúri percússi sunt: quorum córpora ab Auspício eórum discípulo, et Domitíllæ educatóre Romam deláta, via Ardeatína sepúlta sunt.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Flávia Domitílla virgo Románа, Titi et Domitiáni imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Cleménte Papa accepísset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii cónsulis fílio, deláta quod Christiána esset, a Domitiáno imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martýrium duxit. Demum Tarracínam dedúcta, íterum Christum conféssa, cum semper constántior apparéret, sub Trajáno imperatóre, júdicis jussu incénso ejus cubículo, una cum Theodóra et Euphrósyna virgínibus et collactáneis suis, gloriósi martýrii cursum confécit, Nonis Maji: quarum córpora íntegra invénta, a Cæsário Diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitíllæ córpora ex diaconía sancti Adriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum basílicam, títuli Fascíolæ, restitúta sunt.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum; et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Pancrátius, in Phrýgia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus: ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martýrii corónam consecútus est: cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum via Aurélia sepelívit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 4. f.

In illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 28. habita in Basilica horum Ss. Martyrum, in die natalis eorum.

Quid est quod régulus Dóminum rogat, ut ad ejus fílium véniat, et tamen ire corporá-

liter recúsat: ad servum vero centuriónis non invitátur, et tamen se corporáliter ire pollicétur? Réguli fílio per corporálem præséntiam non dignátur adésse, centuriónis servo non dedignátur occúrrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres et divítias venerámur? Redémptor vero noster ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt, et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt: ad fílium réguli ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

Increpáta est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut díximus, quæ circúmstant homínibus, pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Fílius Dei ad fílium réguli: et tamen veníre parátus est ad salútem servi. Certe si nos cujúspiam servus rogáret, ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret, dicens: Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despícitur, locus viléscit. Ecce de cœlo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit: et tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allel. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Nolíte ergo intra vosmetípsos pensáre quod habétis, sed quid estis. Ecce mundus qui dilígitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consístimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus contínua, opuléntia in rebus, fœcúnditas in propágine, tranquíllitas in diutúrna pace: et tamen cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruit, et adhuc in córdibus nostris floret. Ubíque mors, ubíque luctus, ubíque desolátio: úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur: et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus. 15.

Die 14. Maji.

S. Bonifacii Martyris.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Da quǽsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Bonifácii Mártyris

tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Lectio ii.

Bonifácius, civis Románus, quod cum Aglaë nóbili matróna impudíce versátus esset, tanto illíus intemperántiæ dolóre captus est, ut pœniténtiæ causa se ad conquiréndа et sepeliénda Mártyrum córpora contúlerit. Itaque relíctis peregrinatiónis sóciis, cum Tarsi multos propter christiánæ fídei professiónem váriis torméntis cruciátos vidísset, illórum víncula osculátus, eos veheménter hortabátur, ut constánter supplícia perférrent, quod brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus ígitur, férreis úngulis excarnificátus est: cui étiam inter mánuum ungues et carnem acúti cálami sunt infíxi, plumbúmque liquefáctum in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifácii audiebátur: Grátias tibi ago Dómine Jesu Christe, Fili Dei.

Lectio iii.

Mox in ollam fervéntis picis demísso cápite conjéctus est: unde cum inviolátus exísset, ira incénsus judex eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terræmótus factus est, ita ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quæréntes sócii, cum martýrio afféctum cognovíssent, quingéntis sólidis ejus corpus redemérunt, et condítum unguéntis, linteísque involútum Romam portándum curárunt. Quod factum cum ab Angelo Aglaë matróna, quæ et ipsa pœnitens se piis opéribus addíxerat, cognovísset; pródiens óbviam sancto córpori, ecclésiam ejus nómine ædificávit: in qua corpus sepúltum est Nonis Június, cum ejus ánima prídie Idus Maji apud Tarsum Cilíciæ urbem migrásset in cœlum, Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laud. Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 16. Maji.

S. Ubaldi Episc. et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ.

Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dómine quæsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ubáldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte et lítteris egrégie est institútus: jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos effectus, patrimó-

nium suum paupéribus et ecclésiis distríbuit, et canonicórum regulárium órdinis sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório secúndo Summo Pontífice ecclésiæ Eugubínæ invítus præfícitur, et episcopális consecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ad suam ítaque revértens ecclésiam, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum génere eo magis eminére cœpit, quo efficácius aliórum étiam salútem verbo et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestítu moderáto, léctulo áspero et paupérrimo, crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam miríﬁco dilectiónis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Biénnio ántequam ex hac vita migráret, cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis ecclésiam sibi commíssam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus ac miráculis clarus quiévit in pace. Quem Cœlestínus Papa tértius in sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípue in effugándis spirítibus immúndis elúcet. Corpus vero per tot sǽcula incorrúptum magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco. [73]

Vesp. de sequ. cum comm. præced.

Die 17. Maji.

S. Paschalis Baylon Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum miríﬁca erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. præced.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Paschális Baylon, paupéribus piísque paréntibus in óppido Turris Formósæ, Seguntínæ diœcésis in Aragónia natus, a téneris annis plura dedit futúræ sanctitátis indícia. Sortítus ánimam bonam, ac rerum cœléstium appríme studiósam, pueritiam, atque adolescéntiam in gregis custódia transégit; quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndæ, ac innocéntiæ conservándæ in primis útilem atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævos, et sócios florébat auctoritáte, et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens, ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens, et magíster máximo stúdio colerétur, ac amarétur: beátus étiam tum a plerísque appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Qui vero in sæculo, terra nempe desérta, et inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos convállium, plantátus in domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális arrépto vitæ sevérióris institúto, atque in órdine Minórum strictióris observántiæ Discalceatórum cooptátus, exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magísque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam seráphicæ perfectiónis exémplar, ipsi quoque provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma réputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte, ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in servitútem redégit; spíritum vero assídua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad anterióra extendébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Deíparam Vírginem, cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tamquam matrem quotidiánis colébat obséquiis, atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga san-

ctíssimum Eucharístiæ sacraméntum diffícile dictu est quam ardénti tenerétur devotiónis afféctu, quem defúnctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro ad sacræ Hóstiæ elevatiónem bis óculos reserávit, et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa et grávia ob eam causam perpéssus est: crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia ab impiórum mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio: quo témpore cœléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua homo rudis, et illiterátus, de mystériis fídei difficíllimis respondére, atque áliquot étiam libros conscríbere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem, qua prædíxerat hora, felíciter migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo, sexto décimo Kaléndas Június, eódem, quo natus fúerat, festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus aliísque virtútibus insígnem, ac miráculis tam in vita, quam post mortem clarum, Paulus quintus Póntifex Máximus illum beátum appellávit: Alexánder autem octávus sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. 1. loco. [91]

Vesperæ a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 18. Maji.
S. Venantii Martyris.
Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Pasch. [38] præter sequ.

Si hoc festum alia die celebrari contigerit, et in I. Vesp. non sit faciendum a Capitulo, tunc sequens Hymnus Martyr Dei, dicendus erit ad Matutinum conjunctim cum alio Hymno Athléta Christi sub una conclusione Sit laus Patri. Alias dicatur prout infra positum est.

In I. Vesperis.
Hymnus.

Martyr Dei Venántius,
Lux et decus Camértium,
Tortóre victo et júdice,
Lætus triúmphum cóncinit.

Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt Mártyris,
Iræ famísque immémores.

Verso deórsum vértice
Hauríre fumum cógitur:
Costas utrímque et víscera
Succénsa lampas ústulat.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gaúdia. Amen.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui triúmpho

consecrásti: exaúdi preces pópuli tui, et præsta; ut qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Matutinum.

Invit. Exsúltent in Dómino sancti, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Athléta Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deíque amóre saúcius
Vitæ perícla déspicit.

Loris revínctus ásperis,
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum láncinant:
Per saxa corpus scínditur.

Dum membra raptant Mártyris,
Languent siti satéllites:
Signo crucis Venántius
E rupe fontes élicit.

Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gaúdia. Amen.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Venántius Camers quíndecim annos natus, cum christiánæ religiónis accusarétur apud Antíochum, qui sub Décio imperatóre Cameríno præerat, in porta civitátis præsidi se óbtulit: quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi et vínculis astríngi jussit: sed iis mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore fumo suppósito suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius Corniculárius, et quod eum ab Angelo íterum solútum cándida veste supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, et a beáto Porphýrio presbýtero cum família baptizátus, paulo post martýrii palmam cum eódem proméruit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

At Venántius præsidi sístitur, et ab eo íterum frustra tentátus ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur: quo Attalus præco míttitur, qui ei dicat, se quoque Christiánum fuísse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognovísset, ináne esse fídei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad præsidem íterum addúcto omnes contúsi sunt dentes, maxillæque confráctæ: atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante jú-

dicem: qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans exspirávit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Quod cum præsidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbjici jussit, qui, naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt: ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie præsidi reférret Porphýrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero præsidem obscuríssima calígine opértum vidísse; præses ira incénsus, eum íllico cápite plecti ímperat: deínde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relíctus esset, mane se íterum præsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur: sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur: ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima conválle, ex lápide, in quo et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus ecclésia vidére licet, crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti in Christum credidérunt, quos omnes præses eo loci una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura et terræmótus eo témpore ita magni fuére, ut præses aufúgeret: qui paucis tamen post diébus divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quæ Cameríni in ecclésia Venántio dicáta cóndita adhuc sunt. ℟. Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Communi 1. loco. [47]

Ad Laudes.

Hymnus.

Dum nocte pulsa lúcifer
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.

Nam críminum calíginem,
Stygísque noctem dépulit,
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.

Aquis sacri baptísmatis
Lustrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit Mártyres.

Nunc Angelórum párticeps,
Adésto votis súpplicum:
Procul repélle crímina,
Tuúmque lumen íngere.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gaúdia. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Vesp. a Capit. de sequ. cum comm. præced. et S. Pudentianæ Virg.

Die 19. Maji.
S. Petri Cœlestini Papæ et Conf.
Duplex.

. Omnia de Comuni Conf. Pont. [66] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Cœlestínum ad summi pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus præmia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Deus, qui hunc. 510.

Postea S. Pudentianæ Virg.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Pudentiánæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.
Lectio iv.

Petrus, a nómine quo Póntifex est appellátus, Cœlestínus dictus, honéstis catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cœlestinórum dicta est, sub régula sancti Benedícti instítuit. Hinc quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret, (Románа Ecclésia diu viduáta pastóre) in Petri cáthedram ignórans et absens ascítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentíno gaúdio cunctos affécit. Cum autem in pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indeque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino, ejúsque pretiósam mortem crux præfúlgens in áëre ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens quintus anno postquam decéssit undécimo, sanctórum número adscrípsit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Job.

Lectio v.

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor

machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur; hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

At contra, sapiéntia justórum est: nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Hom. in natali S. Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesaúrum non deficiéntem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi co-

ronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei et ornávit eum. Et.

Lectio viii.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris:* Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Pudentiana.

Lectio ix.

Pudentiána virgo, Pudéntis Románi fília, paréntibus orbáta, cum admirábili pietáte christiánam religiónem cóleret, una cum soróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctam paupéribus distríbuit, seque jejúniis et oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera, tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómines, a Pio Pontífice baptizáta est. Quod autem ab Antoníno imperatóre sancítum erat, ne Christiáni públice sacrifícia fácerent, Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Christiánis sacra celebrábat. Quibus illa benígne accéptis, quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his christiánæ pietátis offíciis migrávit e vita, et in sepúlchro patris ad cœmetérium Priscíllæ via Salária sepúlta est, décimo quarto Kaléndas Júnii.

Si hoc Festum alia die celebrari contingat, ix. Lectio dicitur ut sequitur.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tértius décimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 15.

In Laud. commem. S. Pudentianæ.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesp. ad Magnif. Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

Et fit commem. sequentis.

Die 20. Maji.
S. Bernardini Senensis Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Dómine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.
Lectio iv.

Bernardínus Albizésca, nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte ætáte non obscúra sanctitátis dedit indícia; nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípue addíctus. Misericórdia vero in paúperes fuit insígnis: quæ quidem ómnia procedénte témpore quo mélius posset excólere, eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Maríæ de Scala Deo insérviunt, unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne, et ægrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili caritáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes, castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit, ádeo ut eo præsénte nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Gravi morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit; quo ut sibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit; in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assídue orans, ut, quid sibi sequéndum esset, osténderet; quare divínitus factum est, ut beáti Francísci órdinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, et sacrárum Litterárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eídem impósuit: quo humíllime suscépto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit

eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cumque ea témpora vítiis criminibúsque redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália, divína humánaque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam pietátem, morésque verbo et exémplo magna ex parte restítuit: quo factum est, ut præclárae civitátes eum sibi epíscopum a Summo Pontífice postulárent: quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exhaústus, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus quintus Póntifex Máximus in sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos. de Comm. Abbat. 1. loco. [97]

Die 25. Maji.

S. Gregorii VII. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ.

Oratio.

Deus in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte virtúte constántiæ roborásti: da nobis ejus exémplo, et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

Et fit com̃. S. Urbani I. Pp. et Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Da quǽsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Papa séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclésiam. Cum párvulus ad fabri ligna edolántis pedes, jam litterárum ínscius, lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davídici eleménta oráculi: Dominábitur a mari usque ad mare: casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Númine, quo significarétur, ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus sub protectióne sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclésiæ libertátem a láicis oppréssam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub régula sancti Benedícti austerióris vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, mónachi hábitum

índuens, tanto pietátis ardóre divínæ majestáti deserviébat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponénte in salútem plurimórum Cluníaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, sub Summis Pontifícibus, Leóne nono, Victóre secúndo, Stéphano nono, Nicoláo secúndo, et Alexándro secúndo, præcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est, sanctíssimi, et puríssimi consílii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa secúndo legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni epíscopum simoníaca labe inféctum ad sui críminis confessiónem miráculo adégit. Berengárium in concílio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratiónem cómpulit. Cadalói quoque schisma sua virtúte compréssit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Mórtuo Alexándro secúndo, invítus, et mœrens, unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maji, anno Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens ópere et sermóne, ecclesiásticæ disciplínæ reparándæ, fídei propagándæ, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, exstirpándis erróribus, et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum ætáte nullus Pontíficum fuísse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei labóres, molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot província a simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci imperatóris ímpios conátus fortis per ómnia athléta impávidus permánsit, seque pro muro dómui Israël pónere non tímuit, ac eúmdem Henrícum in profúndum malórum prolápsum fidélium communióne, regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Dum Missárum solémnia perágeret, visa est viris piis colúmba e cœlo delápsa, húmero ejus dextro ínsidens, alis exténsis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus sancti afflátu, non humánæ prudéntiæ ratiónibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exércitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo crucis exstínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo duce Northmánno eréptus, Cassínum se cóntulit; atque inde Salérnum ad dedicándam ecclésiam sancti Matthǽi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermónem habuísset ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum íncidit, quo

se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére: Diléxi justítiam, et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exsílio. Innumerabília sunt, quæ vel fórtiter sustínuit, vel multis coáctis in Urbe sýnodis sapiénter constítuit, vir vere sanctus, críminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis ítaque in pontificátu annis duódecim, migrávit in cœlum anno salútis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita, et post mortem miráculis clarus, ejúsque sacrum corpus in cathedráli basílica Salernitána est honorífice cónditum.

℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de eodem Com̃. 2. loco. [78]

Pro S. Urbano I. Papa et Mart.

Lectio ix.

Urbánus Románus, Alexándro Sevéro imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem; qui póstea martýrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam ecclesiásticos et christianórum fratrum, vel indigéntium, convérti: quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia paúperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor: ac martýrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit presbýteros novem, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus. 15.

In Laud. pro commem. S. Urbani.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Vesperæ a Capit. de sequ. cum commem. præc. ac S. Eleutherii Papæ et Mart.

Die 26. Maji.

S. Philippi Nerii Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Philíppum Confessórem tuum sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius; ut cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio. Deus, in te. 517.

Postea S. Eleutherii Papæ Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Eleuthérii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Philíppus Nérius, piis honestísque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineúnte ætáte non obscúra dedit futúræ sanctitátis indícia. Adoléscens, ampla pátrui hæreditáte dimíssa, Romam se cóntulit; ubi philosophía ac sacris lítteris erudítus, totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus tríduum permánserit. Vigíliis et oratiónibus inténtus, septem Urbis ecclésias frequénter vísitans, apud cœmetérium Callísti in cœléstium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit; et in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innúmeros pene fílios Christo péperit; quos verbi Dei quotidiáno pábulo, sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte, aliísque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens, Oratórii congregatiónem instítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Caritáte Dei vulnerátus languébat júgiter, tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut cum intra fines suos continéri non posset, illíus sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in áëra quandóque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et paúperes omni caritátis offício prosequebátur: dignus, qui et Angelo in spécie paúperis eleemósynam erogáret; et dum egéntibus noctu panem deférret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhórruit, atque ecclesiásticas dignitátes, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Prophetíæ dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit: idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex fœtóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iísque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos et morti próximos sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cœléstium spiríituum, et ipsíus Deíparæ Vírginis frequénter fuit apparitióne dignátus, ac plurimórum ánimas

splendóre circumfúsas in cœlum conscéndere vidit. Dénique anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Június, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima spíritus exsultatióne perácto, ceterísque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius décimus quintus miráculis clarum in sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. de eodem Com̃. 1. loco. [91]

Pro S. Eleutherio Papa et Martyre.

Lectio ix.

Eleuthérius, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis diáconus, Cómmodo imperatóre præfuit Ecclésiæ. Huic inítio pontificátus súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quamóbrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem suscíperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discípulus Romam véniens, ab eo benígne accéptus est. Quo témpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in pontificátu annos quíndecim, dies vigínti tres. Fecit ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit presbýteros duódecim, diáconos octo, epíscopos per divérsa loca quíndecim: sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus. 15.

In Laud. pro commem. S. Eleutherii.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

In II. Vesp. fit comm. sequ. ac S. Joannis Papæ et Mart.

Die 27. Maji.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum [100] præter sequ.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Deus virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam Vírginem tuo amóre succénsam, cœléstibus donis decorásti: da; ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum.

Pro S. Joanne Papa et Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Joánnis Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María Magdaléna illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sanctæ Maríæ Angelórum órdinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárum génere cruciábat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Tanto igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas et admirábiles éxtases passa est, in quibus et arcána cœléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, variísque tentatiónibus vexáta; Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémplar præbéret.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Caritáte erga próximum singuláriter enítuit: nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviéndo infírmis occupáta, quarum aliquándo úlcera lambens sanávit. Infidélium et peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli delíciis, quibus copióse affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem longa et gravíssima infirmitáte exhaústa, transívit ad sponsum, die vigésima quinta Maji, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita et post mortem miráculis claram, Clemens nonus sanctárum vírginum número adscrípsit: cujus corpus in præséntem diem incorrúptum conservátur.

℟. Afferéntur Regi. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de eodem Com̃. 1. loco. [110]

Pro Sancto Joanne Papa et Mart.

Lectio ix.

Joánnes Etrúscus Justíno senióre imperatóre rexit Ecclésiam: ad quem profectus est Constantinópolim auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam: cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa comodásset, factum est, ut dómino póstea remíssus equus, ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit: tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli, in áditu portæ aúreæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam imperátor, eum venerátus est. Rebus cum imperatóre compósitis in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ epíscopos, jubens eos Arianórum ecclésias ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia et nos quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne cathólica quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum ecclésias reperíre potúimus, cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit: ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim, ordinátis eo témpore epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus: quem quidam Eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem et Sýmmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum: ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 15.

In Laud. pro commem. S. Joannis.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Vesp. de sequ. commem. præced.

Die 28. Maji.

S. Augustini Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [66] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es: concéde; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

Deinde fit commem. præced.

Ant Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Augustínus Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est anno quingentésimo nonagésimo séptimo, ut gentes illas ad Christum convérteret. Erat eo témpore rex Ethelbértus in Cántio potentíssimus, qui audíta advéntus Augustíni causa, eum cum sóciis Cantuáriam, sui regni metrópolim, invitávit; ibíque manéndi et Christum prædicándi facultátem eídem liberáliter concéssit. Quare sanctus vir prope Cantuáriam oratórium exstrúxit, ubi ipse aliquámdiu consédit, atque apostólicam vivéndi ratiónem cum suis æmulátus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Cœléstis doctrínæ prædicatióne plúrimis firmáta miráculis, ac vitæ exémplo sic insulános illos demúlsit, ut eórum pleurósque ad christiánam fidem perdúxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innúmero suórum comitátu sacro fonte lustrávit, summa cum lætítia Berthæ régiæ uxóris, quæ christiána erat. Olim in Natáli Dómini, cum decem míllibus et ámplius baptísmum in álveo flúminis Eboráci contulísset, quotquot ex iis morbo áliquo affécti erant, cum ánimæ salúte, córporis quoque sanitátem recepísse memóriæ próditum est. Jussu Gregórii ordinátus epíscopus, sedem Cantuáriæ instítuit in ecclésia Salvatóris a se erécta, in qua mónachos óperis sui subsidiários collocávit; et sancti Petri monastérium, quod póstea et a suo nómine dictum est, in suburbánis constrúxit. Idem Gregórius usum pállii cum facultáte ecclesiásticæ hierarchíæ in Anglia instituéndæ ei concéssit, quo novam étiam operariórum manum misit, nempe Mellítum, Justum, Paulínum, et Rufiniánum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Dispósitis ejus ecclésiæ rebus, sýnodum hábuit Augustínus cum epíscopis atque doctóribus véterum Britónum, qui in Paschæ celebratióne aliísque rítibus ab Ecclésia Románа jamdúdum dissidébant. Sed cum eos neque Apostólicæ Sedis auctoritáte, neque miráculis movére posset ut dissídio cessárent, prophético spíritu eis excídium prænuntiávit. Dénique máximis pro Christo exantlátis labóribus, miráculis clarus, cum Mellítum Londinénsi ecclésiæ præ-

fecísset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cœlum migrávit séptimo Kaléndas Június, Ethelbérto regnánte, ac sepúltus est in monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium Antístitum et áliquot regum conditórium fuit. Ejus cultum fervénti stúdio prosequútæ sunt Anglórum gentes, ac Leo décimus tértius Póntifex Máximus ejus Offícium et Missam ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas

et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 15.

Die 30. Maji.

S. Felicis I. Papæ et Mart.

Ad Vesperas. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iii.

Felix Románus, patre Constántio, Aureliáno imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset ordinatiónes duas, et creásset presbýteros novem, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca quinque, martýrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basílica quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes. Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 31. Maji.

S. Angelæ Mericiæ Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum [100] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui novum per beátam Angelam sacrárum Vírginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluísti: da nobis, ejus intercessióne angélicis móribus vívere; ut terrénis ómnibus abdicátis, gaúdiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum nostrum.

Deinde comm. S. Petronillæ Virg.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæerénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Angela Merícia, Decentiáni, Veronénsis diœcésis óppido, ad lacum Benácum in ditióne Véneta piis orta paréntibus, a prima ætáte virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni muliébri ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam, pulchrámque cæsáriem studióse fœdávit, ut cœlé-

sti dumtáxat animárum sponso placéret. In ipso autem adolescéntiæ flore paréntibus orbáta, austerióris vitæ desidério in desértum locum aufúgere tentávit; sed ab avúnculo prohíbita, novit præstáre domi, quod in solitúdine non lícuit. Cilício ac flagéllis frequénter usa, carnem nónnisi infírma valetúdine, vinum in Nativitátis et Resurrectiónis Domínicæ tantum celebritáte, complúres vero dies nihil omníno degustávit. Oratióni dédita, brevíssimum humi carpébat somnum: dæmonem vero sub lucéntis ángeli forma sibi illúdere conántem agnóvit prótinus, et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábitum ac régulam Tértii órdinis sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit.

℞. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Nullum pietátis offícium erga próximos omíttens, paupéribus, quidquid sibi ex mendicáto victu superésset, largiebátur; libénter ministrábat ægrótis, plúraque cum magna sanctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel reis véniam impetráret, vel inféensos ínvicem reconciliáret ánimos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem única esuriébat, frequentíssime refécta, tanta caritátis vi ferebátur in Deum, ut sæpius extra sensus raperétur. Sacra Palæstínæ loca summa cum religióne obívit: quo in itínere et visum, quem ad Cydónias appúlsa oras amíserat, eódem regréssa recuperávit, et barbarórum captivitátem ac naufrágium ímminens divínitus evásit. Romam dénique firmam Ecclésiæ petram veneratúra, et amplíssimæ jubilǽi véniæ percúpida, sedénte Cleménte séptimo accéssit; quam Summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere; nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam álio cœlitus vocátam agnóvit.

℞. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Bríxiam ítaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérsa, novam ibi vírginum societátem, sicut cœlésti voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína sanctísque vivéndi régulis constítuit, quam sanctæ Ursulæ invíctæ vírginum ducis patrocínio ac nómine insignívit: eam vero perénnem futúram morti próxima prædíxit. Tandem prope septuagenária, dives méritis evolávit in cœlum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi, cujus cadáver per ipsos trigínta dies inhumátum, flexíbile, ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abúndat, sanctórum relíquias repósito, plúrima ad ejus sepúlchrum

agi statim cœpére mirácula: quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo, et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári beáta, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum album referrétur, Bríxiæ palam asséruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhíbitum, et tum locórum ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Pontíficum indúltis munítum, Clemens Papa décimus tértius solémni decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem, Pius Papa séptimus, solémni canonizatióne in Vaticána basílica perácta, die vigésima quarta Maji anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum vírginum catálogo adscrípsit. ℟. Afferéntur Regi. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de eodem Com. 1. loco. [110]

In Laudibus pro commem. S. Petronillæ.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

FESTA JUNII.

Die 2. Junii.

Ss. Marcellini, Petri, atque Erasmi Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Erásmi solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio ii.

Petrus exorcísta, Diocletiáno imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter christiánæ fídei confessiónem missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, fíliam a dæmone agitátam liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota família, et vicínos, qui ad rei novitátem concúrrerant, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum presbýterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínum ad se vocátos aspérius objúrgat, et ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus christiána libertáte respondéret: pugnis contúsum, et a Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utríque ex torméntis fides et ánimus crésceret, constánti confessióne, et abscísso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

Lectio iii.

Erásmus epíscopus, imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus

cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen íntegrer et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constríctus férreis gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmiis a Maximiáno váriis affectus supplíciis, tunicáque ǽrea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem martýrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laud. Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 4. Junii.

S. Francisci Caracciolo Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Francíscum novi órdinis institutórem orándi stúdio, et pœniténtiæ amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere; ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cœléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Francíscus, dictus ántea Ascánius, ex nóbili família Carácciolo in óppido sanctæ Maríæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscens gráviter ægrótans státuit sese prorsus Dei, proximíque mancipáre servítio. Neápolim proféctus, sacerdótio initiátus, sacróque adscríptus sodalítio, contemplatióni, lucrandísque animábus se totum devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigit autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur, quo a piíssimis viris Joánne Augustíno Adórno, et Fabrício Carácciolo ad novi religiósi institúti fundatiónem vocabátur. Rei novitáte captus, et divínæ voluntátis demirátus consília, álacri ánimo sese illis adjúnxit. Cónditis autem in Camaldulénsium erémo, quo secésserant, novi órdinis légibus, inde Romam simul proſécti, confirmatiónem a Sixto quinto impetrárunt, qui eósdem cléricos reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Solémni emíssa professióne, ob singulárem ejus in divum Francíscum Assisinátem cultum, Fran-

císci nomen assúmpsit. Adórno biénnio post vita functo, ipse toti religióni, quamquam invítus præfícitur, quo in múnere virtútum ómnium præclára prǽbuit exémpla. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrimis, et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quamóbrem tértio in Hispániam se cóntulit peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim, quam conscénderat, ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fíeret, plúrimum laborávit; sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque cathólicórum regum Philíppi secúndi, et Philíppi tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui órdinis domicília fundávit: quod pari evéntu per Itáliam prǽstitit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Humilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens in paúperum hospítio recéptus se lepróso sociáverit; et ecclesiásticas dignitátes a Paulo quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharístiæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat: quod pium exercítium, véluti sui órdinis tésseram, in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit caritáte. Prophetíæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letháli febre corréptus, sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie Nonas Június anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum, in ecclésia sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui órdinis jécerat fundaménta, honoríﬁce cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens decimusquártus Póntifex Máximus solémni ritu inter beátos; Pius vero séptimus Póntifex Máximus novis fulgéntem signis, anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. de eodem Com. 1. loco. [91]

Vesp. a Capit. de sequ. cum commemor. præced.

Die 5. Junii.

S. Bonifacii Episc. et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Pasch. [38] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem populórum beáti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bonifácius, ántea Winfrídus appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sǽculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aversátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimum sǽculi illécebris permutáre frustra tentásset, monastérium ingréditur, et sub beáti Wolphárdi disciplína ómnium virtútum, ac scientiárum génere imbúitur. Annum agens trigésimum sacerdótio insignítur, ac verbi divíni prædicátor assíduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. Attamen regnum Christi adaugére desíderans, contínuo flebat ingéntem multitúdinem barbarórum, qui ignorántiæ ténebris immérsi dǽmoni famulabántur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inexstinguíbili ardóre accrésceret, divíno númine per lácrimas et oratiónes exploráto, facultátem a monastérii præpósito obtínuit ad Germánicas oras proficiscéndi.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Ex Anglia duóbus cum sóciis navem solvens, Dorestádium in Frísiæ óppidum venit. Cum autem bellum gravíssimum inter Frísonum regem Radbódum, et Cárolum Martéllum exarsísset, sine fructu Evangélium prædicávit: quaprópter in Angliam revérsus, ad suum redívit monastérium, cui invítus præfícitur: post elápsum biénnium ex consénsu epíscopi Vintoniénsis munus abdicávit, et Romam proféctus est, ut apostólica auctoritáte ad Gentílium conversiónem delegarétur. Cum ad Urbem pervenísset, a Gregório secúndo benígne excípitur, pro Winfrído Bonifácius a Pontífice nominátur. In Germániam diréctus, Thuríngiæ Saxoniǽque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Radbódus Frísiæ rex ac infestíssimus christiáni hóminis hostis occubuísset, Bonifácius ad Frísones rédiit, ubi sancti Willibrórdi sócius per triénnium tanto cum fructu Evangélium prædicávit, ut destrúctis idolórum simulácris, innúmeræ vero Deo ecclésiæ excitaréntur.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum; et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

A sancto Willibrórdo ad episcopále munus expetítus, illud detrectávit ut prómptius infidélium salúti instáret. In Germániam proféctus, plura Hassórum míllia a dæmonis superstitióne avocávit. A Gregório Pontífice Romam evocátus, post insígnem fídei professiónem epíscopus consecrátur. Exínde ad Germános redux, Hássiam, et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifácius a Gregório tértio ad dignitátem archiepiscopálem evéhitur, et tértio Romam proféctus a Summo Pontífice Sedis apostólicæ legátus constitúitur, qua insignítus auctoritáte quátuor episcopátus instítuit, et várias sýnodos celebrávit, inter quas concílium Leptinénse memorábile est apud Belgas in Cameracénsi diœcési celebrátum, quo quidem témpore ad fidem in Bélgio adaugéndam egrégie cóntulit. A Zacharía Papa creátus Moguntínus archiepíscopus, ipso Pontífice jubénte Pipínum in regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willibrórdi Ultrajecténsem ecclésiam gubernándam suscépit, primo per Eóbanum, deínde per seípsum, dum ab Ecclésia Moguntína absolútus Ultrajécti resédit. Frisónibus ad idololatríam relápsis, Evangélium prædicáre rursus aggréditur, cumque offício pastoráli occuparétur, a bárbaris et ímpiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eóbano coëpíscopo, multísque áliis cruénta cæde perémptus martýrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifácii, Mogúntiam translátum, et, ut ipse vivens petíerat, in Fuldénsi monastério, quod exstrúxerat, recónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit. Pius autem nonus Póntifex Máximus, ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de sermone Domini in monte cap. 2. et 3.

Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quǽrite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis: ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacífici: quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et ídeo fílii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique fílii similitúdinem patris habére debent.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut di-

léxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Pacífici autem in semetípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, id est menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum et excéllens, hoc ímperet, céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis bestiísque commúnia: atque idípsum quod excéllit in hómine, id est mens et rátio, subjiciátur potióri, quod est ipsa véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjíciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis: hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut lac. Glória Patri. Et sicut lac.

Lectio ix.

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sǽculi, qui pervérsis inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam quæ secúndum Deum est; non áliquid in illo ædifício labefáctans, sed deficiéntibus máchinis suis innotéscere fáciens quanta fírmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur: Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cœlórum.

Te Deum laudámus. 15.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 6. Junii.

S. Norberti Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. [66] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta quǽsumus; ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

Deinde commem. præced.

Ant. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Norbértus, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellícea me-

lóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in paúperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudísque pédibus, et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere et sermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Cum Laudúni esset, ab epíscopo rogátus ne a sua diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit; ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem órdinem instítuit, divínitus accépta per visum régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem ordo ab Honório secúndo aliísque Summis Pontifícibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Antvérpiam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hærésim profligávit. Prophético spíritu, et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, ecclesiásticam disciplínam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum áliis epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spíritu sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii.

℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 9. in Evangel.

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui

péregre proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens, servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet: visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Unius autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant: dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 15.

Die 9. Junii.

Ss. Primi et Feliciani Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Lectio ii.

Primus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo.

Mox ad prætórem addúcti, cum christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt: ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affíxis stípiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi prætor vocátum ad se Primum sic affátur: Vides, quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátiæ.

Lectio iii.

Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martýrio disjúngar. Quo dicto excánduit prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes: qui prostráti ad eórum génua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum conveníssent, quingénti cum suis famíliis christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus prætor eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laud. Ant. Políæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 10. Junii.

S. Margaritæ Reginæ Scotiæ Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [116] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Margarítam regínam exímia in paúperes caritáte mirábilem effecísti: da; ut ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris cáritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta, Scotórum regína, patérno Angliæ regum, matérno Cæsarum sánguine claríssima, illústrior adhuc fuit christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exsulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo, Anglórum rege, ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit. Mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlsa, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tértio Scotórum regi, egrégiis ejus dótibus capto, nupsísset, sanctimóniæ ac pie-

tátis opéribus trigínta, quibus regnávit annis, toti regno miríﬁce prófuit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Inter regáles delícias corpus afflictatiónibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima et cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliórem frugem, et ad simília suis exercitatiónibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et felíciter educávit, ut eórum pleríque quemádmodum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eísque mores christiána pietáte dignos restítuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vi.

Nihil tamen æque in illa mirábile fuit, ac ﬂagrantíssima cáritas erga próximos, præsértim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotídie matérna benignitáte dapes præbére, ﬂexis génibus in morem ancíllæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére, solémne hábuit. His porro aliísque piis súmptibus non régias tantum vestes, et pretiósa monília distráxit; sed ipsum non semel exhaúsit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri córporis ægrotatióne purgátam Auctóri suo quarto Idus Júnii réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reﬂóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cleméntis décimi auctoritáte in Scótiæ patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum. de eodem Communi. [125]

Vesp. de sequ. cum comm. præced.

Die 11. Junii.
S. Barnabæ Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apost. temp. Pasch. [21] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. præced.

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et panem otiósa non comédit, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13. f.

Cum dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, et coléntium advenárum, Paulum, et Bárnabam: qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judǽi, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primum loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud, et indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. In mandátis.

Lectio ii.

Audiéntes autem Gentes gavísæ sunt, et glorificábant verbum Dómini: et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judǽi autem concitavérunt mulíeres religiósas, et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum, et Bárnabam: et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gaúdio, et Spíritu sancto.

℟. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gaúdium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio iii. Cap. 14.

Factum est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum, et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum, et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judǽi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt, fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa et prodígia fíeri per manus eórum.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bárnabas Levítes, Cýprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is, agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu sancto plenus habebátur.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Proféctus inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, christiánæ fídei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt: ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judǽa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo caritátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Cum autem Antiochíæ in Ecclésia, cum céteris Prophétis et Doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum: ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum: ibíque círciter séptimum Nerónis annum, tértio Idus Júnii ad apostólici múneris laudem, martýrii corónam adjúnxit. Ejus corpus Zenóne imperatóre repértum est in ínsula Cypro; ad cujus pectus erat Evangélium Matthǽi, Bárnabæ manu conscríptum.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti sunt. Glória. Repléti sunt.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 10. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos

sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 34. in Matth. post init.

Cum Dóminus omnem sollicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne, cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret: non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem:) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur: et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allel. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Majus certe atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere: præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus: étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus: quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus. 15.

In II. Vesp. commem. sequ. ac Ss. Basilidis et Soc. Mart.

Die 12. Junii.

S. Joannis a S. Facundo Conf.

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

In I. Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Deus auctor pacis, et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidéntes componéndi grátia decorásti: ejus méritis, et intercessióne concéde; ut in tua caritáte firmáti, nullis a te tentatiónibus separémur. (Per Dóminum.)

Et fit commem. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Sanctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii, quǽsumus Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant: et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

Pro S. Joanne a S. Facundo.

Lectio ix.

Joánnem Sahagúni in Hispánia nóbili género natum, paréntes cum diu prole caruíssent, piis opéribus, et oratiónibus a Deo impetrárunt. Ab ineúnte ætáte egrégium futúræ sanctitátis spécimen dedit: nam e loco superióri ad céteros púeros crebro verba faciébat, quibus eos ad virtútem, et Dei cultum hortabátur, eorúmque dissídia componébat. In pátria mónachis sancti Facúndi órdinis sancti Benedícti primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur. Dum iis óperam daret, curávit pater, ut párochus ecclésiam administráret: quod munus júvenis nullis ratiónibus addúci pótuit, ut retinéret. Inter familiáres epíscopi Burgénsis adscríptus, ob spectátam ipsíus probitátem íntimus ei fuit, ab eóque présbyter, et canónicus factus multis benefíciis auctus est. Sed relícta aula epíscopi, ut Deo quiétius servíret, ómnibus ecclésiæ provéntibus abdicátis se cuídam sacéllo addíxit, ubi Sacrum quotídie faciébat, ac de rebus divínis magna cum auditórum ædificatióne frequénter concionabátur. ☩ Póstea studiórum causa Salmánticam proféctus, in célebre collégium divi Bartholomǽi cooptátus, sacerdótis munus ita exércuit, ut simul optátis stúdiis incúmberet, et in sacris étiam conciónibus assídue versarétur. Cum vero in gravíssimum morbum incidísset, arctióris disciplínæ voto se obstrínxit, quod ut rédderet, cum prius cuídam paúperi pene nudo ex duábus, quas tantum habébat vestes, meliórem dedísset, ad cœnóbium sancti Augustíni severióri disciplína tum máxime florens se cóntulit: in quo admíssus, obediéntia, ánimi demissióne, vigíliis ac oratióne provectióres anteíbat. Triclínii cura cum ipsi demandáta esset, vini dolíolum ipso attingénte

ómnibus mónachis per annum abúnde suffécit. Exácto tirocínii anno, præfécti jussu munus concionándi suscépit. Salmánticæ id témporis ádeo cruéntis factiónibus divína, humánaque ómnia permíxta erant, ut síngulis propémodum horis cædes fíerent, et ómnium órdinum, ac præsértim nobílium sánguine non viæ solum, et fora, sed templa étiam redundárent. ℟ At Joánnes, tum conciónibus, tum privátis collóquiis cívium ánimos demúlcens, ad tranquillitátem urbem redúxit. Virum príncipem gráviter offéndit, quod illíus in súbditos sævítiam increpásset. Qua de causa équites duos immísit, qui eum in itínere confóderent, jamque ad ipsum propinquáverant: cum, stupóre divínitus immísso, simul cum equis immóbiles stetérunt, donec ad pedes sancti viri provolúti, scéleris véniam precaréntur. Ipse quoque princeps repentíno terróre percúlsus, jam de salúte desperáverat, cum revocáto Joánne, facti pœ́nitens incolumitáti rédditus est. Factiósi étiam hómines, cum eum fústibus péterent, bráchiis diriguére, nec ante rédditæ vires quam delícti véniam precaréntur. Christum Dóminum, dum Sacrum fáceret, præséntem contuéri, atque ex ipso divinitátis fonte cœléstia mystéria hauríre sólitus. Abdita cordis inspícere, ac futúra raro evéntu præsagíre frequens illi fuit, fratrísque fíliam septénnem mórtuam excitávit. Dénique mortis die prænuntiáto, et Ecclésiæ sacraméntis devotíssime suscéptis, extrémum diem clausit, multis ante et post óbitum mirácculis gloriósus. Quibus rite probátis Alexánder octávus sanctórum número eum adscrípsit.

Si vero festum S. Joannis celebretur alia die, dic. Lectio sequ.

Pro S. Basilide et Soc. Mart.

Lectio iii.

Basílides, Cyrínus, Nabor et Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere, et virtúte illústres, christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium, Diocletiáno imperatóre, prædicárent, ab Aurélio præfécto Urbis comprehénsi, et ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis, qui ibídem essent, cárcerem collustrásset: illo cœlésti splendóre commótus Marcéllus custódiæ præpósitus, multíque álii, Christo Dómino credidérunt. Verum póstea e cárcere emíssi, ab imperatóre Maximiáno, cum ejus étiam neglécto império, unum Christum Deum et Dóminum in ore habérent, scorpiónibus cruciáti íterum conjiciúntur in víncula: unde séptimo die edúcti, et ante pedes imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisióne inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssime confiténtes. Quamóbrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laud. pro S. Joanne.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Pro Ss. Martyribus.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

In II. Vesp. pro S. Joanne.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Die 13. Junii.

S. Antonii de Padua Conf.

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

In I. Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

Ecclésiam tuam Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votíva lætíficet: ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gaúdiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Ad Laud. Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gaúdium Dómini tui, allel.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In II. Vesperis. Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Die 15. Junii.

Ss. Viti, Modesti atque **Crescentiæ** Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, sanctis Martýribus tuis Vito, Modésto, atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

Ad Laud. Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 18. Junii.

Ss. Marci et **Marcelliani** Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Ad Laud. Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 19. Junii.

S. Julianæ de Falconeriis Virg.

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

In I. Vesp. Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde et regna, allelúja.

Oratio.

Deus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam extrémo morbo laborántem pretióso Fílii tui córpore mirabíliter recreáre dignátus es: concéde quæsumus; ut cjus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti, ad cœléstem pátriam perducámur. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde fit commem. Ss. Gervasii et Protasii Martyrum.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Laud. pro S. Juliana.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Pro Ss. Martyribus.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio. Deus, qui nos.

In II. Vesp. pro S. Juliana.

Ant. Veni sponsa Christi: áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

COMMUNE SANCTORUM.

De Vigiliis Apost. Temp. Quadrag. nihil fit in Officio, sed commem. in Missa tantum. Temp. Paschali vero sive in Officio, sive in Missa nihil fit. Cum igitur Lectiones de Homilia iis assignatæ Vigiliis numquam prædictis temporibus legendæ sint, hic propterea omittuntur.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

extra Tempus Paschale.

In I. Vesperis.

Ant. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dño meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso sumo anguliári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

Exsúltet orbis gaúdiis:
Cœlum resúltet laúdibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina:
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli claúditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas;
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gaúdii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Tradent enim vos * in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus.

Canticum B. Mariæ Virg.
Lucæ 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Et repetitur Antiphona.

Oratio propria.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gaúdio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. In omnem terram * exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. Clamavérunt justi, * et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * aúdiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Ant. Constítues * eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lect. de Script. positæ in Comm. Sanctorum leguntur, quando annotantur in Proprio Sanct. per Annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Offic. Feriæ non ponuntur Lect. de Script., sed tantum de Homilia, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria ecclesia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 4.

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi: et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quǽritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum: sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus: qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte ergo.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnátis: et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos

Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cǽdimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et prǽsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II. Nocturno.

Ant. Príncipes populórum * congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaúdite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. Dedísti hæreditátem * timéntibus nomen tuum Dómine.

Psalmus 60.

Exaúdi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum Dómine.

Ant. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei: et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homil. 30. in Evangelia, post medium.

Lectio iv.

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spiríituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet

sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Certe iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantǽque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Ant. Exaltabúntur * córnua justi.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Ant. Exaltabúntur córnua justi.

Ant. Lux orta est * justo, rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo, rectis corde lætítia.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuël inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit: Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Cujus, vel Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sǽculi voluptátes: isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. Glória. Quorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste

est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymnus:

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 16.

2. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4. Beáti pacífici, * beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

5. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso sumo angulári lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

Exsúltet orbis gaúdiis:
Cœlum resúltet laúdibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli claúditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gaúdii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos qui reliquístis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam.

Ant. Majórem caritátem.

Capit. Fratres: Jam non estis. ut supra.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam.

Ant. Vos amíci mei estis.

Capitulum. Act. 5. b.

Per manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Ant. In patiéntia vestra.

Capitulum. Act. 5. c.

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

In II. Vesperis.

Ant. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. Dirupísti Dómine * víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Dirupísti Dñe víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gaúdio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinum declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso sumo anguläri lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

Exsúltet orbis gaúdiis:
Cœlum resúltet laúdibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli claúditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gaúdii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte: et accipiétis regnum ætérnum.

II. Aliæ Lectiones
pro Apostolis.

In II. Nocturno.

De Expositióne S. Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv. Ante medium.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ?

Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est número. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui ve-

nérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Homilia in Natali S. Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens, séquitur Christum: habébit enim thesaúrum non deficiéntem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. Glória. Quorum.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 15.

Pro Evangelistis

Lectiones.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte ergo prudéntes.

Lectio ii.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim meum.

Lectio iii.

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II. Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio iv. Homil. 3. Lib. 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor

fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áëra levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat: hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus, et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Lectio vi.

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áëra levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vídélicet amor, et próximi: et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. Glória. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vídélicet ascéndit; quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

Tempore Paschali.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [22]; Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1]

Hymnus.

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gaúdium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilǽæ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Sic terminantur Hymni ejusdem metri usque ad Ascens. exclus.

℣ Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten, loco supradicti Versus dicatur sequens:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua * lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio propria.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allel.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Tristes erant. ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Stabunt justi * in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

Sub una tantum Ant. in quolibet Noct. dic. Ps. ut in Comm. Apost. [4]

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones in quolibet Noct. ut in Proprio annotatur.

℟. i. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. In mandátis.

Bened. Unigénitus Dei.

℟. ii. Tristítia vestra, allelúja, Convertétur in gaúdium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Bened. Spíritus sancti grátia.

℟. iii. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors sanctórum ejus, allel. ℣. Custódit Dñs ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

In II. Nocturno.

Ant. Ecce * quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

Psalmi ut in Comm. Apost. [7]

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allel. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

℟. iv. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allel. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Bened. Christus perpétuæ.

℟. v. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allel. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Bened. Ignem sui amóris.

℟. vi. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti sunt. Glória. Repléti sunt.

In III. Nocturno.

Ant. Lux perpétua * lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Psalmi ut in Comm. Apost. [9]

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allel.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

℟. vii. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Bened. Cujus vel Quorum festum cólimus.

℟. viii. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut lac. Glória Patri. Et sicut lac.

Bened. Ad societátem.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Sancti tui * Dómine florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. In cœléstibus regnis * sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allel.

3. In velaménto * clamábant sancti tui Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4. Spíritus et ánimæ * justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum. Sap. 3.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Paschále mundo gaúdium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, et quidquid vident
Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside:
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliæ Jerúsalem, * veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Ad Tertiam.

Ant. In cœléstibus regnis.

Capit. Stabunt. ut supra.

℟. br. Sancti et justi in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. In velaménto.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lux perpétua.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allel.

Ad Nonam.

Ant. Fulgébunt justi.

Capitulum. Rom. 8. e.

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia. ℣. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dñi, allel. ℟. Mors sanctórum ejus, allel.

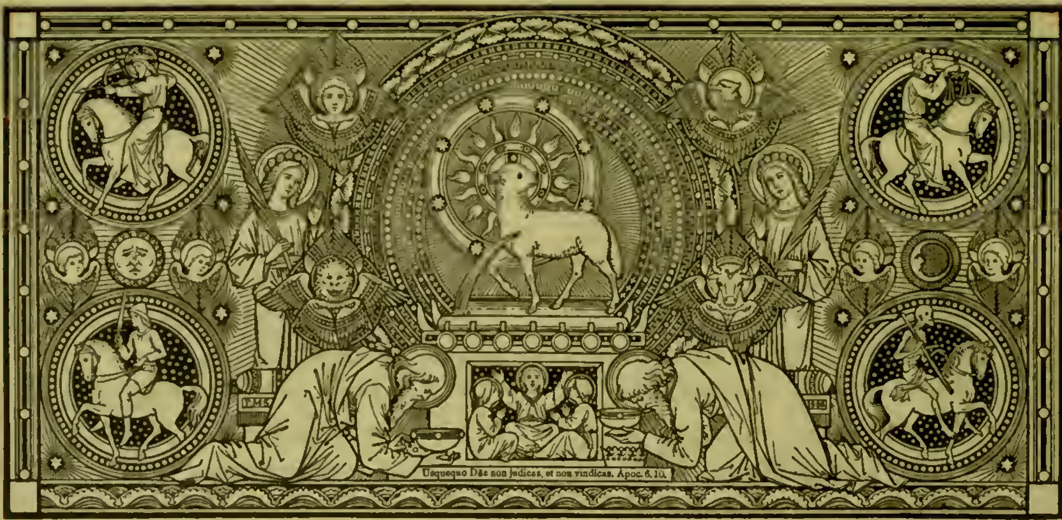
In II. Vesperis.

Ant. de Laudibus [22]; Psalmi ut in II. Vesp. de Comm. Apost. [13]

Capitul. Stabunt justi. Hymn. Tristes erant. ut supra. [21]

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi * in Dño gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

extra Tempus Paschale.

In I. Vesperis.

Antiphonæ de Laudibus. [32]

Psalmi ut in I. Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gaúdia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Pro Martyre tantum.
Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Mártyrum, Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. ut supra. [24]

In I. Nocturno.

Ant. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Prædicans * præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes I. Noct. leguntur in Festo Martyris et Pontificis.

In Festo autem Martyr. non Pont. leguntur quæ inferius positæ sunt in Communi plurim. Mart. [54]

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 20. d.

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judǽis, atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem: quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit

vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes: quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Fílii hóminum * scitóte quia Dñs sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen

vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Fílii hóminum scitóte quia Dñs sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum Dómine.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum Dómine.

Ant. In univérsa terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti Dñe super caput ejus.
℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de Sanctis.

Lectio iv.

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congaúdet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia: mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Contemplabátur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gaúdia: et ea enarráre non suffíciens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa

celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo,* Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Posuísti Dómine * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in be-

nedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 37. in Evangelia.

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gaúdia; Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna aúrea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna prǽmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in festis sex Ss. Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

℟. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Qui mihi minístrat, * me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4. Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

5. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Pro Martyre tantum. Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Ant. Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir. ut supra. [32]

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Ant. Qui mihi minístrat.

Capitulum. Eccli. 15.

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Ant. Volo Pater.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In II. Vesperis.

Antiphónæ de Laudibus. [32]

Psalmi ut in I. Vesperis de Communi Apost. [1] et loco ultimi

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gaúdia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Aliæ Lectiones
pro uno Martyre.

In II. Nocturno.

De Expositióne S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio iv. Sermone 21.

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste perse-

cutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dícere, Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis. [30]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 32. in Evang.

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna aúrea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet: valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 15.

III. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matthæum, can. 10. post medium.

Dóminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna aúrea super caput ejus: * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

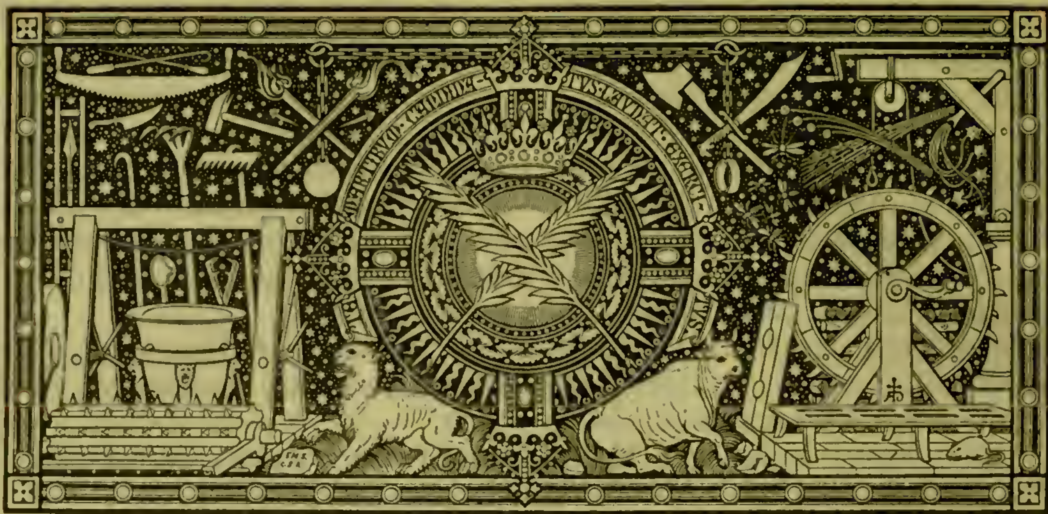
Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto aúrium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Nolíte timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cœlis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE MARTYRUM

Tempore Paschali.

In I. Vesperis.

Antiphonæ de Laudibus. [48]

Psalmi ut in I. Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gaúdia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem.

℣ Ab Ascensione autem usque ad Pentec., loco supradicti Versus dicitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia:

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua * lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio, si non adsit propria, sumitur de Communi unius vel plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

Ad Matutinum.

Invit. Exsúltent in Dómino sancti, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus pro uno Martyre.

Deus tuórum mílitum. ut supra.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

Christo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo laúream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sǽculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera:
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quǽsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sǽcula. Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus.

In I. Nocturno.

Ant. Stabunt justi * in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

Sub una tantum Antiph. dicuntur Psalmi cujuslibet Nocturni.

Psalmi pro uno et pluribus Mart.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

In I. Noct. Lectiones de Scriptura quæ occurrit temp. Paschali in Officio de Tempore: vel quando non adsunt, de Communi unius vel plurim. Mart. extra temp. Pasch. [54]

℟. i. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúja: * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. In mandátis.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

℟. ii. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gaúdium, allelúja, allelúja. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Bened. Spíritus sancti grátia.

℟. iii. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja: * Mors sanctórum ejus, allelúja. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

In II. Nocturno.

Ant. Ecce * quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

Pro uno Martyre.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Pro pluribus Martyribus.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu· ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio iv. Serm. 22.

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gaúdia nostra cum sanctis Martýribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Annuntiémus, inquam, sanctis Martýribus Domínicæ Paschæ grátiam: ut dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlchra reseréntur: dum corpus illíus mórtuum dícimus tepéntibus venis súbito viguísse, horum quoque membra jam frígida immortalitátis calóre foveántur. Eadem enim rátio Mártyres súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ. Scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris: ut qui, dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Ignóta enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullíus adhuc resurgéntis fúerat temeráta vestígio. At ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum. De quibus sanctus Evangelísta ait: Multórum córpora sanctórum surrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem. Unde cum Dóminus in resurrectióne sua díxerit, Notas mihi fecísti vias vitæ: póssumus et nos jam dícere Dómino: Notas fecísti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me dócuit fidem, misericórdiam, justítiam, castitátem. His enim pervenítur itinéribus ad salútem.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In III. Nocturno.

Ant. Lux perpétua * lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Pro uno Martyre.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Pro pluribus Martyribus.
Psalmus 32.

Exsultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesaúris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dño laudábitur ánima mea: * aúdiant mansuéti et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 80. in Joannem.

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei, et hóminum homo Christus Jesus. Unius quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Bened. Cujus vel Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vèra, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Ego sum, inquit, vitis vera: et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait: Ego, et Pater unum sumus; et ipse agrícola est: nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat: sed, qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse, et Pater unum sunt: et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sancti tui Dómine * florébunt sicut lílium, allelúja: et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávit. 16.

2. In cœléstibus regnis * sanctórum habitátio est, allelúja: et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3. In velaménto * clamábant sancti tui Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4. Spíritus et ánimæ * justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tǽdium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sǽculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

Rex gloriόse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia:

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dñi, allel. ℟. Mors sanctórum ejus, allel.

Ad Bened. Ant. Fíliæ Jerúsalem, * veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos

Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Ad Tertiam.

Ant. In cœléstibus regnis.

Capit. Stabunt justi. ut supra ad Laudes. [48]

℟. br. Sancti et justi in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. In velaménto.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lux.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt, allel.

Ad Nonam.

Ant. Fulgébunt justi.

Capitulum. Rom. 8. c.

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúja, allelúja. Lætítia. ℣. Gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Antiph. de Laudibus. [48]

Psalmi ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1] et loco ultimi

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Capit. Stabunt justi. [48]

Pro uno Martyre.

Hymn. Deus tuórum mílitum. [38]

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus. Rex glorióse. [38]

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allel. ℟. Mors sanctórum ejus, allel.

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi * in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Aliæ Lectiones pro Martyribus
Tempore Paschali.

In II. Nocturno.

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Mártyres et Confessóres.

Lib. 2. Epist. 6.

Lectio iv.

Quibus ego vos laúdibus prǽdicem, fortíssimi Mártyres? robur péctoris vestri, et perseverántiam fídei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ duríssimam quæstiónem: nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mítteret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Vidit admírans præséntium multitúdo cœléste certámen, certámen Dei, certámen spiritále, prǽlium Christi: stetísse servos ejus voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fídei ardéntis armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres: et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sǽviens diu plaga repetíta, quamvis rupta compáge víscerum torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis exstíngueret, qui flammas et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

O quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum: sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu sancto loquénte ad nos páriter et monénte: Pretiósa est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis; quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit, et vicit protéctor fídei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere qui sumit: certámini suo ádfuit, præliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

℟. Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 81. in Joan., sub med.

Ne quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem ferre: cum dixísset, Hic fert fructum multum; non ait, Quia sine me parum potéstis fácere; sed, Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fíeri non potest, sine quo nihil fíeri potest: quia etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agrícola, ut plus ádferat. Tamen nisi in vite mánserit, et víxerit de radíce, quantúmlibet fructum a semetípso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset: tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

Verum quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit líberi arbítrii: Si quis in me, inquit, non mánserit; mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Ligna ítaque vitis tanto sunt contemptibilióra si in vite non mánserint, quanto gloriosióra si mánserint. Dénique sicut de his étiam per Ezechiélem Prophétam Dóminus dicit, præcísa nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabrílibus opéribus deputántur. Unum de duóbus pálmiti cóngruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est, in igne erit: ut ergo in igne non sit, in vite sit.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allel. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Si manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénum a salúte? Aliud quippe vólumus quia sumus in Christo: et áliud vólumus quia sumus adhuc in hoc sǽculo. De mansióne namque hujus sǽculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus, quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis. Te Deum. 15.

IN COMMUNI

Confessorum, Virginum, et non Virginum, et Dedicationis Ecclesiæ, atque in Festis B. Mariæ V. Tempore Paschali, Officium fit ut inferius in aliis temporibus: sed additur unum Allelúja in fine ad Invitatorium, Ant., ℣., et ℟. Similiter et in Responsoriis post Lectiones Nocturnorum ante Versum (℟℟. brevia vero Horarum dicuntur ea, quæ in prædictis Communibus secundo loco ponuntur, ut infra): et tres Psalmi dicuntur in quolibet Noct. sub prima Ant. illius Nocturni.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM

extra Tempus Paschale.

In I. Vesperis.

Antiphonæ de Laudibus. [61]

Psalmi ut in I. Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

Capitulum. Sap. 3.

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Sanctórum méritis ínclyta gaúdia
Pangámus sócii, géstaque fórtia:
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ
Jesu Rex bone cœlitum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora laúreis.

Te summa o Déitas, únaque póscimus;
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quǽsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dñm.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Christo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo laúream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sǽculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quǽsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sǽcula. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Secus decúrsus aquárum * plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ant. Tamquam aurum * in fornáce probávit eléctos Dóminus: et quasi holocaústa accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: et quasi holocaústa accépit eos in ætérnum.

Ant. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 8. c.

Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei.

Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et ídeo.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Dabo sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano

ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gaúdia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed nos vólumus gaudére cum sanctis: et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit; ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Sed dicit áliquis: Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem:

Díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Ant. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

Exsultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesaúris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dño laudábitur ánima mea: * aúdiant mansuéti et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam.

Ant. Ecce merces * sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dñi, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prǽlia, et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 35. in Evangel.

Dóminus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prǽlia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cœlo: et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur: et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur post viii. vel ii. Lect. in festo plurimorum Martyrum fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine:

qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus: quia necésse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce sterílitas terræ: terrorésque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áëris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur: et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur: ut impleátur quod dícitur, Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Omnes sancti, * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 16.

2. Cum palma * ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt: et vivent nómina eórum in ætérnum.

4. Mártyres Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum.

5. Mártyrum chorus * laudáte Dóminum de cœlis.

Capitulum. Sap. 3.

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia.

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophǽa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quǽsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum.

Si non fuerint Pontifices. Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dñm.

Ad Tertiam.

Ant. Cum palma.

Capit. Justórum. ut supra. [61]

℞. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℞. Et delectentur in lætítia.

Ad Sextam.

Ant. Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10. d.

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℞. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delectentur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℞. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Ant. Mártyrum chorus.

Capitulum. Sap. 3.

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℞. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dñm est merces eórum. In. Glória. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

In II. Vesperis.

Ant. 1. Isti sunt sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalm. ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1] et loco ultimi Ps. Crédidi.

2. Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

3. Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4. Abstérget Deus * omnem lácrimam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt.

5. In cœléstibus regnis * sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dño reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dñi mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Capit. et Hymn. ut in I. Vesp. [52]

℣. Exsultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

II. Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joáñis Chrysóstomi.
Serm. 1. de Martyr. Tom. 3.

Lectio iv.

Nemo est qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide: ut Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus: ut parta victória, cum iísdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári; nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martýrio par esse non possit: tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut sine martýrio cum sanctis prǽmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vi.

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum sancti: sic et laborándo fortióres et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam aurum. [58]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6. c.

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judǽa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in Lucam. Cap. 6., post init.

Advérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos: in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthǽus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit: ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

Beáti paúperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthǽus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mýsticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: et mandátum áccipis octo illis partem dare fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, paúperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum: quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 15.

III. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. in Lucam, cap. 52.

De hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Verum quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti, vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si persecutóres sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem labóris. Glória Patri. Mercédem labóris.

Lectio ix.

Duo autem sunt génera persecutórum: unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque instítúere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére: quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per äëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus: quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laudibus [74], Psalmi ut in I. Vesperis de Comm. Apost. [1]

Capitulum. Eccli. 44. c.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem:
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, quod indicant in Proprio litteræ m. t. v. dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui at-

que Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exaúdi, quǽsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesp.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor Dómini. ut supra. [66]

In I. Nocturno.

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3.

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gaúdium dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi,

ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. Cap. 1. b.

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 2.

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem * exaudívit Dóminus sanctum suum, Dñs exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. Lætántur omnes, * qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et lætántur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Lætántur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus

ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus pietàs.

℣. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homilia 59, quæ est 2. de S. Eusebio Vercellensi.

Lectio iv.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est fílius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum: quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gaúdium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua: tamquam si díceret: Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et o-

mnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a políiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum

decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dñi? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.
℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 9. in Evangel.

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui péregre proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Red-

émptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens, servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet: visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Unius autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant: dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 16.

2. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei * benedícite Dóminum: servi Dómini hymnum dícite Deo, allelúja.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gaúdium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia,

Qui rite mundi gaúdia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Christe Rex piíssime
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exaúdi, quǽsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore. Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Non est invéntus.

Capit. Ecce sacérdos. [74]

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Tempore Paschali.

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, allel. Glória. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúja. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Ideo jurejurándo.

Capitulum. Eccli. 44. c.

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Tempore Paschali.

℟. br. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, * Allelúja, allelúja. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúja. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45. c.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali.

℟. br. Tu es sacérdos in ætérnum, * Allelúja, allelúja. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. [74], Ps. ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1] et loco ultimi

Psalmus 131.

Meménto Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Capit. et Hymn. ut in I. Vesp. [66]

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Ant. dicitur ad Magnificat in II. Vesp. pro solis sumis Pontificibus.

Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali: et in I. Noct. legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gaúdium dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus. [69]

II. Aliæ Lectiones
pro Pontificibus et Confessoribus.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Ex Homil. 59., de S. Eusebio 2.

Lectio iv.

Beáti Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum aúribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit: ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto? ℟. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 24. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 26., in fine.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii. Can. 27.

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, id est, epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto aúdiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum

vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 15.

Pro Doctoribus.

Ad Magnif., in utrisque Vesp. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessore Pontifice vel non Pontifice, pro qualitate Festi.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gaúdium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam

imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℞. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

℞. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sǽculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℞. Jurávit Dóminus. [69]

Pro Doctore non Pontifice.

℞. Iste cognóvit. [87]

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Lib. 9. Cap. 6.

Qui post Oríonas Hýadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis Martýribus, eo jam tempore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℞. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Nec immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur: et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: et nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam im-

brem: atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quamóbrem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs locícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Dum ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cœléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur: ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est. [71]

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte. Cap. 6. Tom. 4.

Osténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem aúferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus locícam fídei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℞. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita: id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 15.

II. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matthæum, can. 4.

Vos estis sal terræ: quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quæréndа dictórum, quam et Apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice.

℞. Amávit eum Dóminus. [81]

Pro Doctore non Pontifice.

℞. Iste est qui. [81]

Lectio viii.

Hic ígitur in omnem usum humáni géneris effé ctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. ℨ Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes.

℞. In médio Ecclésiæ. ut supra.

Lectio ix.

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit: ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proterántur. Te Deum. 15.

III. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 15. in Matthæum, sub medium.

Atténdite quid díxerit, Vos estis sal terræ: per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas: sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus. [81]

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui. [81]

Lectio viii.

Dicéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam: et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et misóricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio Ecclésiæ. [82]

Lectio ix.

Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem. Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fíeri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris. Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laudibus. [92], Psalmi ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1]

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, quod indicant in Proprio litteræ m. t. v. dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére, membra
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus

natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

Intercéssio nos, quǽsumus Dómine, beáti N. Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. [84]

In I. Nocturno.

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dñs viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dñi meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 4. b. et 5.

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gaúdium Dómini tui. ℣. Dñe quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de

illo Deus, et quare muniérit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dñm. ℣. Plantátus in domo Dñi, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísum et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem exaudívit * Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dñs sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, * qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loqúúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube domne. Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3.

Lectio iv.

Beáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit, síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fíeri posse, ut semper gaudeámus, si quis paúlulum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innúmeraque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.
℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. e.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evang.

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est, mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat, et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére: ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit: aut is qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat: pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet. Et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Dómine quinque talénta * tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Euge serve bone, * in módico fidélis, intra in gaúdium Dómini tui.

3. Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4. Beátus ille servus, * quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gaúdium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium:

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gaúdia,
Et luculénta prædia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.

Te Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te piíssime
Precámur omnes súpplices:
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gaúdium Dómini tui.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Euge serve bone.

Capit. Beátus vir. ut supra. [92]

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Tempore Paschali.

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, allel. Glória. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúja. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Tempore Paschali.

℟. br. Os justi meditábitur sapiéntiam, * Allelúja, allelúja. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Allelúja, allelúja. Glória. Os.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali.

℟. br. Lex Dei ejus in corde ipsíus, * Allelúja, allelúja. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. [92], Psalmi, Capit. et Hymnus ut in I. Vesp. [84]

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens * mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

II. Aliæ Lectiones
pro Confessore non Pontifice.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gaúdium Dñi tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii. Cap. 32. c. et 33.

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis, et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii. Cap. 34. b.

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit. [87]

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. Cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio iv.

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis persérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

At contra, sapiéntia justórum est: nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi. Cap. 17. post init.

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit: corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat, et eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat: afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. Cap. 54. in Luc. 12.

Pusíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quǽrere prǽcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint: quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, aut aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia

osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: *Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dñs vester ventúrus sit. Et. Glória. Et.

Lectio ix.

Fácite vobis sácculos qui non veteráscunt: eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel paúperum úsibus suggeréndæ: cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliísque indigéntibus tríbuens; sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 15.

Pro Abbatibus.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum; céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a

fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes: isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur. Te Deum. 15.

II. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 10. de Verbis Domini.

Veníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Iste est qui. [97]

Lectio viii.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi. ut supra.

Lectio ix.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum

Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 15.

III. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Natali S. Benedicti.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum: álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditúri sunt in judício: Veníte benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui. [97]

Lectio viii.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino narránte comperímus: unum eórum, qui fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt, quibus in judício testátur: Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostásiam deseruére: de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi. [98]

Lectio ix.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodo vitæ prǽmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gaúdeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE VIRGINUM.

In I. Vesperis.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Ant. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Ant. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Ant. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque laúdibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices;
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat. Ant. Veni sponsa Christi: * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quǽsumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesp. ad Magnificat et in Laud. ad Benedictus:

Ant. Prudéntes Vírgines * aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si Sancta fuerit Virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus sequens:

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Ant. Revértere, * revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7. e.

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bo-

num esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudéntes: et qui emunt, tamquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: prǽterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Si non fuerit Martyr, dic. sequ.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri: quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit: et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium: puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. de Virg., circa init.

Lectio iv.

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in Martýribus reperítur: sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? Aut quis naturáli voce compléct, quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit,

quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áëra, Angelos, sideraque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum: ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In III. Nocturno.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus uni-

vérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu

Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Hom. 12. in Evang.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur: ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Bened. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii.

Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus sí-

milis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliqu. 16.

2. Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque laúdibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cœlórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñm.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, ad Benedictus dicitur

Ant. Prudéntes Vírgines * aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Ant. Hæc est Virgo sápiens.

Capit. Fratres: Qui gloriátur. ut supra. [111]

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali.

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Hæc est quæ nescívit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali.

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Ista est speciósa.

Capitulum. Eccli. 51. b.

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Si fuerit Virgo et non Martyr, dicitur sequ.

Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus: quó-

niam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali.

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allel. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant., Psalm., Capit. et Hymn. ut in I. Vesp. [100]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dñs præparávit in ætérnum.

II. Aliæ Lectiones pro Virginibus.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum, Lect. I. Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sǽculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: *Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio iii.

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi

Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua. [105]

In II. Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, de disciplína et hábitu Vírginum.

Lectio iv. Cap. 2.

Nunc nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gaúdium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte: non quod extrémi, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Neque inánis hæc caútio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus; et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Dénuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas prætérit: sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt

duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur: quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisǽi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 63. in Matth., sub med.

Dóminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Lectio viii.

Id autem hoc fere modo confírmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac prǽmio tólerant: imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt; ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur. Te Deum. 15.

COMMUNE SANCTÆ MARTYRIS TANTUM
ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

In I. Vesperis.

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Ant. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Ant. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Ant. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget íncluta.

Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gaúdiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quǽsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cœlórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dñm.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum.

Invitat. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte:
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium

perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. Revértere, * revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dó-

mini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones I. Noct. pro Martyre tantum leguntur ut supra. Confitébor. [113]

Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31. b.

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum: et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * ipse reget nos in sǽcula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne.
Bened. Deus Pater omnípotens.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Prope finem.

Lectio iv.

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, unius tamen agri fructus sunt: nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.
℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.
Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cœlibátus et viduitátis statuére pœnas, ut ǽmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fœcunditátem quǽrerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur; et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat: parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.
℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.
Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Símilis huic vídua velut eméritis veteŗána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus própida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem, seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro prǽmio.
℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera cjus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. f.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evang.

Cœlórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesaúro abscóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gaúdio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem otiósa.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesaúrus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis laúdibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesaúrum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Thesaúrus autem cœléste est desidérium: ager vero, in quo thesaúrus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 16.

2. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

4. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gaúdiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. In odórem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Confitébor. [126]

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitul. Mulíerem fortem. [126]

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali.

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. c.

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paú-

perem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali.

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. d.

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali.

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allel. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut supra in I. Vesperis [116], præter

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et panem otiósa non comédit.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius: ut qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devo-

tiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Offic. ut supra. [116]

II. Lectiones
pro Martyre tantum.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. 67. de diversis novi Testamenti locis.

Lectio iv.

Ego máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo, et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus víceiat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Per mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat: hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est: ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint, et ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit; quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

In I. Vesperis.

Antiph. de Laudibus. [139]

Psalmi ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1] et loco ultimi

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit,

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam, sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Cœléstis urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsǽque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca cívitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prǽvia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exaúdi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum.

Invit. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Cœléstis Urbs. ut supra. [130]

In I. Nocturno.

Ant. Tóllite * portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes ve-

stras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles.

Ant. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. Ædificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio i. Cap. 7.

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, et devorávit holocaústa et víctimas: et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israël vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super pavimentum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Sacerdótes autem stabant in offíciis suis: et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocaústa, et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocaústa et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si claúsero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem

pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis: et ego exaúdiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic Dñe domum istam, quam ædificávi nómini tuo: veniéntium in loco isto, * Exaúdi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exaúdi. Glória Patri. Exaúdi.

In II. Nocturno.

Ant. Non est hic áliud, * nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 83.

Quam diléсta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 252. de Tempore.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum: Ne-

scítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua claúditur: ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius orátiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam; et sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Si enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur; ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cœlésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In III. Nocturno.

Ant. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Ant. dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúja, tunc incipitur Psalmus idem a secundo Versu: Dicet Dómino.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negó-

tio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuël inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Luc., prope finem.

Zachæus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis: et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles: quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat: álterum sanatúrus

intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat affécium.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Verum ne cæcum illum tamquam fastidiósi paúperum cito relinquísse videámur, et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Domum tuam Dómine * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 16.

2. Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olýmpi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes cœlitum
Semper resúltat laúdibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cœléstium,
Imple benígno lúmine:
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gaúdeant:
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. Zachǽe * festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exaúdi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Domus mea.

Capit. Vidi civitátem. [139]

℟. br. Domum tuam Dómine * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

Tempore Paschali.

℟. br. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo, * Allelúja, allelúja. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, allelúja. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Hæc est domus Dómini.

Capitulum. Apoc. 21.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In. Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Tempore Paschali.

℟. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, * Allelúja, allelúja. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, allelúja. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Lápides pretiósi.

Capitulum. Apoc. 21. b.

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter. Glória Patri. Hæc.

℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

Tempore Paschali.

℟. br. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, * Allelúja, allelúja. Hæc. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Hæc.

℣. Bene fundáta est domus Dómini, allelúja. ℟. Supra firmam petram, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant., Psalmi, Capit. et Hymnus ut in I. Vesperis. [130]

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste: vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Secunda Die
infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalm. 121.

Lectio iv.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus in loco. [136]

Lectio v.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam metuéndus. [136]

Lectio vi.

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad

ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ: et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem.

℟. Mane surgens. [136]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex Lib. 8. in Luc., in fine.

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sǽculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes: ne in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachǽo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea. [138]

Lectio viii.

Discant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachǽus, et eléctus a Christo: sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat, (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quæréntur) uberiórem mercédem quam conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósi. [139]

Lectio ix.

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat: nondum víderat Christum: mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 15.

Tertia Die
infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Celébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sǽculo ædificámur, ut in fine sǽculi dedicémur. Ædifícium, imo ædificátio habet labórem; dedicátio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco. [136]

Lectio v.

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis: Ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam metuéndus. [136]

Lectio vi.

Consíderet ergo cáritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus: ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens. [136]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex lib. 8. in Luc., prope finem.

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachǽus quámdiu in turba est, non videt Christum:

supra turbam ascéndit, et vidit: hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit: Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judǽos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea. [138]

Lectio viii.

Vidit ítaque Zachǽum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachǽus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi. [139]

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi: Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánaël sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánaël, quia sub lege: Zachǽus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat: iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 15.

Quarta Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Atténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus, ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum: hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit: Eruísti Dómine ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco. [136]

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judǽos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam metuéndus. [136]

Lectio vi.

Resurréxit tértia die, et ejus vox est: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur: áliqui obdurabántur, et confundebántur, nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens. [136]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Lib. 27. Moralium, cap. 27. post medium.

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea. [138]

Lectio viii.

Pusíllus ítaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi. [139]

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur: quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba

deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 15.

Quinta Die
infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Modo, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judǽos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur: quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultántis: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco. [136]

Lectio v.

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judǽos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam metuéndus. [136]

Lectio vi.

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judǽus emptor. Ecce Judas véndidit, Judǽus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens. [136]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 5. Cap. 77. in Luc. 19.

Quæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fídei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris: atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non aúdeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea. [138]

Lectio viii.

Mýstice autem Zachǽus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fídei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi. [139]

Lectio ix.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit: ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra petendo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur), ficus fátua dícitur. Et éadem domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 15.

Sexta Die
infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spiritáliter fiat in méntibus: et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc ædi-

ficánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco. [136]

Lectio v.

Principáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum; et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam metuéndus. [136]

Lectio vi.

Et quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens. [136]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 5. Cap. 77. in Luc. 19.

Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat: quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exsístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea. [138]

Lectio viii.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem domínicæ Incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi. [139]

Lectio ix.

Et dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant: pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachǽi opórtet illum manére: hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 15.

Septima Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joáñis Chrysóstomi.

Ex Hom. 33. in c. 9., Matth.

Lectio iv.

Commúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat: nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

℟. Orántibus in loco. [136]

Lectio v.

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior: et lucérna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior: divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam metuéndus. [136]

Lectio vi.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus paúperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad

vos intrámus, cum caritáte nos suscípite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens. [136]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est, Judæos semper Géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea. [138]

Lectio viii.

Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat fídei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus: quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi. [139]

Lectio ix.

At qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi.* Et hæc est sápiens illa stultítia quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus. 15.

In Octava Dedicationis Ecclesiæ.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones II. Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti.

De Consecr. dist. 1. cap. 2.

Lectio iv.

Tabernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus

ad divínum cultum expléndum, légimus: et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii, quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponébant: in ipsis institutiónibus, quæ jubénte Dómino conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Quáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque, fílius ejus idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit: in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

De Consec. dist. 1. c. 17.

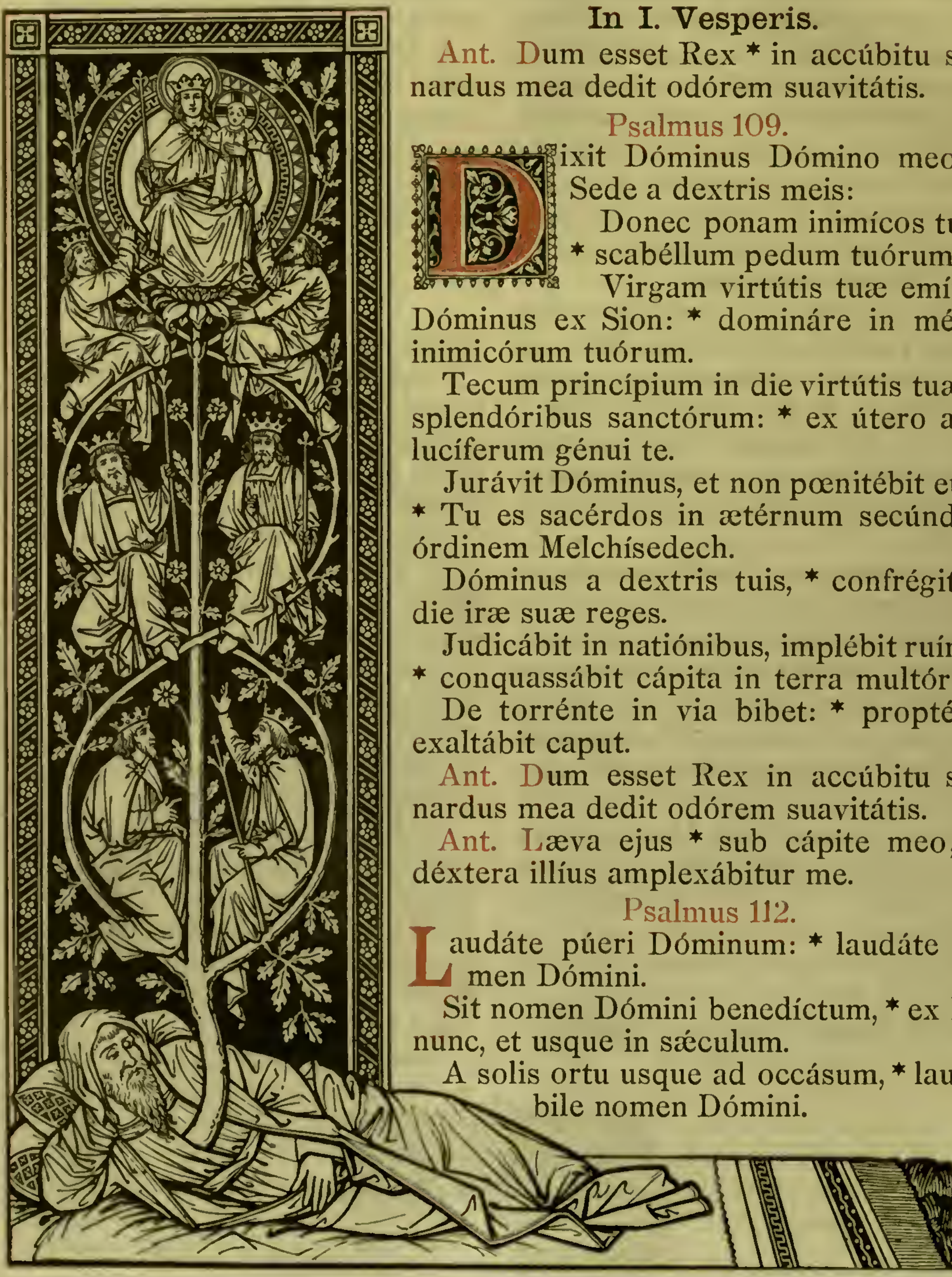
Solemnitátes dedicatiónum ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encǽnia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encǽnia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN FESTIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

PER ANNUM.

In I. Vesperis.

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Jam hiems tránsiit: * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit: imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Ant. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buc-

céllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta María Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus ártifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * elécta odórem dedísti suavitátis sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea,

* in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. b. et 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt: per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te laúdibus ésferam néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesaúros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar.

℞. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et haúriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℞. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis:

* ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et

homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iv.

Dei Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim: non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et mater: éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cœléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur mater, cœlum, puélla, virgo,

thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In III. Nocturno.

Ant. Gaude María Virgo, * cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dñi, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam

ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Post partum * Virgo invioláta permansísti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

ꝗ In festo Añuntiationis B. M. V. Ant. Angelus Dómini * nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum Virgo inviolata permansísti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

ꝗ In festo Añuntiationis B. M. V. Ant. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube domne benedícere. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ scribis et pharisǽis Dóminum tentántibus simul et blasphe-

mántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judǽi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hærétici póstea negándo Maríam semper Vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Sed si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: Natum ex mulíere, factum sub lege, sed, Factum ex mulíere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eutýchen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet per sǽcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Quinímo beáti qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna. Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 16.

2. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

5. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es María, * quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine. etiam in festis infra Octav. B. M. V.

Ad Tertiam.

Ant. Læva ejus.

Capitulum. Ab inítio. ut supra.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali.

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali.

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Speciósa.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali.

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allel. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia dic. ut in I. Vesp.[152] præter

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per annum, a Dominica in Albis, nisi occurrat festum novem Lectionum, fit Officium de sancta Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ sextæ dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit festum novem Lectionum: quia tunc de sancta Maria fit tantum Commemoratio in dictis Vesperis cum Ant., ℣. et Oratione, ut infra: quæ Comem. omittitur, quando Feria sexta occurrit aliud ejusdem B. Mariæ Officium.

Capitulum et Hymnus ut in festis B. M. V. [154]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Regína cœli, * lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dñm.

Non fiunt Commemorationes consuetæ, sed tantum de Cruce. Ant. Crucem sanctam. 124.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit Com̃em. ante ipsam Commemorationem de Cruce. 124.

Completorium ut in Psalterio. Et in fine Hymni Te lucis ante términum, dicitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

etiamsi in Vesp. facta sit tantum Com̃. de B. Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria VI. celebratum est, aliter concludendi sint.

Ad Matutinum.

Invit. Ave María, grátia plena, * Dóminus tecum, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus ártifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalt. 94, et in fine

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Pater noster.

Absolutio.

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Pro i. Lect. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lect. de Scriptura libri currentis: tertia, una ex inferius positis per ordinem.

℟. i. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te laúdibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti, allelúja. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro ii. Lect. Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ii. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster, allel. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Pro iii. Lect. Bened. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Post iii. Lect. dic. Te Deum. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Omnia ut in Festis B. M. V. [162], præter sequentia.

℣. Benedícta tu in muliéribus, allelúja. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui, allelúja.

Ad Bened. Ant. Regína cœli, * lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. de Cruce. 124.

Ad Vesperas.

Ant. et Psalmi feriales: Capit. et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica.

In fine Comemoratio de Cruce. 124.

Lectiones sequ. dicuntur singulis mensibus in Officio B. M. V. in Sabbato, ordine subscripto.

Mense Aprili.

De Expositióne S. Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam.

Lectio iii. Lib. 13. in cap. 44.

Porta hæc clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israël ingréditur, et dux cui porta clausa est, Maríam Vírginem intélligunt: quæ et ante partum, et post partum virgo permánsit. Etenim témpore, quo Angelus loquebátur: Spíritus sanctus véniet super te, et virtus Altíssimi obumbrábit te: quod autem nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei: et quando natus est, virgo permánsit ætérna: ad confundéndos eos, qui arbitrántur eam post nativitátem Salvatóris habuísse de Joseph fílios, ex occasióne fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio.

Te Deum laudámus. 15.

Mense Majo.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi de Sýmbolo ad Catechúmenos.

Lib. 3. cap. 4. in fine tomi 9.

Lectio iii.

Per féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem: hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit, et viro trádidit, ex quo simul meréntur occídi: hæc, grátia cœlésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est, qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius, et vírginum sponsus, qui áttulit matri fœcunditátem, sed non ábstulit integritátem?

Te Deum laudámus. 15.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRG.

Non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Feriis majoris Hebdomadæ, nec infra Octavas Paschæ et Pentecostes nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omittitur a I. Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis et in Vesperis præponitur Officio diei; in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

Officium B. Mariæ V.
extra Tempus Paschale.

Ad Vesperas.

Ave María. secreto, quæ dic. semper in principio omnium Horarum B. M. V. quando non conjunguntur cum Officio diei.

℣. Deus in adjutórium. 15.

In cujus fine Laus tibi Dñe, Rex ætérnæ glóriæ. per totam Quadrag.

Ant., Ps., Capit. et Hymn. ut in Festis B. M. V. [152]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Sequens Commem. pro Sanctis fit tantum ad Vesp. et Laudes in Officio S. Mariæ.

Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quǽsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

Ad Completorium.

Ave María. ut supra.

℣. Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dñi.

Glória Patri.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dñe: * Dómine exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dño.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Glória Patri.

Hymnus.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo formam súmpseris.

María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Capitulum. Eccli. 24. c.

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis. Ant. Sub tuum præsídium * confúgimus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Ave María. ut supra.

℣. Dómine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium.

Invit. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Quem terra. [165]

In Nocturno.

Ant. et Psalmi dicuntur ut in Festis B. M. V., scilicet:

Feria II. et V. De I. Noct. [155]
Feria III. et VI. De II. Noct. [157]
Fer. IV. et Sabbato. De III. Noct. [160]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio i. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israël hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te laúdibus éfferam néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Lectio ii.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem.

℟. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris. Tu autem Dómine.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Ad Laudes

et per Horas.

℣. Deus in adjutórium.

Ant. 1. Assúmpta est * María in cœlum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. María Virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta fília * tu a Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus.

5. Pulchra es, * et decóra, fília Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. 6. c.

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, tem-

plum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro Sanctis. Ant. Sancti Dei. ut supra. [167]

Ad Primam.

Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo formam súmpseris.

María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Ant. Assúmpta est.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes

eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Ant. Assúmpta est María in cœlum: gaudent Angeli: laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6. c.

Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quæsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni: Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo formam súmpseris.

María Mater grátiæ,
Dulcis Parens eleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Ant. María Virgo.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

Glória Patri.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Ant. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. ℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Ad Sextam.

Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto. [172]

Ant. In odórem.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Glória Patri.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos, in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:

Láqueus contrítus est, * et nos liveráti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dñi, * qui fecit cœlum et terram.

Glória Patri.

Psalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Glória Patri.

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Nonam.

Ave María.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo formam súmpseris.

María Mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ant. Pulchra es.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gaúdio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dñus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dñm, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Glória Patri.

Ant. Pulchra es, et decóra, fília Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit et regnat.

Tempore Paschali.

Officium B. Mariæ dicitur ut supra, sed ad Benedictus, ad Magnificat, et ad Nunc dimittis, dicitur sequens

Ant. Regína cœli, * lætáre, allelúja: quia quem meruísti portáre, allelúja: resurréxit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allel.

Antiphonis autem, ℣℣. et ℟℟. non additur in fine Allelúja.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo ix Lect., alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Quadrages. autem, Feria II. cujuslibet Hebdom. similiter non impedita, præterquam in majori Hebdom. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo ecclesiarum: extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas.

Absolute incipitur ab

Ant. Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * misericors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur:

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. Hei mihi Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custódit te * ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes * observáveris Dómine: Dómine quis sustinébit?

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris Dómine: Dómine quis sustinébit?

Ant. Opera * mánuum tuárum Dómine ne despícias.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum Dómine ne despícias.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus; similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Ps. Lauda ánima mea, in Vesp., similiter et Ps. De profúndis, in fine Laudum, non dicuntur in die Commem. omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus seu depositionis Defuncti. Alias semper dicuntur.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula. Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

In fine Psalmi: Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dñe exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quǽsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

In die vero Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absólve, quǽsumus Dómine, ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sǽculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N., ut defúncta.

In Anniversario die. Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio. Deus, véniæ largítor. ut supra.

Pro patre et matre. Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gaúdio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus dicatur animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto. Oratio.

Inclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una Defuncta. Oratio.

Quǽsumus Dómine pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: et a contágiis mortalitátis

exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte adorémus.

Repetitur. Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Et in fine: Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositionis Defuncti: quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Ant. duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine: Feria II. et V. I. Nocturnum; Feria III. et VI., II. Nocturnum; Feria IV. et Sabbato, III. Noct.

In I. Nocturno.

Pro Feria II. et V.

Ant. Dírige * Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Ant. Convértere * Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est íniquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dñe Deus meus in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dño, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus íniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Pater noster. totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio i. Job 7. d.

Parce mihi Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? ecce nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem. vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius: et óculi mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ii. Job 10.

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum: * Tu eis Dómine dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii. Job 10. b.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto quæso quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me: Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra [188] quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In II. Nocturno.

Pro Feria III. et VI.

Ant. In loco páscuæ * ibi me collocávit.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. Delícta * juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris Dómine.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sǽculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas,* requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris Dómine.

Ant. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster. *totum secreto.*

Lectio iv. Job 13. d.

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris: scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℞. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exaúdi vocem meam. Nec.

Lectio v. Job 14.

Homo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde paúlulum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℞. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea: Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. Miserére.

Lectio vi. Job 14. c.

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℞. Ne recordéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra [188] quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In III. Nocturno.

Pro Feria IV. et Sabbato.

Ant. Compláceat * tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut aúferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana Dómine * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Is-

raël a sǽculo, et usque in sǽculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster. totum secreto.

Lectio vii. Job 17.

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno

nulla est redémptio, miserére mei Deus, et salva me. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii. Job 19. c.

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job 10. d.

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non paúcitas diérum meórum finiétur brevi? dimítte ergo me, ut plangam paúlulum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me Dómine de viis inférni, qui portas ǽreas confregísti: et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te: * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes: Adveníst Redémptor noster. Qui. ℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens ℟. dicitur solummodo in die Commem. omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur ix Lectiones.

℟. Líbera me Dómine de morte ætérna in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt et terra: * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Líbera me. usque ad primum ℣.

Ad Laudes.

Absolute incipitur.

Ant. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego

cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exaúdi Dómine * oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exaúdi Dómine oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscépit * déxtera tua Dómine.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscépit déxtera tua Dómine.

Ant. A porta ínferi * érue Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechiæ.

Isaiæ 38. b.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum: * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum:

Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit

me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum * resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde dicuntur flexis genibus

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dño.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde ℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis

tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Comem. omnium Fidel. Defunct. quando dic. hæc ult. tant. Oratio dic.: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absólve, quǽsumus Dómine, ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sǽculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dic. ánimam fámulæ tuæ N., ut defúncta.

In Anniversario die.

Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dic. in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, etc.

Pro frátribus vero et familiaribus, vel benefactoribus, dic. Oratio. Deus, véniæ largítor. ut supra. [192]

Pro patre et matre.

Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gaúdio fac vidére. Per Dñm.

Si fit pro pluribus dic. animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

Inclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una Defuncta.

Oratio.

Quǽsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima, Feria IV. cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo ix Lectionum: in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Ant.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos, in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus:

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Glória Patri.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gaúdio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Glória Patri.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dñi.

Glória Patri.

Postea dicitur flexis genibus

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri.

Psalmus 131.

Meménto Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sǽculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne:

* super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Glória Patri.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri,

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Prætende Dómine fámulis et famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES
CUM LITANIIS.

Dicuntur flexis genibus in omnibus VI. Feriis Quadrag., quando Officium fit de Feria.

Litaniæ autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in Festo sancti Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadrages. in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen

oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exaúdies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium,

dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101.

Dómine exaúdi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exaúdi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sǽculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 142.

Dómine exaúdi oratiónem meam: aúribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exaúdi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Litaniæ.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exaúdi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spiríituum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddǽe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora pro nobis.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis Dómine,
Propítius esto, exaúdi nos Dómine.
Ab omni malo, líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.

A subitánea et improvísa morte, líbera nos Dómine.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líb.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus audi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.
Fili Dei, te rogámus audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaúdi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exaúdi nos.
Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam:

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala:

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus sperántes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exaúdi, quǽsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam

mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exaúdiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Sancta María, ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.
Propítius esto, parce ei Dómine.
Propítius esto, líbera eum Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera eum Dómine.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus sancti Paráclíti, líbera eum Dómine.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicuntur sequentes Orationes.

Oratio.

Proficíscere ánima christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

Deus misericors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N., et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exaúdi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrimárum ejus: et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Commméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei cujus es creatúra commítto: ut, cum humanitátis débitum morte intervenién-

te persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non aúdeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Oratio.

Súscipe Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus.

℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui N., precamúrque te Dómine Jesu Christe Salvátor mundi: ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delícta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Confitémini. 21. et totus Ps. Beáti immaculáti. per Horas distributus. 22.

Egressa autem anima, dic. hoc

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in

sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dñe, et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Deinde Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Postea Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi Dómine commendámus ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sǽculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

FORMULA

ad impertiendam Indulgentiam plenariam in articulo mortis ab his, qui facultatem habent a sede Apostolica delegatam.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta fámuli tui (vel ancíllæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam). ℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N. quem (vel fámulam tuam N. quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (vel eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge, ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dñm nostrum. Amen.

Tunc dicto ab uno e Clericis adstantibus, Confíteor, Sacerdos dicat Misereátur, ac deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti: et ego, facultáte mihi ab apostólica sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gaúdia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater ✠, et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo: Dóminus noster, etc.

Et si mors proxime urgeat, dícat:

Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante Prandium.

Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedícite. et alii repetunt Benedícite.

Deinde dicit: ℣. Oculi ómnium, et alii prosequuntur: In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dícit:

Orémus.

Bénedic Dómine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector Jube domne benedícere:

Bened. Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Post Prandium

aguntur gratiæ hoc modo:

Dicto a Lectore Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit: ℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat:

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Miserére mei Deus. 52.

Vel Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Sacerdos dic. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Aúdiant mansuéti, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster. secreto.

Quo finito, dicit Sacerdos:

℣. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

Ante Cœnam.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedícite. et alii repetunt Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣., et alii prosequuntur:

Edent paúperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. secret.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus.

Bénedic Dómine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Cœnæ

dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus.

℟. Escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum omnes Gentes. et reliqua, ut supra.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Vernæ, præterquam diebus infrascriptis, quibus ℣℣. et Ps. tantum variantur.

Feria V. in Cœna Domini.

Dicitur absolute et sine nota.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Deinde Pater noster. totum secreto.

Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua Sacerdos signo Crucis benedicit mensam: nec dicitur Jube domne. nec Tu autem.

In fine repetitur ℣. Christus factus est. ut supra.

Postea Ps. Miserére. 52.

Quo finito, sine ℣. Glória Patri. secreto dicitur Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolute Orationem.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dñs noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Et non pronuntiatur Qui tecum. nec Fidélium ánimæ. sed secreto dicitur Pater noster. nec additur Deus det nobis suam pacem.

In Parasceve.

Eodem modo fit sicut in Cœna Domini, sed additur ad

℣. Christus factus est .. Mortem autem crucis.

Sabbato Sancto.

Ad benedicendum mensam dicitur

Benedícite. ℟. Benedícite.

℣. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, allelúja.

℟. Venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allel.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur ℣. Véspere autem. ut supra. cum Glória Patri. Sicut erat.

Ps. Laudáte Dóminum omnes Gentes. cum Glória Patri. [212]

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. et alia ut supra in prima Benedictione. [212]

In die Paschæ

et deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati, ad benedicendum mensam dicitur

℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúja. ℟. Exsultémus et lætémur in ea, allelúja.

Glória Patri.

In fine repetitur Hæc dies. cum Glória Patri.

Ps. Confitémini. 21.

In Ascensione Domini

usque ad Vigil. Pentecostes exclusive.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Glória Patri.

In fine dicitur

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Glória Patri.

Ps. Omnes Gentes plaúdite mánibus. 60. vel Laudáte Dóminum. ut supra.

In Pentecoste.

A Vigilia ejusdem inclusive, usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Glória Patri.

In fine dicitur

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúja. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúja.

Glória Patri.

Ps. Magnus Dóminus. 60. vel Laudáte. ut supra.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gaúdio revertámur ad própria.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.

℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas Dómine demónstra nobis.

℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.

℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta.

℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti: tríbue nobis quæsumus iter prósperum tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti, quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis Dómine in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini. Amen.

OFFICIA VOTIVA PER ANNUM.

Officia hæc Votiva per annum ritu Semiduplici pro singulis hebdomadæ Feriis, a Summo Pontifice Leone XIII. per Decretum Urbis et Orbis Sacrorum Rituum Congregationis die 5. Julii 1883 generali Indulto concessa, persolvi possunt, juxta idem Indultum, loco Officiorum Ferialium occurrentium, quocumque anni tempore; exceptis Feria IV. Cinerum, Feriis totius temporis Passionis, ac Sacri Adventus a die 17. ad 24. Decembris inclusive. Habent juxta Rubricas, prout alia Festa Semiduplicia novem Lectionum, tum Commemorationes Feriæ et Festi Simplicis occurrentis, tum nonam Lectionem de Homilia super Evangelium ejusdem Feriæ, aut de Sancto. Adduntur Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, ut in Psalterio, si facienda sint, omissa Commemoratione ejus, de quo fit officium Votivum. Si die præcedenti aut sequenti occurrat Officium aliud quodcumque novem Lectionum, Vesperæ Officii Votivi currentis ordinandæ erunt juxta Rubricam de *Concurrentia Officii.*

Pro Feria II.

Officium votivum

de Sanctis Angelis.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [224]

Psalmi ut in I. Vesperis de Comm. Apost. [1]

Hymnus.

Te splendor, et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat victor crucem
Míchaël salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes sunt * administratórii spíritus in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápiunt salútis.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dñm.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Angelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Te splendor. [216]

In I. Nocturno.

Ant. Multa magnália.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

Ant. Gábriel Archángelus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Gábriel Archángelus locútus est Maríæ dicens: Ecce concípies in útero et páries Fílium et vocábis nomen ejus Jesum.

Ant. Benedícite Deum cœli.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde

suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Benedícite Deum cœli, dixit Angelus Ráphaël, et coram ómnibus viventibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum aúreum in manu sua.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. i. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ℣. Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

℟. ii. Respóndit Angelus Dómini, et dixit: Dómine exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? ℣. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequo.

℟. iii. In conspéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Angelus. Glória Patri. Angelus.

In Quadragesima vero, et Feria secunda Rogationum dicuntur sequentes Lectiones.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus, nec contemnéndum putes: quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

℟. Venit Míchaël. ut supra.

Ex Zacharía Prophéta.

Lectio ii. Cap. 1. b.

Factum est verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíæ, fílii Addo, prophétam, dicens: Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta quæ erant in profúndo: et post eum equi rufi, várii, et albi. Et dixi: Quid sunt isti, Dómine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me: Ego osténdam tibi quid sint hæc. Et respóndit vir, qui stabat inter myrtéta, et dixit: Isti sunt quos misit Dóminus ut perámbulent terram. Et respondérunt Angelo Dómini, qui stabat inter myrtéta, et dixérunt: Perambulávimus terram, et ecce omnis terra habitátur, et quiéscit.

℟. Respóndit. ut supra.

Lectio iii. Cap. 2.

Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir, et in manu ejus funículus mensórum. Et dixi: Quo tu

vadis? Et dixit ad me: Ut métiar Jerúsalem, et vídeam quanta sit latitúdo ejus, et quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus qui loquebátur in me, egrediebátur, et Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus. Et dixit ad eum: Curre, lóquere ad púerum istum, dicens: Absque muro habitábitur Jerúsalem præ multitúdine hóminum et jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu, et in glória ero in médio ejus.

℟. In conspéctu. [218]

In II. Nocturno.

Ant. Ascéndit fumus.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dñi immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum: illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dñi vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Ant. Immíttet Angelus Dómini.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quærentium eum, * quærentium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

Ant. Laudémus Dóminum.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * aúdiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

De Sermóne sancti Gregórii Papæ.
Ex Homilia 34. in Evang.
Lectio iv.

Quia Angelórum nómina interpretándo perstrínximus, súperest, ut ipsa officiórum vocábula bréviter exsequámur. Virtútes étenim vocántur illi nimírum spíritus, per quos signa et mirácula frequéntius fiunt. Potestátes étiam vocántur hi, qui hoc poténtius céteris in suo órdine percepérunt, ut eórum ditióni virtútes advérsæ subjéctæ sint, quorum potestáte refrænántur, nec corda hóminum tantum tentáre præváleant, quantum volunt.

℟. Omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórum, et quátuor animálium: * Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum. ℣. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus. Et.

Lectio v.

Principátus étiam vocántur, qui ipsis quoque bonis Angelórum spirítibus præsunt, qui subjéctis áliis dum quæque sunt agénda dispónunt, eis ad explénda divína ministéria principántur. Dominatiónes autem vocántur, qui étiam potestátes principátuum dissimilitúdine alta transcéndunt. Nam principári est inter réliquos priórem exsístere: domināri vero est étiam subjéctos quosque possidére. Throni quoque illa ágmina sunt vocáta, quibus ad exercénda judícia semper Deus omnípotens præsidet. Unde et per Psalmístam dícitur: Sedes super thronum, qui júdicas æquitátem.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. Et.

Lectio vi.

Chérubim quoque plenitúdo sciéntiæ dícitur; et sublimióra illa ágmina idcírco Chérubim vocáta sunt, quia tanto perfectióri sciéntia plena sunt, quanto claritátem Dei vicínius contemplántur. Séraphim étiam vocántur illa spírituum sanctórum ágmina, quæ ex singulári propinquitáte Conditóris sui incomparábili ardent amóre. Séraphim namque ardéntes vel incendéntes vocántur; quorum profécto flamma amor est: quia quo subtílius claritátem divinitátis ejus aspíciunt, eo valídius in ejus amóre flammméscunt.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Misit Dóminus.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dñi, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflamábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Adoráte Dñm omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion.

Ant. Benedícite Dómino.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 1.

In illo témpore: Vidit Jesus Nathánaël veniéntem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israëlíta, in quo dolus non est. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Ps. Qui hábitat. Sermo 11.

Quæ vero sunt sanctórum Angelórum viæ? Profécto illæ, quas Unigénitus enarrávit dicens: Vidébitis Angelos ascendéntes et descendéntes super Fílium hóminis. Ascénsio ígitur et descénsio viæ illórum; ascénsio propter se, descénsio vel pótius condescénsio propter nos. Sic beáti illi spíritus ascéndunt per contemplatiónem Dei, descéndunt per compassiónem tui, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ascéndunt ad vultum ejus, descéndunt ad nutum ejus: Quóniam Angelis suis mandávit de te. Nec tamen vel

descendéndo visióne glóriæ fraudántur, quia semper vident fáciem Patris.

℟. Angelus Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. ℣. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. Et.

Lectio viii.

Cum ascéndunt ad contemplatiónem, inquírunt veritátem, de qua et desiderándo satiántur, et satiándo desíderant. Cum vero descéndunt, fáciunt nobíscum misericórdiam, ut custódiant nos in ómnibus viis nostris. Administratórii enim spíritus sunt, missi in ministérium propter nos. Plane minístri nostri, non dómini nostri. Et in hoc Unigéniti formam imitántur, qui non venit ministrári, sed ministráre, qui stetit inter discípulos tamquam qui minístrat. Fructus angelicárum viárum, quod ad ipsos spectat, sua ipsórum beatitúdo, et obediéntia est caritátis: quod autem ad nos pértinet, inde quidem obténtus divínæ grátiæ, hinc vero custódia viæ nostræ: síquidem Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus indigéntiis tuis.

℟. Tu Dómine, qui misísti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecísti de castris Sennácherib centum octogínta quinque míllia: * Et nunc Dominátor cœlórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de festo Simplici, si occurrat; alias

Lectio ix.

Interim ergo mandávit Angelis suis Deus, non quidem ut amóveant te a viis tuis, sed in eis ipsis te custódiant, et quasi per vias suas, vias tuas dírigant in vias ipsíus. Quonam modo, inquis? Nempe ut quod Angelus ex sola caritáte púrius agit, ut própria saltem necessitáte compúlsus et admónitus, descéndas, et condescéndas; exhibére scílicet próximo misericórdiam: et rursum cum eódem Angelo levans desidéria tua, tota ánimi cupiditáte ascéndere stúdeas ad summam et perpétuam Veritátem. Hinc enim monémur leváre corda nostra cum mánibus; hinc audímus quotídie: Sursum corda. Hinc quoque negligéntes argúimur, et dícitur nobis: Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? ut quid dilígitis vanitátem et quǽritis mendácium? Exonerátum enim cor et leve levátur magis, ut quærat et díligat veritátem.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Angeli Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

3. Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cœlis.

4. Laudáte Deum * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

5. Angeli, Archángeli, * Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Exod. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ sator et redémptor,
Cœ́litum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchaël in ædes
Cœ́litus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrimósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis,
Adsit e cœlo Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœ́li.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Angelus, qui loquebátur * in me, suscitávit me, quasi virum qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dñm.

Ad Tertiam.

Ant. Angelis suis.

Capit. Ecce ego. ut supra.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum aúreum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Tempore Paschali.

℟. br. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúja, allelúja. Stetit. ℣. Habens thuríbulum aúreum in manu sua. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. De manu Angeli, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Angeli eórum.

Capitulum. Apoc. 5. c.

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Tempore Paschali.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúja, allelúja. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúja. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Angeli, Archángeli.

Capitulum. Apoc. 12. b.

Factum est prælium magnum in cœlo: Míchaël et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

Tempore Paschali.

℟. br. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, * Allelúja, allelúja. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. [224] Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [1] et loco ultimi

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dñe misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Capit. et Hymn. ut in I. Vesp. [216]

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli, * qui Deo in cœlis semper assístitis, deféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judício.

Pro Feria III.

Officium votivum

de Sanctis Apostolis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Apostol. [1] vel [21] juxta diversitatem temporis, præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. vero Sic nos exístimet. de Communi Apost. [6]

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Isti sunt lux mundi: quia per ipsos lumen fídei, et veræ sciéntiæ primum Dóminus huic mundo trádidit, et ab errórum ac peccatórum ténebris Gentes et pópulos éruit. Isti sunt sal terræ: quia per eos terrígenæ condiméntum sapóris vitæ ætérnæ percepérunt, ut restríngerent carnis lascíviam, et a putrédine peccatórum et vitiórum vérmibus servaréntur illæsi. Isti sunt lápides pretiósi, quos in fundaménto cœléstis ædifícii pósitos Joánnes in Apocalýpsi sua descríbit: quia prædicátio eórum Ecclésiæ fundaménta locávit. Unde et Paulus ait: Vos estis cives Sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt viri.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Hoc ergo considerántes, fratres caríssimi, quæ tanti duces pópuli nos docuérunt, studeámus factis implére, quæ illi jussérunt. Discámus eórum exémplo mundi divítias contémnere, præséntis sǽculi voluptátem non amáre, regnum cœléste desideráre, Christo nihil præpónere, sed ejus mandátis in ómnibus obedíre, paupertátem præséntium rerum dilígere, virtútum divítias habére, sapiéntiæ thesaúrum appétere, spiritáles delícias quǽrere, nulli invidére, sed omnes hómines dilígere, amícos in Deo et inimícos propter Deum; quia hæc est vera et sola diléctio.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Tempore Paschali.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Isti ergo Príncipes nostri, in amóre Dei perfectíssimi, et in proximórum dilectióne impléti, hinc potuérunt mundi ímpetum víncere, et cruéntum sǽculum domáre, quia nihil amavérunt in omni re, nisi Dei voluntátem. Ita et nos, fratres, diligámus in ómnibus rebus Dei fácere voluntátem, et Creatórem nostrum amémus in semetípso, creatúram vero in conditóre suo, et sic habébimus ordinatíssimam caritátem: quia Deus cáritas est, et qui díligit hanc dilectiónem, díligit Deum. Et si ita dilexérimus, díligit nos ipse Deus, díligunt nos et sancti Apóstoli júdices nostri, et exórant pro nobis, ut in universáli judício Christi cum ipsis in perpétuum coronémur.

℟. Isti sunt triumphatóres. [9] vel Isti sunt agni. [22]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. Can. 20.

Apóstoli dictis Dómini hæc reddunt, reliquísse se ómnia, et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim, ac tótidem tribus Israël judicatúros spopóndit; omnibúsque qui univérsa relíquerint propter nomen ejus, fructum céntupli prǽmii reservátum: multos autem ex novíssimis primos, et ex primis futúros novíssimos. Multa sunt quæ non sinunt nos símplici intelléctu dicta Evangélica suscípere.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Tempore Paschali.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Interpósitis nonnúllis rebus, quæ ex natúra humáni sensus sibi contráriæ sunt, ratiónem quǽrere cœléstis intelligéntiæ admonémur. Apóstoli dicunt, et sequi se Christum, et se ómnia reliquísse. Quómodo ígitur fiunt tristes, et quómodo métuunt dicéntes, salvum esse néminem posse? Namque et ab áliis fíeri póterat, si quid fecíssent ipsi. Deínde cum fecíssent ipsi; quare metus, vel unde suscéptus est? Additur étiam in responsióne Dómini, hæc apud hómines impossibília, possibília apud Deum. Numquid apud hóminem impossibília erant, quæ et Apóstoli

fecísse se gloriántur, et fecísse eos Dóminus agnóscit?

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Tempore Paschali.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allel. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Omnis ítaque hic sermo est spiritális. Quid autem Dei virtúti tam possíbile est, quam ut per fidem salvet? ut per aquam regéneret? ut per crucem vincat? ut per Evangélia adóptet? ut per resurrectiónem ex morte vivíficet? Quibus audítis Apóstoli cito credunt, seséque ómnia reliquísse profiténtur. Sed hanc eórum obediéntiam cito Dóminus remunerátur, omnem difficultátem superióris quæstiónis absólvens, cum dicit: Vos, qui secúti estis me in regeneratióne, judicábitis duódecim tribus Israël. Hæc enim illa regenerátio est, quam Apóstoli sunt secúti, quam lex indulgére non pótuit, quæ eos super duódecim thronos in judicándis duódecim tríbubus Israël, in duódecim Patriarchárum glória copulávit.

Te Deum laudámus. 15.

Pro Feria IV.

Officium votivum
de S. Joseph Sponso B. M. V.
Confessore et Catholicæ Ecclesiæ Patrono.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. [237] Psalmi ut in I. Vesp. de Communi Apostolorum. [1]

Hymnus.

Te Joseph célebrent ágmina cœlitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gaúdia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:

Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnif. Ant. Cum esset desponsáta * Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis.

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph, protectóris nostri.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Te Joseph célebrent. ut supra. [229]

In I. Nocturno.

Ant. Ascéndit Joseph.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Ascéndit Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Ant. Venérunt pastóres.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Venérunt pastóres festinántes: et invenérunt Maríam et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

Ant. Ecce Angelus Dómini.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægýptum.

℣. Confitébor nómini tuo. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. i. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens: * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph. ℣. Salus nostra in manu tua est: réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

℟. ii. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus: * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

℟. iii. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum. ℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In Quadrages. vero, Feriis Quatuor Temp. et Vigilia Ascens. dicuntur sequentes Lectiones.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

Igitur Joseph ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar, eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei: a quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph, et multipli-

cávit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substántiam: nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

℞. Clamávit. [231]

Lectio ii. Cap. 41.

Plácuit Pharaóni consílium, et cunctis minístris ejus, locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: vestivítque eum stola býssina, et collo torquem aúream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genu flécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti.

℞. Fecit me Deus. [231]

Lectio iii.

Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua ægyptíaca Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth, fíliam Putíphare, sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægýpti (trigínta autem annórum erat, quando stetit in conspéctu regis Pharaónis), et circuívit omnes regiónes Ægýpti. Venítque fertílitas septem annórum: et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

℞. Jam lætus. [231]

In II. Nocturno.

Ant. Consúrgens Joseph.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Consúrgens Joseph, accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Ant. Defúncto Heróde.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dñs: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Defúncto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Ant. Accépit Joseph.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Accépit Joseph púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël.

℣. Réspice de cœlo et vide, et vísita víneam istam. ℟. Et pérfice eam.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Homilia 2. super Missus.

Lectio iv.

Desponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph: virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat: vel pótius quia juxta álium Evangelístam, non vir simplíciter, sed vir ejus dictus est, mérito appellátur, quod necessário putátur. Débuit ergo vir ejus appellári, quia necésse fuit et putári: sicut et pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit, ut putarétur esse, dicénte hoc ipso Evangelísta: Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus. ℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum. Huc accédit, quod dícitur fuísse de domo David. Vere enim de domo David. Vere de régia stirpe descéndit vir iste Joseph, nóbilis génere, mente nobílior. Plane fílius David, non degénerans a patre suo David; prorsus, inquam, fílius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotióne, quem tamquam álterum David Dóminus invénit secúndum cor suum, cui tuto comítteret sacratíssimum atque secretíssimum sui cordis arcánum: cui, tamquam álteri David, incérta et occúlta sapiéntiæ suæ manifestávit, et dedit illi non ignárum esse mystérii, quod nemo príncipum hujus sǽculi agnóvit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et in glória.

Lectio vi.

Cui dénique datum est, quod multi reges et prophétæ cum vellent vidére, non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, amplécti, deosculári, et nutríre et custodíre. Non tantum autem Joseph, sed et María descendísse credénda est de domo David: alióquin non esset desponsáta viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo ígitur erant de domo David: sed in áltera compléta est véritas, quam jurávit Dóminus David, áltero tamen cónscio et teste adimplétæ promissiónis.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prǽlium, in hoc ego sperábo. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III. Nocturno.

Ant. Aúdiens Joseph.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Aúdiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Ant. Admónitus in somnis.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dñe in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Admónitus in somnis, Joseph secéssit in partes Galilǽæ, et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazarǽus vocábitur.

Ant. Erat pater Jesu.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dñi? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano

ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Erat pater Jesu et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3. c.

In illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 23. contra Faust. cap. 7. 8.

Sic de cœlo dictum est super aquam Jordánis: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui: quemádmodum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cœlo vox ipsa sónuit, Fílius Dei ante non fuit: quandóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se æquálem Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertíssime dicit: Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptiónem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse Fílius David ex sémine David secúndum carnem.

℟. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

Quod si nobis crédere non prodésset, non hoc tam atténte idem Apóstolus Timótheo comendáret dicens: Memor esto Christum Jesum resurrexísse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangélii sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus natus ex Vírgine, fílius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Maríam, sed usque ad Joseph Matthǽus Evangelísta perdúcat? Primo quia maríti ejus fúerat propter virílem sexum pótius honoránda persóna: neque enim quia concúbitu non permíxtus, ídeo non marítus, cum ipse Matthǽus narret ab Angelo Maríam cónjugem ipsíus appellá-

tam, qui narrat, quod de Spíritu sancto concéperat.

℞. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Cum vero unus idémque narrátor utrúmque dicat, utrúmque comméndet, et virum Maríæ Joseph, et Christi Vírginem Matrem, et Christum ex sémine David, et Joseph in série progeneratórum Christi ex David: quid restat, nisi et Maríam non fuísse extráneam a cognatióne David, et eam Joseph cónjugem non frustra appellátam propter órdinem sexus et animórum confœderatiónem; et Joseph pótius propter dignitátem virílem ab órdine generatiónum illárum non fuísse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémina separátus, cui eum conjungébat mentis affectus?

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Jacob autem * génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph.

3. Ascéndit autem * Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth, in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem.

4. Et venérunt festinántes, * et invenérunt Maríam et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

5. Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

Hymnus.

Cǽlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gaúdia vitæ. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ. ℟. Et déxtera tua suscépit me.

Ad Bened. Ant. Joseph, fili David, * noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis.

Ad Tertiam.

Ant. Missus est.

Capit. Benedictiónes patris. ut supra. [237]

℟. br. Constítuit eum * Dóminum domus suæ. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum. Glória Patri. Constítuit.

℣. Confitébor nómini tuo. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

Tempore Paschali.

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúja, allelúja. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Constítuit.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúja. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Ascéndit autem.

Capitulum. Gen. 49. c.

Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cœli désuper.

℟. br. Confitébor * Nómini tuo. Confitébor. ℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi. Nómini. Glória Patri. Confitébor.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Tempore Paschali.

℟. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allel. Confitébor. ℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Confitébor.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúja. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Et ipse Jesus.

Capitulum. Gen. 49. c.

Fílius accréscens Joseph, fílius accréscens, et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum.

℟. br. Justus germinábit * Sicut lílium. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Sicut. Glória Patri. Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini. ℟. In átriis domus Dei nostri.

Tempore Paschali.

℟. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúja, allelúja. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini, allelúja. ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [229], præter sequentia.

℣. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecísti * nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

Pro Feria V.

Officium votivum

de Ss. Eucharistiæ Sacramento.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. Sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Sacérdos in ætérnum Christus Dñs secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit.

Ant. Miserátor Dóminus.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, misericors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Ant. Cálicem salutáris.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dño reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dñi mors sanctórum ejus:

O Dñe quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dño reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dñi, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. Sicut novéllæ olivárum.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dñm, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Ant. Qui pacem.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus
Observáta lege plene

Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnif. Ant. O quam suávis est * Dómine spíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis.

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Regem adorémus dominántem Géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gaúdia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cœ́licus figúris términum:
O res mirábilis, mandúcat Dñm
Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Fructum salutíferum.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dñs viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Ant. A fructu fruménti.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Ant. Communióne cálicis.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.

℣. Panem cœli dedit eis. ℟. Panem Angelórum manducávit homo.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. i. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent carnes.

℟. ii. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est panis.

℟. iii. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima vero dicuntur sequentes Lectiones.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 11. d.

Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

℟. Immolábit hœdum. ut supra.

Lectio ii.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. ℟. Comedétis. ut supra.

Lectio iii.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne: reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

℟. Respéxit Elías. [243]

In II. Nocturno.

Ant. Memor sit Dóminus.

Psalmus 19.

Exaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocaústum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dñs Christum suum.

Exaúdiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exaúdi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri, et holocaústum nostrum pingue fiat.

Ant. Parátur nobis.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Ant. In voce exsultatiónis.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dñs misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exsultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra, melle saturávit eos.

Mense Februario.

Sermo sancti Joáñis Chrysóstomi.

Homilia 61. ad pop. Ant.

Lectio iv.

Necessárium est, dilectíssimi, mysteriórum díscere miráculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utílitas. Unum corpus effícimur: membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut ítaque non tantum per caritátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem: hoc namque per escam effícitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis iñíscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum: ardénter enim amántium hoc est.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

Tamquam leónes ígitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diábolo terríbiles, et caput nostrum mente revolvéntes, et caritátem quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe fílios tradunt aléndos: ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et meípsum vobis appóno, vos omnes generósos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis

hic meípsum trádidi, multo magis id in futúro fáciam. Vólui frater vester fíeri, carni propter vos et sánguini communicávi: vobis vicíssim ipsam carnem et sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

Attendámus ítaque nobis ipsis, dilectíssimi, tálibus fruéntes bonis: et cum áliquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúsmodi vítio, considerémus quibus facti sumus digni: talísque cogitátio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis effícimur, quotquot sánguinem degustámus; cogitémus, quod illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc degustámus. Hei mihi, quot ad salútem nobis viæ! Nos corpus suum effécit: nobis suum communicávit corpus: et horum nos nihil a malis avértit.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória Patri. Hic.

Mensibus Martio et Aprilis.

Sermo sancti Joáñis Chrysóstomi.

Homilia 60. ad pop. Ant.

Lectio iv.

Quóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: et assentiámur, et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit: sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate: per rem nempe sensíbilem aquam, donum confértur: intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona: sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

℟. Cœnántibus illis. [245]

Lectio v.

Igitur accédat nemo cum naúsea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes fervéntes et excitáti. Nam si Judǽi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant: te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cœlum migráre. Quaprópter in

ómnibus opórtet te vigiláre: nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixérunt: ítaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fíeri, cólaphis cædi, et crucifígi: verum et semetípsum nobis commíscet; et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus. [246]

Lectio vi.

Quo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrifício? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igni spirităli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, fílios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum panis. [246]

Mensibus Majo et Junio.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Ex eadem Homilia 60.

Lectio iv.

Unicuíque fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, et quos génuit, per semetípsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tanta digni caritáte et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spiritális: quinímo cum longe majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam: et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum: qui vero sanctíficat ea et immútat, ipse est. Nullus ítaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit: verum et hanc ipse quoque.

℟. Cœnántibus illis. [245]

Lectio v.

Inhumánus accédat nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem

convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis íminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur: sive quis dux milítiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédat, próhibe: majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna; non ut albam et splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum et tu láice, cum sacerdótem víderis offeréntem, ne ut sacerdótem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

℟. Accépit Jesus. [246]

Lectio vi.

Audiámus ígitur et sacerdótes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténui inimicítia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mystérium. Judǽis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit: tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt: hoc ígitur baráthrum fugiámus.

℟. Ego sum panis. [246]

In III. Nocturno.

Ant. Introíbo.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Ant. Cibávit nos Dóminus.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:

Quia præcéptum in Israël est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israël si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dñs Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

Ant. Ex altári tuo.

Psalmus 83.

Quam diléсta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dñe virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Ex altári tuo Dómine Christum súmimus: in quem cor et caro nostra exsúltant.

℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Mense Februario.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere

est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joannem.

Verba Dómini ex Evangélio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur aúribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de córpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est: si manet, et manétur: si hábitat, et inhabitátur: si hæret, ut non deserátur.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viii.

Hoc ergo nos dócuit et admónuit mýsticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt: non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit et verum dicit: Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre: et sápere secúndum carnem mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna: ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis: Multi ítaque audiéntes, non ex inimícis, sed ex discípulis ejus, dixérunt: Durus est hic sermo, et quis potest eum audíre?

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Si discípuli durum habuérunt istum sermónem, quid inimíci? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecérunt, tália loquénte Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, et verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem: sed prout voluérunt, ita intellexérunt, et more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, ínquiunt, hic sermo: quis potest eum audíre?

Te Deum laudámus. 15.

Mense Martio et Aprilis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joann. ante med.

Díximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cáritas? Et cáritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cáritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat. [250]

Lectio viii.

Ergo spíritus est qui vivíficat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus, qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Misit me vivens. [250]

Lectio ix.

Hæc dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet: hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, Spíritus et vita sunt? Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexísti spirituáliter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus. 15.

Mensibus Majo et Junio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 26. in Joannem.

Hic est panis, qui de cœlo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis divérsa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, et in mari: et omnes eámdem escam spirituálem manducavérunt. Spirituálem útique eámdem: nam corporálem álteram: quia illi

manna, nos áliud: spiritálem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spirituáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus: Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio, duo ligna crucis signíficat.

℟. Qui mandúcat. [250]

Lectio viii.

Norunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite fratres mei, quid díxerim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quod homo es: constas enim ex ánima, et córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis, qui vivit: qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis, qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo et tu vívere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi.

℟. Misit me vivens. [250]

Lectio ix.

Numquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculum caritátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cœlo.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Angelórum esca * nutrivísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delícias régibus.

4. Sacerdótes sancti * incénsum et panes ófferunt Deo.

5. Vincénti dabo * manna abscónditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua

nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino,
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Bened. Ant. Ego sum * panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Ant. Angelórum esca.

Capit. Fratres: Ego enim. [252]

℟. br. Panem cœli * Dedit eis. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Dedit. Glória Patri. Panem.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra, melle saturávit eos.

Tempore Paschali.

℟. br. Panem cœli dedit eis, * Allelúja, allelúja. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Panem.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. br. Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Ex. Glória Patri. Cibávit.

℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Tempore Paschali.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos.

Allelúja, allelúja. Glória Patri. Cibávit.

℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Vincénti dabo.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne: reus erit Córporis et Sánguinis Dómini.

℟. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. De. Glória Patri. Edúcas.

℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Tempore Paschali.

℟. br. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allelúja. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Edúcas.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis. [239]

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnif. Ant. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur; recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

Pro Feria VI.

Officium votivum

de Passione D. N. J. Chr.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. Cálicem salutáris.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ant. Cum his.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prǽlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaúdi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * et vindíctam paúperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.

Ant. Custódi me.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dñe custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Aúdient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non aúferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. Considerábam.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Mœréntes óculi, spárgite lácrimas,
Et luctu résonent íntima córdium:
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas, et fera vúlnera.

Accíncta, heu! gládiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit,
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínum caput íctibus.

Haud finis scéleri: tráditur ímprobo
Christus carnífici; nec mora, bárbarus
In regem súperum non timet ímpio
Ausu vértere déxteram.

Audíte, o pópuli, Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínnocens.

Quis non illácrimet? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas:
Infígit cérebro, proh dolor! éfferis
Sertum vépribus ásperum.

Heu crimen! tráhitur fúnibus ímprobis
Funésti Dóminus supplícii ad locum;
Illic oppétiit fúnere, spíritum
Patri restítuens suo.

Passo pro míseris tam fera vúlnera
In terris résonet débita glória;
Sacrúmque assídue nomen in æthera
Humánum genus éfferat. Amen.

℣. Oblátus est quia ipse vóluit.
℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnif. Ant. O vos omnes * qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui de cœlis ad terram de sinu Patris descendísti, et sánguinem tuum pretiósum in remissiónem peccatórum nostrórum fudísti: te humíliter deprecámur; ut in die judícii, ad déxteram tuam audíre mereámur: Veníte benedícti: Qui vivis.

Ad Completorium et per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur:

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem. Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem crucifíxum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre:
Aspice, imíti manus alma clavo
Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéleris minístrum,
Inter indígnos médium latrónes
Cerne: crudélis fuit ista gentis
Dira volúntas.

Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Fléctitur: clausis óculis Redémptor
Spíritum sacro méritis onústum
Fundit ab ore.

O cor, æs durum súperas, geméndo
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stípiti affíxit, tua culpa morti
Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Redémptor,
Críminis labem míseris nocéntem
Sánguine tersit. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges terræ.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Multiplicáti sunt.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Multiplicáti sunt qui tríbulant me; multi insúrgunt advérsum me.

Ant. Divisérunt.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt; * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dño, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit faúcibus

meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit.
℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. i. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus: et tu facta es mihi nimis amára: * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia parásti.

℟. ii. Ego edúxi te de Ægýpto, demérso Pharaóne in Mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis: * Et tu me tradidísti princípibus sacerdótum, et me duxísti ad prætórium Piláti. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

℟. iii. Ego propter te flagellávi Ægýptum cum primogénitis suis: * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui tamquam agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu. Glória Patri. Qui tamquam.

In Quadrag. vero, et Feriis Quatuor Temp. dicuntur sequ. Lectiones.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 5.

Comméndat caritátem suam Deus in nobis: quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus, Christus pro nobis mórtuus est: multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus: multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem: sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Si enim uníus delícto mors regnávit per unum: multo magis abundántiam grátiæ, et donatiónis, et justítiæ accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jesum Christum.

℟. Vínea mea. [259]

Lectio ii.

Igitur, sicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatiónem: sic et per uníus justítiam in omnes hómines in justificatiónem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam uníus hóminis, peccatóres constitúti sunt multi: ita et per uníus obeditiónem, justi constituéntur multi. Lex autem subintrávit ut abundáret delíctum. Ubi autem abundávit delíctum, superabundávit grátia. Ut sicut regnávit peccátum in mortem: ita et grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. Ego edúxi. [259]

Lectio iii. Cap. 6.

Quid ergo dicémus? permanébimus in peccáto ut grátia abúndet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus: simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo: crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

℟. Ego propter. [259]

In II. Nocturno.

Ant. Inimíci mei.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi:

* Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sǽculo et usque in sǽculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Ant. Aliéni insurrexérunt.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Ant. Conculcavérunt me.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Conculcavérunt me inimíci mei tota die; advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Feria 4. Hebdom. S. Serm. de Passione Domini.

Lectio iv.

In passióne domínica, fratres, tria speciáliter cónvenit intuéri: opus, modum, causam. Nam in ópere quidem patiéntia, in modo humílitas, in causa cáritas comendátur. Patiéntia autem singuláris, quod vidélicet: cum supra dorsum ejus fabricárent peccatóres; cum sic extenderétur in ligno, ut dinumeraréntur ómnia ossa ejus; cum fortíssimum illud propugnáculum, quod custódit Israël, úndique forarétur; cum foderéntur manus ejus et pedes, sicut agnus ad occisiónem ductus sit et tamquam ovis coram tondénte non apéruit os suum. Non advérsus Patrem múrmurans, a quo missus fúerat; non advérsus humánum genus, pro quo, quæ non rápuit, exsolvébat; non dénique vel contra pópulum ipsum peculiárem sibi, a quo pro tantis benefíciis tanta mala recipiébat.

℟. Ego propter te Chananæórum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále: * Et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam, et percussísti arúndine caput meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedísti.

Lectio v.

Modum ipsum, si diligénter atténdas, non modo mitem, sed et húmilem corde cognósces. Nempe in humilitáte judícium ejus sublátum est, cum nec ad tantas blasphémias, nec ad falsíssima, quæ sibi objiciebántur crímina respondéret. Vídimus, inquit, eum et non erat ei aspéctus, nec speciósum forma præ fíliis hóminum, sed oppróbrium hóminum et tamquam leprósum, novíssimum virórum, plane virum dolórum a Deo percússum et humiliátum; ita ut nulla esset ei spécies, neque decor. O novíssimum et altíssimum! O húmilem et sublímem! O oppróbrium hóminum et glóriam Angelórum! Nemo illo sublímior, neque humílior. Dénique sputis íllitus est, oppróbriis saturátus est, morte turpíssima condemnátus est, cum scelerátis deputátus est. Nihílque merébitur vel ista humílitas, quæ hunc habet modum; imo quæ tam est ultra modum? Sicut est patiéntia singuláris, sic et humílitas admirábilis; útraque sine exémplo.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te: * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu.

Lectio vi.

Utrámque tamen magnífice causa ipsa comméndat, nimírum cáritas est. Propter nímiam enim caritátem suam, qua diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepércit. Vere nímiam, quia et hæc mensúram excédit, modum súperat, plane superéminens univérsis. Majórem, inquit, caritátem nemo habet, quam ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Tu majórem habuísti Dómine, ponens eam étiam pro inimícis. Cum enim adhuc inimíci essémus, per mortem tuam et tibi reconciliáti sumus et Patri. Quænam ergo ália vidébitur esse, vel fuísse, vel fore huic símilis caritáti? Vix pro justo quis móritur. Tu pro injústis passus es, móriens propter delícta nostra, qui venísti justificáre gratis peccatóres, servos fácere fratres, captívos cohærédes, éxsules reges.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. In qua.

In III. Nocturno.

Ant. Fílii hóminum.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládius acútus.

Ant. Intendérunt arcum.

Psalmus 63.

Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum

rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem autem crucis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Comment. in Joannem. Lib. 12. cap. 35.

Cum truculénter ómnia impietáte Judæórum essent perácta, nec quidquam ad summam crudelitátem deésset, tandem sanctíssima caro Christi naturále quid pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Multum enim possunt dolóres ad commovéndam sitim; innátum enim calórem exagitántes, vel, quod in profunditáte húmidum est, consúmunt et ígneis ardóribus doléntis víscera urunt. Sicut ígitur céteras passiónes, sic hanc étiam sponte Christus perpéssus est. Bíbere ígitur petit: illi autem ádeo longe ab omni humanitáte áberant, ut pro juvánte potu atque jucúndo nocéntem et acérbum attúlerint, et humanitátem, qua movéri videbántur, in impietátem convérterint. Nam cum peténti dabant, caritátis hábitum suscípere videbántur; sed non est possíbile mentíri Scriptúram, in qua ex persóna Christi dícitur: Et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra: * Et tu me potásti felle et acéto. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Lectio viii. Idem Cap. 36.

Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est: et inclináto cápite trádidit spíritum. Consummátum jam esse Salvátor dicit, quia sæviéndi Judæórum potéstas in ipsum per mortem suam términum hábuit. Quid enim non excogitárunt, aut quid suprémæ inhumanitátis relíctum sibi est? Quis cædéndi, quis contumeliándi modus non adhíbitus? Mérito ígitur consummátum esse, ait. Cumque tempus jam esset, ut étiam spirítibus apud ínferos prædicáret (venit enim, ut tam vivórum quam mortuórum dominarétur) mortem pro nobis suscépit: et hanc natúræ nostræ própriam passiónem sponte súbiit secúndum carnem, quamvis, ut Deus vita naturáliter sit, ut spoliátis ínferis, primítiæ dormiéntium, et primogénitus (ut Scriptúræ dicunt) mortuórum factus, recúrsum ad vitam natúræ nostræ largirétur.

℟. Ego ante te apérui mare: * Et tu aperuísti láncea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in sánguine suo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. Glória. Qui.

Lectio ix.

Inclinávit ígitur caput. Accidit enim moriéntibus, vigóre carnis jam consúmpto et ánima, quæ corpus rétinet, abeúnte, inclinátio cápitis. Quámobrem verbis hoc modo usus Evangelísta est. Sic et tradidísse spíritum, a consuetúdine nostra sibi dictum est; multi enim sic exstíngui, et mori dicúntur. Quamvis mihi videátur ídeo non simplíciter mórtuum esse, sed

tradidísse spíritum Evangelísta dixísse; quia in manus Dei Patris ánimam suam comendávit, ut ipse dixit: Pater! in manus tuas comméndo spíritum meum. Quod nobis magnæ spei fundaméntum, atque oríginem præbet.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Fui flagellátus * tota die, et castigátio mea in matutínis.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisiónem ductus, obmútui, et non apérui os meum.

3. Fodérunt manus meas * et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me * quæsívi, et non invéni: dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepísset Jesus * acétum, dixit: Consummátum est; et inclináto cápite, emísit spíritum.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affíxus cruci.

Pedes manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlnere:
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sánguine.

Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum cóncidit:
Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingráta frangat péctora.

Montes, sepúlchra, sáxaque
Scindúntur: arva, flúmina,
Rupes, et æquor cóntremunt,
Templíque velum scínditur.

Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit:
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.

Astáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu caritátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sánguine.

Nostra ergo pax et gaúdium
Sis vita, Jesu, et præmium;
Sis ductor et lux in via,
Merces, coróna in pátria.
Amen.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Bened. Ant. Ad Jesum autem * cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui de cœlis ad terram de sinu Patris descendísti, et sánguinem tuum pretiósum in remissiónem pecca-

tórum nostrórum fudísti: te humíliter deprecámur; ut in die judícii, ad déxteram tuam audíre mereámur: Veníte benedícti: Qui vivis et regnas.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui pro nobis pati dignátus es.

Ad Tertiam.

Ant. Veni ad montem myrrhæ.

Capit. Fratres: Hoc enim. [266]

℟. br. Oblátus est, * Quia ipse vóluit. Oblátus. ℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Quia. Glória Patri. Oblátus.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Tempore Paschali.

℟. br. Oblátus est, quia ipse vóluit, * Allelúja, allelúja. Oblátus. ℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Allelúja, allelúja. Glória. Oblátus.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, allelúja. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Fodérunt manus meas.

Capitulum. Zach. 13.

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

℟. br. Próprio Fílio suo * Non pepércit Deus. Próprio. ℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Non. Glória Patri. Próprio.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem autem crucis.

Tempore Paschali.

℟. br. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, * Allelúja, allelúja. Próprio. ℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Próprio.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem, allelúja. ℟. Mortem autem crucis, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Cum accepísset Jesus.

Capitulum. Isaiæ 53.

Generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Factus est obédiens * Usque ad mortem. Factus. ℣. Mortem autem crucis. Usque. Glória Patri. Factus.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Tempore Paschali.

℟. br. Factus est obédiens usque ad mortem, * Allelúja, allelúja. Factus. ℣. Mortem autem crucis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Factus.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, allelúja. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. [254], præter sequ.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnif. Ant. Depónens Joseph * corpus Jesu invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso. Fuit planctus magnus in illa die; mulíeres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Pro Sabbato.

Officium votivum

de Immacul. Concept. B. M. V.

Semiduplex.

Ant. de Laudibus [273], Ps. ut in Festis B. M. V. per annum. [152]

Capitulum. Prov. 8. c.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gaúdium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est, allelúja.

Oratio ut ad Laudes. [273]

Ad Completorium et alias Horas. in fine omnium Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invit. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Præclára custos vírginum,
Intácta mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cœli gaúdium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella naúfragis,
Tuére nos a fraúdibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Admirábile est * nomen tuum Dómine in univérsa terra,

quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti.

Ps. trium Noct. ut in Festis B. M. V. per annum. [155]

Ant. In sole pósuit * Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptióne sua * accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. i. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne tímeas.

℟. ii. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me: * Et narrábo vobis, quanta fecit Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo.

℟. iii. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus: * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel. Glória Patri. Mel.

In Quadragesima vero et Sabbatis Quatuor Temporum dicuntur sequentes Lectiones.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 3.

Serpens erat callídior cunctis animántibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier: De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur: de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus, ne comederémus, et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem: Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus, quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri: et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum.

℟. Per unum. ut supra.

Lectio ii.

Vidit ígitur múlier, quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile; et tulit de fructu illíus, et comédit: dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum; cumque cognovíssent, se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi.

℟. Transíte. ut supra.

Lectio iii.

Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso; et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi, quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam: Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens

decépit me, et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, et béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus.

℟. Elécta mea. [269]

In II. Nocturno.

Ant. Diffúsa est * grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Ant. Adjúvit eam * Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Glorióśa * dicta sunt de te, cívitas Dei: fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni.

Lectio iv.

Ipsíssima verba, quibus divínæ Scriptúræ de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas orígines repræséntant, consuévit (Ecclésia) tum in ecclesiásticis offíciis, tum in sacrosáncta liturgía adhibére et ad illíus Vírginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapiéntiæ incarnatióne fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia penes fidéles ubíque prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de Immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam ipsa quoque Romána Ecclésia ómnium ecclesiárum mater et magístra fúerit prosecúta, tamen illústria hujus Ecclésiæ facta digna plane sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dígnitas atque auctóritas, quanta illi omníno debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua solum inviolabíliter fuit custodíta relígio, et ex qua tráducem fídei réliquæ omnes ecclésiæ mutuéntur opórtet.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio v.

Itaque éadem Romána Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis Immaculátam Vírginis Conceptiónem, ejúsque cultum et doctrínam assérere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero Prædecessóres Nostri veheménter gloriáti sunt, Apostólica sua auctoritáte festum Conceptiónis in Romána Ecclésia institúere, ac próprio Offício, propriáque Missa, quibus prærogatíva immunitátis ab hæreditária labe manifestíssime asserebátur, augére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitátibus, provínciis regnísque, ut Deíparam sub título Immaculátæ Conceptiónis patrónam sibi delígerent, sive comprobátis sodalitátibus, congregatiónibus, religiosísque famíliis

ad Immaculátæ Conceptiónis honórem institútis, sive laúdibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodochía, altária, templa sub Immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti religióne interpósita Immaculátam Deíparæ Conceptiónem strénue propugnáre spopónderint.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor est.

Lectio vi.

Insuper summópere lætáti sunt decérnere Conceptiónis festum ab omni ecclésia esse habéndum eódem censu ac número, quo festum Nativitátis, idémque Conceptiónis festum cum octáva ab univérsa Ecclésia celebrándum, et ab ómnibus inter ea, quæ præcépta sunt, sancte coléndum, ac pontifíciam capéllam in patriarcháli Nostra Liberiána basílica die Vírginis Conceptiónis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in fidélium ánimis quotídie magis fovére hanc de Immaculáta Deíparæ Conceptióne doctrínam, eorúmque pietátem excitáre ad ipsam Vírginem, sine labe originali concéptam coléndam et venerándam, gavísi sunt quam libentíssime facultátem tribúere, ut in Lauretánis Litaníis, et in ipsa Missæ Præfatióne Immaculátus ejúsdem Vírginis proclamarétur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicándi lege statuerétur.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus: * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimónia et magnificéntia * in Conceptióne ejus; annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Ant. Lætámini omnes * in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Notum fecit * Dóminus opus suum: in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

℣. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia 2. super Missus.

Lætáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsúlta, qui, sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícius est, prius peremptóres, quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus,

quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam: qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre Heva ad Maríam; curre mater ad fíliam; fília pro matre respóndeat; ipsa matris oppróbrium aúferat: ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Quid dicébas, o Adam? Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc quibus magis aúgeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesaúro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic: Dómine, múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O admirándam et omni honóre digníssimam Vírginem; o féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum, * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, quod de María díxerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum: Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam malígni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admírans ajébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere: si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória: fortis omníno necésse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea. Te Deum. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Tota pulchra * es María, et mácula originális non est in te.
Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. Prov. 8.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gaúdium annuntiávit univérso mundo.

Ad Bened. Ant. Ait Dóminus Deus * ad serpéntem: Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: quǽsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam.

In ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capitulum. Dóminus. ut supra.

℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus omnípotens. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus omnípotens.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Tempore Paschali.

℟. br. Deus omnípotens præcínxit me virtúte, * Allelúja, allelúja. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Deus.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me, allelúja. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israël ingréssus est per eam: erítque clausa príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc cognóvi. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam voluísti. Glória Patri. In hoc.

℣. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Tempore Paschali.

℟. br. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me, * Allelúja, allelúja. In hoc. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In hoc.

℣. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me, allelúja. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam. Glória Patri. Exaltábo.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gaúdium annuntiávit univérso mundo.

Tempore Paschali.

℟. br. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me, * Allelúja, allelúja. Exaltábo. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Exaltábo.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo, allelúja. ℟. Gaúdium annuntiávit univérso mundo, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. præter:

Ad Magnif. Ant. Sancta María, * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Immaculátam Conceptiónem.

ROMÆ.

Pro Feria III.

Officium votivum

de Ss. Apostolis Petro et Paulo.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Apost. [1] vel [21], pro diversitate temporis præter sequ.

In utrisque Vesperis.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Magnif. Ant. Petrus Apóstolus, * et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exaúdi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. vero dicuntur sequentes Lectiones: Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli. Petrus Apóstolus. ut die 22. Febr. 381. cum ℟℟. de Com̃. Apost. [6]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Ex Homilia 82. in Nativ. Ss. Apost. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Nerónis furor per ómnium vitiórum inflammátus excéssum in hunc eum usque torréntem suæ præcipitávit insániæ, ut primus nómini christiáno atrocitátem generális persecutiónis inférret, quasi per sanctórum Apostolórum Petri et Pauli neces grátia Dei posset exstíngui; quibus hoc ipsum erat máximum lucrum, ut contémptus vitæ hujus occíduæ, percéptio fíeret felicitátis ætérnæ. Pretiósa est ergo in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus: nec ullo crudelitátis génere déstrui potest sacraménto crucis Christi fundáta relígio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur: et semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur, qui apostolicórum æ̃muli triumphórum, Urbem nostram purpurátis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt viri.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

De quorum præsídio, dilectíssimi, divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ et confirmatiónem fídei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est: sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in córpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil divérsum, nihil debémus sentíre discrétum: quia illos et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquáles.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum

propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Tempore Paschali.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli: * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi.

Sicut autem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istíus vitæ, ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratiónibus adjuvándos: ut quantum própriis peccátis deprímimur, tantum apostólicis méritis erigámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

Tempore Paschali.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja: modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti sunt. Glória Patri. Repléti sunt.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

In Ps. 118. Serm. 8. post initium.

Ecce nos ómnia derelíquimus, et secúti sumus te. Hoc est, non quæsívimus quæ sǽculi sunt, non quæsívimus partem de possessiónibus, sed te elégimus portiónem. Reliquísti ergo ómnia, Petre, quæ habébas; unde habes quod habére te dicis? Surgit claudus, et sono tui sermónis erígitur: sanitátem áliis donas, qui indigébas ipse tuæ salútis auxílio. Reliquísti ergo quæ habébas, et cepísti, quæ non habébas. Christus tibi pórtio, Christus tibi posséssio est: illíus nomen tibi muníficum, illíus nomen tibi est fructuósum, illíus nomen tibi tribúta depéndit, et bona tribúta, non pecúniæ, sed grátiæ.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Tempore Paschali.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allel. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii.

Quicúmque relíquerit patrem, aut matrem, aut domum, aut fratres, aut soróres, céntuplum accípiet in hoc sǽculo, et vitam ætérnam possidébit. Multos quidem in hoc sǽculo, qui sua paupéribus donavérunt, uberióre thesaúro locupletátos fuísse cognóvimus. Est pulchérrimus locus, ut étiam ad misericórdiam provocéntur. Sed non debent a Dómino sæculárem hujúsmodi exígere mercédem, nec speráre quæ mundi sunt; sed magis, quia iis, qui ómnia relíquerint, Deus pórtio est. Ipse est útique merces perfécta virtútum, qui non céntupli enumeratióne, sed perféctæ plenitúdinis æstimatióne censétur. Ego, inquit, Deus tuus sum. Non dixit: Ero, sed: Jam sum, jam inhábito, jam possídeo.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Tempore Paschali.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja. * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allel. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut lac. Glória Patri. Et sicut lac.

Lectio ix.

Habes homo inter multa propósita, étiam hujúsmodi portiónem. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiónes, in portióne aurum, in portióne argéntum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem, propósuit étiam in portióne seípsum. Habes ígitur plúrimas portiónes; élige quam putas; non te númerus pertúrbet, sed éxcitet grátia; non te labor avértat, sed fructus invítet. Te Deum. 15.

Ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened. Ant. Gloriósi príncipes terræ, * quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

OFFICIA PROPRIA
PRO ALIQUIBUS LOCIS.

FESTA FEBRUARII.

Die 5. Februarii.
Ss. XXVI Mart. Japonensium.
Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. [52], præter sequentia.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad tui imitatiónem per crucis supplícium primítias fídei apud Japóniæ Gentes in sanctórum Mártyrum Petri Baptístæ, Pauli et Sociórum sánguine dedicásti: concéde, quǽsumus; ut quorum hódie solémnia cólimus, excitémur exémplis: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Fratres: Debitóres. de Comm. [54]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Remotíssimæ Japóniæ regióni extrémis orientális Asiæ fínibus sitæ, quæ diu in ténebris et in umbra mortis séderat, sextodécimo salútis humánæ reparátæ sǽculo cathólicæ veritátis lumen affúlsit. Magnus síquidem illic Indiárum Apóstolus sanctus Francíscus Xavérius Christum prǽdicans crucifíxum, ádeo insígnem fidélium fundávit ecclésiam, ut hisce in terris Apostolórum témpora rediísse videréntur. Non illi étiam defuére Mártyres, qui fídei primítias sánguine consecrárent. Eódem enim labénte sǽculo, cum Taico-

sáma Japonénsium imperátor plúries minitátus fuísset, se Philippínas ínsulas in suam ditiónem redactúrum, cénsuit cathólicus Hispaniárum rex áliquos suæ natiónis religiósos viros in Japóniam míttere, régio legatórum múnere ornátos, ad pacem Taicosámæ suadéndam. Huic óperi deléctus est frater Petrus Baptísta, sacérdos ex órdine Minórum sancti Francísci strictióris observántiæ discalceatórum, morum sanctitáte et doctrína insígnis: cui álii dati sunt sócii ex eódem órdine. Qui omnes legatiónem hanc eo suscepérunt ánimo, ut inde occasiónem arríperent Evangélium illis géntibus prædicándi; quia Apostólica pollébant auctoritáte ad fidem cathólicam apud Indos et Sínica regna disseminándam. Hi ad líttora Japóniæ appúlsi, et suo múnere felíciter functi, ad religiónis increméntum, in partem labóris áliis sóciis adscítis, ánimum suum convertérunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis; * Terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Multis proínde xenodochíis, cœnóbiis et ecclésiis per divérsa loca christiáno ritu excitátis, ibíque per triénnium prædicatióni, jejúniis, vigíliis, précibus júgiter instándo, atque egenórum et languéntium ærúmnis miro caritátis ardóre subveniéndo, et fidéles plúrimos in via salútis confirmárunt, et Gentes innúmeras perduxére ad fidem. Qua de re gráviter commóti inánium deórum sacerdótes, imperatórem convéniunt, eíque persuádent impérium diu incólume non futúrum, ni christiánam religiónem úndique gliscéntem a suis fínibus propulsándam curáret. Vano illo timóre percúlsus imperátor, statim jussit religiósos viros tamquam majestátis reos detinéri, dixítque in eos senténtiam crucis. Præter Petrum Baptístam et quinque sócios comprehénsi fuére Paulus Miki cum duóbus sóciis Japonénsibus ex Societáte Jesu, nec non Tertiárii quíndecim ex eódem órdine Minórum Japonénses, quorum álii catechísmo, álii sacris offíciis inserviébant, quibus duo in vínculis ministrántes adaúcti sunt; proíndeque sex et vigínti explétus est númerus.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Post diutúrnum cárceris squalórem fortíssimi Christi athlétæ, extréma sinístræ auris parte in Meacénsi foro públice mulctáti, revínctis post tergum mánibus, vili in plaustro per vias primum hujus metrópolis, tum aliárum Japóniæ úrbium sexcentórum milliariórum itínere terréstri, quo ignomínia et terror látius spargeréntur, summa híeme circumducúntur præeúnte lictóre, ac senténtiam crucis in eos præferénte, quod vé-

titam a tyránno Christi legem prædicássent. Illud memória dignum in itínere áccidit, ut adolescénti Japonénsi António álteri ex Tertiáriis paréntes occurríssent, eúmque blandítiis et lácrimis conaréntur addúcere ut Christo fidem fálleret; quibus constantíssime óbstitit, affírmans se terrénis ómnibus ac transitóriis despéctis únice Christo adhæsúrum, qui sibi ætérna et cœléstia repromísit; dein vestem qua operiebátur eis restítuit. Tandem Nangasáquium perdúcti crúcibus affigúntur, quæ jam in quodam colle quasi in Calvário parátæ erant; póstea in altum eláti, Christi fidem haud prædicáre cessábant. Enítuit quidem Paulus Miki, qui e triumpháli illa crucis cáthedra ad circumfúsam multitúdinem pro christiána religióne perorávit, illud palam sibi gratulátus quod in cruce ut Christus Dóminus, eadémque atque ille ætáte, suprémum expléret diem. Postrémo sínguli ab imis latéribus ad húmeros binis lánceis transfíxi, victríces ánimas cœlo inseréndas emisére. Suórum mílitum gloriósum certámen váriis Deus condecoráre vóluit signis: quibus rite probátis, sacrórum Rítuum Congregátio ad eórum canonizatiónem quandocúmque deveníri posse decrévit. Interim Urbánus octávus Póntifex Máximus, hábita hujus decréti relatióne, de eísdem Martýribus útpote in beatórum fastis adscríptis Offícium et Missam quotánnis recitári et celebrári indúlsit. Tandem divínæ providéntiæ consílio factum est, ut Pius nonus Póntifex Máximus hujúsmodi judícium ad éxitum perdúceret. Quare sacro Pentecóstes die anni millésimi octingentésimi sexagésimi secúndi, magna et illústri purpuratórum patrum et episcopórum, qui ex ómnibus orbis cathólici pártibus ad protuénda Ecclésiæ et Sedis Apostólicæ jura convénerant, coróna circúmdatus, eósdem Mártyres Sanctórum albo recénsuit. ℟. Tamquam. [58]

In III. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Descéndens Jesus. de eodem Comm. 2. loco. [64]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laudibus.

Die 6. Februarii.
S. Hyacinthæ de Mariscottis Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [100], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátam Hyacíntham Vírginem tuam jugis mortificatiónis et caritátis víctimam effecísti: ejus nobis exémplo et intercessióne concéde; ut peccáta nostra deflére, et te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ et S. Dorotheæ V. M. Ant. et ℣. e Laud. Oratio. Indulgéntiam. [102]

In I. Nocturno Lectiones De virgínibus. [104]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hyacíntha nóbilis virgo Romána, Marci Antónii de Mariscóttis Vignanélli cómitis (quo in óppido nata est) et Octáviæ Ursíniæ fília, a prima ætáte divínæ protectiónis arguménta experíri cœpit, cum septénnis jam-

jam in púteum prolapsúra præsénti Dei benefício serváta est. Vitérbium missa ad moniáles sancti Bernardíni, ut ab iis educarétur, ibi Tértii órdinis sancti Francísci institútum adoléscens suscépit, non ita tamen ut sacra cum veste religiósos mores indúeret; pompis enim ac delíciis aliquámdiu indúlsit, donec ex febri decúmbens, accíti ad se confessárii opportúna commonitióne percúlsa, omni vanitáti núntium remísit. Itaque anteáctæ vitæ máculis pœniténtiæ sacraménto expiátis, in commúni triclínio in génua humíllime provolúta, lácrimis se próluens, ac flagéllo in seípsam animadvértens, véniam a soróribus deprecáta est; tum ánnuam pecúniam, ac spléndidam atque supérfluam supelléctilem, mundi ac sui contémptrix abdicávit: deínceps vero nudis pédibus, vel, cum morbus cógeret, subjécta sólea obtéctis, ac única tantúmmodo túnica conténta, eáque rudi, obsoléta, et in eleemósynam accépta, ac fune præcíncta, quoad vixit, incéssit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Præter ásperum vestítum, cilício, vigíliis, labóribus fracta, assiduísque jejúniis extenuáta, corpus étiam crebris verbéribus ac spinárum manípulis lacerábat, adhíbito intérdum altérius quoque moniális bráchio ad majórem sui córporis afflictatiónem; quod ut magis magísque attéreret, léctulo ex asséribus, solóque vili strágulo instrúcto utebátur, ac pro pulvíllo saxum adhibébat, quod in stramen ex obediéntia commutávit, in quo altérutro pede ad crucem in conspéctu pósitam, caténa alligáto, brevíssimum somnum capiébat. Ad hæc absýnthium herbásque amaríssimas mándere, moniálium úlcera, ac pannícula sánie madéntia exosculári non rénuit: scalas monastérii, onústa ingénti cruce, génibus ascéndere aliquándo consuévit; nunc quoque urtícas, nunc ceras liquátas, modo nivem et gláciem, modo álveos rigéntium aquárum ad maceratiónem adhíbuit. Christi Dómini passiónem, quam summópere venerabátur, apte a se excogitáta atrocissimárum pœnárum série imitári, in majóri hebdómada, singulísque sextis fériis sólita fuit. Patiéntia in perferéndis injúriis, christiána humílitas, virginális verecúndia, ac summa sedúlitas in novítiis, quibus præerat, ad perfectiónem provehéndis, in ea mirífice eluxérunt. Animárum quoque zelo incénsa, plures inimicítias sústulit; periclitántes puéllas in tuto collocávit, plúrimis ad meliórem frugem tradúctis; in proximórum salúte procuránda, qua oratiónibus, qua voluntáriis córporis cruciátibus, omni dénique conátu júgiter incúbuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vi.

Ægrórum in nosocomíis, ac paúperum patrocínium, quamquam inops, omni stúdio suscépit, et ut iísdem succúrreret, non solum própriis ipsa mánibus laborábat, et quotidiánum sibi victum subtrahébat, frústulis panis conténta; sed moniáles étiam ac matrónas civitátis, virósque dívites ad id óperis alliciébat, atque, undequáque póterat, subsídia corrogábat; quinímo, ut quam pro egénis et inválidis sollicitúdinem osténderat, perpétuo firmáret, duas sodalitátes, quæ eorúmdem curam gérerent, institui curávit. Erga sanctíssimum Eucharístiæ sacraméntum fuit veheménter affécta: cujus cultum ut in áliis quoque promovéret, ad illud frequénter per annum cum solémni pompa, quam Deo gratam fuísse nonnúlla prodígia comprobárunt, públicæ veneratióni exponéndum omnem óperam adhíbuit. Deíparam Vírginem tam impénse cóluit, ut digna hábita fúerit, quæ ejus apparitióne recrearétur. Prophetíæ, contemplatiónis, lacrimárum dono, aliísque charismátibus flóruit. Anno dénique millésimo sexcentésimo quadragésimo ætátis suæ quinquagésimo quinto inchoáto, in cœlum evocáta est, cujus corpus in ecclésia sancti Bernardíni Vitérbii cólitur, eámque Benedíctus décimus tértius méritis et miráculis claram in beatárum, Pius vero séptimus in sanctárum Vírginum númerum retulérunt.

℟. Afferéntur Regi. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit. de eod. Comm. 1. loco. [110]

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

In Laud. commem. Feriæ. Deinde commem. S. Dorotheæ, Ant. et ℣. e I. Vesp.

Die 11. Februarii.

Bb. Septem Fundatorum

Ord. Serv. B. M. V. Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84], præter sequ.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laudibus. [288]

Hymnus.

Festívis résonent cántica plaúsibus,
Et quam Virgo Parens próvida déstinat,
Illústrem sóbolem: lúmine ut ímpleat
Orbem, laúdibus éfferant.

Hi sunt, qui pátriæ sedis hónóribus
Calcátis, súperant árdua móntium,
Ut myrrhæ lácrimas, atque ánimo ferant
Mœstam thuris imáginem.

Hos atris décorat véstibus ínclyta
Virgo, ut, quam súbiit, perníciem fleant,
Cum Nati ingémuit trístia fúnera
Crucis próxima stípiti.

Servórum título signat ab æthere
Cœléstis Génitrix, et nova gérmina
In partem sóciat luctus et ímperat,
Cœtum hinc súrgere pérpetem.

Regis qui súperum vólvere júgiter
Curet supplícium, sævaque prædicet,

Quæ in templo Símeon mente prophética
Matris vúlnera nóverat.

Acclíni Dóminum te prece póscimus:
Sanctórum résera cómpita gréssibus
Signáta et páribus nos quoque præbeas
Ad te pérgere víribus. Amen.

Alius Hymnus.

Jam nimis terris fácinus per omne
Noxa regnábat sine lege abérrans,
Inque peccántes súperi tonábant
Víndice dextra:

Quando lugéndis miseráta fatis,
Virgo septénos próceres, corúscos
Sánguine, et claros pietáte multa,
Cœ́litus accit.

Accit afflíctis pópulis piándis
A tot ærúmnis, máculis, ruínis;
Accit, et semper sibi servitúros
Strénuo amóre.

Veste lugúbri índuit, ut dolóres
Défleant ejus, mage dum feráli
In trabe infánda périit cruénte
Diva propágo.

Fílios rursus vocitávit omnes,
Ut velut Matrem studióse amántem
Créderent ipsam, pária et reférrent
Pígnora amóris.

Tunc quis exússit caritátis ignis
Pectus ipsórum! Date, quæso, Patres,
Fílios vestros páribus beátis
Ignibus uri.

Tu Pater præsta, tríbue et Redémptor,
Tuque da nobis, Paráclite summe,
Vírginem Matrem cólere, ac amáre,
Flere et in ævum. Amen.

℣. Oráte pro nobis septem beáti Patres. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Isti sunt viri misericórdiæ, quorum pietátes non defuérunt. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

Oratio.

Deus, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gaúdiis: Qui vivis et regnas.

Vel hæc alia Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui in jugem memóriam dolórum sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per septem beátos Patres nova servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde nobis fámulis tuis, in hac lacrimárum valle degéntibus; ita ejúsdem mœstíssimæ Matris sócios cum ipsis esse passiónum in terris, ut perpétuæ consolatiónis consórtes fíeri mereámur in cœlis: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Mirábilem Dñm in servis Deíparæ, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Præclára septem lúmina
Tusci micántis ætheris,
Vos Virgo Mater éxcitat,
Ut luce mundus spléndeat.

Vos labra lacte pérlita
Servos Maríæ nóminant;
Tum Virgo vos Senários
Adíre colles ímperat.

Vos ipsa Mater ínclyta
Funébri pállio índuit,
Ut defleátis vúlnera
Quæ pértulit sævíssima.

Hoc ipsa cœli e cúlmine
Petro revélat mártyri,
Jubétque cœtum pérpetem
Hinc pósteris constítui;

Qui famuléntur júgiter,
Ipsámque semper díligant,
Colant, propágent, prædicent
Ejus dolóres flébiles.

Quæso, duces fortíssimi,
Ah! vos sequámur strénue!
Ardor dolórque férvidus
In Vírginem nos óccupent.

Et tu, supérna Trínitas,
Perfúnde sancto róbore,
Vitámque fac non ímparem
Nostris Beátis dúcere. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. In vértice móntium plantávit Regína Mártyrum víneam Justórum, qui dolóres ejus meditabántur die ac nocte.

Ps. trium Nocturnorum de Communi Conf. non Pont. [85]

Ant. Dómina dixit ad eos: Fílii mei estis vos: exsultáte quia ego vos génui.

Ant. Voce sua ad Dóminam clamavérunt, et exaudívit eos de monte sancto suo.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo: * Et florébit quasi lílium. ℣. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans. Et.

Lectio ii.

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: * Quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. ℣. In cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami et junci. Quia.

Lectio iii.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsit, * Propter amórem Dómini Jesu Christi. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Propter. Glória Patri. Propter.

In II. Nocturno.

Ant. Non diligéntes vanitátem, nec requiréntes mendácium, ómnia sæculi bona abdicavérunt, et a Dómino mirificáti sunt.

Ant. In multitúdine misericórdiæ Dóminæ suæ sperántes, introiérunt in domum ejus, et adoravérunt ad templum sanctum ejus.

Ant. Ex ore infántium et lacténtium servos tuos illos dicéntium perfecísti Dómina laudem eórum. Quam admirábile est nomen tuum!

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Lectio iv.

Décimo tértio christiáni nóminis sæculo, inter álios Florentínos patrítios septem erant avórum sánguine, opibúsque illústres, at virtútibus spectátis suis longe illustrióres, nuncupáti, ut religióni nomen dedére, Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manétti, Manéttus Antellénsis, Amídeus de Amídeis, Ugúccio Ugucciónius, Sosténeus de Sosténeis, demum Aléxius de Falconériis. Cum hi trigésimo tértio supra millésimum ac bis centésimum añum, auspicatíssimo assúmptæ Vírginis festo, in sodalítio quodam, cui títulus Laudéntium erat, augustíssimæ Dei Genitrícis, prout par erat, laudes exsólverent, ab eádem dulcíssime iis apparénte, inopíne monéri se séntiunt ad sublimióris vitæ genus, posthábito mundo, amplecténdum; absolutísque idcírco, quibus dabant óperam, laúdibus, conféstim pérciti in unum, collatísque mútuo consíliis, supérnis Dei vocántis vocantísque Deíparæ oráculis parére mox decrevérunt: quod et sédulo factum est ab iísdem: nam consúlto statim matúre urbis epíscopo, post fortúnæ abdicátis bonis, erogatísque ample in egénos, cilíciis carni obstríctis, vilióribus detritísque véstibus cinérei colóris indúti, in rurálem parvam ædículam secessérunt natalítio die amantíssimæ ipsórum Paréntis, ut vitæ sanctióris primórdia óptime inírent, qua die mortálibus orta sacratíssimam vitam ipsa inchoáverat.

℟. Omnes isti congregáti sunt, venérunt Dómina tibi: * Et ómnibus his velut ornaménto vestiéris. ℣. Et circúmdabis tibi eos quasi Sponsa. Et.

Lectio v.

Sic septem beáti viri caritátis fœdere devíncti eádem in do-

mo semet uníerant; cum ecce per urbem visos, statim Dómino sic disponénte movénteque infantíles voces Deípara, ex infántium ore ac lacténtium, inter quos tum puer erat sanctus Philíppus Benítius vix quintum mensem ingréssus, se Maríæ clamári servos insperáto est audítum. Quanta tunc et exínde amóris flamma in Dóminam suam, cujus (ignáris ipsis) declaráti servi erant, excitátis stúdiis exárserint, non fácile est explicátu. Illud solum scitur, quod sic ei se dedidérunt, ut véluti Matrem suam venerári, maximóque honóre habére, morem ei gérere in ómnibus, et obtemperáre propter eam cunctis summópere studúerint. Hinc étiam ádeo jucúndi gratíque ei fuére, ut cum vitatúri pópuli plausum in Senárium montem ab ipsa iis præosténsum habitatúri teténderint, ibíque crucifíxum Jesum, mœstissimámque Matrem doléntes assídue recólerent; appáruit illa eis, habitúque lúgubri assignáto in memóriam dolórum suórum, ut compateréntur istis, eos consecrávit.

℟. Vocábo servos meos, et índuam illos túnica mea, et cíngulo meo confortábo eos: * Et potestátem meam dabo in mánibus eórum. ℣. Et erunt quasi patres habitántibus Jerúsalem. Et.

Lectio vi.

Ita cinerícíis véstibus, indulgénte étiam epíscopo, in nigras mutátis, post nonnúllos annos fortunátis quidem auspíciis claríssimum illud Prædicatórum órdinis decus sanctus Petrus Martyr Floréntiam accéssit, et, audíta inspectáque simul non fucáta sanctimónia ipsórum, ita Dei amíci cœpérunt se mútuo dilígere, ut familiaríssime versaréntur ínvicem secum, seséque altérne fovérent. Inter cétera porro illud áccidit, quod speránte ínclyto Mártyre honórem Deo non módicum, magnum terris cómmodum próditum iri, si, propítia Vírgine, longe latéque propagaréntur, una cum ipsis impénse eam exoránte, ut arguménto áliquo voluntátem suam patefáceret, invocáta Virgo amans in visióne ei revelávit, se viros illos septem, et qui ventúri erant post eos, inter mundi hómines omnes ad singuláre servítium suum selegísse, et commiserándis pœnis jam latis suis amaríssimis constituéndum órdinem esse ad sui honórem et glóriam. Hoc prodigióso virgíneo decréto animáti humíllimi Patres, non quia suæ mentis fuísset successóres pósteros gígnere, sed ut jussa reseráta fácerent suprémæ eórum Regínæ, quæ nómine suo duratúram sibi famíliam fundári volúerat, institúere deínceps sacrum Servórum órdinem decrevérunt, non tam ut primi ejus fundatóres, quam ut cœléstis suæ fundatrícis minístri obsequéntes; quos proínde Dóminus, ut servos bonos et fidéles suos, ac Matris, in vita multis virtútibus, in morte multis prodígiis, post tránsitum multis miráculis adornávit; novíssime vero Benedíctus décimus tértius, ejus institúti professor, cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos hæres amóris, Póntifex renuntiátus, eórum miram institutiónem, ut inclarésceret orbi, lectiónibus

his recenséri peramánter consúluit ac mandávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes lúgubres vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti. Glória Patri. Isti.

In III. Nocturno.

Ant. Ingrediéntes sine mácula, et operántes justítiam, habitavérunt in tabernáculo tuo, et requievérunt in monte sancto tuo.

Ant. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eos, Regína Mártyrum, cum in memóriam dolórum tuórum lúgubrem vestem eos induísti.

Ant. Hæc fuit generátio quæréntium Dóminam, quæréntium stellam ex Jacob. Te laudámus, Rex glóriæ.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. Cap. 54. in Luc. 12.

Pusíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Dábitur lugéntibus Sion coróna pro cínere, óleum gaúdii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris: * Et vocabúntur fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum. ℣. Sacerdótes Dómini vocabúntur minístri Dei nostri. Et.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint: quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, aut aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: * Et flores mei fructus honóris et honestátis. ℣. Ego Mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Sapiéntia ædificávit * sibi domum, excídit colúmnas septem.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Isti sunt viri septem * boni testimónii, pleni Spíritu sancto et sapiéntia.

3. Appáruit eis Dómina * Angelórum, et diléxit eos in visióne, et in agnitióne magnálium suórum.

4. Beáti viri tui * Regína ómnium: beáti servi tui, qui stant coram te semper.

5. Laudem dícite Deo * nostro omnes servi ejus, et qui timétis eum, pusílli et magni.

Capitulum. Hebr. 13. b.

Fratres: Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

Matris sub almæ númine
Septéna proles náscitur,
Ipsa vocánte ad ásperum
Senárii tendit vérticem.

Quos terra fructus próferet,
Dum sacra proles gérminat,
Uvis repénte túrgidis
Onústa vitis édocet.

Virtúte claros nóbili
Mors sancta cœlo cónsecrat
Tenéntque Olýmpi límina,
Servi fidéles Vírgini.

O gens beáta réspice
Regno potíta Núminis,
Quos hinc recédens tártari
A fraude cinctos déseris.

Ergo per almæ vúlnera
Matris rogámus súpplices:
Mentis tenébras ámove,
Cordísque fluctus cómprime.

Et tu supérna Trínitas
Perfúnde sancto róbore,
Vitámque fac non ímparem
Nostris beátis dúcere. Amen.

Alius Hymnus.

Inclyti Patres, Dominæque mundi
Impigri servi, famulátus iste
Dícite o quali rútila coróna
Vos redimívit!

Noscis ad cœlos súbito evocátus
Omnium princeps célebris Monálde,
Quem sibi ut carum Génitrix supréma
Duxit ad æthram.

Tuque dic nobis Bonajúncta felix,
Qui Dei funus mémorans ad aram,
Dum recensébas obiísse Jesum
Lætus obísti.

Indic et tu Sosténee, ac Ugúcci,
Ambo qui e terris simul emigrástis
Angelos inter, revehénte secum
Vírgine utrúmque.

Te modo cuncti résonent Manétte,
Qui velut cycnus cíneri propínquus
Occinens hymnos álacer Maríæ,
Fata subísti.

Sic Amidée, et tibi gratulámur,
Cujus ardórem moriéntis ignis,
Visus efférvens ápice in Senári
Belle aperívit.

Nunc tibi festis módulis Aléxi,
Plaúdimus gnari prope vitæ agónem
Vírginis Natum tibi blandiéntem
Serta dedísse.

Sit decus Patri, parilíque Proli,
Flámini et sancto, tribuántque nobis
Æmulos horum fíeri in colénda
Vírgine diva. Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Fecit misericórdiam Dñs cum Pátribus nostris: eréxit nobis cornu salútis in domo suæ Genitrícis. Serviámus illi.

Oratio.

Deus, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gaúdiis: Qui vivis et regnas.

Vel hæc alia Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui in jugem memóriam dolórum sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per septem beátos Patres nova servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde nobis fámulis tuis, in hac lacrimárum valle degéntibus; ita ejúsdem mœstíssimæ Matris sócios cum ipsis esse passiónum in terris, ut perpétuæ consolatiónis consórtes fíeri mereámur in cœlis: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Tertiam.

Ant. Isti sunt viri septem.

Capit. Fratres: Mementóte. [288]

℟. br. Lætámini in Dómino,* Et exsultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delectentur in lætítia.

Ad Sextam.

Ant. Appáruit eis Dómina.

Capitulum. Eccli. 44.

Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Ant. Laudem dícite Deo.

Capitulum. Eccli. 44.

Fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dñm est merces eórum. In. Glória. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [288], Hymn. ut in I. Vesp. [282]

℣. Oráte pro nobis septem beáti Patres. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. O magnum caritátis opus! Regína géneris humáni primis nostris Pátribus mire appárens, e mundo eos evocáre, singuláriter sibi selígere, lúgubrem vestem indúere, unáque cum pósteris in peculiáres servos ac fílios consecráre dignáta est. Te Mater dulcíssima et Dómina laudámus, benedícimus, glorificámus.

Et fit commem. Feriæ.

Die 13. Februarii.
S. Catharinæ de Ricciis Virg.
Duplex.

Omnia de Comuni Virg. [100] præter sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui beátam Catharínam Vírginem, tuo amóre succénsam, passiónis contemplatióne caréscere voluísti: ejus intercessióne concéde; ut passiónis mystéria devóte recoléntes, ejus fructum percípere mereámur: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Noct. Lect. De virgínibus. [104]

In II. Nocturno.
Lectio iv.

Catharína, nóbili família de Rícciis Floréntiæ nata, vel ab ineúnte ætáte piam índolem præmatúre osténdit. In suburbáno monastério sancti Petri de Monticéllis, ubi morum disciplína imbuerétur, collocáta, quotídie ad Christi crucifíxi imáginem orans, non sine lácrimis, horis étiam ánimi relaxatióni addíctis, ejus passiónem meditabátur. Ad monastérium póstea sancti Vincéntii, órdinis sancti Domínici, in civitáte Prati transláta, patérnos lares ad tempus repétere, nisi certa spe réditus hábita, constánter recusávit. Tandem anno décimo tértio, sǽculi delíciis contémptis, ibídem religiósum institútum proféssa est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Caritáte in Deum fervens, oratióni fere assídue vacábat, quidquid témporis necessáriis occupatiónibus et módicæ quiéti supérerat, in ea insúmens; utque corpus in servitútem redígeret, férrea caténa et flagéllis illud macerábat. Cibi parcíssima, octo supra quadragínta annos cárnibus abstínuit, legumínibus plerúmque et herbis vescens, intérdum vero solo pane et aqua conténta. Proximórum ætérnam salútem exóptans, ardentíssimas ad Deum pro peccatórum conversióne preces fundébat. Tanto étiam commiseratiónis sensu erga purgántem ánimam commóta est, ut acerbíssimos dolóres sibi divínitus inflíctos in pœnárum illi debitárum expiatiónem pertulísse visa sit. Exímia prudéntia et reguláris observántiæ zelo moniáles diu rexit, eas non minus exémplo quam adhortatiónibus ad omnem sanctimóniam infórmans. Quo in offício humilitátem ádeo cóluit, ut abjectíssima quæque ópera sponte obíret, ac infírmis præcípua caritáte et summo stúdio inservíret.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Supernórum charísmatum cópia singuláris in ea enítuit ánnulo desponsatiónis, sacrísque stigmátibus, quæ non semel spectánda se exhibuérunt, accéptis. Plúrium annórum spátio, quinta et sexta féria in altíssimam contemplatiónem rapta, síngulos Redemptóris

cruciátus in passióne tolerátos ex órdine in córpore mirabíliter sentíre consuévit. Prati degens, sanctum Philíppum Nérium Romæ commorántem vidére proméruit, ejúsque collóquio frui. Extasum, ráptuum, cœléstium visiónum, ac prophétici lúminis dono illústris, futúra prædíxit, ac simul occúlta revelávit. Grávibus dénique morbis decúmbens, Ecclésiæ sacraméntis munita, anno a Christo nato millésimo quingentésimo nonagésimo, ætátis sexagésimo nono, quarto Nonas Februárii in cœlum migrávit. Eam subínde Clemens duodécimus beatárum Vírginum número, Benedíctus vero décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu sanctárum Vírginum fastis adscrípsit, anno salútis millésimo septingentésimo quadragésimo sexto. ℟. Afferéntur. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum. de eodem Comuni 1. loco. [110]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Die 17. Februarii.

Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. [295], Ps. ut in Festis B. M. V. [152]

Hymnus.

Regem treméndæ glóriæ
De stirpe promíssum Abrahæ
Venísse, reges índicant;
Natúmque regi núntiant.

Tyránnus ira flúctuat,
Morti Puéllum déstinat,
Sed Virgo Mater cœ́litus
Edócta, ferro súbtrahit.

Deférre natum ad éxteras
Festínat Ægýpti plagas,
Nec jam quiéscit, Fílium
Quoúsque tutum cónspicit.

At tu parens fortíssima,
Quæ sancto amóre saúcia
Advérsa quæque déspicis,
Fugǽque damna sústines:

Tuis adésto sérvulis
Rebus quibúsque in árduis,
Quos culpa fecit éxsules,
Redíre fac in pátriam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. Accépit Joseph Púerum et Matrem ejus nocte. ℟. Et secéssit in Ægýptum.

Ad Magnif. Ant. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi: futúrum est enim, ut Heródes quærat Púerum ad perdéndum eum.

Oratio.

Protéctor in te sperántium, Deus, qui Unigénitum tuum Redemptórem nostrum, ex Heródis gládio fuga in Ægýptum erípere voluísti: concéde nobis fámulis tuis beatíssima semper Vírgine ejus matre María intercedénte; ut ab ómnibus mentis et córporis perículis liberáti, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Salvatórem Dóminum nostrum Jesum Christum fugiéntem in Ægýptum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Regem treméndæ glóriæ. ut supra. [291]

In I. Nocturno.

Ant. Accépit Joseph Púerum et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum.

Ps. trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V. [155]

Ant. Erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Ant. Fuit Dóminus cum Joseph in Ægýpto.

℣. Ex Ægýpto. ℟. Vocávi Fílium meum.

De Oséa Prophéta.

Lectio i. Cap. 11.

Sicut mane tránsiit, pertránsiit rex Israël. Quia puer Israël, et diléxi eum: et ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Vocavérunt eos, sic abiérunt a fácie eórum: Báalim immolábant, et simulácris sacrificábant. Et ego quasi nutrícius Ephraïm, portábam eos in bráchiis meis: et nesciérunt, quod curárem eos. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis: et ero eis quasi exáltans jugum super maxíllas eórum: et declinávi ad eum, ut vescerétur. Non revertétur in terram Ægýpti, et Assur ipse rex ejus: quóniam noluérunt convérti. Cœpit gládius in civitátibus ejus, et consúmet eléctos ejus, et cómedet cápita eórum. Et pópulus meus pendébit ad réditum meum: jugum autem imponétur eis simul, quod non auferétur.

℟. Dicit Dóminus, descénde in Ægýptum: ego descéndam tecum illuc: * Et ego inde addúcam te reverténtem. ℣. Surgens Joseph accépit Púerum et Matrem ejus nocte. Et ego.

De Isaía Prophéta.

Lectio ii. Cap. 19.

Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægýptum, et commovebúntur simulácra Ægýpti a fácie ejus, et cor Ægýpti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægýptios advérsus Ægýptios: et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum. Et dirumpétur spíritus Ægýpti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitábo: et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos et pythónes et aríolos. Et tradam Ægýptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum.

℟. Rex noster advéniet Christus * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. Quem.

Lectio iii. Cap. 19. c.

In die illa erit altáre Dómini in médio terræ Ægýpti, et títulus Dómini juxta términum ejus erit in signum, et in testimónium Dómino exercítuum in terra Ægýpti. Clamábunt enim ad Dóminum a fácie tribulántis, et mittet eis salvatórem et propugnatórem, qui líberet eos. Et cognoscétur Dóminus ab Ægýpto, et cognóscent

Ægýptii Dóminum in die illa, et colent eum in hóstiis et in munéribus: et vota vovébunt Dómino et solvent. Et percútiet Dóminus Ægýptum plaga, et sanábit eam, et reverténtur ad Dóminum, et placábitur eis, et sanábit eos. In die illa erit via de Ægýpto in Assýrios, et intrábit Assýrius Ægýptum, et Ægýptius in Assýrios, et sérvient Ægýptii Assur. In die illa erit Israël tértius Ægýptio et Assýrio: benedíctio in médio terræ, cui benedíxit Dóminus exercítuum, dicens: Benedíctus pópulus meus Ægýpti.

℟. Ecce ab Austro vénio ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos et créscere fáciam; multiplicabímini et firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre vos. Glória Patri. Visitáre vos.

In II. Nocturno.

Ant. Heródes, videns quóniam illúsus esset a Magis, irátus est valde.

Ant. Mittens Heródes, occídit omnes púeros, qui erant in Béthlehem et in ómnibus fínibus ejus.

Ant. A bimátu et infra occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

℣. Vox in Rama audíta est. ℟. Plorátus et ululátus multus.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 8. in Matthæum.

Lectio iv.

Cur in Ægýptum puer míttitur? Causam in primis prótulit Evangelísta dicens: Ut implerétur illud: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum; simúlque bonæ spei procœmia toti orbi prænuntiabántur. Quia enim Bábylon et Ægýptus plusquam réliquus orbis impietátis ardébant flamma, ab exórdio declárans, se ambas illas regiónes emendatúrum, et ad melióra deductúrum, simúlque per hæc índicans étiam toti terrárum orbi bona exspectánda esse, et Magos misit, et ipse cum Matre sua proféctus est. Ad hæc vero áliud étiam inde docémur, quod non parum nos ad philosophíam íncitet. Quodnam illud? Quod ab ipso inítio tentatiónes et perícula sint exspectánda. Vide namque, id ipsi ab incunábulis accidísse. Nam illo nato furit tyránnus, hinc fuga et transmigrátio in exsílii locum, et insons Mater in barbarórum regiónem se próripit.

℟. Ægýpte, noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abýssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre.

Lectio v.

Hoc exémplo fultus fórtiter feras, gnarus, hanc cum primis esse spirituálium virórum sortem, ut ubíque tentatiónibus impetántur. Animadvérte ígitur, id non solum Púeri Matri accídere, sed étiam bárbaris illis; nam et illi clam discédunt quasi fugitívi, et hæc, quæ numquam e domo egréssa fúerat, tam longum et ærumnósum iter suscípere jubétur ob mirábilem hunc éditum Púerum et spirituálem partum. Rem íterum stupéndam consídera. Palæstína

insidiátur, Ægýptus vero éxcipit, et servat insídiis impetítum. Neque enim tantum in fíliis patriárchæ, sed étiam in Dómino typi et figúræ contigérunt. Per ea enim, quæ ab ipso gesta sunt, multa prænuntiabántur eórum, quæ póstea eventúra erant: quod et in ásina, et in pullo factum est. Angelus ígitur, qui appáruit, non Maríam, sed Joséphum allóquitur: et quid dicit? Surge, áccipe Púerum et Matrem ejus. Hic non ultra dicit, cónjugem tuam, sed Matrem ejus. Quia enim partus cóntigit, suspício solúta est, et viro fides facta est, líbere jam lóquitur Angelus, neque fílium, neque cónjugem ejus dicens; sed, Púerum et Matrem ejus: et fuge in Ægýptum; fugǽque causam addit: futúrum est enim, inquit, ut Heródes quærat ánimam Púeri.

℟. Cognoscétur Dóminus ab Ægýpto. * Et cognóscent Ægýptii Dóminum in die illa. ℣. Clamábunt ad Dóminum a fácie tribulántis, et mittet eis Salvatórem. Et cognóscent.

Lectio vi.

Hoc vero Vírginem ipsam non mediócriter claram éfficit et illústrem. Nam quod totus pópulus encómii loco habébat, hoc ipsum habére pótuit et ipsa. Quod enim altum sapiébant et sese jactábant ob réditum ex Ægýpto, (id quod subíndicans prophéta dicébat: Nonne alienígenas addúxi de Cappadócia, et Assýrios ex fóvea?) illud ipsum prærogatívam Vírginis facit. Imo vero et pópulus, et patriárcha descendéntes et ascendéntes, inde istíus ascénsus, seu réditus typum implébant: nam illi descendérunt, ut mortem ex fame imminéntem effúgerent; hic vero, ut vitáret mortem insídiis parátam. At illi eo veniéntes ex fame tunc liberáti sunt; ille vero, ut eo descéndit, regiónem totam per advéntum suum sanctificávit. Consíderes ítaque velim, quómodo inter humília, quæ ad divinitátem pértinent, reveléntur. Etenim cum dixit Angelus, fuge in Ægýptum, non promísit, se itíneris cómitem futúrum, vel descendéntibus, vel redeúntibus, subíndicans, illos magnum habére cómitem, recens natum Púerum, qui statim atque appáruit, ómnia mutávit.

℟. Sancta et immaculáta Virgínitas, quibus te laúdibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio in Ægýptum contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Ant. Defúncto autem Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto.

Ant. Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël.

Ant. Defúncti sunt, qui quærébant ánimam Púeri.

℣. Consúrgens Joseph accépit Púerum et Matrem ejus. ℟. Et venit in terram Israël.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 2.

In illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, di-

cens: Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Sermo 151. de fuga Christi in Ægyptum.

Hodiérna léctio movit corda, concússit víscera, stupére fecit audítum. Ecce, inquit, Angelus Dómini appáruit Joseph in somnis, dicens: Surge, áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum. Cui nascénti virgínitas non resístit, non óbviat rátio, contradícit natúra: potéstas quæ, quæ vis, quod discrímen prævaléret, ut compellerétur ad fugam? Accipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum. Reveréntius díceret: Vade in Ægýptum; ut esset proféctio, non fuga, volúntas, non necéssitas: judícium, non metus, humánum saltem, si non divínum: at nunc mandátur fuga, mandátur cœlitus, mandátur per Angelum, ut videátur cœlum timor ante tenuísse, quam terram.

℟. Nésciens Mater Virgo virum, péperit sine dolóre: * Salvatórem sæculórum, ipsum regem Angelórum, éxsulem Virgo lactábat úbere de cœlo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta nésciens virum, verbo concépit fílium. Salvatórem.

Lectio viii.

Accipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum. In Ægýptum fuge, a tuis ad extráneos; ad sacrílegos a sanctis, a templo tuo ad dæmonum fana; ad idolórum pátriam e regióne sanctórum. Sic Judǽæ non súfficit latitúdo, sic angustátur sǽculi diffúsa posséssio, non capit secrétum templi, sacerdótum turba non súscipit, non abscóndit numerósitas investigábilis cognatórum, ut ad deitátis látebras profána Ægýptus conducátur: sic res urget, sic non vacat intuéri verecúndiam Vírginis, labórem Matris, sexus pudórem, perículum in Joseph, longinquitátis fatigatiónem, exítium totíus domus.

℟. Et nunc quid tibi est in via Ægýpti? * Revértere virgo Israël ad civitátes tuas. ℣. Usquequo dolens avertéris? Revértere. Glória Patri. Revértere.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ecce Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Surge et áccipe * Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum.

3. Esto ibi * usque dum dicam tibi.

4. Futúrum est enim, * ut Heródes quærat Púerum ad perdéndum eum.

5. Consúrgens Joseph, * accépit Púerum et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum.

Capitulum. Is. 19.

Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægýptum, et commovebúntur simulácra Ægýpti a fácie ejus, et cor Ægýpti tabéscet in médio ejus.

Hymnus.

Veri tonántis únicum,
Enses cavéntem pérfidos,
Cultu relícto núminum,
Ægýpte, præsta sóspitem.

Heródis hunc immánitas
Abíre cogit éxsulem:
Sed dura nos Christi fuga
Iter salútis édocet.

Virgo parens dulcíssima
Quæ mille per perícula
Dulcem feréndo párvulum,
Invícta cursum cónficis.

Fac nos, solútis vínculis,
Quæ tendit astus dæmonis,
Per plana, per et áspera,
Nostrum sequámur Príncipem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Gaude et lætáre Ægýpte.
℟. Quia in médio tui Sanctus Israël.

Ad Bened. Ant. Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto dicens: Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël; defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam Púeri.

Oratio.

Protéctor in te sperántium, Deus, qui Unigénitum tuum Redemptórem nostrum, ex Heródis gládio fuga in Ægýptum erípere voluísti: concéde nobis fámulis tuis beatíssima semper Vírgine ejus matre María intercedénte; ut ab ómnibus mentis et córporis perículis liberáti, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Ant. Surge et áccipe.

Capit. Ecce Dóminus. [295]

℟. br. Dóminus * Tamquam sponsus. Dóminus. ℣. Procédens de thálamo suo. Tamquam sponsus. Glória Patri. Dóminus.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Ad Sextam.

Ant. Esto ibi.

Capitulum. Ezech. 30. b.

Hæc dicit Dóminus Deus: Dispérdam simulácra, et cessáre fáciam idóla de Memphis, et dux de terra Ægýpti non erit ámplius, et dabo terrórem in terra Ægýpti.

℟. br. Egrediétur Dóminus * De loco sancto suo. Egrediétur. ℣. Véniet, ut salvet pópulum suum. De loco. Glória Patri. Egrediétur.

℣. Vidérunt omnes fines terræ.
℟. Salutáre Dei nostri.

Ad Nonam.

Ant. Consúrgens Joseph.

Capitulum. Is. 16.

Ini consílium, coge concílium: pone quasi noctem umbram tuam in merídie; abscónde fugiéntes, et vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: esto latíbulum eórum a fácie vastatóris.

℟. br. Vidérunt * Omnes fines terræ. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Omnes. Glória. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est.
℟. Et habitávit in nobis.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [291], præter

Ad Magnif. Ant. Aúdiens Joseph, quod Archeláus regnáret in Judǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire, et admónitus in somnis, secéssit in partes Galilǽæ; et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, ut adimplerétur, quod dictum est per prophétas: Quóniam Nazarǽus vocábitur.

Et fit commem. Feriæ.

Die 19. Februarii.

S. Conradi Placentini Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Conrádi Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [94]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Conrádus Placéntiæ nóbili génere natus, ac venatióni cumprímis déditus, jussit aliquándo vepres, ubi feræ latébant, succéndi; sed ultra quam vóluit, vento perlátus ignis próxima fœdo vastávit incéndio. Quo viso, Conrádus in urbem laténter est ingréssus: sed mox ad prætórem deláta re, emissóque satellítio, homúnculus ínfimæ plebis tamquam incéndii auctor comprehénsus est, vique tormentórum falsa confessióne expréssa, damnátus ad supplícium rapiebátur. Tum Conrádus consciéntia excitátus innocéntem homúnculum e carníficis mánibus erípuit, seque reum conféssus divénditis bonis illáta damna compensávit; humanísque rebus una cum uxóre núntium remísit.

℟. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Cum ítaque uxor sacrum velum sumptúra Placéntiæ mansísset, ipse ábiit in regiónem longínquam, et Franciscáni órdinis, qui Tertiariórum dícitur, assúmpto hábitu, Romam pervénit sacras ædes visitatúrus. Inde in Sicíliam ad Netínos ábiit, ubi aliquámdiu in sancti Martíni xenodochío diversátus, in solitúdinem secéssit, in qua se inédia, et précibus afflíctans per annos quadragínta humi cubábat, nunc solo pane, nunc herbis tantum conténtus, et dono prophetíæ, miraculísque clarus. Crebras carnis ac dæmonis tentatiónes, gulǽque blandítias córporis afflictatióne, atque assíduo precándi stúdio tam egrégie vicit, ut vel esculénta munúscula, quæ ab amícis mitteréntur, non prius attíngeret, quam pútrida jam et vérmibus scaténtia sensus ipse refúgeret. Quin étiam túnica pósita támdiu nudos artus in vepréto volutábat, quoad effluénte sánguine edéndi ardor exstinguerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit

eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cum autem sexta quaque féria in urbem ad imáginem Crucifíxi, quæ summa religióne celebrátur apud Netínos, adorándam mira pietáte ventitáret, ímprobi quidam irrisóres per eam occasiónem religiosíssimum virum ludos fácere voluérunt. Itaque per simulatiónem ad prándium píscium invitáto carnem suíllam appónunt, nec áliud ipsi mandúcant. Inde hóminis improbitátem exagitáre, vel simplicitátem cavillári. Negat ille se quidquam gustásse præter pisces; statímque spinas, et squamas amóta máppula, qua tegebántur, osténdit, et eórum impudéntiam redárguit. Item ab antístite Syracusáno fama sanctitátis éxcito visitátus, et ab eódem, ut secum cœnáret, invitátus, prótinus e céllula placéntas quátuor cálidas ex témpore divínitus parátas prótulit: qui póstea vicíssim ad antístitem Syracúsas profectus, juxta episcópium, plúrimis avículis circumvolitántibus, et ipsíus advéntum quodámmodo gratulántibus, mirabíliter excéptus est. His aliísque multis spectátæ sanctimóniæ indíciis, ejúsque précibus cœlésti auxílio laborántibus, non solum indígenis, verum étiam alienígenis, eo præsértim anno quo migrávit in cœlum, millésimo trecentésimo quinquagésimo primo, sæpíssime impetráto, commóti Leo décimus Póntifex Máximus in Netína urbe primum, deínde Paulus eo nómine tértius álibi étiam beáti Conrádi festívam diem undécimo Kaléndas Mártii quotánnis celebrári permisére. Ejus corpus in argéntea cónditum arca in ecclésia sancti Nicolái apud Netínos váriis adhuc miráculis enitéscit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abbat. 1. loco. [97]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Die 26. Februarii.
S. Margaritæ Cortonensis Pœnitentis.

Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [116] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer deduxísti: eádem nobis miseratióne concéde; ut quam prius errántem sectári non erubúimus, mox pœniténtem ímpigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Mulíerem fortem. [120]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta, a loco dormitiónis Cortonénsis appelláta, Laviáni in Túscia ortum hábuit. Primis adolescéntiæ suæ annis mundi voluptátibus capta, in Montis Politiáni civitáte vanam et lúbricam vitam duxit; sed cum amásium ab hóstibus fœde transfóssum indício canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúito

reperísset, íllico facta est manus Dómini super eam; quæ magno culpárum suárum mœróre tacta, éxiit foras, et flevit amáre. Itaque Laviánum revérsa, crine detónso, neglécto cápite, pulláque veste contécta, erróribus suis mundíque illécebris núntium misit; inque ǽdibus Deo sacris, fune ad collum alligáto, humi procúmbens, ab ómnibus quos ántea móribus suis palam offénderat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta, in cínere et cilício a se læsam Dei majestátem placáre stúduit, donec post triennále virtútum experiméntum a frátribus Minóribus spirituális vitæ dúcibus Tértii órdinis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrimæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consísteret. Léctulus nuda humus, cervícal lapis aut lignum porréxit; atque ita noctes insómnes in cœléstium meditatióne tráhere consuévit, nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior infírmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

A dæmone insídiis funestísque conátibus lacessíta, múlier fortis hostem ex verbis detéctum semel atque íterum invícta répulit. Ad eludéndum vanæ glóriæ lenocínium, quo a malo spíritu petebátur, prætéritos mores suos per vicos, et platéas alta voce accusáre non déstitit, omni supplício se ream inclámans: nec nisi a confessário detérrita, in speciósam fáciem, olim impúri amóris causam, sævíre abstínuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus aliísque magnæ pœniténtiæ arguméntis suórum críminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix, ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodíret, digna facta est, quæ sæpe Dómini consuetúdine fruerétur. Ejúsdem quoque Christi et Vírginis Matris dolórum, quod ipsa ardénter expetíerat, párticeps facta, cunctis sénsibus destitúta, et vere mórtua intérdum visa est. Ad eam proínde, véluti ad perfectiónis magístram, ex díssitis étiam regiónibus plúrimi conveniébant: ipsa vero cœlésti, quo erat perfúsa, lúmine córdium secréta, consciéntias hóminum, imo et peccáta in remótis licet pártibus Deum offendéntium cum dolóre et lácrimis détegens, summáque in Deum et próximum caritáte fervens, ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus salútem, obséssis a dæmone liberatiónem impetrávit. Púerum defúnctum lugénte matre ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assíduis oratiónibus sedávit. Dénique sum̃æ pietátis opéribus vivos et mórtuos sibi deméruit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Tot sanctis opéribus occupáta, de rigóre quo assídue corpus suum exercébat, nihil remísit, neque a stúdio cœléstia meditándi se avélli passa est, in utróque vitæ génere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam et Martham réferens. Tandem pro se Dóminum orans ut ex hac valle lacrimárum sursum in cœléstem pátriam evocarétur, exaudíta est orátio ejus, die atque hora dormitiónis ei patefáctis. Méritis ítaque et labóribus plena, ac cœléstibus donis cumuláta, cœpit córporis víribus destítui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divínis tantum collóquiis reficta est: tum sanctíssimis Ecclésiæ sacraméntis rite suscéptis, vultu hílari, atque óculis in cœlum convérsis, octávo Kaléndas Mártias, anno ætátis quinquagésimo, suæ conversiónis vigésimo tértio, humánæ vero salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migrávit ad sponsum. Corpus in hanc usque diem végetum, incorrúptum, illǽsum, et suáviter olens summa religióne cólitur in ecclésia fratrum Minórum, quæ jam ab eádem Margaríta appellátur. Miráculis contínuo flóruit, quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulsérunt. Benedíctus vero décimus tértius in festo Pentecóstes, die sexta décima Maji anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi, solémnem ejus canonizatiónem religiosíssime celebrávit.

℟. Fallax grátia. [123]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito. de Comm. non Virg. [125]

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Ad Bened. Ant. Ut cognóvit, * resípuit seráphici órdinis Magdaléna: dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

In II. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Ego diléctο meo, * et ad me convérsio ejus: invéni quem díligit ánima mea, ténui eum, nec dimíttam.

Et fit commem. Feriæ.

Feria Sexta
post Dominicam I. Quadragesimæ.

Ss. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [305]; Ps. ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1]

Hymnus.

Quænam lingua tibi, o láncea, débitas
Grates pro mérito est apta repéndere?
Christi vivíficum namque áperis latus,
Unde Ecclésia náscitur.

Hæc est Heva viri de látere éxiens,
Olli membra gravis dum sopor óccupat;
Hanc quippe alter Adam, corde scaténtibus
Unda et sánguine, prócreat.

O clavi! æqua manet vos quoque grátia,
Christi quando sacris ártubus ínsiti,
Delétum Dómini sánguine fígitis
Mortis chirógraphum cruci.

Te Jesu, súperi laúdibus éfferant,
Qui clavórum áditus, sígnaque lánceæ
In cœlo rétines, vivus ubi ímperas,
Cum Patre, atque Paráclito. Amen.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Magnif. Ant. Delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci.

Oratio.

Deus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte clavis affígi, et láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti: concéde propítius; ut qui eorúmdem clavórum et lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Complet. et per Horas dici in fine Hymnorum dicitur

Clavis foráto et láncea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Christum láncea et clavis vulnerátum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Salvéte clavi et láncea,
Squalóre nuper óbsita,
Quæ mersa Christi córpori
Almo rubétis sánguine.

Vos ad scelus Judáica
Elégerat perfídia;
Sed in minístra grátiæ
Vos vertit e cœlo Deus.

Nam quot sacrátis ártubus
Sculpsístis olim vúlnera,
E tot reclúsis fóntibus
Dona éffluunt cœléstia.

Clavis foráto et láncea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesp., dicatur ad Matut., et Hymnus Matutini conjungatur cum Hymno ad Laudes.

In I. Nocturno.

Ant. Ad Jesum autem cum veníssent, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit.

Ps. de Communi Confessoris non Pontificis. [85]

Ant. Exívit sanguis et aqua; et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus.

Ant. Alia Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt. ℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

De Zacharía Prophéta.

Lectio i. Cap. 12. c.

Hæc dicit Dóminus: Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem, spíritum grátiæ et precum: et aspícient ad me, quem confixérunt; et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus

erit planctus in Jerúsalem, sicut planctus Adadrémmon in campo Magéddon. Et planget terra: famíliæ et famíliæ seórsum: famíliæ domus David seórsum, et mulíeres eórum seórsum: famíliæ domus Nathan seórsum, et mulíeres eórum seórsum: famíliæ domus Levi seórsum, et mulíeres eórum seórsum: famíliæ Sémei seórsum, et mulíeres eórum seórsum. Omnes famíliæ réliquæ, famíliæ et famíliæ seórsum, et mulíeres eórum seórsum.

℟. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: * Sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit. ℣. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Sed.

Lectio ii. Cap. 13.

In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris et menstruátæ. Et erit in die illa, dicit Dóminus exercítuum: Dispérdam nómina idolórum de terra, et non memorabúntur ultra: et pseudoprophétas, et spíritum immúndum aúferam de terra. Et erit, cum prophetáverit quíspiam ultra, dicent ei pater ejus et mater ejus, qui genuérunt eum: Non vives: quia mendácium locútus es in nómine Dómini: et confígent eum pater ejus et mater ejus, genitóres ejus, cum prophetáverit. Et erit: In die illa confundéntur prophétæ, unusquísque ex visióne sua cum prophetáverit; nec operiéntur pállio sáccino, ut mentiántur; sed dicet: Non sum prophéta, homo agrícola ego sum: quóniam Adam exémplum meum ab adolescéntia mea.

℟. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, * Et contínuo exívit sanguis et aqua. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem. Et contínuo.

Lectio iii.

Et dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute pastórem, et dispergéntur oves: et convértam manum meam ad párvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dóminus: partes duæ in ea dispergéntur, et defícient: et tértia pars relinquétur in ea. Et ducam tértiam partem per ignem, et uram eos sicut úritur argéntum: et probábo eos sicut probátur aurum. Ipse vocábit nomen meum, et ego exaúdiam eum. Dicam: Pópulus meus es; et ipse dicet: Dóminus Deus meus.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem: * In ablutiónem peccatóris et menstruátæ. ℣. Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus. In. Glória Patri. In.

In II. Nocturno.

Ant. Aspícient ad me, quem confixérunt; et plangent eum planctu quasi super unigénitum.

Psalmi de Com̄. Conf. non Pont. [87]

Ant. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Ant. His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Sermo Innocéntii Papæ sexti.

In Decreto de Festo Lanceæ et Clavorum Domini.

Lectio iv.

In Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus passiónis cuncta mystéria dinumerántes et mérita, síngulis étiam ejus salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud celébriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emísso in cruce jam spíritu, sustínuit perforári láncea latus suum, ut inde sánguinis et aquæ profluéntibus undis, formarétur única, et immaculáta, ac virgo sancta mater Ecclésia, sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix láncea, quæ tot bona nobis effícere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℟. Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et sánguine. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in terra, spíritus, aqua et sanguis: et hi tres unum sunt. Non in aqua.

Lectio v.

Hæc latus ipsum aperiéndo, sacratíssimas jánuas nobis regni cœléstis apéruit. Hæc vulnerándo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit et salútem. Hæc innóxium transfigéndo, illíus sánguine culpas nostras abstérsit: et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces clavi, quibus ipse Salvátor eídem cruci fuit affíxus, quique non solum immaculáto respérgi sánguine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ caritátis accépimus, ut manus nostræ a peccáti solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti, sunt devotíssime recoléndi.

℟. Quóniam circumdedérunt me canes multi, concílium malignántium obsédit me. * Fodérunt manus meas et pedes meos. ℣. Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Fodérunt.

Lectio vi.

Quid enim vúlnere et plagis hujúsmodi sánctius? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet ígitur láncea et clavi prædícti, áliaque ipsíus passiónis salutária instruménta sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis Offícia celebréntur et fiant; dignum tamen et convéniens reputámus, si de ipsíus passiónis speciálibus instruméntis, et præsértim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne ac speciále festum celebrétur et fiat, nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsíus habére se gaudent, in eórum devotióne diví-

nis Offíciis atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: * His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. ℣. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, non credam. His. Glória Patri. His.

In III. Nocturno.

Ant. Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ps. de III. Noct. de Com̃. Virg. [108]

Ant. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Ant. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joannem.

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum: hæc et lavácrum præstat et potum. Hoc prænuntiábat quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia.

℟. Facta sunt hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: * Vidébunt in quem transfixérunt. ℣. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum. Vidébunt.

Lectio viii.

Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum, * Et aspícient ad me, quem confixérunt. ℣. Et plangent eum planctu

quasi super unigénitum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Unus mílitum * láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Fodérunt * manus meas et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea.

3. Tres sunt * qui testimónium dant in terra, spíritus, aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt.

4. Quid turbáti estis, * et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum.

5. Infer dígitum * tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum. 1. Joañ. 5. b.

Caríssimi: Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

Hymnus.

Tinctam ergo Christi sánguine
Convértite in me cúspidem,
Feríte cor, pedes, manus,
Pœnam a nocénte súmite.

At, quæso, culpis débitas,
Quas jure plagas fígitis,
Cruóre divíno íllitæ
Fiant medéla spíritus.

Sit gressus ad malum ímpotens,
Manus nocére désinant,
Omnísque corde e saúcio
Profánus ardor éxeat.

Clavis foráto et láncea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Bened. Ant. Inglórius erit inter viros aspéctus ejus, et forma ejus inter fílios hóminum. Iste aspérget gentes multas.

Oratio.

Deus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte clavis affígi, et láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti: concéde propítius; ut qui eorúmdem clavórum et lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Ant. Fodérunt.

Capitulum. Caríssimi: Quis est. ut supra.

℟. br. Fodérunt manus meas * Et pedes meos. Fodérunt. ℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et. Glória Patri. Fodérunt.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt. ℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Ad Sextam.

Ant. Tres sunt.

Capitulum. 1. Petr. 2.

Fratres: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus.

Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℟. br. Quem tu percussísti, *Persecúti sunt. Quem. ℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Persecúti. Glória. Quem.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Ad Nonam.

Ant. Infer dígitum.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis.

℟. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse.

℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Cujus livóre sanáti sumus.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I., et loco ultimi, Ps. Crédidi. [13]

Ad Magnif. Ant. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum.

Et fit commem. Feriæ.

Feria Sexta post Dom. II. Quadrag.

Ss. Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [310]; Ps. ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1]

Hymnus.

Glóriam sacræ celebrémus omnes
Síndonis: lætis recolámus hymnis,
Et piis votis monuménta nostræ
Certa salútis:

Quæ refert semper veneránda sindon
Sánguine impréssis decoráta signis,
Dum cruce ex alta tulit involútum
Corpus Jesu.

Reddit hæc sævos ánimo dolóres,
Quos tulit, casum miserátus Adæ,
Christus humáni géneris Redémptor,
Morte perémpta.

Saúcium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, laceráta flagris
Membra, et infíxam cápiti corónam
Monstrat imágo.

Quis pius siccis óculis, et absque
Intimi cordis gémitu notáta
Vívaque indígnæ simulácra mortis
Cérnere possit?

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantórum fúerit malórum,
Nostra debétur tibi vita: vitam
Dédimus ipsam.

Sit tibi Fili decus atque virtus,
Qui tuo mundum rédimis cruóre,
Quique cum summo Genitóre, et almo
Flámine regnas. Amen.

℣. Tuam síndonem venerámur Dómine. ℟. Tuam recólimus passiónem.

Ad Magnif. Ant. Joseph, vir bonus et justus, accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu; quo accépto, invólvit illud in síndone munda.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum e cruce depósitum, a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestígia reliquísti: concéde propítius; ut per mortem et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dóminum, qui passiónis suæ memóriam in sacra síndone rénovat, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Mystérium mirábile
Hac luce nobis pánditur,
Verus Dei cum Fílius
Mortem cruéntam sústinet.

Causam tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspénditur,
Pro sonte justus pléctitur.

Necis manent insígnia
Impréssa sacra in síndone,
Quæ post triúmphum nóbilem
Corpus cruéntum invólverat.

Sunt mortis hæc, et tártari,
Mundíque victi insígnia;
Trophǽa sunt hæc ínclyta
Ductóris invictíssimi.

Debémus ergo hanc grátiam
Nostræ salútis víndici,
Ut dǽmonis contra dolos
Hac militémus téssera.

Vitæ vetústæ mórtui,
Surgámus in vitam novam;
Christum secúti per crucem,
Christi fruémur glória.

Præsta Pater piíssime
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári.

Ps. 4. Cum invocárem. 245.

Ant. Aspérsus est sanguis super vestiménta mea, ómnia induménta mea inquinávi.

Ps. 15. Consérva me. 246.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Ps. 14. Dómine quis. 245.

℣. Tuam síndonem venerámur Dómine. ℟. Tuam recólimus passiónem.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrí-

tus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet; ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? * Et dicet: His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. ℣. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi. Et.

Lectio iii.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos: et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, èt cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. Tuam síndonem venerámur Dómine; tuam gloriósam recólimus passiónem: * Miserére nobis, qui passus es pro nobis. ℣. Salva præséntem catérvam in tuis hódie laúdibus congregátam. Miserére. Glória Patri. Miserére.

In II. Nocturno.

Ant. Quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus; unde nec reputávimus eum.

Ps. 23. Dómini est terra. 247.

Ant. Omnes vidéntes me derisérunt me, locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Ps. 26. Dóminus illuminátio. 248.

Ant. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

Ps. 29. Exaltábo te. 249.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per crucem tuam redemísti mundum.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. cap. 23.

Lectio iv.

Quid sibi vult quod non Apóstoli, sed Joseph et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus et constans, alter qui erat magíster

in Israël. Talis enim Christi est sepultúra, quæ justítiam magisteriúmque hábeat. Obstrúitur ígitur tergiversándi locus, et doméstico Judǽi testimónio revincúntur. Nam si Apóstoli sepelíssent, dícerent útique non sepúltum, quem sepúltum raptum esse dixérunt. Justus autem Christi corpus óperit síndone, ínnocens ungit unguénto. Namque hæc non otióse distíncta reperímus, quia justítia vestit Ecclésiam, innocéntia grátiam subminístrat.

℟. O admirábilis Sindon, * In qua involútus est thesaúrus noster, redémptio captivórum. ℣. Gaudet totus mundus, qui redémptus est sánguine Dómini sui. In qua.

Lectio v.

Vesti ergo et tu Dómini corpus glória sua, ut et ipse sis justus. Et si mórtuum credis, óperi tamen divinitátis própriæ plenitúdine. Unge illud myrrha et áloë, ut bonus odor Christi sis. Bonum línteum misit Joseph ille vir justus, et fortásse illud quod Petrus vidit e cœlo ad se esse demíssum, in quo erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum ad similitúdinem Gentílium figuráta. Mýstico ígitur unguénto illo pístico consepelítur Ecclésia, quæ diversitátem populórum fídei suæ communióne sociávit.

℟. Tulérunt túnicam Joseph fratres ejus, et in sánguine hœdi, quem occíderant, tinxérunt, mitténtes qui ferrent ad patrem, et dícerent: * Hanc invénimus; vide num túnica fílii tui sit, an non? ℣. Quam cum agnovísset pater, ait: Túnica fílii mei est; fera péssima devorávit eum. Hanc invénimus.

Lectio vi.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthæus dívitem. Et mérito dives hoc loco dícitur, ubi corpus súscipit Christi: suscipiéndo enim dívitem, nescívit fídei paupertátem. Dives est ergo qui justus est. Justus ígitur síndone invólvit; Israëlíta vero et divérsos miscet virtútum odóres, et áloës mittit quasi libras centum, hoc est, perféctæ fídei quantitátem. Et ligavérunt corpus Jesu juxta consuetúdinem speciálem Judæórum: non útique nodis perfídiæ, sed fídei ligatúris; et posuérunt in horto, cui frequénter Ecclésia comparátur, quæ diversórum habet poma meritórum, florésque virtútum.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus: * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. ℣. Qui cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur. Qui. Glória Patri. Qui.

In III. Nocturno.

Ant. Caro mea requiéscet in spe, quia non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ps. 53. Deus in nómine tuo. 250.

Ant. Convertísti planctum meum in gaúdium mihi; conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ps. 75. Notus in Judǽa. 251.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Ps. 87. Dómine Deus salútis meæ. 251.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 15. d.

In illo témpore: Cum jam sero esset factum, (quia erat parascéve, quod est ante sábbatum) venit Joseph ab Arimathǽa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Fer. III. Palmarum.

Parascéve græce, latíne præparátio dícitur, quo nómine Judǽi, qui inter Græcos morabántur, sextam sábbati appellábant, eo quod in illa ea, quæ requiéi sábbati necessária essent, præparáre solérent; juxta hoc quod de manna quondam præcéptum est: Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta; séptima autem cónditor ab ópere suo requiévit, unde et hanc, sábbatum, hoc est, réquiem vóluit appellári: recte Salvátor eádem sexta die crucifíxus humánæ restauratiónis implévit arcánum; ideóque, cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est; hoc est, sextæ diéi, quod pro mundi refectióne suscépi, jam totum est opus explétum. Sábbato autem in sepúlchro requiéscens, resurrectiónis, quæ octáva die ventúra erat, exspectábat evéntum.

℟. Mercátus est Joseph síndonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dómini. * Venit ergo, et tulit corpus ejus. ℟. Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathǽa, ut tólleret corpus Jesu. Venit.

Lectio viii.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathǽa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitátis ad sǽculum, sed majóris apud Deum mériti fuísse laudátur. Talem namque exsístere decébat eum, qui corpus Dómini sepelíret, qui et per justítiam meritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæculáris facultátem posset obtinére ministrándi; non enim quílibet ignótus aut mediócris ad præsidem accédere, et crucifíxi corpus póterat impetráre.

℟. Hæc est sindon digníssima, * In qua salútis auctor de cruce depósitus invólvi dignátus est. ℣. Ut nos consepúlti cum eo, véteris hóminis exúviis depósitis, innocéntiæ síndone tegerémur. In qua. Glória Patri. In qua.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Joseph nóbilis decúrio, * vir bonus et justus, et ipse dives, erat exspéctans regnum Dei.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Hic audácter * introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu.

3. Cum cognovísset * Pilátus a centurióne, quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.

4. Joseph autem * mercátus síndonem, et depónens eum, invólvit síndone.

5. Pósuit eum * in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Capitulum. Is. 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accédo:
Te compléctor cum affféctu,
Tuórum memor vúlnerum.

O quam nudum hic te cerno
Vulnerátum et disténtum,
Inquinátum, involútum
In hoc sacráto tégmine!

Salve caput cruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cœli tremit cúria.

Salve latus Salvatóris,
Salve mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.

Manus sanctæ, vos avéte,
Diris clavis perforátæ:
Ne repéllas me, Salvátor,
De tuis sanctis pédibus.
Amen.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Joseph nóbilis decúrio, exspéctans et ipse regnum Dei, mercátus est síndonem, et depónens corpus Jesu, invólvit illud in síndone.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum e cruce depósitum, a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestígia reliquísti: concéde propítius; ut per mortem et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Tertiam.

Ant. Hic audácter.

Capit. Quis est iste. ut supra.

℟. br. Tuam síndonem * Venerámur Dómine. Tuam. ℣. Tuam recólimus passiónem. Venerámur. Glória Patri. Tuam.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per mortem tuam redemísti mundum.

Ad Sextam.

Ant. Cum cognovísset.

Capitulum. Is. 63.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

℟. br. Adorámus te Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. ℣. Quia per mortem tuam redemísti mundum. Et. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Ad Nonam.

Ant. Pósuit eum.

Capitulum. Is. 63.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

℟. br. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Et. Glória Patri. Omnis.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [306], præter ult. Ps., cujus loco Ps. 141. Voce mea . . . deprecátus sum. 121.

Ad Magnif. Ant. Homo quidam dives ab Arimathǽa, nómine Joseph, accépto córpore Jesu, invólvit illud in síndone munda.

Et fit commem. Feriæ.

Feria Sexta post Dom. III. Quadrag.

Ss. Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [319]; Ps. Crédidi. cum reliqu. Feriæ V. in Cœna Domini. 229.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Laúream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde lǽserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virginális
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt. ℟. Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Magnif. Ant. Dum in cruce pendéret unigénitus Dei Fílius, et ab ómnibus subsannarétur, mater ejus Virgo María ipsum verum Deum et hóminem cóndolens venerabátur.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque Vúlnera ejus sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quǽsumus; ut qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi sánguinis fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Christum in cruce confíxum, quinque plagis vulnerátum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Pange lingua. [312]

In I. Nocturno.

Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Ant. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Ant. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes ve-

stras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, in remissiónem peccatórum. ℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras. In quo habémus.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte.

℟. Nos qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope per sánguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum. ℣. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Ipse.

Lectio iii. Cap. 63.

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea: et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta

mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret.

℟. In primogénito ex mórtuis complácuit omnem plenitúdinem divinitátis inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, * Pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt. ℣. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, in ómnibus primátum tenens. Pacíficans. Glória Patri. Pacíficans.

In II. Nocturno.

Ant. Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit faúcibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte

eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ant. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaústis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocaústa medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Ant. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

Psalmus 75.

Notus in Judǽa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Lib. de Pass. Dom., cap. 41.

Lectio iv.

Captus ergo Jesus post plúrimas illusiónes tam Judæórum quam Géntium, post sánguinis plures effusiónes, clavis immítibus mánibus simul et pédibus perforátur, et confígitur ligno crucis Salvátor noster mitíssimus Jesus. Intuére, et réspice rosam passiónis sanguíneæ, quómodo rubet in indícium ardentíssimæ caritátis. Conténdunt pássio et cáritas: illa, ut plus árdeat; ista, ut plus rúbeat.

℟. Per mortem destrúxit Jesus eum qui mortis habébat impérium, * Ut liberáret eos qui timóre mortis obnóxii erant servitúti. ℣. Unde débuit per ómnia frátribus assimilári, ut misericors fíeret. Ut.

Lectio v.

Vide quómodo hoc flore rosæ florúerit óptima vitis nostra, rubicúndus Jesus. Vide totum corpus, sícubi rosæ sanguíneæ florem non invénias. Inspice manum unam et álteram, si florem rosæ non invénias in utráque. Inspice pedem unum et álterum: numquid non rósei? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit, propter mixtúram aquæ, quia, sicut narrat Evangelísta, cum unus mílitum láncea latus ejus perforásset, exívit sanguis et aqua.

℟. Per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum:

* Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur. ℣. Novíssime autem inimíca destruétur mors. Et sicut.

Ex eódem divo Bernárdo.

Serm. de Passione Domini.

Lectio vi.

Réspice Dómine sancte Pater de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo, et intuére hanc sacrosánctam hóstiam, quam tibi offert magnus póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus, pro peccátis fratrum suórum; et esto placábilis super multitúdine malítiæ nostræ. Cognósce Pater túnicam fílii tui Joseph. Heu! fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus: ecce quinque scissúras lamentábiles in eo relíquit.

℟. Vidémus Jesum propter passiónem mortis glória et honóre coronátum, * Ut pro ómnibus gustáret mortem. ℣. Decébat eum, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummári. Ut. Glória Patri. Ut.

In III. Nocturno.

Ant. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Ps. de III. Noct. Virg. [108]

Ant. His plagátus sum in domo eórum qui me diligébant.

Ant. In amaritúdine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 12. Comment. in Joann.

Cum ab immánibus Judǽis omnis in Christum expléta esset impíetas, nec quidquam jam ad summam crudelitátem réliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima próprium quiddam ac naturále rursus pátitur. Multis enim ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcórdia uréntes.

℟. Manifestáta est grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. ℣. Liberávit et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. Qui destrúxit.

Lectio viii.

Consummátum esse ait impietátis Judáicæ modum, et impoténtem sæviéndi ánimum. Quid enim Judǽi intentátum reliquérunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuérunt? Quod supplícii aut contuméliæ genus prætermisérunt? Quamóbrem jure, Consummátum est, ait: sed hora jam cum ad prædicándum spiríti-

bus, qui apud ínferos erant, invitánte (advénit enim ut mortuórum ac vivórum dominarétur), ipsam pro nobis mortem suscépit, commúnem hanc natúræ nostræ passiónem sustínuit in carne sua.

℟. Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótes. In. Glória Patri. In.

Lectio ix. de Homil. Feriæ.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Vere languóres * nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Ipse autem * vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.

3. Alligávit Dóminus * plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

4. Omnis qui transíbit, * stupébit super omnes plagas ejus.

5. O vos omnes * qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Is. 53.

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo naúfrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt. ℟. Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Bened. Ant. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque Vúlnera ejus sánguinis effusióne, humánam

natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi sánguinis fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Ant. Ipse autem.

Capitulum. Is. 53.

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: cujus livóre sanáti sumus.

℟. br. Fodérunt manus meas * Et pedes meos. Fodérunt. ℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et. Glória Patri. Fodérunt.

℣. O vos omnes, qui transítis per viam. ℟. Atténdite, et vidéte dolórem meum.

Ad Sextam.

Ant. Alligávit Dóminus.

Capitulum. Is. 50.

Fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus.

℟. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse. Glória Patri. Vere.

℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Nonam.

Ant. O vos omnes.

Capitulum. Is. 53.

Trádidit Christus in mortem ánimam suam, et cum sclerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse.

℣. Oblátus est quia ipse vóluit. ℟. Et non apéruit os suum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [312], præter

Ad Magnif. Ant. Ego sum vestra redémptio: manus meæ, quæ vos fecérunt, clavis confíxæ sunt: propter vos flagéllis cæsus sum, spinis coronátus sum: aquam pétii pendens, et acétum porrexérunt: in escam meam fel dedérunt, et in latus lánceam: mórtuus et sepúltus resurréxi: vobíscum sum, et vivo in ætérnum.

Et fit commem. Feriæ.

Feria Sexta
post Dominicam IV. Quadrages.

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. 1. Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? iste formósus in stola sua.

Ps. ut in I. Vesp. de Com̃. Apost. [1]

2. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

3. Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

5. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres: Christus assístens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Festívis résonent cómpita vócibus,
Cives lætítiam fróntibus éxplicent:
Tædis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Christus in árbore
Fudit multíplici vúlnere sánguinem,
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrimas.

Humáno géneri pernícies gravis
Adámi véteris crímine cóntigit:
Adámi intégritas et píetas novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum summus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater aúdiit,
Placári pótius sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam sánguine próluit,
Abstérgit máculas; et róseum decus,
Quo fiat símilis prótinus Angelis,
Et regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite póstmodum
Se nullus rétrahat; meta sed última
Tangátur; tríbuet nóbile prǽmium,
Qui cursum Deus ádjuvat.

Nobis propítius sis, Génitor potens,
Ut quos unígenæ sánguine Fílii
Emísti, et plácido Flámine récreas,
Cœli ad cúlmina tránsferas.
Amen.

℣. Redemísti nos Dómine in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Accessístis ad Sion montem, et civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et testaménti novi mediatórem Jesum, et sánguinis aspersiónem mélius loquéntem quam Abel.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus sánguine placári voluísti: concéde, quǽsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris; ut fructu perpétuo lætémur in cœlis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dei Fílium, qui suo nos redémit sánguine, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ira justa Conditóris,
Imbre aquárum víndice,
Criminósum mersit orbem
Noë in arca sóspite:
Mira tandem vis amóris
Lavit orbem sánguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos:
Inque néctaris sapórem
Transiére absýnthia.

Triste prótinus venénum
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia:
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!
O suávitas benígni
Prædicánda péctoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocámus
Ultiónem júdicis,
Tunc loquéntis protegámur
Sánguinis præséntia:
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redémptus laudet orbis
Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux et auctor ínclyte,
Qui tenes beáta regna
Cum Parénte et Spíritu. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Psalmus 2.

Quare fremúerunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Ant. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dñs suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Ant. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos, dicens: Peccávi, tradens sánguinem justum.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos, dicens: Peccávi, tradens sánguinem justum.

℣. Redemísti nos Dómine. ℟. In sánguine tuo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 9. c.

Christus assístens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui

per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis.

℟. Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est: * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. ℣. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus ígitur.

Lectio ii.

Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo: accípiens sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit: et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Móyses sumptum sánguinem respérsit in pópulum: * Et ait: Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum. ℣. Fide celebrávit Pascha et sánguinis effusióne, ne qui vastábat primitíva, tángeret eos. Et.

Lectio iii. Cap. 10. d.

Habéntes ítaque fratres fidúciam in intróitu Sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est, carnem suam, et sacerdótem magnum super domum Dei: accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) et considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis, et bonórum óperum.

℟. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in sánguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum. ℣. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In II. Nocturno.

Ant. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Ant. Videns autem quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a sánguine Justi hujus.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gaúdium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Videns autem quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a sánguine Justi hujus.

Ant. Et respóndens univérsus pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros.

Psalmus 63.

Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Et respóndens univérsus pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros.

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei.
℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 84. in Joannem, cap. 19.

Lectio iv.

Vultis sánguinis Christi audíre virtútem? Redeámus ad ejus exémplum, et priórem typum recordémur, et prístinam Scriptúram narrémus. In Ægýpto, nocte média, Ægýptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperírent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitarétur, quia unus locus continébat univérsos, remédium discretiónis invéntum est. Proínde exémplum mirábile, ut discas in veritáte virtútem. Ira divínæ indignatiónis sperabátur, et domos síngulas mórtifer circuíbat. Quid ígitur Móyses? Occídite, inquit, agnum annículum, et sánguine ejus liníte jánuas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit; non eo quod sanguis est, sed quia Domínici sánguinis per eum demonstrátur exémplum.

℟. In timóre incolátus vestri conversámini, * Sciéntes quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis. ℣. Sed pretióso sánguine, quasi agni immaculáti Christi. Sciéntes.

Lectio v.

Nam sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt, et sermóne, nonnúmquam ad se confugiéntibus homínibus ánima, et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære conféctæ, sed quia rétinent imáginem principálem: ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit: non quia sanguis fuit, sed quia hujus sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes, atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intráre. Nunc ergo si víderit inimícus, non póstibus impósitum sánguinem typi, sed fidélium ore lucéntem sánguinem veritátis Christi, templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam hujus sánguinis scrutári virtútem? Volo. Unde primum cucúrrit inspícias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum cruce procéssit: latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendénte, appróximat miles, latus láncea percússit, et exínde aqua fluxit, et sanguis. Unum baptísmatis sýmbolum, áliud sacra-

ménti. Ideo non ait: Exiit sanguis et aqua; sed éxiit aqua primum et sanguis, quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur.

℟. Empti estis prétio magno: * Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro. ℣. Prétio empti estis: nolíte fíeri servi hóminum. Glorificáte.

Lectio vi.

Latus miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit. Et ego thesaúrum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere sanguis et aqua. Nolo tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mýstica, atque secretális orátio. Dixi baptísmatis sýmbolum et mysteriórum aquam illam, et sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse proláta. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens: De córpore ejus, et de óssibus ejus sumus; latus vidélicet illud signíficans. Nam sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo látere Christus aquam nobis et sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℟. Commúndat caritátem suam Deus in nobis: * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Ant. Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum, et dixit eis: Ecce homo.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt ascéndit semper.

Ant. Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum, et dixit eis: Ecce homo.

Ant. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum: ubi crucifixérunt eum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum: ubi crucifixérunt eum.

Ant. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non aúdiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus

apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu 120. in Joannem.

Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum: hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius?

℟. Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et sánguine. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris. Non in aqua.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Tenebántur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant, sed redémpti sunt a captivitáte. Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit Redémptor, et dedit prétium: fudit sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis quid émerit? Vidéte quid déderit, et inveniétis quid émerit. Sanguis Christi prétium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingráti sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exsúltent, non supérbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. ℣. Remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis. In quo. Glória Patri. In quo.

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Hi qui amícti sunt * stolis albis, qui sunt, et unde venérunt?

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Hi sunt, * qui venérunt de tribulatióne magna; et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et sérviunt ei die, ac nocte.

4. Et ipsi vicérunt * dracónem propter sánguinem Agni, et proptcr testaméntum Verbi sui.

5. Beáti * qui lavant stolas suas in sánguine Agni.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres: Christus assístens póntifex futurórum bonórum, per ámplius, et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Salvéte Christi vúlnera,
Imménsi amóris pígnora,
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis sánguinis.

Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapíllos Indicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos patet gratíssimum
Nostris asýlum méntibus;
Non huc furor minántium
Umquam penétrat hóstium.

Quot Jesus in prætório
Flagélla nudus éxcipit!
Quot scissa pellis úndique
Stillat cruóris gúttulas!

Frontem venústam, proh dolor!
Coróna pungit spínea,
Clavi retúsa cúspide
Pedes manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit
Amans, voléns que spíritum,
Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxsilit.

Ut plena sit redémptio,
Sub torculári stríngitur,
Suíque Jesus ímmemor,
Sibi nil resérvat sánguinis.

Venítc, quotquot críminum
Funésta labes ínficit:
In hoc salútis bálneo
Qui se lavat, mundábitur.

Summi ad Paréntis déxteram
Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit sánguine,
Sanctóque firmat Spíritu.
Amen.

℣. Justificáti in sánguine Christi.
℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

Ad Bened. Ant. Erit sanguis Agni vobis in signum, dicit Dóminus: et vidébo sánguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus sánguine placári voluísti: concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte defcndi in terris; ut fructu perpétuo lætémur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui tuo nos sánguine rcdemísti.

Ad Tertiam.

Ant. Hi sunt.

Capitulum. Fratres: Christus. ut supra. [331]

℟. br. Redemísti nos Dómine * In sánguine tuo. Redemísti. ℣. Ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne. In sánguine. Glória Patri. Redemísti.

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Ad Sextam.

Ant. Ideo sunt.

Capitulum. Hebr. 9.

Si sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. br. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei * Emúndat nos. Sanguis. ℣. Ab omni peccáto. Emúndat nos. Glória Patri. Sanguis.

℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos in sánguine suo.

Ad Nonam.

Ant. Beáti.

Capitulum. Hebr. 9.

Accípiens Móyses sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.

℟. br. Christus diléxit nos, et lavit nos * In sánguine suo. Christus. ℣. Et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo, et Patri. In sánguine. Glória Patri. Christus.

℣. Justificáti in sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

In II. Vesperis.

Ant., Ps., Capit. et Hymn. ut in I., [320] et loco ultimi dic. Ps. 147. Lauda Jerúsalem. 123.

℣. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni. ℟. Quos pretióso sánguine redemísti.

Ad Magnif. Ant. Habébitis autem hunc diem in monuméntum: et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris cultu sempitérno.

Et fit commem. Feriæ occurr.

FESTA MARTII.

Die 5. Martii.

S. Joannis Josephi a Cruce Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis, et patiéntiæ vias cœlésti glória sublimásti: da nobis, quæsumus; ut carne mortificáti, ejus imitémur exémpla, et gaúdiis perfruámur ætérnis. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [94]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Isclæ regni Neápolis in urbe apud Ænáriam ínsulam, paréntibus nobilitáte sánguinis, morúmque probitáte præstántibus,

ortus est Joánnes Joséphus a Cruce. Christiánæ pietátis sémina, quæ in ejus ánimam, supérnis benedictiónibus prævéntam, cum lacte instilláverant, fructus mox ubérrimos attulérunt. Tenérrima adhuc ætáte, nedum a nugis puerílibus abhórruit, sed virtútes excólere cœpit illustrióres, siléntii potíssimum, mortificatiónis, mundi suíque ipsíus abnegatiónis, quas assíduo oratiónis stúdio confovébat. Deíparæ cultum, quem ad óbitum usque in dies auxit, intérea témporis arrípuit, dominicǽque passiónis, et Eucharístiæ mystéria afféctu peculiári prosequebátur. Sancti Petri de Alcántara institútum, quod Joánnes de sancto Bernárdo ex Hispánis Excalceátis, Cleménte nono approbánte, nupérrime in Itáliam invéxerat, divíno affiánte Númine, anno vitæ suæ sextodécimo ampléxus est Italórum primus. Seráphico Patriárcha, fidissimóque ejus alúmno Petro de Alcántara in ipso tyrocínio sibi ad imitándum propósitis, mirum quam perfécte pœniténtiam hujus, et contemplatiónem, humilitátem illíus ac paupertátem, jam tum fúerit assecútus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Tértio vix decúrso a solémni professióne sua anno, Pedemontáni Aliphæ cœnóbii fundatióni destinátur: quod ejus ópera exíguum ádeo evásit, ut altérius, quod olim in Pedróso Extremadúræ sanctus Petrus de Alcántara, cléricus ipse quoque, excitáverat, imáginem simíllimam reférret. Sacerdótio ex obediéntia inaugurátus, disciplínis morálibus, quas numquam perdidícerat, improvíso excúltus visus est. Superiórum vénia, non longe ab eo cœnóbio, sacram erémum exstrúere aggréssus subter excélsi montis dejéctu, ut absolverétur quam citíssime, ligna, lápides, calcem húmeris suis, mordáci loríca contéctis, exportábat; ita ut per calcánea cruor ubértim in terram deflúeret. Fratrum rogátu leges quasdam pro sacro illo recéssu peculiáres cóndidit, dignas, quæ a Sede Apostólica confirmaréntur. Novitiórum regímini præpósitus, eórum ad vitam regulárem compónere mores eo proféctu eníxus est, ut illórum áliqui sanctitátis et miraculórum fama inclarúerint. Verum cum Clemens Papa undécimus sǽculi décimi octávi inítio, fratres Italos Excalceátos ab Hispánis in regno Neápolis sejunxísset, illíque nulla regíminis forma potiréntur, ab eódem Pontífice, obsisténte licet humáni géneris hoste, provínciæ Neapolitánæ, sancti Petri de Alcántara nuncupátæ, erectiónem obtínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Primus novæ istiúsmodi provínciæ Miníster renuntiátus, régimen, quod abdicáverat, sacræ Con-

gregatiónis Episcopórum et Regulárium jussu assúmere coáctus, diffícile relátu est, quot qualésque calúmnias Dei fámulo devoráre opus fúerit, ut Itálicam Excalceatórum fratrum famíliam constabilíret. Rebus compósitis, eo sese totum convértit, ut duplex ille Petri de Alcántara contemplatiónis, et pœniténtiæ spíritus altas inter suos radíces ágeret, quos præclaríssimis virtútum exémplis anteíbat, humilitáte inprímis, rigidáque claustrális disciplínæ custódia. Paupertáte, et abstinéntia enítuit admirábili. Unicum ad nudam carnem sexagínta quátuor annis hábitum adhíbuit, perque vigínti quátuor annos, priscórum Eremicolárum ritu, pane tantum ac frúctibus victitávit, quod edúlii genus ex obediéntia in nauseósum commutávit férculum. Flagéllis aspérrimis, cilíciis, et cruce férrea acútis instrúcta clavículis, corpus suum dilaniábat. Illud étiam de eo fertur, quod crebérrimas inter orándum éxtases passus est, quodque ráptibus, prophetía, miráculis, aliísque hujúsmodi supernaturálibus donis vivens clarúerit. Dénique zelo animárum absúmptus, octogenárius, apopléctico morbo corréptus, tértio Nonas Mártias in ósculo Dómini obdormívit in cœnóbio sanctæ Lúciæ Montis urbis Neápolis anno septingentésimo trigésimo quarto supra millésimum. Eúmdem novis miráculis coruscántem, anno ab illíus decéssu quinquagésimo sexto, Pius sextus Póntifex Máximus beatórum albo recénsuit: et Gregórius Papa décimus sextus solémni ritu Domínica Sanctíssimæ Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére. de Comuni 2. loco. [96] Lect. ix. et commem. Feriæ in Laud.

Die 18. Martii.

S. Gabrielis Archangeli.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [338]; Ps. ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1]

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ sator et redémptor,
Cœ́litum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchaël in ædes
Cœ́litus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrimósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cœlo Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Ingréssus Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem, dixit: Ave grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

Oratio.

Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cœlis: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Christe. ut supra. [334]

In I. Nocturno.

Ant. Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem: intéllige fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur vísio.

Ps. trium Noct. ut in Officio votivo de Ss. Angelis. [217]

Ant. Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me.

Ant. Cumque Gábriel loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 9. e.

Ego Dániel, cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea, et peccáta pópuli mei Israël, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

℟. Cum oráret Dániel, et confiterétur peccáta sua, et peccáta pópuli sui, * Ecce Archángelus Gábriel cito volans tétigit eum in témpore sacrifícii vespertíni. ℣. Cumque prostérneret preces suas in conspéctu Dei sui. Ecce.

Lectio ii.

Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades se-

ptem, et hebdómades sexagínta duæ erunt: et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporum.

℟. Locútus est Gábriel Daniéli, et dixit: Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo. * Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. ℣. Tu autem animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Ego.

Lectio iii.

Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus: et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem, et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una: et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium: et erit in templo abominátio desolatiónis: et usque ad consummatiónem et finem perseverábit desolátio.

℟. Ecce vir Gábriel, quem víderam, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me, et dixit: * Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. ℣. Gábriel, fac me intellígere istam visiónem: et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. Dániel. Glória. Dániel.

In II. Nocturno.

Ant. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

Ant. Et dixit Zacharías ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis.

Ant. Respóndens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. de Laud. Virginis super Missus est.

Lectio iv.

Missus est Angelus Gábriel a Deo. Non árbitror hunc Angelum de minóribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intélligi datur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dícitur: et quia non ab áliquo álio forte excellentióre se (ut ássolet) spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósitum est, A Deo. Vel ídeo dictum est, A Deo, ne cui, vel beatórum spiríituum suum Deus ántequam Vírgini revelásse putétur consílium, excépto dumtáxat Archángelo Gabriéle. Qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excelléntiæ, ut tali et nómine dignus haberétur, et núntio.

℟. Factum est, cum sacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis suæ ante Deum, * Appáruit ei Angelus Gábriel, stans a dextris altáris incénsi. ℣. Cumque ingréssus in templum Dómini incénsum póneret secúndum consuetúdinem sacerdótii sui. Appáruit.

Lectio v.

Nec discórdat nomen a núntio: Dei quippe virtútem Christum, quem mélius nuntiáre decébat, quam hunc, quem símile nomen honórat? Numquid est áliud fortitúdo, quam virtus? Non autem dédecens aut incóngruum videátur, Dóminum et núntium comúni censéri vocábulo: cum símilis in utróque appellatiónis, non sit tamen utriúsque símilis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo vel virtus Dei dícitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatíve, Christus autem étiam substantíve.

℟. Descéndit Gábriel Angelus ad Zacharíam, dicens: * Ne tímeas, quóniam exaudíta est deprecátio tua, et uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem. ℣. Et Zacharías turbátus est videns, et timor írruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne tímeas.

Lectio vi.

Christus Dei virtus et dícitur, et est: qui forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébat, fórtior supervéniens, ipsum suo bráchio debellávit: et sic ei vasa captivitátis poténter erípuit. Angelus vero fortitúdo Dei appellátus est, vel quod hujuscémodi merúerit prærogatívam offícii, quo ejúsdem nuntiáret advéntum virtútis; vel quia Vírginem natúra pávidam, símplicem, verecúndam, ne miráculi novitáte expavésceret, confortáre debéret: quod et fecit, Ne tímeas, ínquiens, María; invenisti enim grátiam apud Deum. Conveniénter ítaque Gábriel ad hoc opus elígitur: imo quia tale illi negótium injúngitur, recte tali nómine designátur.

℟. Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc evangelizáre. * Ecce eris tacens, et non póteris loqui usque in diem quo hæc fiant. ℣. Pro eo quod non credidísti verbis meis, quæ implebúntur témpore suo. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In III. Nocturno.

Ant. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Ant. Gábriel Angelus Maríæ dixit: Ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua.

Ant. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Juliáni Archiepíscopi Toletáni.

Lib. 2. contra Judæos, statim post principium.

Sacraméntum illud septuagínta hebdomadárum de Christi nativitáte Dániel per Angelum dídicit: simíliter et Zacharías, ap-

parénte sibi Angelo, Joánnem fílium de se generándum audívit: et María, Angelo sibi prædicénti Christum ex se nascéndum, et crédidit, et asséнsit. Hæc tria per Angelum dicta, et compléta vidémus. Jam ergo sollícite intuéndum est, utrum Angelus iste, qui Zacharíæ et Maríæ appáruit, ipsi quoque Daniéli illa prædíxerit.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. * Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio, et ait Angelus ei. Ne tímeas.

Lectio viii.

Equidem ipse Dániel in prophetíæ suæ volúmine, quando illa sacraménta hebdomadárum de Christi nativitáte per Angelum futúra cognóvit, sic ipsíus Angeli nomen evidénter expréssit. Dicit enim: Ecce vir Gábriel, quem víderam in princípio, cito volans tétigit me, et dixit: Dániel, animadvérte sermónem, et réliqua quæ ibi commemorántur. Item his tempóribus secúndum Evangélium, Angeli ipsíus nomen miríficum sic invenítur expréssum. Dixit enim idem Angelus Zacharíæ: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

℟. Gaude María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti: * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti, dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permansísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quæ. Glória Patri. Quæ.

Lectio ix. de Feria occurr.; si transferatur post Pascha, legitur sequens

Lectio ix.

Quod étiam de beátæ Maríæ Vírginis partu sic in eódem Evangélio légitur: Missus est, inquit, Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen Vírginis María. Jam ergo manifestum est quod unus idémque Angelus Gábriel fúerit, qui et præfíxa illa témpora Daniéli de Christi nativitáte apéruit, et partum Vírginis præséntem esse monstrávit. Ad tempus ítaque præfinítum occúrrit, et olim a se dicta óperis efficiéntia compléta esse convíncit: et illic fidélis in prophetía hebdomadárum, et hic fidélis per mystérium revelátum. Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ingrésso Zacharía * templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus stans a dextris altáris incénsi.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Ait autem Angelus: * Ne tímeas Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua.

3. Ego sum Gábriel * Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

4. Gábriel Angelus * locútus est Maríæ, dicens: Ecce concípies in

útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

5. Dixit autem María * ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capitulum. Dan. 9. f.

Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres.

Hymnus.

Placáre Christe sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.

Et vos, beáta per novem
Distíncta gyros ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos pastor regat.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Bened. Ant. Gábriel Angelus descéndit ad Zacharíam, et ait illi: Uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem, et multi in nativitáte ejus gaudébunt: ipse enim præíbit ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Oratio.

Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cœlis: Qui vivis.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

Ad Tertiam.

Ant. Ait autem Angelus.

Capitulum. Ecce vir. ut supra.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam.

Ant. Ego sum Gábriel.

Capitulum. Dan. 9. f.

Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt, ut finem accípiat peccátum, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Ant. Dixit autem María.

Capitulum. Dan. 9. g.

Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

In II. Vesperis.

Quando dicendæ sunt, Ant. et Capit. de Laud. ut supra. [338] Ps. ut in I. Vesp. de Com̃. Apost. [1] et ult. loco Ps. 137. Confitébor . . . quóniam. 119.

Hymnus. Christe. [334]

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Archángelus Gábriel ait ad Maríam: Non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus.

Die 22. Martii.

S. Catharinæ Fliscæ Adurnæ Viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi non Virg. [116] præter sequ.

In I. Vesperis.

Capitulum. Cant. 8.

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Hymnus.

Summis ad astra laúdibus
Tollámus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Auget decus Ligúriæ.

Beáta, cujus íntimo
Latére nésciens sinu,
Foris inúndat cáritas,
Totísque membris æstuat.

Menses per anni círculum
Jejúna plures tránsigit,
Solo Angelórum pábulo
Vitam labántem sústinens.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis.

Ant. Pone me ut signáculum super cor tuum: quia fortis est ut mors diléctio: dura sicut inférnus æmulátio, lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

Oratio.

Deus, qui beátam Catharínam, in contemplánda Fílii tui Passióne, divíni amóris igne flagráre fecísti: quǽsumus; ut, ipsa intercedénte, tuæ in nobis flammam caritátis accéndas, et ejúsdem passiónis partícipes dignánter effícias. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ Catharínæ.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus sequens jungitur cum altero Summis ad astra ... labántem sústinens, quoties hic in I. Vesperis recitatus non fuerit.

Hymnus.

Dum mente Christum cóncipit
Membris fluéntem sánguine,
Ardóre pectus íntimo
Sentit repénte córripi.

Hinc sancto amóre saúcia,
Terréna cuncta déspicit,
Advérsa fert alácriter,
Patíque quærit única.

Mox et flagéllis cónterens
Artus rebélles júgiter,
Christi dolórum párticeps
Crebro merétur éffici.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

In I. Noct.. In Quadrag. Lect. Mulíerem fortem. [120]

Post Pasch. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Catharína Genuénsis, paréntibus Jacóbo de Flisco et Francísca de Nigro, antíqua nobilitáte conspícuis, in lucem édita, téneram ætátem inter adúltæ pietátis exercitatiónes exégit. Nam castigándo córpori inténta, vix octénnis in straménto, lignis cápiti pro pulvinári suppósitis, somnum carpébat. Pueríles nugas aversáta, et ab ómnibus mundi delíciis abhórrens, in Christi cruciátibus jugi meditatióne recoléndis tota fuit. Eo stúdio incénsa, in monastérium íngredi expetébat; sed immatúra ætas pium puéllæ desidérium interpellávit. Intérea paréntes invítam Juliáno Adúrno nóbili viro despóndent, a quo tam áspere ac dúriter hábita est, ut per quinquénnium domi luctu tristitiáque tabésceret; donec tǽdio ac mœróre confécta, a prístina severitáte defléxit. Frigescénte autem caritáte, ne ad ulteriórem vitæ licéntiam prorúeret, insígni miseréntis Dei benefício factum est. Cum enim aliquándo ad pii sacerdótis pedes provolúta ejus se précibus commendáret, repentína mutatióne déxteræ Excélsi, ac súbito sancti Spíritus igne corrépta, amóris in se divíni cleméntiam potentiámque admírans et exclámans, fatéri ac prædicáre cœpit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Inde domum revérsa, Christum conspícere sibi visa est, sánguine toto córpore diffluéntem, qua spécie sibi divínitus obláta, in contémptum atque ódium sui vehementer exársit, membra cilício domábat, jejúnium ita cóluit, ut per annos tres et vigínti férias Advéntus et Quadragésimæ transégerit solo Eucharístiæ pábulo refécta, amaríssimo tantum usa potu ad sitim restinguéndam. Producébat oratiónem ad plures horas, tantóque divíni amóris incéndio conflagrábat, ut in corpus quoque ardor

erúmperet. Máxima erga próximum ferebátur caritáte. Infírmis enim in magno nosocomío incredíbili sedulitáte ministrábat, súmptibus liberáliter erogátis. Abjectíssima quæque offícia libénter obíbat, tábida étiam ægrotántium úlcera aliquándo exosculáta. Injúrias, contumélias múlier vere fortis álacri ánimo excépit; assiduísque córporis animíque dolóribus pene confécta, cruciátuum Christi párticeps fuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Propptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Tot tantísque heróicæ fortitúdinis et patiéntiæ probátam experiméntis, atque in agóne christiánæ perfectiónis egrégie méritam, úberi beneficiórum cópia Dóminus cumulávit. In diutúrnas et frequéntes éxtases rapta, et cœléstibus illustratiónibus superúmque apparitiónibus et collóquiis dignáta, arcána Dei intellígere méruit, et fídei mystéria scriptis præclaríssimis confirmáre. Prophetíæ dono cláruit: ábditos animórum sensus perspéxit. Pérditi hóminis conversiónem, et tranquíllam cónjugis mortem, et ætérnam utriúsque beatitúdinem obsecratiónibus a Dómino impetrávit. Anno ígitur ætátis suæ tértio et sexagésimo, extrémo morbo oppréssam, et Christi confíxam cruci, atque ad fontem ætérnæ felicitátis anhelántem, sacra die Exaltatiónis sanctæ Crucis, ex vitæ hujus angóribus Dóminus evocávit. Præclára vero fuérunt de Catharínæ virtútibus Doctórum Sanctorúmque præcónia, Summórum quoque Pontíficum oráculis comprobáta. Cultum illíus immemorábilem asséruit Clemens nonus: Clemens undécimus ejus memóriam Missa et Offício celebrándam concéssit. Clemens vero duodécimus novis fulgéntem miráculis, in sanctárum mulíerum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Noct. Homilia in Evangel. Símile est. de eodem Communi. [125]

In Quadrages. Lect. ix. de Homilia Feriæ occurrentis.

Ad Laudes.

Capitulum. Cant. 8.

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Hymnus.

Turbam jacéntem paúperum,
Quam dirus angor ópprimit,
Ceu membra Christi lánguida,
Matróna clemens cónfovet.

Opes opémque cónferens,
Vilíque fungens múnere,
Perstérnit illis léctulos,
Sordésque purgat sédula.

Quo quisque plagis fœdior,
Huic illa servit prómptior:
Tabem nec horret úlcerum:
Horrére nescit cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Pone me ut signáculum super cor tuum: quia fortis est ut mors diléctio: dura sicut inférnus æmulátio, lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

Oratio.

Deus, qui beátam Catharínam, in contemplánda Fílii tui Passióne, divíni amóris igne flagráre fecísti: quæsumus; ut, ipsa intercedénte, tuæ in nobis flammam caritátis accéndas, et ejúsdem passiónis partícipes dignánter effícias. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ in Quadr.

In II. Vesperis omnia ut in primis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

FESTA APRILIS.

Die 5. Aprilis.

B. Julianæ Cornelionensis Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum [100] præter sequentia.

Oratio.

Deus humílium celsitúdo, qui beátam Vírginem Juliánam ad promovéndum sanctíssimi Sacraménti cultum mirabíliter inflammásti: tríbue, quæsumus; ita nos humilitátis ejus vestígia sectári in terris, ut cum ipsa sublimári mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ in Quadrag.

In I. Nocturno in Quadrag. Lect. De virgínibus. de Comm. 1. loco. [104]

Post Pascha de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Verténte anno Christi millésimo centésimo nonagésimo tértio, nata est beáta Juliána in Retínna húmili pago Leodiénsi paréntibus religióne conspícuis, quibus orbáta quinquénnis sub disciplína religiósa in Cornélii montis ascetério prope Leódium adolévit. In eo adjuvánte Spíritu sancto ita profécit, ut virtútum ómnium culmen attigísse viderétur. Sancti Augustíni régulam, quæ in eódem monastério vigébat, accuráte proféssa ac soróribus suis præpósita, ómnium in se óculos ex austéra sanctáque vivéndi ratióne convértit. Præclára sunt, quæ prodúntur, tum de ipsíus in Deum et próximum amóre, humilitáte, obediéntia, pietáte et abstinéntia, tum de oratiónis stúdio ac cœléstibus charismátibus.

℟. Propter veritátem; et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Dum ad sacram Synáxim accedébat, incredíbili pietátis sensu et grátiæ donis replebátur: sponsum suum cœléstem sub eucharísticis speciébus laténtem frequén-

ter invisébat, prona adorábat, et ómnibus adorándum prædicábat: unde factum est, ut Deus, qui infírma mundi éligit, húmilem vírginem ad promovéndum sanctíssimæ Eucharístiæ cultum mirífice inflammárit. Etenim coram augústo Sacraménto provolúta divínitus intelléxit, instituéndam esse in Ecclésia singulárem Córporis Christi solemnitátem. Quod cum viris piis et doctis declarásset, hi, re diligénter examináta, ipsa adhortánte Juliána, Robértum Leodiénsem epíscopum adduxérunt, ut in sua diœcési hoc festum institúeret: quod póstea Urbánus quartus, ántea Leodiénsis cathedrális archidiáconus, auctoritáte apostólica adprobávit, et ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Mórtuo Leodiénsi antístite Robérto, in multas et graves tribulatiónes devénit Juliána: nam ímpiis factiónibus monastério cum suis soróribus expúlsa, in necessitáte extréma aliquámdiu vixit, donec in Salsiniénse monastérium excépta, ínibi a gravíssimis malis aliquántulum respirávit. Sed turbáta íterum pace ex ingruéntibus bellis et dispérso ipso Salsiniénsi monastério in óppidum Fossæ dedúcta, aliquánto post letháli morbo corrípitur, quo ingravescénte, sacrosánctum Christi Dómini corpus in óppidi ecclésia collegiáta sumpsit in Viáticum speciáli cordis ardóre. Tum in céllulam redux et sacro óleo inúncta, óculis in sanctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum defíxis, anno ætátis suæ sexagésimo sexto pie obdormívit in Dómino. Juliánæ corpus in cœnóbium Villariénse monachórum Cisterciénsium, ut ipsa expetíerat, fuit translátum, ubi miráculis cláruit. ℟. Afferéntur Regi. [108]

In III. Noct. Lect. in Evang. Símile erit regnum. de eodem Comm. 1. loco. [110] In Quadrag. Lect. ix. de Homil. Feriæ et ejus commem. in Laud.

Die 16. Aprilis.

S. Benedicti Josephi Labre

Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [84] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui sanctum Benedíctum Joséphum Confessórem tuum humilitátis stúdio, et paupertátis amóre tibi uni adhærére fecísti: da nobis, ejus suffragántibus méritis, terréna cuncta despícere, et cœléstia semper inquírere. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Justus. de eodem Communi. 1. loco. [86]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

In óppido Améttes Boloniénsis diœcésis in Gállia ex honéstis piissimísque paréntibus ortus est Benedíctus Joséphus Labre. Divína grátia prævéntus, gravem et a nugis aliénam índolem a pueríli ætáte osténdit, et suis frátribus pietáte, obediéntia, solértia in addiscéndis christiánæ doctrínæ ac litterárum rudiméntis

perféctum exémplar præfúlsit. Duodénnis ad pátruum sacerdótem parœ́ciæ præpósitum missus, eruditióne páriter ac virtúte profécit. Hinc caritáte flagrans in próximos, confluéntium egenórum nullum a se discédere sivit inánem, eidémque pátruo sócium indivíduum se adjúnxit in ægrórum solátium, dira lue per loca grassánte, cujus ille víctima occúbuit. Nulli labóri parcens, nec perículo térritus, vilióra quæque obívit offícia ad eórum levándam calamitátem, qui morbo corrépti jacébant, pastórum quoque vices explens in pascéndis grégibus ab eis relíctis, grámine in arvis a se collécto pro pécorum alimónia; ideóque factum est ut sibi ángeli nomen promerúerit. Neque áliter exínde egit apud avúnculum, ubi omníno spléndidum caritátis et mansuetúdinis spécimen édidit, mira patiéntia et benignitáte longo témpore perpéssus singulárem cujúsdam contubernális morositátem, a quo noctu diúque male habebátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Ad austeríssimum vitæ genus jámdiu se appellátum séntiens, rígido jejúnio aut duro tantum pane dies transígere assuéverat, brevem fessis membris quiétem dare super nudos ásseres cum cervicáli ex lígneis fragméntis, flagéllo se cǽdere, plurésque horas flexis ante augustíssimum Eucharístiæ Sacraméntum génibus orándo impéndere. Ratus porro se ad aspérius áliquod cœnobíticum institútum a Deo vocári, ad Trappénses primum se cóntulit, deínde ad Carthusiános, postrémo ad Cisterciénses. Sed ob grácilem córporis hábitum et contráctas ægritúdines a síngulis abíre coáctus fuit; ita disponénte Deo, ut beátus júvenis arctióris sequélæ crucis Christi in médio pópuli spectáculum fíeret mundo, et Angelis, et homínibus. Nam cum ferventióri prece divínum lumen implorásset, intérna claríssima locutióne intelléxit, sectánda sibi fore árdua sancti Aléxii vestígia, durissimámque vitam in sacris peregrinatiónibus traducéndam. Probánte ígitur consciéntiæ suæ moderatóre, annos natus vigínti duos, pia suscépit longíssima itínera; pedes, veste obsoléta, et rudi piléolo tectus, fune præcínctus ac male calceátus, sine pecúnia, rerúmque ómnium inops, obláta tantum stipe víctitans, et saccum déferens onústum saxis, quo peregrinándi labóres sibi gravióres rédderet. Hac ratióne multas Európæ regiónes plúries peragrávit, ubíque sanctióra loca visitándo, numquam vestes immútans, æstum, brumam, imbres pérferens, noctu cubans plerúmque sub dio, declinánsque a trita via et diversóriis ut vitáret perícula, et ánimum libérius in Deum inténderet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dó-

minus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Ubicúmque consísteret mira virtútum relinquébat exémpla, cum sanctitátis fama haud raris prodígiis confirmáta. Séptimo ante óbitum anno Romam repétiit, ibíque cónstitit, etsi quotánnis Lauretánam Beátæ Vírginis ædem, et ália viciniόra sanctuária adíre non prætermíserit. Cœlitem pótius quam viatóris vitam in Urbe ágere visus est. Tecto ut plúrimum carens, lácero eódem induménto perpétuo usus, oléribus herbísque per viam abjéctis vel oblátis analéctis sive e sterquilínio promptis inédiam relevábat, sitim aut exstinguébat aqua, aut acéto vexábat. Sæpe tota nocte orábat in amphitheátro Flávio, tot Mártyrum sánguine consecráto. Máximam vero diéi partem in templis dúcere consuévit vel ante Deíparæ imáginem vel coram sacrosáncta Eucharístia públicæ adoratióni propósita, ibíque immóbilis, ardens, niténti vultu, oculísque in sacram hóstiam defíxis morabátur in contemplatióne ejus, quem diligébat. Inséctis erósus, squalóre óbsitus, quidquid irrisiónum aut injuriárum a plebécula sibi irrogabátur, lætus et constans perferébat. Anno dénique millésimo septingentésimo octogésimo tértio, die décima sexta Aprílis, cum in templo sanctæ Maríæ ad Montes precatióni plures dedísset horas, corréptus delíquio, traductúsque vicínas in ædes benéfici hóminis, sanctíssime ánimam Deo réddidit, trigésimo quinto ætátis anno. Quem virtútibus et miráculis clarum Pius nonus Póntifex Máximus beatórum, novísque fulgéntem signis Leo décimus tértius sanctórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis vult. de Communi unius Mart. extra temp. Pasch. 2. loco. [35] cum ℟℟. de Comm. Conf. non Pont. [91]

Die 24. Aprilis.
S. Boni Latronis Conf.
Duplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [350] Ps. ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1]

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis

recípimus: hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum, allelúja, allelúja.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui justíficas ímpios, te súpplices exorámus: ut nos benígno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit latrónem, ad dignam pœniténtiam próvoces; et illam, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Regem crucifíxum, qui latróni in cruce paradísum donat, * Veníte adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Jesu coróna. [346]

In I. Nocturno.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, et exaudítus est de monte sancto ejus, allelúja.

Psalmi trium Noct. de Com̃. Conf. non Pont. [85]

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Lect. dicuntur de Scriptura occurr.

℟. i. Pósui adjutórium super poténtem, * Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

℟. ii. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília, et exorávit Altíssimum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste invéntus est in número sanctórum. Ipse.

℟. iii. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum: Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace, allelúja.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum, allelúja. ℟. Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 2. de Cruce et Latr. t. 3.

Lectio iv.

Scio et ante me dixísse de latróne, sed habet divérsas intelligéntias Dei sermo. Iste latro de ligno mercátur salútem; hic latro furátur cœléste impérium. Vim facit majestáti, non virtúte própria, sed fide vincens. Ipsíus Dómini vox est, Regnum cœlórum vim pátitur, et violénti dirípiunt illud. In cruce duo latrónes imágo Judæórum et Gentílium. Latro quem pœnitet, imáginem óbtinet pópuli ex Géntibus congregáti, qui prius in erróre ambuláverat, et post hoc veritátem agnóvit. Imáginem vero latro ille óbtinet Judæórum, qui usque in finem persevérat latro. Et usque ad tempus quidem crucis viam malignitátis iérunt: crux autem divísit utrúmque.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit: Latro clamábat de cruce, dicens: Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum, allelúja. ℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et.

Lectio v.

Viam namque cæcitátis et perditiónis, qui non crédidit, ingréssus est: viam autem salútis, qui crédidit, ingréssus est: viam salútis, qui crédidit, adéptus est. In cruce dídicit latro differéntiam viárum, quóniam novit Dóminus viam justórum: via autem impiórum períbit. Et vide Dei justum judícium, ut dicas et tu cum prophéta: Justus es Dómine, et rectum judícium tuum. Propter unum peccátum damnátur Adam, et propter unam fídei vocem latro salvátur. Unum peccátum ejécit illum, et una justítia introdúxit istum; et latro habitátor factus est paradísi. O admiránda rerum matéries! Nec Abrahæ data est per vocem repromíssio paradísi. Hæreditátur quidem per fidem: repromissiónem autem paradísi nemo ante latrónem accépit.

℟. Nemo repromissiónem paradísi ante latrónem accépit, cui Dóminus in cruce dixit: * Hódie mecum eris in paradíso, allelúja, allelúja. ℣. Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Hódie.

Lectio vi.

Iste ergo vidit Salvatórem non super throno regáli, non adorári in templo, non loquéntem de cœlis, non per Angelos disponéntem, sed in pœna sociátum latróni; videt in torméntis, et tamquam in glória adórat; videt in cruce, et rogat quasi in cœlis sedéntem; videt condemnátum, et Regem ínvocat, dicens: Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Crucifíxum vides, et Regem prædicas! In ligno pendére cernis, et cœlórum regna meditáris: O admiránda latrónis convérsio!

℟. O admiránda latrónis convérsio! * Crucifíxum videt, et Regem prædicat, allelúja. ℣. In ligno pendéntem cernit, et cœlórum regna meditátur. Crucifíxum. Glória Patri. Crucifíxum.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo, allelúja.

℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, allelúja. ℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 23. f.

In illo témpore: Unus de his qui pendébant latrónibus, blasphemábat Jesum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetípsum et nos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Serm. 49. de S. Latrone.

Quóniam hódie Evangélii léctio de latróne fecit mentiónem, videámus quis ille latro sit, qui in cruce Dómino constitúto non solum peccatórum suórum véniam conséquitur, sed étiam paradísi amœnitáte donátur; ut qui propter scélera damnátus fúerat ad pœnam, propter fidem trans-

ferrétur ad glóriam; fuerítque illi crux quam pértulit, non tam supplícii damnátio, quam salútis occásio. In cruce enim pósitus in Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum. Et ídeo qui consórtio passiónis útitur, consórtio paradísi condonátur. Beátus enim latro, dum supplícium pátitur, regnum cœléste conséquitur. Ecce reus dícitur, sicut cui damnári illud tempus expetívit. Non enim perveníret ad glóriam, si non contráditus esset ad pœnam. Videámus, inquam, cur tantórum críminum reus tam cito a Salvatóre paradísum promerétur, cum álii multórum témporum lácrimis frequentibúsque jejúniis vix delictórum suórum véniam consequántur.

℟. Iste est beátus latro, qui in cruce pósitus Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum: * Et dum supplícium pátitur, regnum cœléste conséquitur, allel. ℣. Quem Judas Iscariótes in hórtulo paradísi distráxerat, iste in patíbulo confitétur. Et.

Lectio viii.

Magna, fratres, et múltiplex causa est. Primum, quod iste latro devotióne fídei tam repénte mutátus est, ut præséntem pœnam despíceret, ac de futúra véniam precarétur; et magis créderet útile sibi esse de ætérno judício pétere, quam de temporáli supplício postuláre. Reminíscens enim scélerum suórum, et pœnitúdinem gerens, plus íncipit dolére quod sperat, quam sentíre quod pátitur. Pótuit enim, nisi de futúris ámplius cogitásset, qui in Christum semel credíderat, de præsénti magis supplício deprecári. Deínde illud ad grátiam ejus majóris est mériti, quod in Christum in cruce pósitum crédidit, et pássio, quæ áliis scándalum fecit, illi ad fidem profécit. Crucis enim pássio multis scándalum fuit, sicut dicit Apóstolus: Nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judǽis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam. Recte ergo merétur paradísum, qui crucem Christi non putávit esse scándalum, sed virtútem. Dicit enim idem Apóstolus: Ipsis autem vocátis Judǽis atque Græcis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam.

℟. Iste est qui crucem Christi non putávit esse scándalum, sed virtútem; ideóque paradísum merétur: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Iste est qui honoríficat patiéntem, quem Judas pródidit osculántem. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Lectio ix.

Recte plane et Dóminus huic donat paradísum, quia quem Judas Iscariótes in hórtulo paradísi distráxerat, hic in crucis patíbulo confitétur. Mira res! confitétur latro quem discípulus abnegávit. Mira, inquam, res! Latro honoríficat patiéntem, quem Judas pródidit osculántem. Ab hoc pacis blandiménta vendúntur, ab illo crucis vúlnera prædicántur. Ait enim: Meménto mei Dómine, cum véneris in regnum tuum. Hæc est fídei plena devótio, ut, cum de vulnéribus Dómini prófluens sanguis cérnitur, tunc de potestáte ejus vénia postulétur; cum vidétur ejus humílitas, tunc magis timeátur ejus di-

vínitas; cum morti addíctus putátur, tunc Regis illi honorificéntia deferátur. Iste enim fidélis latro non crédidit moritúrum, quem annúntiat regnatúrum; non putat subdéndum ínferis, quem dominatúrum confitétur in cœlo; non arbitrátur eum apud tártarum detinéri, a quo se étiam póstulat liberári. Cernat licet ejus hiántia vúlnera, spectet ipsíus sánguinem profluéntem, Deum tamen credit, quem reum nescit; justum fatétur, quem non méminit peccatórem.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Latro Christum * crucifíxum vidébat, et Regem invocábat, dicens: Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Qui me conféssus * fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, allelúja.

3. Cum conturbáta fúerit * ánima mea Dómine, misericórdiæ memor eris, allelúja, allelúja.

4. Salvum me fecit * Christus Redémptor, qui dixit: Hódie mecum eris in paradíso, allelúja, allelúja, allelúja.

5. Ille qui talis * ad crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recédit ex grátia, allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Is. 59.

Ecce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat: neque aggraváta est auris ejus, ut non exaúdiat.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Hujus benígnus ánnue
Confessiónem nos sequi:
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gaúdium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine, allelúja. ℟. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eum, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus; hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum, allelúja, allelúja.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui justíficas ímpios, te súpplices exorámus: ut nos benígno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit latrónem, ad dignam pœniténtiam próvoces; et illam, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Ant. Qui me conféssus.

Capitulum. Ecce non. [350]

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Amávit.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum, allelúja. ℟. Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Cum conturbáta fúerit.

Capitulum. Is. 58.

Tunc invocábis, et Dóminus exaúdiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum.

℟. br. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Induit. ℣. Et ad portas paradísi coronávit eum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Induit.

℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, allelúja. ℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Ille qui talis.

Capitulum. Is. 38.

Tu autem Dómine eruísti ánimam meam, ut non períret: projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

℟. br. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * Allelúja, allelúja. Hic. ℣. Et misericórdiam a Deo salutári suo. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Hic.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine, allelúja. ℟. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eum, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis. [346]

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Impíetas ímpii non nocébit ei: in quacúmque die convérsus fúerit ab impietáte sua, allelúja, allelúja.

Die 26. Aprilis.

B. M. V. de Bono Consilio.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. ut ad Laudes. [356]
Ps. ut in Festis B. Mariæ V. per annum. [152]

Hymnus. Ave maris. [154]

℣. Ora pro nobis Mater Boni Consílii, allelúja. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Candor est lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula Dei majestátis et imágo bonitátis illíus: et ídeo nihil inquinátum in eam incúrrit, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Genitrícem dilécti Fílii tui matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es: concéde, quǽsumus; ut ejúsdem mónitis júgiter inhæréntes secúndum cor tuum vívere et ad cœléstem pátriam felíciter perveníre valeámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Compl. et per Horas diei in fine Hymn. dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invitat. Sancta María Dei Génitrix Virgo, Mater Boni Consílii * Intercéde pro nobis, allelúja.

Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymnus.

Plaude festívo, pia gens, honóre,
Dum Genestánam veneráris ædem,
Qua Dei magnæ Genitrícis alma
Splendet imágo.

Hæc ubi miram spéciem repénte
Obtulit lætis pópulis vidéndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.

Ipsa tunc ægris áderat, moléstos
Córporis morbos animíque pellens
Longe et ærúmnas Látio imminéntes
Ipsa fugábat.

Virgo, quæ magnis decoráta signis,
Nunc quoque effúlges, míseris juvámen
Affer, et fusis pátiens cliéntum
Annue votis.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Accipe consílium intelléctus, et ne abjícias consílium meum, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V. [155]

℣. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa, allelúja. ℟. Et innumerábilis honéstas per manus illíus, allelúja.

De libro Proverbiórum.

Lectio i. Cap. 2. b.

Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit: consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine, qui pervérsa lóquitur: qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas: qui lætántur cum male fécerint, et exsúltant in rebus péssimis: quorum viæ pervérsæ sunt, et infámes gressus eórum.

℟. Si sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiæ: * Tunc intélliges timórem Dómini, et sciéntiam Dei invénies, allelúja. ℣. Quia Dóminus dat sapiéntiam et ex ore ejus prudéntia et sciéntia. Tunc intélliges.

Lectio ii. Cap. 3. c.

Fili mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium: et erit vita ánimæ tuæ, et grátia faúcibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget: si dormíeris, non timébis: quiésces, et suávis erit somnus tuus. Ne páveas repentíno terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim erit in látere tuo, et custódiet pedem tuum ne capiáris.

℟. Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit: * Consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, allelúja. ℣. Ut eruáris a via mala, et ab hómine qui pervérsa lóquitur. Consílium.

Lectio iii. Cap. 8. b.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum:

arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et ǽquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me dílígo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Beátus homo qui ínvenit sapiéntiam et qui áffluit prudéntia: * Primi et puríssimi fructus ejus, allelúja. ℣. Pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia quæ desideréntur huic non valent comparári. Primi. Glória Patri. Primi.

In II. Nocturno.

Ant. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid, neque pervérsum, allelúja.

℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, allelúja. ℟. Ducam te per sémitas æquitátis, allelúja.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In natali S. Joann. Bapt.

Lectio iv.

Hóminem concépit Elísabeth, hóminem María: sed Elísabeth solum hóminem, María Deum et hóminem. Mira res est, quómodo potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid est ergo intelligéndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hóminem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fémina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admíssus est male suádens. Si primus noster casus fuit, cum fémina concépit corde venéna serpéntis; non mirándum, quod salus nostra facta est, cum fémina concépit in útero carnem Omnipoténtis. Utérque cecíderat sexus, utérque fúerat reparándus. Per mulíerem in intéritum missi erámus, per mulíerem nobis réddita est salus.

℟. Fili custódi legem atque consílium * Et erit vita ánimæ tuæ, et grátia faúcibus tuis, allelúja. ℣. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Et erit.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

De laud. Mariæ ex partu Salvat.

Lectio v.

Quóniam diábolus per serpéntem Evæ loquútus, per Evæ aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Maríam pértulit verbum et cunctis sǽculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejécit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius, hac mundítia generátur. De cœlis médicus tránsiens per Vírginem post tránsitum suum illǽsam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua Matre, quod invénit íntegrum, pótuit non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partu intégritas córporis pótius, quam decrévit, et virgínitas ampliáta est pótius, quam fugáta.

℟. Audi fili mi, et súscipe verba mea * Ut multiplicéntur tibi anni vitæ, allelúja. ℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te per sémitas æquitátis. Ut.

Lectio vi.

Maria quam præclaríssimis tribus bonis sublimétur, auscúlta, salutatiónis angélicæ, benedictiónis divínæ, et plenitúdinis grátiæ. Sic enim eam légitur salutásse: Ave María, grátia plena: benedícta inter mulíeres. Et ut nihil non sublíme esset in hac sanctíssima Vírgine, quam Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre et prodígiis miraculísque claréscerent. Quas inter ea tribus abhinc sǽculis præcípuo honóre cólitur, quæ Paulo secúndo sedénte mirabíliter apparuísse in paríete Ecclésiæ Patrum Ordinis Eremitárum sancti Augustíni in óppido Genestáni Prænestínæ diœcésis, ex pontifíciis diplomátibus et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa sextus præfátis ejúsdem óppidi Cœnobítis Offícium próprium concéssit séptimo Kaléndas Majas, ipso scílicet Apparitiónis die, recitándum, ac deínde illud die, quæ immediáte subséquitur pro ejus recitatióne in pósterum assignáta ad univérsum prædíctum órdinem sub ritu dúplicis majóris exténdit. Leo vero décimus tértius ad augéndum cultum erga beatíssimam Vírginem sub título Matris Boni Consílii novum hoc offícium approbávit.

℟. Auscúlta sermónes meos, et ad elóquia mea inclína aurem tuam: * Ne recédant ab óculis tuis: custódi ea in médio cordis tui, allelúja. ℣. Vita enim sunt inveniéntibus ea, et univérsæ carni sánitas. Ne recédant. Glória. Ne recédant.

In III. Nocturno.

Ant. Via stulti recta in óculis ejus, qui autem sápiens est, audit consília, allelúja.

℣. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, allelúja. ℟. Replens pacem, et salútis fructum, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. 2. super Missus circa finem.

Et nomen, inquit, Vírginis María, quod interpretátum maris stella dícitur. Ipsa namque est nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat. Ipsa, inquam, est præclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis. O quisquis te intélligis in hujus sǽculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre: ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ

fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abýsso, cógita Maríam. In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis, Maríam cógita, Maríam ínvoca. Ipsam sequens, non dévias: ipsam rogans, non despéras: ipsam cógitans, non erras: ipsa tenénte, non córruis: ipsa protegénte non métuis: ipsa duce non fatigáris: ipsa propítia pérvenis, et sic in temetípso experíris quam mérito dictum sit: et nomen Vírginis María.

℟. Fílii audíte me: * Beáti qui custódiant vias meas, allelúja. ℣. Audíte disciplínam et estóte sapiéntes et nolíte abjícere eam. Beáti.

Lectio viii.

Intuére o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis afféctu a nobis volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María: ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Tolle Maríam hanc maris stellam, quid nisi calígo invólvens, umbra mortis, et densíssimæ ténebræ relinquúntur? Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum affectibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. In ómnibus síquidem, et per ómnia próvidens míseris trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem.

℟. Princípium sapiéntiæ timor Dómini: * Et sciéntia sanctórum prudéntia, allelúja. ℣. Per me enim multiplicabúntur dies tui, et addéntur tibi anni vitæ. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exaúdiet útique Matrem Fílius, et exaúdiet Fílium Pater. Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potest ne fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum: felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia quod quærit ínvenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum: nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non consúmpti.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Ego mater * pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. In me grátia * omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis, allelúja.

3. Qui audit me * non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt, allelúja.

4. Da mihi sédium tuárum * assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a fíliis tuis, allelúja.

5. Optávi, * et datus est mihi sensus et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ, allelúja.

Capitulum. Prov. 8. d.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et haúriet salútem a Dómino.

Hymn. O gloriósa vírginum. ut in Festis B. M. V. per annum. [163]

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta, allelúja. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos, allelúja.

Ad Bened. Ant. Beáta Mater et intácta Virgo, Regína mundi, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Genitrícem dilécti Fílii tui matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es: concéde, quǽsumus; ut ejúsdem mónitis júgiter inhæréntes secúndum cor tuum vívere et ad cœléstem pátriam felíciter perveníre valeámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. In me grátia.

Capit. Beátus homo. ut supra.

℟. br. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa, * Allelúja, allelúja. Venérunt. ℣. Et innumerábilis honéstas per manus illíus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Venérunt mihi.

℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, allelúja. ℟. Ducam te per sémitas æquitátis, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Qui audit me.

Capitulum. Prov. 6. c.

Consérva fili mi præcépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ. Liga ea in corde tuo júgiter, et circúmda gútturi tuo.

℟. br. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, * Allelúja, allelúja. Viam. ℣. Ducam te per sémitas æquitátis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Viam sapiéntiæ.

℣. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, allelúja. ℟. Replens pacem, et salútis fructum, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Optávi.

Capitulum. Prov. 23. d.

Præbe fili mi cor tuum mihi et óculi tui vias meas custódiant.

℟. br. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, * Allelúja, allel. Coróna. ℣. Replens pacem, et salútis fructum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Coróna.

℣. Veníte fílii, audíte me, allelúja. ℟. Timórem Dómini docébo vos, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis [351], præter

Ad Magnif. Ant. Felix es sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, magni Consílii Angelus, allelúja.

Die 27. Aprilis.

B. Petri Canisii Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter scqu. (m. t.* v.)

Oratio.

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplis et mónitis errántium corda ad salútem resipíscant, et fidélium mentes in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogat. Beátus vir. 2. loco. [94]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Canísius Noviómagi in Géldria natus est eo ipso anno, quo Luthérus in Germánia, apérta rebellióne, ab Ecclésia descívit, et Ignátius de Loyóla in Hispánia, terréstri milítia abdicáta, ad præliándum prælia Dómini se cóntulit; Deo nimírum portendénte, quos ille posthac adversários, quem sacræ milítiæ ducem esset habitúrus. Colóniæ Agrippínæ, quo studiórum causa concésserat, primus Germanórum Societáti Jesu nomen dedit, et sacerdótio auctus, summo pópuli Coloniénsis cleríque consénsu ad Geórgium Pontíficem Leodiénsium et ad Cárolum quintum augústum advérsus Hermánnum archiepíscopum, qui palam hæresim præ se ferébat, legátus est. Ob præcláram sapiéntiam et explorátum rerum usum a Cardináli Augustáno et a Pontifíciis Legátis magnópere expetítus, semel atque íterum Concílio Tridentíno intérfuit; cujus étiam decréta ex auctoritáte Pii quarti Pontíficis Máximi rite per Germániam promulgánda, et in morem inducénda curávit. A Paulo quarto ad convéntum Petricoviénsem ire jussus, aliísque a Gregório décimo tértio legatiónibus obeúndis adhíbitus, álacri semper et numquam fracto a difficultátibus ánimo, gravíssima religiónis negótia tractánda suscépit, ac vel inter præséntia vitæ discrímina ad éxitum felíciter perdúxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Divínæ glóriæ amplificándæ inténtus, dici vix potest, quot per annos ámplius quadragínta labóres suscéperit, ærumnásque pertúlerit. Cunctis fere Germániæ regiónibus peragrátis, omne hóminum genus salubérrimis institútis públice et privátim excóluit: plurésque urbes atque províncias vel ab hæréseos contagióne defféndit,

vel hǽresi inféctas cathólicæ fídei restítuit. In Ratisbonénsi et in Augustáno convéntu impérii próceres ad jura Ecclésiæ tuénda et mores populórum emendándos excitávit: in Vormatiénsi insolescéntes impietátis magístros ad siléntium adégit. Collégium Germánicum, quod Romæ constitútum fúerat, omni ope provéhere atque amplificáre stúduit; in academíis sacrárum humanarúmque disciplinárum stúdia, miserándum in modum collápsa, instaurávit; contra Centuriatóres Magdeburgénses plura egrégie conscrípsit: et Summam doctrínæ christiánæ, theologórum judício et público usu comprobátam, áliaque ad rudiórum institutiónem aptíssima in vulgus édidit. A sancto Ignátio Germánicæ provínciæ moderándæ præféctus, domos et collégia multis in locis cóndidit, et evangélicos operários in omnem Germániam misit ad erróres stírpitus evelléndos, serendámque pietátem. Quam ob rem hæreticórum málleus et Germániæ apóstolus appellátus, et plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia religiónem datus divínitus putarétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Inter hæc precatióne crebra et assídua rerum supernárum commentatióne Deo se conjúngere sólitus erat: quin étiam noctes sæpe íntegras, perfúsus lácrimis et abdúcto a sénsibus ánimo oratióni dabat. A viris princípibus et a quátuor summis Pontifícibus magno in honóre hábitus, ádeo de se demísse sentiébat, ut se ómnium mínimum et díceret et habéret. Viennénsem episcopátum semel, íterum ac tértio recusávit: nec nisi ægérrime addúci pótuit, ut illíus Ecclésiæ procuratiónem per annum exercéret. Moderatóribus suis obsequentíssimus, parátus erat ad ipsórum nutum ómnia relínquere, aut ággredi, étiam cum valetúdinis et vitæ perículo. Virginitátem, quam adoléscens Deo vóverat, voluntária sui ipsíus coërcitióne perpétuo sepsit. Demum Fribúrgi Helvetiórum, ubi plúrimum pro Dei glória et salúte animárum desudáverat, migrávit ad Deum, duodécimo Caléndas Januárii, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, ætátis suæ séptimo supra septuagésimum. Mórtuo tamquam parénti público cívitas univérsa concúrsu prope incredíbili et multis lácrimis parentávit. Sepúlchrum ejus prodigiórum fama duóbus ámplius sǽculis tota Germánia incláruit: e quibus quátuor rite probátis, Pius nonus Póntifex Máximus strenuíssimo cathólicæ veritátis propugnatóri cœlitum beatórum honóres decrévit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére. de Comm. Conf. non Pontif. 2. loco. [96]

FESTA MAJI.

Dominica I. Maji.

B. M. V. divini Pastoris Matris.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [363], Ps., Cap. et Hymn. ut in Festis B. M. V. per annum [152] præter sequ.

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta, allelúja. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sicut pastor gregem suum pascet, in bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit, allelúja.

Oratio.

Deus qui univérsum mundum ineffábili providéntia regis, atque gubérnas: præsta nobis fámulis tuis; ut intercedénte beáta María semper Vírgine, quæ vígili custódia nos pascit, ab hóstibus defénsi, et fructus tui dulcédine satiáti, ad cœléstem pátriam secúri perducámur. Per Dóminum.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymn. dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invitat. Sancta María divíni Pastóris Mater * Intercéde pro nobis, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Quem terra. [154]

In I. Nocturno.

Ant. Mane surgámus ad víneas, videámus si flóruit vínea, si flores fructus partúriunt, ibi dabo tibi úbera mea, allelúja.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V. [155]

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. et 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesaúros eórum répleam.

℟. Sicut vigilávi super eos, ut evéllerem, et demolírem, et dissipárem, et dispérderem, et afflígerem: * Sic vigilábo super eos, ut ædíficem, et plantem, allelúja. ℣. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excélso. Sic vigilábo.

Lectio ii.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole

constíterant: ante colles ego parturiébar: Adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quando præparábat cœlos áderam: quando certa lege, et gyro vallábat abýssos: quando æthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum: quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos: quando appendébat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens: et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo omni témpore; ludens in orbe terrárum: et delíciæ meæ esse, cum fíliis hóminum. Nunc ergo fílii audíte me: Beáti, qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam.

℟. Anima mea desiderávit te in nocte: * Sed et spíritu meo in præcórdiis meis; de mane vigilábo ad te, allelúja. ℣. Ego dórmio, et cor meum vígilat: vox dilécti mei pulsántis. Sed.

Lectio iii.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et haúriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Sicut vísitat pastor gregem suum in die, * Quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum, allelúja. ℣. Sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis in die nubis, et calíginis. Quando. Glória Patri. Quando.

In II. Nocturno.

Ant. Salvábo gregem meum, et non erit ultra in rapínam, allelúja.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúja. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv.

Ex Serm. in cap. 12. Apoc. ante med.

Amplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis: potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream, múlier inter solem et lunam, María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis, et mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsístit? Mérito quidem admiráris Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et involúcra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

℟. Super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei et non

erat qui requíreret: * Ecce ego requíram oves meas, et visitábo eas, allelúja. ℣. Custodívit illas ab inimícis, et a seductóribus tutávit illas. Ecce ego.

Lectio v.

Ejusd. in Assumpt. B. M. V. in fine.

Jam te Mater misericórdiæ, per ipsum sinceríssimæ tuæ mentis afféctum, tuis jacens provolúta pédibus luna, id est Ecclésia, mediatrícem sibi apud solem justítiæ constitútam, devótis supplicatiónibus interpéllat, ut in lúmine tuo vídeat lumen, et solis grátiam tuo mereátur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus, et ornávit, stolam glóriæ índuens, et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore cœlésti, inníxa super diléctum, delíciis áffluens. Ciba hódie paúperes tuos Dómina, ipsi quoque catélli de micis edant, nec púero Abrahæ tantum, sed et camélis potum tríbuas de superfluénti hýdria tua.

℟. Custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus: * Et in cunctis pópulis per quos transívimus, allelúja. ℣. Posuérunt me custódem in víneis. Et.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio vi.

Serm. 18. de Sanctis in med.

O beáta María áccipe quascúmque exíles, quascúmque méritis tuis impáres gratiárum actiónes, et cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum reconciliatiónis. Sit per te excusábile, quod per te ingérimus fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te beatíssima nostrórum est exspectátio præmiórum. Accipe ínsuper obséquium famulórum tuórum, in hac regióne degéntium, qui in multis, magnísque perículis a te adjúti, in grati ánimi arguméntum, et in memóriam beneficiórum defensiónis, et protectiónis, a Pio séptimo Pontífice Máximo in tui honórem festivitátem hanc sub título divíni Pastóris Matris consecúti sunt, ut fidéles omnes te custódem vigilántem, ac cœléstia pábula suppeditántem cognóscant, ínvocent, et revereántur.

℟. Sub umbra illíus, quem desideráveram sedi: * Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúja. ℣. Quid vidébis in Sunamíte, nisi choros castrórum? Et fructus. Glória Patri. Et fructus.

In III. Nocturno.

Ant. Favus distíllans lábia tua; mel, et lac sub lingua tua, allelúja.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. c.

In illo témpore: Stabat juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía beáti Petri Damiáni.

Ex Serm. 1. in Nat. B. M. V. in fine.

Virgo Dei Génitrix, cujus pulchritúdinem sol, et luna mirántur, súbveni Dómina clamántibus ad te júgiter: revértere, revértere, Sunamítis, revértere, revértere, ut intueámur te. Tu benedícta, et superbenedícta, revértere primo per natúram. Numquid quia ita deificáta, ídeo nostræ humanitátis oblíta es? Nequáquam Dómina: scis in quo discrímine nos relíqueris, ubi jáceant, quantum delínquant servi tui: non enim cónvenit tantæ misericórdiæ, tantam misériam oblivísci, quia etsi súbtrahit glória, révocat natúra: non enim ita memoráris justítiæ Dei solíus, ut misericórdiam non hábeas, neque ita es impassíbilis, ut non sis compassíbilis. Natúram nostram habes, non áliam, et justum est, ut de rore tantæ pietátis diffúsius infundámur.

℟. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília: * Donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ, allelúja. ℣. Ego diléctо meo, et ad me convérsio ejus. Donec.

Lectio viii.

Revértere secúndo per poténtiam. Fecit in te magna qui potens est, et data est tibi omnis potéstas in cœlo, et in terra. Nil tibi impossíbile, cui possíbile est desperátos in spem beatitúdinis releváre. Quómodo enim illa potéstas tuæ poténtiæ póterit obviáre, quæ de carne tua carnis suscépit oríginem? Accédis enim ante illum aúreum humánæ reconciliatiónis altáre non solum rogans, sed ímperans, Dómina, non ancílla. Móveat te natúra, poténtia móveat; quia quanto poténtior, tanto misericórdior esse debes. Potestáti enim cedit ad glóriam, injúrias ulcísci nolle, cum possit. Revértere tértio per amórem. Scio Dómina, quia benigníssima es, et amas nos amóre invincíbili, quos in te, et per te Fílius tuus, et Deus tuus summa dilectióne diléxit. Quis scit quóties refrígeres iram júdicis, cum justítiæ virtus a præséntia deitátis egréditur.

℟. Congregábo oves de terris, et indúcam eas in terram suam: * Et pascam eas in móntibus Israël: * In rivis, et in cunctis sédibus terræ, allelúja. ℣. Ego pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam. Et. Glória Patri. In rivis.

Lectio ix.

Revértere quarto per singularitátem. In mánibus tuis sunt thesaúri miseratiónum Dómini, et sola elécta es, cui grátia concéditur. Absit, ut cesset manus tua, cum occasiónem quæras salvándi míseros, et misericórdiam effundéndi; neque enim tua glória minúitur, sed augétur, cum pœniténtes ad véniam justificáti, ad glóriam assumúntur. Revértere ergo Sunamítis, idest, despécta, cujus ánimam pertransívit gládius, quæ fabri uxor appelláta fuísti. Ad quid? Ut intueámur. Summa glória est post Deum te vidére, adhærére tibi, et in tuæ protectiónis munímine demorári. Audi nos, nam et Fílius nihil negans honórat te, qui est Deus benedíctus in sǽcula sæculórum.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Sonet vox tua * in aúribus meis, vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Diléctus meus * descéndit in hortum, ut pascátur in hortis, et lília cólligat, allelúja.

3. Veni dilécte mi, * egrediámur in agrum, commorémur in villis, allelúja.

4. Fons hortórum, * púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano, allelúja.

5. In portis nostris * ómnia poma nova, et vétera, dilécte mi, servávi tibi, allelúja.

Capitulum. Ab inítio. [163]

Hymnus. O gloriósa. ibid.

℣. Pulchra es, et decóra fília Jerúsalem, allelúja. ℟. Terríbilis ut castrórum ácies ordináta, allelúja.

Ad Bened. Ant. Indica mihi, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum, allelúja.

Oratio.

Deus qui univérsum mundum ineffábili providéntia regis, atque gubérnas: præsta nobis fámulis tuis; ut intercedénte beáta María semper Vírgine, quæ vígili custódia nos pascit, ab hóstibus defénsi, et fructus tui dulcédine satiáti, ad cœléstem pátriam secúri perducámur. Per Dóminum.

Ad Horas.

Ant. sumuntur ex Laud. ut supra. Cap. et ℟℟. ut in festis B. M. V. [163]

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [359], præter: ℣. Per te salútem hauriámus Virgo María, allelúja. ℟. Ex caritáte et passióne Christi Fílii tui, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua, allelúja.

Die 6. Maji.

S. Joannis Damasceni Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ad cultum sacrárum imáginum ab hæreticórum impietáte vindicándum, beátum Joánnem Confessórem tuum admirábili spíritus fortitúdine decorásti: concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; imáginem tuam in nobis impréssam advérsus insídias inimicórum ómnium sédulo custodíre. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes, a loco nativitátis Damascénus nuncupátus, nobílibus et cathólicis paréntibus ortus, tum a patre tum a Cosma mónacho humánas et divínas lítteras fuit edóctus et post patris óbitum a Saracenórum príncipe rebus públicis administrándis Damásci præpósitus. Quo in múnere tanta se gessit prudéntia et justítia, ut ab ipsis infidélibus in summo haberétur honóre. Eo jam témpore nefáriam Leónis Isaúrici hæ-

resim advérsus cultum sacrárum imáginum sæviéntem tum públicis sermónibus, tum éditis libris, cálamo véluti ense dímicans fórtiter impugnávit multósque a pestífero erróre præservávit aut ad cathólicam fidem redúxit. Quare Leo imperátor veheménter irátus, eúmdem apud Damásci príncipem fictis lítteris, tamquam de prodénda civitáte secum agéntem, ita accúsat, ut bárbari illíus jussu déxtera manus Dei viro amputáta fúerit. Adfuit tamen prompta innocéntiæ vindex Deípara Virgo, ante cujus imáginem cum suam ejúsque causam ágeret Joánnes obdormíscens ab ea visus est monéri de manu sibi réddita, quam mox evígilans reápse bráchio unítam, íntegram et sanam conspéxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum:* Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Mundi pertæsus, et ópibus in paúperes distribútis, ad magístrum Cosmam in sancti Sabæ Lauram prope Hierosólymam se recépit, ibíque perfectiónis christiánæ ápicem attíngere cúpiens, humilitátis et obediéntiæ præsértim spléndida céteris mónachis dedit exémpla. A præsule Damáscum missus, ut ibi ántea véluti impérii culmen tenúerat, sportas própriis mánibus textas duplo plus sólito (juxta illíus jussum) prétio vénderet, vulgi ludíbria et risus ávide sibi coémit. Abjectíssima cœnóbii múnia majóri alacritáte, quam céteri hómines summos honóres, tamquam sibi própria vindicábat. Obediéntiam ádeo cóluit, ut ab eo qui præerat, numquam causam præcépti quamvis árdui ac insóliti, quæsíerit. Sacrum presbyterátus órdinem nónnisi eádem obediéntia astríctus rite ab Hierosolymitáno Patriárcha suscépit. Quum autem príncipum iconomachórum ímpias doctrínas impugnáre non cessáret, várias novásque insectatiónes ab eórum ódio, étiam in monastério degens, júgiter passus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Majóra tamen Joánnes præstitit pro Dei glória et Ecclésiæ increménto multis et doctíssimis quos édidit libris. Græcórum Patrum doctrínas de síngulis cathólicæ fídei capítibus in unum collégit opus, quod de orthodóxa fide inscrípsit, ea ferme méthodo, quam póstea secúti sunt máximi Ecclésiæ Doctóres médii ævi. Byzantíni imperatóris arrogántiæ de rebus fídei decernéntis, forti se oppósuit ánimo, docens non esse penes imperatóres potestátem, leges in Ecclésia feréndi, cum Deus eídem præsides déderit Apóstolos, non imperatóres: Ecclésiæ régimen spectáre ad pastóres et doctóres; ejúsmodi invasiónem esse latrocínium. Príncipem vero Apostolórum disértis verbis appéllat cólu-

men ecclesiárum, orbis terrárum magístrum, infráctam petram, Ecclésiæ toto mundo diffúsæ moderatórem. Tandem plenus diérum et meritórum circa annum septingentésimum quinquagésimum quartum ad cœlos migrávit, cujus offícium et Missam Leo décimus tértius Póntifex Máximus Congregatióni Sanctíssimi Redemptóris benígne concéssit.

℞. Iste homo. [89]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore factum est et in álio Sábbato, ut intráret Jesus in synagógam, ut docéret: et erat ibi homo et manus ejus déxtera erat árida. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi Epíscopi.

Serm. 32.

In hoc hómine ómnium hóminum imágo figurátur, in hoc géritur cura cunctórum, in hoc universórum sánitas diu exspectáta reparátur. Arúerat enim manus hóminis magis stupóre fídei, quam siccitáte nervórum, et plus culpa consciéntiæ, quam debilitáte carnáli. Antíqua ista nimis erat, et quæ in ipso mundi princípio contígerat ægritúdo; nec arte hóminis aut benefício póterat hæc curári, quæ Dei fúerat indignatióne contrácta: tetígerat vétita, incconcéssa præsúmpserat, cum se ad árborem sciéndi bonum malúmque porréxerat, auctóre indigébat, non qui malágma impóneret, sed qui posset illátam relaxáre senténtiam, et ignoscéndo resólvere quod religáverat indignándo.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

In hoc hómine nostræ tantum géritur umbra sanitátis; perfécta autem salus nobis reservátur in Christo: quia tunc aríditas nostræ manus miseránda dissólvitur, cum cruóre perfúnditur Domínicæ passiónis, cum in illo vitáli ligno crucis exténditur, cum carpit fructuósam de dolóre virtútem, cum totam árborem salútis ampléctitur, cum clavis Dómini corpus afflígitur, quo numquam ad árborem concupiscéntiæ et áridæ rédeat voluptátis. Et ait hómini habénti manum áridam: Surge in médium, proféssor debilitátis própriæ, supérnæ pietátis exáctor, testis divínæ virtútis, Judáicæ incredulitátis assértor, surge in médium: ut quos non compúngit virtus tanta signórum, quos non ópera tantæ salútis inclínant, vel debilitátis tantæ miserátio constríngat et mítiget.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Dixit hómini: Exténde manum tuam; et exténdit et restitúta est manus illíus. Exténde manum tuam: jussióne sólvitur, quæ fúerat jussióne convíncta. Exténde manum tuam. Agnóvit pœna júdicem, opus Deum, indulgéntia pródidit conditórem. Oráte fratres, ut sola synagóga tali debilitáte fuscétur, nec sit in Ecclésia, cujus manum arefáciat cupíditas, cóntrahat avarítia, rapína debílitet, tenácitas ægrótam constríngat; sed si accíderit id ipsum, aúdiat Dóminum et cito eam in ópere pietátis exténdat, reláxet, et in misericórdia, in eleemósynis pórrigat. Sanári nescit, qui nescit paúperi fœnerári.

Te Deum laudámus. 15.

Die 11. Maji.

S. Francisci de Hieronymo Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Francíscum ad animárum salútem exímium verbi tui præcónem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde: ut legis tuæ mandáta et júgiter scrutémur in corde, et fidéliter opéribus exsequámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogat. Justus si morte. de Communi 1. loco. [86]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Francíscus de Hierónymo, in Tarentíni agri óppido, cui Cryptaléæ nomen, honésto loco natus, pia paréntum cura institútus, ac cœli benedictióne prævéntus, puerítiam egit innocentíssimis móribus præstántem, et futúræ sanctitátis indíciis conspícuam. Duodécimo ætátis anno in quorúmdam evangelicórum operariórum contubérnium admíssus, in catechizándis rúdibus adhuc adoléscens diligéntem óperam pósuit, et apostólico ministério, ad quod Deus illum destináverat, jam tum prolúdere visus est. Theológica stúdia Neápoli aggréssus, et sacerdótio initiátus, ita vitæ suæ ratiónes ad evangélica consília accommodávit, ut sacerdótis sancti nomen adéptus fúerit. Societátem Jesu ingréssus, jactis in tirocínio religiósæ perfectiónis, ardentíssimæ in Deum et próximos caritátis, insígnis patiéntiæ, aliarúmque virtútum fundaméntis, quæ majus in dies síngulos increméntum accipiébant, theologíæ currículum confécit, et solémni quátuor votórum professióne sese obstríngens, exímium reguláris observántiæ exémplar evásit. Pro sacra ad Japónes expeditióne, quam martýrii cúpidus in votis hábuit, Neápoli reténtus, præfectúram Missiónum jussu præsulum accépit: quod non sine Dei númine factum evéntus comprobávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Etsi enim córpore erat grácili, neque satis firma valetúdine,

ac prætérea carnem assíduis jejúniis, vigíliis, verberibúsque macerábat, tamen tot ónera in se suscípiens, quot feréndis plures simul vix pares essent, incredíbile dictu est, quanta pro glória Dei, quam único quærébat, égerit, non solum Neápoli, sed in áliis quoque ejúsdem regni províinciis: quot labóres et ærúmnas túlerit, quanto cum fructu in agro domínico excoléndo plus quam quadragínta annis desudáverit. Frequéntes et sæpius plures eódem die habébat conciónes per vicos, cómpita et platéas, ad carcéribus deténtos, ad régiis trirémibus mancipátos, ad mílites, contra circulatóres impudéntes, contra públicos quosvis peccatóres, contra famæ prostitútæ mulíerculas. Accedébant mirabília signa, treménda divínæ ultiónis advérsus pervicáces documénta, scrutátio córdium, prædíctio rerum futurárum, ejus córporis divérsis in locis replicátio, grátia sanitátum, annóna divínitus multiplicáta, vox étiam ex ore meretrícis súbita morte corréptæ extórta, quæ se apud ínferos esse palam denuntiávit. Ex quo fiébat vix ut umquam e superióri loco ad pópulum díceret, quin insígnem áliquem peccatórem Christo lucrifáceret. Intérdum étiam decem, nonnúmquam quíndecim meretrículæ simul, sua crímina defléntes in concióne, ad pœniténtiam confugérunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Assídua ejus ópera fuit in ægrótis inviséndis, in moribúndis ad mortem rite præparándis, in concórdia animórum dissidéntium conciliánda, in paupéribus ope ac solátio sublevándis. Communiónem, quam dicunt generálem, síngulis cujúslibet mensis tértiis diébus Domínicis usque ádeo promóvit, ut sæpe quíndecim míllia fidélium, aliquándo vigínti míllia, aut eo ámplius, ad Eucharísticam mensam convénerint. Exercítiis spirituálibus ex sancti Ignátii institutóris præscrípto, sacerdótum cœtus, virórum religiosórum et vírginum Deo devotárum monastéria, puellárum cœnóbia, studéntium júvenum collégia et seminária, atque omne hóminum genus mirífice excóluit. Gravíssimas difficultátes et moléstias, quas illi dæmon excitábat, invícta patiéntia superávit: nec semel maxíllam percutiéntibus submísso ánimo álteram præbuit: quin et acerbíssimos dolóres bráchio captívi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre inflíctos signo crucis repénte cessáre fecit, hominémque ad christiánam religiónem addúxit. Demum in cœlum a Deo evocátus, plácide efflávit ánimam in Neapolitána professórum domo, die undécima Maji, anno millésimo septingentésimo décimo sexto, ætátis vero suæ septuagésimo quarto. Quem méritis ac miráculis clarum Pius séptimus Póntifex Máximus in beatórum númerum rétulit. Novis autem signis a Deo illustrátum, præsértim in pátria, iísque rite probátis, Gregórius décimus sextus solémni ritu

in festo sanctíssimæ Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono in sanctórum album adnumerávit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. de eodem Com. 1. loco. [91]

Die 13. Maji.

S. Peregrini Latiosi Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beáto Peregríno Angelum cómitem, magístram Deíparam, Jesum tetri úlceris médicum mire dedísti: da per mérita ipsíus, obsecrámus; ut sanctum Angelum, Vírginem, Salvatórem singuláriter amémus in terris, et collaudémus in cœlis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Peregrínus Forolívii ex nóbili Latiosórum família ortus, sanctíssimæ Vírgini Deíparæ devótus quadam die in ecclésia cathedráli ante illíus imáginem diútius orans et petens, ut vias suas dirígeret, eam pretiósis véstibus indútam sibi, ut ad servos suos se conférret, præcipiéntem audívit. Quare adoléscens, Angelo cómite Senas proféctus, Prióri Servórum visiónem mandatúmque Vírginis expósuit, ac récipi humíliter postulávit. In receptióne splendóre quodam cœlésti, quo futúra sánctitas ejus præmonstrabátur, caput illíus circumfúlsit. Trigínta annos natus Forolívium remíssus, ubi diu labóribus, vigíliis, jejúniis, oratiónibus exércitam vitam duxit. Numquam (mirándum!) per annos trigínta sedére visus, at si quando somno aut lassitúdine victus stare non posset, saxo pro sede utebátur. Numquam in lecto neque infírmus decúbuit, noctes fere omnes insómnes in oratiónibus et piis meditatiónibus dúcere sólitus. Nulla die consciéntiæ exámine et sacramentáli confessióne prætermíssis peccáta lácrimis étiam exterióribus deflébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Admirábili fuit patiéntia. Nam cum crus ex cancri morbo intumuísset, atque putrédine ádeo esset inféctum, ut fœtórem ómnibus inférret, sic tamen absque omni querimónia semper fuit, ut cives illum álterum Job appellárent. Cum autem crus illud medicórum consílio amputándum esset, Peregrínus nocte præcedénte solus ex loco, in quo jacébat, surgens et reptans, ut póterat, in capítulum venit, ibíque ante crucifíxi imáginem (quæ adhuc manet, et magnam habet apud Foroliviénses veneratiónem) veheméntius orans et obdormíscens, Christum de cruce descendéntem, et crus tangéntem vidit. Expergefáctus ita crus sanátum sensit, ac si numquam túmidum, ulcerátum, putri-

dúmve fuísset. Médici vero mane, ut crus secárent, adveniéntes, cum illud sanum vidíssent, stupóre affécti domum, tanto miráculo per urbem divulgáto, regréssi sunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Peregrínus piis labóribus ac ætáte conféctus (erat enim octogenárius) brevi febre corréptus, Kaléndis Maji anno salútis millésimo trecentésimo quadragésimo quinto migrávit ad Christum. Ejus ánimam beáto Philíppo órdinis Servórum beátæ Maríæ Vírginis, qui, ut ipse religiónem ingrederétur, dux fúerat, et beáto Francísco Senénsi ejúsdem órdinis comitántibus a virgínibus in cœlum deférri visam, memóriæ próditum est. Multa post mortem mirácula sanctitátem ipsíus declarárunt. In quibus cæcus, Peregríno manum ex féretro óculis illíus admovénte, lumen recépit. Múlier étiam multis obséssa dæmónibus ad sacrum corpus ipsíus perdúcta, liberáta est. Quidam ex árbore procéra in terram delápsus Peregríni nómine invocáto sine ulla læsióne repértus fuit. Ad cujus túmulum Kaléndis Maji non tantum cívitas Foroliviénsis, sed finítimi pópuli quotánnis ad illum venerándum conflúere, vótaque ei nuncupáre solent. Paulus quintus Summus Póntifex anno millésimo sexcentésimo nono concéssit, ut Offícium divínum in toto Servórum órdine recitári posset. Benedíctus vero décimus tértius anno reparátæ salútis millésimo septingentésimo vigésimo sexto eum inter sanctos cœlites ritu solémni recénsuit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abbat. 1. loco. [97]

Die 15. Maji.

S. Isidori Agricolæ, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Da nobis, quǽsumus miséricors Deus: beáto Isidóro Agrícola, Confessóre tuo intercedénte, supérbe non sápere; sed ejus méritis et exémplis plácita tibi semper humilitáte deservíre. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Isidórus Agrícola prope Matrítum Hispániæ urbem, in qua natus fúerat, mercéde coléndis agris condúctus, brevi magnárum sibi virtútum eo in exercítio ubérrimam ségetem parávit. Admirábilis enim Christi ac sanctórum imitátor, numquam ad opus mane se conferébat, nisi prius Dei regnum studióse quǽreret, ecclesiásque in ipsíus ac Deíparæ honórem dicátas visitáret. Quare cum illíus moram agri dóminus gráviter ferret, atque ex editióre loco quadam die, ut eum libérius increpáret, Agrícolam operirétur, binos Angelos cándida veste dúplici boum jugo arántes, medióm-

que inter illos Isidórum conspéxit. Quo miráculo vulgáto, magno deínceps honóri tam apud herum quam apud céteros hómines habéri cœpit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Caritáte in paúperes ádeo flagrávit, ut mercédem quam labóribus parábat, egéntibus erogáret. Quin étiam cum aliquándo ad commúne cum réliquis confrátribus prándium plúrimos paúperes adduxísset, nihílque áliud, prándio scílicet finíto, quam pulménti partem sibi reservátam reperísset, illam vir Dei, fide singulári fretus, ita distríbuit, ut admirabíliter aucta iis ómnibus aléndis saturandísque suffíceret. Illud étiam inter cétera mirándum, quod per æstívos calóres ad exstinguéndam in agro sitim, aquæ potum hero flagitánte, cum núllibi scatéret, Isidórus stímulo quem gerébat, humo percússa, úberem ex ea et perénnem ad hæc usque témpora fontem elícuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Igitur sanctitáte clarus, cum ad últimam senectútem pervenísset, obdormívit in Dómino, et in cœmetério sancti Andréæ sepúltus, támdiu ibi jácuit, quoad cives de ipsíus córpore honéstius in ecclésia collocándo divínitus móniti, illud in lóculo íntegrum atque ádeo incorrúptum invenérunt, ut ex eo suavíssimus odor, qui hac étiam tempestáte perdúrat, effláret. Sacrum corpus in ecclésiam translátum, et in editióre loco situm, máximis Deus miráculis illustrávit. Quorum beneficéntiam non semel tam ipsa Matríti cívitas, quam étiam cétera Hispániæ loca, ope ipsíus imploráta, persensérunt. Quem postrémo post annos fere quadringéntos fama sanctitátis ac miráculis illústrem, Gregórius décimus quintus in sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 80. in Joannem.

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei, et hóminum homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána

natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Ego sum, inquit, vitis vera: et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait: Ego, et Pater unum sumus; et ipse agrícola est: nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat: sed, qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse, et Pater unum sunt: et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudámus. 15.

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. Temp. Pasch. [38] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova Ecclésiam tuam martýrii coróna decorásti: da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre; ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sǽculo toleráre. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Nepomúci Bohémiæ óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúræ sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátæ Vírginis ope, cui natum

paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cœléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiónes puerítiam egit; nam ecclésiam frequénter adíre, ac sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitátem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, philosophíæ, theologíæ, sacrorúmque cánonum magistérium et laúream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánæ ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wencesláo quarto prædicándi provínciam suscépit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit dignitátes, Dei servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Régiis illum eleemósynis in paúperes erogándis præféctum, Joánna regína consciéntiæ sibi moderatórem ascívit. Cum autem Wenceslàus ab offício institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ autem cónjugis obtestatiónes et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli judício sacerdóti crédita regínæ arcána sibi a Joánne panderéntur. At Dei minister blandítiis primum, torméntis deínde et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab exsecrándo propósito nec humána nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátæ Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem, cœléste præsídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis rex e fenéstra conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres minásque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen Pragam intérfluens noctu dejéctus, illústrem martýrii corónam est consecútus.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Sacrílegum fácinus clam patrátum, et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit.

Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes et discurréntes apparuérunt. Quamóbrem ex aréna postrídie mane corpus elátum, canónici deínde, regis iram nihil timéntes, in metropolitánam ecclésiam solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invícti sacerdótis memória miráculis, et máxima fidélium, eórum præcípue qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est: quæ sexto post anno judícibus a sede apostólica delegátis exhíbita, novo prodígio repénte intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque aliísque signis rite probátis, Benedíctus décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Mártii, anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. [44]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth., can. 10. post med.

Dóminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto aúrium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Nolíte timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cœlis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros. Te Deum laudámus. 15.

Aliud Officium
S. Joannis Nepomuceni Mart.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. [377]; Ps. ut in I. Vesp. de Communi Apost. [1]

Hymnus.

Invíctus heros Núminis,
Mergéndus unda flúminis,
Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio.

Hinc rex minátur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera,
Manus ligántur fúnibus,
Artus cremántur ígnibus.

Sed hæc Joánnes déspicit,
Nec regis iram réspicit,
Secréta non vult pándere,
Horret sigíllum frángere.

Stat mutus agnus ínnocens,
Nil de tegéndis próferens:
Stat; dumque rex nil élicit,
E ponte justum déjicit.

Præceps ab alto stérnitur,
Undis profúndis mérgitur:
Mersum sed applaudéntibus
Undæ salútant ígnibus.

Stellæ natant in flúmine,
Illi paréntant lúmine,
Docétque cœli cláritas
Quæ sit Joánnis cáritas.

Da sempitérna Trínitas,
Ut in bono sit fírmitas:
Aut lacrimárum flúmina
Mergant cadéntum crímina.
Amen.

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est, allelúja. ℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam: et in ipsa laudábo eum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclésiam tuam martýrii coróna decorásti: da, ut ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiam ponéntes, beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Exsúltent in Dómino sancti * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

In profúnda noctis umbra
Et gravi calígine
Lustrat ædem flamma munda,
Sic jubénte Númine.

Nocte náscitur Joánnes,
Astra cœlo dévolant:
Nocte mérgitur Joánnes,
Astra funus ápparant.

Hinc cor ejus igne flagrans
Fortis urit cáritas:
Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitas.

Nunc amóre cor bonórum
Ad salútem pértrahit:
Nunc timóre cor malórum
A gehénna rétrahit.

Paúperes solátur ære,
Derelíctis súbvenit:
Non sinit justos jacére:
Damna famæ præpedit.

Per Joánnis sanctitátem,
O beáta Trínitas,
Méntibus da puritátem,
Corde regnet cáritas. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Erit lumen Israël in igne; et sanctus ejus in flamma, allelúja.

Ps. trium Nocturnorum de Comm. unius Mart. [39]

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est, allelúja. ℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum, allelúja.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 21. c.

Stultus a fenéstra respíciet in domum: vir autem erudítus foris stabit. Stultítia hóminis auscultáre per óstium: et prudens gravábitur contumélia. Lábia imprudéntium stulta narrábunt: verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit ímpius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et in ómnibus odiétur: et qui cum eo mánserit, odiósus erit: tácitus et sensátus honorábitur.

℟. Metuébat rex Joánnem, * Sciens eum virum justum et sanctum, allelúja. ℣. Et custodiébat eum, et audíto eo multa faciébat, et libénter eum audiébat. Sciens.

Lectio ii. Cap. 28. c.

Flagélli plaga livórem facit: plaga autem linguæ commínuet ossa. Multi cecidérunt in ore gládii, sed non sic quasi qui interiérunt per linguam suam. Beátus qui tectus est a lingua nequam, qui in iracúndiam illíus non transívit, et qui non attráxit jugum illíus, et in vínculis ejus non est ligátus: jugum enim illíus, jugum férreum est: et vínculum illíus, vínculum æreum est. Mors illíus, mors nequíssima: et útilis pótius inférnus quam illa.

℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus: in pace et in æquitáte ambulávit mecum: * Et multos avértit ab iniquitáte, allelúja. ℣. Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus. Et.

Lectio iii.

Perseverántia illíus non permanébit, sed obtinébit vias injustórum: et in flamma sua non combúret justos. Qui relínquunt Deum, íncident in illam, et exardébit in

illis, et non exstinguétur, et immittétur in illos quasi leo, et quasi pardus lædet illos. Sepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia, et seras. Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et frenos ori tuo rectos: et atténde ne forte labáris in lingua, et cadas in conspéctu inimicórum insidiántium tibi, et sit casus tuus insanábilis in mortem.

℟. Sepívi aures meas spinis, * Et ori meo feci óstia et seras, allelúja. ℣. Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Non quæsívit a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris, allelúja.

℣. Pone Dómine custódiam ori meo, allelúja. ℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis, allelúja.

Lect. ut in præcedenti Officio ejusdem Sancti. [371]

℟. iv. Instans oratióni et ministério verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto, allelúja. ℣. Et apponebátur multa turba Dómino. Quia.

℟. v. Dispérsit, dedit paupéribus: * Justítia ejus manet in sæculum sæculi, allelúja. ℣. Beátus qui intélligit super egénum et paúperem. Justítia.

℟. vi. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi: * Propter quod vigiláte, allelúja. ℣. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter. Glória Patri. Propter.

In III. Nocturno.

Ant. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas, allelúja.

℣. Dixi: Custódiam vias meas, allelúja. ℟. Ut non delínquam in lingua mea, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homilia 6.

Dimíssis Joánis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus. Quid exístis in desértum vidére? arúndinem vento agitátam? Quod vídélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur. Si enim ab humáno ore aura favóris fláverit, hilaréscit et extóllitur: sed si inde ventus detractiónis erúperit, unde aura laudis veniébat, mox hunc quasi in partem álteram ad vim furóris inclínat.

℟. Cum corriperétur ab illo de ómnibus malis quæ fecit rex, adjécit et hoc: * Et inclúsit Joánnem in cárcere, allelúja. ℣. Labóro us-

que ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligátum. Et.

Lectio viii.

Sed arúndo agitáta vento Joánnes non erat: quia hunc nec blandum grátia, nec cujúslibet detractiónis ira ásperum faciébat: nec próspera hunc erígere, nec advérsa nóverant inclináre. Arúndo ergo vento agitáta non erat, quam ab status sui rectitúdine nulla rerum varíetas inflectébat. Discámus ergo, fratres caríssimi, arúndinem vento agitátam non esse: solidémus ánimum inter auras linguárum pósitum: stet inflexíbilis status mentis. Nulla nos detráctio ad iram próvocet, atque ad remissiónem inútilis grátiæ nullus favor inclínet. Non nos próspera élevent, non advérsa pertúrbent: ut qui in soliditáte fídei fígimur, nequáquam rerum transeúntium mobilitáte moveámur.

℟. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili: * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem, allelúja. ℣. Transvéxit illum per aquam nímiam; inimícos autem illíus demérsit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Adhuc autem de ejus expressióne subjúngitur: Sed quid exístis vidére in desérto? hóminem móllibus vestítum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Camelórum enim pilis, ut scitis, vestítus Joánnes fuísse descríbitur. Et quid est dícere: Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt: nisi apérta senténtia demonstráre, quia non cœlésti sed terréno regi mílitant ii, qui pro Deo pérpeti áspera fúgiunt, et solis exterióribus déditi, præséntis vitæ mollítiem et delectatiónem quærunt.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Interrogábat eum * rex multis sermónibus: at ipse nihil illi respondébat, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit. 16.

2. Rex dixit: * Ne abscóndas a me verbum, quod te intérrogo. Dixi: Secrétum meum mihi, secrétum meum mihi, allelúja.

3. Affirmábat rex * se dívitem et beátum factúrum. Non obédio præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis, allelúja.

4. Tunc rex, accénsus ira, * in hunc super omnes crudélius desǽviit, allelúja.

5. Beátus * qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se, allelúja.

Capitulum. Eccli. 21. d.

Lábia imprudéntium stulta narrábunt: verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus.

Vix in sepúlchro cónditur,
Signis Joánnes próditur,
Per crátium repágula
Intérmicant mirácula.

Hic ejus hostes íllico
Pudóre mœsti público,
Ultríce dextra Núminis,
Pœnas repéndunt críminis.

Hic damna rerum fléntibus,
Famǽve conqueréntibus,
Abdúcta res revértitur,
Abláta fama rédditur.

Hic corpus ægritúdines,
Tempus vicissitúdines,
Perículum secúritas,
Mortem fugit mortálitas.

Hic viva lingua Mártyris,
Sed muta voce sánguinis
Clamans, ut Abel, ímprobat,
Regíque crimen éxprobrat.

Uníus o da Trínitas,
Triúmque simplex Unitas,
Ut qui Joánni súpplicant,
Id ímpetrent, quod flágitant.
Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam, allelúja. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me, allelúja.

Ad Bened. Ant. Quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles, allelúja.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclésiam tuam martýrii coróna decorásti: da, ut ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiam ponéntes, beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Rex dixit.

Capit. Lábia. ut supra. [377]

℟. br. Sacraméntum regis abscóndere bonum est. * Allelúja, allelúja. Sacraméntum. ℣. Opera autem Dei reveláre honoríficum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sacraméntum.

℣. Pone Dómine custódiam ori meo, allelúja. ℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Affirmábat rex.

Capitulum. Eccli. 28. d.

Sepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia, et seras.

℟. br. Pone Dómine custódiam ori meo, * Allelúja, allelúja. Pone. ℣. Et óstium circumstántiæ lábiis meis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Pone.

℣. Dixi: Custódiam vias meas, allelúja. ℟. Ut non delínquam in lingua mea, allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Beátus.

Capitulum. Eccli. 28. d.

Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et frenos ori tuo rectos: et atténde ne forte labáris in lingua.

℟. br. Dixi: Custódiam vias meas. * Allelúja, allelúja. Dixi. ℣. Ut non delínquam in lingua mea. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Dixi.

℣. Pósui ori meo custódiam, allelúja. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. [377]; Ps. ut in I. Vesp. et loco ult., Ps. Crédidi. [34]

Hymnus.

Jam faces lictor ferat, et minántem
Jam ferox ensem, rabidúmque tortis
Vínculis ferrum, sacra ni sacérdos
Abdita pandat.

Séntiet vires, animæque magnæ
Pródigum pectus: violéntus ira
Non quatit recti sólida tenácem
Mente satélles.

En ruit præceps tumulátus unda
Martyr, et fluctu plácido siléntem
Naúfragus linguam melióris ævi
Servat in usum.

At superjéctæ fácili natántes
Amne discúrrunt, rutilántque circa
Mártyrem flammæ: bene gesta plaudens
Ornat Olýmpus.

Ornat et linguam, rósei instar ignis,
Vívidam servans, et adhuc rubéntem,
Indicat, quænam fúerit tacéntis
Grátia linguæ.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Spíritum laudent, ab utróque puris
Qui calet flammis, sine fine psallens
Orbis utérque. Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam, allelúja. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me, allelúja.

Ad Magnif. Ant. In conspéctu poténtium admirábilis ero, et fácies príncipum mirabúntur me: tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respícient, allelúja.

Die 21. Maji.

S. Felicis a Cantalicio Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu, in simplicitáte et innocéntia cordis nostri ambuláre: quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis Confessóris tui bráchia descendísti: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix a Cantalício in Sabínis, humílibus sed piis paréntibus natus, a púero pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addíctus, multo impénsius rerum cœléstium meditatióne ánimum nutríre, et corpus assíduis vigíliis ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotídie, ut optábat, sacris mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante crucem árborum cortícibus incísam diu oráre, seque ácriter flagelláre consuéverat; sed et aliquándo glebas in agro vértere, simúlque Sacris in templo adésse visus est. Alias inter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvéncis, humi stratus, et arátro superdúcto plane proscindéndus, laceráta dumtáxat veste, surréxit illæsus. Quo perículo, ut ad tutiórem reguláris disciplínæ palæstram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus, rústica supelléctili paupéribus distríbui jussa, ad fratres Minóres, quos Capuccínos vocant, própere se cóntulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dómi-

nus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Adhuc tyro, necdum vota solémnia proféssus, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigísse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipiéntis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat; seque cœnóbii juméntum díctitans, vilíssima quæque ministéria semper arrípuit, ac ludíbria et contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos et platéas aléndis frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit), cum die quadam insusitáto póndere se ópprimi sentíret, mánticam scrutátus, injéctum clam nummum deprehéndit: quo projécto, nec sine indignatióne proculcáto, álacer et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam (sanctus córpore et spíritu a Paulo quinto proptérea appellátus), vígili oculórum custódia et voluntário córporis cruciátu communívit, aspérrimo flagéllo se quotídie cruéntans, ac férreo cilício constríctus, septem étiam Urbis basílicas idéntidem invísens. Jejúnia órdinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius quam quiétis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarmentórum cápiti suppósito, carpébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Vitæ austeritáte sibi asper, áliis carus acceptúsque, sanctis præsértim Cárolo et Philíppo Nério, simplicitáte atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter éxtasim est passus: et aliquándo in ulnis suis reclinátum a Vírgine Matre púerum Jesum suavíssime compléciti méruit. Prophetíæ grátia et miraculórum clarus, demórtuum étiam fílium matri vivum restítuit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædíxerat) féria Pentecóstes ad cœléstem pátriam, Deípara invitánte, lætus ábiit. Ejus corpus in ecclésia sui órdinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis servi sui sanctitátem illustránte, quem proptérea Urbánus Papa octávus beatórum, Clemens vero undécimus sanctórum fastis adscrípsit. ℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 9. de Verb. Dom., n. 70.

Omnia sæva et immánia, prorsus facília et prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cér-

tius ac facílius ad veram beatitúdinem cáritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit, cupíditas fecit! Quam fácile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur, et ætérna réquies comparétur! Non immérito ille vas electiónis cum ingénti lætítia dixit: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, et sárcina levis; et si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dixit Psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Sed quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsis mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne actum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grátia exonerátus sárcinis innumerabílium observatiónum, quod erat revéra grave jugum, sed duræ cervíci conveniénter impósitum, facilitáte símplicis fídei, et bonæ spei, et sanctæ caritátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille princeps, qui missus est foras, interióri gaúdio fíeret leve.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Nihil enim tam fácile bonæ voluntáti est, quam ipsa sibi, et hæc súfficit Deo. Quantúmlibet ergo sæviat iste mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Quia ejus qui natus erat, suáve jugum est, et sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus: Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id quod póssumus ferre, sed facit cum tentatióne étiam éxitum, ut possímus sustinére.

Te Deum laudámus. 15.

Die 23. Maji.

S. Joannis Baptistæ de Rossi
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [84] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joánnem Baptístam Confessórem tuum in evangelizándis paupéribus caritáte et patiéntia decorásti: concéde quæsumus; ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Baptísta de Rossi Veitúrii in Ligúria honésto génere ortus, adhuc puer morum suavitáte ac pietátis stúdio in ómnium admiratióne fuit. Trédecim annos natus visus est Dei consílio Romam mitti, ut apóstoli munus in ea expléret. Inter ephébos Collégii Románi Societátis Jesu adléctus, ingénio et virtúte prælúxit. Curábat impénse, ut ii Mariáno sodalítio frequéntes adéssent, in nosocomíis ægris ministrárent, honestáque animórum recreatióne retraheréntur a nóxiis; ínterim cœléstia sermónibus pertráctans segnióres excitábat, ac proínde Apóstoli agnómen adéptus est. Ob ásperam córporis castigatiónem gravi morbo corréptus, ab usitáta sibi studiórum severitáte aliquántum remíttere coáctus fuit: quod divínitus factum ajébat, ne sciéntia inflátus sua pótius quǽreret, quam quæ Jesu Christi. Clericáli milítiæ adscríptus sacris disciplínis in sancti Thomæ collégio óperam dedit, ac in virtúte profíciens, dein ingénti ánimi voluptáte sacerdótio est auctus. Ita Dóminum in hæreditátem sibi constítuit, ut nullum, ne oblátum quidem, ecclesiásticum benefícium acceptándi, nisi obediéntia adigerétur, singulári voto se obstrínxerit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

De spirituáli proximórum salúte jam ab adolescéntia sollícitus, sacérdos factus in id totum se devóvit. Ecclesiásticos viros, sacras vírgines, oppidános, cárcere deténtos, imam plebem univérsam mira suavitáte, verbi ministério ad virtútis amórem inflammábat. Plures quotídie horas rudiórum confessiónibus excipiéndis impéndens, ægrótis áderat vel in dómibus vel in valetudináriis, præsértim phthísicis, quos sui véluti juris esse affirmábat. Hac illac per urbem álacer ádvolans, innúmeris opéribus præsto erat: at assíduus in sanctæ Gallæ hospítio versabátur, ut paúperes, quos caríssimos hábuit, omni ope juváret. Ob id a décimo quinto ætátis anno adjúnctus sacerdótum cœtui, qui eísdem evangelizándo addícti sunt, ibi apostolátus sui ratiónem dídicit, ipsiúsque societátis ópera instaurávit et auxit. Eádem misericórdia motus egenórum ómnium necessitátibus sublevándis módicam suam substántiam impéndit. Perénnes autem infatigábilis sui zeli fructus relíquit, satéllitum, vagórum, rúdium institutiónem, catechéses ad sancte Pascha celebrándum, certam custódiam perditárum, noctúque per Urbem vagántium mulíerum hospítium, præcípue vero stúdium lucrándi ánimas in clero excitátum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Caritátis in Deum ardor ex ejus ore emicábat, dum sacris operabátur, nec sine lácrimis de ejus bonitáte loqui póterat. In collégium canonicórum basílicæ sanctæ Maríæ in Cósmedin ex obediéntia cooptátus, inter psalléndum extra sensus rapi videbátur. In sacris cæremóniis diligentíssimus, domus Dei decórem promóvit, et in id suas opes libénter erogábat. Amórem erga Deíparam in álios effundébat, ejúsque cultum in sua ecclésia fovit, áddito étiam psalmódiæ quotidiáno laudum præcónio. Philíppi Nérii spíritu ímbui studens, et in omnes cœlites pius, Apostolórum Príncipum obséquium augéndum curávit. In oratióne omníque virtútum exercitatióne assíduus, supérnis quoque charismátibus donátus, tandem in hospítio, cui nomen a sanctíssima Trinitáte, quo se redúxerat in sacerdótum convíctum, labóribus fractus ad vitæ éxitum addúctus est, atque Ecclésiæ sacraméntis reféctus, caritátis ópera et paúperum curam comméndans, decéssit in ósculo Dómini, die vigésima tértia Maji, anno Christi millésimo septingentésimo sexagésimo quarto, ætátis suæ sexagésimo sexto. Insígne ádeo sacerdotális virtútis exémplar miráculis Deus illustráre dignátus est, quibus rite probátis, Summus Póntifex Pius nonus tértio Idus Maji anno millésimo octingentésimo sexagésimo cœlitum beatórum honóribus auxit: novísque fulgéntem signis Leo décimus tértius sexto Idus Decémbris anno millésimo octingentésimo octogésimo primo in sanctórum albo recénsuit.

℟. Iste homo. [89]

In III. Noct. Homilia in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. 1. loco. [91]

Die 24. Maji.

B. Mariæ Virginis
sub titulo
Auxilium Christianorum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. [152] præter sequentia.

In I. Vesperis.

Hymnus.

Sæpe dum Christi pópulus cruéntis
Hostis infénsi premerétur armis,
Venit adjútrix pia Virgo cœlo
Lapsa seréno.

Prisca sic Patrum monuménta narrant,
Templa testántur spóliis opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates líceat Maríæ
Cántici lætis módulis reférre
Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis et Orbis.

Oh dies felix, memoránda fastis,
Qua Petri Sedes fídei magístrum
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit!

Vírgines castæ, pueríque puri,
Géstiens clerus, populúsque grato
Corde Regínæ celebráre cœli
Múnera certent.

Vírginum Virgo, benedícta Jesu
Mater, hæc auge bona; fac precámur,
Ut gregem Pastor Pius ad salútis
Páscua ducat.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu:
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta, allelúja. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ecce María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos, et venit in adjutórium nobis, allel.

Oratio.

Omnípotens et misericors Deus, qui ad defensiónem pópuli christiáni in beatíssima Vírgine María perpétuum auxílium mirabíliter constituísti: concéde propítius; ut tali præsídio muníti, certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta María, Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Sæpe dum. [383]

In I. Noct. Lect. Ego sapiéntia. [156]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone de 12 Stellis.

Lectio iv.

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlier una nocuére: sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum et mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem sufficere póterat Christus: síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat esse hóminem solum. Cóngruum magis ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum: nec alter nobis utílior quam María. Crudélis nímium mediátrix Heva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit: sed fidélis María, quæ salútis antídotum et viris et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, hæc propitiatiónis; illa suggéssit prævaricatiónem, hæc ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile; tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius evangélicæ históriæ sériem univérsam: et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occúrrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris, allelúja. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Quod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei, qui talem mediatrícem benigníssima miseratió-

ne provídit, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est; sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima caritáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam. Ipsa prætérita non díscutit mérita; sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur afféctu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlier serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra; cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrívit univérsam hæréticam pravitátem. Contríti sunt insidiántes, conculcáti supplantatóres, confutáti derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia lunæ intelligénda vidétur vocábulo, habes mediatrícem evidénter expréssam: Múlier, inquit, amícta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Maríæ vestígia, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis: potens est enim.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam, allelúja. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Ex publicis Monumentis.

Lectio vi.

Præsentíssimum Deíparæ auxílium ad religiónis hostes profligándos sæpe pópulus christiánus mirum in modum expértus est: ex quo factum, ut sanctíssimus Póntifex Pius quintus post insígnem victóriam, intercedénte beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum tyránno apud Echínadas ínsulas reportátam, in litaníis Lauretánis eámdem Regínam cœlórum inter ália præcónia Auxílium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius séptimus, impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præsértim Savónæ per annos quinque eóque ámplius fuísset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsis, ne Dei Ecclésiam régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto et præter ómnium exspectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus pontifício sólio restituerétur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum commóto túrbine, ab Urbe discédens, sacro comitánte Cardinálium collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei benefício, cessánte procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gaúdio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus éxsequi nequíverat, aúrea coróna insígnem Savónæ imáginem Deíparæ

Vírginis sub título Matris Misericórdiæ solémni ritu propriísque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius séptimus, totíus evéntus íntime cónscius, cum intercessióne sanctíssimæ Dei Genitrícis, cujus poténtem opem, et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reférret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem, sub appellatióne Auxílii Christianórum, solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maji vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Offício próprio, ut tanti benefícii distíncta et perénnis exstet memória, et gratiárum áctio.

℟. Ornátam monílibus. [160]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

Intuére o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit; redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini, quanto devotiónis affectu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María: ut proínde si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum affectibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, allelúja. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque tuum sanctum implórant auxílium. Quia ex te ortus.

Lectio viii.

In ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere; solo audítu térritus, ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed et pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim,

exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exaúdiet útique Matrem Fílius, et exaúdiet Fílium Pater.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potéstne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum: felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia qua egémus: nimírum sola est grátia qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia quod quærit ínvenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum: nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum; nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes.

Hymnus.

Te Redemptóris Dominíque nostri
Dícimus Matrem, speciósa Virgo,
Christianórum decus, et levámen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferórum,
Hostis antíquus fremat, et mináces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt fúriæ nocére
Méntibus castis, prece quas vocáta
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna,
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiúntve turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricáta muro,
Cívitas David, clýpeis et acri
Mílite tuta.

Virgo sic fortis Dómini poténti
Déxtera, cœli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllit
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, sum̃o celebránda plausu:
Te fide mentes resonóque linguæ
Cármine laudent. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ad te, o sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis, allelúja.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui ad defensiónem pópuli christiáni in beatíssima Vírgine María perpétuum auxílium mirabíliter constituísti: concéde propí-

tius; ut tali præsídio muníti, certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [383]

Ad Magnif. Ant. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque tuum sanctum implórant auxílium, allelúja.

Die 30. Maji.

S. Ferdinandi III. Castellæ et Legionis Reg. Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [84] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, et fídei inimícos superáre dedísti: concéde; ut ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit comm. S. Felicis I. Pap. et Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ferdinándus tértius, Castéllæ et Legiónis rex, cui Sancti cognoméntum jam inde a quátuor sǽculis ecclesiasticórum et sæculárium consénsus dedére, tantum prudéntiæ adoléscens adhuc spécimen præbuit, ut Berengária mater, Castéllæ regína, a qua persáncte educátus fúerat, abdicátum a se regnum in fílium transtúlerit. In eo, adjúnctis regni curis, régiæ virtútes emicuére, magnanímitas, cleméntia, justítia, et præ céteris cathólicæ fídei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi ac propagándi ardens stúdium. Id præstitit in primis hæréticos insectándo, quos núllibi regnórum suórum consístere passus, própriis ipse mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogum advehébat. Præstitit ínsuper in erigéndis, dotándis et consecrándis christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium ecclésiis, Maúrico ereptárum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi, et áliis, pia et régia munificéntia.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Inter hæc per Castéllæ et Legiónis regnum, in quo patri Alphónso succésserat, colléctis ma-

gnis exercítibus, ánnuas expeditiónes contra Saracénos, christiáni nóminis hostes, suscépit. In quibus, ut semper vínceret, præcípui exércitus fuére preces piíssimi regis ad Deum fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilício muniébat corpus: sicque insígnes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, et plures urbes christiáno cúltui imperióque restítuit; et conquisítis Giénnii, Córdubæ et Múrciæ regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Híspalim, primáriam Bœticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illíus urbis epíscopo, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne, ut fertur, præséntem divínam opem hábuit: nam férream caténam, quæ super Bœtim transvérsim exténsa Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, regis jussu eo deláta, tanto ímpetu fregit, ut, lóngius prætervécta pontem quoque lígneum et simul spes Maurórum obrúperit, et ad deditiónem coégerit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Tot victórias beátæ Vírginis Maríæ patrocínio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu prosequebátur. Capta Híspali, prima religiónis cura fuit; nam templum Maurórum expiátum, et Christianórum dedicátum sacris, insígni archiepiscopátu, et honestíssimo canonicórum et dignitátum collégio, régia et religiósa liberalitáte exornávit. Alia deínde in urbe templa et cœnóbia eréxit: inter quæ pietátis offícia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cœléstem régiam vocátur. In extrémo vitæ agóne sacram Eucharístiam pro viático allátam, fune ad collum alligáto, et humi stratus, cum lácrimis ubértim fusis adórans, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis et cathólicæ fídei obtestatiónibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhuc post quátuor sǽcula, in templo máximo Hispalénsi, honorificentíssimo inclúsum sepúlchro.

℟. Iste homo. [89]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. Cap. 54. in Luc. 12.

Pusíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et

ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint: quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, aut aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Felice I. Papa et Mart.

Lectio ix.

Felix Románus, patre Constántio, Aureliáno imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset ordinatiónes duas, et creásset presbýteros novem, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca quinque, martýrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basílica quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laud. pro commem. S. Felicis.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

FESTA JUNII.

Die 2. Junii.

B. Mariæ Annæ a Jesu de Paredes Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [100] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter sæculi étiam illécebras beátam Maríam Añam, ut lílium inter spinas, virgináli castitáte, et jugi pœniténtia floréscere voluísti: præsta quæsumus; ut ejus méritis et intercessióne retrahámur a vítiis et perfectióra sectémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María Anna a Jesu de Parédes, Quiti in Americа meridionáli claro génere nata, ab ipsa pene infántia perféctam vivéndi ratiónem íniit. Mirábilis in ea morum intégritas et candor, ardens in Deum píetas, constans erga immaculátam Dei Genitrícem cultus et observántia, assíduum precándi stúdium. Vix décimum ætátis annum ingréssa se totam Deo arctíssime obstrínxit, tribus emíssis perpétuæ castitátis, paupertátis et obediéntiæ votis, quæ ad óbitum usque sancte servávit. Cum laudes audíret trium e Societáte Jesu Mártyrum, qui in Japóniæ regno pro christiána fide sánguinem profudíssent, inusitáto quodam divínæ glóriæ propagándæ ardóre succénsa, clam se ad iter accínxit, ut apud bárbaras gentes lumen veritátis inférret. Verum cum ínitum éxsequi consílium mínime potuísset, divínæ acquiéscens voluntáti própria in domo sibi recéssum paráre constítuit, ubi procul ab humánis curis uni Deo conjunctíssime víveret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúja. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Itaque in partem suárum ædium interiórem se recépit, nec inde umquam prodíbat in públicum, nisi vel cáritas erga próximos, vel pietátis offícia expléndа urgérent. In eo autem secéssu, tamquam in erémo, antíquis severiórum patrum exémplis innovátis, innocentíssimum corpus mirum in modum continénter vexávit. Caput coróna spínea, pectus et látera rigénti cilício, pedes lapíllis, omnésque artus flagéllis, et férreis caténis ac inaudítis quibúsdam ártibus, quas Christi Dómini amor suggerébat, semel atque íterum diu noctúque cruentábat. Ad majórem sui afflictatiónem léctulo ex asséribus, vel cruce acutíssimis spinis intertéxta utebátur, cibo ádeo ténui, ut octávo, quandóque étiam décimo quoque die vix única áridi panis úncia vescerétur. Erga omnes tamen comis et affábilis, ánimos étiam perditórum hóminum sibi demerebátur, quos ex omni órdine a vitiórum fœditáte ad vitæ honestátem, suis consíliis et précibus tradúxit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

His aliísque auctam virtútibus Deus fámulam suam multis præclarísque munéribus illustrávit. Assíduæ rerum divinárum contemplatióni dédita, dies noctésque pene íntegras in Dei amóre quiescébat; nec defuérunt qui eam sublímem a terra, ánimo a sénsibus avocáto, et vultu cœlésti luce radiánte ab se visam confirmárent. Prophetíæ et scrutatiónis córdium dono insígnis, non solum futúra et

abséntia prænuntiávit, sed ánimos hóminum, cogitatiónes et máculas introspéxit. Nec minor in morbis depelléndis vis éxstitit. Multis enim extrémo morbo laborántibus, aut crucis signo, aut aquæ sacræ aspersióne desperátam córporis sanitátem restítuit; et mórtuam féminam suis précibus in vitam revocávit. Ita erga omnes caritáte affécta, vitam dénique ipsam, dum atra lues grassarétur, pro cívium incolumitáte Deo óbtulit, et morbo corrépta placidíssimo éxitu migrávit ad Sponsum, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo quinto, ætátis suæ sexto et vigésimo. Statim post óbitum ex ejus sánguine concréto candidíssimum lílium pródiit, ex quo ipsa Quiténsis lílii nomen obtínuit. Fama autem sanctitátis longe latéque diffúsa, et a Deo plúribus signis confirmáta, Pius nonus Póntifex Máximus puríssimam vírginem solémni cæremónia sacris beatórum fastis adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi. [108]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de eodem Communi. [110]

Die 9. Junii.

B. Mariæ V. Matris Gratiarum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum [152] præter sequ.

In utrisque Vesperis.

℣. Ave María, grátia plena, allelúja. ℟. Dóminus tecum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O beáta Virgo María: tu véniæ vena, tu grátiæ Mater, tu spes mundi, exaúdi fílios tuos clamántes ad te, allelúja.

Oratio.

Deus, qui humáno géneri beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda reparatiónis grátiam contulísti: concéde; ut quam grátiæ Matrem appellámus in terris, ejus felíci consórtio perénniter perfruámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Ss. Mart. Primi et Feliciani.

Ad Vesp. Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

Oratio.

Fac nos, quǽsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. Ego sapiéntia. [156]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Thomæ Epíscopi.

Conc. 1. de Annunt.

Lectio iv.

Admirándam omníque virtúte præstántem Genitrícem Dei Maríam pro mei ingénii exiguitáte toto ánimi desidério laudáre desíderans, nullum fere in Sacris Lítteris pótui reperíre præcónium, quod ad lítteram ejus nobis glóriam excellentiámque demónstret. Nam etsi de illa per prophétas plúrima mýstice dicta, fáctaque passim legántur, unde possit virtútis ejus magnitúdo constáre, in evangélicis tamen, aut apostólicis scriptis rarus de illa sermo, et multo rárior laus invenítur; quamvis, ut verum fátear,

non ita siléntio trádita sit, ut in eórum dictis virtútum ejus cláritas tenuíssimo rádio, véluti per quasdam verbórum rímulas, non eníteat. Sed unde magis ejus glóriam, virtútes, dotésque ánimi potérimus auspicári, quam ex illo mirífico ejus et Angeli collóquio? In quo præter hoc, quod angélico elóquio grátia pleníssima et ómnium feminárum prima mérito prædicátur, ex gestis ejus et dictis multa nimis præconiórum ejus sylva emícuit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cupréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris, allelúja. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Ingréssus Angelus ovánter, salutávit reverénter: Ave, inquit, grátia plena: Dóminus tecum: plena grátia, impléenda Deitáte, obumbránda virtúte; grátia plena, de cujus plenitúdine accípiunt univérsi, de cujus abundántia totus repléndus est orbis. Et vere plena, in cujus ánimo nullus peccáto relíctus est locus, nullus iniquitáti pátuit accéssus. Dóminus tecum. Et quómodo tecum? non útique sicut mecum, sed sicut núllibi: tecum in córpore, tecum in mente, tecum in ánimo, tecum in consílio, tecum in útero, tecum in auxílio, tecum in ortu, tecum in éxitu, tecum in fine, tecum sine fine.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam, allelúja. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Conc. 2. de Annunt.

Cœlésti ergo legatióne audíta, sic fatur ad Angelum: Ecce ancílla Dómini: fiat mihi secúndum verbum tuum. Grandi ergo mystério, altissimóque Deitátis instínctu conceptúra Deum, sui méminit ancillátus, ut oriéntem a se fílium mundi obséquio mancipáret. Fiat mihi, ait, secúndum verbum tuum: et ad verbum ejus, statim in útero incarnátum est Verbum. O fiat potens, o fiat éfficax, o fiat super omne fiat, perpétuo honóre venerándum! Hoc verbo fiat factus est mundus. Hoc verbo cœléstia terréstriaque Altíssimus cóndidit: sed tale fiat non sónuit in orbe, quale tu nunc beáta dixísti. Quid enim factum est? quis dícere potest quid factum est? Natúra stupet, judícium hæret, hebéscit sensus, lingua mutéscit, rátio déficit, intelléctus non capit quod factum est in María cum hoc prótulit verbum: Fiat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Ornátam monílibus. [160]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Gábriel Angelus a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David: et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 291. in Nat. S. Joannis Baptistæ.

Angelus vero idem ipse ad Maríam Vírginem: Ave, inquit, grátia plena: Dóminus tecum; jam tecum est, qui erit in te. Dic mihi ergo, núntie Dei, quómodo fiet istud? Vide Angelum sciéntem, illam quæréntem, non diffidéntem. Quia ergo vidit eam quæréntem, non diffidéntem, non se negávit instruéntem. Audi quómodo: erit virgínitas tua, tu tantum crede veritátem, serva virginitátem, áccipe integritátem. Quóniam íntegra est fides tua, intácta erit et intégritas tua. Dénique audi, quómodo fiet istud: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, quia fide cóncipis, quia credéndo in útero, non concumbéndo habébis: proptérea quod nascétur de te Sanctum vocábitur Fílius Dei. Quid es, quæ póstea paritúra es? unde meruísti? unde hoc accepísti? unde fiet in te, qui fecit te? unde, inquam, tibi hoc tantum bonum? Virgo es, sancta es, votum vovísti; sed multum, quod meruísti, imo vero multum, quod accepísti.

℟. Sub tuum præsídium confúgimus clementíssima Virgo, súscipe nos, única spes nostra et nostris delectáre laúdibus, * Quibus indígni omni te laude digníssimam collaudámus, allelúja. ℣. Aufer a nobis iniquitátes nostras, ut digni canámus tibi glóriæ melos. Quibus.

Lectio viii.

Nam unde hoc meruísti? Fit in te, qui fecit te; fit in te, per quem facta es; imo vero per quem factum est cœlum et terra, per quem facta sunt ómnia, fit in te Verbum Dei caro, accipiéndo carnem, non amitténdo divinitátem. Et Verbum júngitur carni, et Verbum copulátur carni, et hujus tanti conjúgii thálamus úterus tuus, et hujus, inquam, tanti conjúgii, id est Verbi et carnis thálamus úterus tuus: unde ipse Sponsus procédit de thálamo suo. Invénit te Vírginem concéptus, dimíttit Vírginem natus. Dat fœcunditátem, non tollit integritátem. Unde tibi hoc? Protérve Vírginem vídeor interrogáre, et quasi importúne aures verecúndas ista mea voce pulsáre. Sed vídeo Vírginem verecundántem, et tamen respondéntem, meque admonéntem. Quæris a me, unde mihi hoc? Verecúndor tibi respondére bonum meum: Angeli audi ipsíus salutatiónem, et in me agnósce tuam salútem. Crede cui crédidi. Unde mihi hoc quæris? Angelus respóndeat. Dic mihi Angele, unde Maríæ hoc? Jam dixi, cum salutávi: Ave grátia plena.

℟. Porta cœli et stella maris es Virgo María, Regis ætérni Mater, gratos nos redde Fílio tuo, * Quia omnis virtus, et decor, et glória ex te resplóndet, allelúja. ℣. Tu véniæ vena, tu grátiæ Mater, tu spes mundi, exaúdi nos clamántes ad te. Quia. Glória Patri. Quia.

Pro Ss. Primo et Feliciano Mart.

Lectio ix.

Primus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo.

Mox ad prætórem addúcti, cum christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt: ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affíxis stípiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi prætor vocátum ad se Primum sic affátur: Vides, quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátiæ. Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martýrio disjúngar. Quo dicto excánduit prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes: qui prostráti ad eórum génua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum convenísseent, quingénti cum suis famíliis christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus prætor eos secúri pércuti jussit.

Si hoc Officium transferri contingat, Lectio ix. erit sequ.

Lectio ix.

Serm. 290. de Sanctis.

María vero quando e contra ait, quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco, inquiréndo dixit, non desperándo. Dum interrogávit, non de promissióne dubitávit. O vere grátia plena! Sic est enim ab Angelo salutáta: Ave grátia plena. Quis hanc éxplicet grátiam? quis huic grátiæ grátias agéndo suffíciat? Fit homo, et per líberum arbítrium perit homo, et invenítur homo factus, qui fecit, ne períret, quem fecit. In princípio Verbum Deus apud Deum, per quod ómnia facta sunt, fit caro: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Caro fit Verbum, sed caro accédit ad Verbum, non périit in carne Verbum. O grátia! ut hoc haberémus, quid digni erámus?

Te Deum laudámus. 15.

In Laud. fit comm. Ss. Mart. Primi et Feliciani.

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Die 15. Junii.

S. Germanæ Cousin Virg.

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

Ad I. Vesp. Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúja.

Oratio.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátam Germánam Vírginem tuam caritátis et patiéntiæ decóre excéllere disposuísti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut crucem júgiter feréntes, te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

Ad Laud. Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæerénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúja.

Ad II. Vesp. Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

℣. Diffúsa est. ut supra.

Die 16. Junii.

S. Joannis Francisci Regis
Confessoris.

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

Ad I. Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Oratio.

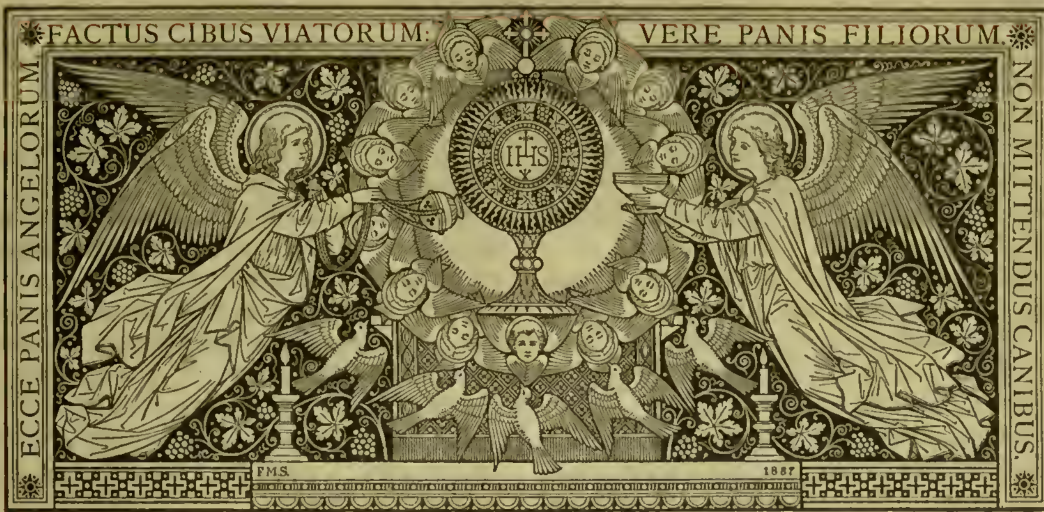
Deus, qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres beátum Joánnem Francíscum Confessórem tuum mirábili caritáte et invícta patiéntia decorásti: concéde propítius; ut ejus exémplis instrúcti, et intercessiónibus adjúti, ætérnæ vitæ prǽmia consequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes. Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gaúdium Dómini tui, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad II. Vesp. Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

PRÆPARATIO AD MISSAM.

Antiphona. Ne reminiscáris * Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Quæ Antiphona in Festis Duplicibus tantum duplicatur, et tempore Paschali additur in fine Allelúja.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dñe misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam, et exaúdi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe Dómine oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors: * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Glória Patri.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dñe.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me Dñe. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dílígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum, purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quǽsumus Dómine, Paráclitus qui a te procédit, illúminet, et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quǽsumus Dómine, virtus Spíritus sancti; quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti; da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quǽsumus Dómine, visitándo purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Sacerdos, qui post antecedentes Psalmos, Ant. Versic. et Orationes recitat die designata unam ex sequentibus septem Orationibus S. Ambrosii Episc. lucratur Indulgentiam *unius anni.* (Leo XIII. 20. Decembris 1884.)

ORATIONES

pro opportunitate Sacerdotis ante Celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio S. Ambrosii Episcopi.

Die Dominica.

Summe Sacérdos, et vere Póntifex Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara Crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum, et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus sancti tui, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis: rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium, rogo per hanc miram et ineffábilem

caritátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo: doce me servum tuum indígnum, quem inter cétera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce me, quæso, per Spíritum sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre, quod tibi placet, et éxpedit ánimæ meæ. Intret spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde, et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia, ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui repélle a me, et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ, et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur, qui nos persequúntur: péreant illi, qui nos pérdere festínant.

Feria Secunda.

Rex vírginum, et amátor castitátis et integritátis, cœlésti rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte: ut sacrifícium laudis casto córpore, et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cœléste sacrifícium est celebrándum, ubi Caro tua in veritáte súmitur, ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es Sacrifícium et Sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

Feria Tertia.

Quis digne hoc Sacrifícium celebráre póterit, nisi tu Deus omnípotens offeréntem féceris dignum? Scio Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea, et infinítas negligéntias meas. Sed scio, et verácitcr ex toto corde meo credo, et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spiritáli et cœlésti gaúdio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

Feria Quarta.

Ego enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti, et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua, et pro pópulo, quem acquisívisti sánguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet

in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses, nec per me indígnum eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse, et redémptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

Feria Quinta.

Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre, quæ sit nostra substántia: quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra, et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris: et ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre, et exaudíre delectéris.

Feria Sexta.

Rogámus étiam te, Dómine sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum: ut sit illis salus, sánitas, gaúdium et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cœlo descendísti, et das vitam mundo, de tua Carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut exínde refécti et satiáti, refrigeráti et consoláti exsúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa sancti Spíritus tui invisíbilis, incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat: qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum, quam defunctórum.

Sabbato.

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur: da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus, bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cœléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper ré-

ficis, et numquam in te déficis: cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen, et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes: recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam: ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam, nec sítiam in ætérnum. Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu sancto vivis et regnas, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor, et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis criminíbus maculátum, mentem, et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda Majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio: et quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi Dómine plagas meas osténdo: tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exaúdi me sperántem in te: miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo Crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre Dómine creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœ́nitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea: ut purificátus mente et córpore digne degustáre mérear Sancta Sanctórum: et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem: ut panem Angelórum, Regem regum

et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici córporis et sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc.

Oratio ad B. M. V. ante Missam.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 17. Febr. 1883.

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu, et precor pietátem tuam: ut sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti astitísti, ita et mihi mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assístere dignéris, ut tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et individuæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Josephum.

Indulg. 100 dierum.
Pius IX. 4. Febr. 1877.

O felícem virum beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére, et non vidérunt, audíre, et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre.

℣. Ora pro nobis beáte Joseph.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdótium, præsta quǽsumus, ut sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sǽculo prǽmium habére mereámur ætérnum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Angeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cœlórum, Chérubim, atque Séraphim, omnes Sancti, et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc Sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre ad laudem et glóriam nóminis sui, et ad utilitátem meam, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio

tantummodo dicenda quando Sacerdos in honorem Sancti, vel Beati Missam celebrat.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

O sancte N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum Sacraméntum Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me intercédere dignéris, ut tantum Sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum, et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam. Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

Protestatio facienda ante Missam.

Indulg. 50 dierum. Gregorius PP. XIII.

Ego volo celebráre Missam, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei, totiúsque cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam, totiúsque cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gaúdium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pœniténtiæ, grátiam et consolatiónem sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Antiphona. Trium puerórum * cantémus hymnum: quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in Festis Duplicibus tantum duplicatur, et tempore Paschali additur in fine Allelúja.

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dño: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dño.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Psalmus 150.

Laudáte Dñm in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dñm. Glória Patri.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum: quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Confiteántur tibi Dñe ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi.
℣. Exsultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
℣. Non nobis Dómine, non nobis.
℟. Sed nómini tuo da glóriam.
℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púcris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quǽsumus Dómine, vitiórum nostrórum flam̃as exstínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sacerdos, qui post antecedentes Canticum, Psalmum, Ant. Versic. et Orationes recitat sequ. duas Orationes, quarum altera S. Thomæ Aquin. est, altera S. Bonaventuræ, lucratur Indulgentiam *unius anni.* (Leo XIII. 20. Dec. 1884.)

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

Grátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ, satiáre dignátus es pretióso córpore et sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: et precor ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam: sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis: sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio, contra insídias inimicórum ómnium tam visibílium quam invisibílium firma defénsio, mótuum meórum tam carnálium quam spirituálium perfécta quietátio, in te uno ac vero Deo firma adhǽsio, atque finis mei felix consummátio. Et precor te ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu sancto sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gaúdium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ.

Transfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas, et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera, serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat, et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui, te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem, et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis: te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat, et comédat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ: te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei: te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et

ómnia operétur in laudem, et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem: et tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gaúdium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesaúrus meus, in quo fixa, et firma, et immobíliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ
ad sacram Eucharistiam.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur.
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo veritátis vérius.

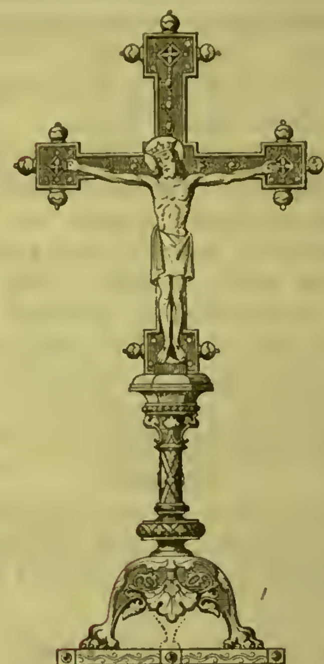
In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas:
Ambo tamen credens, atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor:
Deum tamen meum te confíteor.
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine:
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc aspício:
Oro fiat illud, quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

Oratio
coram imagine Crucifixi.

Indulg. plenar.
Pius IX. 31. Julii 1858.

En ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pœniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere: dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero, ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat suo David Prophéta de te, o bone Jesu: Fodérunt manus meas et pedes meos: Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21.

Oratio ad Dominum Jesum Christum.

Post Missam recit. Indulg. 3 annorum.
Pius IX. 11. Dec. 1846.

Obsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus qua múniar, prótegar, atque deféndar: vúlnera tua sint mihi cibus, potúsque, quibus pascar, inébrier, atque delécter: aspérsio sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum: mors tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. Amen.

Aspirationes
S. Ignatii ad Ss. Redemptorem.

Post Missam Indulg. 7 annorum semel in die; aliter 300 dierum toties quoties. Indulg. plenar. semel in mense, si hæc Oratio quotidie recitatur. Pius IX. 9. Jan. 1854.

Anima Christi sanctífica me. Corpus Christi salva me. Sanguis Christi inébria me. Aqua láteris Christi lava me. Pássio Christi confórta me. O bone Jesu, exaúdi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum sanctis tuis laudem te in sǽcula sæculórum. Amen.

Oblatio sui.

Indulg. 300 dierum.
Leo PP. XIII. 26. Maji 1883.

Súscipe Dómine univérsam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum, atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo, vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad B. Mariam V.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cujus aspéctu lætabáris, et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto, et óffero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum sanctissimǽque Trinitáti in suprémum latríæ cultum pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis, totiúsque mundi necessitátibus offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Joseph.

Indulg. 100 dierum.
Pius IX. 4. Febr. 1877.

Vírginum Custos, et Pater sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo Vírginum María commíssa fuit: Te, per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde, et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

INDEX PSALMORUM.

INDEX CANTICORUM.

INDEX HYMNORUM.

INDEX ALPHABETICUS

OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

HUJUS PARTIS VERNÆ BREVIARII.

Signum * denotat Festum pro aliquibus locis.

OFFICIA VOTIVA.

Die 11. Februarii.

In Festo

Ss. Septem Fundatorum

Ordinis Servorum B. Mariæ Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequentia.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. Psalmi ut in I. Vesp. de Communi Apost.

Capit. 1. Petr. 4.

Caríssimi: Comunicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

Hymnus.

Bella dum late fúrerent, et urbes
Cæde fratérna gémerent cruéntæ,
Adfuit Virgo, nova semper edens
Múnera matris.

En vocat Septem Fámulos, fidéles
Ut sibi in luctu, récolant dolóres,
Quos tulit Jesus, tulit ipsa consors
Sub cruce Nati.

Illico parent Dóminæ vocánti:
Spléndidis tectis opibúsque sprétis,
Urbe secédunt procul in Senári
Abdita montis.

Córpora hic pœnis crúciant acérbis,
Sóntium labes hóminum piántes:
Hic prece avértunt lacrimísque fusis
Núminis iram.

Pérdolens Mater fovet, atque amíctum
Ipsa lugúbrem monet induéndum:
Agminis sancti pia cœpta surgunt
Mira patéscunt.

Palmes in bruma víridans honóres
Núntiat patrum: próprios Maríæ
Ore lacténti vócitant puélli
Nómine Servos.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. ℟. Semen eórum, et glória eórum non derelinquétur.

Ad Magnif. Ant. Non recédet laus tua, Virgo María, de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per Septem beátos Patres nova Servórum ejus Família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gaúdiis: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

In Quadrag. commem. Feriæ.

Ad Matutinum.

Invitat. Regem Confessórum Dóminum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte exsultémus.

Hymnus.

Sic patres vitam péragunt in umbra,
Lília ut septem nívei decóris,
Vírgini excélsæ bene grata, Petro
Visa nitére.

Jamque divína rapiénte flamma,
Cúrsitant urbes, loca quæque obérrant,
Si queant cunctis ánimis dolóres
Fígere Matris.

Hinc valent iras domuísse cæcas,
Néscia et pacis fera corda jungunt,
Erigunt mœstos, révocant nocéntes
Dicta piórum.

At suos Virgo comitáta servos
Evehit tandem súperas ad oras:
Gémmeis sertis décorat per ævum
Omne beátos.

Eja nunc cœtus gémitum precántis
Aúdiant, duros vídeant labóres:
Semper et nostris fáveant benígno
Lúmine votis.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

Antiphonæ et Psalmi trium Nocturnorum de Communi Conf. non Pontif.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadragesima vero Lect. sequ.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gaúdium dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi,

ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sæculo tértio décimo, quum Frideríci secúndi diro schísmate, cruentísque factiónibus cultióres Itáliæ pópuli scinderéntur, próvidens Dei misericórdia præter álios sanctitáte illústres, septem e Florentína nobilitáte viros suscitávit, qui in caritáte conjúncti, præclárum fratérnæ dilectiónis præbérent exémplum. Hi, nimírum Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manéttus, Manéttus Antellénsis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónum, Sostenéus de Sostenéis et Aléxius Falconérius, quum anno trigésimo tértio ejus sæculi, die sacra Vírgini cœlo recéptæ, in quodam piórum hóminum convéntu, Laudántium nuncupáto, fervéntius orárent; ab eádem Deípara síngulis apparénte sunt admóniti, ut sánctius perfectiúsque vitæ genus amplecteréntur. Re ítaque prius cum Florentíno præsule colláta, hi septem viri, géneris nobilitáte divitiísque posthábitis, sub vilíssimis detrítísque véstibus cilício indúti, octáva die Septémbris in rurálem quamdam ædículam secessére, ut ea die primórdia vitæ sanctióris auspicaréntur, qua ipsa Dei Génitrix mortálibus orta sanctíssimam vitam incéperat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Hoc vitæ institútum quam sibi foret accéptum Deus miráculo osténdit. Nam quum paulo deínceps hi septem viri per Florentínam urbem ostiátim eleemósynam emendicárent, áccidit ut repénte infántium voce, quos inter fuit sanctus Philíppus Benítius quintum ætátis mensem vix ingréssus, Beátæ Maríæ Servi acclamaréntur: quo deínde nómine semper appelláti sunt. Quare, vitándi pópuli occúrsus ac solitúdinis amóre ducti, in Senárii montis recéssu omnes convenére, ibíque cœléste quoddam vitæ genus aggréssi sunt. Victitábant enim in spelúncis, sola aqua herbísque conténti: vigíliis aliísque asperitátibus corpus atterébant: Christi passiónem ac mœstíssimæ ejúsdem Genitrícis dolóres assídue meditántes. Quod quum olim sacra Parascéves die impénsius exsequeréntur, ipsa Beáta Virgo illis iteráto appárens, lúgubrem vestem, quam indúerent, osténdit, sibíque acceptíssimum fore significávit, ut novum in Ecclésia regulárem Ordinem excitárent, qui jugem recóleret ac promovéret memóriam dolórum, quos ipsa pértulit sub cruce Dómini. Hæc sanctus Petrus, ínclytus Ordinis Prædicatórum Martyr, ex familiári cum sanctis illis viris consuetúdine ac peculiári étiam Deíparæ visióne quum didicísset; iis auctor fuit, ut Ordinem Regulárem sub appellatióne Servórum beátæ Vírginis instituérent: qui póstea ab Innocéntio quarto Pontífice Máximo approbátus fuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Porro sancti illi viri, quum plures sibi sócios adjunxíssent, Itáliæ civitátes atque óppida, præsértim Etrúriæ, excúrrere cœpérunt, prædicántes ubíque Christum Crucifíxum, civíles discórdias compescéntes, et innúmeros fere dévios ad virtútis sémitam revocántes. Neque Itáliam modo, sed et Gálliam, Germániam ac Polóniam suis evangélicis labóribus excoluérunt. Dénique quum bonum Christi odórem longe latéque diffudíssent, portentórum quoque glória illústres, migrárunt ad Dóminum. Sed quos unus veræ fraternitátis ac religiónis amor in vita sociáverat, unum páriter demórtuos contéxit sepúlchrum, únaque pópuli venerátio prosecúta est. Quaprópter Clemens undécimus et Benedíctus décimus tértius Pontífices Máximi delátum iísdem a plúribus sǽculis indivíduum cultum confirmárunt: ac Leo décimus tértius, approbátis ántea miráculis, post indúltam veneratiónem ad collectívam eorúmdem invocatiónem a Deo patrátis, eósdem anno quinquagésimo sacerdótii sui Sanctórum honóribus cumulávit, eorúmque memóriam Offício ac Missa in univérsa Ecclésia quotánnis recoléndam instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit

ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum; céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias et sǽculi voluptátes: isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Dómine quinque talénta * tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum.

Ps. Dóminus regnávit.

2. Euge serve bone, * in módico fidélis, intra in gaúdium Dómini tui.

3. Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4. Beátus ille servus, * quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gaúdium Dómini tui.

Capitulum. 1. Petr. 4.

Caríssimi: Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

Hymnus.

Matris sub almæ númine
Septéna proles náscitur:
Ipsa vocánte, ad árduum
Tendit Senári vérticem.

Quos terra fructus próferet
Dum sacra proles gérminat,
Uvis repénte túrgidis
Onústa vitis præmonet.

Virtúte claros nóbili
Mors sancta cœlo cónsecrat:
Tenent olýmpi límina
Servi fidéles Vírginis.

Cohors beáta, Núminis
Regno potíta, réspice
Quos hinc recédens fraúdibus
Cinctos relínquis hóstium.

Ergo, per almæ vúlnera
Matris rogámus súpplices,
Mentis tenébras dísjice,
Cordis procéllas cómprime.

Tu nos, beáta Trínitas,
Perfúnde sancto róbore,
Possímus ut felíciter
Exémpla patrum súbsequi.
Amen.

℣. Sit memória illórum in benedictióne. ℟. Et ossa eórum púllulent de loco suo.

Ad Bened. Ant. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per Septem beátos Patres nova Servórum ejus Família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gaúdiis: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Tertiam.

Ant. Euge serve bone.

Capitulum. 1. Petr. 4.

Caríssimi: Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam.

Ant. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam.

Ant. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter

℣. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. ℟. Semen eórum, et glória eórum non derelinquétur.

Ad Magnif. Ant. Nomen eórum pérmanet in ætérnum, pérmanens ad fílios eórum, sanctórum virórum glória.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per Septem beátos Patres nova Servórum ejus Família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gaúdiis: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

ELOGIUM
MARTYROLOGIO ROMANO INSERENDUM.

Tértio Idus Februárii.

Etrúriæ in Monte Senário Sanctórum Septem Fundatórum Ordinis Servórum Beátæ Maríæ Vírginis, qui post aspérrimum vitæ genus, méritis et prodígiis clari, pretiósam in Dómino mortem obiérunt. Quos autem in vita unus veræ fraternitátis spíritus sociávit et indivísa post óbitum pópuli venerátio prosecúta est, Leo décimus tértius una páriter Sanctórum fastis accénsuit.

DECRETUM.

Expletis Canonizationis solemniis beatorum Septem Fundatorum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, Rev. Pater Andreas Corrado Causæ Postulator novum Officium et Missam propriam nec non Elogium pro Martyrologio in honorem eorumdem Sanctorum concinnandum curavit, quæ Sacrorum Rituum Congregationis approbationi de more subjecit. Hæc quum Emus et Rmus Dominus Cardinalis Lucidus Maria Parocchi ejusdem Causæ Ponens in Ordinariis ipsius Sacræ Rituum Congregationis Comitiis die 28. Julii 1888 ad Vaticanum habitis retulerit; Emi et Rmi Patres, omnibus rite perpensis, auditoque R. P. D. Augustino Caprara Sanctæ Fidei Promotore, rescribere rati sunt: *Pro gratia, cum extensione Festi ad totam Ecclesiam, et ad Emum Ponentem cum Promotore Fidei.* Hinc juxta mentem ipsius Sacræ Congregationis a præfato Emo Ponente una cum Sanctæ Fidei Promotore propositi Officii, Missæ atque Elogii revisione et correctione peracta, Sacra eadem Congregatio ea uti in superiori exemplari prostant approbavit.

De his postmodum per infrascriptum Secretarium facta Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. fideli relatione, Sanctitas Sua mandavit ut Kalendario universali Ecclesiæ sub ritu duplici minori inscribatur die XI. Februarii Festum prædictorum Sanctorum Confessorum Septem Fundatorum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis cum Officio et Missa et Elogio uti supra approbatis: servatis Rubricis.

Die 20. Decembris 1888.

A. Cardinalis Bianchi S. R. C. Præfectus.

L. ✠ S.

Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

Concordat cum Originali.

Ratisbonæ, die 29. Januarii 1889.

M. Dandl,
Vicarius in Spirit. Generalis.

Ex Officina Fr. Pustet, S. Sedis Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

OFFICIA PROPRIA
SS. SUMMORUM PONTIFICUM
SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIÆ

ALIORUMQUE SANCTORUM VEL BEATORUM

OMNIBUS VEL PLURIBUS DIŒCESIBUS CONCESSA
QUÆ KALENDARIUM CLERO ROMANO PROPRIUM SEQUUNTUR.

EDITIO PRIMA POST TYPICAM.

PARS VERNA.

RATISBONÆ, NEO EBORACI & CINCINNATII.
SUMPTIBUS, CHARTIS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET S. RITUUM CONGR. TYPOGR.
MDCCCLXXXVIII.

APPROBATIO.

Hæc officia cum originalibus plane concordant. In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis
hac die 29. Novembris 1887.

(L. S.) Pro **R. P. D. Laurentio Salvati** Secretario
Joannes Ponzi Substitutus.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 10. Decembris 1887.

M. Dandl, Vic. in Spirit. Gener.

OFFICIA PROPRIA
SS. S. R. E. SUMMORUM PONTIFICUM
ET ALIORUM
ROMANO CLERO SÆCULARI ET REGULARI CONCESSA.

PARS VERNA.

FESTA FEBRUARII.

Die 9. Februarii.

S. Zosimi Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comuni Confess. Pontif., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio. Da quǽsumus.

Et fit commem. Feriæ et S. Apolloniæ Virg. Mart. ut in Breviario.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Zósimus Græcus Abrahámi fílius post sanctum Innocéntium Románæ Ecclésiæ episcopátum suscépit. Is Africanórum conciliórum decrétis advérsus pelagiánam hǽresim senténtiæ suæ robur adnéxuit, et ad impiórum excídium gládio Petri déxteras ómnium armávit antístitum; iis namque ab ipso probátis, per totum mundum hǽresis pelagiána damnáta est. Damnávit et Pelágium ipsum una cum Cœléstio, datis hac de re lítteris ad univérsam Ecclésiam.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Ecclesiásticæ disciplínæ tenacíssimus fuit, complúribus ad eam ubíque sive servándam, sive restituéndam, destinátis grávibus epístolis. Defíniit, juxta probátum Ecclésiæ morem, ut si quis ab infántia ecclesiásticis ministériis nomen dedísset, inter lectóres usque ad vigésimum ætátis annum, continuáta observatióne duráret. Si vero major jam et grandǽvus post baptísmum, sive inter lectóres, sive inter exorcístas, quinquénnio tenerétur, et inde acólythus, vel subdiáconus, quátuor annis, et sic ad diaconátum (si mererétur) accéderet, in quo órdine quinque annis

hærére debéret, et inde, suffragántibus votis, sacerdótium promeréri posset.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Sancívit ut diáconi lævas linóstimis pallis tégerent, potestatémque fecit ut per paróchias paschális céreus benedicerétur. Cavit prætérea ne clérico póculum propinarétur in público, prætérquam in fidélium cellis, et máxime clericórum. Qui cum sanctíssime rexísset Ecclésiam annum unum, menses quátuor, dies septem, quiévit in pace, sepultúsque est juxta corpus sancti Lauréntii Mártyris, via Tiburtína, séptimo Kaléndas Januárii, Honório et Theodósio junióre imperántibus. Una ordinatióne mense Decémbri creávit presbýteros decem, diáconos tres, epíscopos per divérsa loca octo.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Com̃. 1. loco.

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ et S. Apolloniæ Virg. Mart. in Laudibus.

Die 11. Februarii.

S. Antheri Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris præter sequ.

Oratio. Infirmitátem.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones A Miléto. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Anthérus, natióne Græcus, patre Rómulo, post sanctum Pontiánum Romæ ordinátus est epíscopus. Is gesta Mártyrum diligénter a notáriis conquisívit, ac in Ecclésia recóndidit. Propter eam causam a Máximo præfécto martýrio coronátus est, tértio Nonas Januárii, sepultúsque in cœmetério Callísti, via Appia, Maximíno príncipe. Unica ordinatióne mense Decémbri ordinávit epíscopum Fundánæ civitátis in Campánia. Sedit in pontificátu mensem unum, dies duódecim.

℟. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: *Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 138. De Verbis Domini.

Lectio v.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti epíscopi Mártyres? Quid étiam iste sanctus Anthérus? Nonne omnes pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur: Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non solum quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed caritáte.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte

labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

Nam et apud hæréticos, qui propter iniquitátes et erróres suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martýrii se jactant: ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam: Jam ipsi sunt: sed vide quid séquitur: Caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem; et tamen nihil prodest, quia cáritas deest. Adde caritátem, prosunt ómnia: détrahe caritátem, nihil prosunt cétera.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Si quis venit. de eodem Comm. 1. loco. Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Die 12. Februarii.

S. Telesphori Papæ et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones A Miléto. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Telésphorus, natióne Græcus, pátria Thuriénsis in magna Græcia, ex presbýtero Románæ Ecclésiæ (cujus dignum minístrum égerat) Póntifex Máximus creátus est. Hoc suprémum munus ita óbiit, ut exímius Petri succéssor lectus esse viderétur. In ejus cáthedra sedit sub imperatóre Antoníno Pio, fervénte persecutiónis æstu. Qui tamen non óbstitit, ne sédulam óperam regéndæ Christi Ecclésiæ sollícitus navárit.

℟. Honéstum fecit. 4*

Lectio v.

Hinc novis decrétis multa illum egrégie sancivísse légimus, quæ ad fidélium mores, Ecclesiasticórum libertátem, et sacros ritus áttinent: scílicet quadragesimále jejúnium, jam olim ab Apóstolis tráditum, novo edícto restaurásse; ac mandásse ut in Natáli Dómini sanctum Missæ sacrifícium ter celebrarétur, média nocte, illucescénte auróra, hora demum tértia post solis ortum; et constituísse ut sacræ Liturgíæ hymnus angélicus, Glória in excélsis Deo, adderétur.

℟. Desidérium ánimæ. 4*

Lectio vi.

Edixísse quoque ne sacerdótes a pópulo argueréntur, ut sublímis órdinis dignitáti consúleret. Ordinatióne quadrúplici, mense Decémbri, creávit presbýteros duódecim, diáconos octo, epíscopos trédecim per divérsa loca. Cum

autem in propagánda fide ardentíssimus esset, ac proínde idolórum sacerdótibus invísus, captus tandem cápitis abscissióne martýrium consummávit Nonis Januárii, et ejus corpus in Vaticáno sepúltum est.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Si quis vult post me veníre. de eodem Communi 2. loco.

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Die 13. Februarii.

S. Gregorii II. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequ.

Oratio. Da quǽsumus.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius hujus nóminis secúndus, natióne Románus, patre Marcéllo, anno Christi septingentésimo décimo quarto, mirábili totíus cleri et pópuli concórdia, ad suprémum Ecclésiæ cathólicæ pontificátum evéctus est. Hic a pueritia divíno cúltui addíctus in Lateranénsi patriarchío, sub beáti Sérgii óculis et disciplína víxerat, subdiáconi primum, tum sacellárii múnere functus. Mox bibliothécæ cura illi crédita, ad diaconátus tandem órdinem promótus, in régiam urbem, una cum sanctíssimo Papa Constantíno proféctus est. Ibi ab imperatóre de nonnúllis capítibus interrogátus, cum sacrárum litterárum peritíssimus esset, et constantíssimus rerum ecclesiasticárum defénsor, óptima et cathólica responsióne príncipi satisfécit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Urbis mœnia contra Longobardórum excursiónes áliqua ex parte reparávit. Aliquot basílicas témporum injúria collápsas restítuit. Urbána monastéria fere desérta, et mónachos in prístinam formam et disciplínam redégit. Imo post mortem Honéstæ matris, patérnam domum in ecclésiam et monastérium commutávit, quod multis prædiis instrúctum relíquit. Corbiniánum et Bonifácium, viros apostólico spíritu plenos, in Germániam misit, ad prædicándum Gentílibus Christi Evangélium, eósque sacris episcopátus ínfulis decorávit, postquam innúmeram paganórum multitúdinem ab iis ad Christi fidem convérsam fuísse accepísset. Ut omnes óptimi pastóris partes impléret, óptimis légibus ecclesiásticam disciplínam et Christianórum mores instrúxit. Géminam sýnodum Romæ hábuit, álteram advérsus illícita conjúgia, álteram advérsus Iconoclástas.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Leónem Isaúrum, sacrárum imáginum destructórem, váriis epístolis ab illa hǽresi removére, omníque illum officiórum génere sibi demeréri stúduit; cum tamen hic ad scéleris cúmulum, óptimum Pontíficem neci trádere ferro séxies, semel auro et munéribus corrúmpere, quamvis frustra, tentásset. Luitprándo, cum exárcho ad excídium Urbis properánti, sanctíssimus Póntifex, Dei fretus præsídio, ad prata Nerónis occúrrit, et piis mónitis regis ánimum ita mollívit, ut non jam hostis, sed pius adorátor ensem et corónam Príncipi Apostolórum obtúlerit. Cum autem imperátor destructiónem machinarétur, eúmdem diro anathémate pérculit, et ínito cum Francis fœdere, ab ímpio molímine detérruit. Rebus demum præcláre gestis, quibus máximis quibúsque prædecessórum suórum æquiparátur, pie óbiit in Dómino, sexto Pontificátus anno, et in basílica Vaticána cónditus est.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Com̃. 1. loco.

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

In II. Vesp. Oratio. Exaúdi.

Die 14. Februarii.

S. Agathonis I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter sequ. (m. t. v.)

Oratio. Da quǽsumus.

Et fit comm. Feriæ, postea S. Valentini Mart. ut in Brev.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Agatho, natióne Sículus, ex doctíssimo ac sanctíssimo mónacho Románus Póntifex creátus est, anno Christi sexcentésimo septuagésimo octávo. Vir summa humanitáte, exímio ánimi candóre, singulári morum suavitáte et comitáte prǽditus, cunctórum amans, cunctis amabilíssimus. Ita demum a natúra et grátia comparátus, ut ad suprémam illam dignitátem geréndam natus seu factus esse viderétur.

℟. Invéni David. 6*

Lectio v.

Accéptis a Constantíno Pogonáto lítteris ad Donum prædecessórem scriptis, pro convocándo concílio œcuménico, ad diutúrnum schisma tolléndum, quo laborábat Ecclésia, et definiéndas fídei controvérsias, quæ toto fere Oriénte máximas tempestátes atque ruínas excitárant, provinciáles sýnodos in Occidénte habéri curávit, in quibus Monothelitárum causa discuterétur, et damnaréntur erróres.

℟. Pósui adjutórium. 6*

Lectio vi.

His præmíssis, Legátos suos, et concílii Románi, misit Constantinópolim cum binis lítteris ad imperatórem, in quibus prædícta hǽresi docte, fuse ac sólide refutáta, damnatísque primáriis illíus sectatóribus, Sérgio scílicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro et áliis, antecessóres suos ab omni erróris labe immúnes hucúsque fuísse expréssis verbis declarávit. Agathónis ígitur auctoritáte sexta sýnodus

universális congregáta est, in qua iídem erróres iidémque errántes damnáti fuérunt. Demum cum tres annos et quinque círciter menses sedísset, pie óbiit in Dómino, et in basílica príncipis Apostolórum sepultúræ mandátus est.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Com̃. 1. loco.

Lect. ix. de Homil., et comm. Feriæ in Laud., deinde S. Valentini Mart.

Die 15. Februarii.

S. Martinæ Virg. et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ Martínæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñm.

Et fit com̃em. Feriæ, postea Ss. Faustinæ et Jovitæ Mart. ut in Breviario.

In I. vel II. Vesp. quando dicendæ sunt, dicitur Hymn. Martínæ célebri, usque ad Quærit prǽmia; et in fine A nobis ábigas. Ad Matutinum autem incipitur a Non illam, usque in finem.

Ad Matutinum.

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Martínæ célebri plaúdite nómini
Cives Romúlei, plaúdite glóriæ:
Insígnem méritis dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.

Hæc dum conspícuis orta paréntibus
Inter delícias, inter amábiles
Luxus illécebras dítibus áffluit
Faustæ munéribus domus.

Vitæ despíciens cómmoda, dédicat
Se rerum Dómino, et munífica manu
Christi paupéribus distríbuens opes,
Quærit prǽmia cœ́litum.

Non illam crúcians úngula, non feræ,
Non virgæ horríbili vúlnere cómmovent;
Hinc lapsi e Súperum sédibus Angeli
Cœlésti dape récreant.

Quin et depósita sævítie leo
Se rictu plácido prójicit ad pedes:
Te Martína tamen dans gládius neci
Cœli cœ́tibus ínserit.

Te, thuris rédolens ara vapóribus,
Quæ fumat, précibus júgiter ínvocat,
Et falsum périmens auspícium, tui
Delet nóminis ómine.

A nobis ábigas lúbrica gaúdia
Tu, qui Martýribus dexter ades, Deus
Une et Trine: tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

In I. Nocturno Lectiones Confitébor. de eodem Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Martína virgo Romána, patre consulári, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, christiánæ pietátis ardóre succénsa, divítias, quibus affluébat, mira in paúperes liberalitáte distríbuit. Sub Alexándro príncipe, cum deos inánes cólere juberétur, immáne fácinus summa libertáte detestátur. Quaprópter íterum atque íterum affécta verbéribus, uncis, úngulis férreis, testárum fragméntis laceráta, acutíssimis gládiis membrátim concísa, ádipe fervénti perúncta, demum in amphitheátro damnátur ad béstias: a quibus illæsa divínitus evádens, in ardéntem rogum injécta, incólumis pari benefício servátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, *Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Ex ejus tortóribus nonnúlli, miráculi novitáte corrépti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus gloriósam martýrii palmam cápitis abscissióne promeruére. Ad ejúsdem preces nunc terræmótibus exórtis, nunc ígnibus e cœlo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, et simulácra consúmpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum sánguine erúpit, splendórque nitidíssimus, ac suavíssimus odor e córpore emanávit: intérdum sublímis régia in sede divínis laúdibus una cum cœlítibus interésse visa est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Hisce prodígiis, ejúsque in primis constántia, ácriter permótus judex, caput vírgini amputári præcépit; qua perémpta, auditáque de cœlo voce, qua ad Súperos evocabátur, urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno primo, martýrio afféctum, Urbáno octávo Pontífice Máximo, in pervetústa ejúsdem ecclésia, ad Mamertínum cárcerem, in Capitolíni clivi radícibus, cum sanctórum Mártyrum Concórdii, Epiphánii et sociórum corpóribus repértum, eódem loco in meliórem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est. ℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de eodem Com̃. 1. loco.

Lectio ix. de Homilia, et commem. Feriæ in Laud., deinde Ss. Faustinæ et Jovitæ Mart.

Ad Laudes.

Hymnus.

Tu natále solum prótege, tu bonæ
Da pacis réquiem Christíadum plagis;
Armórum strépitus, et fera prælia
In fines age Thrácios.

Et regum sóeians ágmina sub erueis
Vexíllo, Sólymas néxibus éxime,
Vindéxque innóeui sánguinis hóstieum
Robur fúnditus érue.

Tu nostrum eólumen, tu deeus ínelytum,
Nostrárum obséquium réspiee méntium;
Romæ vota libens éxeipe, quæ pio
Te ritu canit, et eolit.

A nobis ábigas lúbrica gaúdia
Tu, qui Martýribus dexter ades, Deus
Une et Trine: tuis da fámulis jubar,
Quo elemens ánimos beas. Amen.

Die 16. Februarii.

B. Gregorii X. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif., præter sequ.

Oratio.

Deus, qui Eeelésiam tuam, beáti Gregórii Confessóris atque Pontífieis religiónis zelo et apostólieis euris amplifieásti: ejus méritis et intereessióne eoneéde; ut fídei et sanetitátis nova semper increménta suseípiat. Per Dñm.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Laudémus viros. de eodem Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Leetio iv.

Gregórius déeimus, Theáldus seu Theobáldus ántea nuncupátus, Plaeéntiæ ad Æmíliæ fines nóbili vicecómitum génere natus est. Adoléseens eeelesiástieæ milítiæ adseríptus, singulári nítuit honestáte morum vitǽque mundítia, nulla umquam, ut eréditur, eríminis eontagióne pollúta. In Gálliam eum Jaeóbo Cardináli Peeorário Gregórii noni Legáto proféctus, arehidiáeonus Leodiénsis renuntiátus est. Eo in Itáliam redeúnte, theologíæ Parísiis óperam dedit, ae magístri munus adéptus, verbo et exémplo fidéles ae príneipes ad Terræ sanetæ reeuperatiónem veheménter aeeéndit. In Sýriam deínde peregrinátus, dum ibi sacram expeditiónem urgéret, a Cardinálibus, Vitérbii Pontífieis eleetiónem in annum fere tértium protrahéntibus, in Petri sedem evéctus est, anno millésimo dueentésimo septuagésimo primo.

℟. Invéni David servum meum, óleo saneto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíeiet inimíeus in eo, et fílius iniquitátis non noeébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Aeeépto Ptolemáide electiónis deeréto, in Itáliam navigávit, ae Vitérbium se eóntulit, deínde Romam, ubi anno insequénte solémniter inaugurátus est. Ab ipso pontifieátus exórdio ad generális coneílii eelebratiónem euras et eogitatiónes omnes adjéeit. Eo Lugdúnum Galliárum indíeto, Miehaélem Palæólogum, Græcórum imperatórem, tum álios ehristiános príneipes, et grææ latinǽque Eeelésiæ Præsules lítteris amantíssimis invitávit, aeeersítis étiam exímiis doctrína et sanctitáte viris,

uti sancto Thoma Aquináte in ipso itínere vita functo, sancto Bonaventúra, sancto Philíppo Benítio, beáto Albérto Magno, Petro de Tarantásia, órdinis Prædicatórum, qui eídem in pontificátu succéssit. Igitur œcuménicam sýnodum Patrum número ómnium frequentíssimam, cui præfuit Póntifex ipse, Græcis, ejuráto schísmate, ad Ecclésiæ unitátem recéptis, decrétis pro sacra expeditióne subsídiis, editísque plúribus sanctíssimis légibus, triméstri spátio felíciter celebrávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

De pace in Ecclésia firmánda cum primis sollícitus, prælatórum dissídia, regum inimicítias, provinciárum ódia, populórum factiónes compósuit, dirémit, exstínxit. Ecclésiæ jura, étiam advérsus reges et príncipes, sevére ac fórtiter vindicávit, nullam esse prædicans solidiórem regnórum basim, quam tutélam ecclesiásticæ libertátis. Paúperum amantíssimus, primus ómnium in apostólico palátio piárum in illos largitiónum præsidem constítuit, iísque própriis mánibus pedes quotídie abluébat. In Itáliam a concílio redux, dum profectiónem in Palæstínam meditátur, plúraque ália christiánæ reipúblicæ bono molirétur, Arétii in Etrúria morte intercéptus est, quarto ab electióne sua anno, mense quarto, die décima. Fuit vir ánimi plane invícti et apostólici, terrenórum contémptu, cultus divíni stúdio, fídei zelo, disciplínæ et morum restauratióne, rerum gerendárum prudéntia, fortitúdine, magnanimitáte, aliísque virtútibus prorsus exímius. Miráculis post mortem claruísse Ecclésiæ Aretínæ monuménta testántur.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Com̃. 1. loco.

Lectio ix. de Homilia, et commem. Feriæ in Laud.

Die 17. Februarii.

S. Hygini Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequ.

Oratio. Infirmitátem.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones A Miléto. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hygínus Atheniénsis, philósopho patre, cum jam Románæ Ecclésiæ présbyter esset, cleri suffrágiis, Telésphoro suffféctus est. Sedit in sancta Petri sede, imperatóre Antoníno Pio Augústo, annos tres, menses úndecim, dies vigínti octo. Ubi primum Póntifex renuntiátus est, clericórum órdines in suos gradus distínxit, ac fecit, ut in iis ecclésiis, quas Títulos vocant, tum primárii minístri, tum álii eísdem subjécti adéssent, qui fidélibus, cum res postuláret, sacra ministrárent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Instítuit étiam ne absque celebratióne Missæ templa vel oratória sacro ritu consecraréntur: ne inconsúlto epíscopo, vel nova construeréntur, vel jam constrúcta destrueréntur, et ne matéries ad sacrum illum usum congésta et destináta, in profános usus converterétur. Edíxit prætérea, ut patríni baptísmo adéssent, qui de sacro fonte infántes levárent: ne quis epíscopus reus críminis damnarétur, nisi a comprovinciálibus epíscopis ejus causa probe discússa fuísset. Cuncta hæc ejus título ac nómine sancíta exstant. Tres ordinatiónes hábuit mense Decémbri, quibus creávit epíscopos sex, presbýteros quíndecim, diáconos quinque.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

Cum autem paulo ante Justínus claríssimus philósophus et Christi Martyr scripsísset apologíam pro religióne christiána ad imperatórem Antonínum Pium Augústum, obtínuit ut persecútio desæviret. Hinc a Christianórum cæde, non quidem omníno, plúrimum tamen, público príncipis edícto, temperátum est. Sanctíssimo tamen pastóri, cujus cura Domínico gregi consúltum fúerat, párcitum non fuit; nempe hic glorióso martýrio, ne antecessóribus dissímilis esset, innocentíssimam vitam terminávit, die undécima Januárii, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. de eodem Com̃. 1. loco.

Lectio ix. de Homilia, et commem. Feriæ in Laudibus.

Die 18. Februarii.

S. Raymundi de Peñafort Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ et S. Simeonis Ep. et Mart. ut in Brev. eadem die.

In I. Nocturno Lectiones Beátus vir. de eodem Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beátus Raymúndus Barcinonénsis, ex nóbili família de Péñafort, christiánæ religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis, ac pontifício civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris laúrea insignítus, ibídem sacros cáno-

nes magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis epíscopus, cum Roma suam ad ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem ecclésiæ canonicátu et præpositúra ornátus, univérso clero et pópulo, integritáte, modéstia, doctrína, et morum suavitáte præfúlsit, ac Deíparæ Vírginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem et cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Annum círciter quintum supra quadragésimum agens, in órdine fratrum Prædicatórum solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípue in caritáte erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo primo Aragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi, et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, órdinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt: cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem órdinis vocatiónem accommodatíssimas: quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum primum Generálem órdinis magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Ab eódem Gregório Romam accersítus, et capelláni, ac pœnitentiárii, et confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu Romanórum Pontíficum decréta, in divérsis concíliis et epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit, et totíus órdinis Prædicatórum generále magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ regi sacræ Inquisitiónis offícii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula, inter quæ illud claríssimum, quod ex ínsula Baleári Majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexagínta milliária sex horis confécerit, et suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus

et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo.

In III. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi. de eodem Communi.

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud., deinde S. Simeonis Episc. Mart. ut in Breviario eadem die.

Die 19. Februarii.

S. Titi Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia ut in Breviario die 6. Febr. omissa commem. S. Dorotheæ V. M.

Die 20. Februarii.

S. Cyrilli Episc. Alexandr. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario die 9. Febr.

Die 25. Februarii

(vel 26. in anno bissextili).

S. Felicis III. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif., præter sequ.

Oratio. Da quæsumus.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix tértius, pátria Románus, natus ex nobilíssima domo Anícia, et divi Gregórii Magni átavus, post Simplícium Papam ad summi pontificátus ápicem est evéctus. Hic mira ánimi constántia, tamétsi Roma sub Hérulis ariánis propémodum captíva viderétur, aliíque Patriárchæ conciliatiónem Zenónis imperatóris approbássent, solus illi non communicávit. Ejúsdem de fide edíctum promulgántis, audáciam fórtiter représsit, Petrum Fullónem patriarchátu Antiochéno dejécit. Acácium Constantinopolitánum epíscopum Romam veníre coégit, ut contra eum objéctis in apostólicæ Sedis judício respondéret, ac in eúmdem senténtia excommunicatiónis animadvértit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Constítuit, ut ecclésiæ nónnisi ab epíscopis consecraréntur; semel baptizátos íterum rebaptizári sub grávibus pœnis prohíbuit. Basílicam sancti Agapíti construxit. Anno ejus pontificátus tértio, sanctus Bárnabas Apóstolus, cum sancti Matthǽi Evangélio, in Cypro Anthémio epíscopo Salamínæ appáruit; sicque prǽvia trina revelatióne, corpus sancti Bárnabæ cum Evangélio supradícto est invéntum. Duas fecit ordinatiónes mense Decémbri, quibus creávit Romæ presbýteros vigínti novem, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca trigínta. Quinto Kaléndas Mártii e terris excédens ad Súperos evolávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Sermo sancti Gregórii Papæ.
Ex Homil. 38. in Evang.
Lectio vi.

Quia nonnúmquam mentes audiéntium plus exémpla fidélium quam docéntium verba convértunt, volo vobis áliquid de próximo dícere, quod corda vestra tanto formidolósius aúdiant, quanto eis hoc de propínquo sonat. Neque enim res longe ante gestas dícimus; sed eas de quibus testes exsístunt, eísque interfuísse se réferunt, memorámus. Tres pater meus soróres hábuit, quæ cunctæ tres sacræ vírgines fuérunt; quarum una Tarsílla, ália Gordiána, ália Æmiliána dicebátur. Quadam vero nocte huic Tarsíllæ (quæ inter soróres suas, virtúte contínuæ oratiónis, afflictiónis stúdio, abstinéntiæ singuláris, gravitáte vitæ venerábilis, in honóre et cúlmine sanctitátis excréverat), sicut ipsa narrávit, per visiónem átavus meus Felix hujus Románæ Ecclésiæ Antístes appáruit, eíque mansiónem perpétuæ claritátis osténdit, dicens: Veni, quia in hac te lucis mansióne suscípio. Quæ subsequénti mox febre corrépta, ad diem pervénit extrémum: et sicut nobílibus féminis virísque moriéntibus multi convéniunt, qui eórum próximos consoléntur, eádem hora ejus éxitus multi viri ac féminæ ejus léctulum circumstetérunt, inter quas mater mea quoque ádfuit; cum sursum illa respíciens Jesum veniéntem vidit, et cum magna animadversióne cœpit circumstántibus clamáre, dicens: Recédite, recédite, Jesus venit. Cumque in eum inténderet quem vidébat, sancta illa ánima a carne solúta est: tantáque súbito fragrántia miri odóris aspérsa est, ut ipsa quoque suávitas cunctis osténderet, illuc auctórem suavitátis venísse. ℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco.

Lectio ix. de Homilia, et commem. Feriæ in Laud.

Die 26. Februarii.

S. Margaritæ Cortonensis
Pœnitentis.
Semiduplex.

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis eadem die.

Feria VI.
post Dominicam I. Quadrages.
Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.
Duplex majus.

Ut inter festa pro aliquibus locis eadem feria.

Feria VI.
post Dominicam II. Quadrag.
Ss. Sindonis D. N. J. C.
Duplex majus.

Ut inter festa pro aliquibus locis eadem feria.

Feria VI.
post Dominicam III. Quadrag.
Ss. Quinque Vulnerum D. N. J. Chr.
Duplex majus.

Ut inter festa pro aliquibus locis eadem feria.

Feria VI.
post Dominicam IV. Quadrag.
Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.
Duplex majus.

Ut inter festa pro aliquibus locis eadem feria.

FESTA MARTII.

Die 2. Martii.
S. Simplicii Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif., præter sequentia.

Oratio. Da quǽsumus.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Simplícius, Tiburtínus, patre Castório, próxime post sanctum Hílarum Románæ Ecclésiæ principátum suscépit, ac difficíllimis tempóribus (cum magna ex parte christiáni orbis cathólica fides, ob cunctos fere príncipes hǽresi inféctos, nutáret) summa vigilántia gubernávit. Leóni imperatóri peténti, ut rata haberéntur concéssa ab epíscopis sýnodi Chalcedonénsis ecclésiæ Constantinopolitánæ privilégia, veheméntius réstitit, misso étiam eam ob causam Constantinópolim suo legáto. Eádem pastorâli sollicitúdine plúrimum laborávit, ut Timótheus Ælúrus Alexandrínæ ecclésiæ invásor, qui Constantinópoli líbere degens, adnitebátur quam máxime propagáre hǽresim, novúmque Zenónis imperatóris ópera cogi concílium, pellerétur in exsílium, sicque integritáti suæ Alexandrína redderétur ecclésia. Reliquórum item perduéllium pro nova sýnodo indicénda conátibus fórtiter óbstitit, ásserens nova concília non fácile convocánda, nisi cum áliquid in pravis sénsibus novum, aut in assertióne dógmatum emersísset ambíguum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Damnávit íterum Petrum Moggum, álterum Alexandrínæ sedis invasórem, curavítque, ut ex urbe pellerétur, ne áliquos módicæ fídei infíceret, et ad perversitátis suæ factiónem pertráheret. Timótheo Solofacíolo, legítimo ejúsdem ecclésiæ antístiti, juxta prístinum institútum, per suos legátos erróris sui condonatiónem expeténti, idcírco quod timóre pertérritus Dióscorum ad altáre nominásset, véniam impértiit. Antiochéni epíscopi electiónem ad seditiónes vitándas Constantinópoli in concílii Nicǽni præjudícium peráctam, ea lege ratam hábuit, ut deínceps, secúndum patrum definitiónes, Orientáli comprovinciálium episcopórum sýnodo, creátio Antiochéni pontíficis reservarétur. Oblatiónes ecclésiæ ita partiéndas esse præcépit, ut una dumtáxat pórtio epíscopo, una ítidem clero, duæ vero in ecclésiæ fábricam et peregrínos ac paúperes erogaréntur. Zenónem epíscopum Hispalénsem vicária Sedis apostólicæ auctoritáte fulcívit, ne apostólicæ institutiónis decréta et sanctórum términos patrum in Hispániis transcéndi permítteret.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de

plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Státuit in Urbe hebdómadas, ut, propter baptísmum, et pœniténtiam peténtes, presbýteri quidem de regióne prima apud sanctum Paulum, de tértia apud sanctum Lauréntium, et de séptima apud sanctum Petrum manérent. Dedicávit basílicas sancti Stéphani in Cœ́lio monte, sancti Andréæ Apóstoli juxta sanctam Maríam, item áliam sancti Stéphani juxta sanctum Lauréntium, ac postrémo sanctæ Bibiánæ Mártyris áliam intra Urbem juxta palátium Liciniánum; itémque vasa complúra tum argéntea, tum aúrea Románæ cóntulit Ecclésiæ. Demum Zenóne imperatóre, et Odoácre Itáliæ rege, migrávit ad Dóminum. Hábuit ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit presbýteros quinquagínta octo, diáconos úndecim, epíscopos per divérsa loca trigínta sex. Sacerdótium administrávit annos quíndecim, menses quinque, et dies decem.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco.

Lectio ix. de Homilia, et commem. Feriæ in Laud.

Die 4. Martii.

S. Lucii I. Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Nocturno Lectiones A Miléto. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Lúcius Románus patre Porphýrio, post sancti Cornélii consummatiónem, Románæ Ecclésiæ episcopátum ténuit. Sanxit, ut duo presbýteri ac tres diáconi, ecclesiástici causa testimónii, quovis loco epíscopum non desérerent. Pacem lapsis dandam, et pœniténtia acta, communicatiónis fructum negándum non esse, spíritu Dei plenus (ut sanctus Cypriánus scripsit), lítteris suis significávit. Ob Christi fidem exsílio relegátus, et póstmodum ad Ecclésiam suam incólumis redíre permíssus, tandem omni Ecclésiæ facultáte archidiácono suo Stéphano prius trádita, cápite truncátus est quarto Nonas Mártii, Gallo et Volusiáno princípibus. Duas hábuit ordinatiónes mense Decémbri, quibus presbýteros quátuor, epíscopos per divérsa loca septem creávit. Ejus corpus primo via Appia ad sanctum Xystum, in cœmetério Callísti sepúltum, inde a Pascháli Papa in sanctæ Cæcíliæ títulum, una cum ejúsdem vírginis et sociórum corpóribus translátum, ibi sub sancto altári collocátum fuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

De Epístola S. Cypriáni Epíscopi et Mártyris, et collegárum ejus ad S. Lúcium Papam et Mártyrem.

Lectio v.

Nuper quidem tibi, frater caríssime, gratuláti sumus, cum te honóre gemináto in Ecclésiæ suæ administratióne Confessórem páriter et Sacerdótem constítuit divína dignátio. Sed et nunc non minus tibi et comítibus tuis, atque univérsæ fraternitáti gratulámur, quod cum eádem glória, et laúdibus vestris, réduces vos dénuo ad suos fécerit benígna Dómini et larga protéctio; ut pascéndo gregi pastor, et gubernándæ navi gubernátor, et plebi regéndæ rector redderétur: et apparéret relegatiónem vestram sic divínitus esse dispósitam, non ut epíscopus relegátus et pulsus ecclésiæ deésset, sed ut ad ecclésiam major redíret. Neque enim in tribus púeris minor fuit martýrii dígnitas, quia, morte frustráta, de camíno ignis incólumes exiérunt; aut non consummátus Dániel éxstitit in suis laúdibus, quia, qui leónibus missus fúerat ad prædam, protéctus a Dómino vixit ad glóriam. In Confessóribus Christi diláta martýria non mérita confessiónis mínuunt, sed magnália divínæ protectiónis osténdunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

Repræsentátum vidémus in vobis, quod apud regem fortes atque illústres púeri prædicavérunt, ipsos quidem parátos esse ardére flammis, ne diis ejus servírent, aut imáginem quam fécerat adorárent; Deum tamen, quem colébant, quemque et nos cólimus, poténtem esse, ut eos de camíno ignis exímeret, et de regis mánibus ac de pœnis præséntibus liberáret; quod invenímus in confessiónis vestræ fide, et in Dómini circa vos protectióne nunc gestum; ut cum vos paráti fuéritis et prompti omne subíre supplícium, Dóminus tamen vos pœnæ subtráheret, et ecclésiæ reserváret. Regrediéntibus vobis, breviáta non est in epíscopo confessiónis suæ dígnitas, sed magis crevit sacerdotális auctóritas, ut altári Dei assístat antístes, qui ad confessiónis arma suménda, et faciénda martýria, non verbis plebem, sed factis cohortétur, et, imminénte antichrísto, paret ad prǽlium mílites, non solum sermónis et vocis incitaménto, sed fídei et virtútis exémplo. ℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Si quis vult. de eodem Com̃. 2. loco.

Lectio ix. de Homilia, et commem. Feriæ in Laudibus.

Die 5. Martii.

S. Casimiri Confessoris.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario Romano die 4. Martii.

Die 15. Martii.

S. Zachariæ Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequ.

Oratio. Da quǽsumus.

Et fit commem. Feriæ occurr.

In I. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Zacharías natióne Græcus, patre Polychrónio, Gregório tértio ex hac luce subtrácto, ad beáti Petri Cáthedram est evéctus. Vir fuit mitíssimi ingénii, miræ suavitátis et grátiæ, cleri ac pópuli Románi amátor, ad iram tardus, ad misericórdiam et cleméntiam promptíssimus, nulli malum pro malo reddens, sed vincens in bono malum; ádeo ut quos habúerat ǽmulos et inimícos, eósdem inítio pontificátus honóribus et prǽmiis affécerit. Póntifex creátus, ut Itáliam armis Longobardórum vexátam suæ tranquillitáti restitúeret, ad Luitprándum regem, Interámnæ degéntem, et legátos misit, et ipse profëctus est, ubi et oratiónis elegántia, et vitæ sanctitáte sic regem demúlsit, ut quas civitátes, óppida et patrimónia ab Ecclésia abstúlerat, eídem restitúerit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Sed et Ticínum usque proféctus eúmdem infléxit, ut a Ravennátum oppressióne cessáret. Rachim ádiit, Perúsiam acri obsidióne preméntem, quem tanta oratiónis majestáte permóvit, ut et ab omni oppugnatióne desísteret, et religiónis amóre succénsus, régiam dignitátem et paludaméntum monacháli institúto et hábitu permutáret. Consúltus a Francis, regnum illud a Childeríco, viro stúpido et ignávo, ad Pipínum, pietáte et fortitúdine præstántem, auctoritáte apostólica tránstulit. Multas sýnodos et concília celebrávit, pro ecclesiásticæ disciplínæ restauratióne.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Romæ ómnia loca sacra aut reparávit, aut ditióra effécit. Sanctórum imágines vetustáte exolétas renovávit, et Lateranénse patriarchíum, quod magna in penúria invénerat, pene a novo restaurávit, ac multas relíquias ibi inventas divérsis ecclésiis distríbuit. Paupéribus aléndis réditus assignávit. Bibliothécam sancti Petri constrúxit, basílicam sancti Geórgii in Velábro cóndidit; ædificávit et oratórium divæ Cæcíliæ via Tiburtína. Clerum valde diléxit, et donatívum síngulis presbýteris et diáconis erogávit. Sancti Gregórii Dialogórum libros in græcum tránstulit, rebúsque váriis pro Ecclésiæ utilitáte non minus pie quam próspere gestis, sanctitátis laúrea est coronátus.

℟. Iste est qui.

In III. Noct. Homilia in Evangel. Homo péregre. de eodem Com̃. 1. loco.

Lectio ix. de Homil., et commem. Feriæ in Laud.

Die 18. Martii.

S. Gabrielis Archangeli.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 20. Martii.

S. Cyrilli Episc. Hierosolym. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario die 18. Martii.

Die 22. Martii.

S. Catharinæ Fliscæ Adurnæ Viduæ.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 28. Martii.

S. Xysti III. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequentia.

Oratio. Da quǽsumus.

Et fit commem. Feriæ.

In I. Noct. Lect. Fidélis sermo. de eodem Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Xystus hujus nóminis tértius, pátria Románus, fílius Xysti, defúncto sancto Cœlestíno, Románæ Ecclésiæ epíscopus præfícitur, totíus Urbis pace et consensióne mirábili. Eum adhuc presbýterum sanctus Augustínus exímie commendávit, tum quod prior anáthema Pelagiánis in pópulo frequentíssimo pronuntiárit, tum quod suis quoque scriptis advérsus eórum errórem veheménter pugnárit. Ut autem Románi sacerdótii gubernácula suscépit, decrétum Ephesínæ sýnodi advérsus Nestórium hábitum, volúmine descríbens, ad Oriéntis et Occidéntis dedit ecclésias, confírmans, duábus in Christo manéntibus perféctе natúris, unam Fílii Dei credéndam esse persónam. Qua de re, et ad Nestórium ipsum, et ad Oriéntis epíscopos, ad ejus errórem succidéndum senténtias diréxit, hæc inter cétera scribens Antiochéno epíscopo: Nihil ultra líceat novitáti, quia nihil addi cónvenit vetustáti: perspícua majórum fides, et credúlitas, nulla cœni permixtióne turbétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Is a beáto Petro Apóstolo sibi per visum apparénte, una cum sancto Apollináre ejus discípulo, primo Ecclésiæ Ravennátis epíscopo, quem ejúsdem Ecclésiæ Pontíficem ordináre debéret, admónitus, Petrum ecclésiæ Forocorneliénsis diáconum præter Ravennátum senténtiam, illis præfécit antístitem, quem cognoménto Chrysólogum admiránda morum sanctitúdo et doctrína insígnis mirífice commendárunt. Cum autem Xystus Ecclésiæ prǽdium abnúerit alienári, studerétque sublevàre gravátos, ódium in se convértit Anícii Bassi excónsulis, et Mariniáni patrícii, a quibus turpi calúmnia exagitátus, sponte vóluit suam in sýnodo causam judicári. Itaque in basílica Heleniána, quæ dícitur Sessoriánum Atrium, quinquagínta sex episcopórum concí-

lio coácto, præsénte Valentiniáno imperatóre, cum univérso clero atque senátu, Xystus declarátus est ínnocens, Bassus vero et Mariánus calumniatóres damnáti atque proscrípti, bonis prætérea Bassi ecclésiæ adjudicátis: quem intra tres menses divína ultióne defúnctum, Xystus reddens bona pro malis, cum linteamínibus et aromátibus, mánibus ipse contréctans, recóndidit, sepelivítque apud beátum Petrum Apóstolum, in sepúlchro majórum suórum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Venerándus hic póntifex complúra in Urbe magnífica præstitit; nam argéntea et aúrea vasa possessionésque complúres ecclésiis cóntulit. Refécit basílicam sanctæ Maríæ majóris ad Præsépe, quam et metállis aúreis sacrísque imagínibus decorávit. Fecit et in Constantiniána basílica ornaméntum supra fontem, quod ántea non erat; nam marmórea epistýlia et porphyréticas colúmnas, quas Constantínus Augústus congregátas dimíserat, érigi curávit ac vérsibus exornávit. Ejus item rogátu, Valentiniánus Augústus argénteum fastígium a bárbaris sublátum, in eádem Constantiniána basílica restítuit: cujus imperatóris et Theodósii principátu Xystus viam univérsæ carnis ingréssus quiévit in Dómino, sepultúsque est via Tiburtína, in crypta juxta corpus sancti Lauréntii Mártyris. Una ordinatióne mense Decémbri creávit presbýteros vigínti octo, diáconos duódecim, epíscopos per divérsa loca quinquagínta duos, et rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Com. 1. loco. Lectio ix. de Homil., et com. Feriæ.

FESTA APRILIS.

Die 6. Aprilis.

S. Xysti I. Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., pro temporum varietate, præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

Et fit commem. Feriæ in Quadrag.

In I. Nocturno. In Quadrag. Lect. A Miléto. de eodem Comm. 1. loco. Post Pascha de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Xystus hujus nóminis primus, Románus natióne, de regióne Urbis séptima, quæ Via lata dicta est, patre Pastóre génitus, in locum Alexándri primi, Románi Pontíficis, nobilíssimo martýrio coronáti, totíus cleri suffrágiis suffectus, suprémo illo múnere egrégie et summa cum laude perfúnctus est annis novem, ménsibus decem, diébus octo, sub imperatóribus Adriáno et Antoníno Pio Augústis.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

Nonnúlla ad disciplínam ecclesiásticam pertinéntia prudentíssime státuit, scílicet, ne sacra vasa et ministéria ab áliis qui sacri minístri non essent, contrectaréntur; ne sacrum corporále, ut vocant, ex ália quam línea matéria fíeret; ut sacrum triságium in Missa pópulus decantáret; et ne ullus epíscopus Romam evocátus, ad suam deínde diœcésim rédiens susciperétur, nisi lítteris apostólicis, quas formátas et canónicas antíqui vocábant, munítus esset.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

Tres ordinatiónes mense Decémbri pro more fecit, in quibus creávit epíscopos quátuor pro divérsis locis, presbýteros úndecim, diáconos tres. Vir revéra singulári vitæ sanctimónia, incredíbili morum facilitáte, exímia in paúperes liberalitáte, frequéntibus étiam insígnis miráculis, illústri tandem martýrio coronátus, octávo Idus Aprílis, et sepúltus in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Si quis venit. de eodem Comm. 1. loco. Temp. Pasch. Ego sum vitis. 1. loco.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Laud.

Die 7. Aprilis.

S. Cœlestini I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

Fit commem. Feriæ in Quadrag.

In I. Noct. In Quadrag. Lect. Fidélis sermo. de eodem Comm. 1. loco.

Post Pascha de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cœlestínus Románus Prisci fílius, sancto Bonifácio sine ulla plebis discissióne subrogátus, Románæ Ecclésiæ præsédit epíscopus. Hic venerábilis Póntifex (cui ad Ecclésiæ cathólicæ præsídium, multa Dóminus grátiæ suæ dona largítus est), sciens, damnátis non exámen judícii, sed solum pœniténtiæ remédium esse præstándum, Cœléstium, primárium Pelágii discípulum, suam, quasi non discússo negótio, audiéntiam postulántem, totíus Itáliæ fínibus jussit extrúdi. Nec segnióre cura ab hoc eódem morbo Británnias liberávit, quando quosdam inimícos grátiæ, solum suæ oríginis occupántes, étiam ab illo secréto exclúsit Océani. Quamóbrem sancto Germáno Antissiodorénsi epíscopo illuc vice sua misso ordinatóque Scotis epíscopo Pallládio, qui Románæ Ecclésiæ diáconus erat, dum Románam ínsulam stúduit serváre cathólicam, fecit étiam bárbaram christiánam.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo,

et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Cum autem Nestórius Constantinopolitánus epíscopus, novum Ecclésiæ molirétur errórem indúcere, prædicans Christum ex María hóminem tantum, non étiam Deum natum, eíque divinitátem collátam esse pro méritis; ejus impietáti sua Cœlestínus auctoritáte ácriter repugnávit. Quare sancto Cyríllo epíscopo Alexandríno suas vices delegávit, ut, nisi decem diérum intervállo Nestórius resipísceret, in illum senténtiam ferret. Verum cum Nestórius id pertinácius recusásset, magísque crevíssent dissensiónes ac tumúltus, apud Ephesum tértia œcuménica sýnodus est congregáta, in qua Cœlestínus per suos legátos præsédit: quibus suo commonitório eos límites præscrípsit, ut de episcopórum senténtiis judicárent, certámen non subírent. Itaque in ea sýnodo Nestórius cum hæresi nóminis sui, et cum multis Pelagiánis, qui cognátum erróri suo dogma juvábant, damnátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Per suas lítteras eórum sacerdótum superstitiónem Cœlestínus redárguit, qui véteri dimísso hábitu, amícti pállio, lumbósque præcíncti, in ecclésia ministrábant. Cavit prætérea, ne ulli in morte última negarétur pœniténtia; neve ex láicis vel criminósis ad episcopátum áliqui promoveréntur: itémque ne Metropolitánus in aliéna província áliquid præsúmeret, et ne in creándis epíscopis, extránei eméritis in sua ecclésia cléricis præponeréntur. Instítuit, ut ex ómnibus centum quinquagínta Psalmis, ante sacrifícium antiphonátim psallerétur. Dedicávit basílicam Júliam, propriúmque suum cœmetérium pictúris decorávit, váriaque ad ecclésiæ ornátum dona óbtulit. Qui cum tribus ordinatiónibus mense Decémbri creásset presbýteros trigínta duos, diáconos duódecim, epíscopos per divérsa loca quadragínta sex, obdormívit in Dómino octávo Idus Aprílis, sepultúsque est in cœmetério Priscíllæ via Salária, Theodósio et Valentiniáno imperántibus. Sedit annos octo, menses quinque et dies tres. ℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco.

In Quadrag. Lectio ix. de Homil., et commem. Feriæ in Laud.

Die 12. Aprilis.

S. Julii I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequentia.

Oratio. Da, quǽsumus.

In I. Noct. In Quadrag. Lect. Fidélis sermo. de eodem Comm. 1. loco.

Post Pascha de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Július Románus Rústici fílius, post beátum Marcum ad summum pontificátum evéctus, vitæ sanctitáte et stúdio asserén-

dæ fídei christiánæ insígniter elúxit. Grassabátur per Oriéntem ariánæ hǽresis impíetas, multíque sanctíssimi epíscopi e suis sédibus exsuláre cogebántur, quos ille, præsértim sanctum Athanásium, humaníssime excépit, et constantíssime contra adversários deféndit. Týriam et Antiochénam sýnodum, ut Nicǽnam abolérent fidem, ab Ariánis coáctam condemnávit, et Romæ duo concília convocávit, in quibus éxsulum episcopórum querélas excépit, et innocéntiam declarávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Constánti Augústo religiosíssimo príncipi, per Occidéntem imperánti, auctor fuit, ut Constántium fratrem Arianórum fautórem, in Oriénte regnántem, précibus et minis ad revocándum ab exsílio Athanásium permovéret. Dolósam fídei fórmulam ab Eusebiánis, Aríi sectatóribus, in secúnda sýnodo Antiochéna concéptam rejécit, et magnum Sardicénse concílium ex Occidéntis et Oriéntis epíscopis indíxit, missísque legátis, multa ibídem pro fide cathólica et disciplína ecclesiástica restituénda utíliter constítuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Præter hæc, basílicas duas in Urbe exstrúxit, sacrísque pictúris exornávit, unam juxta Forum Románum, álteram in via Flamínia. Tria ædificávit cœmetéria, unum in eádem via Flamínia, álterum in via Aurélia, tértium in Portuénsi. Constítuit ne sacérdos álibi quam apud júdicem ecclesiásticum causam díceret, jussítque ut ómnia ad rem ecclesiásticam spectántia per protonotárium conficeréntur instruménta. Tribus ordinatiónibus mense Decémbri creávit diáconos tres, presbýteros decem et octo, epíscopos novem. Postquam Dei Ecclésiam sanctíssime rexísset annis quíndecim, ménsibus quinque, diébus septémdecim, prídie Idus Aprílis felíciter migrávit ad Dóminum, sepúltus in cœmetério Calepódii. Inde translátæ relíquiæ ad ecclésiam sanctæ Maríæ trans Tíberim ab ipso amplificátam, sub altári majóri honorífice recónditæ sunt.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. de eodem Communi 1. loco.

In Quadrages. Lectio ix. de Homilia, et commem. Feriæ.

Die 16. Aprilis.

S. Benedicti Josephi Labre

Confessoris.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 17. Aprilis.

S. Aniceti Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. pro temporis varietate, præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

In I. Nocturno in Quadrag. A Miléto. de eodem Comm. 1. loco.

Tempore Paschali de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Anicétus Syrus, imperatóre Marco Aurélio Antoníno, præfuit Ecclésiæ. Decrévit ne clérici comam nutrírent. Quínquies mense Decémbri ordinávit presbýteros decem et septem, diáconos quátuor, epíscopos per divérsa loca novem. Vixit in Pontificátu annos octo, menses octo, dies vigínti quátuor. Propter Christi fidem martýrio coronátus, sepúltus est via Appia in cœmetério quod póstea Callísti appellátum est, décimo quinto Kaléndas Majas.

℟. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 138. de verbis Domini.

Lectio v.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti epíscopi Mártyres? Quid étiam iste sanctus Anicétus? Nonne omnes pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur: Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non solum quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed caritáte.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Tempore Paschali.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Nam et apud hæréticos, qui propter iniquitátes et erróres suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martýrii se jactant: ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: quóniam non omnes qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam: Jam ipsi sunt. Sed vide quid séquitur: Caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem; et tamen nihil prodest, quia cáritas deest. Adde

caritátem, prosunt ómnia: détrahe caritátem, nihil prosunt cétera.

℟. Stola jucunditátis.

Tempore Paschali.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit. Et réliqua.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 78. in Joann.

Ut osténderet post tristítiam gaúdium secutúrum, naturále addúcit exémplum. Múlier, cum parit, tristítiam habet; qua parábola in calamitátibus prophétæ usi sunt; quasi dicat: Dolóres capiétis, sed quales partus, qui lætítiæ causa sunt. Simul et resurrectiónem confírmat, índicans óbitum suum perínde esse, ac si ex útero matris in lucem pródeat, quasi dicat: Nolíte admirári, si per hanc tristítiam ad óptima vos ducam, nam et mater in pariéndo sic per tristítiam transit.

℟. Coróna aúrea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Tempore Paschali.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viii.

Signíficat autem hic et mystérium quoddam, quod mortis dolóres sólverit, et novum hóminem regenerári fécerit. Neque dixit tantum tristítiam transitúram, sed magnitúdine lætítiæ succedénte, nihil ejus pénitus remansúrum. Ita erit sanctis. Atqui non proptérea gaudet múlier, quia venit homo in mundum, sed quod fílium péperit. Nam si id esset, nihil prohibéret, quin, quæ non páriunt, áliis pariéntibus gaudérent.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Tempore Paschali.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allel. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Qua ergo grátia sic inquit? quia ad hoc solum addúxit exémplum, ut post brevem tristítiam perpétuum gaúdium secutúrum, et se ad vitam transférri, et magnum malórum lucrum osténderet. Et non dixit, péperit fílium: sed quia venit homo in mundum, ubi suam signíficat resurrectiónem, et non

morti illi, sed regno parturiéndum. Ideo non dixit, quia natus est fílius, sed homo. Et vos nunc quidem tristítiam habétis: íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: inde quod non ámplius moriétur, inquit, et gaúdium vestrum nemo tollet a vobis.

Te Deum laudámus.

Die 19. Aprilis.

S. Leonis IX. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequentia.

Oratio. Da, quǽsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Leo hujus nóminis nonus, ex nóbili Francórum prosápia oriúndus, Dagsburgénsis comes, ac Tulléensis epíscopus, Bruno ántea dictus, ómnium Cardinálium suffrágiis, ac commúni fidélium gratulatióne, ad sanctíssimam Petri sedem evéctus est, et in ea sedit annis quinque, duóbus ménsibus, diébus octo. Vir omni virtútum génere et sacra doctrína exímius, ut Apostólicum hoc munus impléret, nullis labóribus, nullis súmptibus, nullis incómmodis pepércit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Germániam et Itáliam sǽpius, Gálliam semel visitávit. Hábuit novem concília, Rhemis, Mogúntiæ, Vercéllis, Papíæ, Romæ, ad restaurándos Christianórum mores. Multas lítteras ad imperatóres, reges, patriárchas, epíscopos, zelo ac pietáte flagrántes scripsit. Legátos ad imperatórem Constantinopolitánum, pro reductióne Græcórum, semel atque íterum misit; Berengárium hæréticum semel iterúmque damnávit, et Michaélem Cerulárium patriárcham, insígnem schismáticum, anathémate pérculit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Dum Romæ ágeret, ter in hebdómada a sacrosáncta ecclésia Lateranénsi ad Vaticánam, nudis pédibus, noctu, orans et psallens pergébat. Príncipi Apostolórum décimam oblatiónum partem sibi de more competéntem, pontifício diplómate cessit. Patrimónium suum próprium in erectiónem monastérii impéndit: unde étiam quotánnis pecúnia submitterétur in sumptus rosæ áureæ, quam Románi Pontífices antíquo et solémni ritu benedícunt. In paúperes et peregrínos effúsam liberalitátem exércuit. Sub leprósi forma et hábitu Christum aliquándo próprio lecto excépit. Dénique multis pro Ecclésia labóribus exantlátis, óbiit die décima nona Aprílis, anno millésimo quinquagésimo quarto, ante et post mortem multis miráculis clarus, ac sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco.

Die 22. Aprilis.

Ss. Soteris et Caji Pont. et Mart.

Duplex.

Omnia ut in Breviario eadem die.

Die 26. Aprilis.

Ss. Cleti et Marcellini Pont. et Mart.

Duplex.

Omnia ut in Breviario eadem die.

Die 27. Aprilis.

S. Anastasii I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. Fidélis sermo. de eodem Com̃. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Anastásius Románus fílius Máximi, Sirício vita functo, Románæ Ecclésiæ est ordinátus epíscopus; quo eam præcláre regénte, de Oriéntis pártibus hæreticórum Origenistárum sæva tempéstas simplicitátem fídei, quæ Apóstoli voce laudáta est, pollúere et labefactáre conáta est. Sed vir ditíssimæ paupertátis et apostólicæ sollicitúdinis Anastásius statim nóxium pérculit caput, et sibilántia hydræ ora compéscuit, latitantésque in fóveis suis hæréticos persecútus, suis in Occidénte lítteris damnávit, quod erat in Oriénte damnátum. Nec illi umquam cura défuit Evangélii fidem circa suos custodíre pópulos, partésque pópuli sui, per quæque spátia divérsa terrárum diffúsas, quantum póterat, lítteris conveníre, ne qua profánæ interpretatiónis orígo subréperet, quæ devótas ánimas immíssa sui calígine labefactáret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ad eum, atque Venérium, Mediolanénsis ecclésiæ sacerdótem, Africána sýnodus epíscopum legátum destinávit, ut eídem Africánæ ecclésiæ sacris minístris máxime indigénti, subvenirétur, ne in divérsis pene emórtuis plébibus (in quibus nec unus quidem diáconus, vel litterátus reperiebátur) innumerábiles ánimæ perírent. Ad eósdem Africános epíscopos epístolam misit Anastásius, patérnæ et fratérnæ caritátis sollicitúdine et sinceritáte eos adhórtans, ut hæreticórum et schismaticórum Donatistárum insídiis et improbitátibus (quibus Africánam ecclésiam cathólicam vexábant) nullo modo dissimulárent. Hujus item sancti Pontíficis auctoritáte factum est, ut Donatístæ epíscopi, seu quílibet clérici, quantum ad ecclesiástica offícia pertinéret, sic in cathólicam susciperéntur unitátem, quemádmodum expedíre viderétur iis, quorum salúti per eórum consulebátur offícium vel exercéndum, vel omitténdum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de

plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Constítuit nullátenus transmarínum hóminem in clericátus honórem sine quinque episcopórum chirógrapho suscipiéndum. Itémque sancívit, ut quotiescúmque sancta recitaréntur Evangélia, sacerdótes non sedérent, sed curvi starent. Fecit in Urbe basílicam Crescentiánam in regióne secúnda, via Mamertína. Duábus ordinatiónibus mense Decémbri, creátis presbýteris octo, diáconis quinque, epíscopis per divérsa loca decem, quiévit in pace, sepultúsque est in cœmetério suo ad Ursum Pileátum, sub Arcádio et Honório: quem (ut sanctus Hierónymus scribit) diu Roma habére non méruit, ne orbis caput sub tali Epíscopo truncarétur: imo idcírco raptus est atque translátus, ne semel latam senténtiam précibus suis fléctere conarétur; nam haud multo post ejus óbitum, Roma a Gothis capta atque díruta fuit.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco.

In Feria II. et IV. Rogat., Lect. ix. de Homil. et comm. Feriæ in Laud.

Die 30. Aprilis.

S. Catharinæ Senensis Virginis, almæ Urbis Patronæ secundæ.

Duplex 2. classis.

Omnia ut in Breviario eadem die.

In I. Nocturno Lect. De virgínibus. de Communi Virg. 1. loco.

FESTA MAJI.

Die 3. Maji.

Inventionis S. Crucis.

Duplex 2. classis.

Omittitur ix. Lect., et dividitur viii. in duas ad ℑ Inténdat.

In Oratione pro commem. Ss. Martyrum, omittitur nomen Alexándri.

Die 7. Maji.

S. Benedicti II. Papæ et Conf.

Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequentia.

Oratio. Da, quǽsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. Fidélis sermo. de eodem Com. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Benedíctus hujus nóminis secúndus, Románus génere, patre Joánne ortus, post Leónis secúndi óbitum ad munus Apostólicum assúmptus est, anno Christi sexcentésimo octogésimo quarto, et suprémum christiánæ reipúblicæ clavum novem círciter menses ténuit, digníssimus certe, qui diútius tenéret, cum a primis pueritiæ annis se totum ecclesiásticis ministériis addixísset, ac sédulam divínis lítteris et sacræ psalmódiæ óperam navásset.

℟. Invéni David. 28*

Lectio v.

Hic non uno dumtáxat nómine, verum étiam cœléstis benedictiónis grátia et sanctæ conversatiónis exémplo Benedíctus, mansuétus, mitis et húmilis, insígnis étiam patiéntiæ, et paúperum amantíssimus, in quos larga manu réditus Ecclésiæ profúdit. Ad restau-

rándam quoque ac exornándam Príncipis Apostolórum basílicam, aliásque Urbis ecclésias, ánimum et manum applícuit, in quo multa aureórum míllia pie consúmpsit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Mirífico étiam conservándæ et propagándæ religiónis zelo flagrávit. Macárium patriárcham Antiochénum, a sexta sýnodo propter hæresim depósitum, ad sanióren mentem redúcere summo stúdio laborávit. Scriptis étiam ad epíscopos Hispániæ lítteris, eósdem mónuit ut declarárent apértius et sánius, quæ de voluntáte Dei et tribus Christi substántiis ante scrípserant. Constantínus vero imperátor tanto illum amóre et honóre prosecútus est, ut et capíllos suórum filiórum, in signum observántiæ, illi obtúlerit. Sancto tandem fine quiévit, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Comuni 1. loco.

Die 11. Maji.

S. Alexandri I. Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch., præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. A Miléto. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Alexánder Románus ex patre Alexándro de vico Caput Tauri, júvenis quidem ætáte, sed sanctitáte incomparábilis et fide claríssimus, post Evarístum sedem Apostólicam obtínuit. In memóriam passiónis Christi, primus in sacrifício Missæ áddidit: Qui prídie quam paterétur; usque ad ea verba: Hoc est Corpus meum. Instítuit ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerrétur, atque in consecratióne córporis et sánguinis Dómini vinum aqua miscerétur, propter sánguinem et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxta, sacris précibus interpósitis, tam in templis quam in cubículis, ad fugándos dæmones perpétuo asserverétur. Cum autem esset christiánæ religiónis ferventíssimus prædicátor, dum vixit, mirum in modum in hoc díligens fuit, ut doctrína vitǽque exémplo, quoscúmque posset, ad veram Christi religiónem perdúceret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Cum ígitur multis Romæ, ut, abjuráta falsa religióne, veram fidem suscíperent, persuasísset, senatóres áliquot, et Hermétem, Urbis præféctum, cum uxóre, fíliis, soróre, ac tota domo, Jesu Christo péperit. Quam ob rem accusátus,

quod Christiánus esset, ex príncipis edícto captus, et in cárcerem conjéctus, ibídem diu, quod a christiánæ fídei professióne recédere nollet, deténtus est. Cum autem vinctus tenerétur, púeri ministério, qui facem ardéntem præferébat, prodigióse intempéstæ noctis siléntio, e cárcere ad domum Quiríni tribúni, ubi beátus Hermes Urbis præféctus paulo ante captus, in custódia servabátur, edúctus, primum fíliam ejus Balbínam ægram sanávit, deínde patrem Quirínum miráculo attónitum, et ad Christum tradúctum, cum fília baptísmi lavácro ábluit. Hinc vero factum est, ut Quirínus iis ómnibus, quotquot pro fide Christi vinctos habébat, libertátem abeúndi concésserit. Erant inter illos Evéntius et Theodúlus, qui sancto Alexándro adjúncti, exíre de cárcere noluérunt, sed Deo laudes persolvéntes martýrii palmam constánter exspectárunt.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Ex his sanctus Alexánder primum ab Aureliáno júdice interrogátus de christiánæ religiónis mystériis, ea reveláre nóluit, ásserens sanctum esse quod Aureliánus manifestári cupiébat, et non permítti a Christo sanctum dari cánibus. Ob quæ verba beátus Póntifex in equúleum impósitus est, úngulis dilaniátus, atque lampádibus admótis gravíssime ustus; cumque nullam ámplius vocem emítteret, interrogátus ab Aureliáno cur tacéret, hoc dignum Martyr respónsum dedit: Quia témpore oratiónis homo christiánus cum Deo lóquitur. Depósito Alexándro, exhíbiti sunt Evéntius et Theodúlus, quos cum Aureliánus in fide constántes invenísset, jussit Alexándrum et Evéntium dorsum ad dorsum ligátos in ignem præcipitári; Theodúlum vero ibídem astáre, ut quasi eórum pertérritus passióne, ad sacrificándum idólis consentíret. Cum autem Theodúlus sponte in flammas prosiliísset, et cum ipsis hymnos decantáret, ac Deo grátias ágeret, fecit ímpius judex Alexándrum punctis crebérrimis per ómnia membra perforári, quo fine vir sanctus martýrium suum glorióse complévit. Hujus corpus beáta Sevéra religiósa fémina sústulit, et cum córpore beáti Evéntii gládio consummáti in uno eodémque sepúlchro pósuit, via Nomentána in prǽdio suo, unde póstea ad Urbem translátum, in ecclésia sanctæ Sabínæ recónditum fuit.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Comm. 1. loco.

Die 13. Maji.

S. Stanislai Episc. et Mart.

Duplex.

Omnia ut in Breviario die 7. Maji.

Die 14. Maji.

S. Paschalis I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequentia.

Oratio. Da, quǽsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. Fidélis sermo. de eodem Com. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Paschális hujus nóminis primus, bíduo post Stéphani quinti óbitum vix exácto, commúnibus cleri suffrágiis, ad suprémum Sedis apostólicæ ápicem, invítus licet et valde relúctans, anno Dómini nostri Jesu Christi octingentésimo décimo séptimo promótus est. Vir sane omnígena doctrína, sacra præsértim instructíssimus, vitæ sanctimónia insígnis, dicéndi facultáte claríssimus, singulári dénique pietáte in Deum et caritáte in próximum, ut exterióra bona hílari semper ánimo paupéribus erogábat, ita interióris ánimi opes, vigíliis, oratiónibus et jejúniis vacans, accumulábat.

℟. Invéni David, servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

A pueritía in Lateranénsis ecclésiæ patriarchío, sub óculis Pontíficum, educátus, ita in omni virtútum génere, lítteris et disciplína ecclesiástica profécit, ut primum sacris ordínibus initiátus, mox ejus virtúte perspécta, a Leóne tértio monastério sancti Stéphani præféctus fúerit; in quo et súbditis sibi mónachis exémplo fuit, et peregrínos ad límina Apostolórum turmátim accedéntes ita excépit, ut ómnibus necessária suppeditáret, iísque, Christum imitátus, abjécta étiam exhibéret ministéria; quibus pietátis et caritátis offíciis digníssimus ómnium hábitus est, qui Domínico gregi et toti Ecclésiæ præésset.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Nihil porro in eo desiderátum est, quod ad perféctam regíminis Apostólici sollicitúdinem pertinéret; ecclésiæ Occidentális disciplínam, quæ sub eo máxime flóruit, intáctam servávit; Orientálem vero, ab imperatóre et patriárcha iconómachis agitátam, lítteris et legatióne recreávit, et Græcis Romam confugiéntibus, monastérium sanctæ Praxédis, amplíssimis redítibus a se instrúctum benígne concéssit. Multa étiam córpora sanctórum ex cœmetériis, Pauli primi exémplo, ac præsértim sanctæ Cæcíliæ, ipsa monstránte et reveláte, in Urbem íntulit. Nova templa excitávit, restaurávit, et mirífice ornávit antíqua. Xenodochía, et sacrárum vírginum cœnóbia, novo censu recreávit. Exstíncti demum incéndii miráculo claríssimus, migrávit ad Dóminum octávo sui pontificátus anno, et in Vaticána basílica cónditus est.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco. Lectio ix. ex duabus una. et commem. S. Bonifacii in Laud.

Die 15. Maji.

S. Isidori Agricolæ Conf.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 17. Maji.

S. Joannis Nepomuceni Mart.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis die 16. Maji 1. loco.

Die 21. Maji.

S. Felicis a Cantalicio Conf.

Semiduplex.

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 22. Maji.

S. Paschalis Baylon Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario die 17. Maji.

Die 23. Maji.

S. Joannis Baptistæ de Rossi Confessoris.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 24. Maji.

B. Mariæ Virg. sub titulo **Auxilium Christianorum.**

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 26. Maji.

S. Philippi Nerii Conf. almæ Urbis Patroni secundarii.

Duplex 2. classis.

Omnia ut in Breviario eadem die.

In I. Nocturno Lect. Beátus vir. de Communi Conf. non Pont. 2. loco.

Die 27. Maji.

S. Joannis I. Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. tempore Pasch. præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. A Miléto. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Etrúscus Constantíno patre génitus, totíus cleri consénsu, in locum Hormísdæ vita functi, ex presbýtero títuli Pammáchii subrogátus fuit. Justíno senióre imperatóre rexit Ecclésiam, ad quem proféctus est Constantinópolim, auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam. Cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset: factum est ut dómino póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit, tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli, in áditu portæ

Aúreæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam imperátor eum venerátus est. Rebus cum imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ epíscopos, jubens eos Arianórum ecclésias ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia et nos, quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum ecclésias reperíre potúimus, cathólicas eas consecrávimus.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit, ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim; ordinátis eo témpore epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus; quem quidam Eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem et Sýmmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum; ut videlicet illi quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam delátum est, et in basílica sancti Petri sepúltum.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Comm. 1. loco.

Die 28. Maji.

S. Urbani I. Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. temp. Pasch. præter sequentia.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. A Miléto. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Urbánus Románus, Alexándro Sevéro imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martýrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus quam ecclesiásticos et christianórum fratrum vel indigéntium convérti: quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia paúperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor; ac martýrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit presbýteros novem, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca octo.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De S. Cypriano, serm. 12.

Lectio v.

Sermónem éxigit tam grata et religiósa solémnitas, qua passiónem beáti Mártyris Urbáni celebrámus. Tristis procul dúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desidério recedéntis, semper cúpiens vidére præséntem tam bonum rectórem atque doctórem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristítia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus: diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed exspectámus hiláriter redeúntem. ℟. In servis suis. 34*

Lectio vi.

Vicína córporis morte, non moriebátur in ánimo pastóris vigilántia pastorális: et cura tuéndi Domínici gregis usque ad extrémum vitæ hujus diem mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatóris manus jam próxima cruénti carníficis. Ita se Mártyrem cogitábat futúrum, ut esse non oblivisceretúr epíscopum; magis curans, quam ratiónem pastórum príncipi de commíssis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli procónsuli de fide própria respondéret. Amábat quippe eum qui Petro díxerat: Amas me? pasce oves meas. Et pascébat oves ejus pro quibus sánguinem fúndere, illum ímitans, præparábat.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Comm. 1. loco.

Die 29. Maji.

S. Bonifacii IV. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio. Da, quǽsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. Fidélis sermo. de eodem Com̃. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bonifácius hujus nóminis quartus, Joánnis fílius, Valériæ Marsórum natus, ex mónacho sancti Sebastiáni extra Urbem, et Presbýtero Cardináli, sub imperatóre Phoca, ad pontificátum assúmptus est, et consecrátus die Domínico, quinto Kaléndas Septémbris, anno Dómini sexcentésimo séptimo, sedítque annos sex, menses octo, dies trédecim, duábus ordinatiónibus peráctis mense Decémbri, in quibus epíscopos vigínti quinque, diáconos octo creávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Statim patérnam domum in monastérium eréxit, et fundos suos in monachórum usum eídem monastério adscrípsit; sed ut longe majóri benefício hujus institúti hómines sibi obstríngeret, convocátis ad sýnodum Itáliæ epíscopis, sanctis légibus labéntem monachórum disciplínam restítuit. Mellítus Londinénsis epíscopus, qui Romam vénerat, de rebus Anglicis Christi Vicárium consultúrus, sýnodo intérfuit, illiúsque decréta cum lítteris Bonifácii in Británniam tulit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Ab imperatóre Phoca sanctíssimus Póntifex nóbile Romæ delúbrum, Pántheon scílicet, obtínuit: christiáno ritu consecrátum in ecclésiam Deíparæ Vírgini et sanctis Martýribus dicátam mutávit. Ad majórem sanctitátem conciliándam, incredíbilem sacrárum reliquiárum vim, ex divérsis arenáriis edúctam, inférri, et juxta príncipem aram condi curávit. Dénique sub Heraclío virtúte ac méritis clarus obdormívit in Dómino, octávo Kaléndas Június, sepultúsque est in Vaticáno.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Com. 1. loco.

Die 30. Maji.

S. Felicis I. Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch., præter sequ.

Oratio. Infirmitátem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. A Miléto. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix, Románus, patre Constántio, Aureliáno imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset ordinatiónes duas, et creásset presbýteros novem, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca quinque, martýrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basílica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gaúdium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 138. de Verbis Domini.

Lectio v.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti epíscopi Mártyres? Quid étiam iste sanctus Felix? Nonne omnes pastóres

boni, non mercenárii, de quibus dícitur: Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non solum quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed caritáte.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Nam et apud hæréticos, qui propter iniquitátes et erróres suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martýrii se jactant: ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam: Jam ipsi sunt: sed vide quid séquitur: Caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem; et tamen nihil prodest, quia cáritas deest. Adde caritátem, prosunt ómnia: détrahe caritátem, nihil prosunt cétera.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Comm. 1. loco.

FESTA JUNII.

Die 1. Junii.

S. Eleutherii Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch., præter sequ.

Oratio. Infirmitátem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. A Miléto. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eleuthérius, natióne Græcus, Abúndio patre natus Nicópoli Epíri óppido, ex presbýtero sanctæ Románæ Ecclésiæ, post Sotéris mortem, totíus cleri suffrágiis, Románus Póntifex renuntiátus est, Marco Aurélio imperatóre Augústo, anno Dómini centésimo septuagésimo nono. Quo múnere egrégie, et summa cum laude functus est annos quíndecim, dies vigínti tres: tribus ordinatiónibus mense Decémbri factis, creatísque presbýteris duódecim, diáconis octo, epíscopis per divérsa loca quíndecim.

℟. Lux perpétua. 36*

Lectio v.

Ab Ecclésia Lugdunénsi per lítteras, de nonnúllis quæstiónibus consúltus, Irenæum virum doctíssimum litterárum latórem humániter excépit, eíque Apostólicas traditiónes, quas Romána Ecclésia illibátas serváverat, apéruit. Superstitiósas Montanistárum xerophágias damnávit: óptimas leges pro recta judiciórum ecclesiasticórum forma præscrípsit; Marciónem

et Valentínum sæpius relápsos, ab Ecclésia pénitus ejécit.

℟. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi.

Cum summa pace Ecclésia fruerétur, multos étiam ex optimátibus ad Christi fidem Romæ convértit. A Lúcio Britannórum rege lítteras per legátos accépit, divíni verbi minístros postulánte, ad quem Fugátium et Damiánum Románæ Ecclésiæ presbýteros misit, a quibus rex ipse cum tota família, et súbditi fere omnes sacro lavácro regeneráti fuére. His demum aliísque pro divíno cultu peráctis, sancto fine quiévit, sub imperatóre Cómmodo, quinto Kaléndas Június, sepúltus in Vaticáno.

℟. Fíliæ Jerúsalem.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de eodem Comm. 1. loco.

Die 2. Junii.

S. Eugenii I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequentia.

Oratio. Da, quǽsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. et IV. Rogation., Lect. Fidélis sermo. de eodem Com̃. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beáto Martíno hujus nóminis primo, tyránnica hærétici imperatóris senténtia Chersónam relegáto, Theodóro exárcho instánte, Eugénius pátria Románus, qui fere a cunábulis sacro clericórum órdini se addíxerat, abséntis Pontíficis vices gessit, ne Románæ Ecclésiæ administrátio cessásse omníno viderétur; sed hac revéra potestáte modéste uti visus est, cum probe sciret, Martíno vivénte se legítimum Pontíficem non esse, sed illíus dumtáxat quasi vices geréntem.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ubi vero prædíctus Christi Martyr, ærúmnis et inédia conféctus, ad beátam vitam migravísset, in cáthedra Petri, clero consentiénte, ut legítimus Petri succéssor sedit, et in illo Apostólici ministérii cúlmine talem se gessit, qualem suprémi múneris ei crédití dígnitas, et ómnium Christi fidélium ejus curæ commissórum salus et utílitas postulábant; mitis enim fuit, benígnus et mansuétus, et, quod caput est, vitæ sanctimónia illústris.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Singulárem cleri curam hábuit, quem patérno semper amóre et multis benefíciis prosecútus est. In egénos tamen mirábilis ejus beneficéntia enítuit, quibus réditus Ecclésiæ vivens et móriens liberáli manu erogávit, appríme ratus,

Ecclésiæ opes ad nobilióres usus applicári non posse, et ex mánibus indigéntium ad æternitátis ærárium, cum incredíbili spirituális usúræ lucro, recta tradúci. Transáctis demum duóbus annis, et novem fere ménsibus, sancto fine quiévit, anno Christi sexcentésimo quinquagésimo quinto, et ejus corpus in basílica sancti Petri recónditum fuit.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Com̃. 1. loco.

Die 3. Junii.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virginis.

Duplex.

Omnia ut in Breviario die 27. Maji.

Die 7. Junii.

S. Augustini Episc. et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario die 28. Maji.

Die 8. Junii.

S. Ferdinandi Reg. et Conf.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia ut inter festa pro aliquibus locis die 30. Maji.

Die 12. Junii.

S. Leonis III. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

Commemor. Ss. Basilidis, etc. Martyrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Leo hujus nóminis tértius, Románus, ex patre Asúppio, a pueritia in vestiário patriarchíi Lateranénsis in omnem ecclesiásticam ac divínam disciplínam educátus, ex mónacho sancti Benedícti, présbyter cardinális, ac demum Póntifex Máximus, incredíbili ómnium consensióne, ipso die óbitus Adriáni creátus est, anno septingentésimo nonagésimo quinto, sedítque in sancta Petri sede annos vigínti, menses quinque, dies decem et septem.

℟. Invéni David. 38*

Lectio v.

Talem se in pontificátu exhíbuit, qualem se ante assumptiónem præbúerat: piíssimum scílicet, mitíssimum, singulári in Deum religióne, erga próximum caritáte, prudéntia in rebus geréndis, paúperum ægrorúmque paréntem, Ecclésiæ defensórem, divíni cultus promotórem, útpote qui máxima quæque pro Christo et Ecclésia sédulo præstitit, et patiénter tolerávit.

℟. Pósui adjutórium. 38*

Lectio vi.

Cum ab ímpiis, érutis óculis, et confóssus vulnéribus, semivívus relíctus fuísset, postrídie per insígne miráculum sanus invéntus est, iisdémque parricídis vitam suis précibus obtínuit. Cárolo Magno Francórum regi Románum impérium détulit; peregrínis amplíssimum xenodochíum exstrúxit: patrimónium aliósque fundos paupé-

ribus adscrípsit. Basílicas Urbis, præsértim Lateranénsem (in cujus patriarchío triclínium magnum super ómnia triclínia fundávit), et sacras ædes tot ac tantis divítiis cumulávit, ut fidem omnem superáre videátur. Vitam demum religiosíssimam pio fine coronávit, prídie Idus Júnii, anno Dómini octingentésimo décimo sexto, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. de eodem Communi 1. loco.

Lectio ix. et commem. Ss. Basilidis etc. Martyrum in Laud. ut in Breviario.

Index alphabeticus.

OFFICIA PROPRIA

QUÆ PRÆTER OFFICIA PRO CLERO ROMANO INDULTA
IN ALIQUIBUS DIŒCESIBUS
STATUUM FŒDERATORUM AMERICÆ
RECITANTUR.

PARS VERNA.

Die 4. Februarii.
(Alibi die 12. Februarii.)

S. Joannæ Valesiæ Viduæ.
Duplex.

Officium ut inter festa pro aliquibus locis die 4. Februarii.

Eadem Die.
(Alibi die 14. Februarii.)

S. Josephi a Leonissa Confess.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

Deus fidélium remunerátor servórum, qui beátum Joséphum exímium in evangélica prædicatióne operárium effecísti: ejus, quǽsumus, intercessióne concéde; ut a grato tibi servítio numquam cessémus in terris, et plenam a te mercédem recipiámus in cœlis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones Beátus vir. de eodem Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joséphus Leoníssæ in Aprútio piis honestísque paréntibus natus, a puerítia cœpit clarére virtútibus. Nam et certos sibi indíxit jejúnii dies, et in pietátis opéribus maximópere delectabátur. Factus adolescéntior, obláta sibi óptima conjúgia castimóniæ sédulus cultor strénue recusávit, et consanguineórum blandiméntis superátis, Capuccinórum institúto nomen dedit. In Religióne austeríssimum vitæ genus sectátus est. Aliquándo enim fabárum corruptárum pugíllo, módico pane, eóque múcido, et cœnósa aqua, étiam dum sacris conciónibus óperam daret, vitam transigébat. Sæpe étiam ad sex, et octo dies omni prorsus cibo abstínuit; diris cruen-

tísque verbéribus, aspérrimo cilício ferreáque caténa corpus domábat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ardentíssima caritáte, et stúdio dilatándæ christiánæ religiónis accénsus, Constantinópolim proféctus, Christifidélibus in captivitáte degéntibus sédulo opitulabátur. Fídei desertóres reducébat; nutántes in religióne confirmábat, verbéribus licet, cárcere, et contuméliis vexátus. Quare cum finem verbi Dei disseminándi non fáceret, alta e trabe pendére jussus, manu, pédeque dextro unco férreo perforátis, fumóque ut suffocarétur suppósito, in eo cruciátu Christi athléta tríduo permánsit. Indeque ab Angelo mirabíliter eréptus, sanátis vulnéribus, martýrii mérito cumulátus in Itáliam revérsus est, ibíque evangelizándis paupéribus cum ingénti animárum lucro totus incúbuit. Finítimas regiónes, et famílias factiónibus, ódiis rixísque prope conféctas, précibus, conciónibus, continénti virtútum exémplo ad tranquillitátem redégit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Ludos, chóreas, aliósque tum véteres, cum gliscéntes abúsus ácriter insectabátur. Illúdque plane admirábile, quod vir Dei neque inédia, neque solis æstu, neque ímbrium vi, neque locórum asperitáte, ægra alióquin, et advérsa sæpe valetúdine præpedítus, sex, et octo eádem die conciónes habúerit. Tot inter Apostólici múneris labóres, cœléstium contemplatióni addíctus, crebro in éxtasim raptus est, divinóque spíritu afflátus, córdium arcána penetráre, et futúra prospícere frequens illi fuit. Grátia étiam miraculórum illústris, Truéntum, exténso super aquas pállio, cum sócio, et Marójam flúvium bis sicco vestígio transívit. Prænuntiáta dénique mortis suæ die, Ecclésiæ sacraméntis reféctus, placidíssime in ósculo Dómini occúbuit. Defúncti corpus præ mácie squálidum miram íllico venustátem índuit. Cor ejus usque in præsens molle, suavémque spirans odórem, summa ómnium admiratióne asservátur. Illum miráculis clarum Clemens duodécimus Beátum appellávit, ac Benedíctus décimus quartus solémni pompa Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus quam inter

duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Iste est qui.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus.

Die 5. Februarii.

S. Philippi a Jesu Martyris.

Duplex.

Omnia dc Comm. unius Mart. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter primos Japóniæ Mártyres beátum Philíppum, cruci alligátum, triplicíque láncea confóssum, primum ómnium martýrio coronásti: concéde propítius; ut ejúsdem nos suffúlti patrocínio cum illo páriter coronémur in cœlis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones Fratres: Debitóres. de Communi plurim. Mart. cum ℟℟. de Communi unius Mart.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Philíppus de las Casas, sive a Jesu, Méxici Hispánis paréntibus natus, ea adoléscens vivébat libertáte ac licéntia, ut ipsísmet paréntibus ídeo prope esset exósus: quod ita illíus púpugit ánimum, divína simul grátia illustrátum, ut Franciscánum institútum arrípere statúerit. Sumpto tamen hábitu, nec satis gnarus quam árduum cum cállido hoste iniísset certámen, cessit illíus illécebris, abiítque e Religióne. Ea inconstántia tantum dolórem paréntibus áttulit, ut, ne ipsórum perpétuo vulneráret obtútum, in Chinam eum negotiatiónis ergo ablegárint. Aliquánto post témpore, cogitántem quam periculósam in libertáte, pátria procul, vitam ágeret, quæque in Religióne (Deo quoque ad ea ruminánda impelléntе) vidísset ac reliquísset bona, novus ardor accéndit et hæc postlimínio

repeténdi, et toto ánimo divíni Spíritus instínctibus obsequéndi. Manílam ergo, néscio cujus negótii causa, proféctus, eo absolúto, ambit dénuo religiósum hábitum, et ímpetrat in cœnóbio sanctæ Models Angelis patrum Minórum Excalceatórum: ubi egrégia approbatióne, peráctо tyrocínio, solémnia demum vota proféssus est.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Hujus mutatiónis perláto Méxicum núntio, veheménter exhiláráti paréntes, suprémum órdinis in India præsidem, quem commissárium generálem appéllant (is tunc Méxici erat) óbsecrant, fílium sibi in seráphico illo hábitu vidére ut per eum líceat. Lubens piis paréntibus ea in re gratificátus commissárius, scripsit in Philippínas, ut conféstim Méxicum Philíppus mitterétur. Ea causa navem sancti Philíppi tutélæ créditam atque insignítam nómine conscéndit: quæ vi tempestátis convúlsa, et in Urándum Tuzzáni regni portum ejécta, ipse brevi portum ætérnæ beatitúdinis laúrea martýrii redimítus ténuit. Omen Philíppo martýrii fuit, quod dum procéllis jactarétur in qua is erat sancti Philíppi navis, ea parte cœli quæ Japónem respiciébat, vidit crucem cándidam, figúra expréssam símili eárum in quas dein subláti mártyres fuére; post in sanguíneum colórem mutásse ítidem ad horæ quadrántem; demum nigra nube obvolútam. Omini respóndit evéntus. Nam sæviénte in Japónia advérsus christiánæ fídei præcónes persecutióne, beátus Philíppus in víncula conjéctus, et cum áliis sóciis fuit morte damnátus.

℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

Perdúctus ítaque cum céteris in triumphálem campum, parátam sibi crucem pósitis humi génibus amplexátus, in hæc prorúpit verba: O fortunátam navem! O felícem sancti Philíppi galeónem! O jactúram mihi mínime damnósam, sed omni lucro quæstuosiórem! Ei cruci, dum transversárium lignum inséritur, cui qui pendet utcúmque insídeat, falléntе mensúra, quam solo fortásse intúitu faber collégerat, demíssius aliquánto pósitum est, quam ut inníti beátus Martyr posset. Quamóbrem erécta cruce, cui sancti viri alligáta férreis vínculis bráchia, collum ac tíbiæ erant, ita subsédit póndere suo corpus, ut ea numélla quæ guttur stringébat, pene suffocarétur: magno ígitur fervóre ánimi, Jesu! Jesu! inclámat. Quo animadvérso judex, priúsquam strangularétur, confígi lánceis jubet: atque ita primus ómnium tríplici lánceæ ictu palmam martýrii obtínuit, qui postrémus in Japóniam vénerat. De eódem, et de vigínti quinque martýrii sóciis Urbánus octávus Póntifex Máximus, Offícium recitári et Missam respectíve celebrári concéssit. Ipsíus autem beáti Philíppi glória magna devotióne Méxici cólitur, dicáto in illíus honórem templo, et Capuccinárum vírginum insígni cœnóbio.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Vig. et in die S. Andreæ Apost.

Mérito crucis amatórem venerántur, quicúmque sunt servi crucis; sed ab his ampliórem jure devotiónem éxigit, qui speciálius proposuérunt tóllere crucem suam. Vobis hæc et de vobis dico, fratres mei, qui non surda aure audístis illam evangélicam tubam: Qui non bájulat crucem suam et séquitur me, non potest meus esse discípulus. Paráti estóte, totam ánimi diligéntiam huic adhibéte solemnitáti, et corde magno celebráte eam: quia magnus omníno consolatiónis thesaúrus repósitus est in ea, si fúerit qui fódiat et scrutétur.

℟. Coróna aúrea.

Lectio viii.

Certe et crux pretiósa est, et crux amári potest, et crux habet exsultatiónem. Ita est. Si fúerit qui cólligat semper lignum crucis, vitam gérminat, fructíficat jucunditátem, óleum lætítiæ stillat, bálsamum sudat spirituálium charísmatum. Non est silvéstris arbor, lignum vitæ est apprehendéntibus eam. Arbor fructífera, arbor salutífera est: alióquin quómodo Dómini eam occupáret terram? Illam dico pretiosíssimam glebam, quæ clavórum est infíxa radícibus.

℟. Hic est vere Martyr.

Lectio ix.

Nos cum beáto Philíppo necésse habémus tóllere crucem nostram, imo cum eo, quem ipse secútus est, Dómino Salvatóre. Inde enim sic lætabátur, inde exsultábat, quod non solum pro eo, sed étiam cum eo mori viderétur, et complantári similitúdini mortis ejus, ut compátiens étiam conregnáret. Cum quo ut simul crucifigámur et nos, atténtius áuribus cordis audiámus vocem dicéntis: Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Ac si dicat: Qui me desíderat, se despíciat: Qui vult fácere voluntátem meam, discat frángere suam.

Te Deum laudámus.

Eadem Die.

(Alibi die 15. Febr.)

Ss. XXVI Martyrum Japon.

Duplex.

Officium ut inter festa pro aliqu. locis die 5. Febr. Ubi celebrat. hoc fest. die 15. Febr. fit commem. Ss. Faustini et Jovitæ Mart. et Ant. ac ℣℣. in I. Vesp. sumuntur ex Laud.; in Laud. vero ex I. Vesp.

Die 13. Februarii.

S. Catharinæ de Ricciis Virg.

Duplex.

Officium ut inter festa pro aliqu. locis eadem die.

Die 5. Martii.

S. Joañis Josephi a Cruce Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis et patiéntiæ vias cœlésti glória sublimásti: da nobis, quæsumus; ut carne mortificáti, ejus imitémur exémpla, et gaúdiis perfruámur ætérnis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Sed in Quadrag. Lect.: Beátus vir. de Communi 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Isclæ regni Neápolis in urbe apud Aenáriam ínsulam, paréntibus nobilitáte sánguinis morúmque probitáte præstántibus, ortus est Joánnes Joséphus a Cruce. Christiánæ pietátis sémina, quæ in ejus ánimam, supérnis benedictiónibus prævéntam, cum lacte instilláverant, fructus mox ubérrimos attulérunt. Tenérrima adhuc ætáte, nedum a nugis puerílibus abhórruit, sed virtútes excólere cœpit illustrióres, siléntii potíssimum, mortificatiónis, mundi suíque ipsíus abnegatiónis, quas assíduo oratiónis stúdio confovébat. Deíparæ cultum, quem ad óbitum usque in dies auxit, intérea témporis arrípuit; Dominicǽque Passiónis et Eucharístiæ mystéria afféctu peculiári prosequebátur. Sancti Petri de Alcántara institútum, quod Joánnes de sancto Bernárdo ex Hispánis Excalceátis, Cleménte nono approbánte, nupérrime in Itáliam invéxerat, divíno afflánte Númine, anno vitæ suæ sextodécimo ampléxus est Italórum primus. Seráphico Patriárcha, fidissimóque ejus alúmno Petro de Alcántara in ipso tyrocínio sibi ad imitándum propósitis, mirum quam perfécte pœniténtiam hujus et contemplatiónem, humilitátem illíus ac paupertátem, jam tum fúerit assecútus.

℞. Honéstum fecit.

Lectio v.

Tértio vix decúrso a solémni professióne sua anno, Pedemontáni Aliphæ cœnóbii fundatióni destinátur: quod ejus ópera exíguum ádeo evásit, ut altérius, quod olim in Pedróso Extremadúræ sanctus Petrus de Alcántara, cléricus ipse quoque, excitáverat, imáginem simíllimam reférret. Sacerdótio ex obediéntia inaugurátus, disciplínis morálibus, quas numquam perdidícerat improvíso excúltus visus est. Superiórum vénia non longe ab eo cœnóbio sacram erémum exstrúere aggréssus, subter excélsi montis dejéctu, ut absolverétur quam citíssime, ligna, lápides, calcem, húmeris suis mordáci loríca contéctis, exportábat; ita ut per calcánea cruor ubértim in terram deflúeret. Fratrum rogátu leges quasdam pro sacro illo recéssu peculiáres cóndidit, dignas, quæ a Sede apostólica confirmaréntur. Novitiórum regímini præpósitus, eórum ad vitam reguláren compónere mores eo profécto eníxus est, ut illórum áliqui sanctitátis et miraculórum fama inclarúerint. Verum cum Clemens Papa undécimus, sǽculi décimi octávi inítio, Fratres Italos Excalceátos ab Hispánis in regno Neápolis sejunxísset, illíque nulla re-

gíminis forma potiréntur, ab eódem Pontífice, obsisténte licet humáni géneris hoste, províncíæ Neapolitánæ, sancti Petri de Alcántara nuncupátæ, erectiónem obtínuit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Primus novæ istiúsmodi provínciæ Miníster renuntiátus, régimen, quod abdicáverat, sacræ Congregatiónis Episcopórum et Regulárium jussu assúmere coáctus, diffícile relátu est, quot qualésque calúmnias Dei fámulo devoráre opus fúerit, ut Itálicam Excalceatórum Fratrum famíliam constabilíret. Rebus compósitis, eo sese totum convértit, ut duplex ille Petri de Alcántara contemplatiónis et pœniténtiæ spíritus altas inter suos radíces ágeret, quos præclaríssimis virtútum exémplis anteíbat: humilitáte in primis rigidáque claustrális disciplínæ custódia. Paupertáte et abstinéntia enítuit admirábili. Unicum ad nudam carnem sexagínta quátuor annis hábitum adhíbuit; perque vigínti quátuor annos, priscórum Eremicolárum ritu, pane tantum ac frúctibus victitávit, quod edúlii genus ex obediéntia in nauseósum commutávit férculum. Flagéllis aspérrimis, cilíciis et cruce férrea, acútis instrúcta clavículis, corpus suum dilaniávit. Illud étiam de eo fertur, quod crebérrimas inter orándum éxtases passus est, quodque ráptibus, prophetía, miráculis, aliísque hujúsmodi supernaturálibus donis vivens clarúerit. Dénique zelo animárum absúmptus, octogenárius, apopléctico morbo corréptus, tértio Nonas Mártias in ósculo Dómini obdormívit in cœnóbio sanctæ Lúciæ Montis urbis Neápolis anno septingentésimo trigésimo quarto supra millésimum. Eúmdem novis miráculis coruscántem, anno ab illíus decéssu quinquagésimo sexto, Pius sextus Póntifex Máximus Beatórum albo recénsuit, et Gregórius Papa décimus sextus solémni ritu Domínica Sanctíssimæ Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére. de Communi 2. loco.

Die 6. Martii.

S. Fridolini Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Fridolíni Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus; ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. vero, Lectiones: Justus si morte. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Fridolínus, régio in Hibérnia sánguine procreátus, ferventíssimo Christi proximorúmque amóre flagrans multórum locórum atque úrbium peregrinatiónem suscépit. Quibus in itinéribus

cum infidéles pópulos cathólicam fidem docéret, innúmeros Jesu per Evangélium fílios génuit. Nec verbo solum prófuit. Itaque regis Gallórum Clodovéi liberalitáte sancti Hilárii monastérium apud Pictávos admónitus instaurávit, sacrúmque ejus corpus honorificéntius recóndidit; tum vária ad Moséllam, Argentoráti, Cúriæ Rhætórum, alibíque cœnóbia exstrúxit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Tandem Sichíngam prope Basiléam venit, ubi sedem fígere atque ab itínerum labóribus quiéscere ex divíno oráculo institúerat. Sed áccolæ passi non sunt sanctum virum ibi consístere, maléque hábitum cæsúmque verbéribus, fínibus suis excédere coëgérunt. Itaque coáctus regem adíre, a quo facultáte ibídem benígne impetráta, non modo virórum, sed étiam sanctimoniálium monastérium instítuit, optimísque légibus ac institútis temperávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

Inter cétera autem mirácula, quæ per illum Dóminus édidit, illud est imprímis insígne, quod civem Claronénsem, Ursum nómine, e túmulo excitátum manúque prehénsum in judícium addúxit, ut de bonis monastério legátis coram Landgrávio testimónium díceret. Dénique sénio conféctus, virtútum rerúmque gestárum glória illústris, prídie Nonas Mártii circa annum salútis humánæ quingentésimum décimum quartum excéssit e vita. Sacrum corpus Sichíngæ primo sepúltum est. Anno deínde millésimo trecentésimo quinquagésimo séptimo, die vigésimo Januárii, a Rudólpho quarto Aústriæ duce dono accéptum, in Ecclésia sancti Stéphani, quæ nunc est in Viennénsi urbe Metropolitána, summa veneratióne est recónditum.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi vestri præcíncti. de eodem Communi 1. loco.

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr.

Die 9. Aprilis.

S. Mariæ Ægyptiacæ Pœnit.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam de calígine vitiórum eréptam, exhibuísti tibi sponsam: exaúdi nos propítius et concéde; ut ejus précibus et méritis, a peccatórum nostrórum máculis emundémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lect. in Quadrages. de Communi: Mulíerem fortem.

Extra Quadrag. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María Ægyptíaca, quæ peccátrix appellátur, quadragínta septem annis arctíssimam vitam duxit, in erémum circa annum Dómini trecentésimum et octogésimum ingréssa. Nata erat in Ægýpto, et duodécimo ætátis anno Alexandríam venit, ubi septem et decem annis se ómnibus ignominióse prostítuit. Cum autem multi ex ea urbe Hierosólymam pérgerent crucem Dómini venera-

túri: étiam ipsa navem conscéndit et Hierosólymam pervénit; sed Ecclésiam ingressúra, íterum ac tértio, ab ipso límite passa est invisíbilem repúlsam.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Quo miráculo ad se revérsa, cogitávit hæc sibi ob scélerum suórum immanitátem accídere. Quare lácrimans ac pectus mánibus tundens, ante beátæ Vírginis imáginem orávit Dei Matrem, ut sibi peccatórum véniam et ingréssum ad crucis adoratiónem impetráret, promíttens se renuntiatúram sǽculo, et caste victúram. Ingréssa sine impediménto, audívit vocem sibi dicéntem: Si Jordánem transíveris, salva eris. Jordáne superáto, vixit in erémo in summa vitæ austeritáte et abstinéntia, ádeo ut in annos septémdecim tres panes, quos secum túlerat, ei suffécerint, quo eódem témporis spátio magnis tentatiónibus carnis superátis, tandem Dei grátia liberáta fuit ab impugnatióne.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

Quidam autem Abbas Zósymus, cum per erémum áliquem sanctórum Anachoretárum quǽreret, invénit Maríam: qua oránte, cum vidísset eam senex uno cúbito a terra elevári, suspicári cœpit, ne forte dæmon sibi illúderet. Sed múlier sancta, postquam se postuláto pállio texísset, Abbátem prior nómine suo compéllans et prophético spíritu sacerdótem agnóscens, omnem ei vitæ suæ ratiónem jussa expósuit, rogavítque, ut in die Cœnæ ad Jordánem redíre et Corpus Domínicum sibi adférre velit, quo a die solitúdinis suæ numquam fúerat refécta. Constitúto die Zósymus ádfuit ad Jordánem, et María ex oppósita ripa facto crucis signo pervénit ad senem, ámbulans super aquas, eodémque modo, postquam communicásset, recéssit. Sed elápso anno Zósymus, sicut rogátus fúerat, rédiens invénit mórtuam, et leóne e silva terram effodiénte eam christiáno more sepelívit. Ex iis autem, quæ terræ ipsa inscrípserat, cognóvit, eam ipso illo die exspirásse, quo ei ante annum Domínicum Corpus porréxerat, eámque iter illud omne, multórum diérum a Jordáne ad spelúncam, brevíssima hora divína virtúte transportátam confecísse.

℟. Fallax grátia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 34. in Evang. post init.

Audístis in lectióne Evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum; et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem: quam-

vis justi sóleant recte peccatóribus dedignári. Sed áliud est, quod ágitur typo supérbiæ, áliud quod zelo disciplínæ.

℟. Os suum.

Lectio viii.

Dedignántur étenim, sed non dedignántes: despérant, sed non desperántes: persecutiónem cómmovent sed amántes: quia etsi foris increpatiónem per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per caritátem servant. Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque, quos corrípiunt; melióres exístimant eos quoque, quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos.

℟. Regnum.

Lectio ix.

At contra hi, qui de falsa justítia superbíre solent, céteros quoque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt: quo se peccatóres non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum profécto número pharisǽi exstíterant, qui dijudicántes Dóminum, quod peccatóres suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent, quátenus quod erant agnóscerent, cœléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus.

Intra Quadrag. Lectio ix. Homilia de Feria, junctis Lectionibus viii. et ix. Festi.

Die 26. Aprilis.

B. Mariæ V. de Bono Consilio.

Duplex majus.

Officium ut inter festa pro aliquibus locis eadem die.

Die 27. Aprilis.

S. Thuribii de Mogrovejo

Episc. et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, beáti Thuríbii Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi: ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit; ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Thuríbius Alphónsus, ex nóbili Mogrovéja gente Majórgæ in regno Legiónis natus, liberálibus disciplínis et juri canónico Vallisoléti primum, deínde Salmánticæ in majóri collégio Oveténsi sancti Salvatóris ita óperam dedit, ut tamen potiórem témporis partem oratióni aliísque piis et christiánis exercítiis impénderet. Id comprobátum est, cum emíssam in ejus cubículum impudícam mulíerem præcípuus virginitátis sectátor constánti ánimo extémplo éxpulit. Inde jejúniis, vigíliis et próprii córporis castigatióne contínuo vitam exércuit, et nudis quoque pédibus Compostéllam ad san-

cti Jacóbi sepúlchrum peregrinátus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

A Gregório décimo tértio Limánæ ecclésiæ ex quæstóre fídei invítus præfícitur. Quo in múnere apostólicam sollicitúdinem in nova christianitáte vel solidánda vel ampliánda ádhibens perfécti præsulis partes explévit. Quare síngulis domínicis diébus vel in ecclésia vel in hospitáli domo, in parvis étiam oppídulis et súbdiu concionabátur plebémque catechísmo instruébat. Sýnodos étiam diœcesánas et provinciália concília juxta Tridentíni statúta hábuit, et in eis complúra decréta, póstea a Sede apostólica confirmáta, cóndita sunt, quibus modo ecclésia Americána régitur. Hinc morum emendátio, cleri disciplína, júvenum seminária, vírginum ac male nuptárum cœnóbia, ægrotórum xenodochía, aliǽque ædes et templa, ejus étiam sumptu constrúcta, emanárunt.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

Diœcésim suam, amplíssimam quidem, incredíbili labóre totam sæpe visitávit, omnésque pene ecclésiæ suæ provéntus in paúperum usus, quos creditóres suos vocábat, erogávit, octingéntis, ut ferunt, hóminum míllibus sacro chrísmate unctis. Innúmeras contradictiónes, sive ab iis, qui foris sunt, propter fidem, sive ab iis, qui intra, propter Ecclésiæ libertátem, summa patiéntia sústinens, ácriter defbéndit, martýrii cupidíssimus. Tandem sacerdótio et miráculis clarus, quæ étiam post mortem ipsíus sanctitátem comprobárunt, dum própriæ diœcésis visitatióni incúmberet, anno millésimo sexcentésimo sexto, ætátis suæ sexagésimo octávo, sumpto in ecclésia sacro viático, ad mortis núntium exclámans: Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus, die vigésima tértia Mártii obdormívit in Dómino: quem Innocéntius undécimus in beatórum númerum rétulit, assignáta ejus festivitáti die vigésima séptima Aprílis. Deínde novis quamplúribus fulgéntem signis Benedíctus décimus tértius Póntifex Máximus quarto Idus Decémbris anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo sexto sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste est.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. 23. in Cant.

Accípiunt in promissióne, qui bene præsunt, constitúti super ómnia bona Dómini sui: at pauci profécto, qui utíliter, pauciores qui et humíliter præsint. Fácile tamen utrúmque adímplet, qui matrem virtútum discretiónem

perfécte adéptus, vino nihilóminus caritátis usque ad contémptum própriæ glóriæ, usque ad sui ipsíus obliviónem, et non ad quæréndа, quæ sua sunt, debriátur, quod solo ac miro Spíritus sancti magistério obtinétur.

℞. Amávit eum.

Lectio viii.

Virtus autem discretiónis absque caritátis fervóre jacet, et fervor véhemens absque discretiónis temperaménto præcípitat. Ideóque laudábilis, cui neutrum deest, quátenus et fervor discretiónem érigat, et discrétio fervórem regat. Ergo táliter opórtet esse morátum eum qui præest. Optimum autem in móribus díxerim, et summam disciplínæ hujus perféctæ apprehendísse, qui in nullo prorsus aut resístat prióribus, aut invídeat páribus, aut subjéctis vel desit in cura, vel in supérbia præsit, prælátis obédiens, sóciis cóngruens, súbditis utíliter condescéndens.

℞. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

Tímeant clérici, tímeant minístri Ecclésiæ, qui in terris sanctórum, quas póssident, tam iníqua gerunt, et stipéndiis, quæ suffícere debent, mínime conténti, supérflua, quibus egéni sustentándi forent, ímpie, sacrilegéque sibi retíneant, et in usus suæ supérbiæ, atque luxúriæ victum paúperum consúmere non vereántur, dúplici profécto iniquitáte peccántes, quod et aliéna dirípiunt, et sacris in suis vanitátibus et turpitudínibus abutúntur.

Te Deum laudámus.

INDEX.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 1. Novembris 1888.

M. Dandl, Vicar. in Spirit. Gener.

Sumptibus Fr. Pustet & Co., Neo Eboraci & Cincinnatii.

Typis Fr. Pustet, S. Sed. Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

BENEDICAM DOMINVM · IN · OMNI TEMPORE

SEMPER LAVS EIVS IN ORE MEO

PS.XXXI